23 Σεπτεμβρίου 2024

Σύλληψις τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Προοιμιακὸς

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ργ΄ 103

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνά μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ᾽ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοιξαντάρια Φωκαέως

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.
Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.
καὶ πάλιν
Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

τὰ εἰρηνικὰ

Ἦχος λ ἡ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

NH
K υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
ΔΙ
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε η σον

ἕτερα

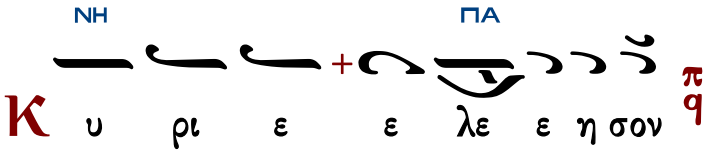

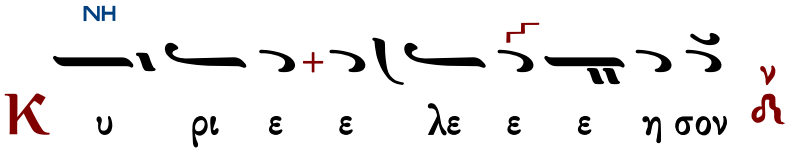

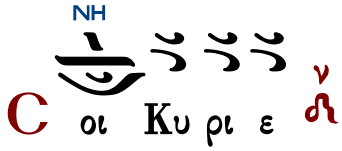

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

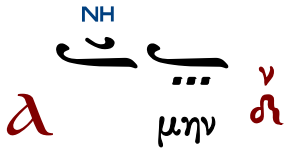

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ ἡ Νη

π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97-99#

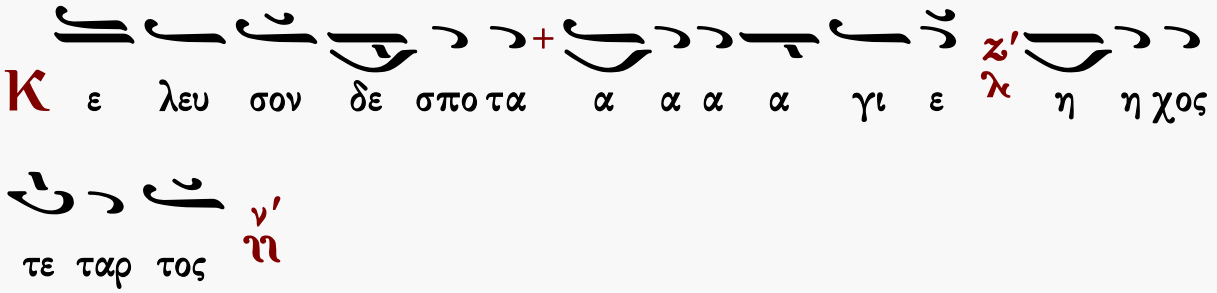

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί

ἦχος δ΄

Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριήλ Κουντιάδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμ΄ 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.
Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.
Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.
Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.
Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.
Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.
Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Πέτρου Βυζαντίου | Ἰωάννου Πρωτοψάλτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Προσόμοια τοῦ Προδρόμου

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς

ἦχος δ΄

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.
Ἱερατεύων ὁ θεῖος Ζαχαρίας, καὶ ἔνδον γενόμενος, τοῦ θειοτάτου ναοῦ, καὶ τοῦ λαοῦ τὰ αἰτήματα, προσαναφέρων, τῷ εὐεργέτῃ καὶ πανοικτίρμονι, θειότατον ἄγγελον, εἶδε βοῶντα αὐτῷ. Ἡ προσευχὴ καὶ ἡ δέησις, σοῦ εἰσηκούσθη, θάρσει πρεσβῦτα, καὶ μὴ ἀπίστει μοι· ἕξεις γὰρ παῖδα θεῖον Πρόδρομον, γεννητοῖς γυναικῶν ὑπερέχοντα, Ἡλίου ἐν δυνάμει, τοῦ Χριστοῦ προπορευσόμενον.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον. ☞

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
Ξένος μοι φαίνῃ τῇ θέᾳ καὶ τῷ τρόπῳ, ξένος καὶ τοῖς ῥήμασι, καὶ τοῖς μηνύμασιν, ὁ Ζαχαρίας ἀντέφησεν· ἐγὼ γὰρ ἦλθον, τὴν σωτηρίαν λαοῦ αἰτήσασθαι, οὐχὶ δὲ κομίσασθαι, παῖδα ὡς προσφωνεῖς, ἀπ᾽ ἐναντίας εὑρίσκω σε, τῶν αἰτημάτων, καὶ ὑποπτεύω μὴ ἀληθεύειν σε· πῶς γὰρ ὃ λέγεις πιστωθήσεται; Ἐλισάβετ τὰ μέλη νενέκρωται, καὶ ἐμοῦ δὲ τὸ γῆρας, δυσπιστίαν νῦν τεκμαίρεται.

π.Κ.Παπαγιάννης: Τὸ τέλος τοῦ προσομοίου παρατίθεται κατὰ διόρθωσιν ἐν τῷ Μηναίῳ ἐκδόσεως Π.Παρασκευοπούλου (Ἀθῆναι 1904) διὰ τὸ παράρρυθμον τοῦ ἀρχικοῦ κειμένου ἔχοντος ὡς ἑξῆς: Πῶς γὰρ ὅ λέγεις βεβαιότατον, ἀποδειχθῇ; Ἐλισάβετ γάρ, στεῖρα ἔστι· καγὼ δε, ὡς ἐπίστασαι πρεσβύτατος.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ, λύτρωσις,
καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Τὶ ἀπιστεῖς μου τοῖς λόγοις Ζαχαρία, ψευδῆ εὐαγγέλια, λέγων κομίζειν με; Θεοῦ ἀρχάγγελος πέφυκα, ἃ προσετάχθην, ταῦτα σοι λέγω σὺν σοὶ ἱστάμενος, ἐπεὶ δὲ ἠπίστησας, καὶ οὐκ ἐπίστευσας, ἔσῃ κωφεύων καὶ ἄλαλος, ἕως ἂν ἴδῃς, ἐμῶν ῥημάτων τὴν θείαν ἔκβασιν. Ἐπὰν δὲ τέκῃ Ἐλισάβετ σοι, τὴν τοῦ Λόγου φωνὴν μέγαν Πρόδρομον, τρανουμένης τῆς γλώττης, εὐλογήσεις τὸν Θεὸν Ἰσραήλ.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικόν

ἦχος πλ.β΄ Βυζαντίου

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐκ στειρευούσης σήμερον νηδύος, καρπὸς προσευχῆς ἀνεβλάστησεν, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος. Ἀγάλλου ἡ ἔρημος, καὶ χόρευε ἡ ἀνθρωπότης, ὁ τῆς μετανοίας κήρυξ, ἰδοὺ ἄρχεται, ἐν κοιλίᾳ μητρικῇ σαρκοῦσθαι. Δεῦτε ἀγαλλόμενοι ἐν τῇ ἐνδόξῳ αὐτοῦ συλλήψει, οἱ φιλέορτοι χορεύσωμεν βοῶντες· ὁ ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μείζων ὑπάρχων, μὴ διαλίπῃς πρεσβύειν, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων, τὴν θείαν σου σύλληψιν, ὅπως εὕρωμεν ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Ἐφεσίου — Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Παναγιώτου Κηλτζανίδου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δογματικὸν Θεοτοκίον

ἦχος πλ.β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἁγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι᾽ ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ᾽ ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	σύντομον	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Πέτρου Βυζαντίου	ἀργοσύντομον	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριήλ Κουντιάδου
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἴσοδος – Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Σοφία. Ὀρθοί!

ἦχος β΄

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Μέλος Ἀρχαῖον — Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἑσπέρας προκείμενον

Κυριακὴ	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευὴ

Κυριακῇ ἑσπέρας
ψαλμός 133:1

Ἦχος λ π ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

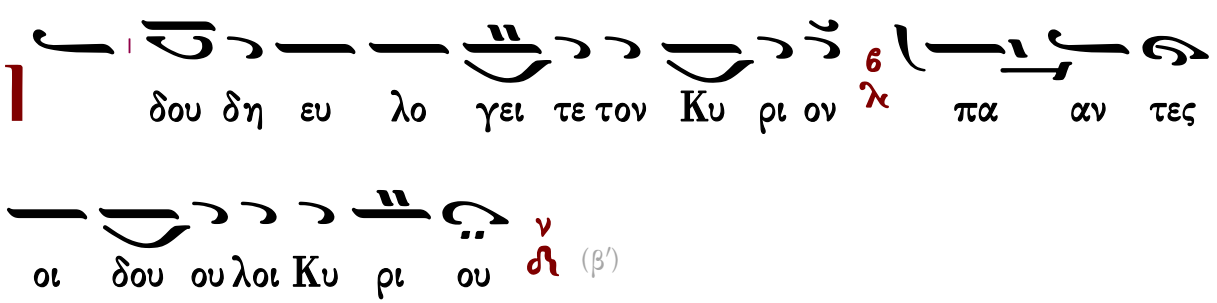

∴ Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

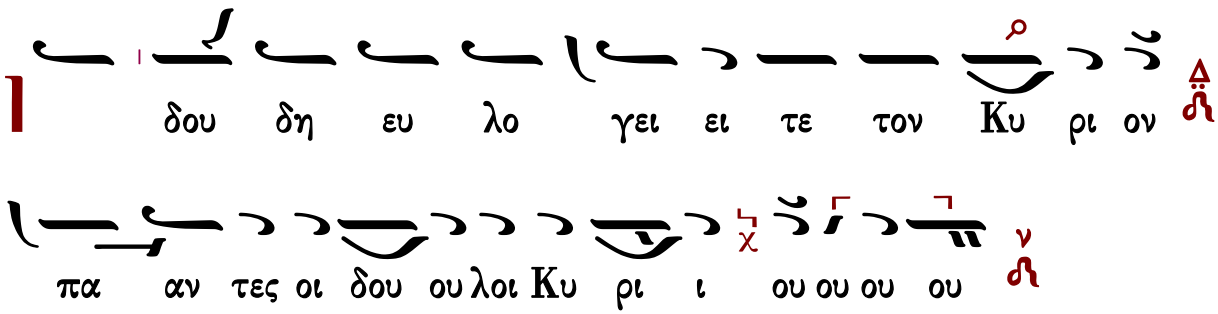

Δευτέρα ἑσπέρας
ψαλμός 4

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

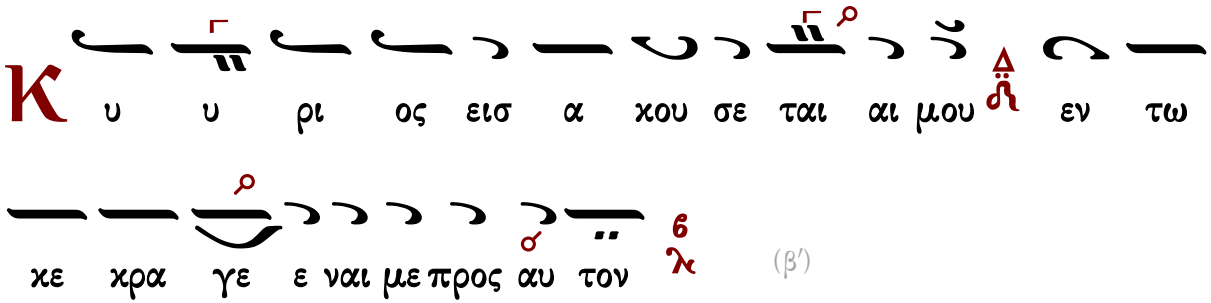

(β′)

∴ Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με· οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

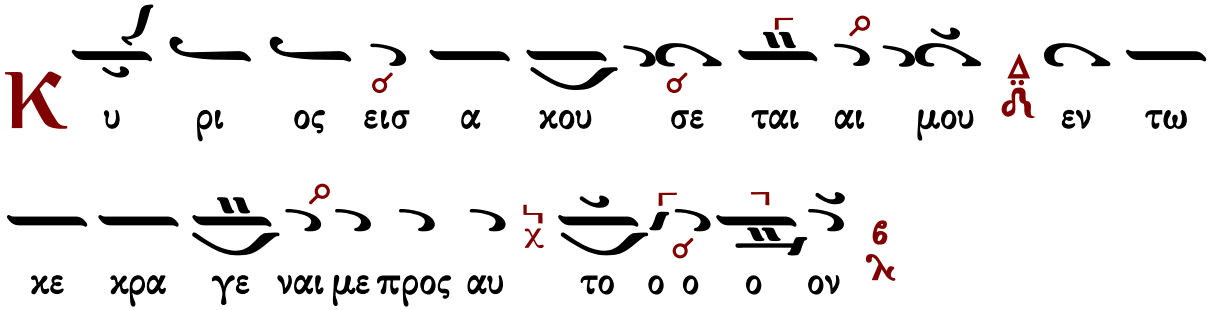

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀναγνώσματα — Λουκᾶς Λουκᾶ

Τρίτη ἑσπέρας
ψαλμός 22

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

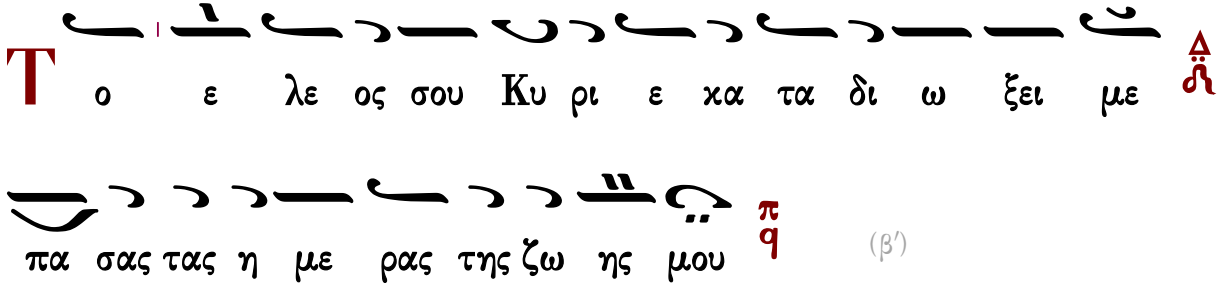

(β′)

∴ Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

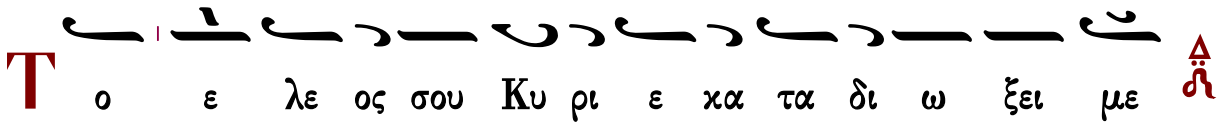

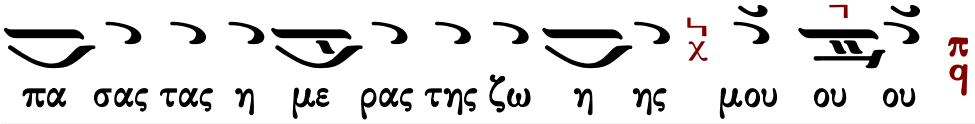

Τετάρτη ἑσπέρας
ψαλμός 53

Ἦχος λ π ϊ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

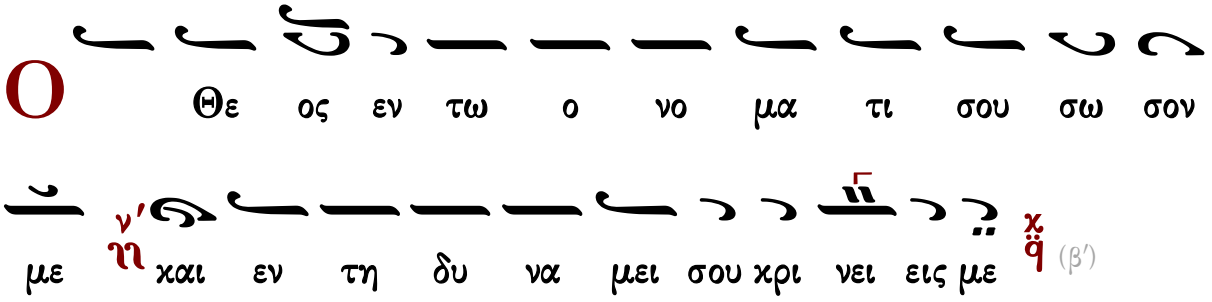

(β′)

∴ Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

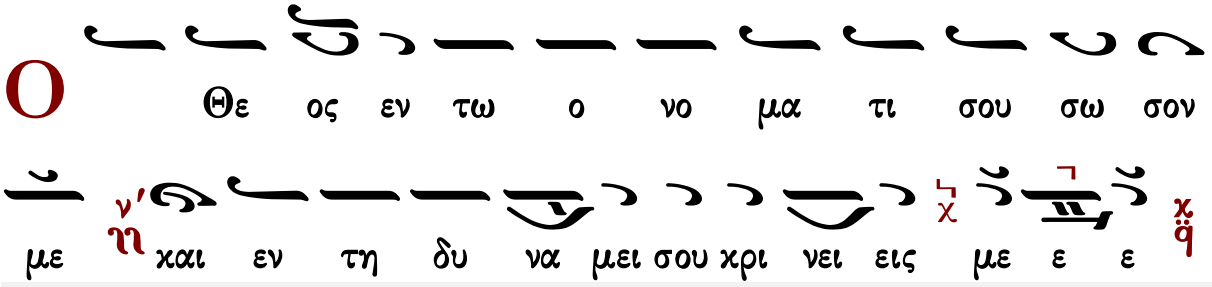

Πέμπτη ἑσπέρας
ψαλμός 120

Ἦχος λ π ... Βϙ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61#

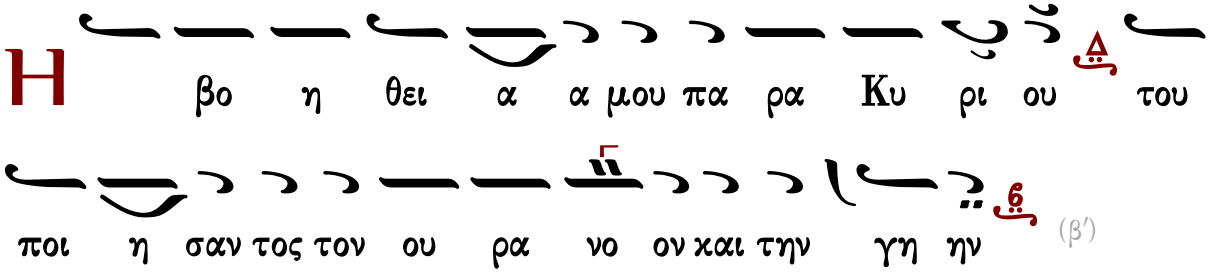

(β′)

∴ Ἦρα τους ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

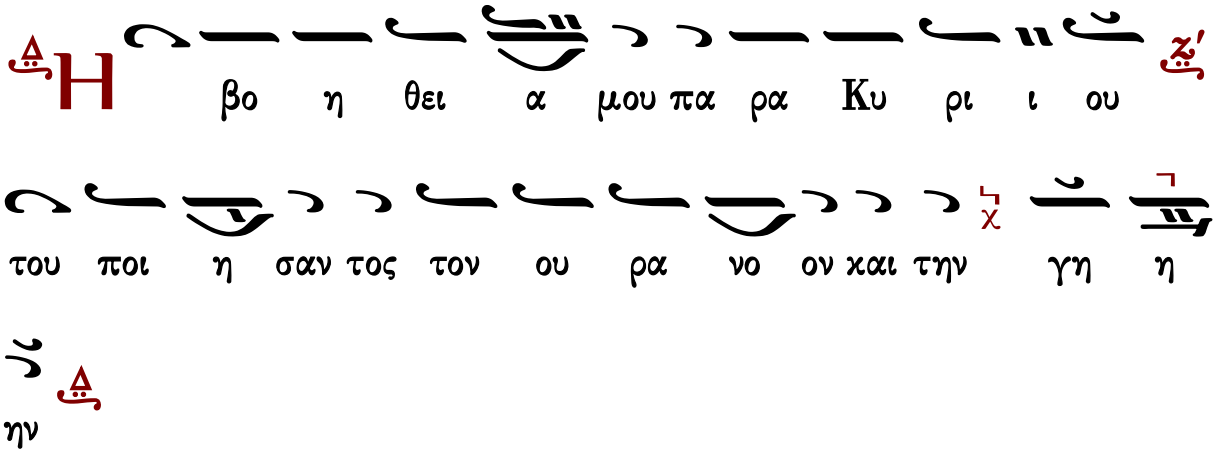

Παρασκευῇ ἑσπέρας
ψαλμός 58

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61#

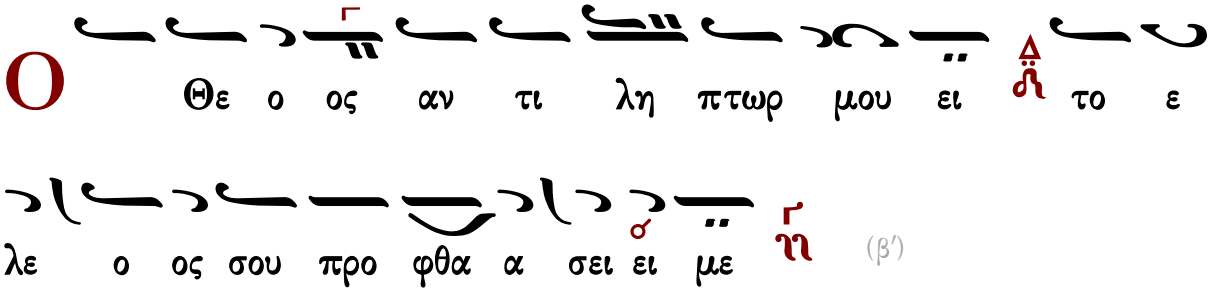

∴ Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεὸς καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ᾽ ἐμὲ λύτρωσαί με.

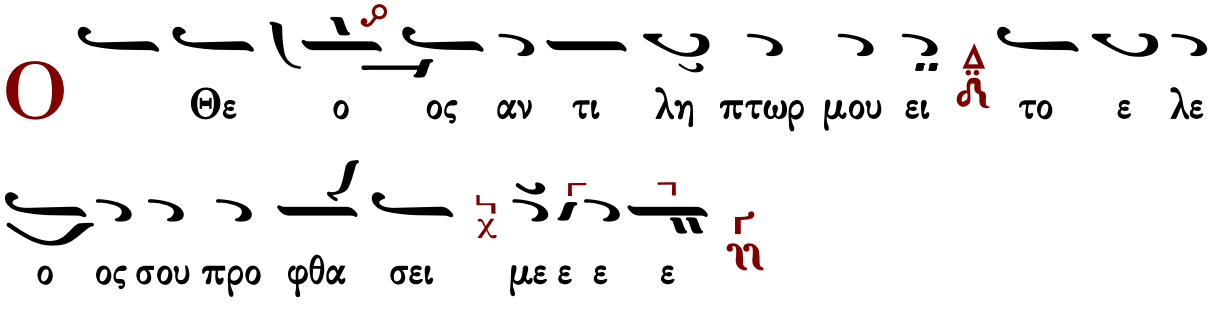

Ἀναγνώσματα

Γενέσεως τὸ ἀνάγνωσμα

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ. Σάρα ἡ γυνή σου, οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτῆς Σάρα, ἀλλὰ Σάρρα ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς. Εὐλογήσω δὲ αὐτήν, καὶ δώσω σοι ἐξ αὐτῆς τέκνον· καὶ εὐλογήσω αὐτό, καὶ ἔσται εἰς ἔθνη, καὶ βασιλεῖς ἐθνῶν ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσονται. Καὶ ἔπεσεν Ἀβραὰμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐγέλασε, καὶ εἶπεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ, λέγων. Εἰ τῷ ἑκατονταετεῖ γεννήσεται υἱός; Καὶ εἰ ἡ Σάρρα ἐννενήκοντα ἐτῶν οὖσα τέξεται; Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ· Ναί· Ἰδοὺ Σάρρα ἡ γυνὴ σου τέξεταί σοι υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσαάκ· καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτὸν εἰς διαθήκην αἰώνιον. Ἀβραὰμ δὲ καὶ Σάρρα πρεσβύτεροι προβεβηκότες ἡμερῶν. Ἐγέλασε δὲ Σάρρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα· Οὔπω μέν μοι γέγονεν ἕως τοῦ νῦν· ὁ δὲ κύριός μου πρεσβύτερος. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ. Τὶ ὅτι ἐγέλασε Σάρρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα· Ἆρά γε ἀληθῶς τέξομαι; ἐγὼ δὲ γεγήρακα· Μὴ ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα; Καὶ Κύριος ἐπεσκέψατο τὴν Σάρραν, καθὰ ἐλάλησε· καὶ συλλαβοῦσα, ἔτεκε τῷ Ἀβραὰμ υἱὸν εἰς τὸ γῆρας, εἰς τὸν καιρόν, καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος. Περιέτεμε δὲ αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, καθὰ ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός. Καὶ Ἀβραὰμ ἦν ἐτῶν ἑκατόν, ἡνίκα ἐγένετο αὐτῷ Ἰσαὰκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Εἶπε δὲ Σάρρα· Γέλωτά μοι ἐποίησε Κύριος· ὃς γὰρ ἂν ἀκούσῃ συγχαρεῖταί μοι. Καὶ εἶπε· Τὶς ἀναγγελεῖ τῷ Ἀβραάμ, ὅτι θηλάζει παιδίον Σάρρα, ὅτι ἔτεκον υἱὸν ἐν τῷ γήρᾳ μου; Καὶ ηὐξήθη τὸ παιδίον, καὶ ἀπεγαλακτίσθη· καὶ ἐποίησεν Ἀβραὰμ δοχὴν μεγάλην, ᾗ ἡμέρα ἀπεγαλακτίσθη Ἰσαὰκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Κριτῶν τὸ ἀνάγνωσμα

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ἀνὴρ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Δάν, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μανωέ· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ στεῖρα, καὶ οὐκ ἔτικτε. Καὶ ὤφθη Ἄγγελος Κυρίου πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν· Ἰδοὺ σὺ στεῖρα, καὶ οὐ τέτοκας, καὶ συλλήψῃ υἱόν. Καὶ νῦν φύλαξαι δή, καὶ μὴ πίῃς οἶνον καὶ σίκερα, καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον. Ὅτι ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἕξεις, καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ σίδηρος οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὅτι Ναζηραῖον τῷ Θεῷ ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ τῆς γαστρός. Καὶ ἦλθεν ἡ γυνή, καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, λέγουσα· Ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἦλθε πρὸς με, καὶ ἡ ὅρασις αὐτοῦ ὡς ὅρασις Ἀγγέλου τοῦ Θεοῦ, ἐπιφανὴς σφόδρα, καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἕξεις, καὶ τέξῃ υἱόν· καὶ νῦν φύλαξαι, καὶ μὴ πίῃς οἶνον καὶ σίκερα, καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον, ὅτι Ναζηραῖον Θεοῦ ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ γαστρός, ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ. Καὶ ἐδεήθη Μανωὲ τοῦ Κυρίου, καὶ εἶπεν· Ἐν ἐμοί, Κύριε, ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὃν ἀπέστειλας, ἐλθέτω δὴ ἔτι πρὸς ἡμᾶς, καὶ φωτισάτω ἡμᾶς, τὶ ποιήσωμεν τῷ παιδαρίῳ τῷ τικτομένῳ. Ἦλθε δὲ ὁ Ἄγγελος πρὸς Μανωὲ καὶ εἶπεν· Ἀπὸ πάντων ὧν εἶπον πρὸς τὴν γυναῖκά σου, φυλαξάσθω. Ἀπὸ παντός, ὃ ἐκπορεύεται ἐξ ἀμπέλου, οὐ φάγεται· καὶ οἶνον καὶ σίκερα μὴ πιέτω. Καὶ εἶπε Μανωὲ πρὸς τὸν Ἄγγελον Κυρίου. Τὶ ὄνομά σοι; ἵνα ὅταν ἔλθῃ τὸ ῥῆμά σου, δοξάσωμέν σε. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἄγγελος Κυρίου. Ἵνα τὶ ἐρωτᾷς τὸ ὄνομά μου; καὶ αὐτὸ ἐστι θαυμαστόν.

Καὶ οὐ προσέθηκεν ἔτι ὁ Ἄγγελος Κυρίου ὀφθῆναι πρὸς Μανωέ, καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα

Σοφία. Πρόσχωμεν.

Τάδε λέγει Κύριος· Παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός. Οἱ Ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλήμ. Παρακαλέσατε αὐτήν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπείνωσις αὐτῆς· λέλυται γὰρ αὐτῆς ἡ ἁμαρτία· ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· καὶ ὄψεται πᾶσα σάρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἐπ᾽ ὄρους ὑψηλοῦ ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών· ὕψωσον ἐν ἰσχύϊ τὴν φωνήν σου ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλήμ· ὑψώσατε, μὴ φοβεῖσθε. Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ἐγὼ ἐπακούσομαι, ὁ Θεός Ἰσραήλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς· ἀλλὰ ἀνοίξω ἐκ τῶν ὀρέων ποταμούς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πηγάς. Ποιήσω τὴν ἔρημον εἰς ἕλη, καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς. Εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ νεφέλαι ῥανάτωσαν δικαιοσύνην. Ἀνατειλάτω ἡ γῆ, καὶ βλαστησάτω ἔλεος καὶ δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἅμα. Φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγείλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ ἀκουστὸν γενέσθω τοῦτο. Λέγετε ὅτι ἐρρύσατο Κύριος τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ἰακώβ. Καὶ ἐὰν διψήσωσι δι᾽ ἐρήμων, ἐξάξει αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ πέτρας. Εὐφράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βοήθησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον, **ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.**

Δεήσεις

Ἦχος λ ν Νη

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.63*

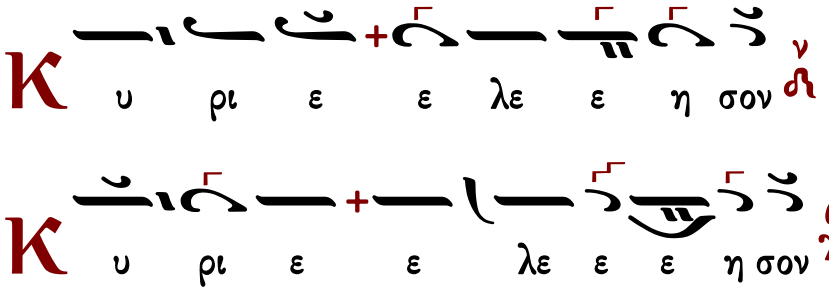

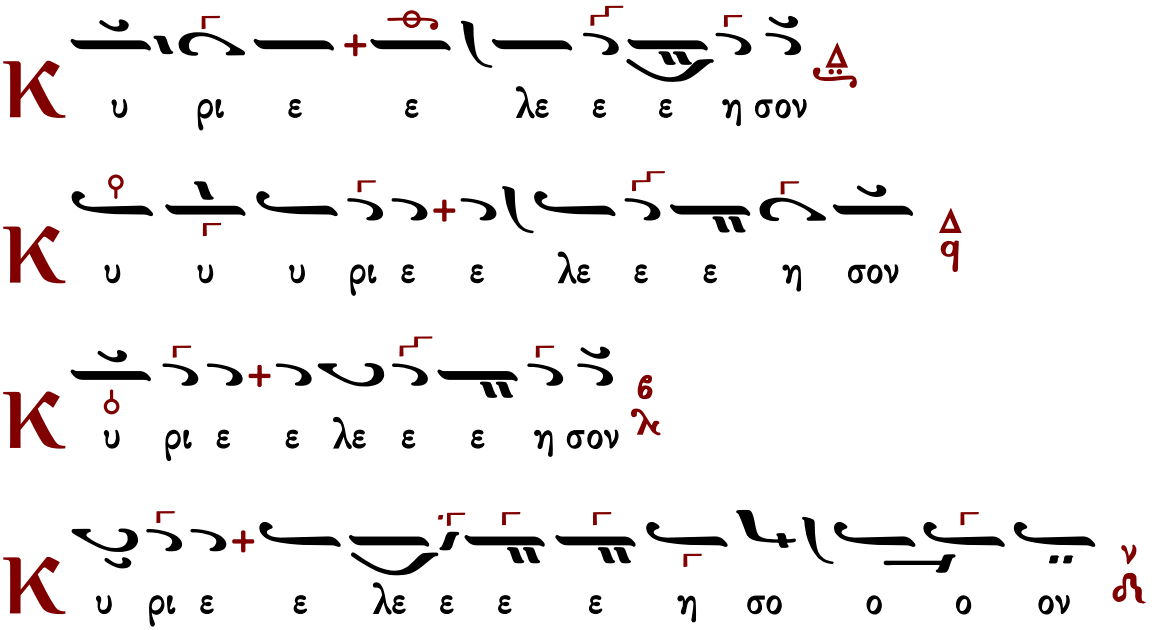

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτητόρων τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.
Σοί, Κύριε.
Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀρτοκλασίας μὴ οὔσης ἀπόστιχα

Εἰς τὴν Λιτὴν

ἦχος α΄

Γερασίμου μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

Εὐφράνθη ἐν Κυρίῳ, τὸ μακάριον ζεῦγος, Ζαχαρίας ὁ ἱερός, καὶ ἡ τούτου σύμβιος Ἐλισάβετ, ἐν τῇ παρ᾽ ἐλπίδα συλλήψει τοῦ μείζονος πάντων τῶν ἁγίων, Ἰωάννου τοῦ πάνυ· ἄγγελος γὰρ Θεοῦ, κατελθὼν αὐτοῖς εὐηγγελίσατο εἰπών· Εἰσηκούσθη ἡμῶν ἡ δέησις, καὶ τέξεσθε υἱόν, ὃς προπορεύσεται πρὸ προσώπου Κυρίου, ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

ἦχος β΄

Γερασίμου μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

Τῇ νομικῇ λειτουργῶν λατρείᾳ, Ζαχαρίας ὁ ἔνδοξος, ἀγγελικῆς ὀπτασίας ἠξίωται, ἐν τῷ προσφέρειν τὸ θυμίαμα· καὶ τὸ θεῖον μήνυμα δεξάμενος, ἐν γήρᾳ τεκεῖν υἱόν, σὺν τῇ στείρᾳ Ἐλισάβετ γέγηθε, τῆς παγκοσμίου σωτηρίας, τὰς ἀπαρχάς, ἄνωθεν μυηθέντες· ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, Κύριε, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος γ΄

Γερασίμου μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, τῇ τοῦ Ἀγγέλου μηνύσει, ἀρχὴν λαμβάνει, ἐν τῇ στείρᾳ νηδύϊ, τῆς γηραιᾶς Ἐλισάβετ· ὁ τῶν ὅλων γὰρ Θεός, τῆς ἑαυτοῦ σαρκώσεως, παραδόξως προεκφαίνει τὸ μυστήριον· τῷ θείῳ γὰρ Ζαχαρίᾳ ὁ Γαβριὴλ ἐπιστάς, τῆς θείας

εὐδοκίας, προαναγγέλει τὴν ἔκβασιν, εἰς ἀνάπλασιν κόσμου, καὶ σωτηρίαν αἰώνιον· ἡ τοῦ Βαπτιστοῦ γὰρ σύλληψις, προτύπωσις τούτων ὤφθη, πρὸς εὐφροσύνην τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἦχος δ΄

Γερασίμου μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

Τοῖς τοῦ Ἀγγέλου ἀπιστήσας ῥήμασι, σιωπὴν κατεκρίθης, Ζαχαρία μακάριε· καὶ τούτων ἰδὼν τὴν ἔκβασιν, τῇ τοῦ Υἱοῦ γεννήσει, ἤνοιξας τὸ στόμα, καὶ τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ ὕμνησας, τὸν ποιοῦντα μεγάλα καὶ παράφοξα, βοῶν τῷ τεχθέντι· Καὶ σὺ παιδίον προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύῃ γὰρ πρὸ προσώπου αὐτοῦ, ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἦχος δ΄

Γερασίμου μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὴν ἱερατικὴν ἀμπεχόμενος στολήν, εἰς τὰ τῶν Ἁγίων Ἅγια εἰσῆλθε, θυμιᾶσαι Κυρίῳ Ζαχαρίας ὁ μέγας, ἐταράχθη ἰδὼν δὲ ἐκ δεξιῶν ἑστῶτα τὸν ἄγγελον τοῦ Θεοῦ· ξένα γὰρ εὐαγγέλια ἐδέχετο, καὶ τῇ σιωπῇ, τῶν λεχθέντων ἐπιστώσατο τὴν ἀλήθειαν· ὧν τῇ ἐκπληρώσει Πνεύματος θείου ἐπλήσθη, καὶ στόμα εὔλαλον ἤνοιξε δοξάζων τὸν Θεόν, τὸν οὕτως εὐδοκήσαντα.

Θεοτοκίον

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σὲ δοξάζωμεν τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀρτοκλασία

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου καὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἁγίαν ἑορτὴν ταύτην καὶ προσφερόντων τὰ δῶρα ταῦτα.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (χώραν ἢ νῆσον) ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ,

πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσει πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον τὴν καθ᾽ ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον. μ΄ (τετράκις ἀνὰ ι΄ καὶ αὖθις ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν, καὶ ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου οὗ τὴν σύλληψιν ἑορτάζομεν, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν· δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· ἀποδίωξον ἀφ᾽ ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωήν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἀμήν.

Ἦχος Δι

Δ.Π.*

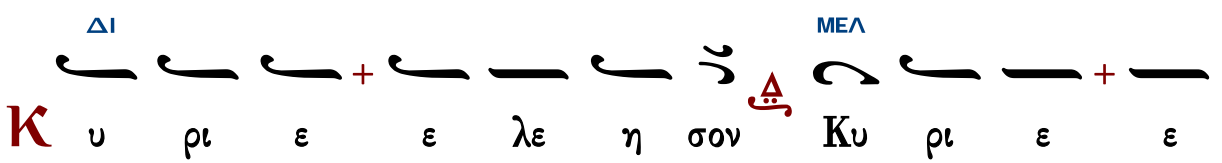

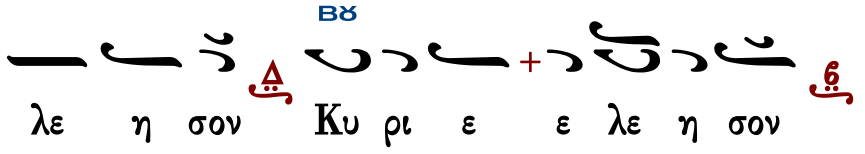

ἁγιορείτικα

Ἦχος λ π ϋ Πα

ὑπό Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου*

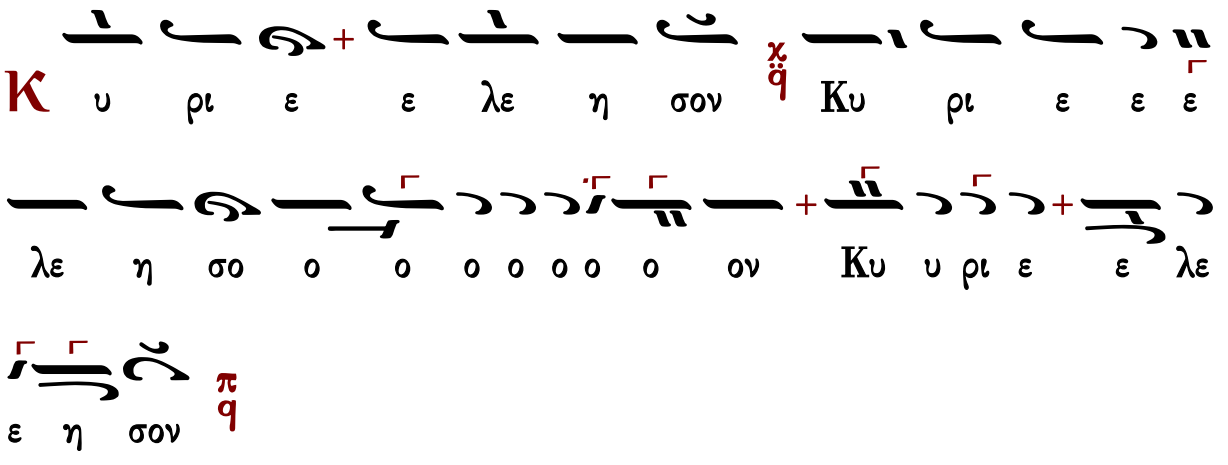

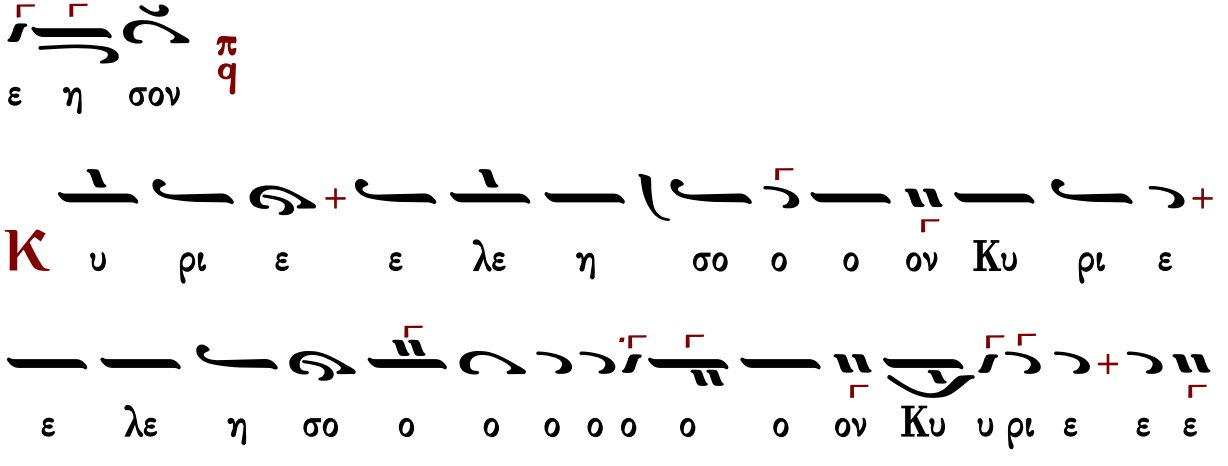

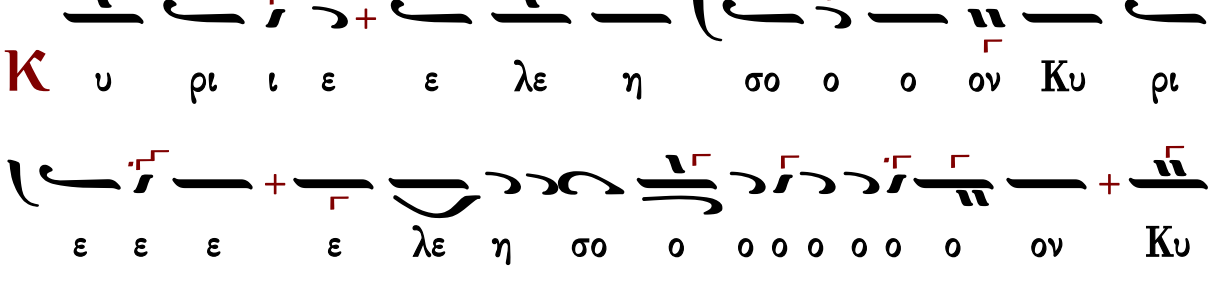

ἦχος πλ.α΄

Θεοτόκε παρθένε, χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη, σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πολίτικον	Γεωργίου Πρωγάκη	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου
Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη		Θεμιστοκλῆ Γεωργιάδη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τοὺς πέντε ἄρτους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐξ αὐτῶν πεντακισχιλίους ἄνδρας χορτάσας, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς ἄρτους τούτους, τὸν σῖτον, τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον· καὶ πλήθυνον αὐτὰ ἐν τῇ πόλει (χώρᾳ ἢ νήσῳ) ταύτῃ καὶ εἰς τὸν κόσμον σου ἅπαντα· καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας πιστοὺς δούλους σου ἁγίασον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἦχος βαρὺς

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Γεωργίου Πρωγάκη	Ἱεροθέου ἱερομονάχου

Εἰς τὸν Στίχον

Προσόμοια

Ὅλην ἀποθέμενοι	ἦχος πλ.β΄

Μολοῦντι εἰς ἅγια, τὰ τῶν ἁγίων ἁγίως, ἱερεῖ προφήτῃ τε, καὶ ἁγίῳ ἅγιος, καθὼς γέγραπται, ἐπιστὰς ἄγγελος, προσεφώνει λέγων. Εἰσηκούσθη σοῦ ἡ δέησις, καὶ διαλύεται, νῦν τῆς Ἐλισάβετ ἡ στείρωσις, καὶ τέξεται πρεσβῦτά σοι, υἱὸν Ἰωάννην καὶ Πρόδρομον, λύχνον τοῦ ἡλίου, προφήτην τοῦ Ὑψίστου καὶ φωνήν, τοῦ ἐκ Παρθένου θεόπαιδος, Λόγου ἀνατείλαντος.

Καὶ σὺ παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ,
προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Λέγε μοι τρανότατα, κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο; Αὖθις πρὸς τὸν ἄγγελον, ὁ μακαριώτατος πρέσβυς ἔφησεν· ὡς ὁρᾷς πλήρης γάρ, ἡμερῶν ὑπάρχω, Ἐλισάβετ στεῖρα πέφυκε. Πῶς οὖν μοι ῥήματα, φθέγγῃ ὑπὲρ φύσιν, ἐξίσταμαι, οὐδόλως ἀληθεύοντα, νῦν ὑπονοῶ σε ὦ ἄνθρωπε. Ἄπιθι, ἐγὼ γάρ, λαοῦ τὴν σωτηρίαν ἐξαιτῶ, οὐχὶ δὲ παῖδα κομίσασθαι, πρᾶγμα δυσπαράδεκτον.

Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι, καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τάς ἡμέρας ἡμῶν.

Θεοῦ παντοκράτορος, ἐγὼ ἀρχάγγελος πέλω, Γαβριήλ μοι ὄνομα, τῷ πρεσβύτῃ ἔφησεν ὁ Ἀσώματος, τὸ παρὸν κώφευσον, καὶ σιγὴν ἄσκησον, ἀπιστήσας ἐμοῖς ῥήμασιν. Ἐπὰν δὲ τέκῃ σοι, σάλπιγγα τοῦ Λόγου ἡ σύζυγος, τοῦ Πνεύματος τρανοῦντός σοι, γλῶτταν ἐκβοήσεις τρανότατα· Προφήτης Ὑψίστου, κληθήσῃ ὦ παιδίον τάς αὐτοῦ, προετοίμασαι ἐν χάριτι, τρίβους ὡς ηὐδόκησεν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικόν

ἦχος πλ.β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄγγελος ἐκ στειρωτικῶν ὠδίνων, προῆλθες βαπτιστά, ἐξ αὐτῶν τῶν σπαργάνων τὴν ἔρημον οἰκήσας, σφραγίς τε πάντων τῶν προφητῶν ἐδείχθης· ὃν γὰρ ἐκεῖνοι πολυτρόπως ἐθεάσαντο, καὶ αἰνιγματωδῶς προεκήρυξαν, τοῦτον βαπτίσαι ἐν Ἰορδάνῃ κατηξιώθης· φωνῆς τε ἀκήκοας, πατρικῆς οὐρανόθεν, μαρτυρούσης αὐτοῦ τὴν υἱότητα· καὶ τὸ Πνεῦμα εἶδες περιστερᾶς ἐν εἴδει, τὴν φωνὴν ἕλκον ἐπὶ τὸν βαπτιζόμενον. Ἀλλ᾽ ὦ πάντων τῶν προφητῶν ὑπέρτερε, μὴ διαλίπῃς πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς σου τελούντων τὰ μνημόσυνα.

Πέτρου Εφεσίου	Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πέτρου Φιλανθίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.β΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοσίθεου Κατουνακιώτου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη | Κωνσταντίνου Λάμπρου

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον

Ταχὺ προκατάλαβε — ἦχος δ΄

Ἡ πρώην οὐ τίκτουσα, στεῖρα εὐφράνθητι· ἰδοὺ γὰρ συνέλαβες, Ἡλίου λύχνον σαφῶς, φωτίζειν τὸν μέλλοντα, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, ἀβλεψίαν νοσοῦσαν, χόρευε Ζαχαρία, ἐκβοῶν παρρησίᾳ, προφήτης τοῦ Ὑψίστου ἐστίν, ὁ μέλλων τίκτεσθαι.

Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον· διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι᾽ οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Γαβριὴλ Κουντιάδου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀπόλυσις

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ἐὰν δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Σοφία!

Εὐλόγησον.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ἀκολούθως εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις·

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου οὗ τὴν σύλληψιν ἑορτάζομεν· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.
Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ΄)
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β΄)

ψαλμὸς γ΄

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

ψαλμὸς λζ' 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὲ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ′ 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ′)
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ′ 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
Ἐπ᾽ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ᾽ ἐμὲ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ᾽ ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἱνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ;
Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ᾽ ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ᾽ 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.
καὶ πάλιν
Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ′ 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.
Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.
Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.
Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.
Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.
Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.
Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.
Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.
καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β΄)
Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτή

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος

ἦχος δ΄

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου — Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου — Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἀπολυτίκιον

Ταχὺ προκατάλαβε — ἦχος δ΄

Ἡ πρώην οὐ τίκτουσα, στεῖρα εὐφράνθητι· ἰδοὺ γὰρ συνέλαβες, Ἡλίου λύχνον σαφῶς, φωτίζειν τὸν μέλλοντα, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, ἀβλεψίαν νοσοῦσαν, χόρευε Ζαχαρία, ἐκβοῶν παρρησίᾳ, προφήτης τοῦ Ὑψίστου ἐστίν, ὁ μέλλων τίκτεσθαι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Παναγιώτου Κηλτζανίδου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος δ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον· διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι᾽ οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου — Ἰωάννου Πρωτοψάλτου — Κωνσταντίνου Πρίγγου
Γαβριὴλ Κουντιάδου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος… Ἀμήν.

Καθίσματα

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν

Τὸν συνάναρχον Λόγον

ἦχος πλ.α΄

Ἐλισάβετ στειρώσεως ἠλευθέρωται, ἡ Παρθένος δὲ πάλιν παρθένος ἔμεινεν, ὅτε φωνῇ τοῦ Γαβριήλ, γαστρὶ συνέλαβεν, ἀλλ᾽ ἐν νηδύϊ προσκιρτᾷ τὸν ἐν γαστρὶ παρθενικῇ, Θεὸν προγνοὺς καὶ Δεσπότην, ὁ πρόδρομος Ἰωάννης, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν σαρκούμενον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβάδιστον, χαῖρε ἔμψυχε βάτε καὶ ἀκατάφλεκτε, χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητούς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωήν, χαῖρε ἀκήρατε κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν

Ταχὺ προκατάλαβε

ἦχος δ΄

Τρυγὼν ἡ φιλέρημος, ὁ ἱερὸς Βαπτιστής, κηρύξας μετάνοιαν, καὶ φανερώσας Χριστόν, γενόμενον ἄνθρωπον, πάντων ἁμαρτανόντων, ἐγεννήθη προστάτης, πᾶσι χειμαζομένοις, βοηθῶν ἀενάως· αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, σῶσον τὸν κόσμον σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἡ μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Ἄχραντε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου Βελίαρ, στῆσον με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριστοῦ θεληματων, αὐτὸν ἐκδυσωποῦσα ἐκτενῶς, ὃν ἐσωμάτωσας.

Πολυέλεος

Δοῦλοι Κύριον		Ἐξομολογεῖσθε		Ἐκλογὴ
Κείμενο	Μουσικὸ	Κείμενο	Μουσικὸ	Κείμενο

Κάθισμα

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

ἦχος πλ.δ΄

Γερασίμου μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

Ἐν ναῷ ὡς εἰσῆλθε τῷ νομικῷ, Ζαχαρίας ὁ μέγας ἀρχιερεύς, ὁρᾷ μετ᾽ ἐκπλήξεως, Γαβριὴλ τὸν ἀρχάγγελον, ἐκ δεξιῶν ἑστῶτα αὐτῷ καὶ φθεγγόμενον, υἱὸν τεκεῖν ἐν γήρᾳ Θεοῦ εὐδοκήσαντος· ὅθεν Ἐλισάβετ ἡ ὁμόζυγος τούτου, ἀξίως συνέλαβεν, Ἰωάννην τὸν

πρόδρομον· ᾧ ἐν πίστει βοήσωμεν· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Ἰωάννη βαπτιστὰ καὶ πρόδρομε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων, τὴν θείαν σου σύλληψιν.

Θεοτοκίον

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἡ Πανάχραντος κόρη τὸν Λυτρωτήν, συλλαβοῦσα καὶ φέρουσα ἐν γαστρί, ἠσπάσατο χαίρουσα, Ἐλισάβετ ἐγγάστριον, σχοῦσα τὸν Ἰωάννην, ὃς ἔνδον φερόμενος, σκιρτήμασι προσκύνησιν, αὐτῷ ἀποδίδωσιν· Ὅθεν Θεοτόκε, τὰ πολλὰ μεγαλεῖα, ὑμνοῦμεν τοῦ τόκου σου, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμέν σοι, οἱ ἱκέται σου ἄχραντε· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, σὺν τῷ θείῳ Βαπτιστῇ δεόμεθα, πάσης ῥύεσθαι βλάβης, τοὺς σὲ μεγαλύνοντας.

α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ᾽ αὐτὸς ἀντιλαβοῦ καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (β΄)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. (β΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

171	Πέτρου Λαμπαδαρίου	279	Γαβριὴλ Κουντιάδου
256	Πέτρου Λαμπαδαρίου	179	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
306	Χρυσοστόμου μοναχοῦ		

Προκείμενον

ἦχος δ΄

Καὶ σύ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ. (β′)

∴ Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Καὶ σύ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τάξις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύῃ...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.489#

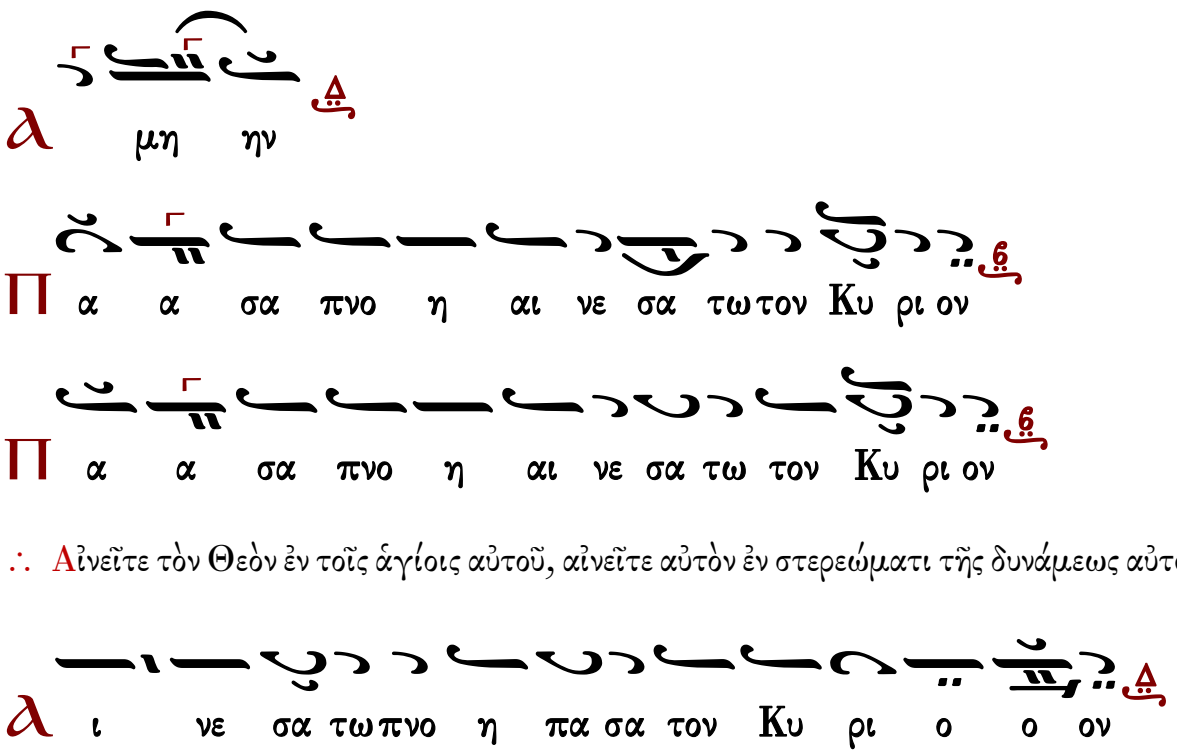

∴ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...
Κύριε, ελέησον. (γ′)
Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 1:24-25, 57-68, 76-80
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ Ζαχαρίου· καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, 25λέγουσα ὅτι· Οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις, αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τό ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις. Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν· καὶ ἐγέννησεν υἱόν. 58Καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ᾽ αὐτῆς, καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. 59Καὶ ἐγένετο, ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον· καὶ ἐκάλουν αὐτό, ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν. 60Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ, εἶπεν· Οὐχί, ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. 61Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὴν ὅτι· Οὐδείς ἐστιν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου, ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ. 62Ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν. 63Καὶ αἰτήσας πινακίδιον, ἔγραψε λέγων· Ἰωάννης ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐθαύμασαν πάντες. 64Ἀνεῴχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ διηρθρώθη, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν Θεόν. 65Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρεινῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα, 66καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; Καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ᾽ αὐτοῦ. 67Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου, καὶ προεφήτευσε λέγων· 68Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. 76Καὶ σύ, παιδίον, προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ, 77τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν, 78διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, 79ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις, τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης. 80Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε, καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι· καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ν' Ψαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντός.
Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.
Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ἦχος β′

Γερασίμου μοναχοῦ
Μικραγιαννανίτου

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἀρχαγγελικῇ ἐμφανείᾳ μεμύηται, Ζαχαρίας ὁ ἱερός, ὅτι ἐν γήρατι τέξεται υἱόν, καὶ Ἐλισάβετ συλλαβοῦσα τέτοκεν, ἐκ στείρας γαστρός, Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον, κηρύττοντα τῷ κόσμῳ μετάνοιαν, καὶ πρεσβεύοντα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.501#

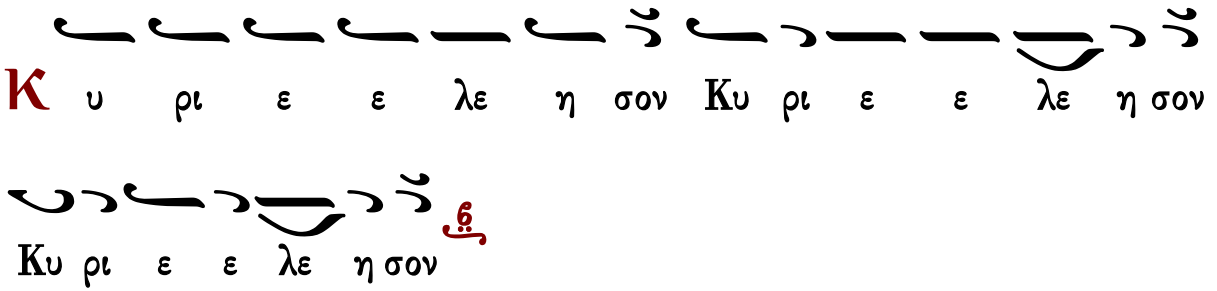

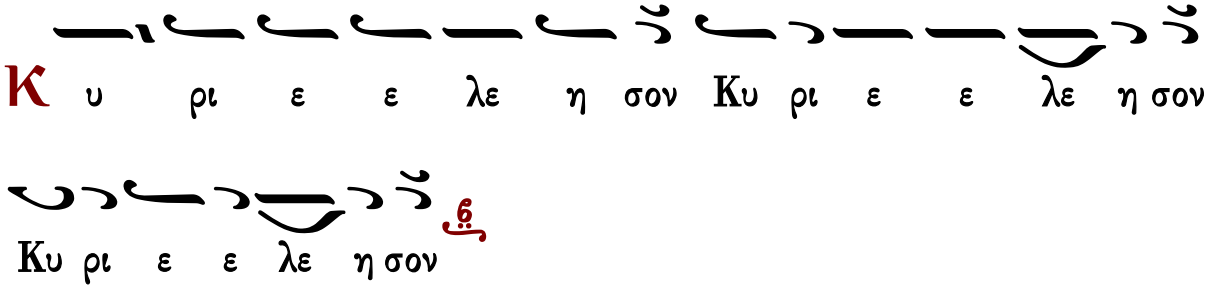

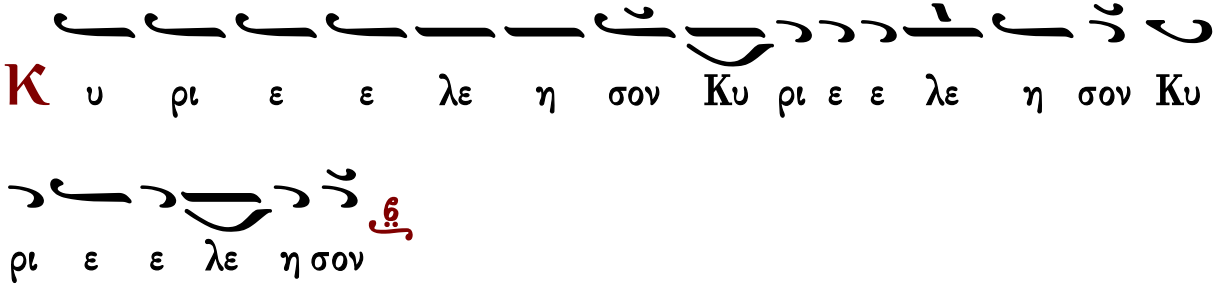

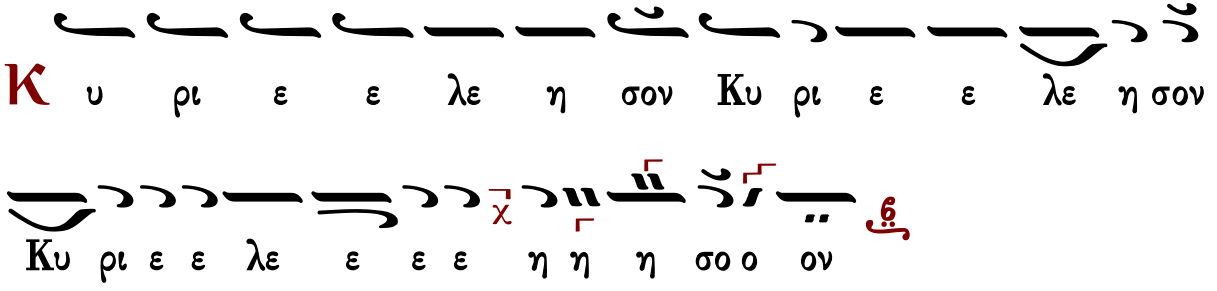

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Κανόνες-Κοντάκιον-Οἶκος-Συναξάριον

Κανὼν τῆς Θεοτόκου ᾠδὴ α᾽

ἦχος πλ.δ΄

«Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.» (β΄)

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχήν, εἰρήνευσον, κόρη, τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, πανάμωμε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ, Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, ᾠδὴ α΄

Ὡς ἐν ἠπείρῳ — ἦχος πλ.β΄ — Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ

Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς στειρευούσης ψυχῆς μου τοὺς λογισμούς, τοὺς ἀκάρπους ἔκτιλον, στειρευούσης ὁ βλαστός, εὐφημεῖν ὁρμήσαντος τὴν σήν, ἐν νηδύϊ μητρικῇ, ἁγίαν σύλληψιν.

Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ ἱερὸς Ζαχαρίας ἐν τῷ ναῷ, εἰσελθὼν τεθέαται, θεῖον ἄγγελον αὐτῷ, ἐμφανῶς μηνύοντα, Υἱόν, μετὰ γῆρας ἱερεῦ, ἕξεις τὸν Πρόδρομον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Λύχνος Ἡλίου τῆς δόξης ὁ φωταυγής, ἐν νηδύϊ ἄρχεται, ἀναλάμπειν μητρικῇ, δι᾽ οὗ σκότος λέλυται παθῶν, καὶ στειρώσεως δεσμά, ὁ μέγας Πρόδρομος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸν ἐν γαστρί σου Δεσπότην ἐν μητρικῇ, Θεοτόκε πάναγνε, βασταζόμενον γαστρί, κατιδὼν ἐσκίρτησε σαφῶς, Ἰωάννης ὡς αὐτοῦ, ὑπάρχων πρόδρομος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ γ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Οὐρανίας ἀψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.» (β΄)

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σέ, Θεογεννῆτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἱκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν Χριστὸν κυήσασα, θεομακάριστε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, ᾠδὴ γ΄

Οὐκ ἔστιν ἅγιος

ἦχος πλ.β΄

Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ στεῖρα σήμερον καρπόν, ἱερὸν συλλαμβάνει, τὸν μετέπειτα πᾶσαν, ἀκαρπίαν τῶν ψυχῶν, ἀξίνῃ τῇ νοητῇ, ἀποτέμνειν, μέλλοντα ἐν χάριτι.

Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κωφεύσας ἔνδον τοῦ ναοῦ, Ζαχαρίας ὁ μέγας, τὴν φωνὴν τὴν τοῦ Λόγου, ἀγγελίᾳ φοβερᾷ, κομίζεται καὶ λαμπρῶς, μεγαλύνει, Κύριον τὸν εὔσπλαγχνον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ δείξας τρίβον ἀσφαλῆ, τοῖς πιστοῖς μετανοίας, προτροπῇ τοῦ ἀγγέλου, ἐν νηδύϊ μητρικῇ, βλαστάνει θείᾳ βουλῇ, παρ᾽ ἐλπίδα, ὁ ἔνδοξος Πρόδρομος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Γαστρὶ φερόμενον Χριστόν, τῆς Παρθένου ὡς ἔγνω, ὁ ἐκ στείρας ἐσκίρτα, προμηνύων τὴν χαράν, ἐπιδημοῦσαν ἐν γῇ, κατηφείας, πάντας ἐκλυτρώσασθαι.

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν… Ἀμήν.

Κάθισμα

Κατεπλάγη Ἰωσὴφ — Ἦχος δ΄

Θυμιῶντι ἐν ναῷ, τῷ Ζαχαρίᾳ ἱερεῖ, Γαβριὴλ ἐξ οὐρανοῦ, ἐπέστη λέγων πρὸς αὐτον· Ὅτι ἐν γήρᾳ σου ἕξεις καρπὸν εὐκλεῆ. Καὶ στείρωσις ἡ πρίν, τῆς Ἐλισάβετ νυνί, λυθήσεται εὐθύς, καὶ ἀκαρπία γονῆς, καὶ συλλαβοῦσα τέξεται τὸν κήρυκα, τοῦ Ἰησοῦ τε καὶ Πρόδρομον. Αὐτῶν πρεσβείαις, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, σῶσον τάς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κατεπλάγη, Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ δ΄

Ἦχος πλ.δ΄

«Εἰσακήκοα, Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἡ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, Θεονύμφευτε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον, ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἡ τὸν εὔσπλαγχνον κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων, τῶν ὑμνούντων σε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπολαύοντες, πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων εὐχαριστήριον, ἀναμέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές σε Θεομήτορα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος ἀκράδαντον, κεκτημένοι σε, Πανύμνητε, δυσχερείας πάσης, ἐκλυτρούμεθα.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, ᾠδὴ δ'

Χριστός μου δύναμις

ἦχος πλ.β'

Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φωνὴ ἀγγέλου σε, τὸν ὄντως ἄγγελον, τῆς Χριστοῦ παρουσίας τῷ ἱερεῖ, ἱερῶς προήγγειλε, στειρωτικῆς ἀπὸ γαστρός, ἐκβλαστάνειν μάκαρ Πρόδρομε.

Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ πρώην ἄγονος, καὶ ἡ οὐ τίκτουσα, νῦν εὐφράνθητι στεῖρα ὅτι Χριστοῦ, Βαπτιστὴν καὶ Πρόδρομον, καρπογονεῖς πανευκλεῶς, Ἐλισάβετ ἀξιάγαστε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀξίνῃ Πρόδρομε, τῆς σῆς δεήσεως, τῶν παθῶν μου ἀκάνθας καὶ λογισμῶν, ἔκτιλον προσκόμματα, καὶ καρποφόρον μου τὸν νοῦν, ἀρεταῖς παμμάκαρ ποίησον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Νηδὺς σε ἔφερε, τὸν πάντα φέροντα, τῆς Παρθένου ἡνίκα ὁ Βαπτιστής, ἐν γαστρὶ φερόμενος, σὲ προσεκύνησε Χριστέ, καὶ σκιρτῶν ἠγαλλιάσατο.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ε'

ἦχος πλ.δ'

«Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου, Κύριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν σὴν εἰρήνην, παράσχου ἡμῖν, φιλάνθρωπε.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἔμπλησον, ἁγνή, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαράν, τῆς εὐφροσύνης, ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λύτρωσαι ἡμᾶς, ἐκ κινδύνων, Θεοτόκε ἁγνή, ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν, καὶ τὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λῦσον τὴν ἀχλύν, τῶν πταισμάτων μου, Θεόνυμφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ φῶς τεκοῦσα, τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴασαι ἁγνή, τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν, τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, ᾠδὴ ε΄

Τῷ θείῳ φέγγει σου

ἦχος πλ.β΄

Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μολοῦντι ἔνδον τοῦ ἱεροῦ, καὶ τάς νομικὰς τῷ Ποιητῇ, λατρείας προσαναφέροντι, ὤφθη τῷ προφήτῃ ἅγιος ἄγγελος, μηνύων τοῦ Προδρόμου, τὴν θείαν σύλληψιν.

Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πῶς ἔσται τοῦτό μοι τηλαυγῶς; πέλω γὰρ πρεσβύτης ὡς ὁρᾷς, καὶ στεῖραν σύζυγον κέκτημαι, ἔφη Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἀρχάγγελον, φύσεως ἐναντία, λέγεις μοι ῥήματα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Πρὸς Σάρραν βλέψον τοῦ Ἀβραάμ, ἰδὲ πῶς ἐκείνη Ἰσαάκ, ἐν γήρᾳ τέτοκεν ἄνθρωπε, καὶ τοῖς λεγομένοις δικαίως πίστευε, πρεσβύτῃ προσεφώνει, ὁ μέγας Ἄγγελος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Εὐλογημένη ἐν γυναιξί, σῦ Θεοχαρίτωτε σαφῶς, ἡ Ἐλισάβετ ἐβόα σοι, ὅτι κυοφόρον ἀνάνδρως ἔγνων σε, τὴν μόνην μετὰ τόκον, ἄφθορον μείνασαν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ς΄

ἦχος πλ.δ΄

«Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδη προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς, ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ καὶ θανάτῳ μου φύσιν, κατασχεθεῖσαν, Παρθένε, δυσώπησον, τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι, καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην, Παρθένε, τῶν πειρασμῶν διαλύουσαν ὄχλον, καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν, καὶ δέομαι διαπαντός, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναί με.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα, καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν, καὶ πλατυσμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι, κόρη, καὶ τῷ φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα. Ὦ Δέσποινα, καὶ νῦν ἡμᾶς, τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου, ἀλλ᾽ ἡ Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου, καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, ᾠδὴ ς΄

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν ἦχος πλ.β΄

Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀμφίβολον κέκτημαι, τὴν διάνοιαν ἐγώ, καὶ ἀπιστῶ τοῖς λόγοις σου, τῷ ἀρχαγγέλῳ ἔφη ὁ ἱερεύς· λαοῦ σωτηρίαν γάρ, οὐκ ἐμῆς ἐξ ὀσφύος καρπὸν ᾔτησα.

Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ πλάστης τῆς φύσεως, τῶν ἀγγέλων βασιλεύς, ὁ λειτουργὸς ἀντέφησε, τῆς παρουσίας ἄγγελον τῆς αὐτοῦ, ηὐδόκησε τίκτειν σε, τοῖς ἐμοῖς μὴ ἀπίστει λόγοις ἄνθρωπε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸ εἶδός σου πύρινον καὶ ἡ θέα σου φρικτή, καὶ θαυμαστὸς ὁ λόγος σου, ὁ Ζαχαρίας ἔφη τῷ λειτουργῷ, ἀλλ᾽ οὖν οὐ πιστεύω σοι, ὑπὲρ φύσιν λαλοῦντι ξένα ῥήματα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ λύχνος τὸν ἥλιον, ἐν νεφέλῃ μητρικῇ, γαστρὸς κατακρυπτόμενον, ἐπεγνωκὼς ὑπάρχων ἐν ζοφερῷ, τῆς μήτρας σκηνώματι, προσεκύνησε χαίρων καὶ ἐσκίρτησε.

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς…	Ἀμήν.

Κοντάκιον

Χορὸς Ἀγγελικὸς ἦχος α΄

Εὐφραίνεται λαμπρῶς, Ζαχαρίας ὁ μέγας καὶ ἡ πανευκλεής, Ἐλισάβετ ἡ σύζυξ, ἀξίως συλλαμβάνουσα, Ἰωάννην τὸν πρόδρομον, ὃν ἀρχάγγελος εὐηγγελίσατο χαίρων, καὶ οἱ ἄνθρωποι, ἀξιόχρεως τιμῶμεν, ὡς μύστην τῆς χάριτος.

Οἶκος

Τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον ἀναπτύξωμεν, ὅ Λουκᾶς ἡμῖν ἔγραψεν ὁ ἱερὸς καὶ θαυμάσιος, καὶ τὴν τοῦ Προδρόμου θεασώμεθα σύλληψιν, τὴν φαιδρὰν καὶ ἐπίσημον· φησὶ γάρ, ὡς εἰσῆλθεν ὁ πρεσβύτης καὶ δίκαιος Ζαχαρίας, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων τοῦ θυμιᾶσαι, τῷ τῆς ἐφημερίας καιρῷ, ἐπέστη αὐτῷ Γαβριήλ, εὐαγγελιζόμενος καὶ λέγων· Ἕξεις ἱεράρχα υἱὸν ἐν τῷ

γήρᾳ, προφήτην τε καὶ πρόδρομον, φωνήν τε καὶ κήρυκα, καὶ λύχνον ἀείφωτον, τὸν μύστην τῆς χάριτος.

Συναξάριον

Τῇ κγ΄ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου, ἡ σύλληψις τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου προφήτου προδρόμου, καὶ βαπτιστοῦ, Ἰωάννου.

Ἀνδρὶ Προφήτῃ χρησμὸς ἐξ ἀρχαγγέλου,
Τεκεῖν προφήτην, καὶ Προφήτου τι πλέον.
Εἰκάδῃ τῇ τριτάτῃ γαστὴρ λαβὲ Πρόδρομον εἴσω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀνδρέου, Ἰωάννου, Πέτρου καὶ Ἀντωνίου, τῶν ἐν Ἀφρικῇ τελειωθέντων.

Ὑπὲρ νυγέντος πρὶν μιᾷ λόγχῃ Λόγου,
Λόγχαις νυγείς, ἤνεγκε διτταῖς Ἀνδρέας.
Ἔχθραν πλάνῃ θείς, καὶ σφαγείς, Ἰωάννης,
Σφάττει τὸν ἐχθρόν, καὶ σὺν αὐτῷ τὴν πλάνην.
Ἀντώνιος καὶ Πέτρος, ὡς στερραὶ πέτραι,
Πρὸς τάς μεληδὸν ἐκκοπὰς ἐκαρτέρουν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Ῥαΐδος τῆς παρθένου.

Ποθοῦσα κάλλος ἡ Ῥαΐς Θεοῦ βλέπειν,
Σαρκὸς τὸ κάλλος ἐκδίδωσι τῷ ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων γυναικῶν Ξανθίππης καὶ Πολυξένης τῶν αὐταδέλφων.

Τάς συγγόνους Ξανθίππην καὶ Πολυξένην,
Χοροὶ συνοίκους λαμβάνουσιν ἀγγέλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος νεομάρτυς Νικόλαος ὁ παντοπώλης, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας κατὰ τὸ 1672, ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ζ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτησαν ψάλλοντες· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ, οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου, κατῴκησας τῷ κόσμῳ, ἣν προστάτιν ἀνέδειξας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητός εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους, ὃν ἐγέννησας, Μῆτερ ἁγνὴ δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θησαυρὸν σωτηρίας, καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας, τὴν σὲ κυήσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας, καὶ θύραν μετανοίας, τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωμάτων μαλακίας, καὶ ψυχῶν ἀρρωστίας, Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων, τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ, θεραπεύειν ἀξίωσον, ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστόν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, ᾠδὴ ζ΄

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον

ἦχος πλ.β΄

Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπιστήσας μου τοῖς ῥήμασι τὴν κώφευσιν, κομίζου προδηλότατα, καὶ τικτομένην ὁπηνίκα, ἴδῃς τὴν φωνήν, τοῦ Λόγου ἀνάλαβε φωνήν· Εὐλογητὸς εἶ ἐκβοών, τοῦ Ἰσραὴλ ὁ Θεός.

Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ σελήνῃ Ἐλισάβετ προσενούμενος, πολύφωτος ὡς ἥλιος, ὁ Ζαχαρίας σελασφόρον λύχνον τοῦ φωτός, ἐκτέτοκε φαίνοντα ἡμῖν, τοῖς ἐν τῷ σκότει τῶν παθῶν, κατασχεθεῖσι δεινῶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τοῖς σκιρτήμασιν ὡς ῥήμασι χρησάμενος, Χριστοῦ ὁ μέγας Πρόδρομος, προσεκύνησεν ἐν νηδύϊ σε παρθενικῇ, αὐτὸς βασταζόμενος γαστρί, τῆς Ἐλισάβετ Ἰησοῦ, ὁ τῶν πατέρων Θεός.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἡ σελήνη Ἐλισάβετ ἔνδον φέρουσα, ἀστέρα θεῖον Πρόδρομον, προσεκύνησε, φωτεινὴν νεφέλην Μαριάμ, τὸν ἥλιον φέρουσαν Χριστόν, σαρκοφορούμενον ἐκ σοῦ, διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ η΄

ἦχος πλ.δ΄

«Τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι στρατιαὶ τῶν ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους, μὴ παρίδῃς Παρθένε, ὑμνοῦντας, καὶ ὑπερυψοῦντάς σε, κόρη, εἰς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλές, ἐπιχέεις τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατρεύεις, καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας, Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τὴν κεχαριτωμένην.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, ᾠδὴ η΄

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις

ἦχος πλ.β΄

Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοῦ νυμφίου ὁ φίλος προετοιμάζεται, ἡ φωνὴ δὲ τοῦ Λόγου ἀρχὴν εἰσδέχεται, καὶ στειρωτικαῖς, νῦν λαγόσιν ἐκτρέφεται, τοῦ παμβασιλέως, ὁ μέγας στρατιώτης.

Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στειρευούσαις καρδίαις γεωργὸς ἤνθησε, τῶν παθῶν ἡ ἀξίνη ἤδη χαλκεύεται, μόσχος ὁ σεπτός, ἐγκρατείᾳ σιτεύεται, Πρόδρομος ὁ μέγας, λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὰ δεσμὰ ὥσπερ πάλαι τὰ τῆς στειρώσεως, τῆς ἐμῆς διανοίας, οὕτω τὴν πώρωσιν, λῦσον Βαπτιστά, καὶ καρποὺς μετανοίας με, ποίησον βλαστάνειν, καὶ ζῆν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κυοφόρον σε Κόρη ὡς ἐθεάσατο, Ἐλισάβετ ἐνθέως ἠγαλλιάσατο, ἔνδοθεν αὐτῆς, τοῦ ἐμβρύου σκιρτήσαντος, ὡς ἐπιγνωκότος, τὸν ἑαυτοῦ Δεσπότην.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ θ΄

ἦχος πλ.δ΄

«Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι, Παρθένε ἁγνή, σὺν ἀσωμάτων χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.»

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥοήν μου τῶν δακρύων, μὴ ἀποποιήσῃς, ἡ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον, ἀφῃρηκότα Παρθένε, Χριστὸν κυήσασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν, πλήρωσον, Παρθένε, ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην, ἐξαφανίσασα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λιμὴν καὶ προστασία, τῶν σοὶ προσφευγόντων, γενοῦ Παρθένε, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγή τε καὶ σκέπη, καὶ ἀγαλλίαμα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φωτός σου ταῖς ἀκτῖσι, λάμπρυνον, Παρθένε, τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον, σὲ καταγγέλλοντας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κακώσεως ἐν τόπῳ, τῷ τῆς ἀσθενείας, ταπεινωθέντα, Παρθένε, θεράπευσον, ἐξ ἀρρωστίας εἰς ῥῶσιν, μετασκευάζουσα.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, ᾠδὴ θ΄

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν

ἦχος πλ.β΄

Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χριστοῦ ὁ μέγας καὶ θεῖος Πρόδρομος, στειρωτικὰς νῦν πύλας, διανοίξας αὐλίζεται, ὡς ἐν βασιλείοις ἐν νηδύϊ μητρός· ὃς τις ὡς στρατιώτης, προεξελεύσεται, τοῦ παμβασιλέως τάς ὁδοὺς ἑτοιμαζόμενος.

Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεοῦ προφῆτα πρεσβῦτα χόρευε, ἕξεις υἱόν, οὗ μείζων ἐν βροτοῖς οὐκ ἐγήγερται, Ἰωάννην Κυρίου τὸν Πρόδρομον· Σκίρτησον Ἐλισάβετ· γῆ πᾶσα γήθησον, αἴνεσιν τῷ πάντων ποιητῇ Θεῷ προσάγουσα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡμῶν τῶν πίστει ἀνευφημούντων σε, μέμνησο νῦν προφῆτα τοῦ Κυρίου καὶ Πρόδρομε, ψυχικῶν ἐκ παθῶν ἐκλυτρούμενος, σῴζων ἡμᾶς κινδύνων, καὶ πρὸς οὐράνιον τρίβον ὁδηγῶν, θεοπρεπῶς ἀειμακάριστε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγνὴν μητέρα σαφῶς ἐπέγνω σε, στειρωτικῶν δεσμῶν ἡ Ἐλισάβετ ὡς ᾔσθετο, ἑαυτὴν λελυμένην καὶ φέρουσαν, Πρόδρομον τοῦ ἐν μήτρᾳ, σοῦ κατοικήσαντος, ἄχραντε Παρθένε, Μαριὰμ θεοχαρίτωτε.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Καταβασίαι εἰς ἑορτὰς τῆς Θεοτόκου

ἦχος δ΄

α Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

γ Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

δ Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ε Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

ς Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

ζ Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν· ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

η Παίδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀργαὶ	Σύντομοι
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)	Γαβριὴλ Κουντιάδου

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1 ἦχος δ΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καταβασία θ' ᾠδῆς

ἦχος δ'

Ἅπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, ἀύλων νόων, φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνή, ἀειπάρθενε.

Ἀργὴ	Σύντομος
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)	
Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)	Γαβριὴλ Κουντιάδου

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...	Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάριον

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν

ἦχος β'

Ἡ τοῦ Προδρόμου ἔνδοξος, σύλληψις προμηνύει, τὸν ἐκ Παρθένου μέλλοντα, τίκτεσθαι βασιλέα, ὡς οὗτος ἐξ Ἐλισάβετ, τῆς ἀκάρπου καὶ στείρας, πρεσβύτου ἱερέως τε, Ζαχαρίου

τοῦ πάνυ, ὧν ταῖς εὐχαῖς, καὶ τῆς Θεοτόκου καὶ Ἰωάννου, τοῦ βαπτιστοῦ σου Κύριε, σῶσον οἰκτειρον πάντας.

Θεοτοκίον

Χαρμονικῶς τὸ χαῖρε σοι, τοῦ σεπτοῦ ἀρχαγγέλου, οἱ λυτρωθέντες πάναγνε, τῆς ἀρχαίας κατάρας, διὰ τοῦ θείου σου τόκου, εὐχαρίστως, βοῶμεν· Χαῖρε, Ἀδὰμ ἡ λύτρωσις, Θεοτόκε παρθένε, χαῖρε σεμνή, δι᾽ ἧς ἀπηλλάγημεν τοῦ θανάτου, χαῖρε, δι᾽ ἧς ἐτύχομεν, οὐρανῶν βασιλείας.

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ΄ ἡ Νη

π. Ἱεροθέου Ιερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97#

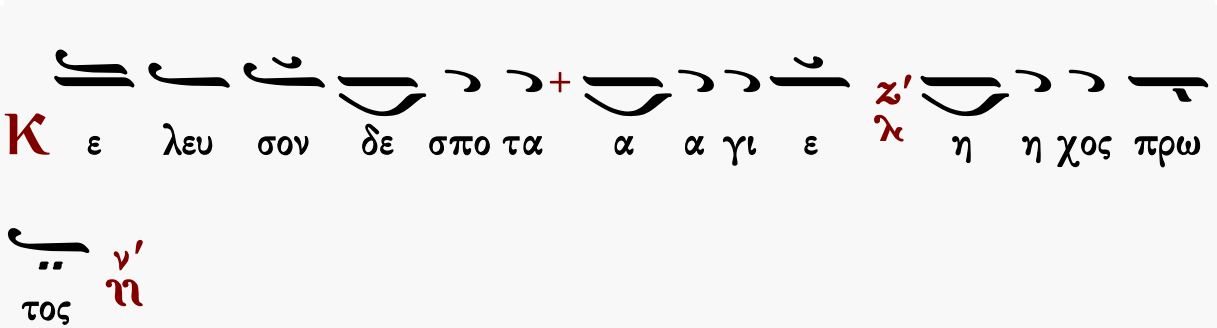

Αἶνοι

ἦχος α΄

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριήλ Κουντιάδου	Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Ἀθανασίου Καραμάνη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Γεωργίου Πρωγάκη	☜ Τὸν δεσπότην ☞	Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Ἄνωθεν οἱ προφῆται		

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμη΄ 148

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.
Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.
Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοὶς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμθ΄ 149

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.
Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.
Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ψαλμὸς ρν΄ 150

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχηρὰ τοῦ Προδρόμου

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων ἦχος α΄

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἀγαλλιᾶται ἡ κτίσις ἐν τῇ συλλήψει σου, πρόδρομε καὶ προφῆτα, βαπτιστὰ Ἰωάννη· ὁ θεῖος γὰρ σου τόκος, σημαίνει ἡμῖν, τοῦ Δεσπότου τὴν γέννησιν, καὶ διὰ τοῦτο συμφώνως οἱ ἐπὶ γῆς, ἐπαξίως εὐφημοῦμεν σε.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ὡς θαυμαστὴν μαρτυρίαν εὑρὼν ὁ ἄγγελος, τὴν σύλληψιν τῆς στείρας, τῇ Μαρίᾳ προσάγει, πρὸς πίστωσιν προσφέρων· διὸ καὶ ἡμεῖς, Ἐλισάβετ πρὶν ἄγονον, καὶ Ζαχαρίαν ὁμόζυγον τὸν αὐτῆς, καὶ Ἰωάννην εὐφημήσωμεν.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὁ θεοσκεύαστος λύχνος τοῦ ἀϊδίου φωτός, ὁ τοῦ νυμφίου φίλος, τοῦ ἡλίου τῆς δόξης, ὁ μέγας ἑωσφόρος, ἡ ζῶσα φωνή, Θεοῦ Λόγου ὁ Πρόδρομος, τῆς παρουσίας Κυρίου ἀγγελικῇ, προσφωνήσει νῦν συνείληπται.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικόν

ἦχος πλ.δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος, ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς δόξης, ἠσπάσαντο ἀλλήλας αἱ μητέρες, καὶ τὸ βρέφος ἐσκίρτησεν· ἔνδοθεν γὰρ ὁ δοῦλος ᾔνει τὸν Δεσπότην, θαυμάσασα ἡ μήτηρ τοῦ Προδρόμου, ἤρξατο βοᾶν· Πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου ἔλθῃ πρὸς με; ἵνα σώσῃ λαὸν ἀπεγνωσμένον, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Ἐφεσίου | Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Παναγιώτου Κηλτζανίδου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (γ΄)

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός.

Ἅγιος ἰσχυρός.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σύντομοι		Ἀργαὶ
Πέτρου Λαμπαδαρίου	ἦχος πλ.δ	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου
Μανουὴλ Πρωτοψάλτου		Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου		
Γαβριὴλ Κουντιάδου		

Ἀπολυτίκιον

Ταχὺ προκατάλαβε ἦχος δ΄

Ἡ πρώην οὐ τίκτουσα, στεῖρα εὐφράνθητι· ἰδοὺ γὰρ συνέλαβες, ἡλίου λύχνον σαφῶς, φωτίζειν τὸν μέλλοντα, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, ἀβλεψίαν νοσοῦσαν, χόρευε Ζαχαρία, ἐκβοῶν παρρησίᾳ, προφήτης τοῦ ὑψίστου ἐστίν, ὁ μέλλων τίκτεσθαι.

Παναγιώτου Κηλτζανίδου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.
Ἀμήν.

Ἦχος λ ἡ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

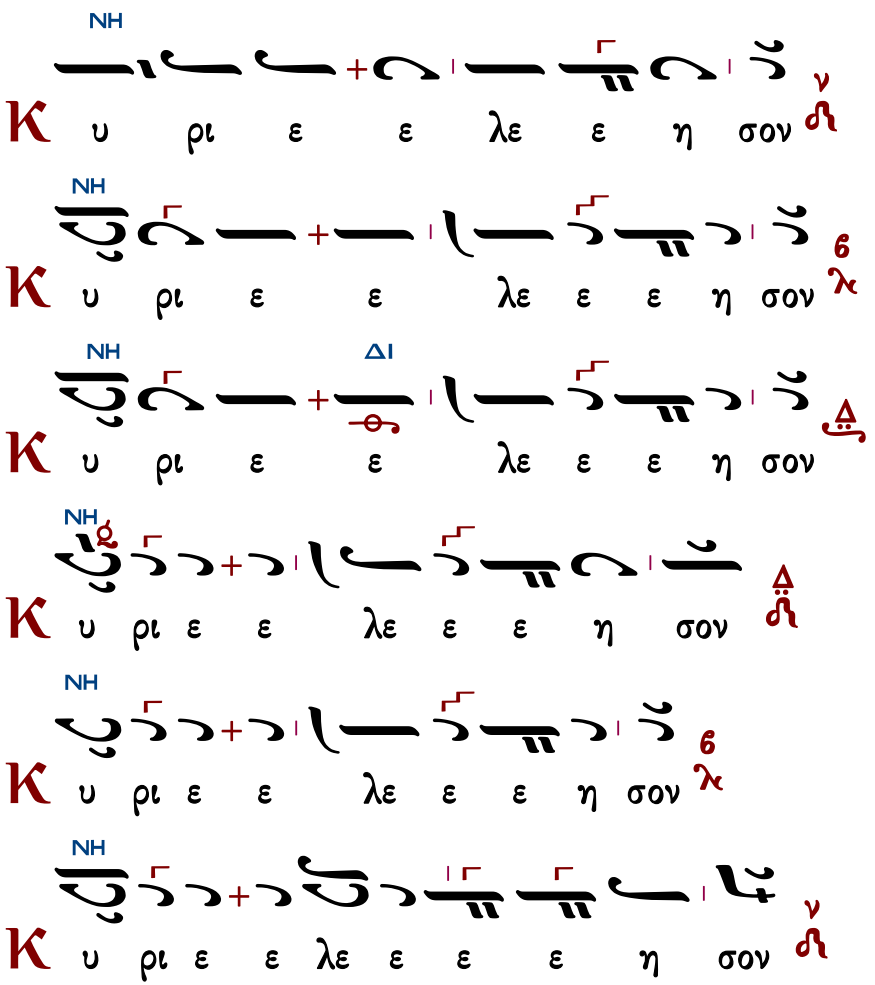

ἕτερα

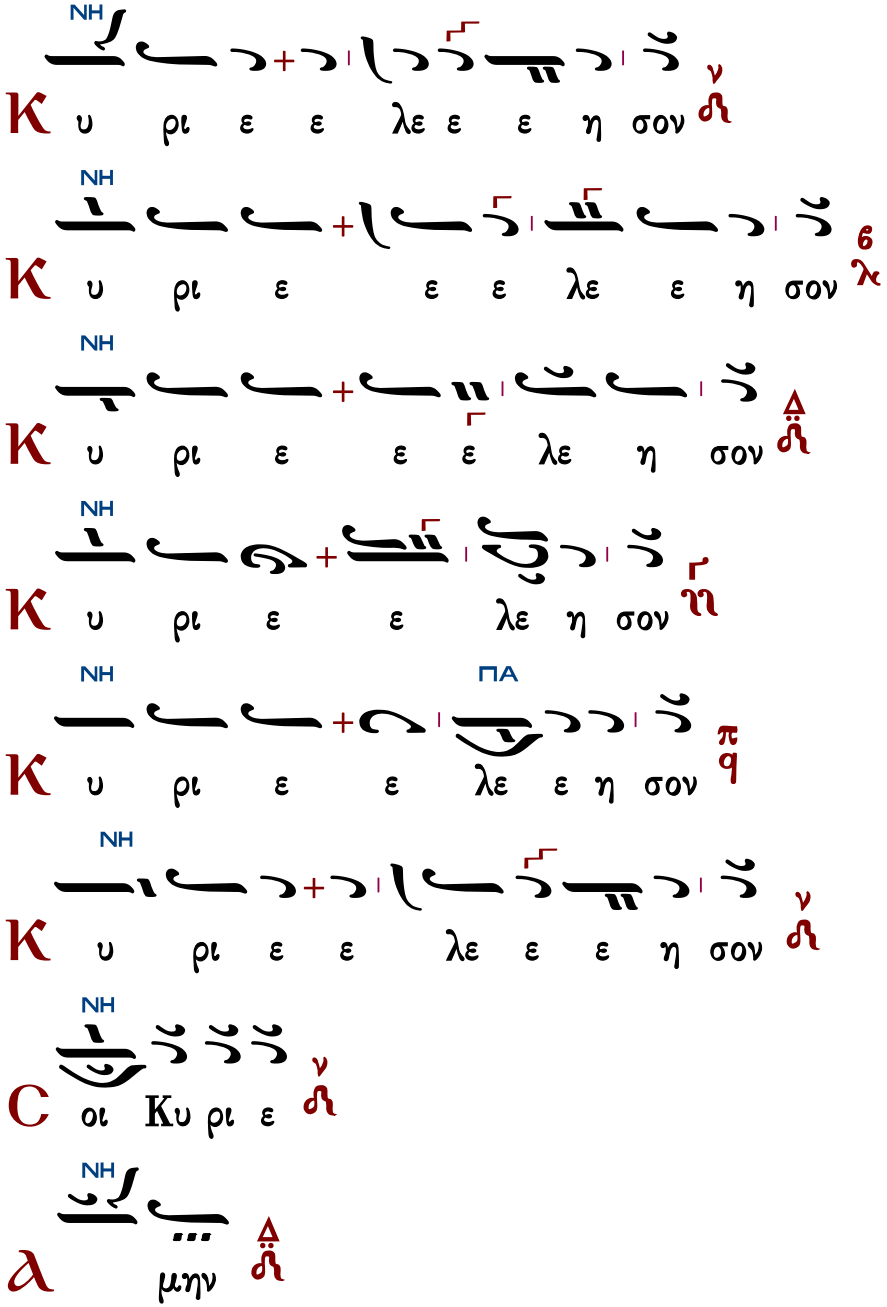

Τυπικὰ

Ἁγιορείτικης Παραδόσεως ὑπό Λυκούργου Ἀγγελοπούλου	Πατριαρχικῆς Παραδόσεως ὑπό Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἀντίφωνα

ἀντίφωνον α΄

Ἦχος Δι

∴ Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. 102:1

∴ Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ. 102:2

∴ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει. 102:19

∴ Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ. 102:22

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
1851 σ.26#

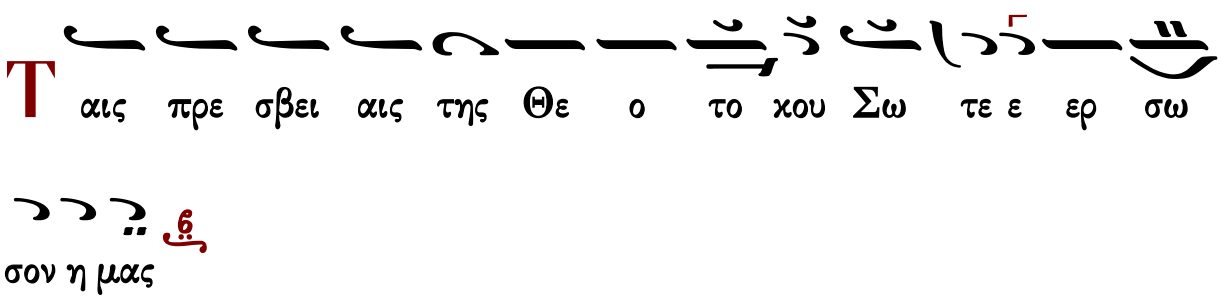

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

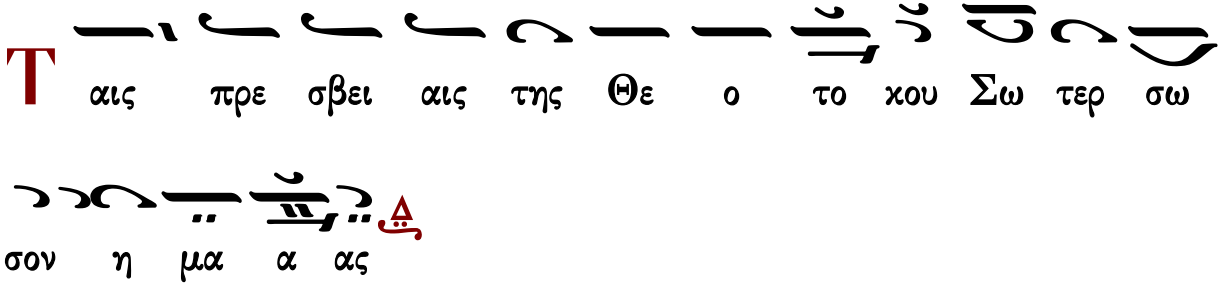

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...	Ἀμήν.

ἀντίφωνον β΄

Ἦχος Δι

∴ Αἴνει, ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. 145:1-2

∴ Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ. 145:5

∴ Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς. 145:6

∴ Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. 145:10

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.26#

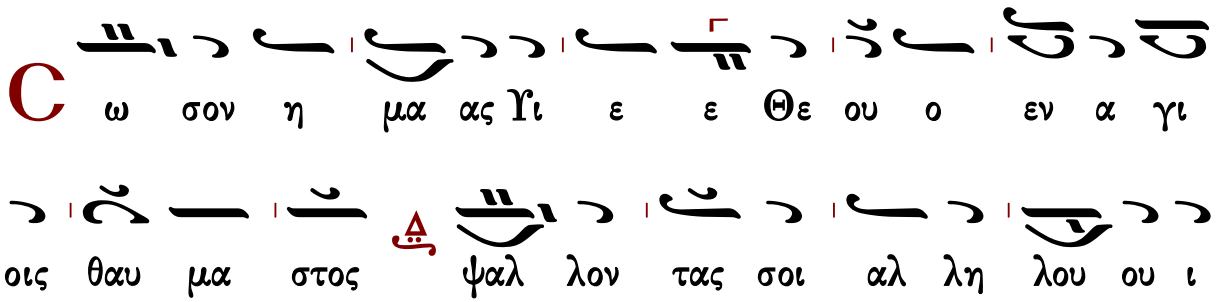

Πανδέκτη, 1851 σ.11*

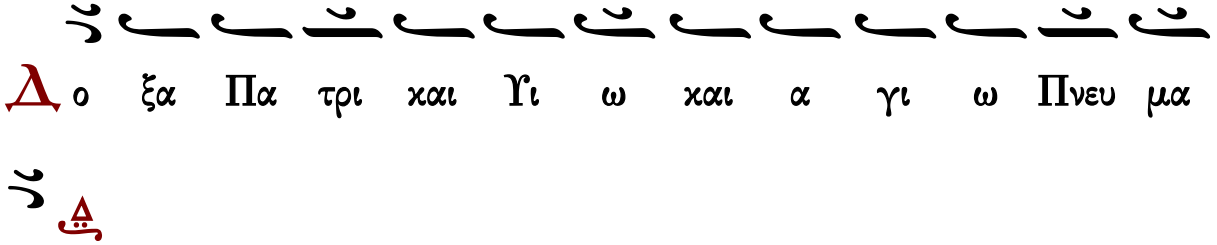

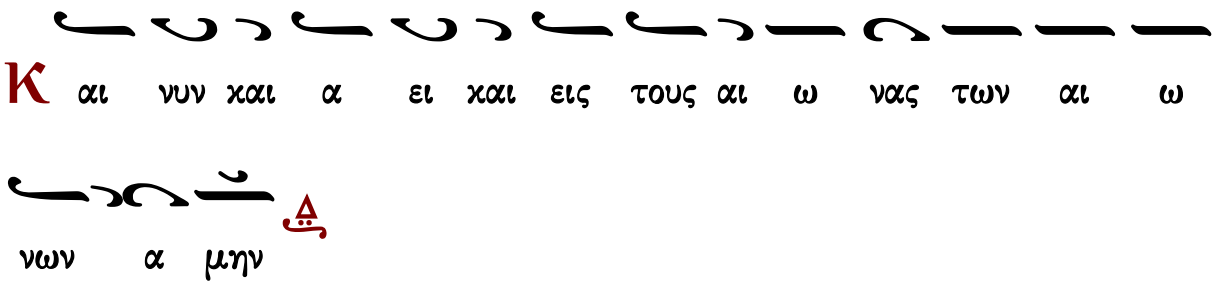

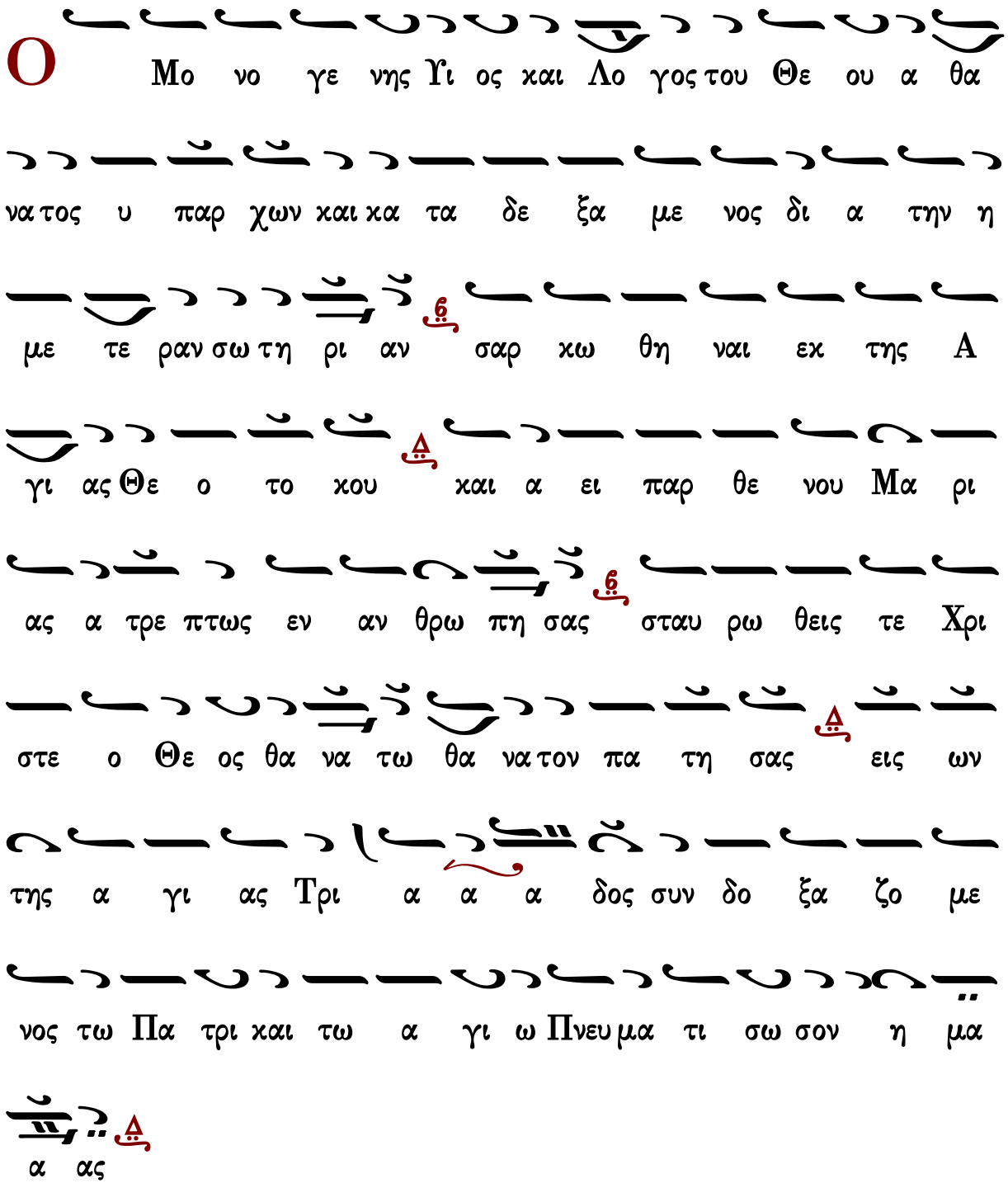

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος… Ἀμήν.

ἀντίφωνον γ′ ἦχος πλ.β′

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 117:1

∴ Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. 117:4

∴ Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. 117:24

Ταχὺ προκατάλαβε ἦχος δ′

Ἡ πρώην οὐ τίκτουσα, στεῖρα εὐφράνθητι· ἰδοὺ γὰρ συνέλαβες, Ἡλίου λύχνον σαφῶς, φωτίζειν τὸν μέλλοντα, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, ἀβλεψίαν νοσοῦσαν, χόρευε Ζαχαρία, ἐκβοῶν παρρησίᾳ, προφήτης τοῦ Ὑψίστου ἐστίν, ὁ μέλλων τίκτεσθαι.

Παναγιώτου Κηλτζανίδου Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἰσοδικὸν

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.27#

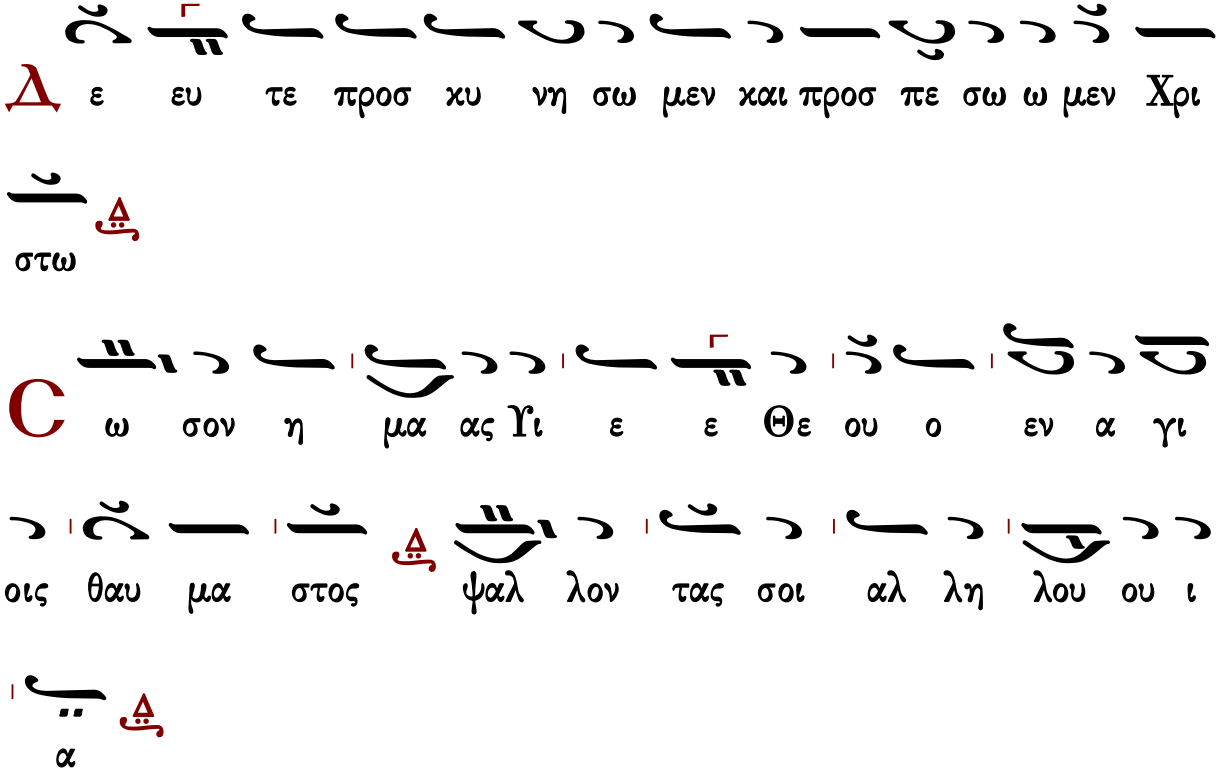

Ἀπολυτίκιον

Ταχὺ προκατάλαβε	ἦχος δ΄

Ἡ πρώην οὐ τίκτουσα, στεῖρα εὐφράνθητι· ἰδοὺ γὰρ συνέλαβες, Ἡλίου λύχνον σαφῶς, φωτίζειν τὸν μέλλοντα, πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, ἀβλεψίαν νοσοῦσαν, χόρευε Ζαχαρία, ἐκβοῶν παρρησίᾳ, προφήτης τοῦ Ὑψίστου ἐστίν, ὁ μέλλων τίκτεσθαι.

Παναγιώτου Κηλτζανίδου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ

Κοντάκιον

ἦχος β΄

Προστασία τῶν χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν ποιητὴν ἀμετάθετε. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Γεωργίου Πρωγάκη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Τρισάγιος Ὕμνος

ἦχος β΄	
Γεωργίου Πρωγάκη I	Γαβριήλ Κουντιάδου
Γεωργίου Πρωγάκη II	Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.	

Ἀπόστολος

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Ψαλμὸς ξγ΄.

Πρόσχωμεν

∴ Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ᾽ αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. 63:11

∴ Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχήν μου. 63:2

Σοφία

Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 4:22-27

Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν, ἕνα ἐκ τῆς παιδίσκης, καὶ ἕνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. Ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης, κατὰ σάρκα γεγέννηται· ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας, διὰ τῆς ἐπαγγελίας. Ἅ τινά ἐστιν ἀλληγορούμενα. Αὗται γάρ εἰσιν αἱ δύο διαθῆκαι· μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννῶσα, ἥτις ἐστὶν Ἄγαρ. Τὸ γὰρ Ἄγαρ, Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς. Ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ ἐλευθέρα ἐστίν, ἥτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν. Γέγραπται γάρ· «Εὐφράνθητι στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα· ῥῆξον καὶ βόησον, ἡ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον, ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα».

Εἰρήνη σοι.

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.76#

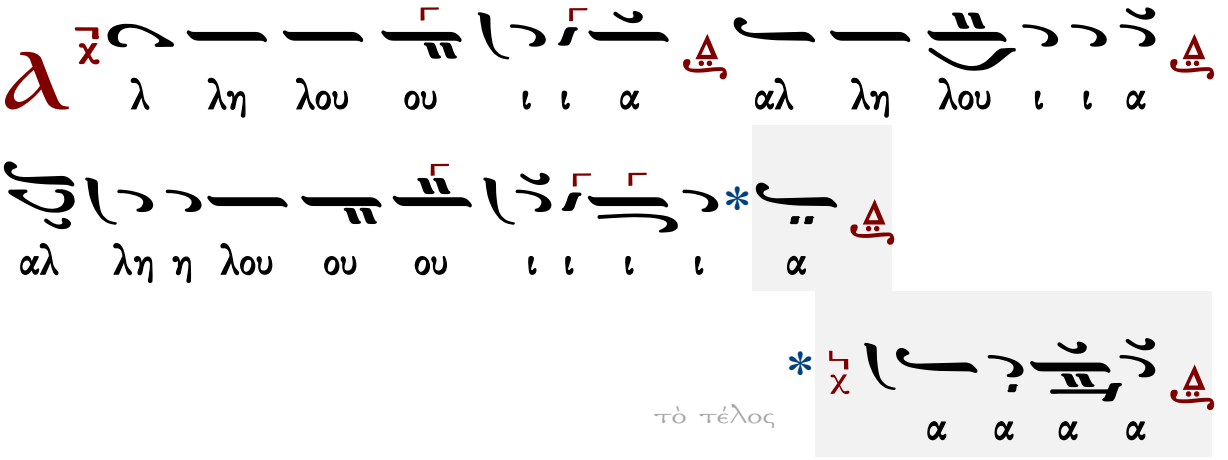

∴ Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει, ὡσεὶ ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται. 91:13

∴ Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν. 91:14

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 1:5-25

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρῴδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ἱερεύς τις ὀνόματι Ζαχαρίας, ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρών, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ. 6Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφότεροι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασι τοῦ Κυρίου ἄμεμπτοι. 7Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἡ Ἐλισάβετ ἦν στεῖρα, καὶ ἀμφότεροι προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν. 8Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ Θεοῦ. 9Κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας, ἔλαχε τοῦ θυμιᾶσαι, εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου· 10καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἦν προσευχόμενον ἔξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος. 11Ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου, ἑστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος· 12καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδών, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ᾽ αὐτόν. 13Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος· Μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία· διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου· καὶ ἡ γυνή σου Ἐλισάβετ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην· 14καὶ ἔσται χαρά σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται. 15Ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου· καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πίῃ· καὶ Πνεύματος ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ, 16καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν. 17Καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἠλιοὺ, ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, ἑτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον. 18Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· Κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο; Ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης, καὶ ἡ γυνή μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς. 19Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῷ· Ἐγώ εἰμι Γαβριὴλ, ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρός σε, καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα. 20Καὶ ἰδοὺ, ἔσῃ σιωπῶν, καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι, ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα· ἀνθ᾽ ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν. 21Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτόν ἐν τῷ ναῷ. 22Ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς, καὶ ἐπέγνωσαν, ὅτι ὀπτασίαν ἑώρακεν ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς· καὶ διέμεινεν κωφός. 23Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. 24Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, 25λέγουσα ὅτι· Οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις, αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τό ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις.

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.59/733*

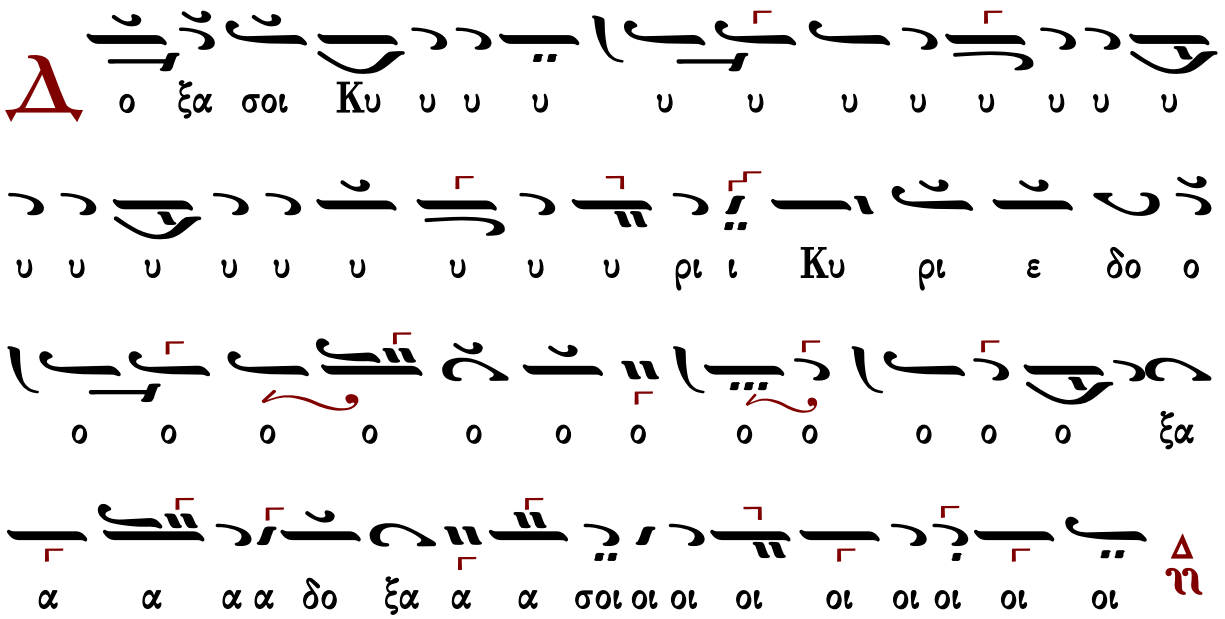

Ἐκτενὴς δέησις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἴπωμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος. Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Δέησις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
Κύριε, ἐλέησον.
Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.
Κύριε, ἐλέησον.
Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Σοί, Κύριε.
Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μή τις τῶν κατηχουμένων.

Λειτουργία τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία.
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ

Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία!
Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Χερουβικὸν ἦχος α΄

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.

380	Πέτρου Λαμπαδαρίου	383	Βασιλείου Νικολαΐδη Ι
543	Πέτρου Ἐφεσίου	523	Βασιλείου Νικολαΐδη ΙΙ
460	Θεοδώρου Φωκαέως	283	Θρασυβούλου Στανίτσα
388	Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	345	Γεωργίου Καρακάση
329	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	305	Δοσιθέου Κατουνακιώτου
623	Παναγιώτου Κηλτζανίδου	267	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
327	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου	295	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
317	Ἐμμανουήλ Φαρλέκα	214	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
500	Γαβριὴλ Κουντιάδου	343	Κωνσταντίνου Λάμπρου

Λειτουργικὰ

Βασιλείου Νικολαΐδου	τὰ κατὰ παράδοσιν	Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Δημητρίου Σουρλαντζῆ		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
Γεωργίου Καρακάση		Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῷον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.

Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.
Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.
Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα καὶ λέγειν·
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Πρόσχωμεν, τὰ Ἅγια τοῖς ἁγίοις.
Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Κοινωνικὸν ἦχος α΄

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούια.

193	Πέτρου Μπερεκέτη	256	Γεωργίου Καρακάση
452	Πέτρου Λαμπαδαρίου	201	Γεωργίου Τσατσαρώνη
498	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	215	Δημητρίου Σουρλαντζῆ
388	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	199	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
451	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου	292	Κωνσταντίνου Λάμπρου
254	Δημητρίου Κουτσαρδάκη	---	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

ἦχος β΄

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Δημητρίου Σουρλαντζῆ	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Ἀμήν. Ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.]
Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου· ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων [ἀθανάτων καὶ ἀχράντων] σου μυστηρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ἦχος β΄		ἦχος πλ.α΄
Ι. Μ. Βατοπαιδίου	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ὀρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ

τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ἦχος β΄

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (β΄)
Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Γαβριὴλ Κουντιάδου — Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ᾽ ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου οὗ τὴν σύλληψιν ἑορτάζομεν· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

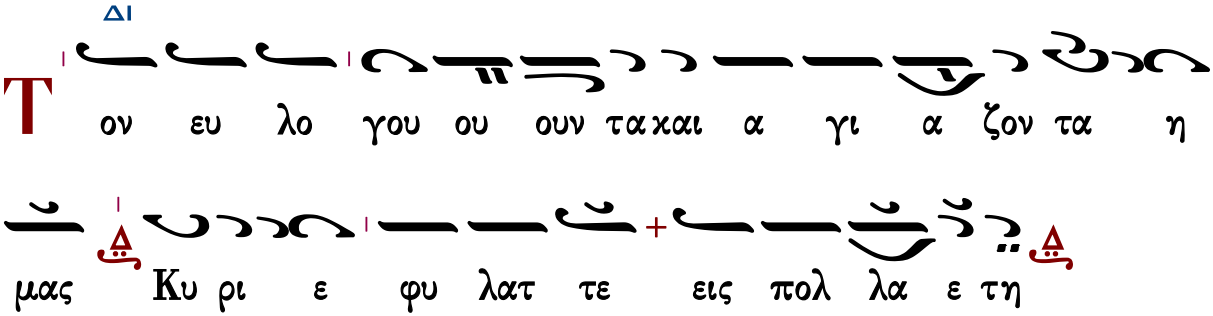

εἰς ἀρχιερατικὴν Θείαν Λειτουργίαν

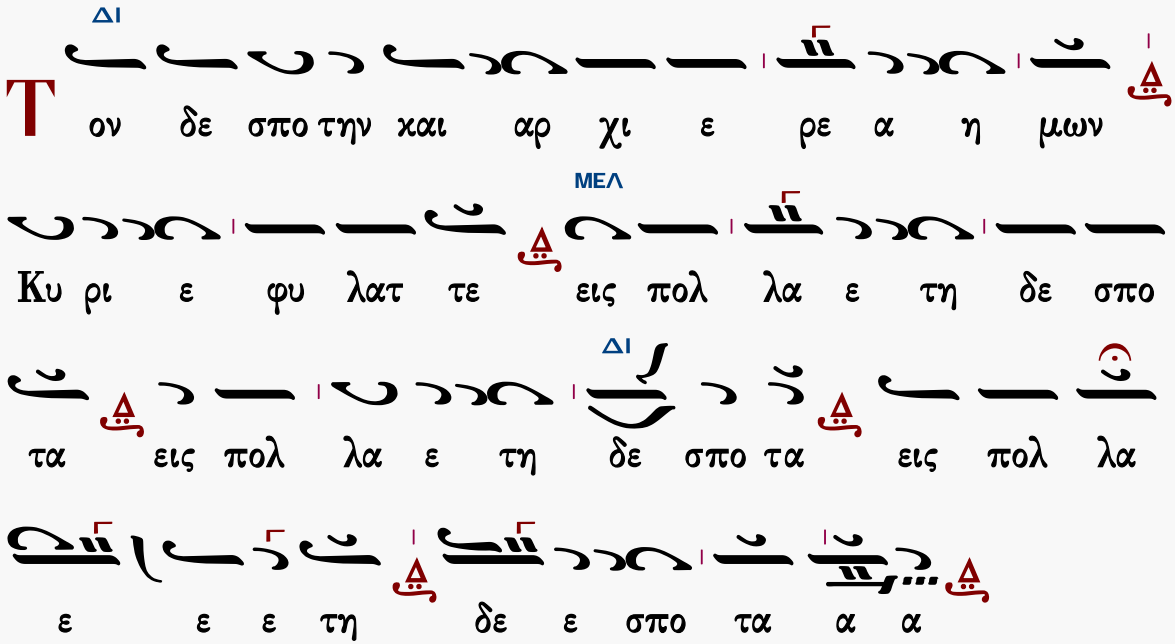

Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΕΣΠΕΡΑΣ

Ἀνοιξαντάρια Φωκαέως

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.2#

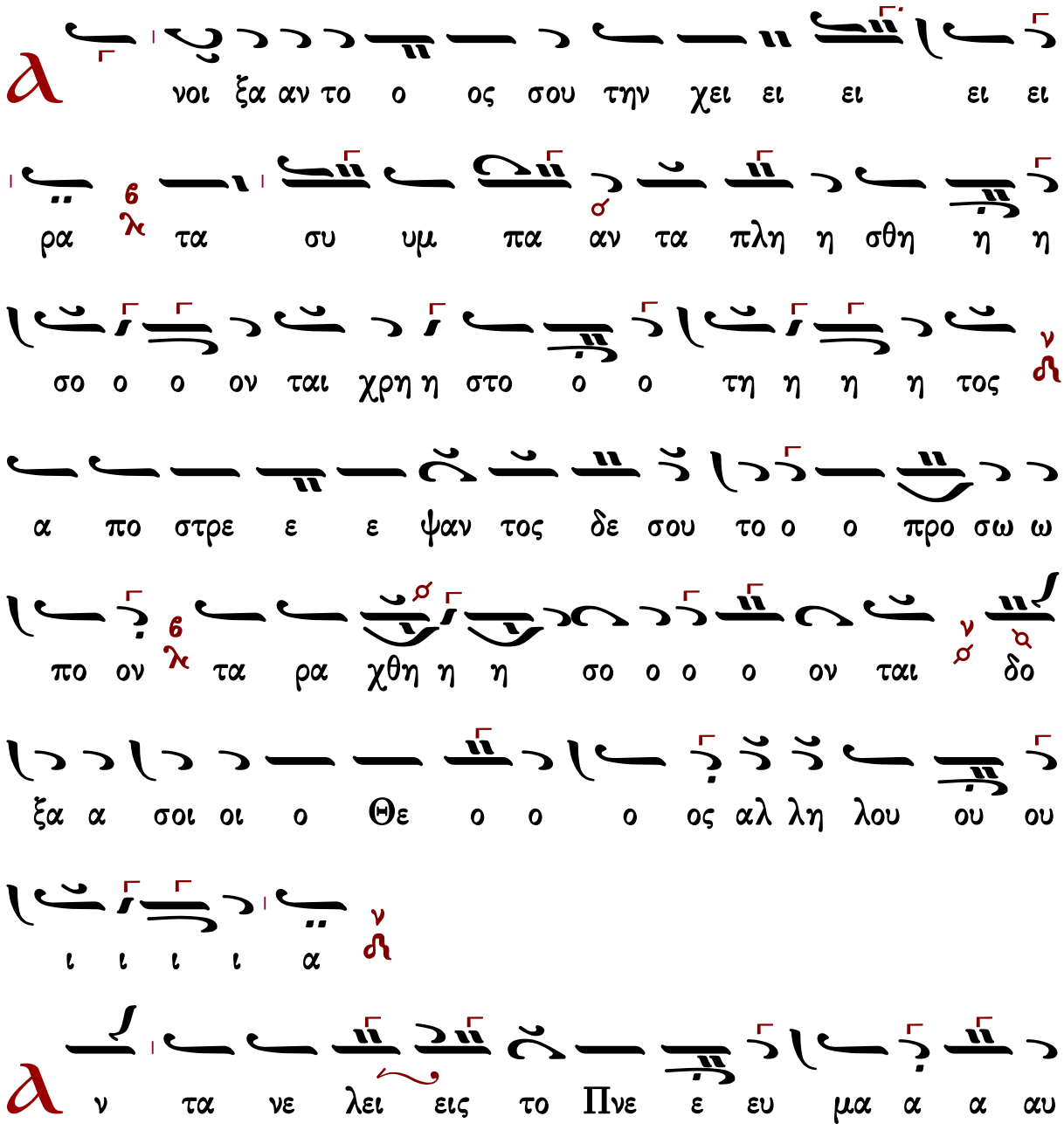

τω ω ων και εκ λει ει ει ψου ου ου ου σι

και εις τον χου ου ουν α α αυ τω ων ε πι

στρε ε ε ψου ου ου ου σιν δο ξα α σοι οι ο Θε

ο ο ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

ξα πο στε λεις το ο Πνε ε ευ μα α α α

σου και κτι σθη η σο ον ται αι και α να και

νι ι ι ει ει εις το προ ο σω ω πον τη η ης γη

ης Δο ξα σοι Πα α α τερ δο ο ξα α σοι οι Υι ι

ε ε ε ε ε δο ξα α σοι το Πνε ε ευ μα α

το ο ο Α α γι ι ι ον δο ξα α σοι οι

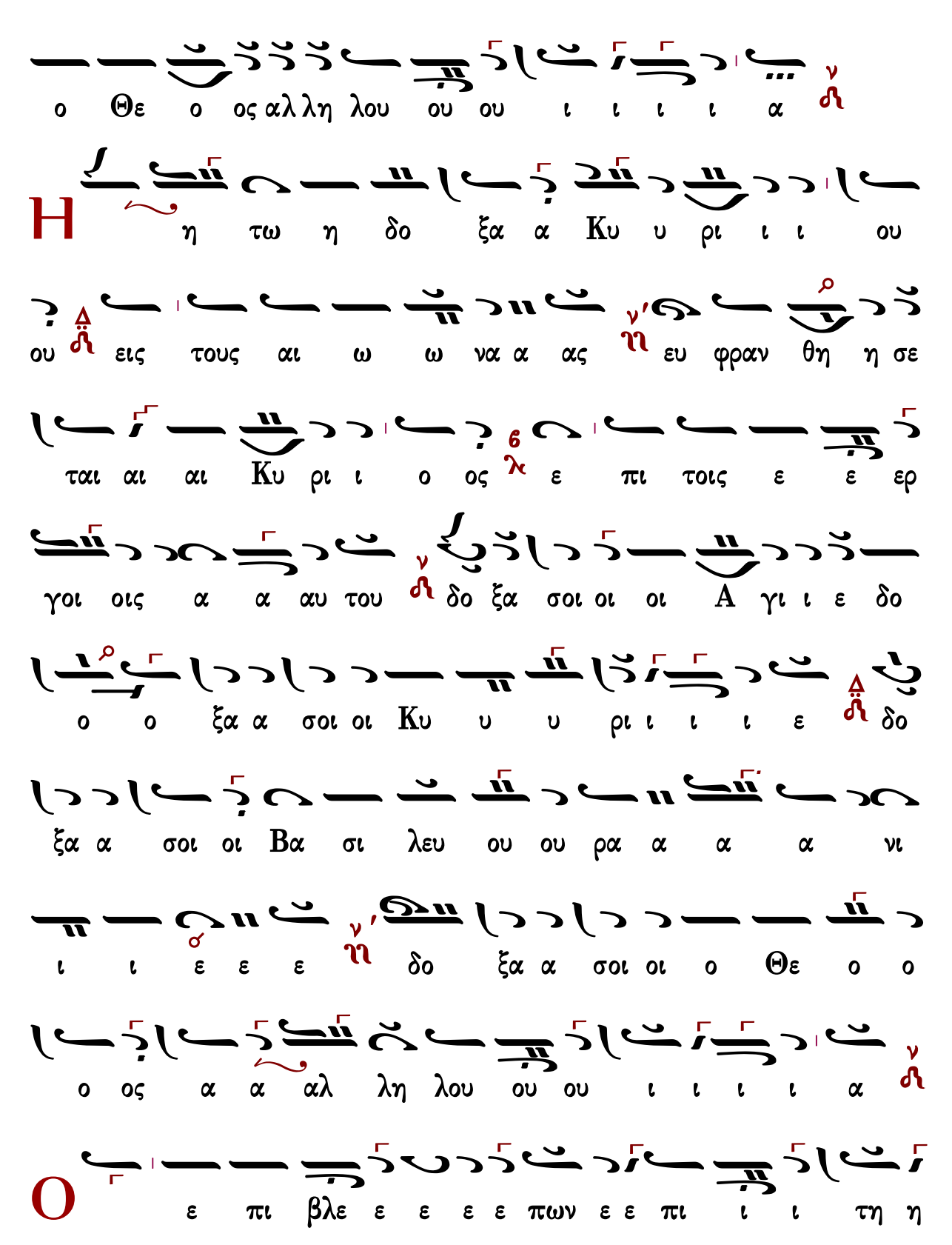
ο Θε ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
Η η τω η δο ξα α Κυ υ ρι ι ι ου
ου εις τους αι ω ω να α ας ευ φραν θη η σε
ται αι αι Κυ ρι ι ο ος ε πι τοις ε ε ερ
γοι οις α α αυ του δο ξα σοι οι οι Α γι ι ε δο
ο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε δο
ξα α σοι οι Βα σι λευ ου ου ρα α α α νι
ι ι ε ε ε δο ξα α σοι οι ο Θε ο ο
ο ος α α αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
Ο ε πι βλε ε ε ε ε πων ε ε πι ι ι τη η

η ην γην και ποι ων α α αυ την τρε ε ε ε

ε ε ε μειν ο α πτο με ε νος των ο ρε

ε ω ω ων και κα πνι ι ι ι ι ζο και κα

πνι ι ζο ο ον ται δο ο ξα σοι οι οι Α γι ι

ε δο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

δο ο ξα α α σοι Βα σι λευ ου ου ρα α α

α α α α νι ι ι ι ου ρα α νι ι ι ε

δο ο ξα α α σοι το Πνε ε ευ μα το α α α

α α α γι ι ι το α α γι ι ο ον δο ξα α

σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου

ι ι ι α α

α σω τω Κυ ρι ι ι ω ω εν τη ζω ω

η η η η μου ψα λω ω τω Θε ε ω ω ω μου ε

ως υ υ πα α αρ χω ω δο ξα α σοι οι τρι συ

πο ο στα α τε Θε ε ο ο ο τη ης Πα α α

α α τερ Υι υι ε και Πνε ε ευ μα α σε ε προσ

χυ υ νου ου ου ου με ε εν και δο ο ξα α α ζο ο

ο ο μεν δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο

ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Η δυν θει ει ει η α αυ τω η δι α λο ο

γη η η η μου ε γω ω δε ε ευ φραν θη η

σο ο ο μαι ε πι τω Κυ υ ρι ι ι ω ω

δο ξα α σοι οι Πα α τε ερ α α α να α α αρ

χε δο ξα α σοι Υι ε συ υ υ να να αρ χε δο ξα α

σοι το Πνε ε ευ μα α το ο ο α α γι ι ι

ον το ο μο ου ου σι ι ι ον και ο μο

ο ο ο ο ο θρο ο και ο μο ο θρο ο νο ον Τρι

α ας α γι α δο ο ο ο ο ξα α α α σοι δο

ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη

λου ου ου ου ου ι ι ι ι α

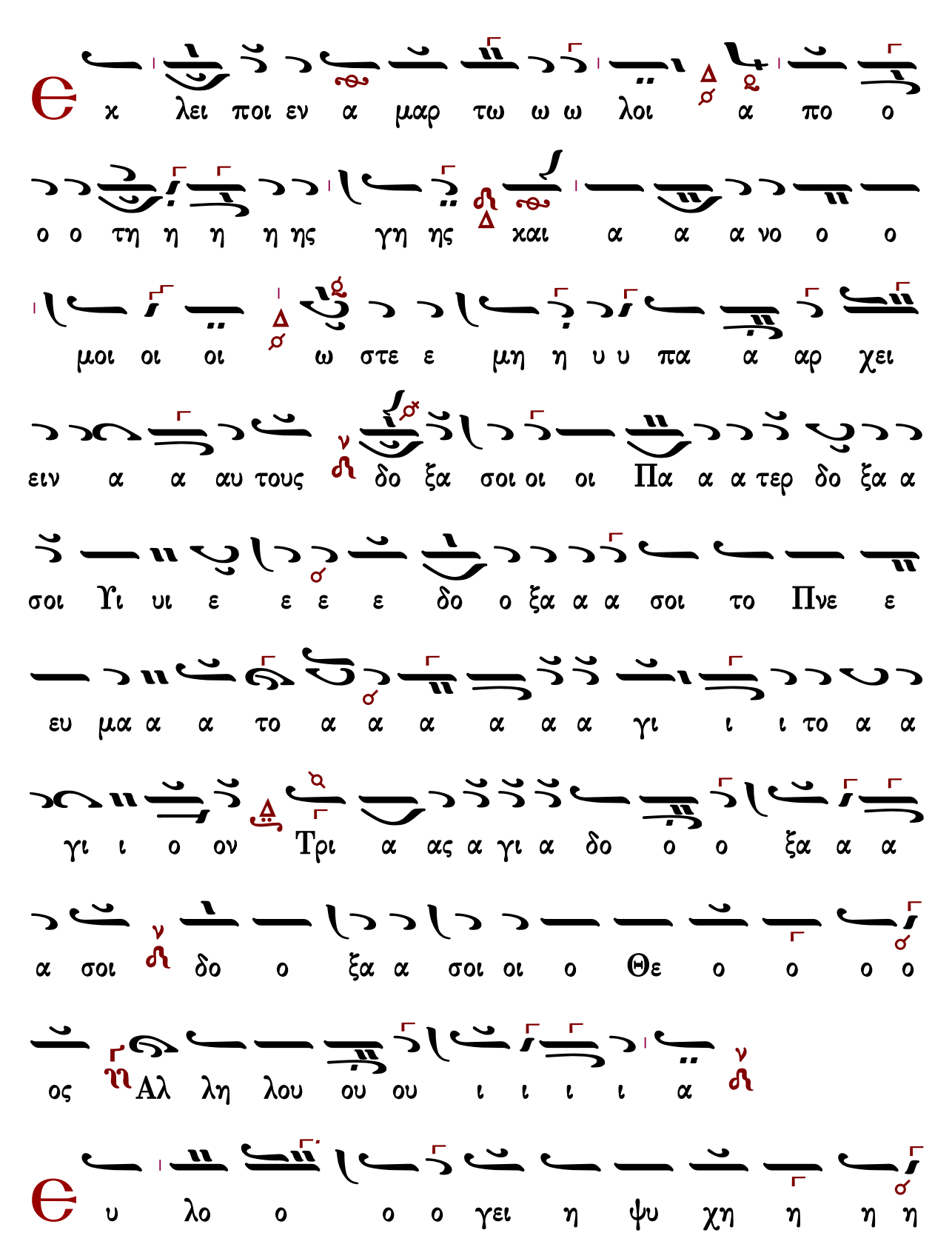
χ λει ποι εν α μαρ τω ω ω λοι α πο ο
ο ο τη η η η ης γη ης χαι α α α νο ο ο
μοι οι οι ω στε ε μη η υ υ πα α αρ χει
ειν α α αυ τους δο ξα σοι οι οι Πα α α τερ δο ξα α
σοι Υι υι ε ε ε ε δο ο ξα α α σοι το Πνε ε
ευ μα α α το α α α α α α γι ι ι το α α
γι ι ο ον Τρι α ας α γι α δο ο ο ξα α α
α σοι δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο
ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
υ λο ο ο ο γει η ψυ χη η η η

μου το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ο Η λι

ο ος ε ε ε γνω τη ην δυ υ υ σι ιν α α αυ του

ε ε ε ε ε θου σχο ο ο τος και ε γε ε ε

νε ε το ο ο νυ υξ δο ο ξα α σοι οι Βα

σι λε ε ε ευ ε που ου ρα α α α α α α

νι ι ε ε που ρα α νι ι ι ε δο ο ξα

α α σοι Παν το χρα α α το ο ορ συ υ υν

Υι υι ω ω και Πνε ευ μα α α τι Δο ο ξα

σοι οι ο Θε ε ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

α

ω

ς ε με γα λυ υ υν θη η η τα ε ερ γα

σου ου Κυ ρι ι ε πα α α α αν τα εν σο φι

ι ι α ε ποι οι οι η η η η σας δο ξα α σοι

Πα α τε ερ α α γε ε εν νη η η η τε δο

ξα α σοι οι Υι ε ε ε ε ε γεν νη η τε δο ο

ξα α α α σοι το Πνε ευ μα το ο ο α γι ι

ο ον το εκ του Πα α τρο ος ε εκ πο ρε ευ

ο ο ο με ε ε ε νον χαι εν Υι ω α να παυ

ο ο ο με ε ε ε νον Τρι α ας α γι α δο

ο ο ξα α α α σοι δο ο ξα α σοι οι ο Θε

ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι
α

Δ

ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω
και αι α α γι ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Κ

αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι
ω ω να α ας των αι ω ω ω νω ων α α
α μην

Λ

λ λη λου ι ι α α λη λου ι ι α αλ
λη λου ι ι α δο ξα α σοι οι ο Θε ο ος αλ λη λου
ου ου ι ι ι ι α

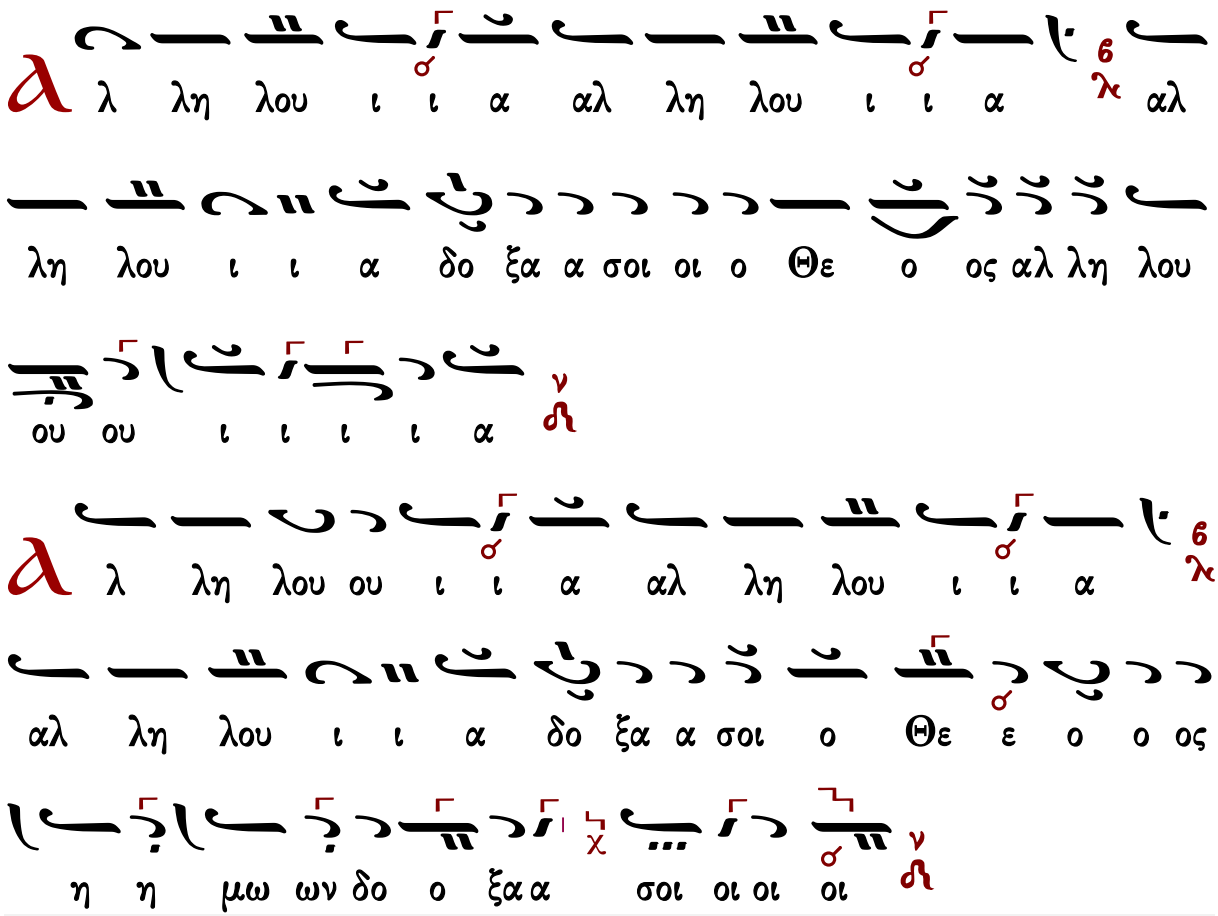

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.191*

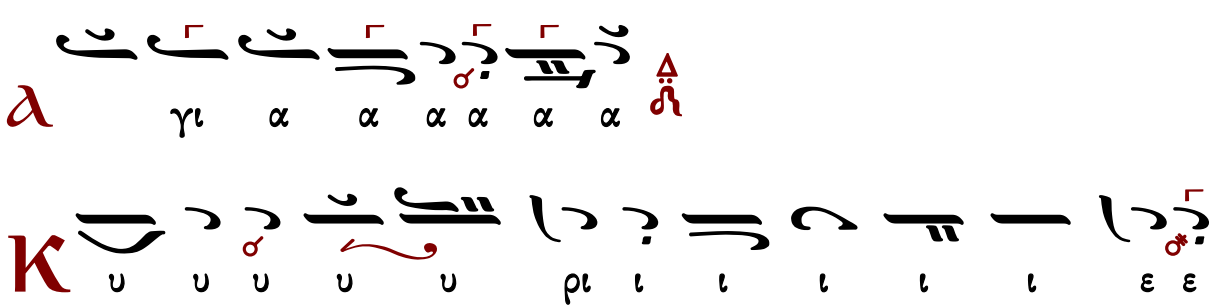

χρα α α α ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε

α α α ξα α α α α προς σε ε ε εισ α α α

α α α α χου σο ο ο ιο ο ο ο ον μου ου εισ α

χου σο ο ο ο ο ον μου ου Κυ ρι ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε Κυ ρι ε ε χε ε ε ε ε ε ε

χρα α α α α α ξα α α α α προς σε εισ α α α

α α α α χου σο ο ο ιο ο ο ο ον μου ου προ ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο προ ο ο σχε ε ε ε ε ε

ες τη φω νη η η η η η τη ης δε ε η η

η η σε ε ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω της δε

ου ου ου ου ως μου ου ου ου ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ε ε σε η η

ου ου ου εν τω κε κρα γε ε ναι αι αι αι με προ

ο ο ο ο ος σε ε με ε

ε ε ε ειν ει ει ειο α α α α α κου σο ο ο ο ο

ον μου ου Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ε ε ε

με ε ε ε ε ε ε

Κ

α α τευ θυν θη η η η

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος ⲁ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.89*

Κ υ ρι ε ε κε κρα ξα προ ο ος σε ε

εισ α α κου σο ο ο ον μου εισ α α κου ου

σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε

ε κε κρα α ξα προ ος σε ε ε εισ α κου σο ο ο ον

μου προ σχες τη φω νη η η τη ης δε η η σε ω ω ω

ως μου εν τω κε κρα γε ναι αι με προ ος σε ε ε

εισ α α κου σο ον μου ου Κυ υ ρι ι ε ε

Κ α τευ θυν θη η τω η προ ο οσ ε ευ

χη η μου ως θυ μι α α α μα α εν ω ω

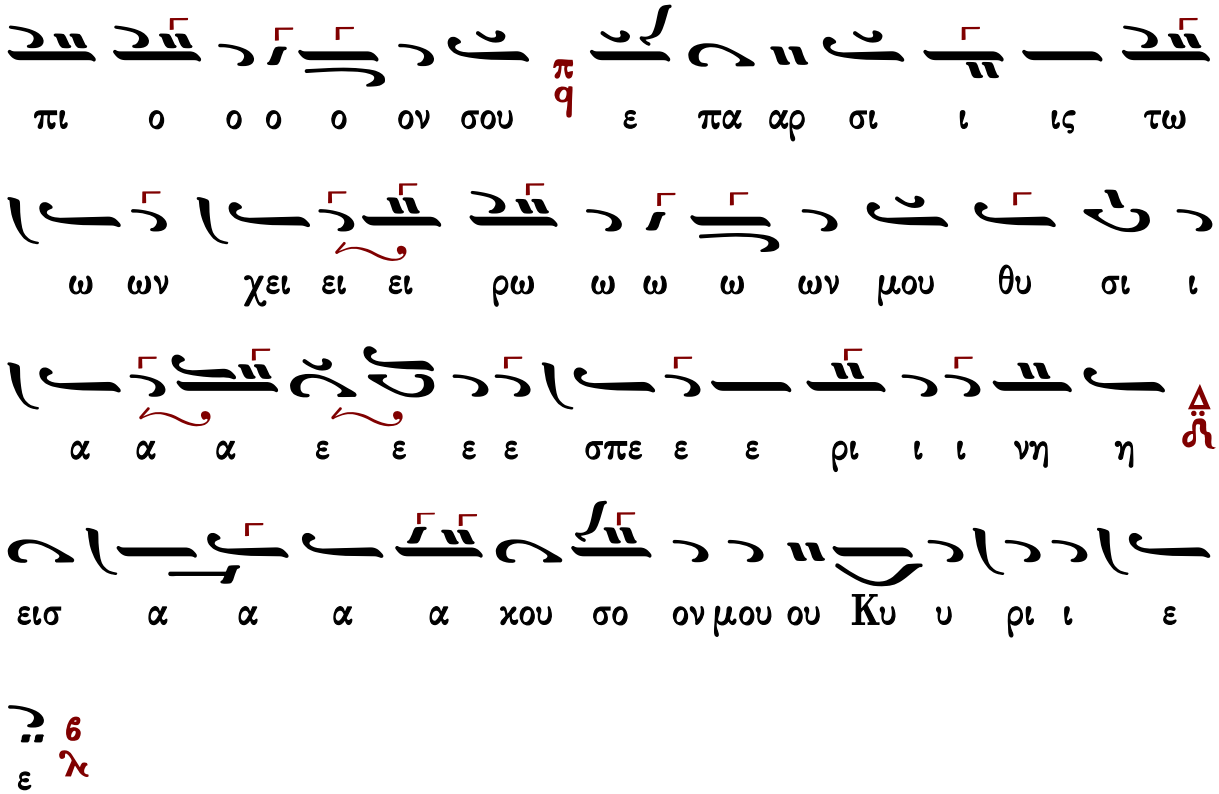

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.157#

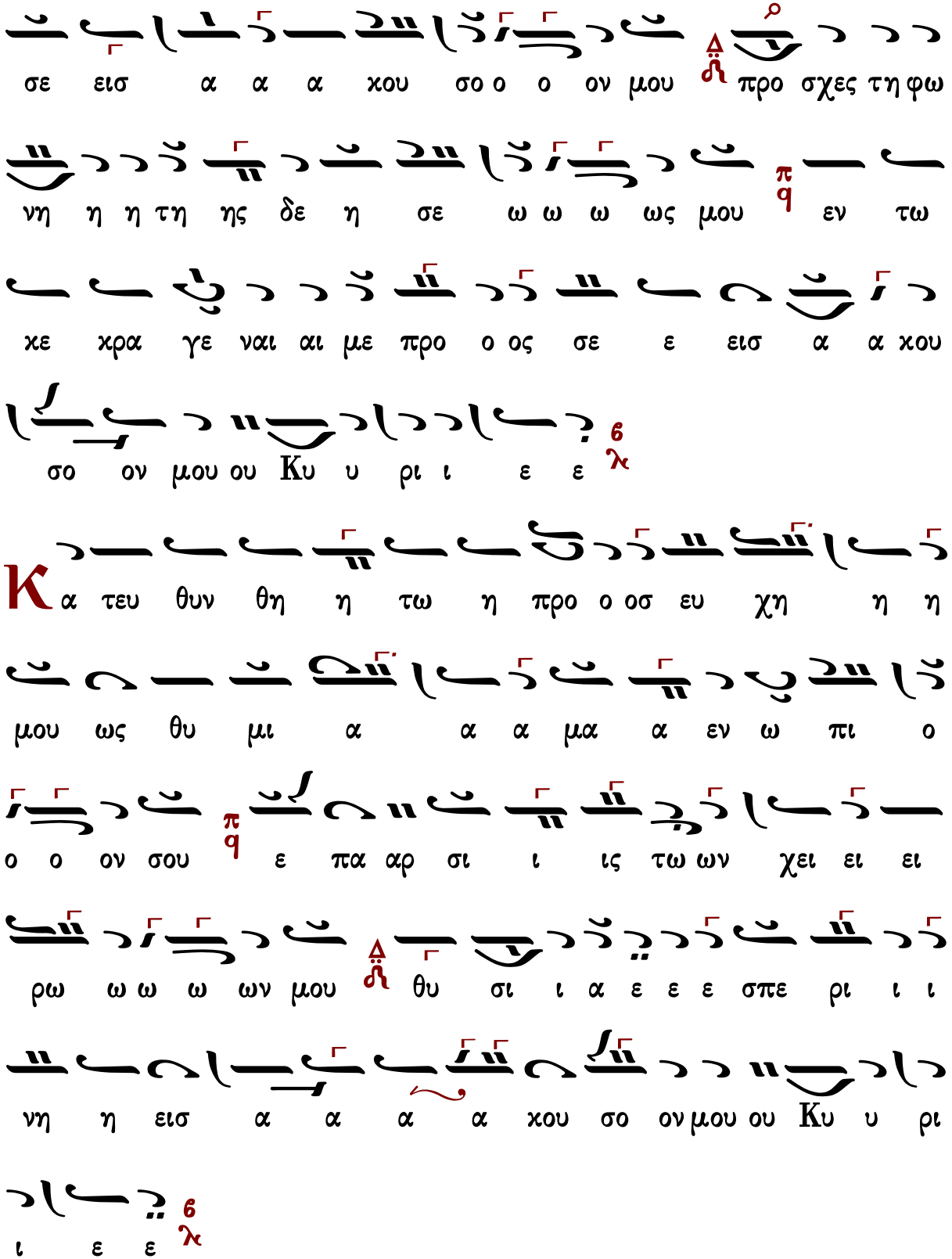
σε εισ α α α χου σο ο ο ον μου προ σχες τη φω
νη η η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου εν τω
χε χρα γε ναι αι με προ ο ος σε ε εισ α α χου
σο ον μου ου Κυ υ ρι ι ε ε
Κα τευ θυν θη η τω η προ ο οσ ευ χη η η
μου ως θυ μι α α α μα α εν ω πι ο
ο ο ον σου ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει
ρω ω ω ω ων μου θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι
νη η εισ α α α α χου σο ον μου ου Κυ υ ρι
ι ε ε

Ἦχος ⸗ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.58*

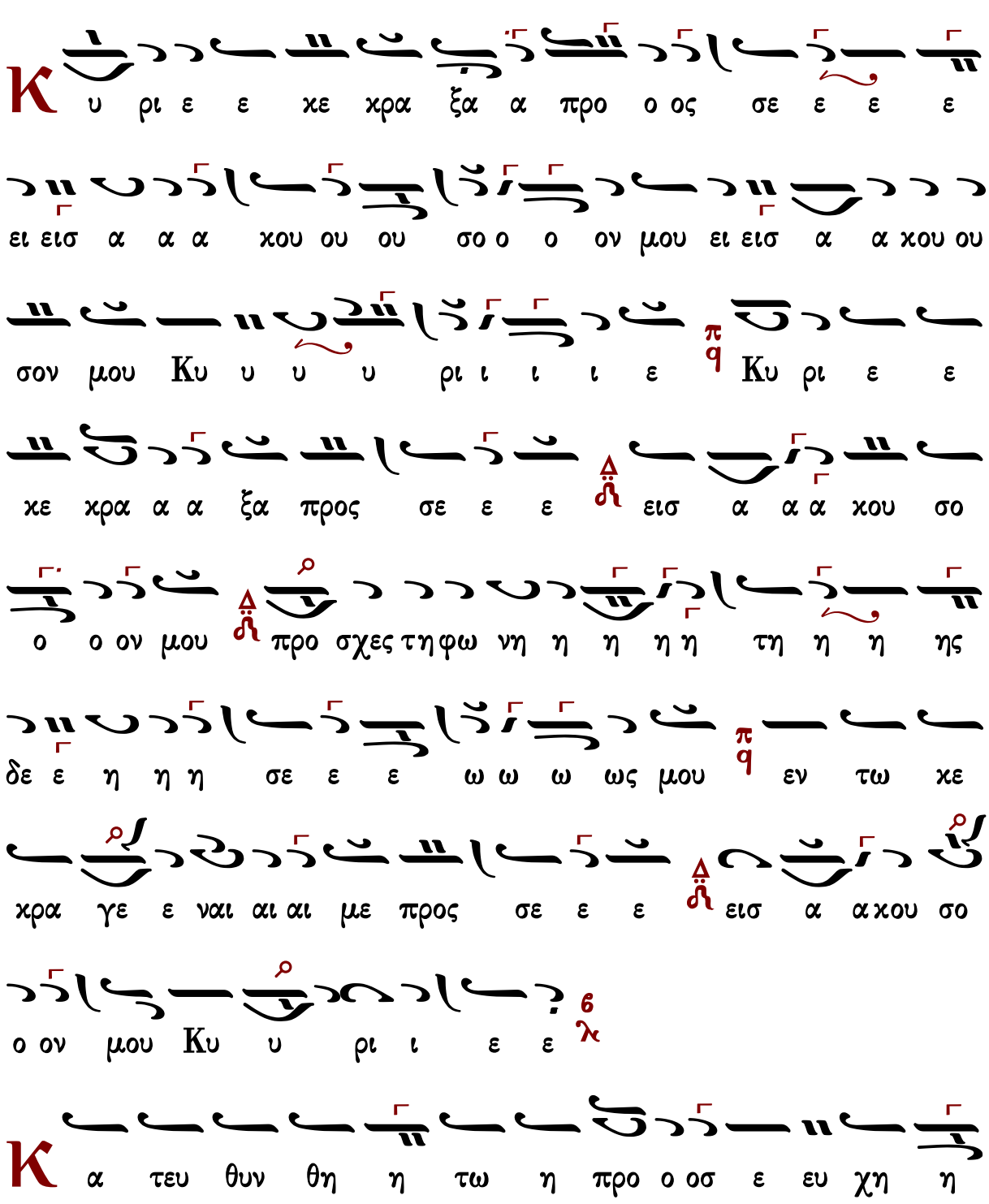

η η μου ου ου ως θυ μι α α μα α α α ε εν ω ω ω

πι ι ι ο ο ο ον σου π/q ε ε ε πα αρ σις τω

ω ων χει ει ρω ω ω ων μου θυ σι ι ι α ε ε ε ε ε

σπε ρι ι νη η εισ α α χου σο ο ον μου Κυ

υ ρι ι ε ε ϩ/λ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος δ/ϯ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.241*

Κ υ ρι ε + ε κε χρα α ξα προ ος σε ε ε Δ/ϯ εισ

α χου ου ου σο ο ον μου εισ α α χου σο ον μου ου Κυ

υ υ ρι ι ι ι ε π/q Κυ ρι ε ε κε χρα α ξα προ ος

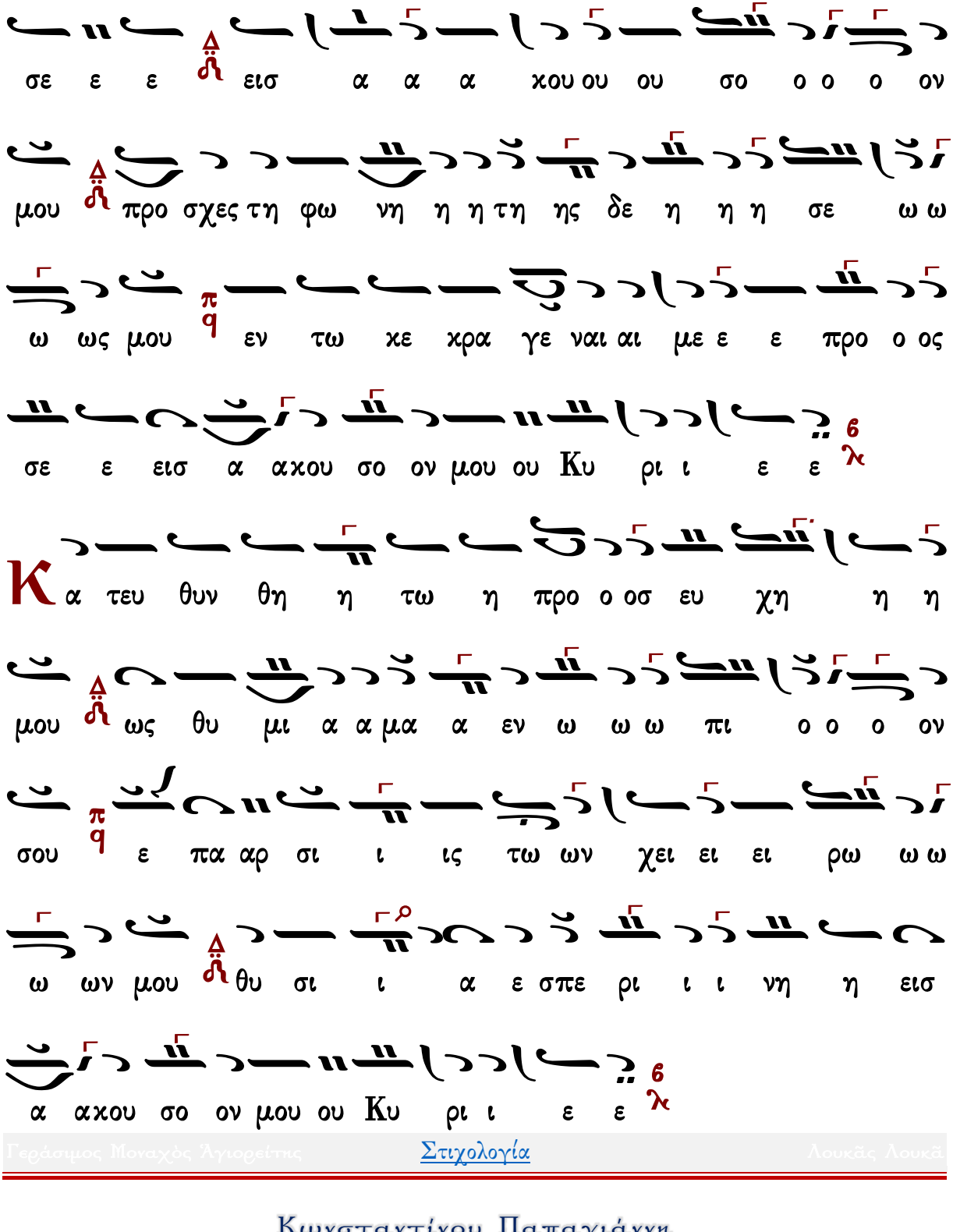

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ⲁ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β6*

Κ υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ο ος σε ε εισ α

κου ου ου σο ο ον μου εισ α κου σο ον μου ου Κυ υ

υ ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος

σε εισ α α α κου σο ο ο ον μου προ σχες τη

φω νη της δε η η η σε ω ω ως μου εν τω κε

κρα γε ε ε ναι με ε προ ο ος σε εισ α α α κου

σο ον μου ου Κυ υ ρι ι ε ε

Κ α τευ θυν θη η τω η προ ο οσ ευ χη

η η μου ως θυ μι α α μα α εν ω πι ο ο ο

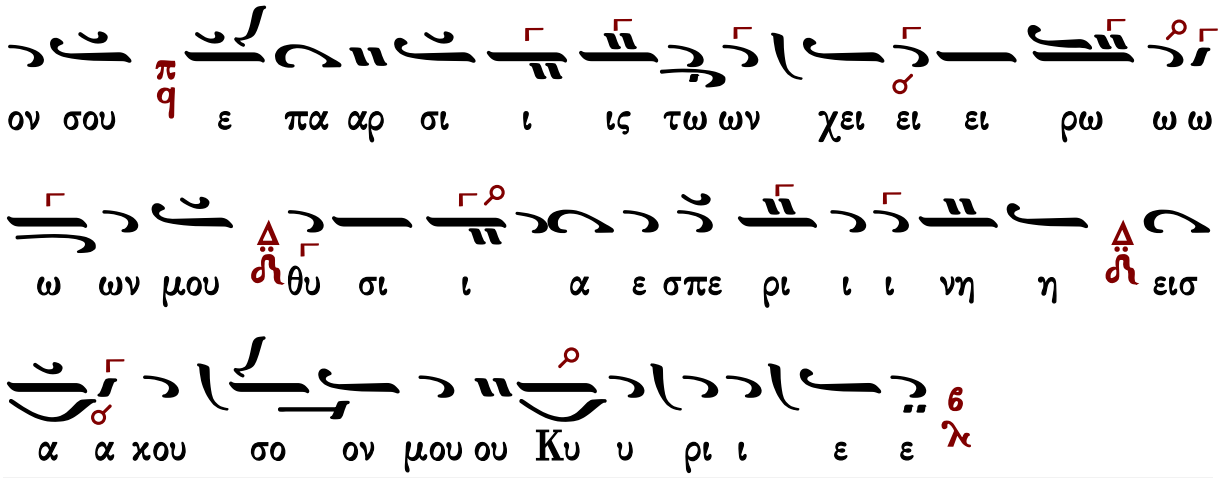

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος Βγ

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.90*

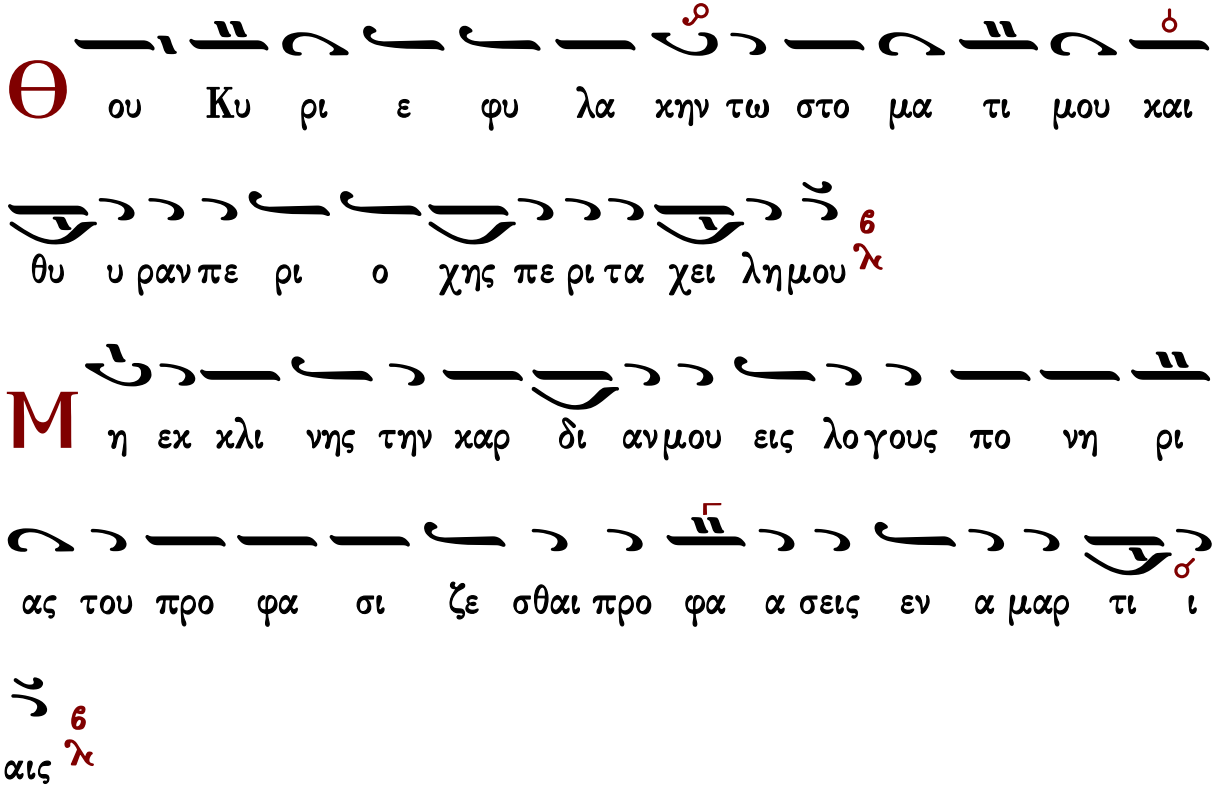

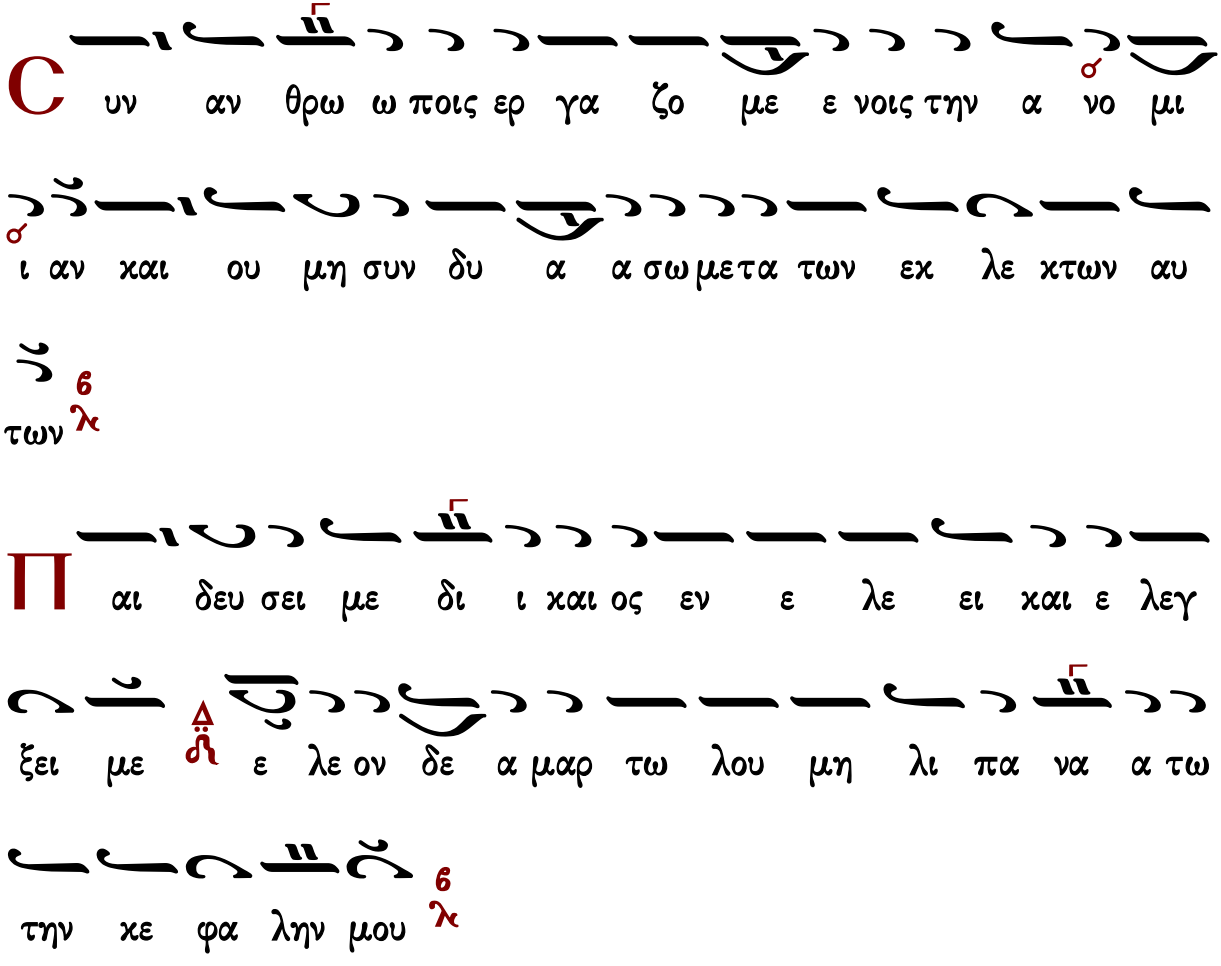
C υν αν θρω ω ποις ερ γα ζο με ε νοις την α νο μι
ι αν και ου μη συν δυ α α σω μετα των εκ λε κτων αυ
των
Π αι δευ σει με δι ι και ος εν ε λε ει και ε λεγ
ξει με ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω
την κε φα λην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυ των
α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

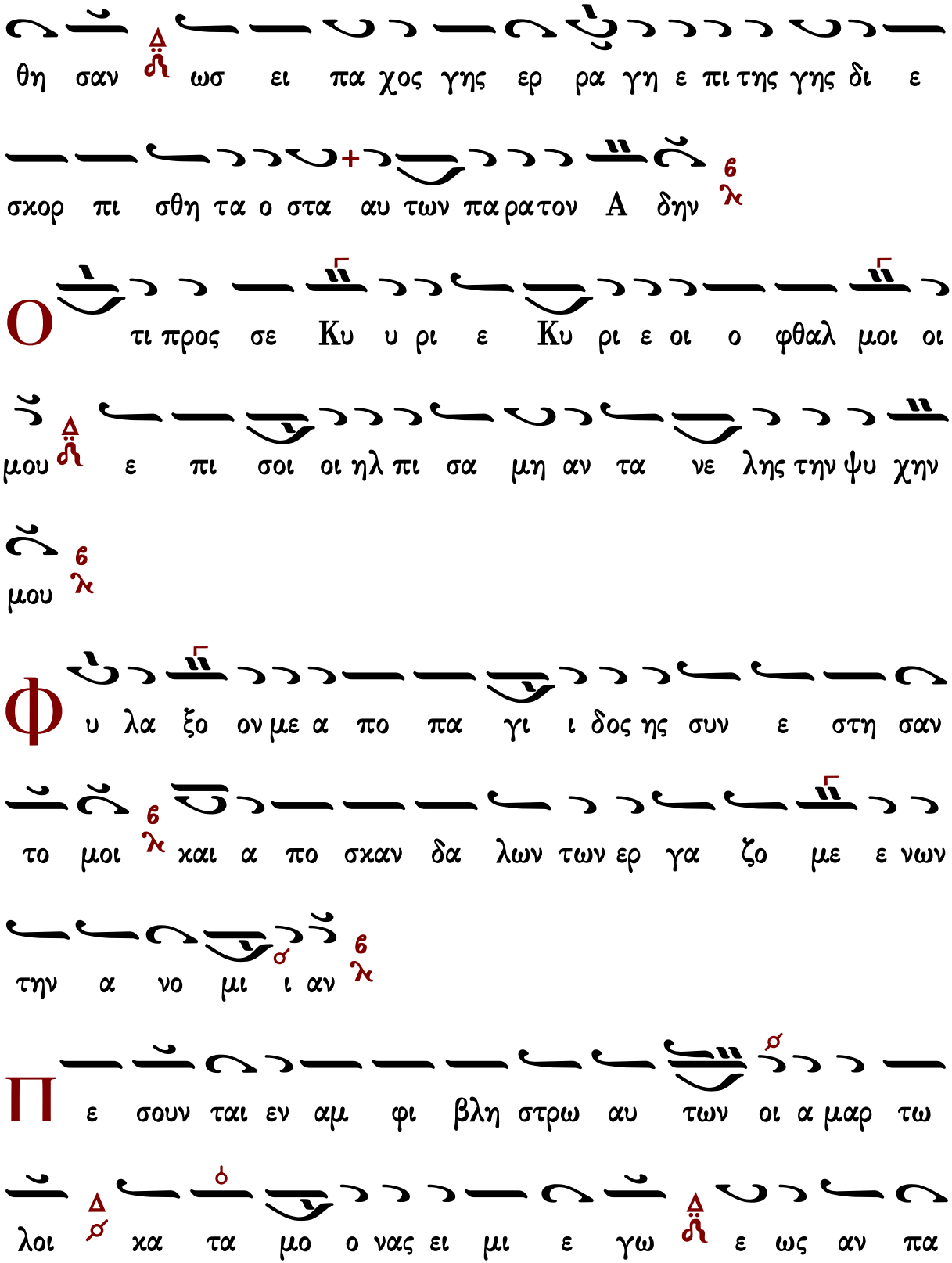
θη σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α δην
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι οι
μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χην
μου
Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε στη σαν
το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με ε νων
την α νο μι ι αν
Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω
λοι κα τα μο ο νας ει μι ε γω ε ως αν πα

ρελ θω
ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου
προς Κυ υ ρι ον ε δε η θην
κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου
την θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω
ω
ν τω εκ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου
και συ ε ε γνως τας τρι βους μου
ν ο δω τα αυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι

Κ

α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε βλε

πον και ουκ η η ην ο ε πι γι νω σκων με

λ

πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

στιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου

Ѳ

κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ

ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζων των

Π

ρο ο ο σχες προς την δε η σι ιν μου ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα

Ρ

υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο τι

ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

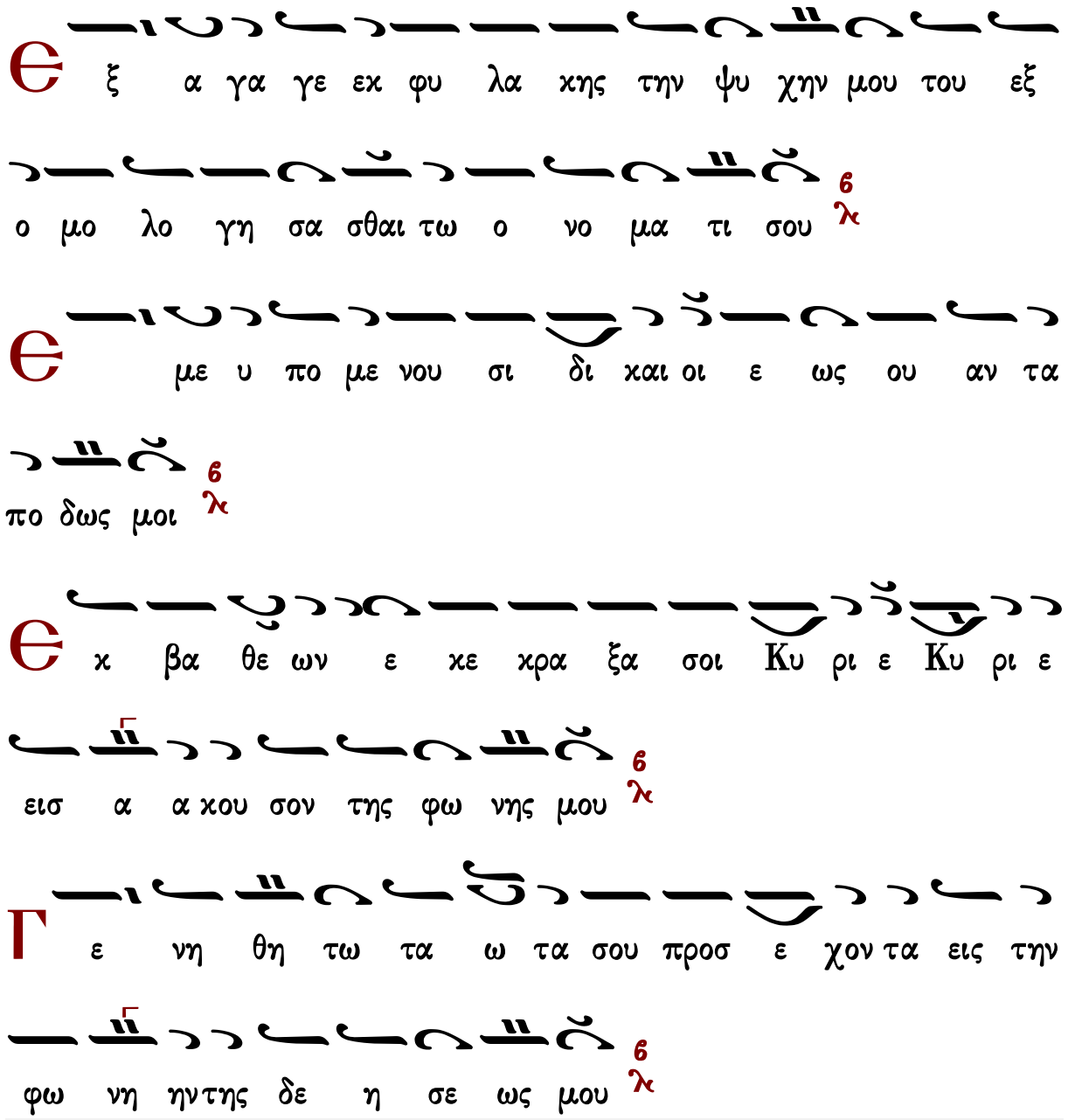

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Στιχηρὰ Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Βȣ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.158#

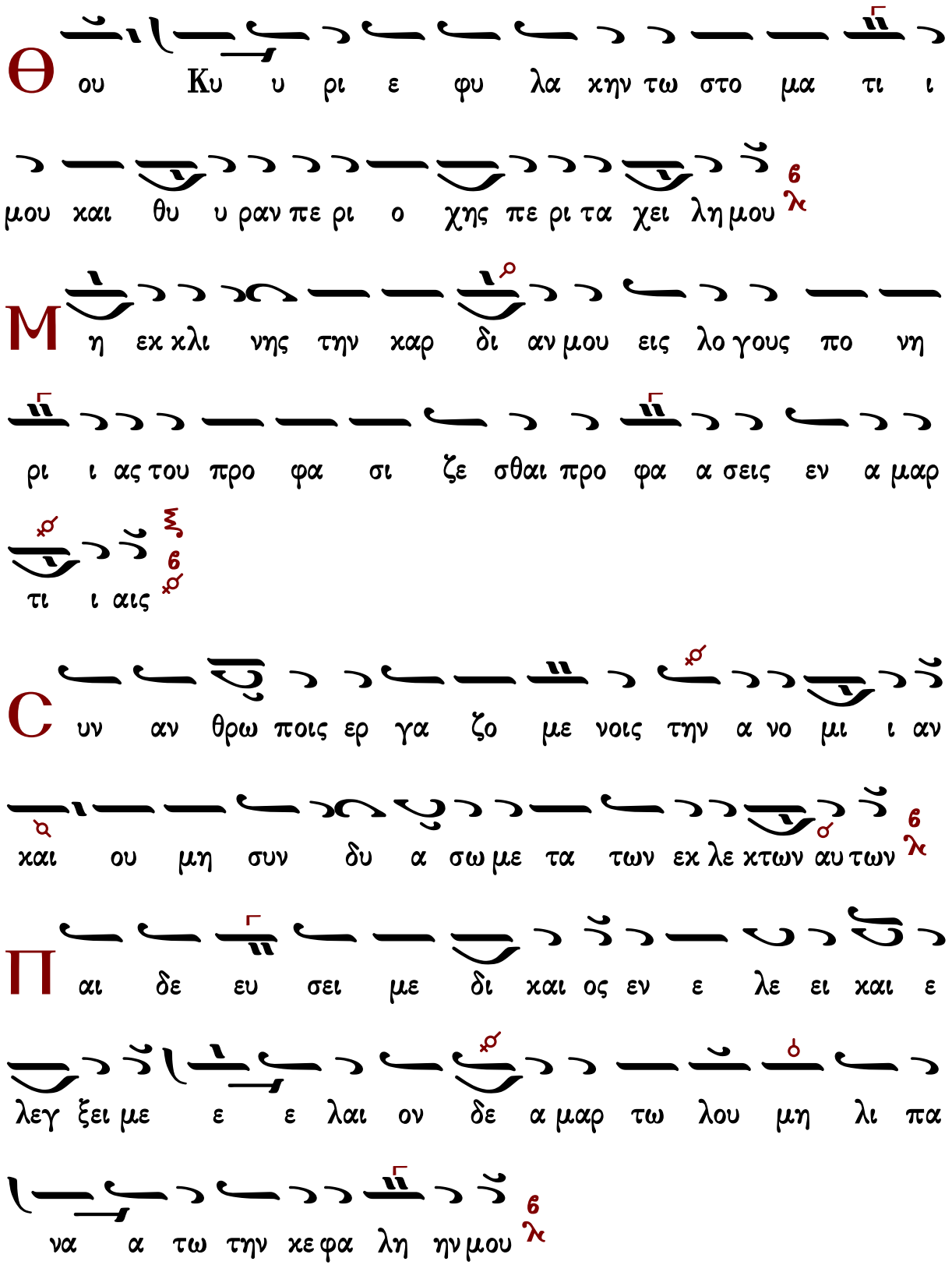
Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι
μου και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου
Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη
ρι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α μαρ
τι ι αις
C υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ των
Π αι δε ευ σει με δι καιος εν ε λε ει και ε
λεγ ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα
να α τω την κε φα λη ην μου

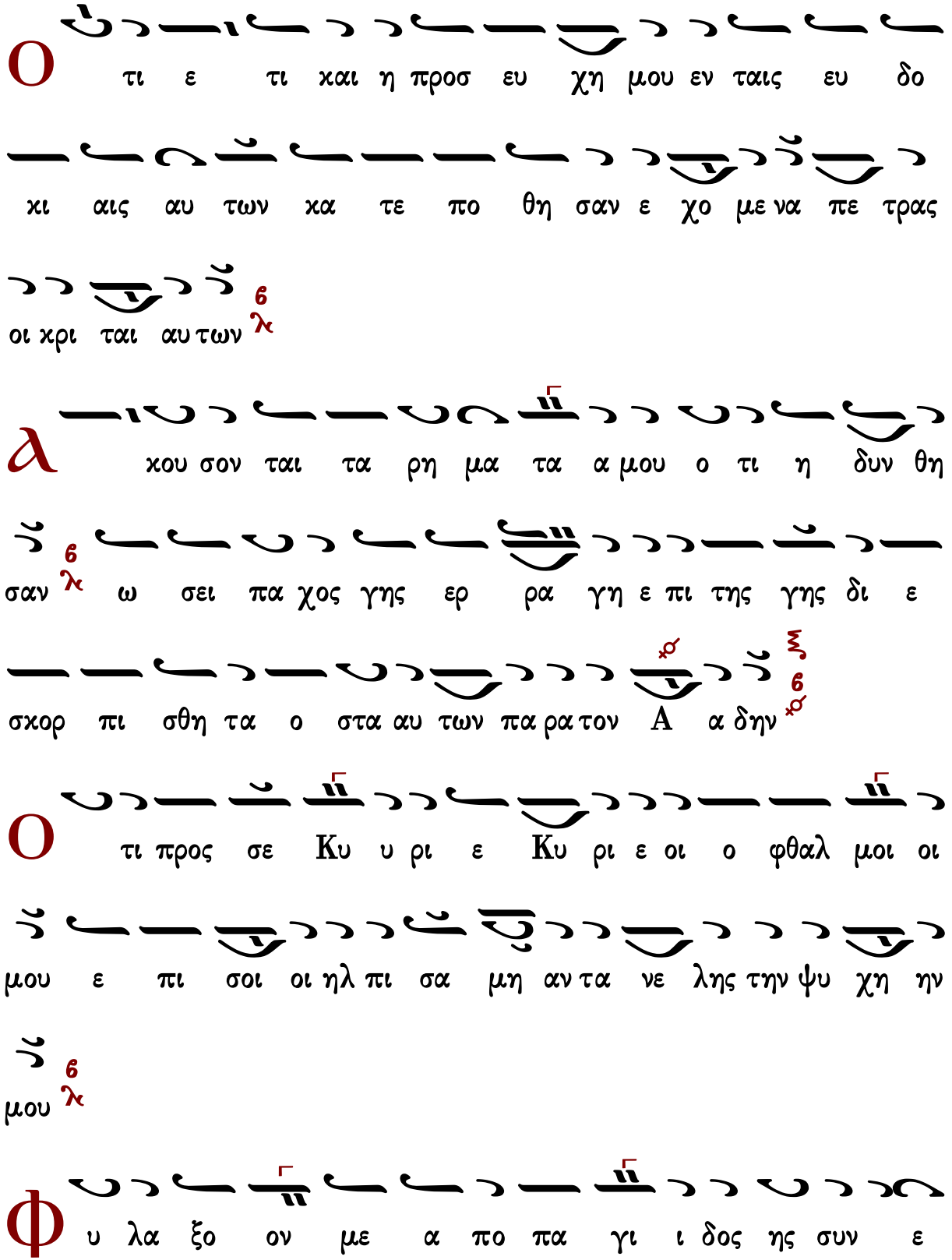
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
οι κρι ται αυ των
Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην
Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι οι
μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ χη ην
μου
Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε

στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα

ζο με ε νων την α νο μι ι αν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε

ελ θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη η

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Є κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω

Є ν τω εκ λει πει ειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

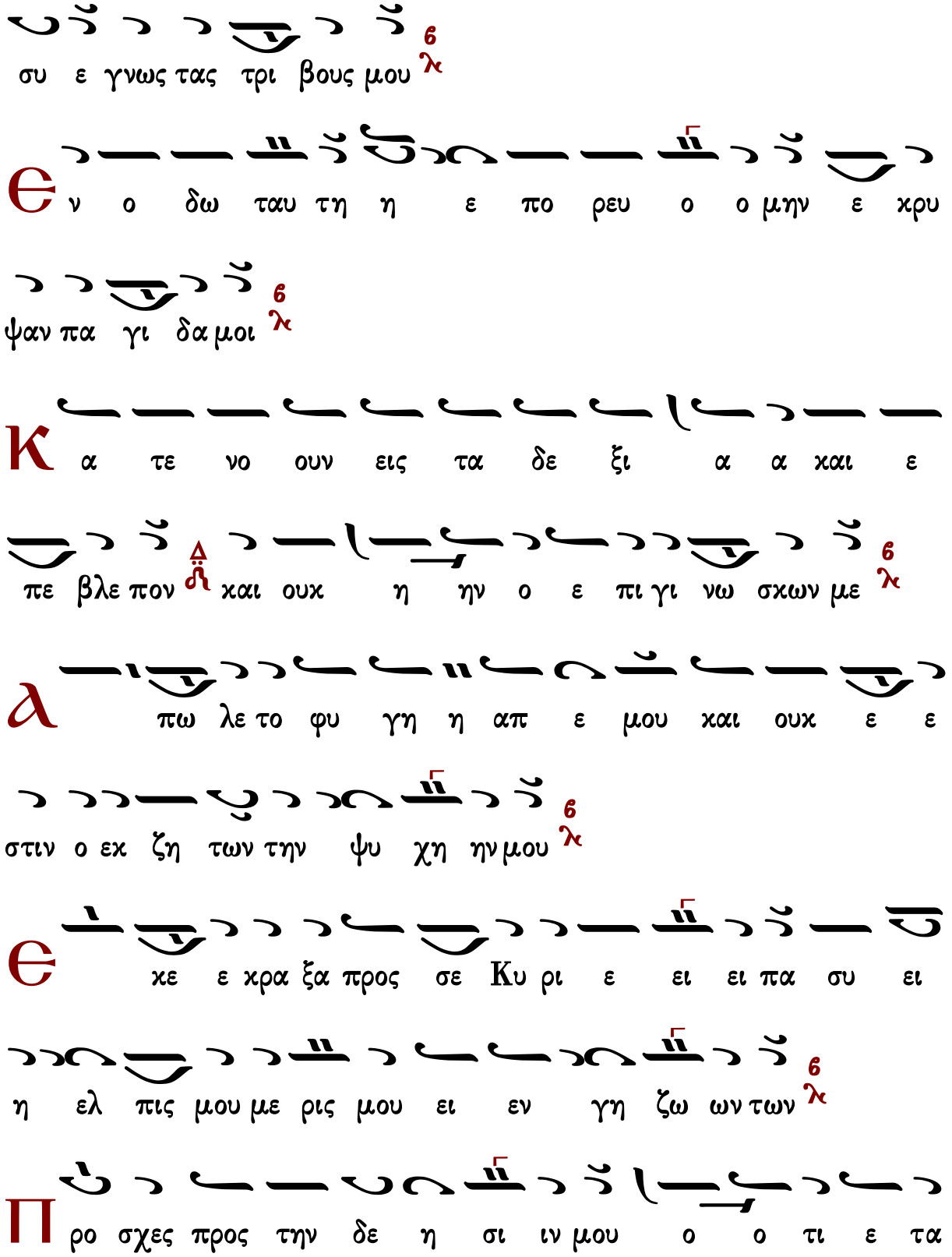
συ ε γνως τας τρι βους μου
6
λ
Θ
ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε χρυ
ψαν πα γι δα μοι
6
λ
Κ
α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε
πε βλε πον
Δ
ϯ
και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με
6
λ
α
πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε
στιν ο εκ ζη των την ψυ χη ην μου
6
λ
Θ
κε ε χρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει
η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των
6
λ
Π
ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο οδ ρα 6 λ

Ρ υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο

τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ σ ε με 6 λ

Ε ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ην μου

του ε ξο μο λο γη σα σθαι τω Ο νο μα τι ι σου 6 λ

Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ως μοι 6 λ

Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα α κου σον της φω νη ης μου 6 λ

Γ εν νη θη η τω τα ω τα σου προσ ε χον τα εις την

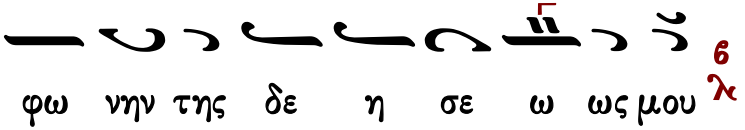

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Β6*

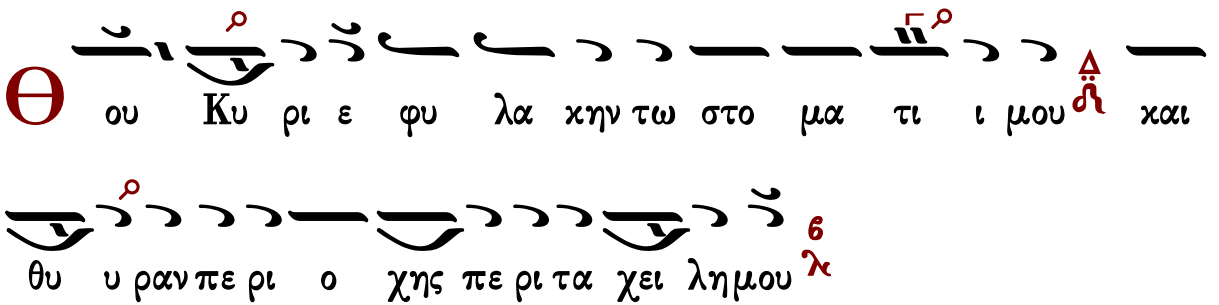

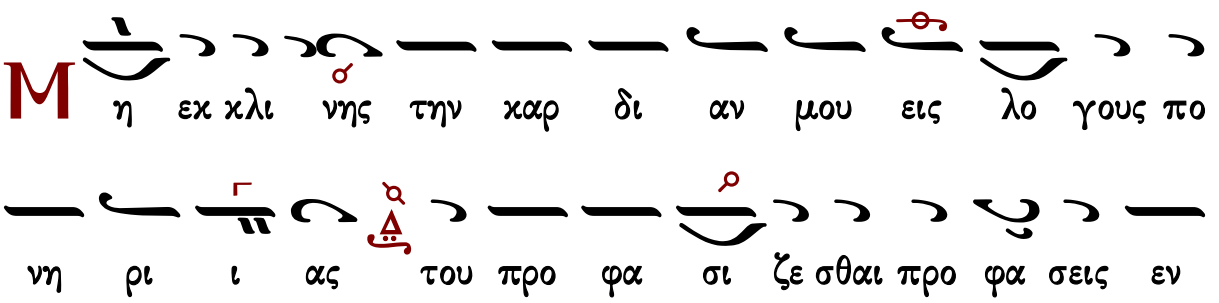

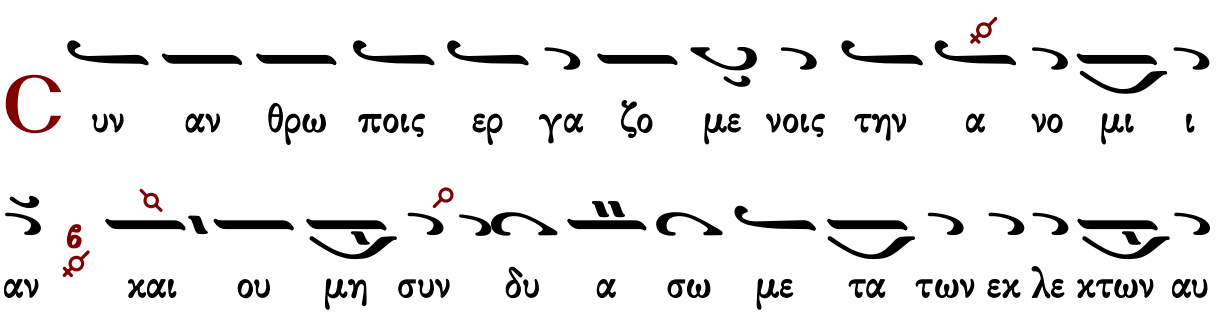

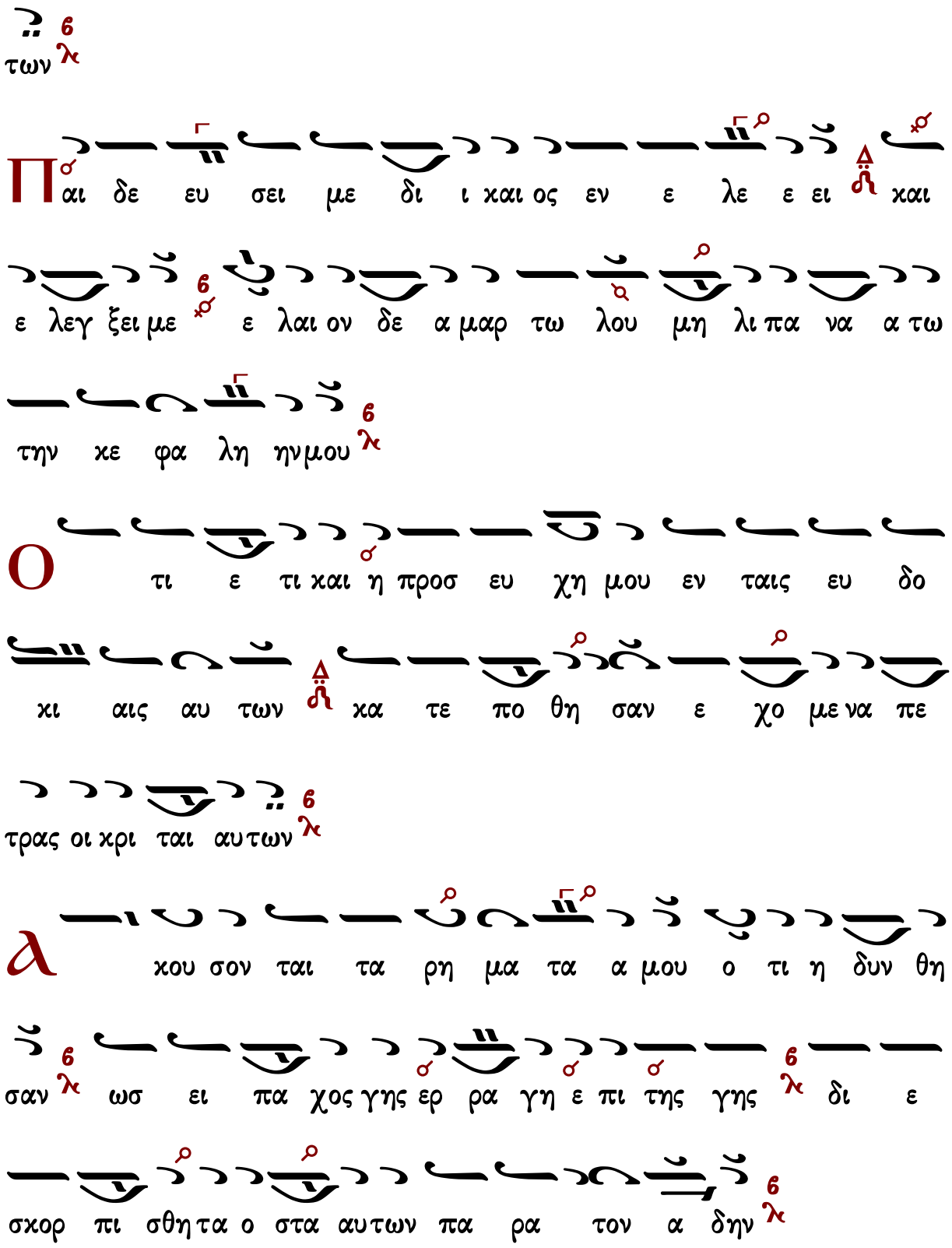
των
Παι δε ευ σει με δι ι και ος εν ε λε ε ει και
ε λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω
την κε φα λη ην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε
τρας οι κρι ται αυ των
λ κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη
σαν ως ει πα χος γης ερ ρα γη επι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι οι μου

ε πι σοι οι ηλ πι σα μη η αν τα νε λης την ψυ χη ην

μου

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος η ης συν ε

στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με ε νων την α νο μι ι αν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Є χ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω

Є ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου

και συ ε γνως τας τρι βους μου

Є ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε

κρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε

πε βλε πον και ουκ η ην ο ε πι γι νω σκων με

Λ πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν

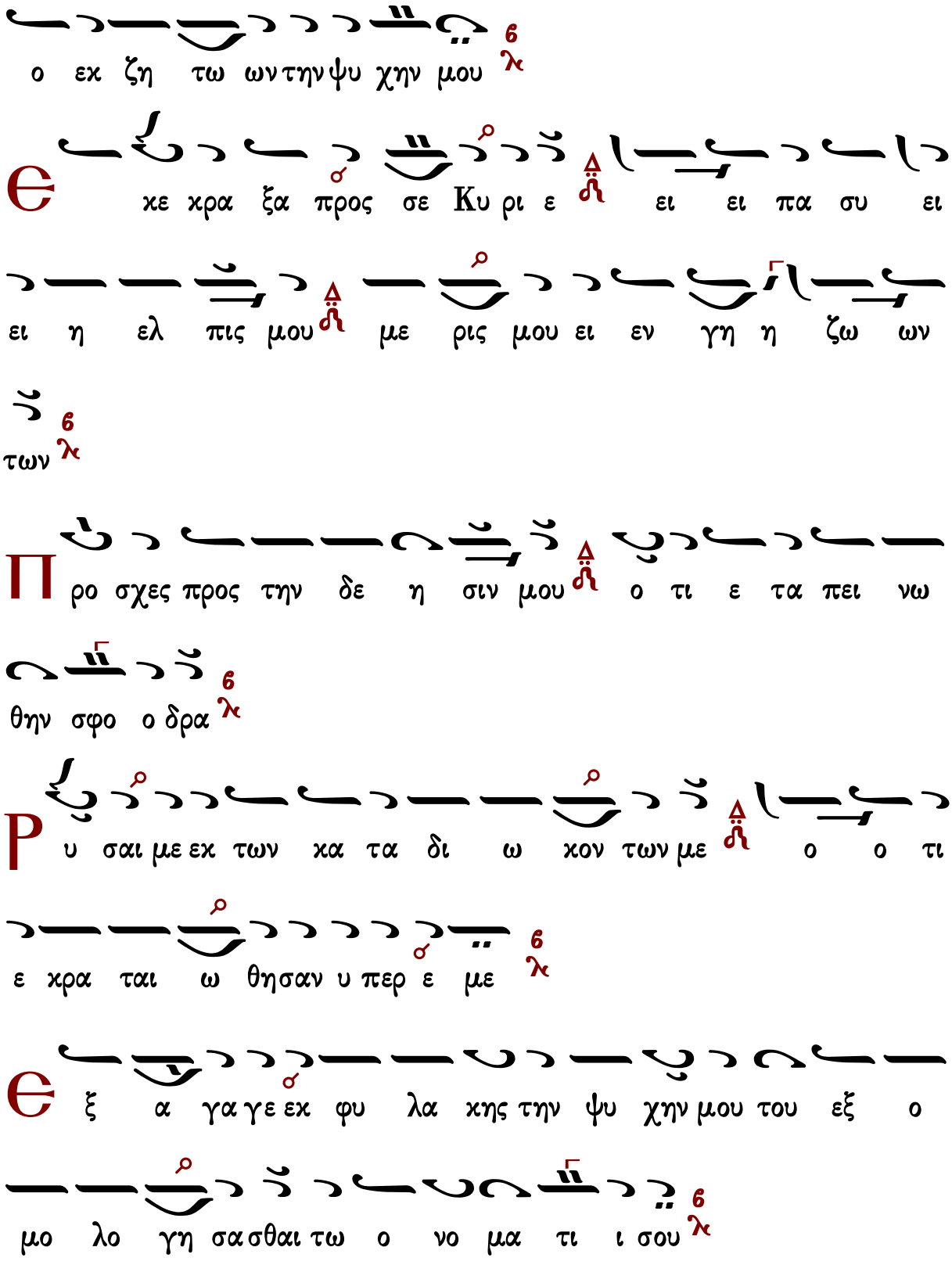
ο εκ ζη τω ων τη ν ψυ χη ν μου
Θε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει
ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη η ζω ων
των
Προ σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε τα πει νω
θην σφο ο δρα
Ρυ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο ο τι
ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε με
Θε ξ α γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ν μου του εξ ο
μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι ι σου

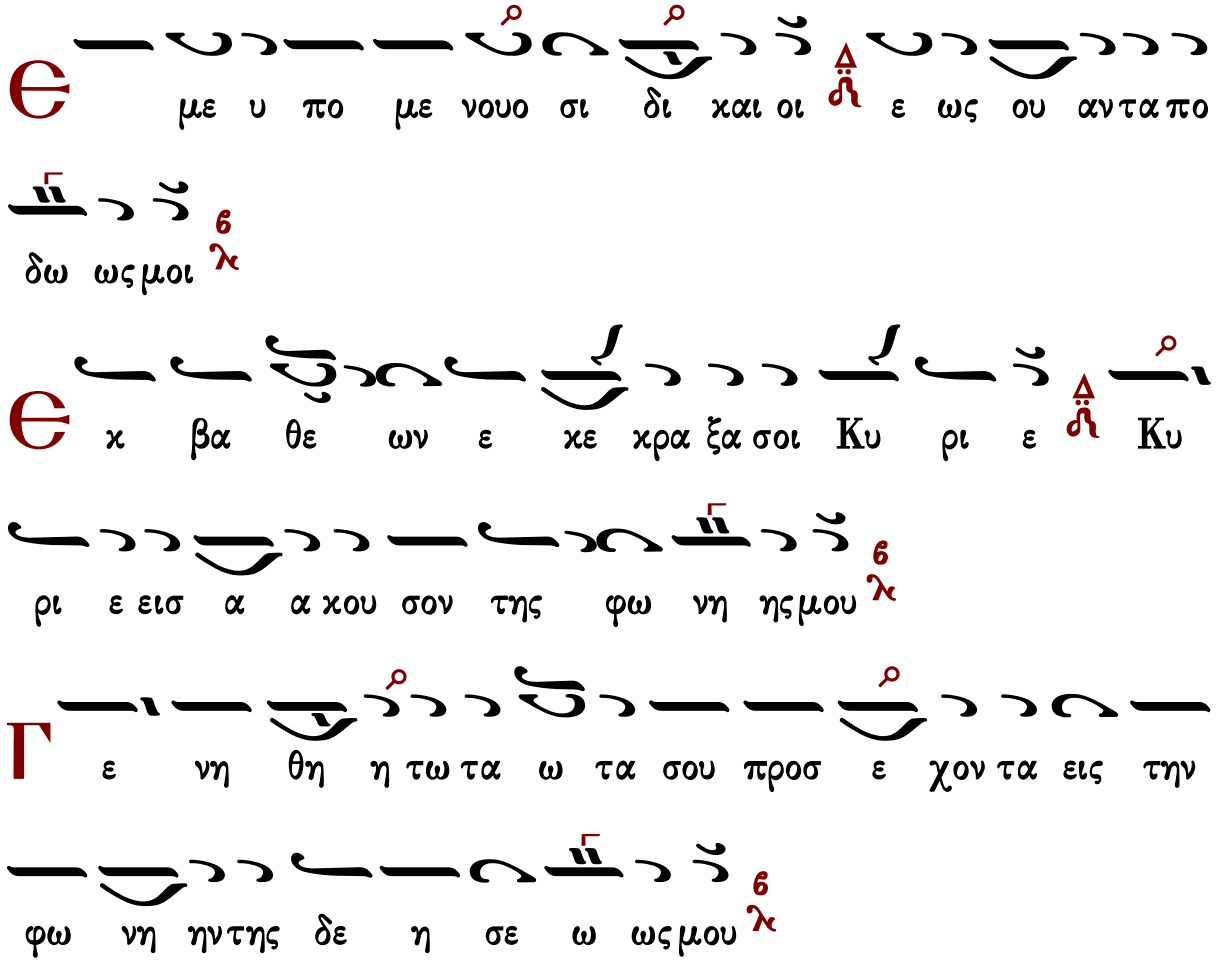

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχηρὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Στιχηρὰ Προσόμοια

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς

Ἦχος ⲗⲁ Βϩ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.241/1934*

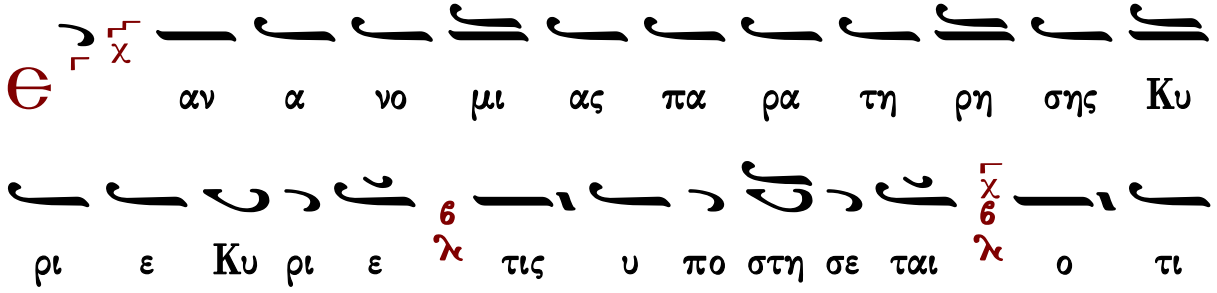

πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν

1 ε ρα τε ευ ων ο θει ος Ζα χα ρι ας και εν

δον γε νο με νος του θει ο τα του να ου και του λα ου

τα αι τη μα τα προσ α να φε ρων τω ευ ερ γε

τη και παν οι κτιρ μο νι θει ο τα τον αγ γε λον ει

δε βο ων τα αυ τω η προσ ευ χη και η δε η σις σου εισ

η κου σθη θαρ σει προ φη η τα και μη α πι στει

μοι ε ξεις γαρ παι αι δα θει ον Προ δρο μον γεν νη τοις

γυ ναι κων υ περ ε χον τα Η λι ου εν δυ να α α

μει του Χρι στου προ πο ρευ σο μενον

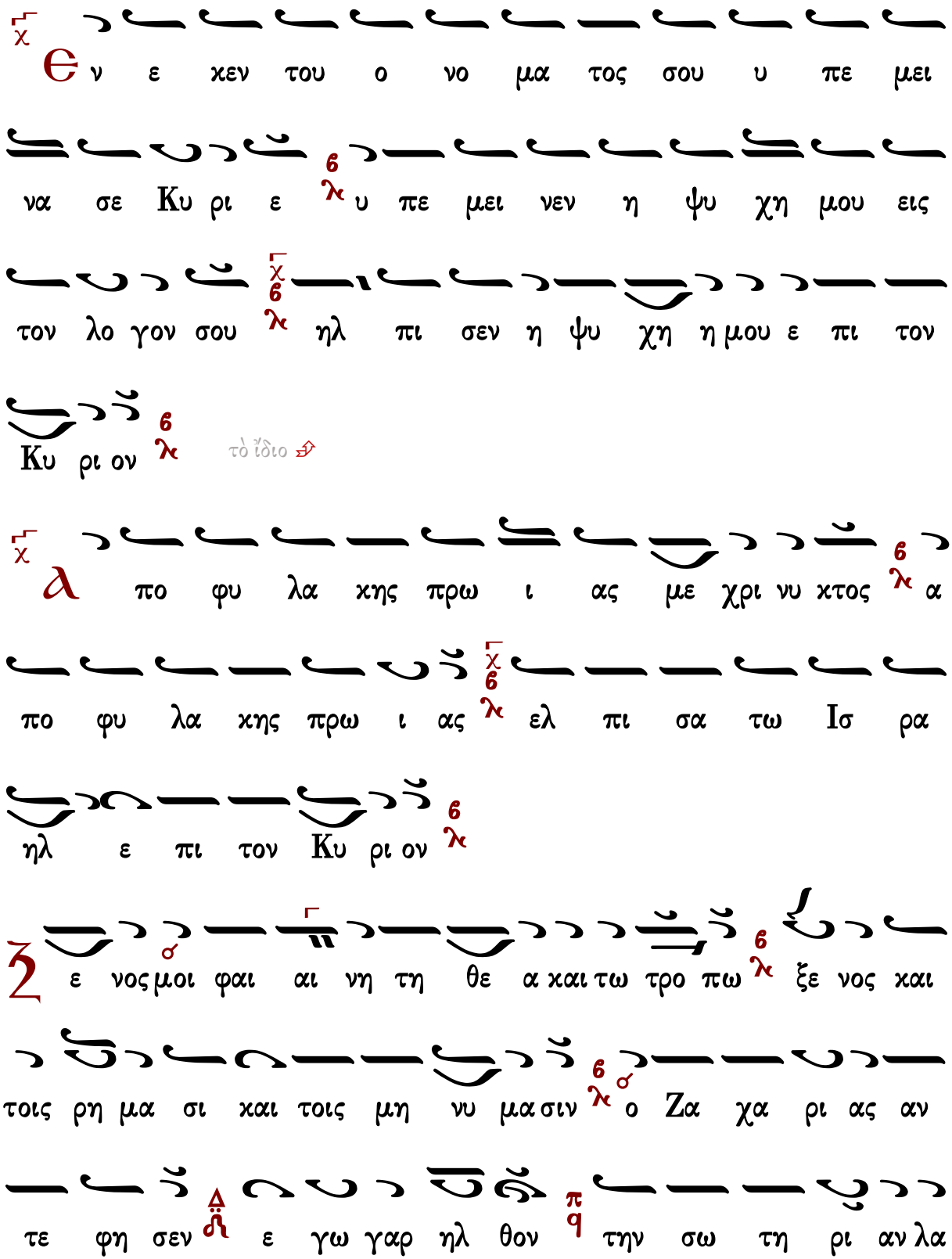
χ
Θ ν ε χεν του ο νο μα τος σου υ πε μει
να σε Κυ ρι ε λ υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις
χ λ
τον λο γον σου λ ηλ πι σεν η ψυ χη η μου ε πι τον
Κυ ρι ον λ
τὸ ἴδιο
χ
λ πο φυ λα χης πρω ι ας με χρι νυ χτος λ α
πο φυ λα χης πρω ι ας χ λ ελ πι σα τω Ισ ρα
ηλ ε πι τον Κυ ρι ον λ
Ζ ε νος σ μοι φαι αι νη τη θε α και τω τρο πω λ ξε νος και
τοις ρη μα σι και τοις μη νυ μα σιν λ σ ο Ζα χα ρι ας αν
τε φη σεν Δ ε γω γαρ ηλ θον π q την σω τη ρι αν λα

ου αι τη σα σθαι ου χι δε κο μι σα σθαι παι δα ως

συ προσ φω νεις απ ε ναν τι ας ευ ρι σκω σε των αι τη

μα των και υ πο πτευ ω μη α λη θευ ειν σε πως

γαρ ο λε γει εις πι στω θη σε ται Ε λι σα βετ τα με

λη νε νε κρω ται και ε μου δε το γη η η ρας δυσ πι

στι αν νυν τεκ μαι ρε ται *

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος και

πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ τρω

σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι ων αυ

---

* Τὸ τέλος τοῦ προσομοίου παρατίθεται κατὰ διόρθωσιν ἐν τῷ Μηναίῳ ἐκδόσεως Π.Παρασκευοπούλου (Ἀθῆναι 1904) διὰ τὸ παράρρυθμον τοῦ ἀρχικοῦ κειμένου ἔχοντος ὡς ἑξῆς: Πῶς γὰρ ὃ λέγεις βεβαιότατον, ἀποδειχθῇ; Ἐλισάβετ γάρ, στεῖρα ἔστι· καγὼ δε, ὡς ἐπίστασαι πρεσβύτατος.

τὸ ἴδιο
του
λ ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη ε
παι νε σα τε αυ τον παν τες οι λα οι
Τ ι α πι στει εις μου τοις λο γοις Ζα χα ρι α ψευ δη
ευ αγ γε λι α λε γων χο μι ζειν με Θε ου αρ χαγ γε
λος πε φυ κα α προσ ε τα χθην ταυ τα σοι λε γω συν
σοι ι στα μενος ε πει δε η πι στη σας και ουκ ε
πι στευ σας ε ση κω φευ ων και α λα λος ε ως αν ι
δης ε μων ρη μα α των την θει αν εκ βα σιν
ε παν δε τε ε κη Ε λι σα βετ σοι την του Λο γου φω

νην θει ον Προ δρο μον τρα νου με νης της γλω ω ωτ της

ευ λο γη σεις τον Θε ον Ισ ρα ηλ

Ο τι ε χρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

με ε νει εις τον αι ω ω να

τὸ ἴδιο

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ/π Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.33*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

πε

Θ χ στει ρε ευ ου ου σης ση με ε ρο ο ον νη η

δυ υ υ ος χαρ πος προσ ευ χη ης α νε βλα α

α α στη η η η σεν I ω α αν νη η ης ο προ

ο δρο ο ο ο μος α γα αλ λου η η ε ε ρη

η η η μος και χο ο ρε ευ ε ε η α αν θρω πο ο ο

ο της ο της με τα νοι οι οι α ας κη η η ρυξ

ι δου α αρ χε ε ται εν κοι λι ι α α μη η

τρι κη η σαρ κου ου ου ου σθαι δευ τε α α γα αλ

λο ο με ε ε νοι εν τη εν δο ο ξω α αυ

του ου ου συ υλ λη η η ψει οι φι λε ε ορ τοι χο ο

ρε ευ σω με εν βο ω ω ω ων τες ο εν γεν νη

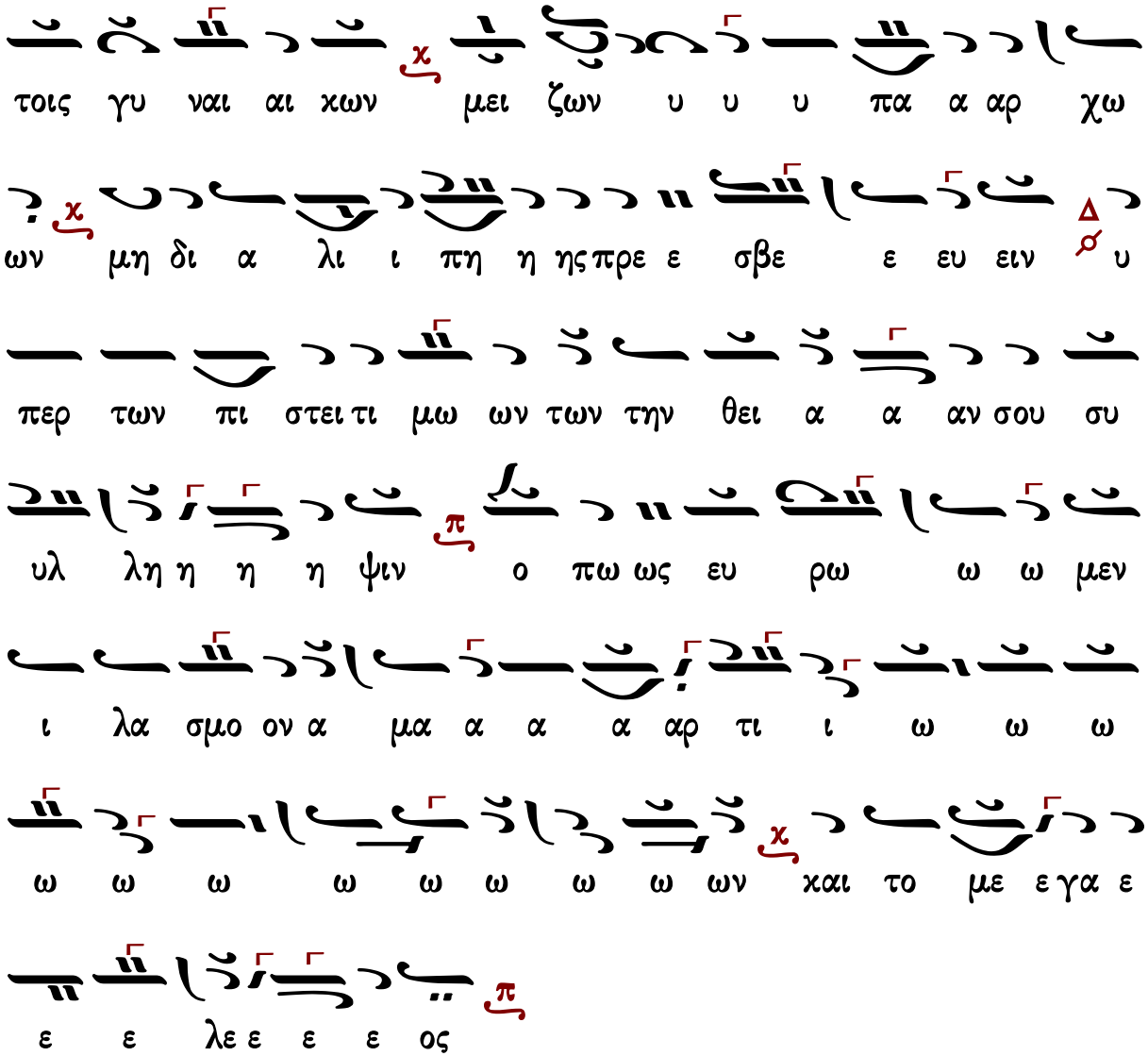

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ/π ⸗ Πα

Μουσική Κυψέλη Α’
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.72*

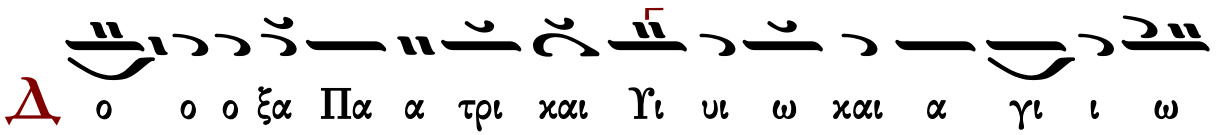

Πνε ευ μα α α τι
πε
e
κ στει ρευ ου ου ου σης ση με ε ε ρο ο ον νη
η δυ υ υ ος καρ πος προσ ευ χης αν ε βλα
α α α α στη η η η σεν Ι ω αν νη η ης ο Προ
ο δρο ο ο ο μος α γα αλ λου η η
ε ε ρη η η η μος και χο ο ρε ευ ε ε η αν θρω
πο ο ο ο της ο της με τα νοι οι οι α ας κη ρυξ ι
δου α αρ χε ε ται εν κοι λι ι α α μη η τρι
κη η σαρ κου ου ου ου σθαι δευ τε α α γα αλ λο
ο με ε ε νοι εν τη εν δο ο ξω ω α α

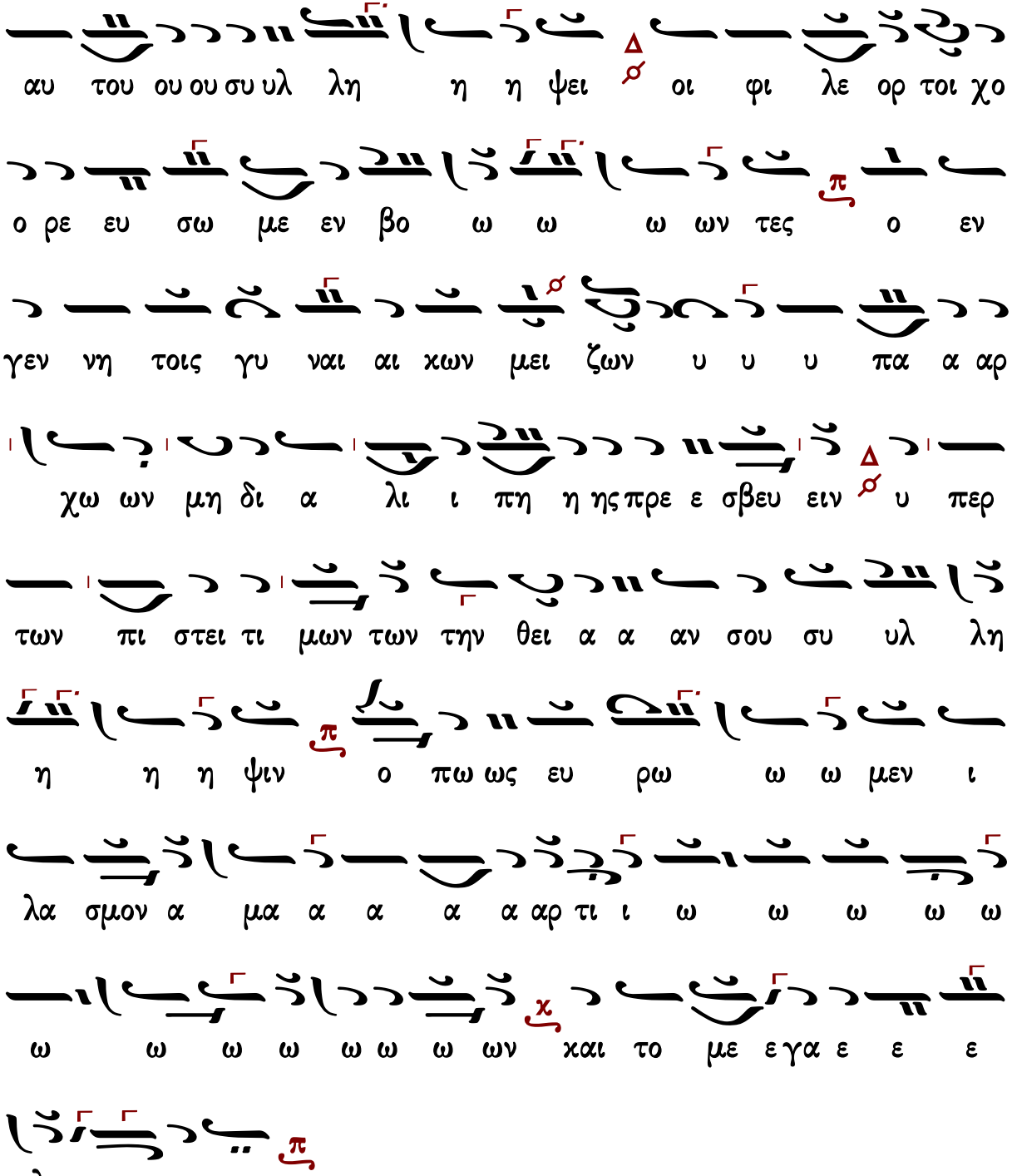

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.81*

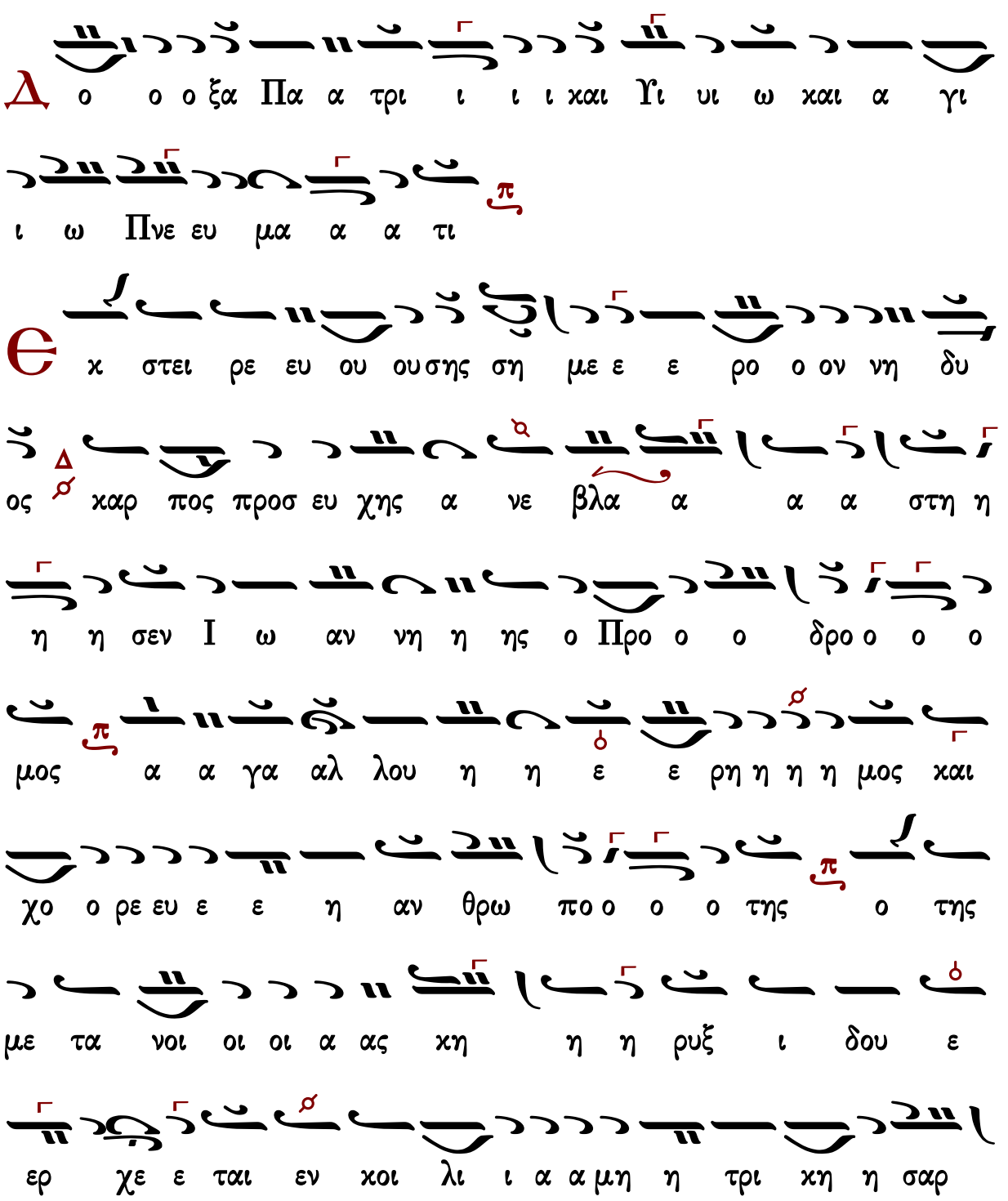

χου ου ου ου σθαι δευ τε α α α γα αλ λο ο με

ε ε νοι εν τη εν δο ο ξω α α αυ του ου ου συ

υλ λη η η ψει οι φι λε ορ τοι χο ο ρε ευ σω με

εν βο ω ω ω ων τες ο εν γεν νη τοις γυ ναι αι

χων μει ζω ων υ υ υ πα α αρ χω ων μη δι α

λι ι πη η ης πρε ε σβε ε ευ ειν υ περ των πι

στει τε λουν των την θει α α αν σου συ υ υλ λη η η

η ψιν ο πως ε ευ ρω ω ω μεν ι λα σμον α

μα α α α α αρ τι ι ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ων χαι το με ε γα ε ε ε λε ε

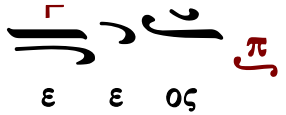

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ⸏ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.243/1936*

της ο της με τα νοι οι οι α ας χη η η ρυξ

ι δου α αρ χε ε ται εν χοι λι ι α α μη η

τρι χη η σαρ χου ου ου ου σθαι δευ τε α α γα αλ

λο ο με ε ε νοι εν τη εν δο ο ξω ω

α α αυ του ου ου συ υλ λη η η ψει οι φι λε

ε ε ο ο ο ορ τοι χο ρευ σω μεν βο ω ω ω ω

ων τε ες ο εν γεν νη τοις γυ ναι αι χων μει

ζων υ υ υ πα α αρ χω ων μη δι α λι ι ι

πη ης πρε ε ε σβε ε ε ε ευ ειν υ περ των πι

στει ει τι ι μω ω ων των την θει α α αν σου συ υ

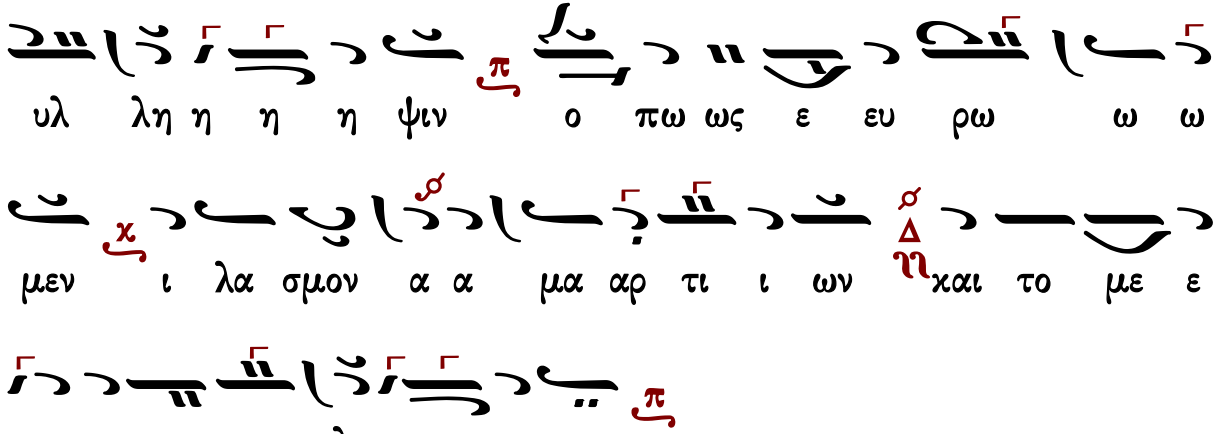

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δογματικὸν Θεοτοκίον

Πέτρου Βυζαντίου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.162*

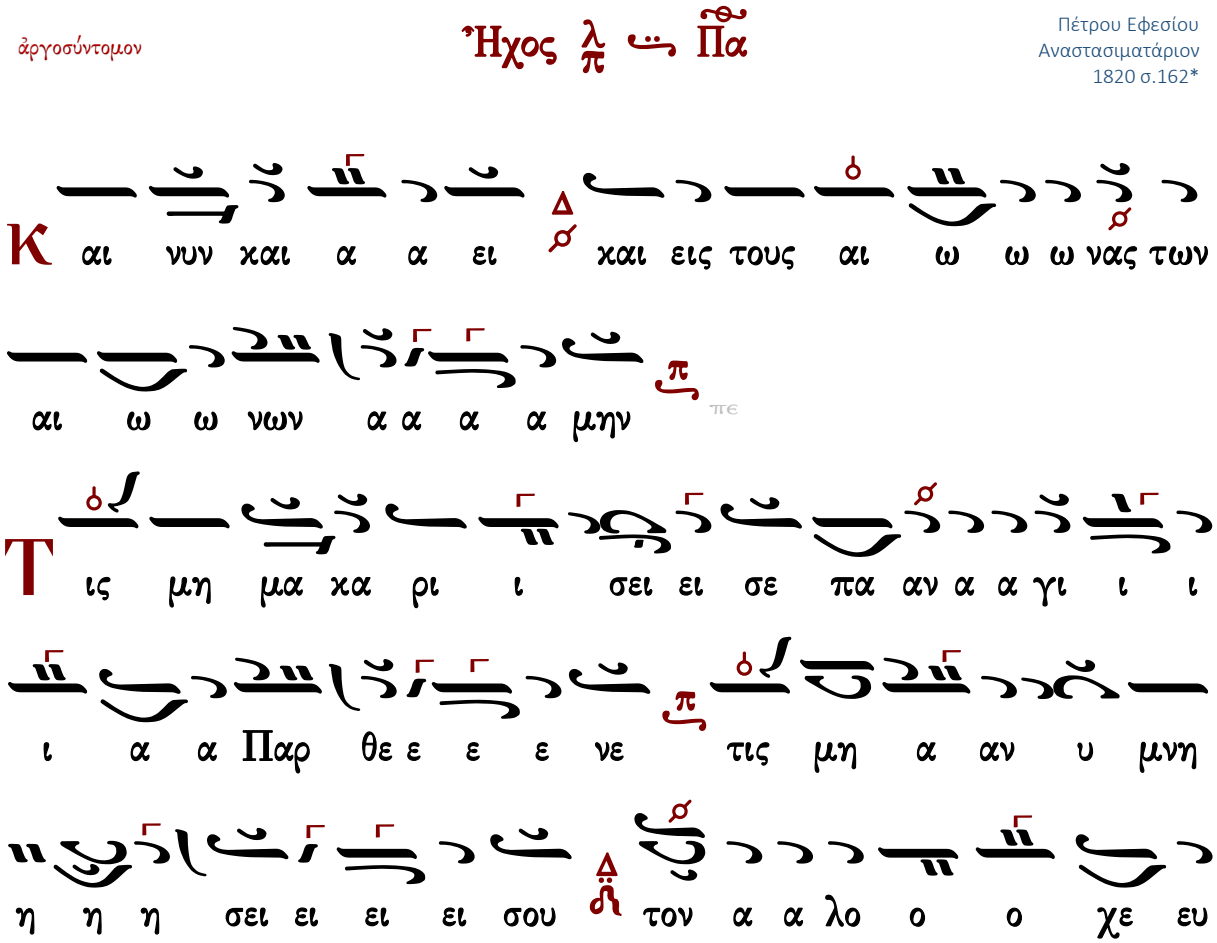

τον το ο ο ο χον ο γαρ α χρο νως εχ Πα τρος εχ

λαμ ψας Υι ος μο νο ο ο γε ε νης ο αυ τος εχ

σου ου της α α γνη η ης προ ο η η ηλ θεν α

φρα α στως σα αρ χω ω ω θεις φυ υ σει Θε ε ο

ο ος υ υ πα αρ χων και φυ σει γε νο με νος α αν

θρω ω πος δι ι η η η η μας ουκ εις δυ α α

δα α προσ ω ω ω ω πων τε ε μνο ο με ε ε ε νος αλλ

εν δυ α α δι ι φυ υ σε ε ων α συγ χυ υ τως

γνω ω ω ρι ζο ο με ε ε ε νος αυ το ον ι ι

κε τε ευ ε σε μνη Παμ μα κα α α α ρι ι ι ι στε

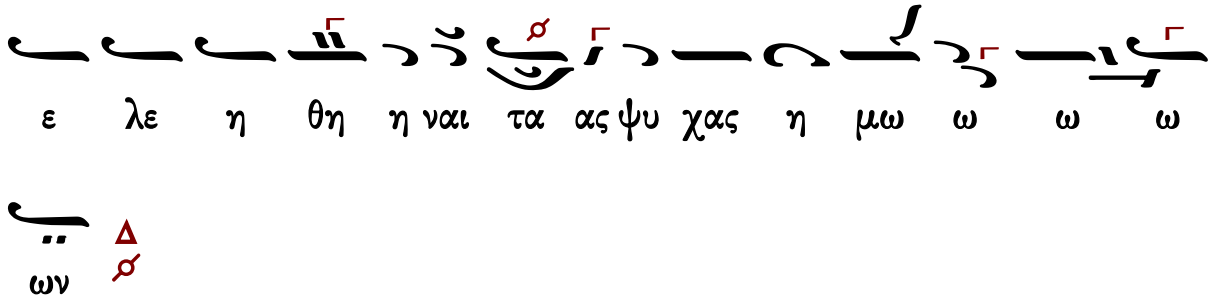

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἀργοσύντομον

Ἦχος λ π Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.271#

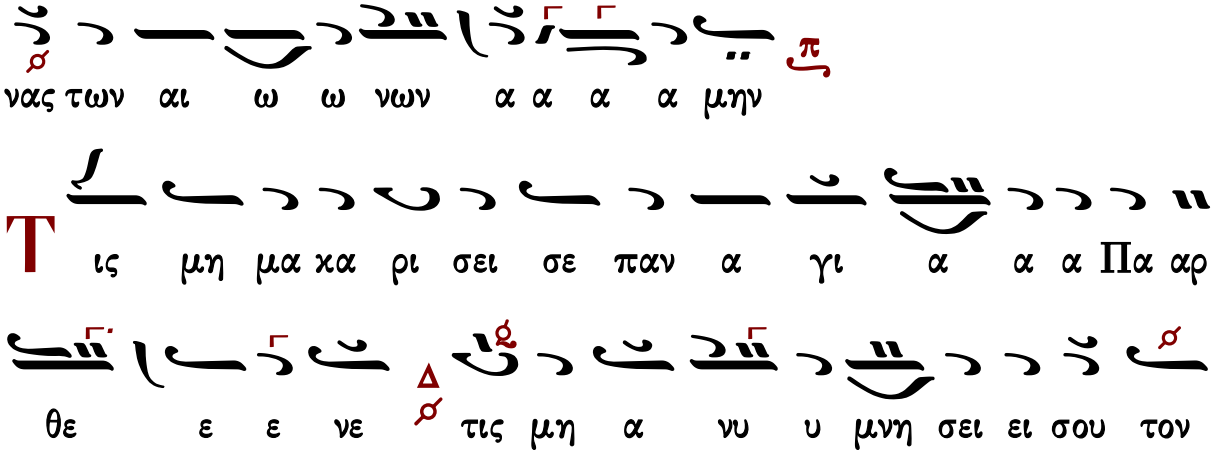

γε ε νης ο αυ τος εκ σου ου της α α α γνη η ης

προ ο η ηλ θεν α φρα α α στως σα αρ κω ω ω

θεις φυ σει Θε ε ε ο ο ος υ πα α αρ χων

και φυ σει γε νο ο με ε νος α αν θρω ω ω πος

δι ι η η η η μας ουκ εις δυ α α δα α

προ σω ω ω ω πων τε μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ

α α δι ι φυ υ σε ε ων α συγ χυ υ τως γνω ω

ω ρι ζο ο με ε ε ε νος αυ το ον ι ι κε τε

ευ ε σε μνη πα αμ μα κα α α α ρι ι ι ι

στε ε λε η θη η η η η η ναι τα ας ψυ χα α

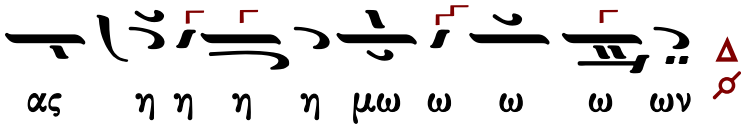

Σύντομον

Ἦχος λ̞ πλ. Βου

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.506*

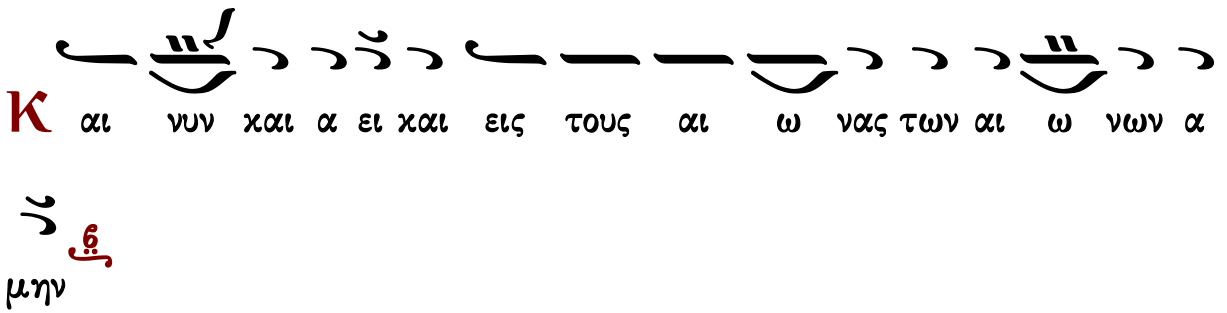

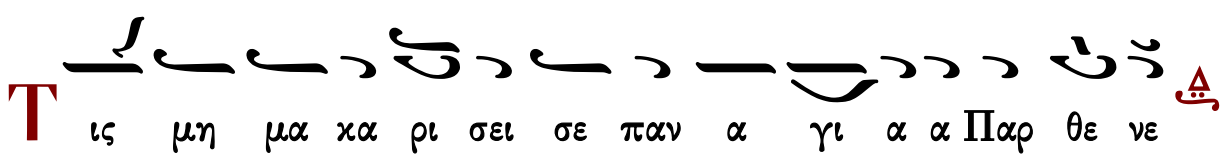

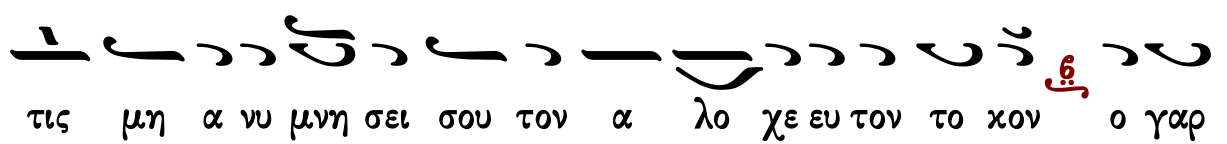

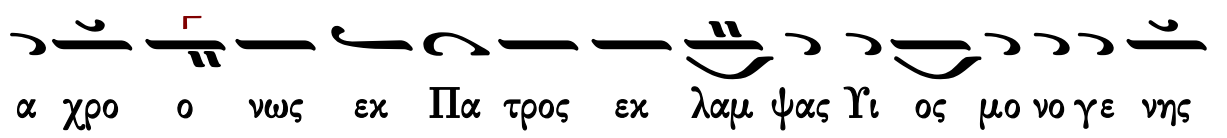

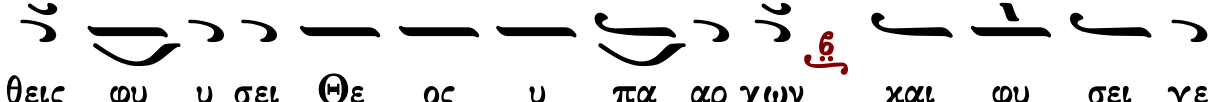

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.13*

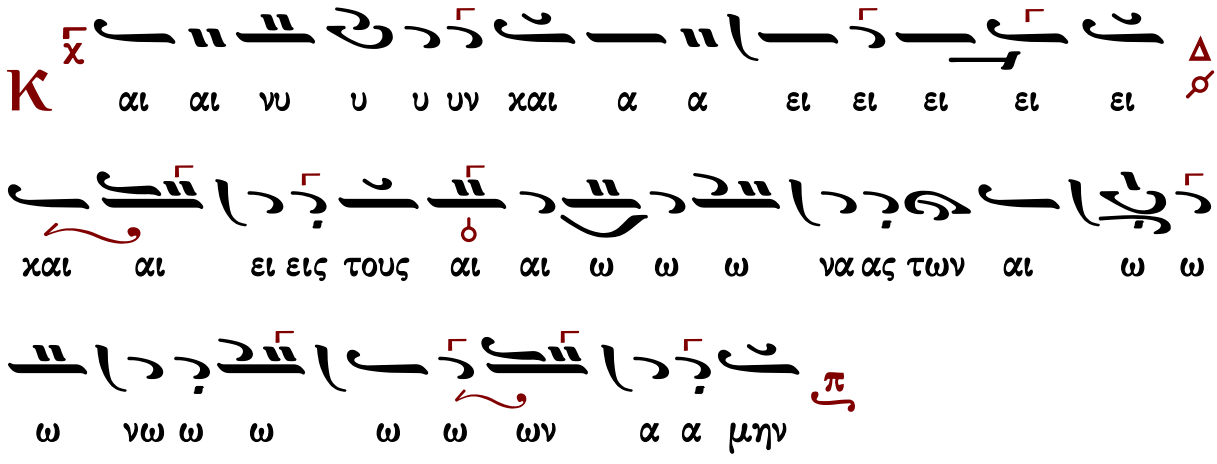

T

ι ι ις μη η η η η μα χα ρι ι σει ει

σε πανα γι ι ι α α α Πα αρ θε ε ε ε

νε ε ε ε ε ε ε ε τι ις μη α νυ υ μνη η

σει ει α νυ υ μνη η σει ει σου τον α λο ο ο ο

χε ευ τοον το ο ο ο ο ο ο ο χον ο

γα αρ α α χρο ο ο ο νω ω ω ως ε εχ Πα α α

α τρο ο ο ο ο ος ε εχ λα α α α α α α αμ

ψας Υι υι υι ο ο ο ος μο ο ο ο νο ο γε ε νη

η η η η η η ης ο αυ το ος ε εχ σου ου

ου ου τη ης α α α γνη η ης προ ο η ηλ θεν α

ω ω ω χω αρ α σα ως ω ω στω α α α φρα

ε Θε ει ει υ υ υ φυ θεις χω ω αρ α σα

Θε υ υ υ ιυ υ υ υ υ υ υ υ υ ος ο ο ε

χαι χ χω αρ α α α α α πα υ ος ο

ο ο ο με ε ε ε νο ο ος φυ υ υ σει γε νο

ι ι ος ο νο ε ε ε α α α αν θρω ω ω ω α α α αν θρω α α α

ι ι ι ι δι ι ι η η μας ου ουκ εις δυ

ο ο ο μνο τε πων ω ω ω ω προσ δα α α α

ε ε υ φυ ι δι α α δυ εν αλλ νος ε ε ε με

ο ζο ι ι ρι ω ω ω γνω ως τω υ χυ α συγ ων

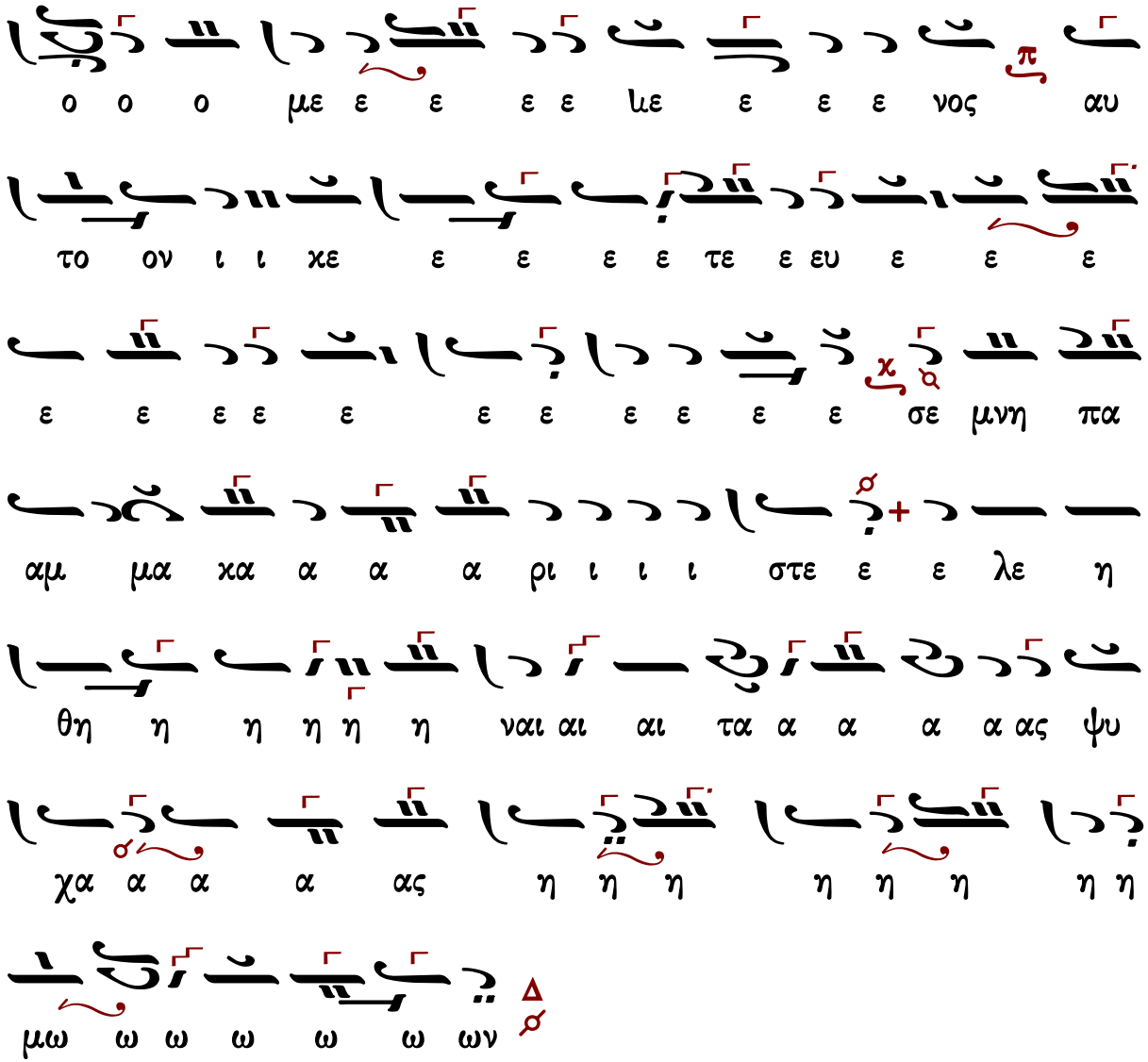
αυ νος ε ε ε ε με ε ε ε ε ο ο ο
ε ε ε ε τε ε ευ ε ε χε ε ε ε ε ον ι ι το
πα μνη σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
η λε ε ε στε ι ι ι ρι α α α χα μα αμ
ψυ ας α α α α ται αι αι ναι η η η η θη
η η η η

ου ους αι ω ω ω ω νας των αι ω ω ω νων α

α α μην

Τις μη μα κα ρι σει σε παν α γι ι α α α α

Παρ θε ε ε ε νε τις μη α νυ μνη η σει ει ει

σου τον α λο ο ο ο χε ε ευ τον το ο ο ο ο

κον ο γαρ α χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι

ο ος μο ο νο ο ο γε ε νης ο αυ τος εκ σου

ου τη ης α α α γνη η η ης προ η η η ηλ θεν

α φρα α α στω ω ως σαρ κω ω ω θεις φυ υ

σει ει Θε ε ε ο ο ο ο ος υ πα α αρ χων και

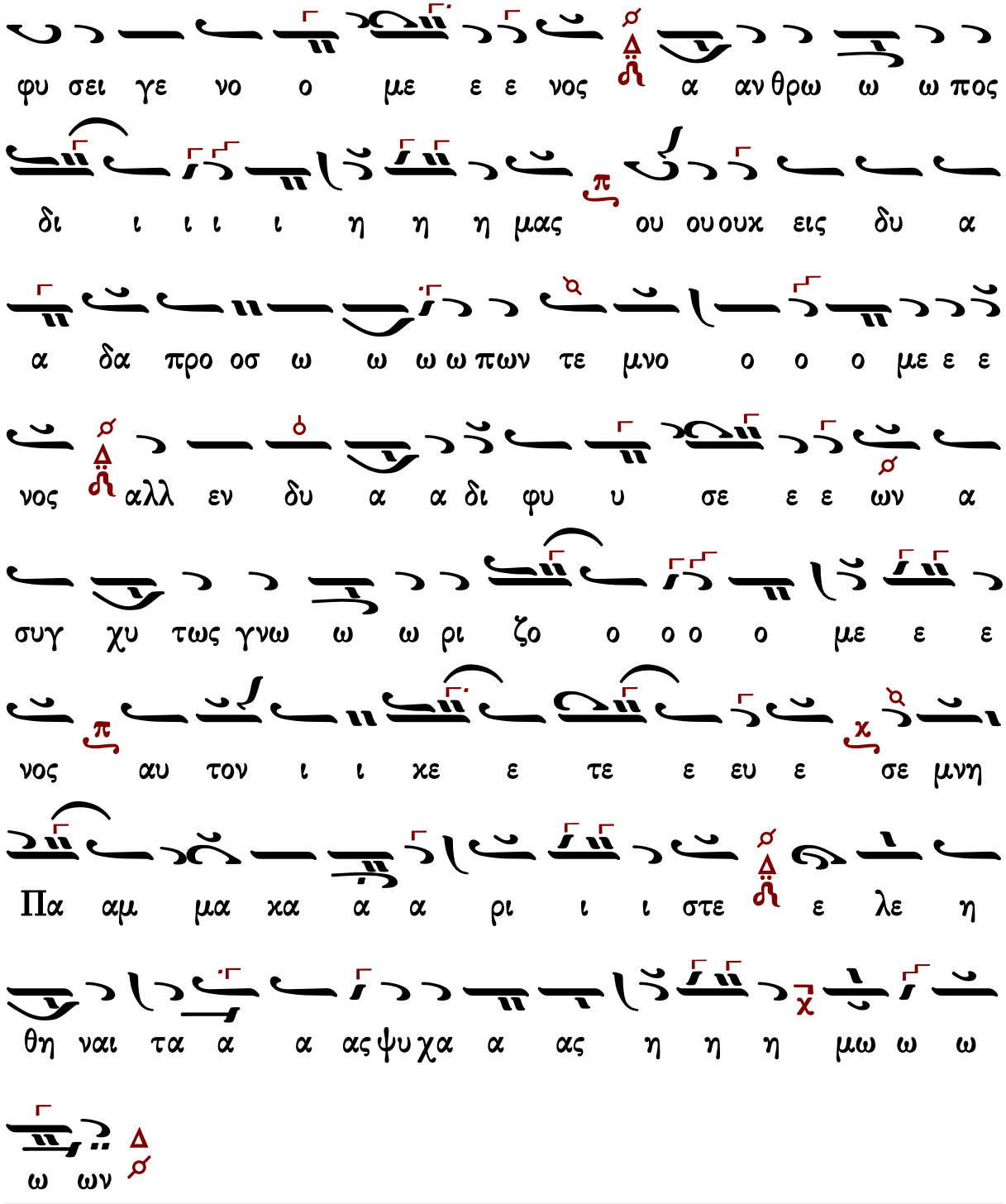

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀργοσύντομον

Δογματικὸν Θεοτοκίον ἀργοσύντομο

Ἦχος λ̇ π̇ ⸏ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ20*

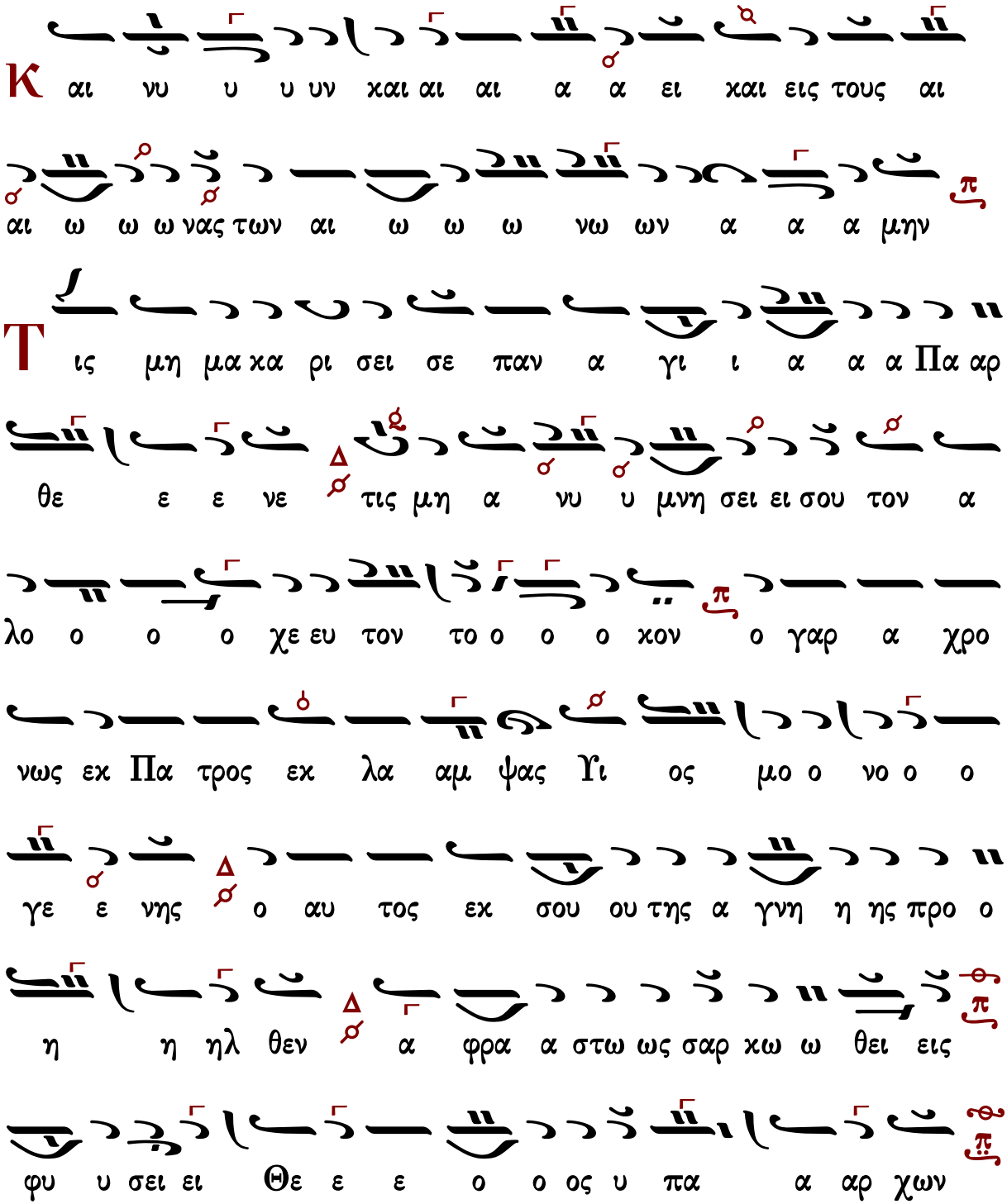

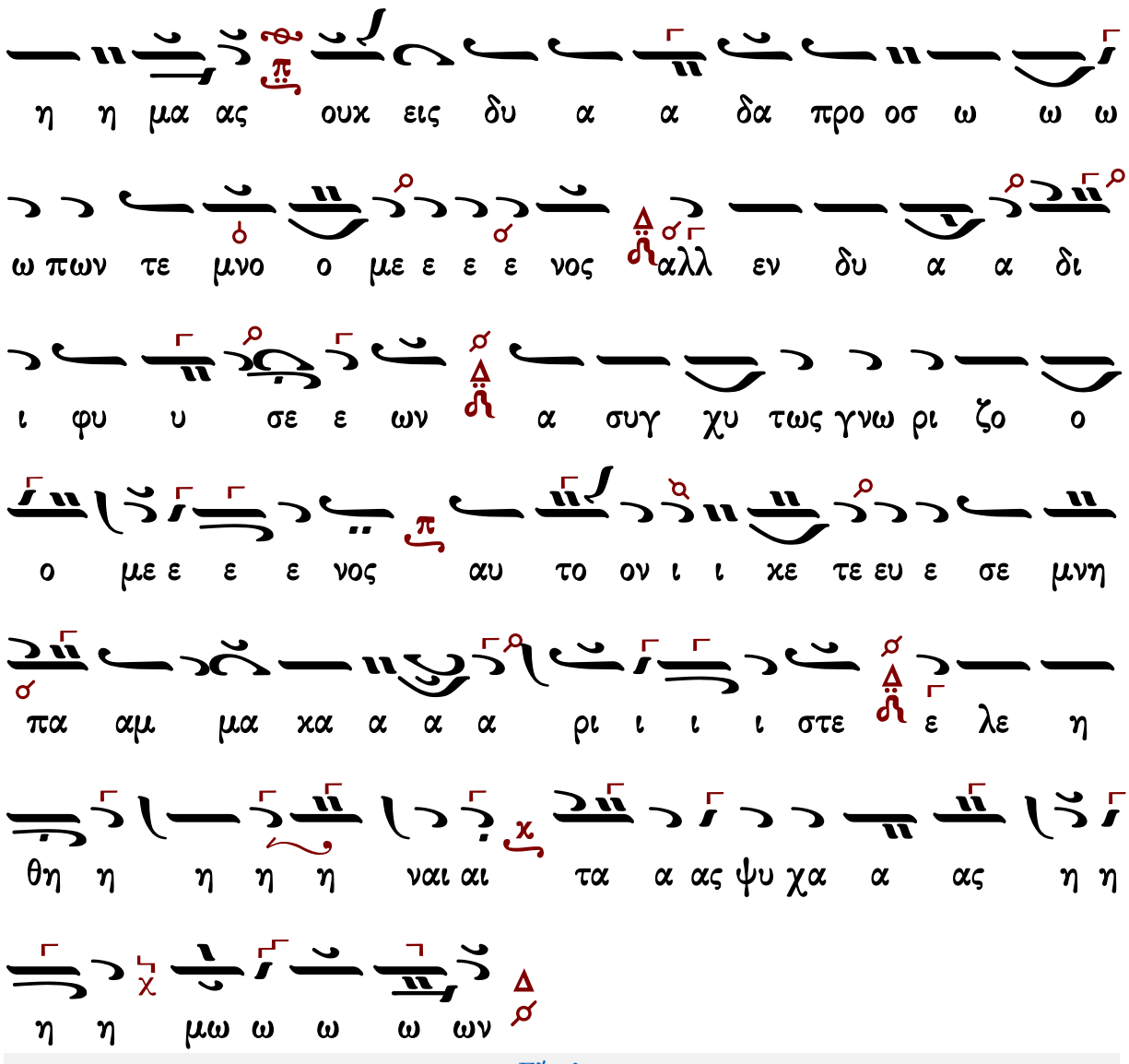

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εἴσοδος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Σύντομον

Δογματικὸν Θεοτοκίον σύντομο

Ἦχος λ πλ. Βʼ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Γ136*

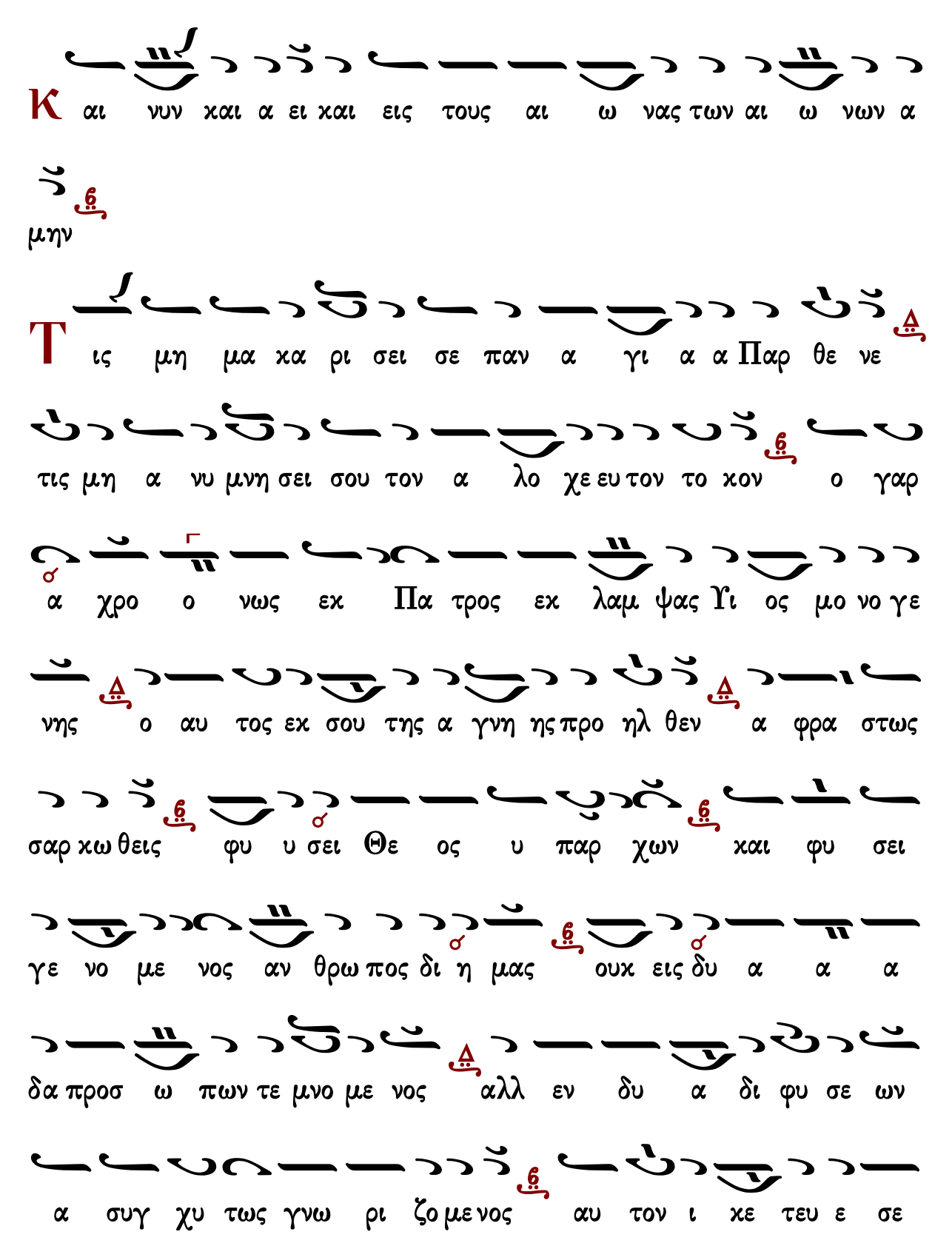
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α
μην
Τ ις μη μα κα ρι σει σε παν α γι α α Παρ θε νε
τις μη α νυ μνη σει σου τον α λο χε ευ τον το κον ο γαρ
α χρο ο νως εκ Πα τρος εκ λαμ ψας Υι ος μο νο γε
νης ο αυ τος εκ σου της α γνη ης προ ηλ θεν α φρα στως
σαρ κω θεις φυ υ σει Θε ος υ παρ χων και φυ σει
γε νο με νος αν θρω πος δι η μας ουκ εις δυ α α α
δα προσ ω πων τε μνο με νος αλλ εν δυ α δι φυ σε ων
α συγ χυ τως γνω ρι ζο με νος αυ τον ι κε τευ ε σε

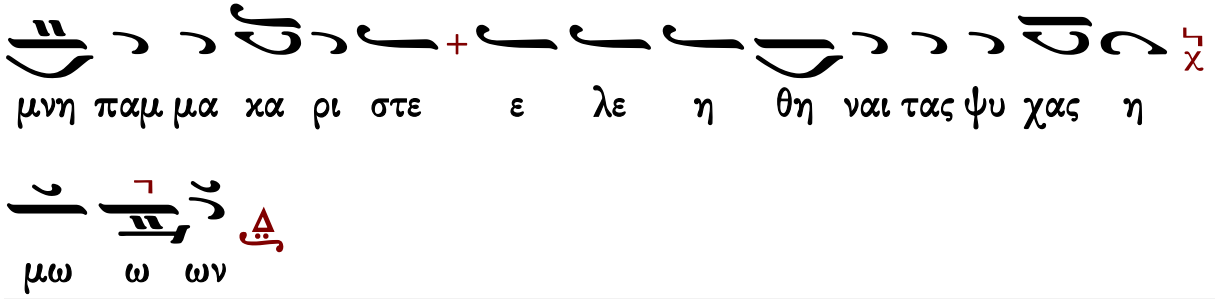

Γαβριήλ Κουντιάδου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ π ⸗ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.106*

νο ο ο γε ε νης ο αυ τος εκ σου ου τη ης α α

α γνη η ης προ ο η η ηλ θεν α φρα α α στως σα

αρ χω ω ω θεις φυ υ σει ει Θε ε ε ο ο ος υ

πα α αρ χων και φυ σει γε νο ο με ε ε νος

α αν θρω ω ω πος δι ι η η η η μας ουκ

εις δυ α α δα προ οσ ω ω ω ω πων τε μνο ο

ο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α δι φυ υ σε

ε ε ων α συγ χυ υ υ τως γνω ω ω ρι ζο ο με

ε ε νος αυ το ον ι ι κε ε τε ε ευ ε

σε μνη Πα αμ μα κα α α ρι ι ι ι στε ε λε

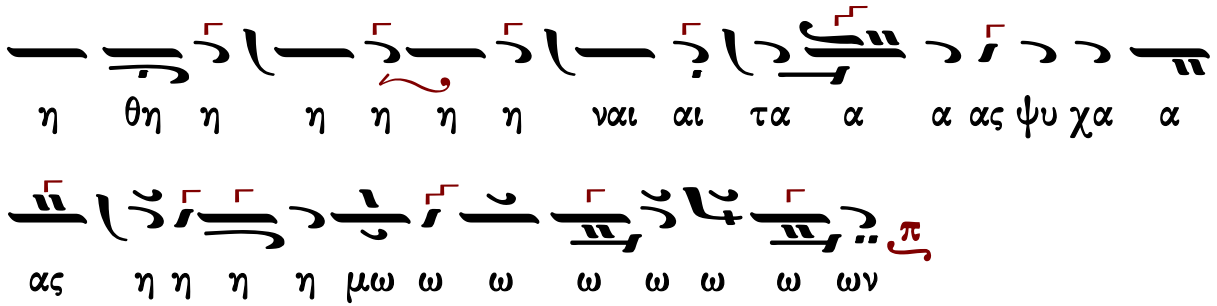

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

ἀργοσύντομον

Ἦχος λ π Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.71*

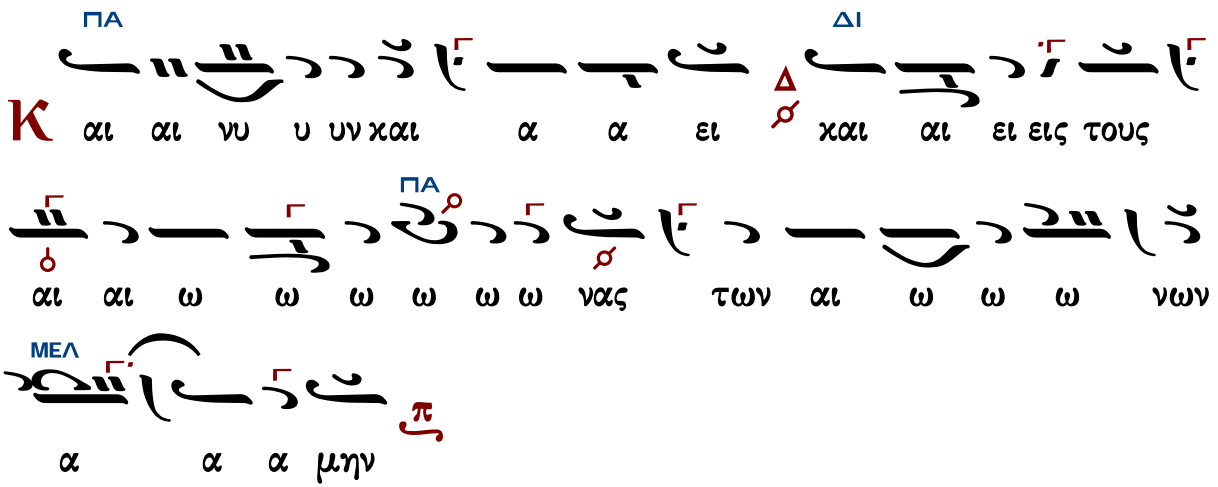

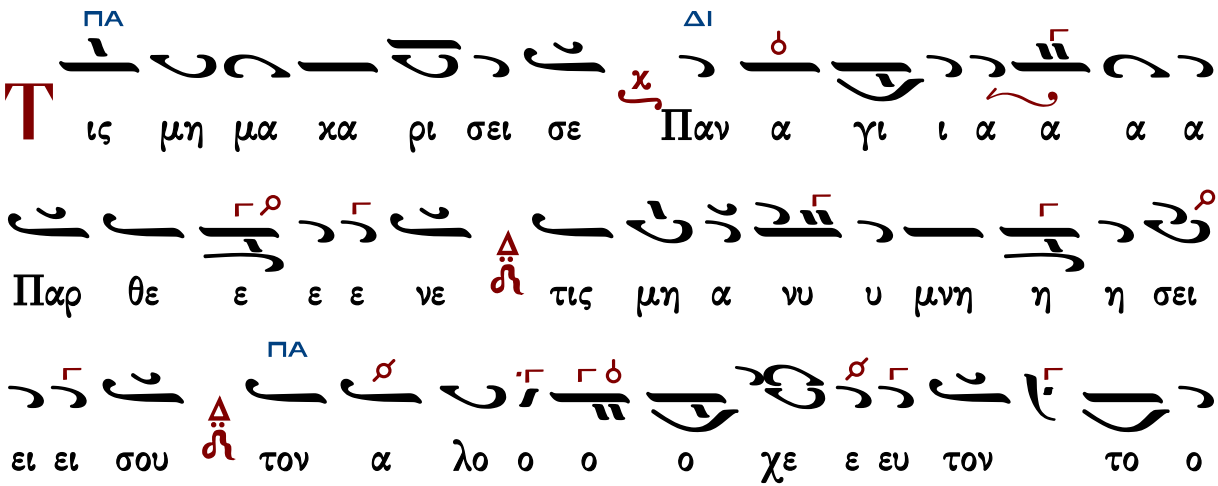

ΜΕΛ ΠΑ ΔΙ

ο ο ο χον ο γαρ α χρο νως εχ Πα τρος εχ λα

ΠΑ ΔΙ

αμ ψας Υι ο ος μο ο νο ο ο γε νης ο αυ τος

ΠΑ

εχ σου ου της α γνη η η ης προ ο η η η ηλ θε

ΝΗ

α φρα α α στως σα αρ χω ω ω θεις φυ υ σει Θε

ΖΩ ΜΕΛ ΔΙ

ο ο ο ος υ πα α αρ χων και φυ σει γε νο

ΠΑ

ο με ε ε νος α αν θρω ω ω πος δι ι ι ι

ΜΕΛ ΚΕ

ι η η η η μας ουκ εις δυ α α δα α

ΔΙ

προ σω ω ω ω πων τε μνο ο ο ο ο ο με ε ε

ΠΑ

νος αλλ εν δυ α α δι φυ υ σε ε ε ων α

συγ χυ τως γνω ω ω ω ρι ζο ο ο ο ο με ε

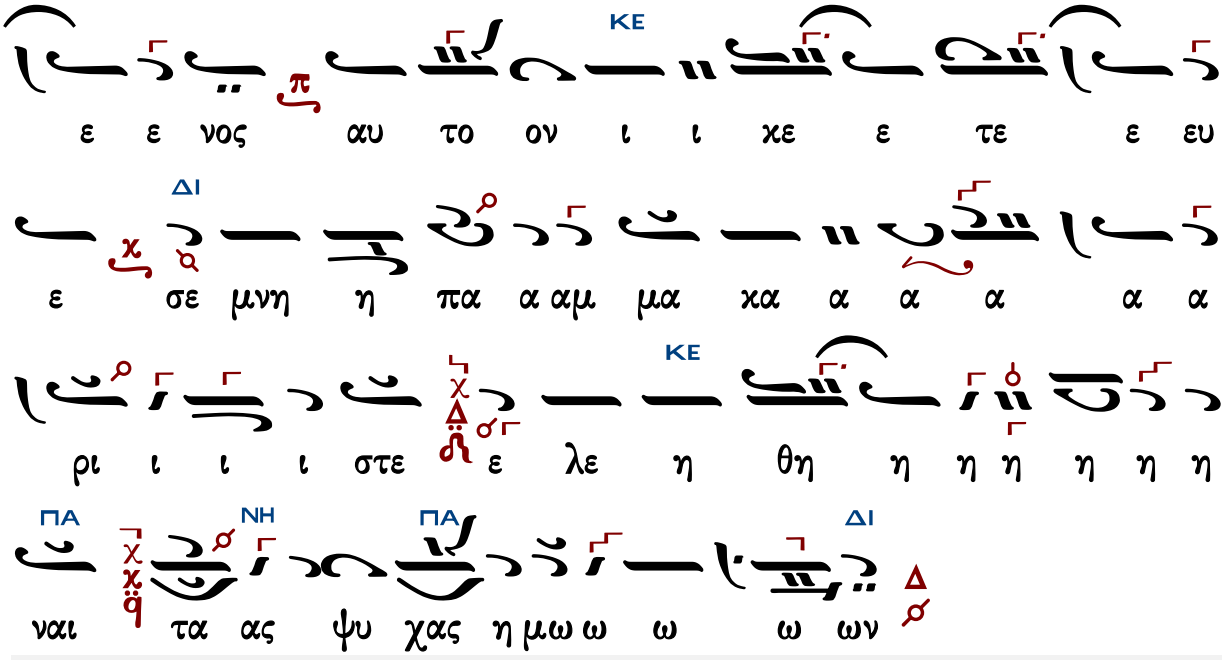

Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Δι

Πανδέκτη - Εσπερινός
1850 σ.213*

ου ρα α α α νι ι ι ι ι ου ου ου ου

α α α α γι ι ι ι ι ου ου μα α α κα

α ρο ο ο ος Ι ι ι ι η η η η σου ου ου

ου ου ου Χρι ι ι ι στε ε ε ε ελ θο ο ο

ον τες ε ε πι τη η η ην η η η η λι ι

ι ι ι ου ου δυ υ υ υ σι ι ι ιν ι ι δο ο

ο ον τε ε ε ες φω ω ω ω ω ως ε ε σπε

ε ε ρι ι νο ο ο ον υ υ μνου ου ου με ε ε εν

Πα α α α τε ε ε ε ρα α α α α

Υι υι υι υι ο ο ο ο ον και αι αι αι α α

μα ευ ε ε ε Πνε ον ο ο ο ι ι γι α

ο ο ι ι ι ξι α α α ον ο ε ε Θε α α

α ο ο ο

Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἦχος Δι

Μουσικός Πανδέκτης
Εσπερινός-Απόδειπνον
«ΖΩΗ»1977 σ.33#

Ἀρτοκλασία

Θεοτόκε Παρθένε

πολίτικον

Ἦχος λ π ϊ Κε

Πανδέκτη Εκκλ. Μουσικής
Δημοσθένους Παϊκόπουλου#

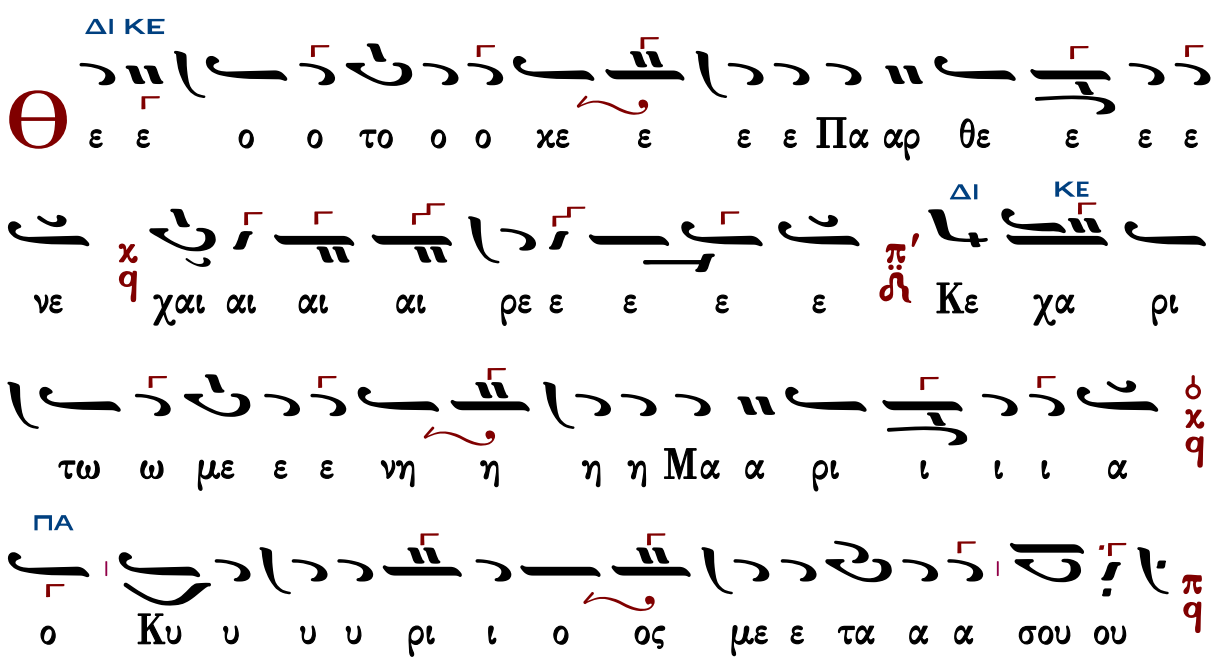

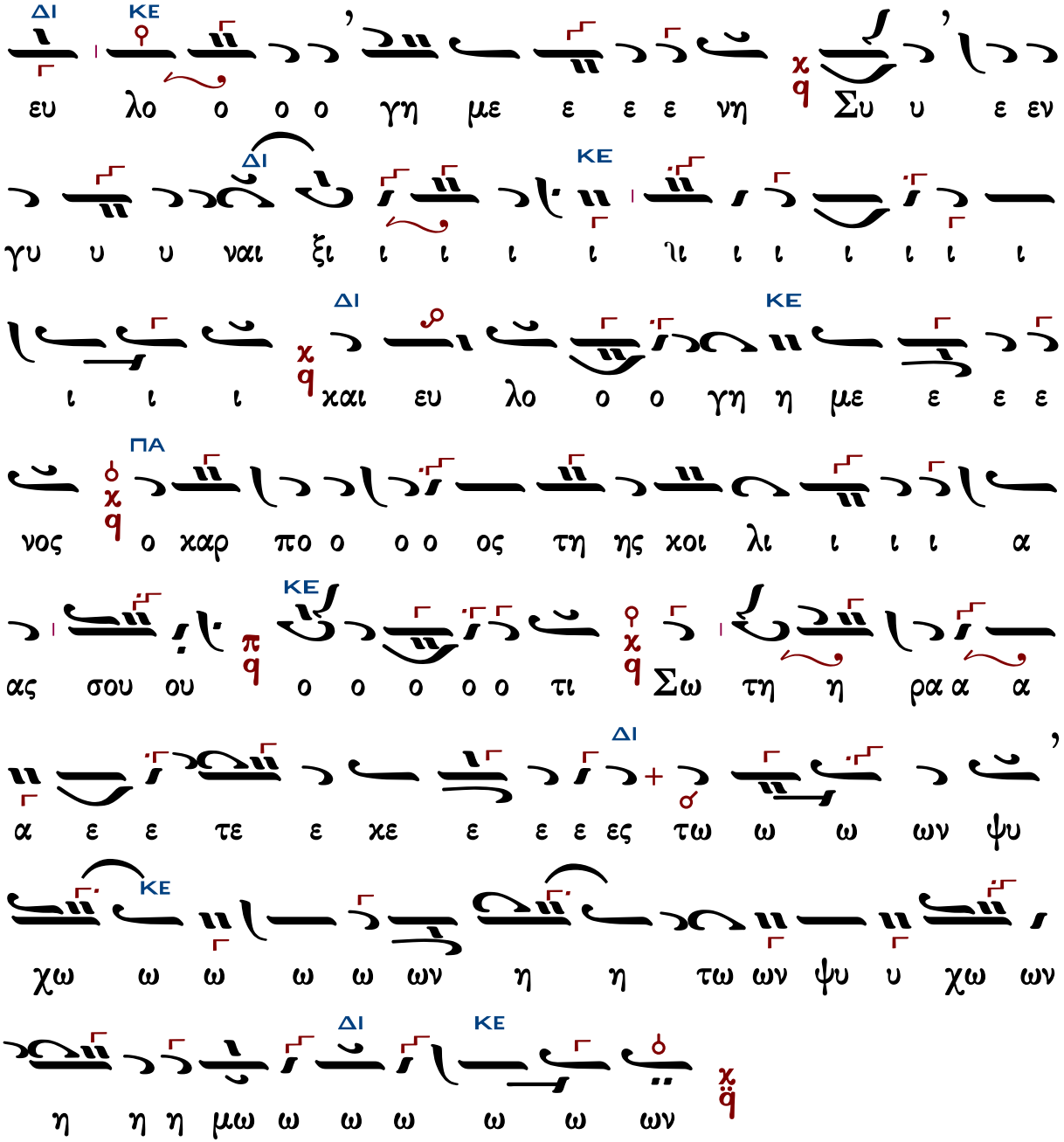

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — ἡ συνέχεια — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Πρωγάκη

Μέλος στιχηραρικόν

Ἦχος λ ϋ Κε

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
τ.Α' Εσπερινός 1909 σ.130*

Θ ε ο το ο κε ε ε ε Πα αρ θε ε ε νε
χαι αι αι αι αι ρε ε Κε χα ρι ι τω ω με
νη η Μα α ρι ι ι ι α ο Κυ υ ρι
ος με ε τα α α σου ευ λο ο ο ο γη η με
ε ε νη συ υ υ ε εν γυ υ υ ναι αι αι
ξι και ευ λο γη η με ε ε ε ε νο ο ος
ο καρ πο ο ος τη ης κοι λι ι α α ας σου
ο τι Σω τη η ρα α α ε τε ε κε ε ε ες τω ων
ψυ χω ω ων η η η η μω ω ω ω ων

Ἦχος λ̞ π̞ ϊ̞ Κε

Θε ε ο το ο κε Πα αρ θε ε ε ε νε ε

χαι αι αι ρε ε Κε χα ρι τω με νη η Μα ρι

ι ι ι ι ι α ν̞ο Κυ υ υ υ ρι ι ος με

ε τα α α σου ου ου ου ου ου ευ λο γη με ε ε

νη ν̞ συ υ εν γυ υ ναι αι ξι ι ι ι ι ι ν̞

και ευ λο γη με ε ε ε ε νο ο ος ο καρ πο ο ος

τη ης κοι λι ι α α ας σου ο ο τι Σω τη

η ρα α ε τε ε κε ες τω ων ψυ χω ω ων

η η η η μω ω ω ω ων

Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη

Ὀκτάηχον

Ἦχος δ̈ Πα

Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη *

ΜΕΛ ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ

Θε ε ε ο ο το ο ο χε ε ε ε Πα αρ θε ε ε ε

ΔΙ ΜΕΛ

νε χαι αι αι αι ρε ε χε χα ρι ι ι ι ι ι

ΔΙ

τω με ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε νη

ΓΑ ΚΕ ΔΙ ΠΑ

Μα ρι ι ι ι ι ι α ο Κυ υ υ υ ρι ι ο

ος με ε ε ε ε ε τα α α α σου ου

ΒΧ ΜΕΛ

ευ λο γη η με ε ε ε ε ε ε ε νη η η η

ΠΑ ΝΗ ΠΑ

συ υ ε ε εν γυ υ υ υ ναι αι αι αι ξι

ΚΕ ΔΙ

χαι ευ λο ο γη η με ε ε ε ε νος ο χαρ πο ο

ΠΑ

ος τη η ης χοι οι λι ι ι ι ι α α α α ας σου

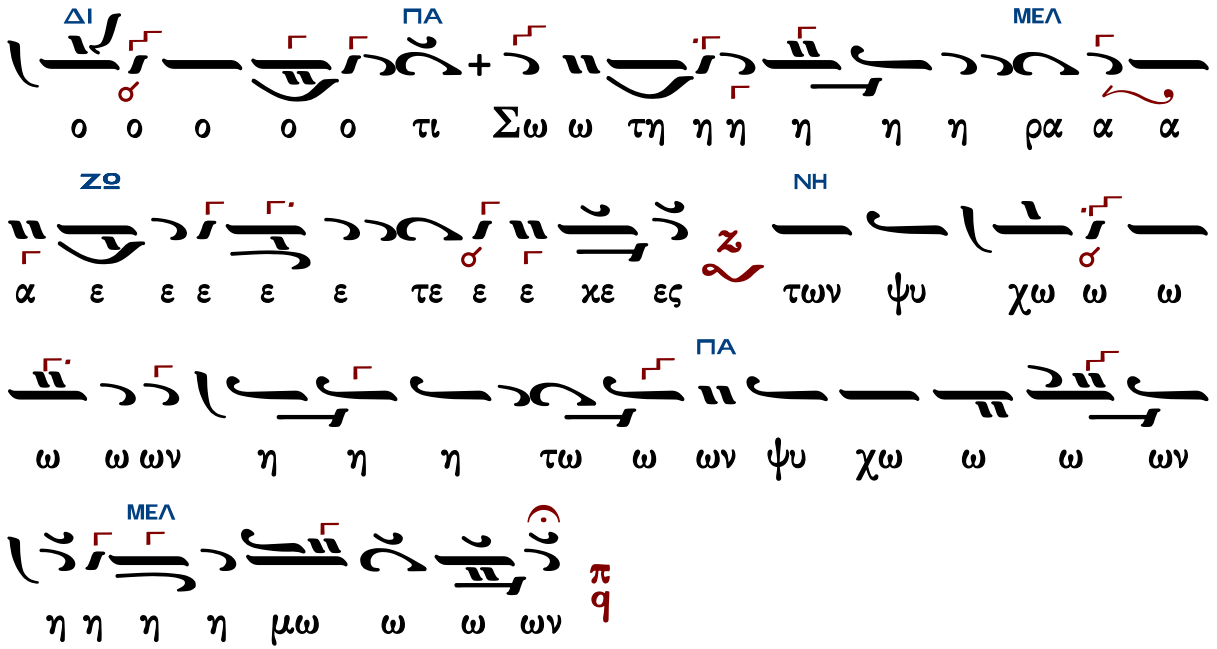

Θεμιστοκλῆ Γεωργιάδη

Ὀκτάηχον

Ἦχος ⸗ ⸗ Πα

Ἐλευθέριου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Α
1986 σ.345*

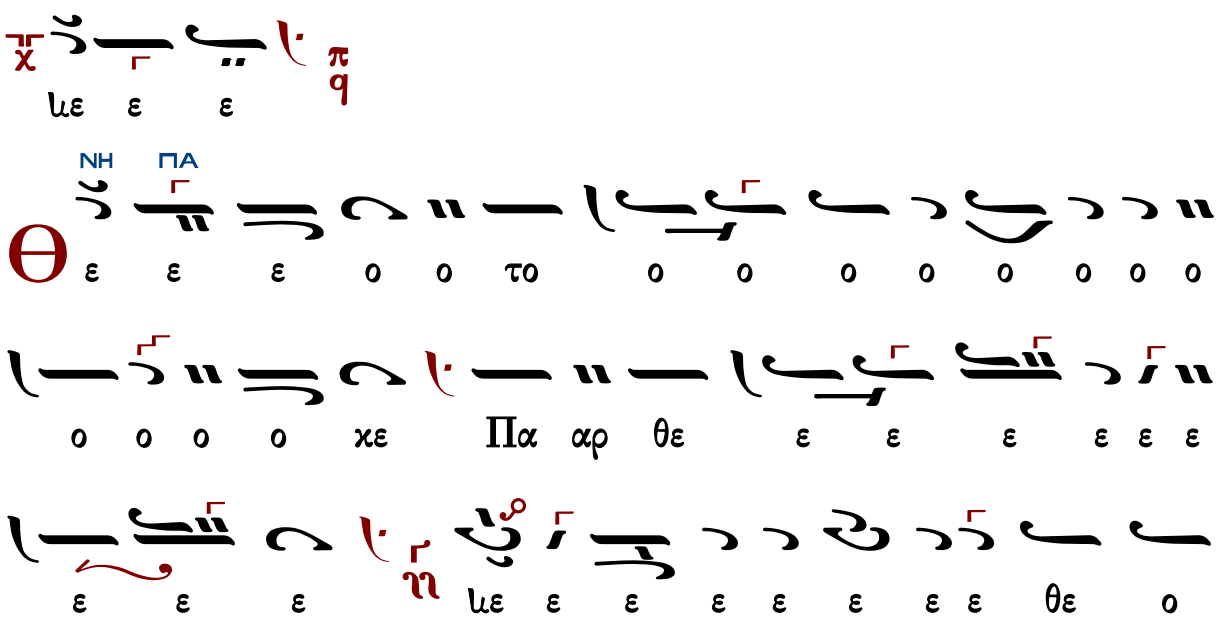

ΔΙ ΚΕ

ε ε ε ε ε θε Παρ + κε ο ο ο ο ο ο ο τ

ι α ι ι ι ι χαι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ν ε ε ε ε ι

ΠΑ

ι ι ι ι ι ι ρε ι ι τε ι ρι ρι ι ρι ρε εμ + ι ι ι ι χαι ι ι ι ι

ι ι ι ρε ι

ΜΕΛ ΒΧ

Κ ε χα ρι τω ω με ε ε ε κε χα ρι τω ω

με ε ε ε ε ε ε ε ε ε η ν ι τι ι ι ι

ΜΕΛ

τι ι ι ι τε ε ρι ρε ε ρι ρε ε ε ρι ρε τε ε ρε μ

ΓΑ

Χ ι ι ι ι ι ι ι ρε Μα ρι ι ι ι ι ι α

ΝΗ

ο Κυ υ ρι ος με τα α σου ου ου ου ου ι ι ι ι ι ι ι

ΓΑ
ΝΗ
ΔΙ
ΠΑ

ΠΑ
ΝΗ
ΚΕ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΠΑ
ΚΕ
ΖΩ

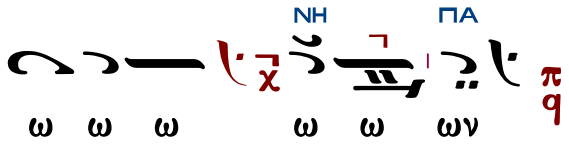

Πλούσιοι

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος Γα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός 1909 σ.131#

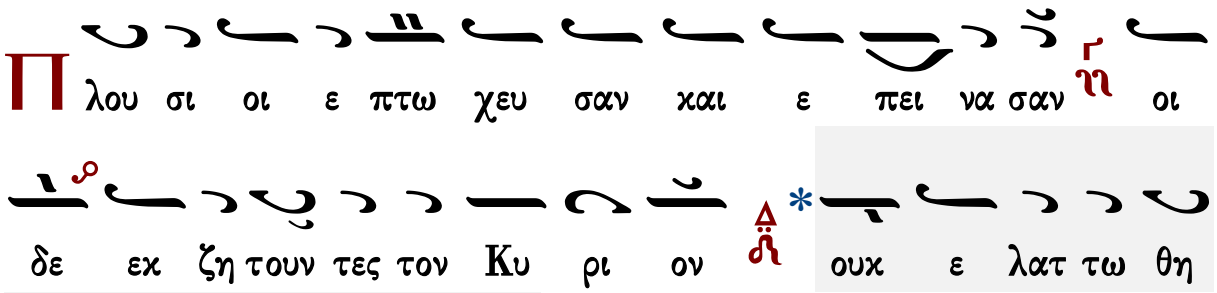

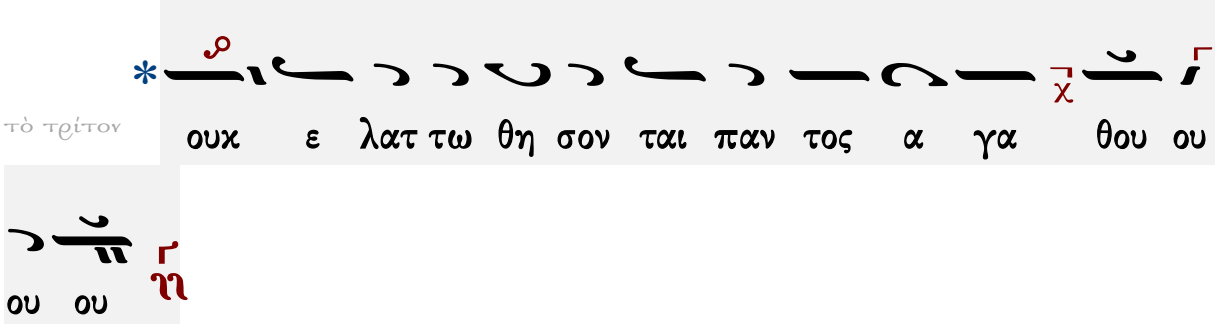

Ἱεροθέου ἱερομονάχου Φιλοθεΐτου

ἀργόν

Ἦχος Ζω

Αθωνική Μουσική
Ανδοδέσμη Εσπερινού
Ιερά Μονή Φιλοθέου
Άγιον Όρος, 1991 σ.306*

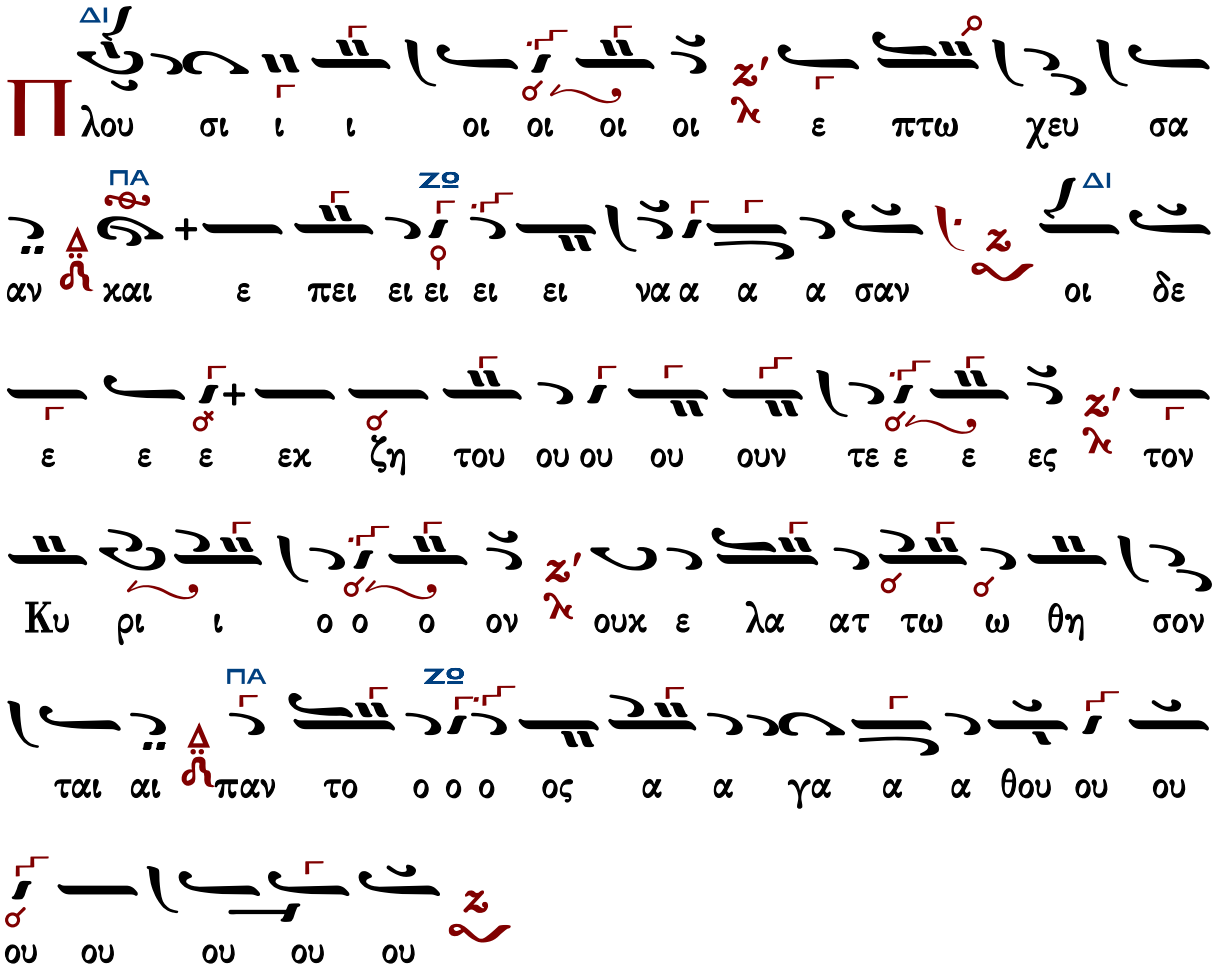

Εἰς τὸν Στίχον

Προσόμοια

Ὅλην ἀποθέμενοι

Ἦχος λ/π ⸏ Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.245/1938*

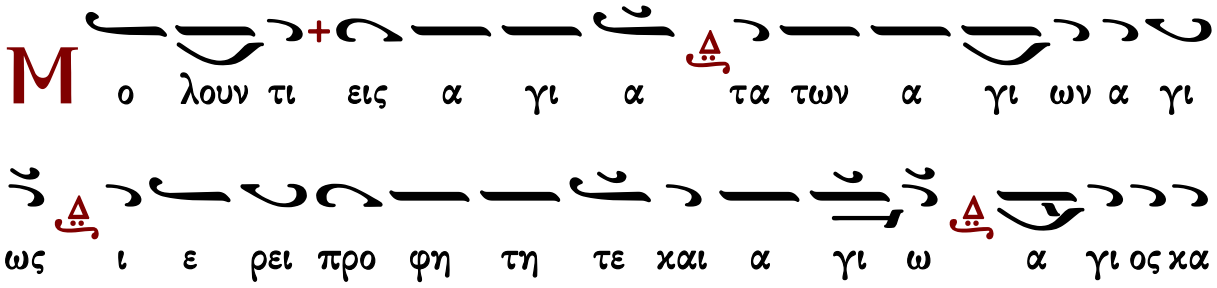

θως γε γρα πται ε πι στα ας αγ γε λος προσ ε φω νει

λε ε γων εισ η κου σθη σου η δε η σις και δι

α λυ ε ται νυν της Ε λι σα βετ η στει ρω σις και τε

ξε ται πρε σβυ τα σοι υι ον Ι ω αν νην τον Προ δρο μον

λυ χνον του η λι ου προ φη την του Υ ψι στου και φω

νην του εκ Παρ θε νου Θε ο παι δος Λο γου α να τει

λαν το ος

Κ αι συ παι δι ον προ φη της Υ ψι στου κλη

θη ση προ πο ρευ ση γαρ προ προσ ω που Κυ ρι ου ε

τοι μα σαι ο δους αυ του

λ ε γε μοι σα φε στα τα κα τα τι ι γνω σι μαι του

το αυ θις προς τον αγ γε λον ο μα κα ρι ω τα τος

πρε σβυς ε φη σεν ως ο ρα ας πλη ρης γαρ η με ρων

υ πα αρ χω Ε λι σα βετ στει ρα πε φυ κε πως

ουν μοι ρη μα τα φθεγ γη υ περ φυ σιν εξ ι στα μαι ου

δο λως α λη θευ ον τα νυν υ πο νο ω σε ω αν θρω

πε α πι θι ε γω γαρ λα ου την σω τη ρι αν εξ αι

τω ου χι δε παι δα κο μι σα σθαι πρα γμα δυσ πα

ρα δε ε κτο ον

χ λ α τρευ ειν αυ τω εν ο σι ο τη τι και δι

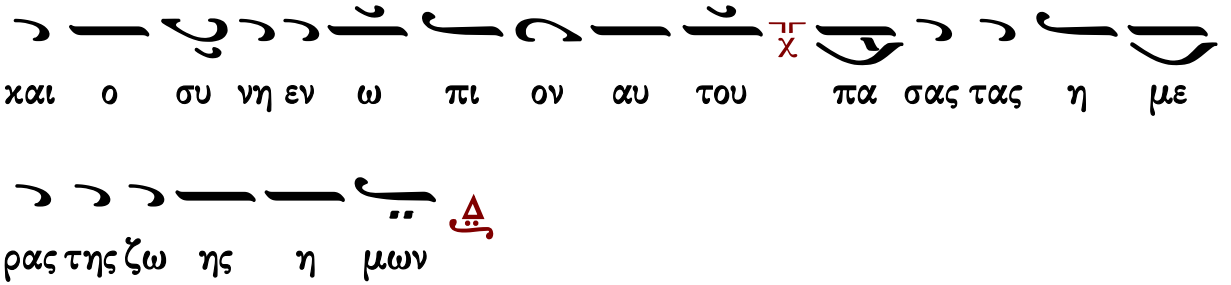
χαι ο συ νη εν ω πι ον αυ του πα σας τας η με
ρας της ζω ης η μων

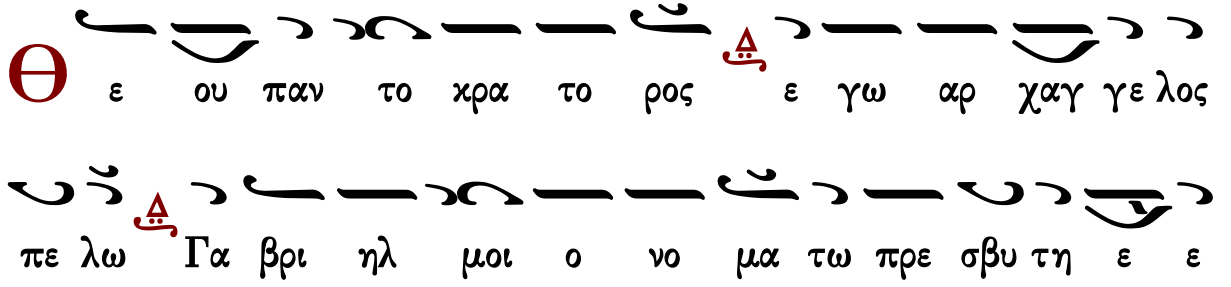
Θ ε ου παν το χρα το ρος ε γω αρ χαγ γε λος
πε λω Γα βρι ηλ μοι ο νο μα τω πρε σβυ τη ε ε

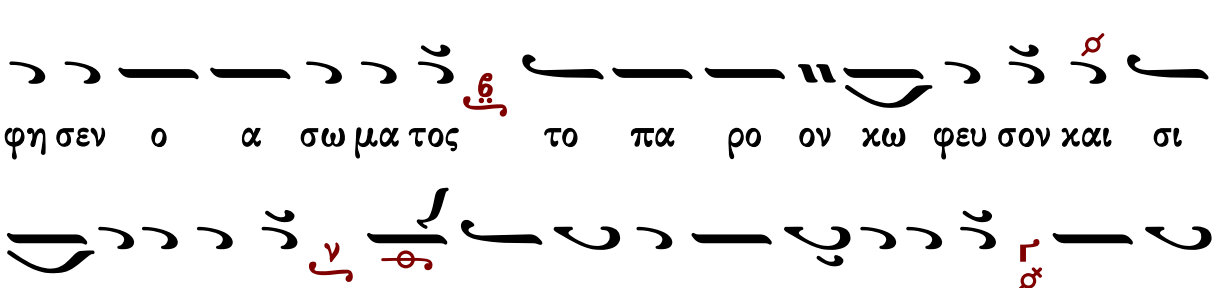
φη σεν ο α σω μα τος το πα ρο ον χω φευ σον χαι σι
γη ην α σχη σον α πι στη σας ε μοις ρη μα σιν ε παν

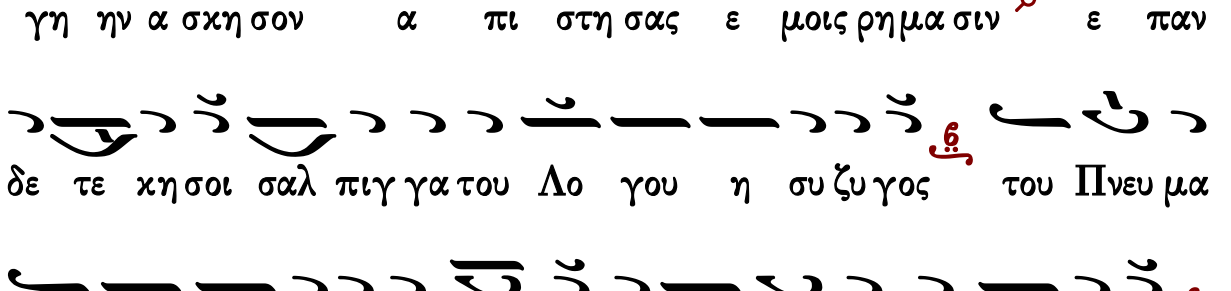
δε τε κη σοι σαλ πιγ γα του Λο γου η συ ζυ γος του Πνευ μα
τος τρα νουν το ος σοι γλωτ ταν εκ βο η σεις τρα νο τα τα

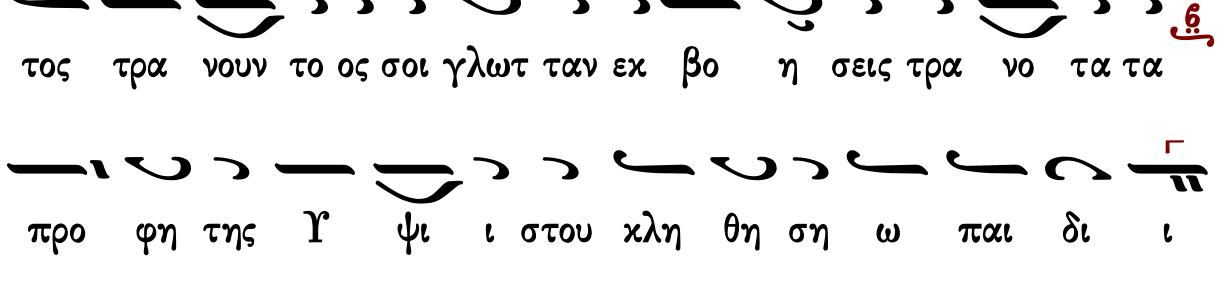
προ φη της Υ ψι ι στου χλη θη ση ω παι δι ι
ον τας αυ του προ ε τοι μα σαι εν χα ρι τι

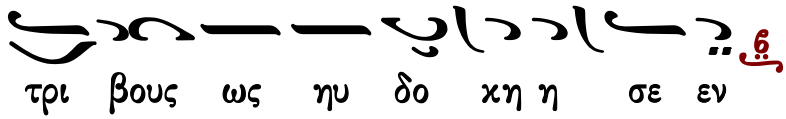

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.35*

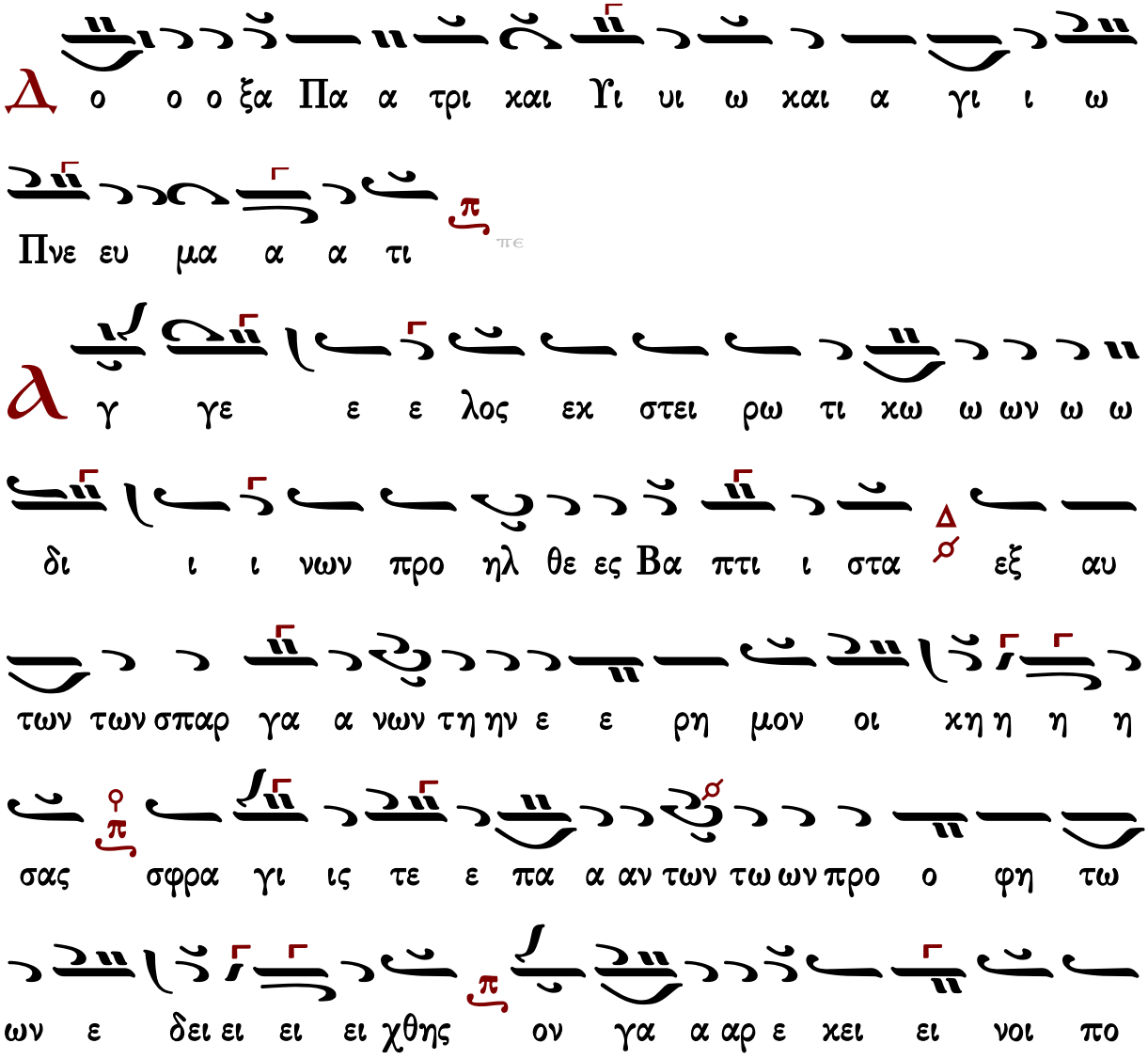

λυ τρο πω ω ωως ε θε ε α α σα α α αν το και

αι νι γμα τω δως προ ε κη η η η ρυ υ υ υ

ξαν του τον βα πτι ι σαι εν Ι ορ δα α α α νη η

κα τη η ξι ω ω ω ω θης φω νης τε α α κη

η κο ο ας Πα τρι κης ου ρα α α νο ο ο θε

εν μαρ τυ ρου ουσης α αυ του ου ου ουτην υι ο ο

τη η η η τα και το Πνε ευμα α ει ει ει δες πε

ρι στε ρα α ας ε εν ει ει ει δει την φω νην ελ

κον ε πι τον βα α α πτι ζο ο με ε ε ε νον

αλλ ω παν των των προ ο φη των υ υ πε ερ τε ε ε

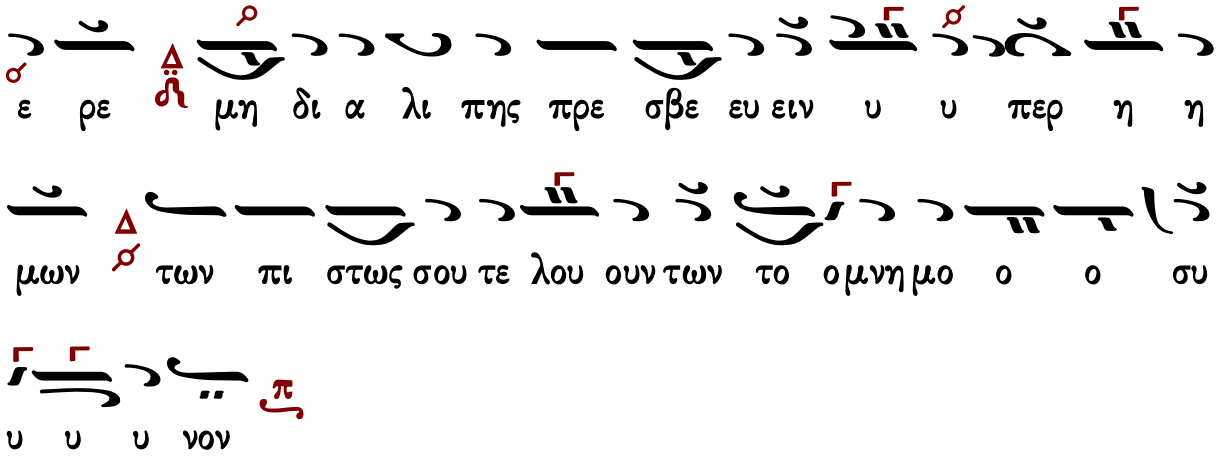

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Μουσική Κυψέλη Β'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2007 σ.73*

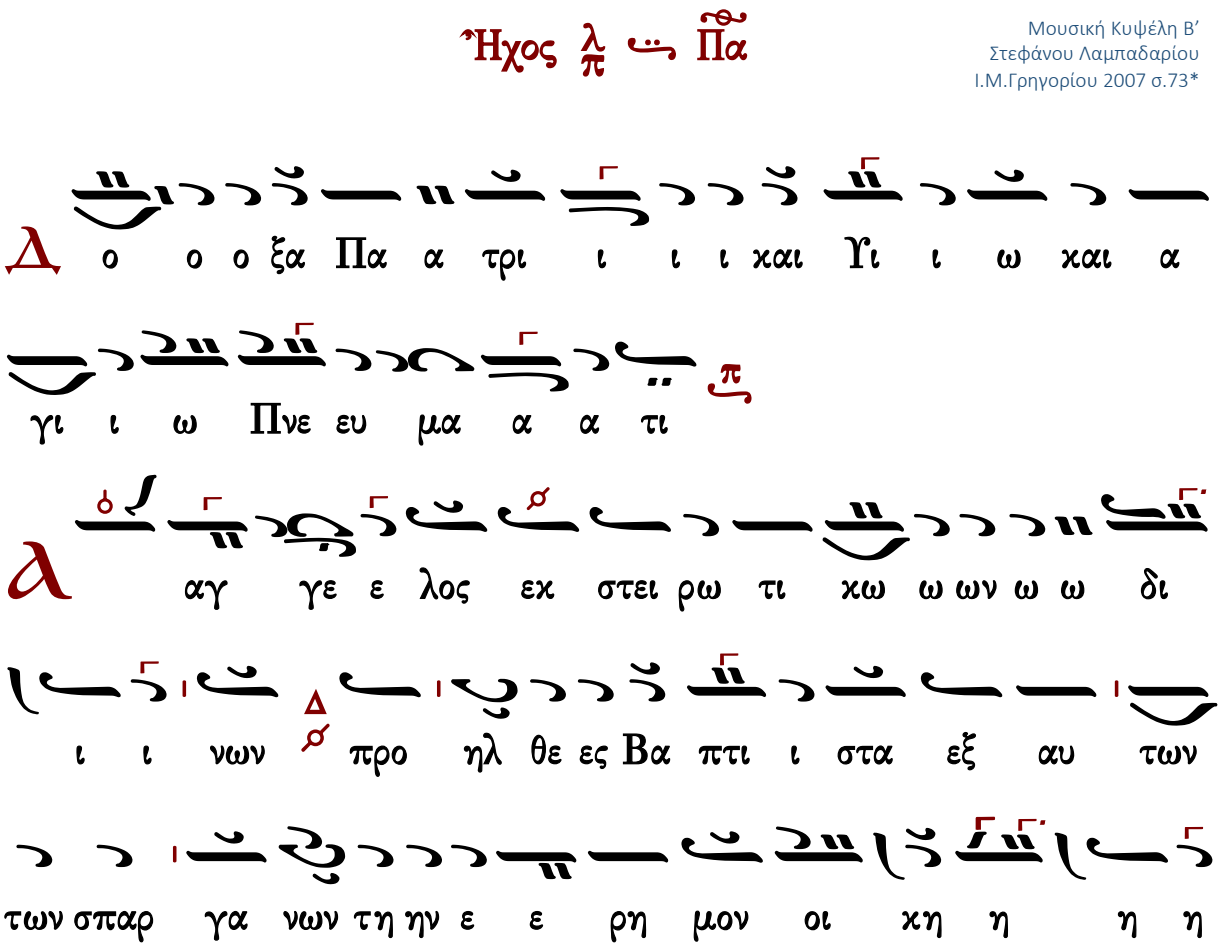

σας σφρα γι ις τε πα α αν των τω ων προ ο φη τω ων

ε δει ει ει ει χθης ον γα α αρ ε κει ει νοι

πο λυ τρο πω ω ωως ε θε α α σα α α αν το και

αι νιγ μα τω δως προ ε κη η η η η ρυ υ

υ υ ξαν του τον βα πτι σαι εν Ι ορ δα α α α νη

η κατ η ξι ω ω ω ω θης φω νης τε ε

α α κη κο ο ο ας Πα τρι κης ου ρα α α

νο ο ο θε εν μαρ τυ ρου ου ου ου σης αυ του ου

ου ου την Υι ο ο τη η η η τα και το Πνευ μα α ει

ει ει δες πε ρι ι στε ε ε ρα α ας ε εν ει δει την

φω νην ελ χον ε πι τον βα α α πτι ζο ο με

ε ε ε νον αλλ ω πα α αν των των Προ

φη των υ πε ε ερ τε ε ε ε ρε μη δι α

λι πης πρε σβευ ειν υ περ η η μων των πι στως σου τε

λουν των τα αμνη μο ο ο συ υ υ υ να

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.82*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι ι ω και α

γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

λ γ γε ε ε λος εκ στει ρω τι κω ω ων ω δι

σπαρ των των αυ εξ στα ι πτι α βα ες θε ηλ προ νων

σφρα σας η η η χη οι μον ρη ε ε ην τη νων γα

ει ει ει δει ε ων η φη τω ο προ ων τω ων α αν τα πα τε γις

πω τρο λυ πο νοι ει ει ει χει ε αρ α α γα ον χθης

γμα νι αι και το αν α α σα α α θε ε ως ω ω

υ υ υ ρυ η η η χη ε ο προ δω τω

α α δα ορ I εν σαι ι ι πτι βα ον του ξαν

θως φω ω ω ξι η η τη χα η νη α

ου ης η χη τρι πα ας ο ο χη η α α ε

ου σης ου μαρ τυ ρου ο ο θε ε α α ρα ου

αυ του ου ου ου την Υι ο ο τη η η η τα χαι το Πνε

ευ μα ει ει ει δες πε ρι στε ρα α ας εν ει δει

την φω νην ελ χον ε πι τον βα α πτι ζο ο ο

με ε ε νον αλλ ω πα α αν των των Προ φη η

των υ πε ερ τε ε ε ε ρε μη δι α λι πης πρε σβε ευ

ειν υ περ η η μων των πι στω ων σου τε λου ουν των

τα αμνη μο ο ο συ υ υ να

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.277*

Νε ε ε ε Δο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι χαι αι αι

Υι υι ω ω ω ω ω χαι α γι ι ι ι ι ι
ω ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α α α α ια α α
τι
α αγ γε ε ε ε α αγ γε ε λος εχ στει ρω
ω τι ι ι χω ων ω δι ι ι ι ι ι ι ι ι
νω ω ων προ η ηλ θε ες βα α πτι
στα α α α εξ αυ τω ων των σπα α αρ γα α α
α νω ω ω ων την ε ε ρη η μον οι οι χη η η
η η η σα ας σφρα γι ις τε ε πα α αν τω ων των
προ ο φη η τω ω ω ω ω ων ε ε ε δει ει

ει ει ει ει ει ει ει χθης π ο ο ο ον γαρ ε ε

χει ει ει ει νοι οι πο λυ τρο ο ο πως ε ε θε α

α α α α α α σα ε θε ε α α σα αν το

ο χαι αι νι ι γμα τω δω ω ω ως προ ε χη η

η ρυ υ υ υ υ υ υ υ υ ξαν χ του ου ου ου

τον βα α πτι ι ι ι ι σαι εν I ορ δα α α νη

χα α α α τη η ξι ι ι ω ω ω ω ω

ω ω θης π φω νη η η η ης τε ε α α χη η

χο ο ο ο ο α α ας χ q πα α τρι ι ι χη ης ου

ου ου ου ρα α α α α νο ο ο ο ο ο ο

θεν μαρ τυ ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ιου ου ου ου

ση ης α αυ του ου ου ου ου τη ην Υι ο ο

ο ο ο τη η τα χαι το Πνε ευ μα α ει ει ει

ει δε ες πε ρι ι στε ρα ας ε εν ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει δει τη ην φω ω νη η

η ην ε ε ε ε ε ε ελ χον ε πι ι το ο ον βα

πτι ι ι ζο ο ο ο ο με ε νον αλλ ω πα α

αν των των προ φη τω ω ων υ υ πε ε ε ε

ε ε ε ε ε ερ τε ε ε ε ιε ε ε ε

ρε μη η δι ι α α α λι ι ι ι ι

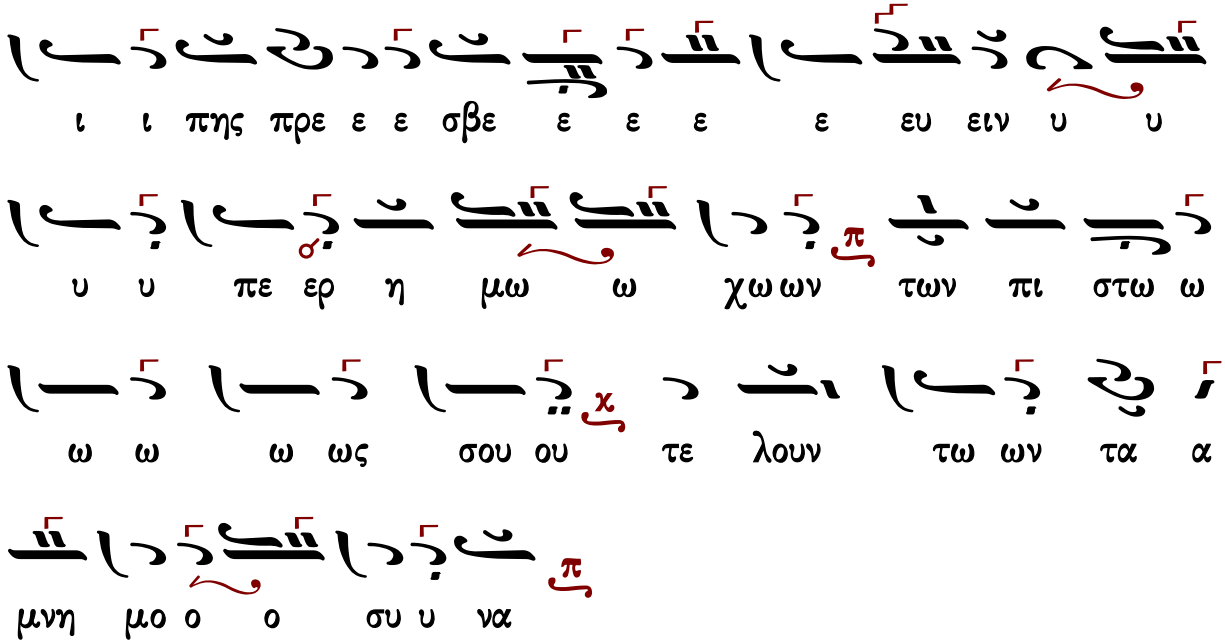

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.57*

σπαρ γα α α νων την ε ρη μο ο ον οι οι χη η η

η η σα ας σφρα γις τε πα α αν των των προ φη

τω ω ων ε ε ε δει ει ει ει χθης ον γαρ ε κει νοι

πο λυ τρο ο πω ως ε θε α α α α σα α αν το

χαι αι νι γμα τω δως προ ε κη η ρυ υ υ ξαν

του τον βα πτι ι σαι εν I ορ δα α α α α

νη η η η κα τη η ξι ω ω ω ω ω θης

φω νη ης τε ε α α κη η κο ο ο ας

πα τρι κης ου ου ου ου ρα α α νο ο ο θε εν

μαρ τυ ρου ου ου σης αυ του ου τη η ην Υι ο ο ο ο

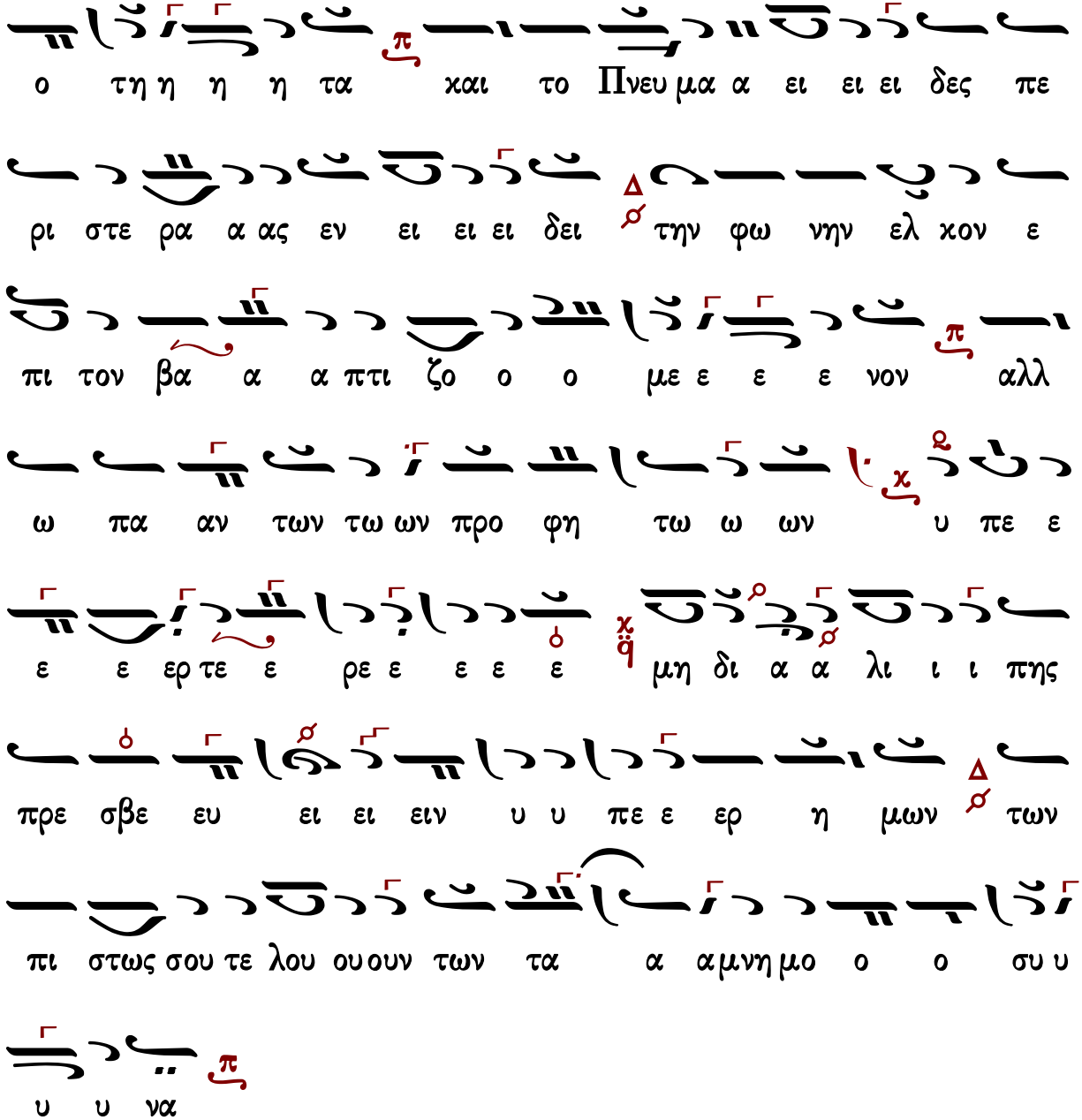

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ πλ. Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2001 σ.167/165*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι ι ω και α

γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

α αγ γε ε λος εκ στει ρω τι κω ω ων ω ω δι

ι ι νων προ ηλ θε ες Βα α α πτι ι στα εξ

αυ των των σπαρ γα α νων την ε ρη μον οι κη η η η

σας σφρα γις τε πα α αν των τω ων προ ο φη τω ων

ε δει ει ει ει χθης ον γα α αρ ε κει ει νοι πο

λυ τρο πω ω ωως ε θε α α σα α α αν το και αι

νι γμα τω ω δως προ ε κη η η η ρυ υ υ υ

ξαν του τον βα πτι ι σαι εν Ι ορ δα α α νη η κα

τη ξι ω ω ω ω θης φω νη ης τε ε α α κη

κο ο ο ας πα τρι κης ου ρα α α νο ο ο

θε εν μαρ τυ ρου ου ου ου σης αυ του τη η ην υι

ο ο τη η η η τα και το Πνευ μα α ει

ει ει δες πε ρι στε ρα α ας ε εν ει ει ει

δει την φω ω νη η η η ην ε ε ε ελ κο

ον ε πι τον βα πτι ζο ο ο με ε ε ε νον αλλ

ω πα αν των τω ων προ φη η των υ πε ε ε ε

ε ερ τε ε ε ε ρε μη δι α λι πης πρε σβε ε ευ

ειν υ περ η η μων των πι στως σου ου τε ε λου ου

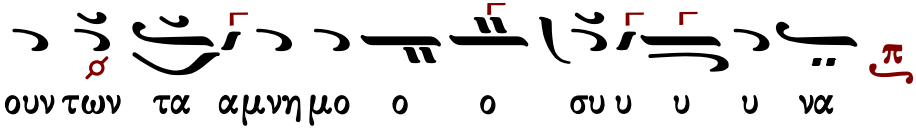

Θεοτοκίον

Δοσιθέου Κατουνακιώτου

Θεοτοκίον

Ἦχος λ π ⸏ Δι

Δοσίθεου Κατουνακιώτου
Ὀκτάηχον Ἑβδομαδάριον
1995 σ.240*

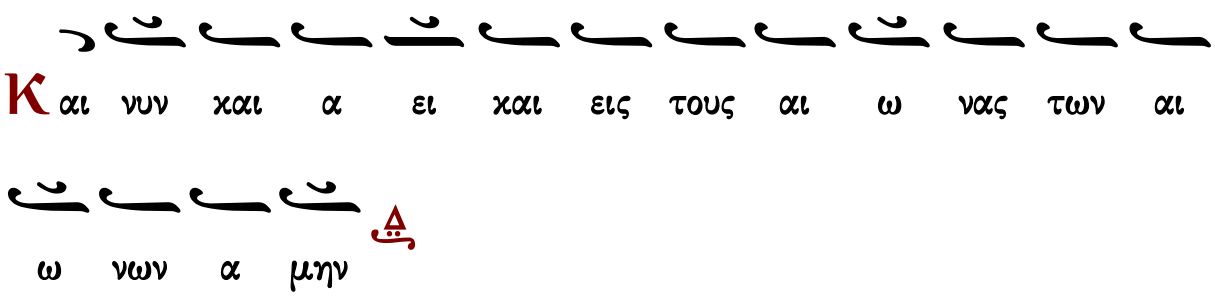

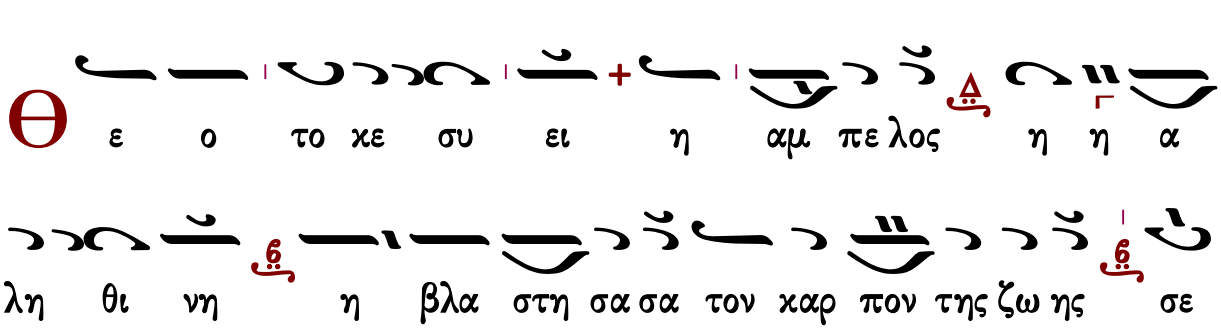

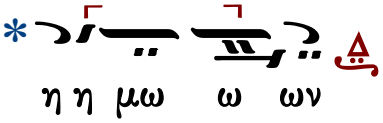

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ∴ Δι

Μουσικόν Μηνολόγιον
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
2007 σ.146/901#

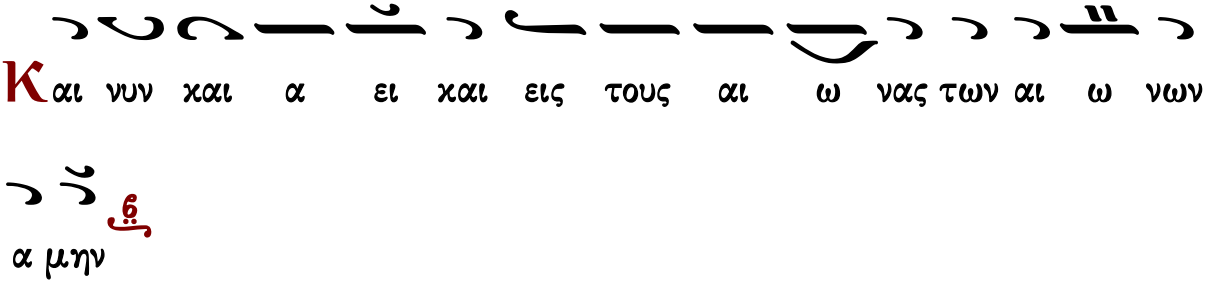

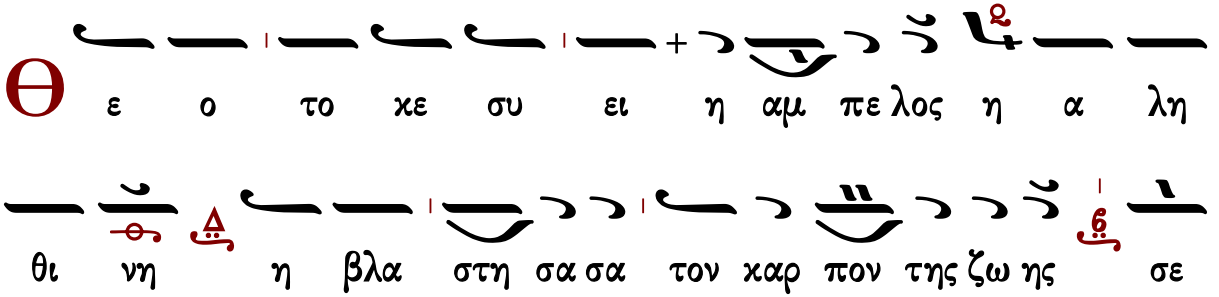

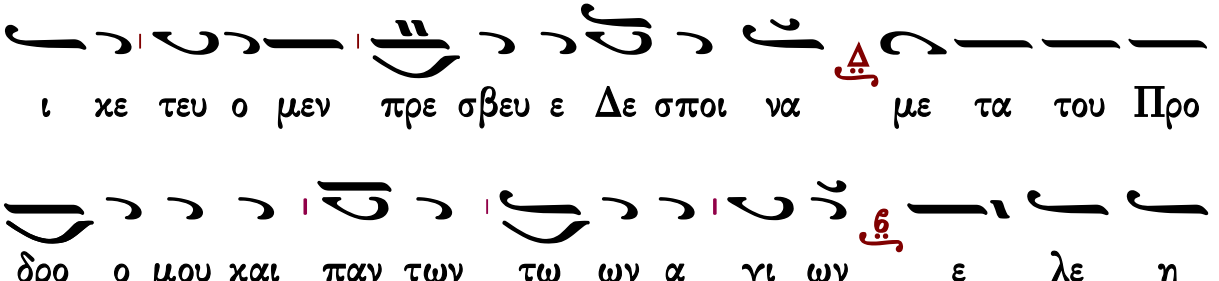

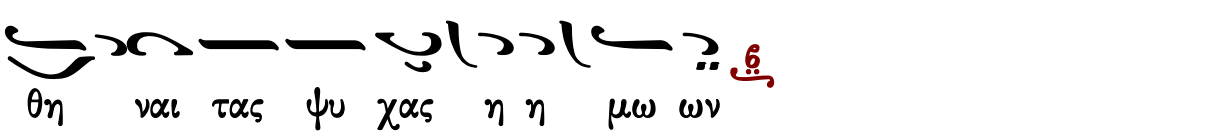

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Θεοτοκίον

Ἦχος λ/π ... Δι

Κωνσταντίνου Λάμπρου 2020*

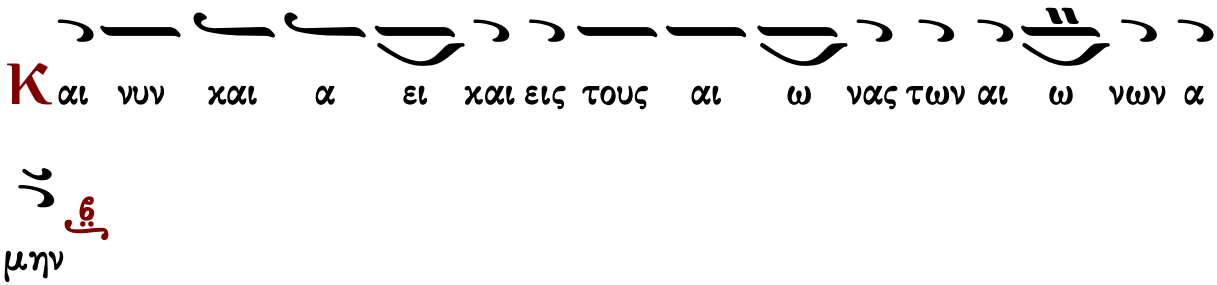

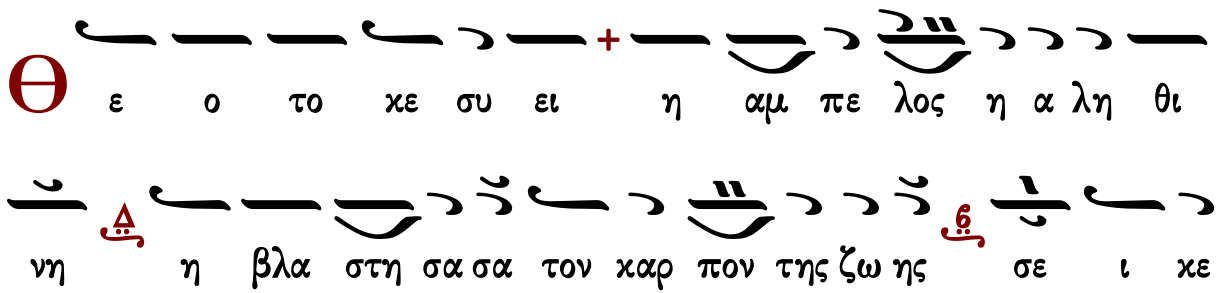

Ἀπολυτίκιον

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.84*

Η πρω ην ου τι κτου σα στει ρα ευ φραν θη τι ι δου

γαρ συν ε λα βες Η λι ου λυ χνον σα φως φω τι ζει τον

μελ λον τα πα σαν την οι κου με νην α βλε ψι αν νο

σου σαν χο ρευ ε Ζα χα ρι α εκ βο ων παρ ρη σι ι

α προ φη της του Υ ψι στου ε στιν ο μελ λων τι

κτε σθαι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Ἑσπέρας: Θεοτοκίον Ὄρθρος: Θεοτοκίον Θ.Λειτουργία Εἰσοδικὸν Ἀπολυτίκιον ναοῦ

Ταχὺ προκατάλαβε

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.249/1942*

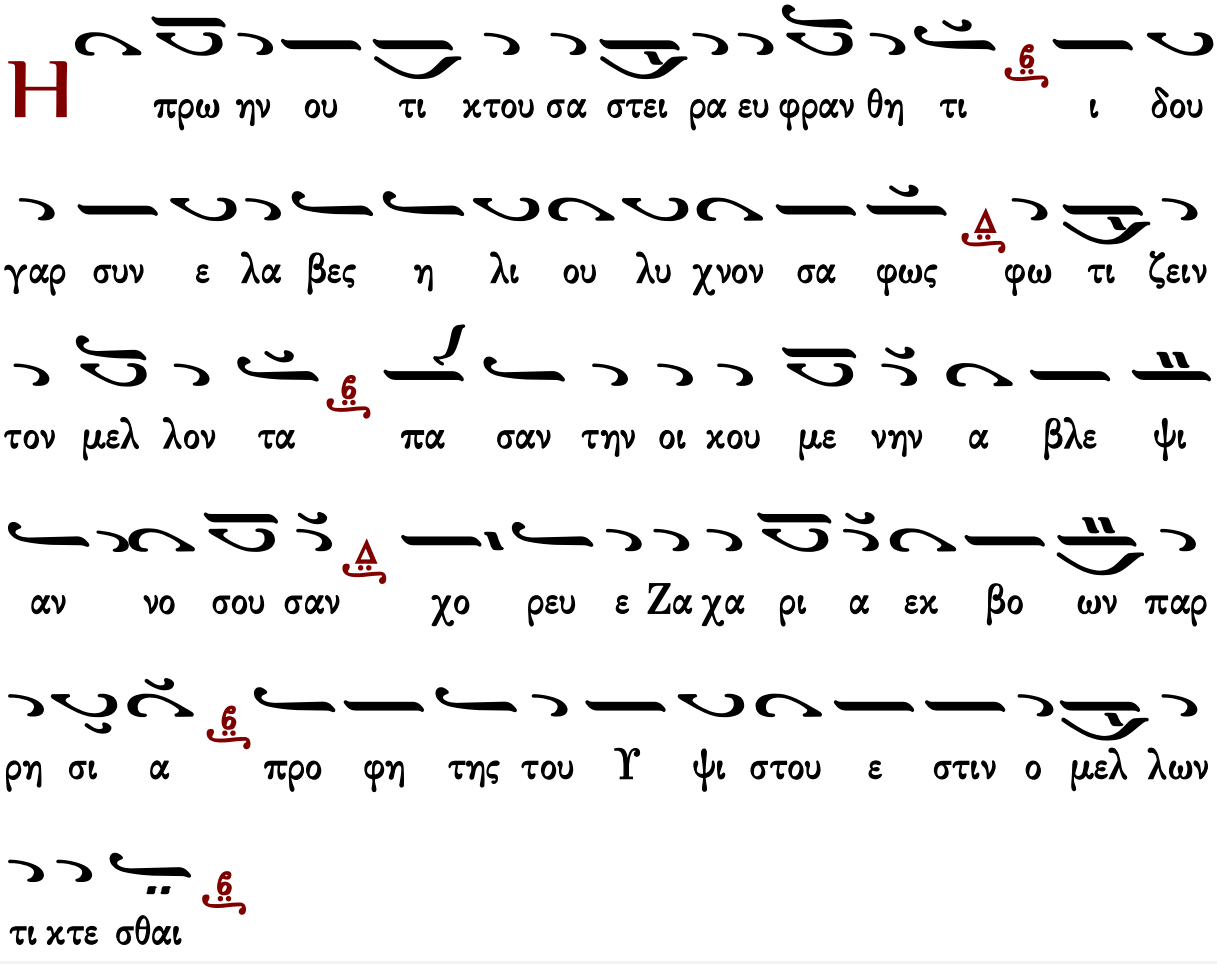

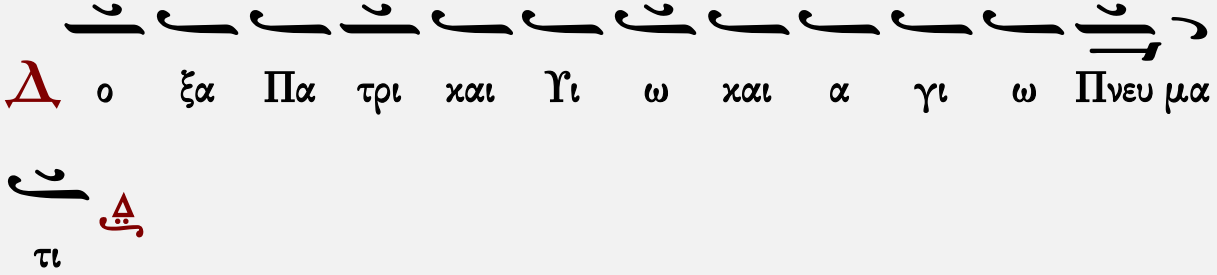

Ἑσπέρας: Θεοτοκίον Ὄρθρος: Θεοτοκίον Θ.Λειτουργία Εἰσοδικὸν Ἀπολυτίκιον ναοῦ

Θεοτοκίον

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Βȣ

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.103*

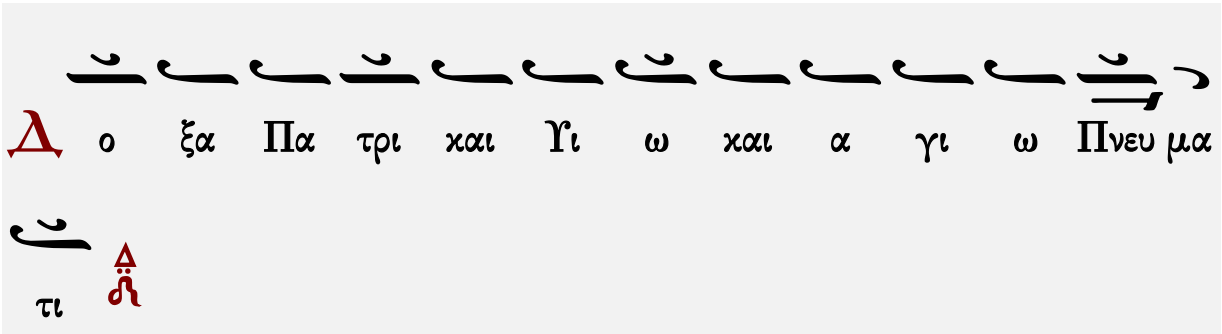

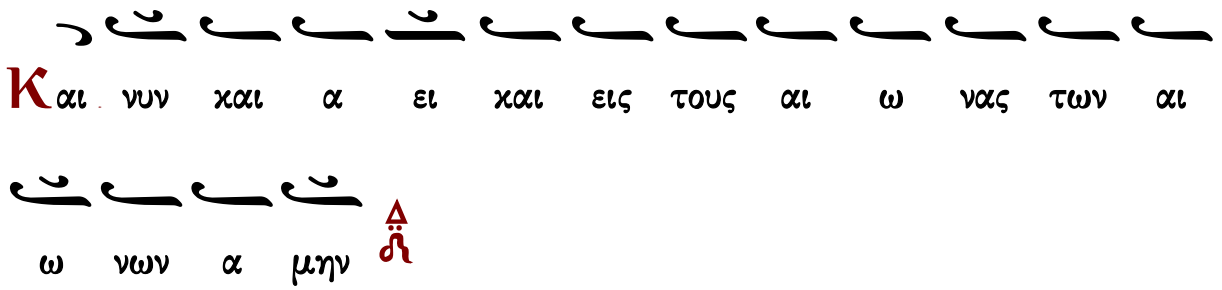

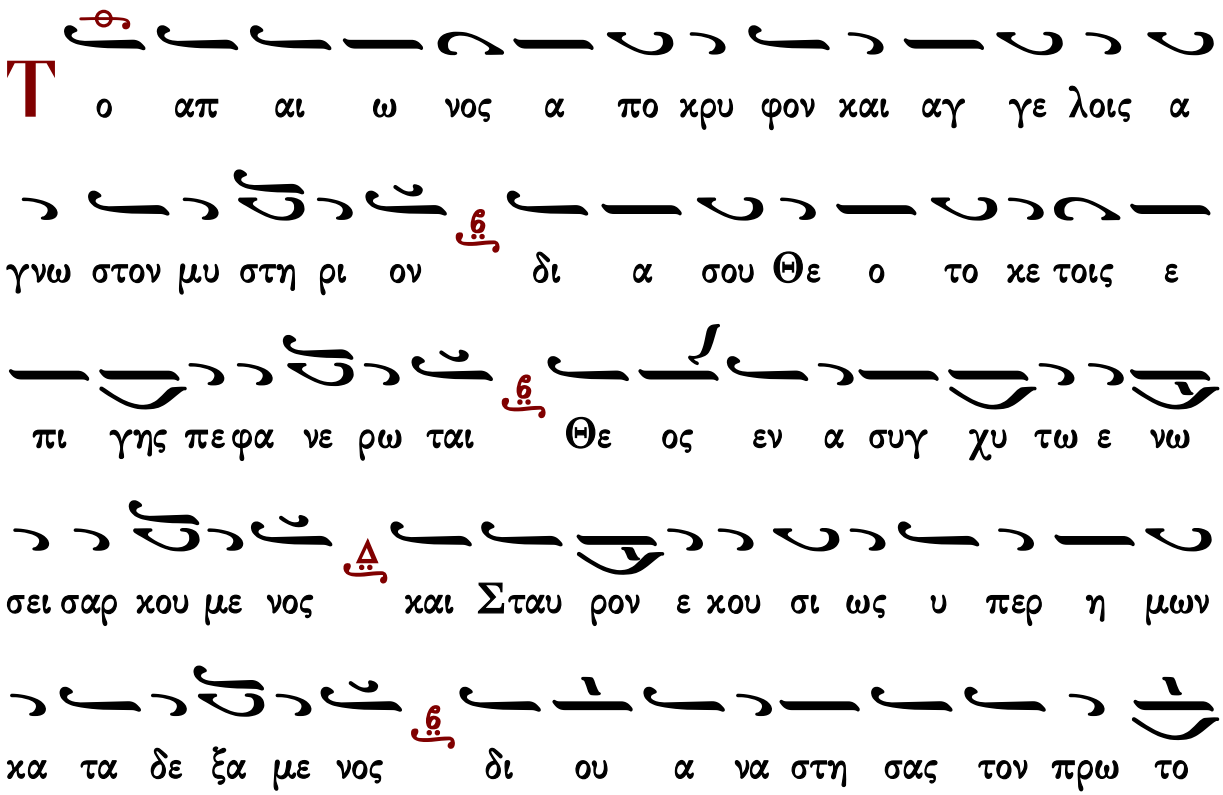

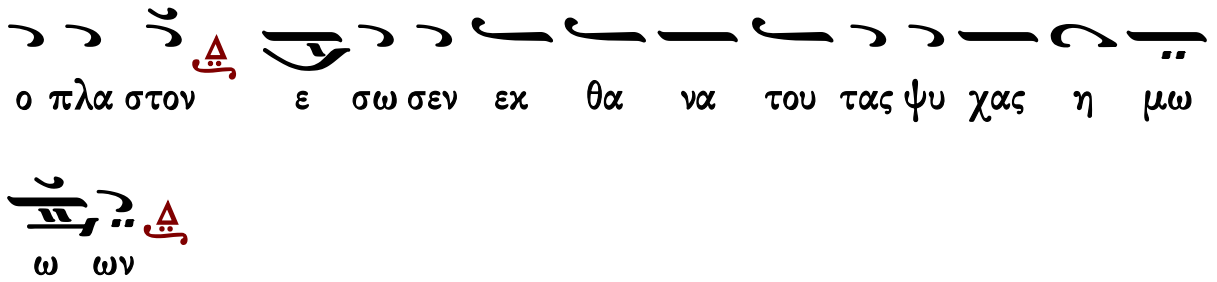

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Καθίσματα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Βȣ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.172#

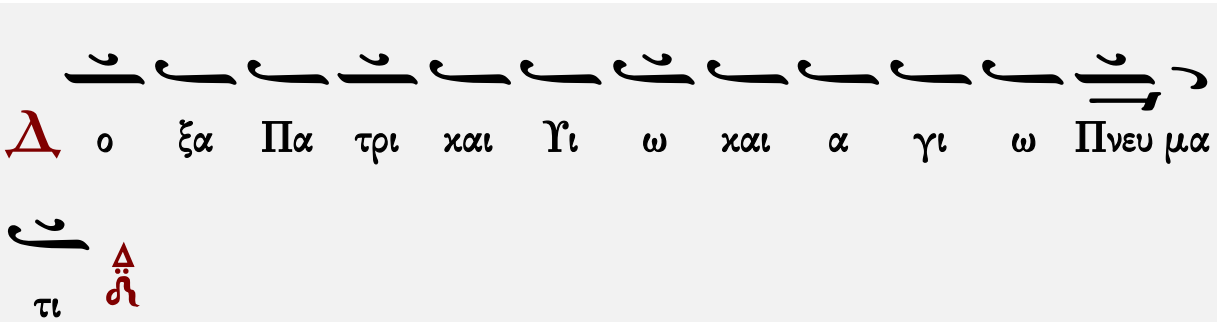

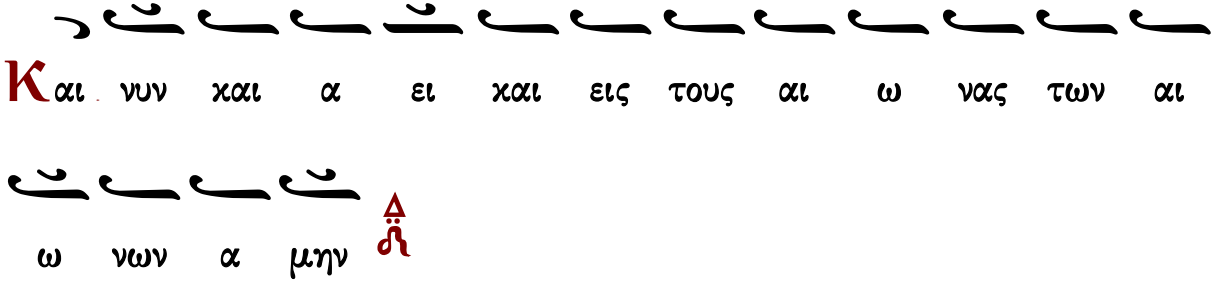

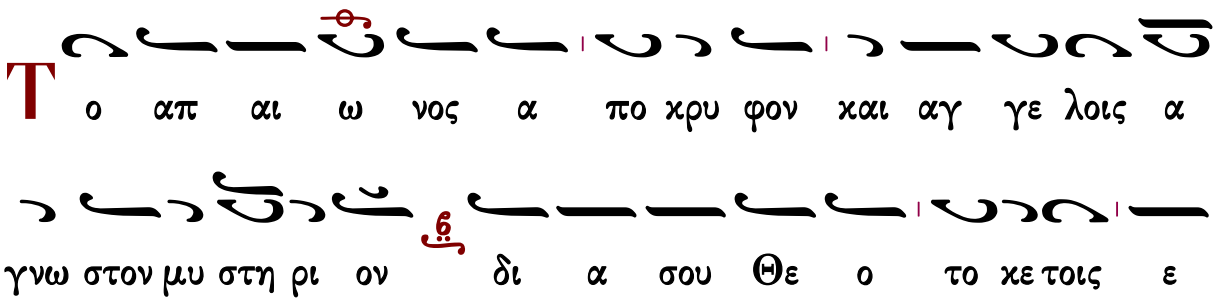

πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε

νω σει σαρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ

η μων κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον

πρω το πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η

μω ω ων

Έσπέρας: Απόλυσις Όρθρος: Καθίσματα

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Αναστασιματάριον
1952 σ.70*

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

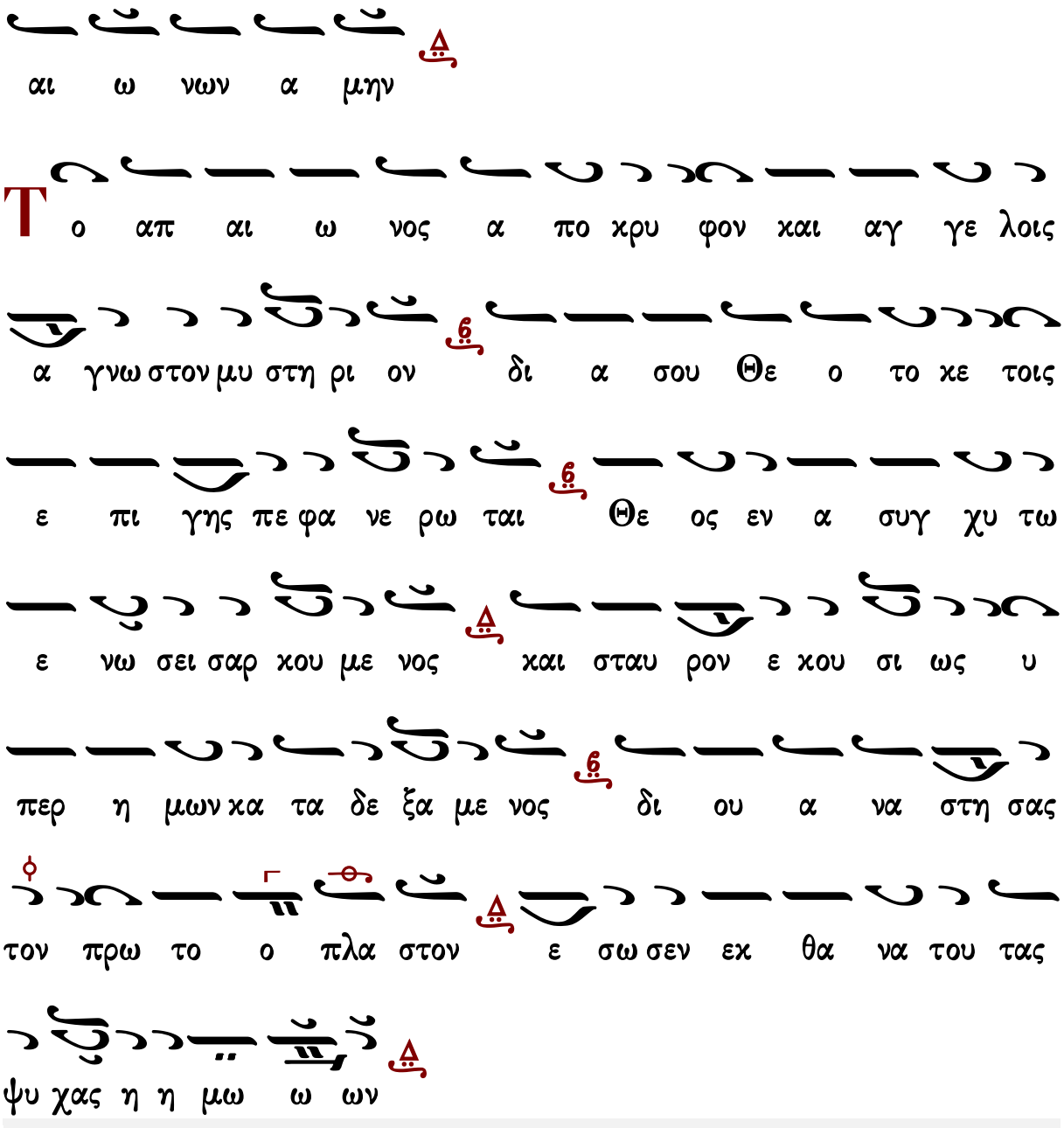

[Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις](#) [Ὄρθρος: Καθίσματα](#)

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.282*

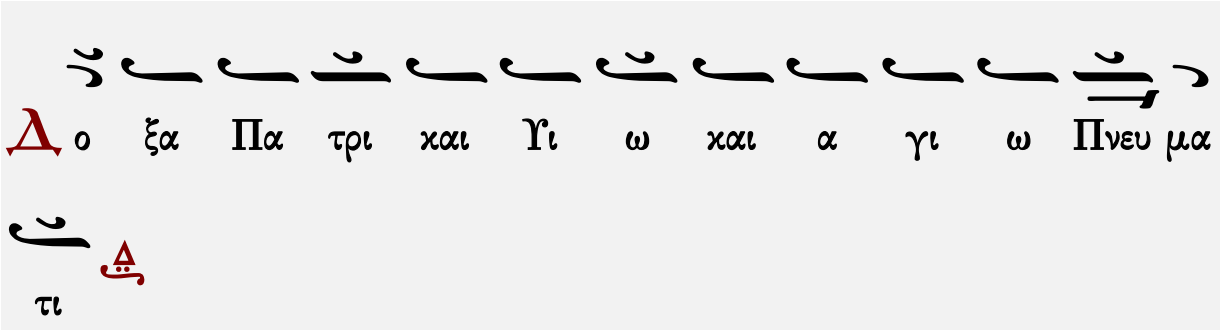
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

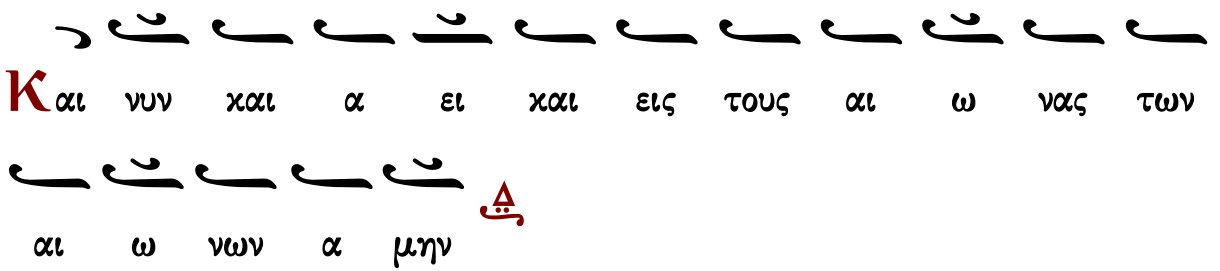
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

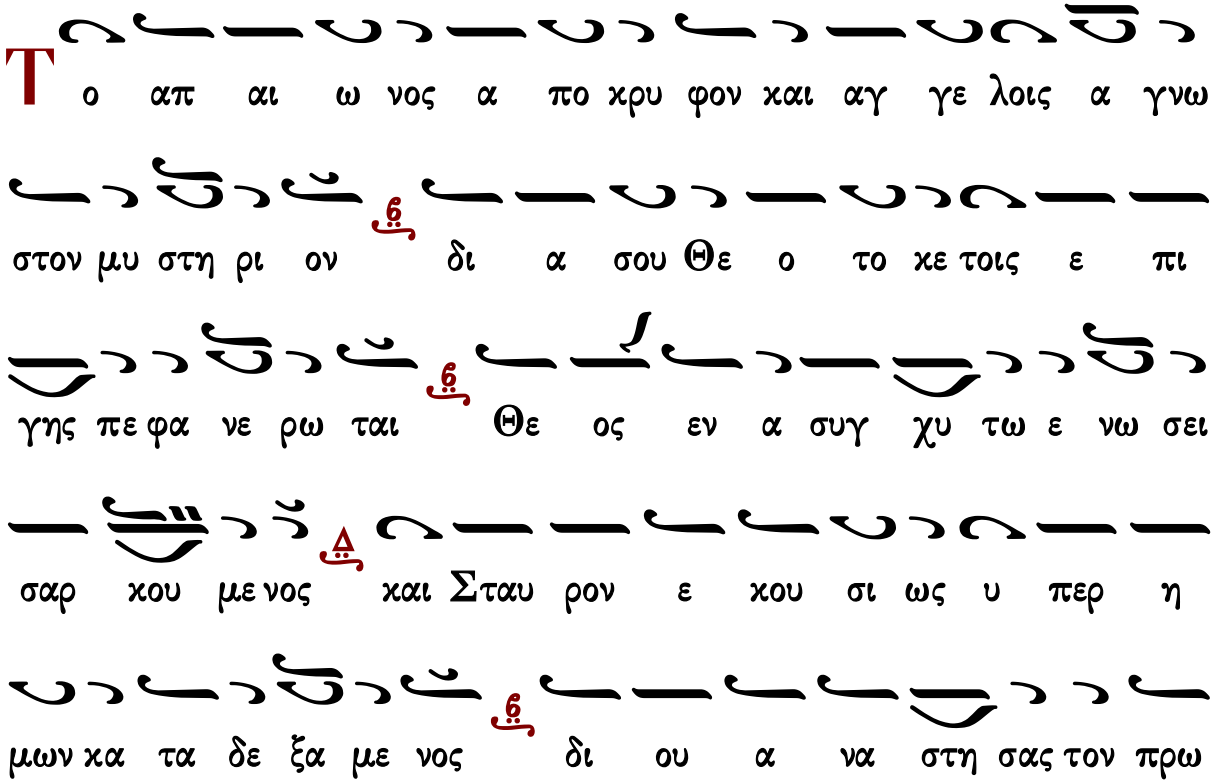
Το απ αι ω νος α πο χρυ φον και αγ γε λοις α γνω
στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει
σαρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η
μων κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω

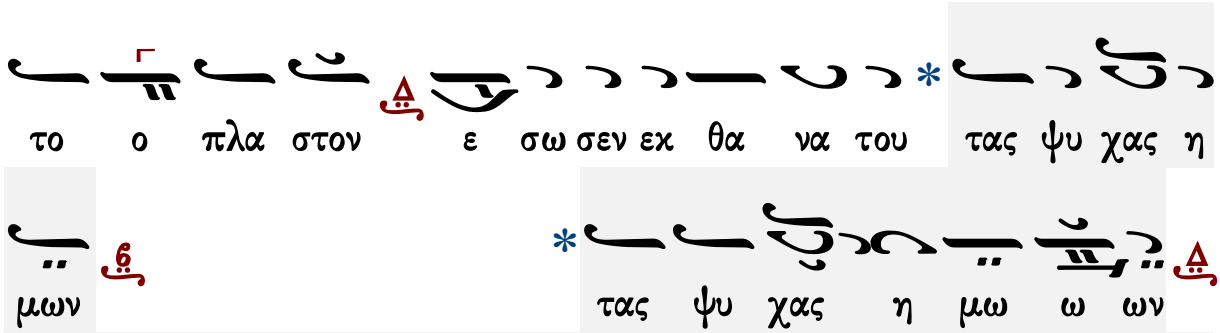

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Καθίσματα

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.134/889#

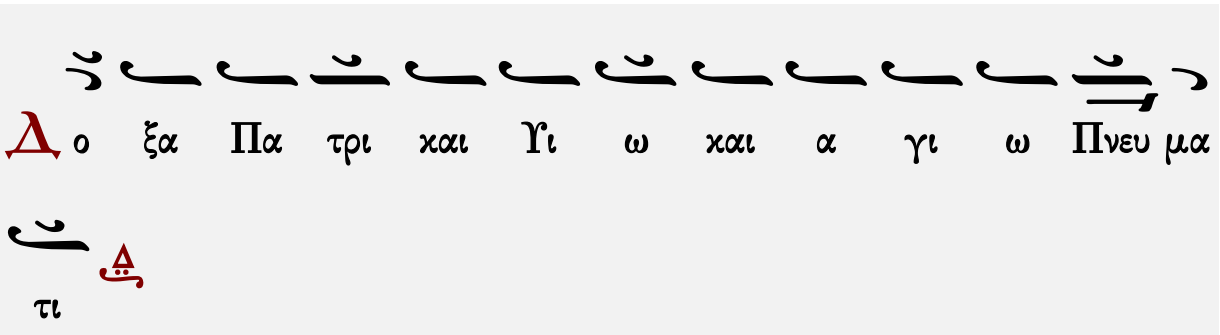

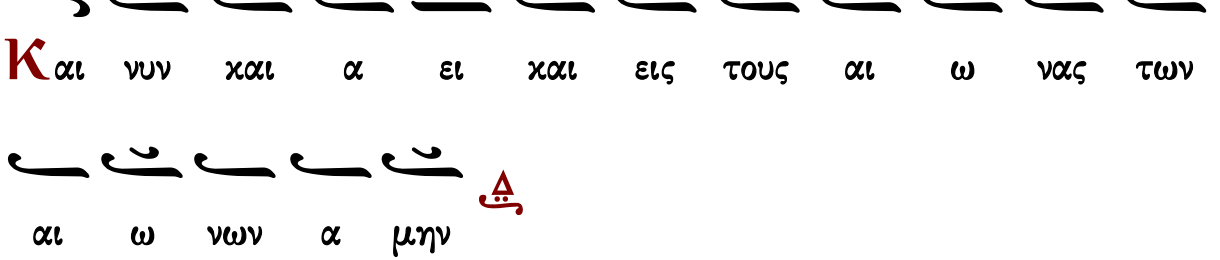

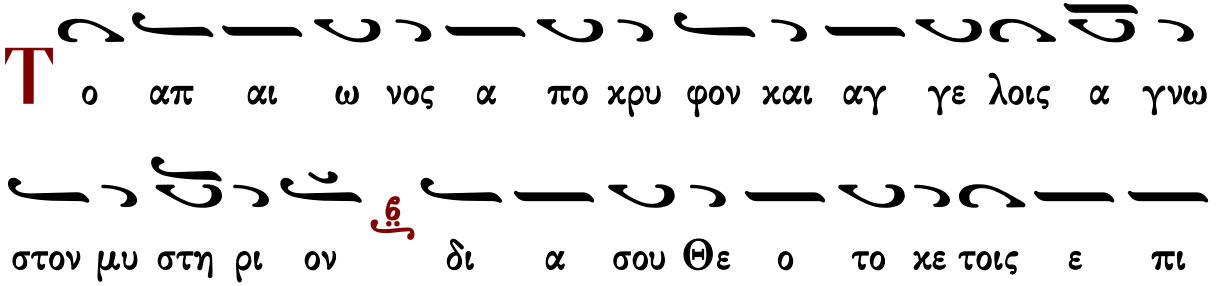

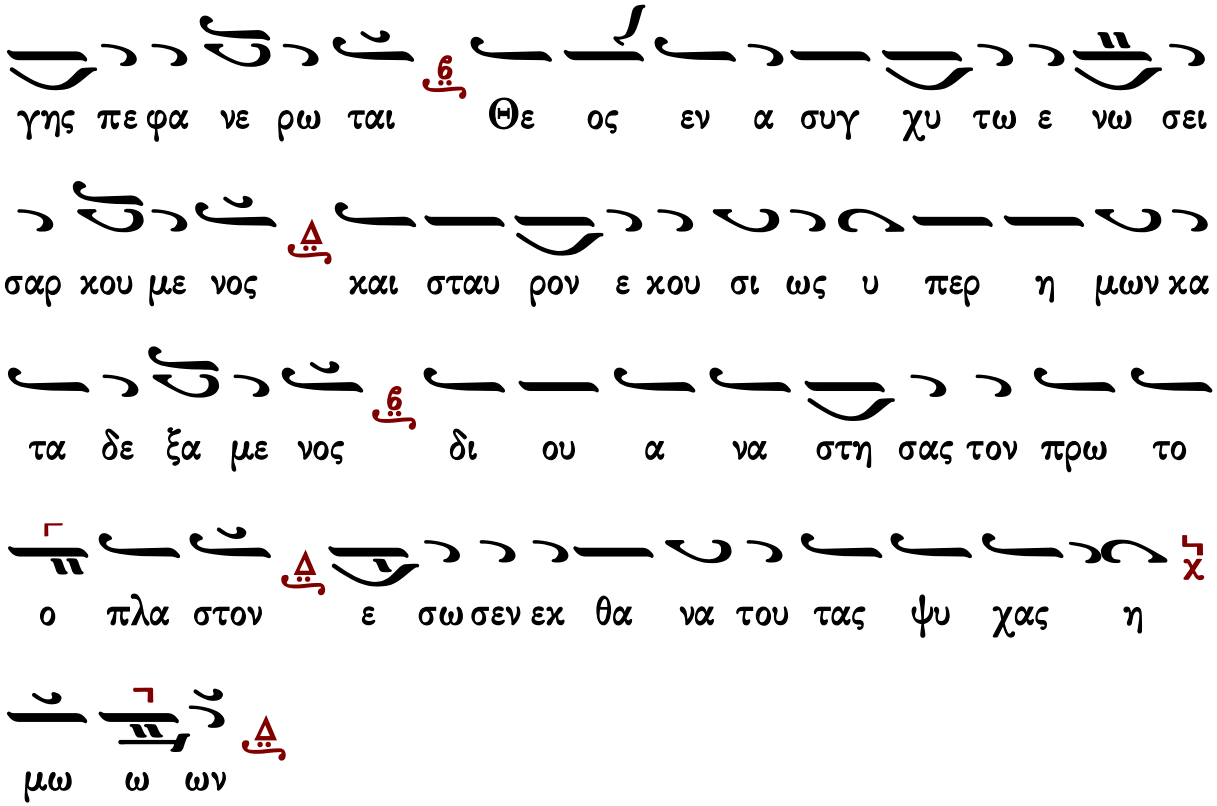

Έσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Καθίσματα

ΟΡΘΡΟΣ

Θεὸς Κύριος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.171#

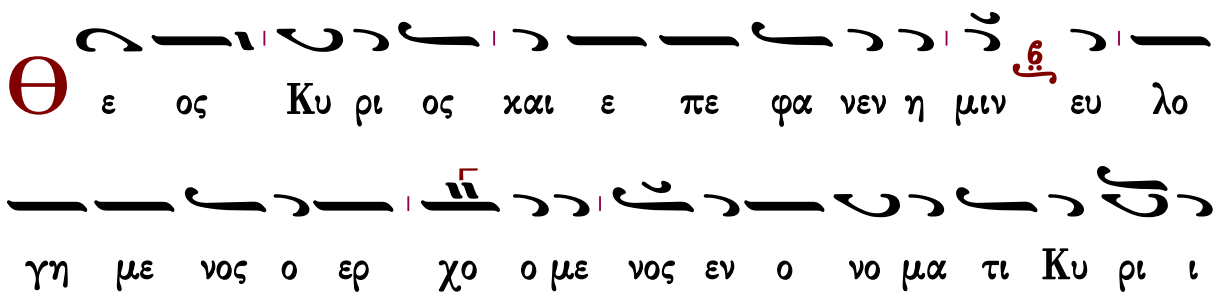

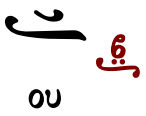

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ↥

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. ↧

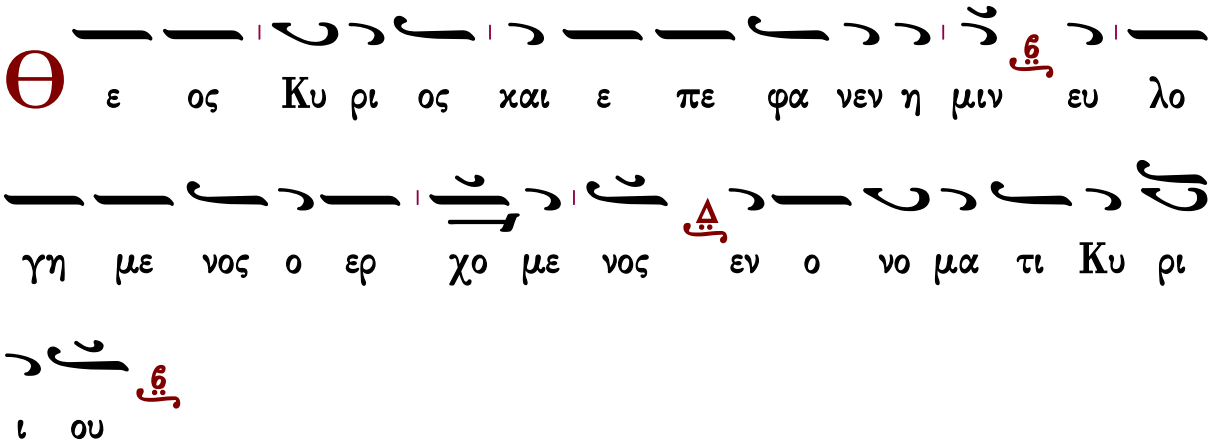

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ↥

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ἦχος ⲇ Δι

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.429*

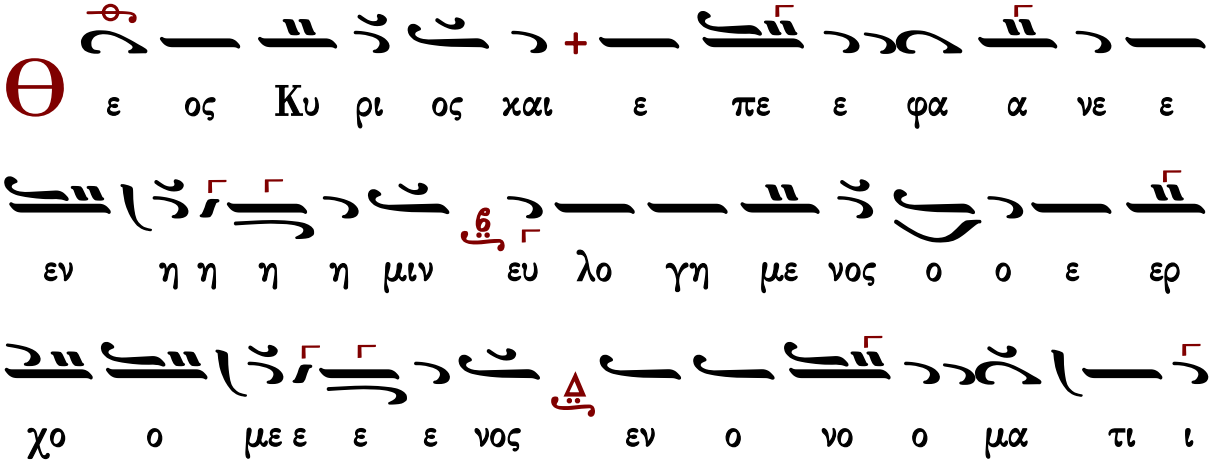

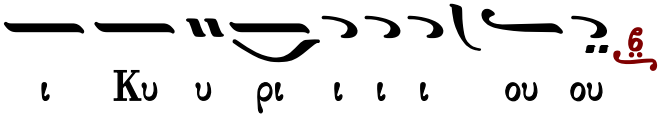

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.69*

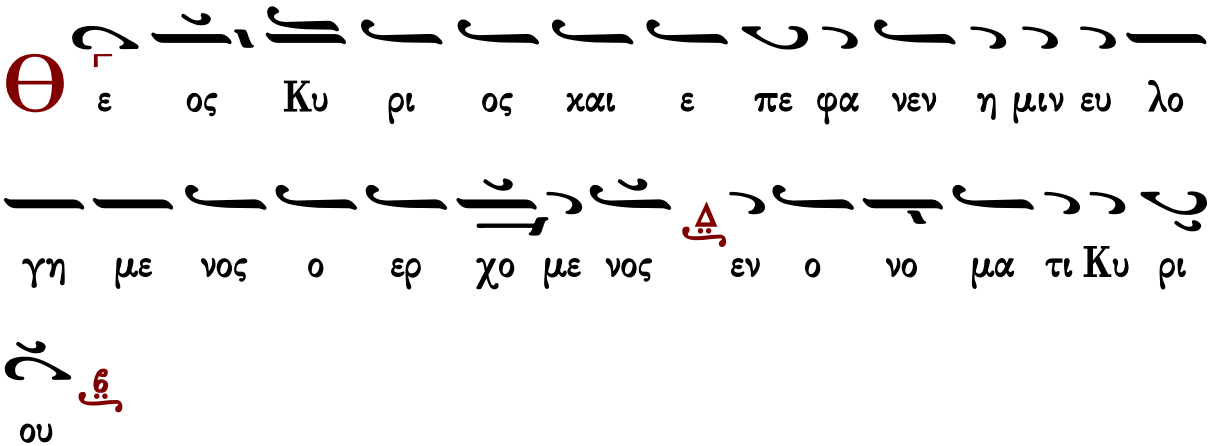

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.282*

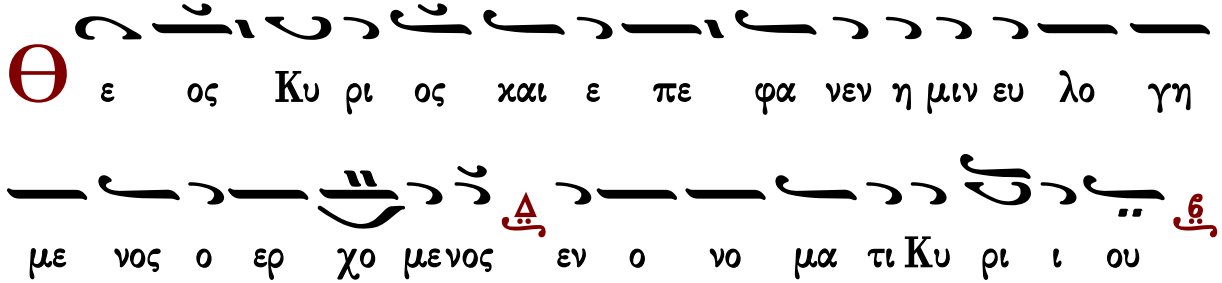

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Πολυέλεος - Ἐκλογή

Δοῦλοι Κύριον

Δοῦλοι Κύριον. Ἀλληλούϊα.
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δοῦλοι Κύριον. Ἀλληλούια.
Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος.
Ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν.
Ὅτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος.
Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ.
Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος,
Καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς Θεούς.
Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν,
Ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ,
Ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.
Ἀνάγων νεφέλαις ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς.
Ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν.
Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.
Ὡς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου,
Ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.
Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε,
Ἐν Φαραῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.
Ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλά,

Καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς.
Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορῥραίων.
Καὶ τὸν Ὤγ βασιλέα τῆς Βασάν.
Καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν.
Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν,
Κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.
Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.
Καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ,
Καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.
Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.
Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν.
Ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται.
Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται.
Οὐδὲ γὰρ ἔστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.
Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά,
Καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτοῖς.
Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἶκος Ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἶκος Λευὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιὼν ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Ἐξομολογεῖσθε

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν Θεῶν, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν Κυρίων, ἀλληλούϊα·…
Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ἀλληλούϊα·…
Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ἀλληλούϊα·…
Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ἀλληλούϊα·…
Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ἀλληλούϊα·…
Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ἀλληλούϊα·…
Τὴν σελήνην, κ᾽ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός, ἀλληλούϊα·…
Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ἀλληλούϊα·…

Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ἀλληλούϊα·…

Ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ἀλληλούϊα·…

Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ἀλληλούϊα·…

Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ἀλληλούϊα·…

Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῖς εἰς θάλασσαν ἐρυθράν, ἀλληλούϊα·…

Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἀλληλούϊα·…

Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ἀλληλούϊα·…

Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς, ἀλληλούϊα·…

Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορῥαίων, ἀλληλούϊα·…

Καὶ τὸν Ὤγ βασιλέα τῆς Βασάν, ἀλληλούϊα·…

Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ἀλληλούϊα·…

Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ἀλληλούϊα·…

Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ἀλληλούϊα·…

Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ἀλληλούϊα·…

Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί, ἀλληλούϊα·…

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.

Ἐκλογὴ Δόξα… Καὶ νῦν… Πολυελέου

Δοῦλοι Κύριον

μέλος σύντομον

Ἦχος ⸗ **Πα**

Ἀγγελικός Χορός Πολυέλεοι
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιον Ὄρος 2002 σ.1*

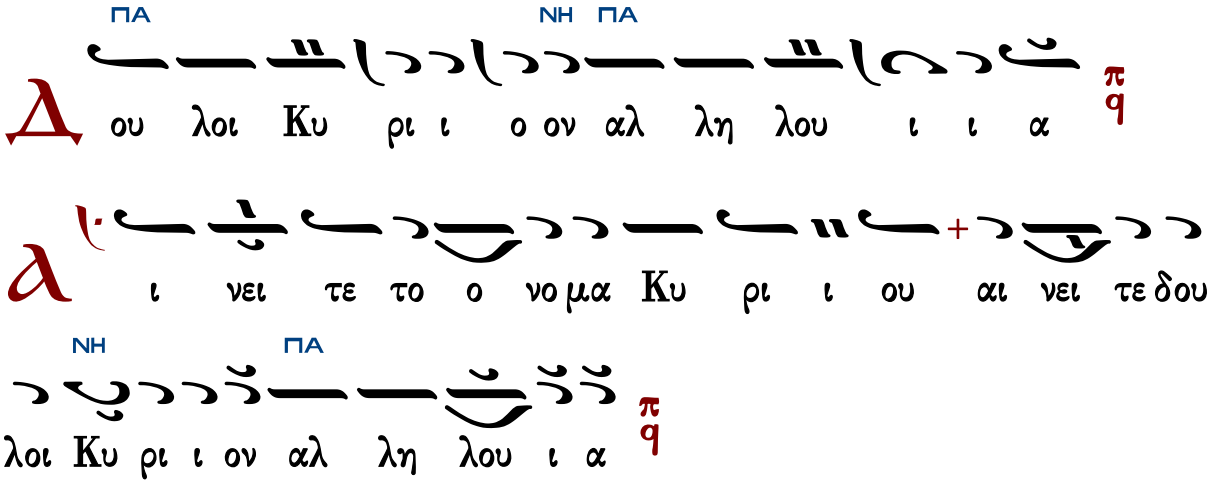

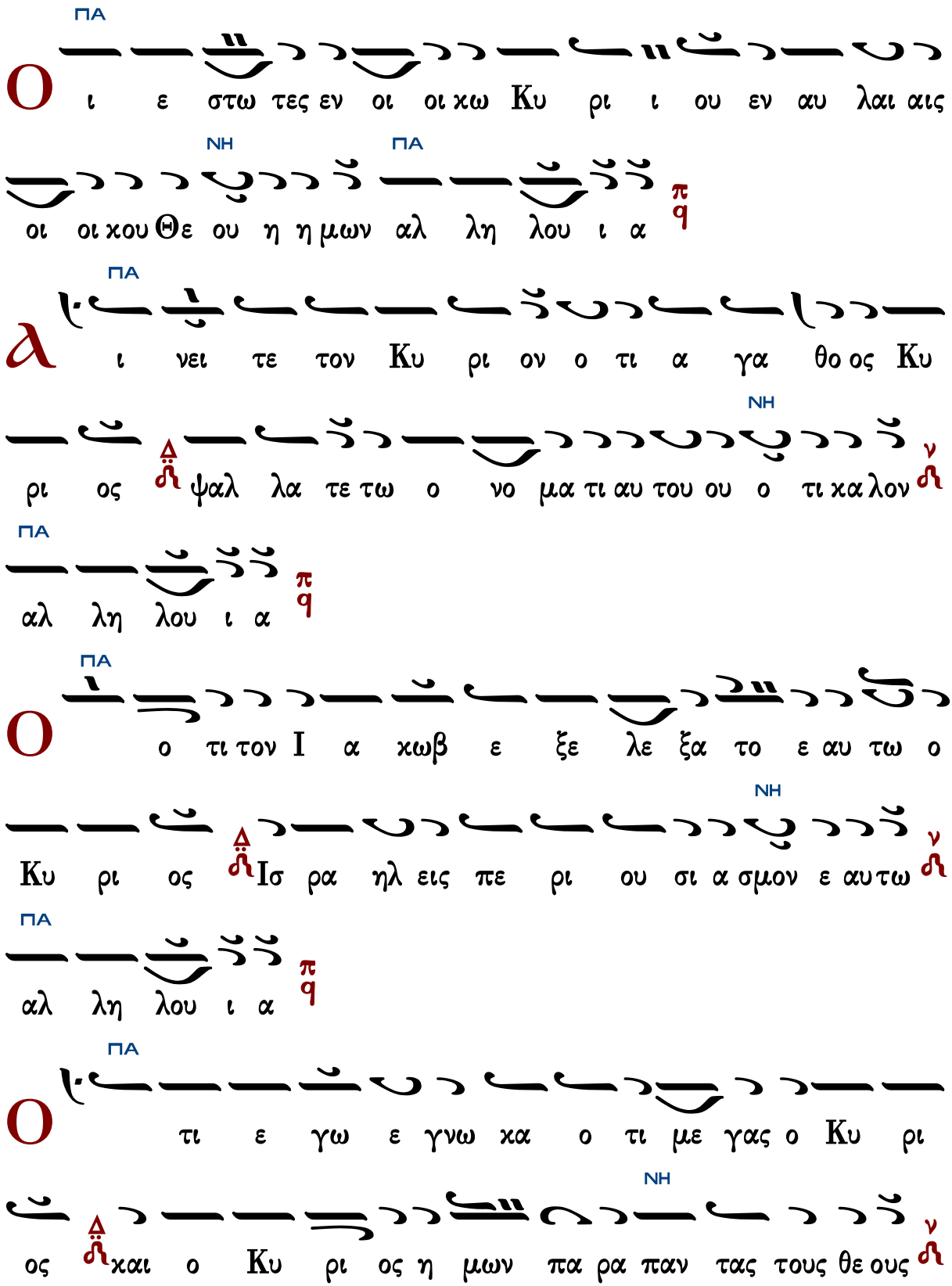
ΠΑ
Ο
ι ε στω τες εν οι οι χω Κυ ρι ι ου εν αυ λαι αις
ΝΗ ΠΑ
οι οι χου Θε ου η η μων αλ λη λου ι α
π q
ΠΑ
α
ι νει τε τον Κυ ρι ον ο τι α γα θο ος Κυ
ΝΗ
ρι ος ψαλ λα τε τω ο νο μα τι αυ του ου ο τι κα λον
ΠΑ
αλ λη λου ι α
π q
ΠΑ
Ο
ο τι τον Ι α χωβ ε ξε λε ξα το ε αυ τω ο
ΝΗ
Κυ ρι ος Ισ ρα ηλ εις πε ρι ου σι α σμον ε αυ τω
ΠΑ
αλ λη λου ι α
π q
ΠΑ
Ο
τι ε γω ε γνω κα ο τι με γας ο Κυ ρι
ΝΗ
ος και ο Κυ ρι ος η μων πα ρα παν τας τους θε ους

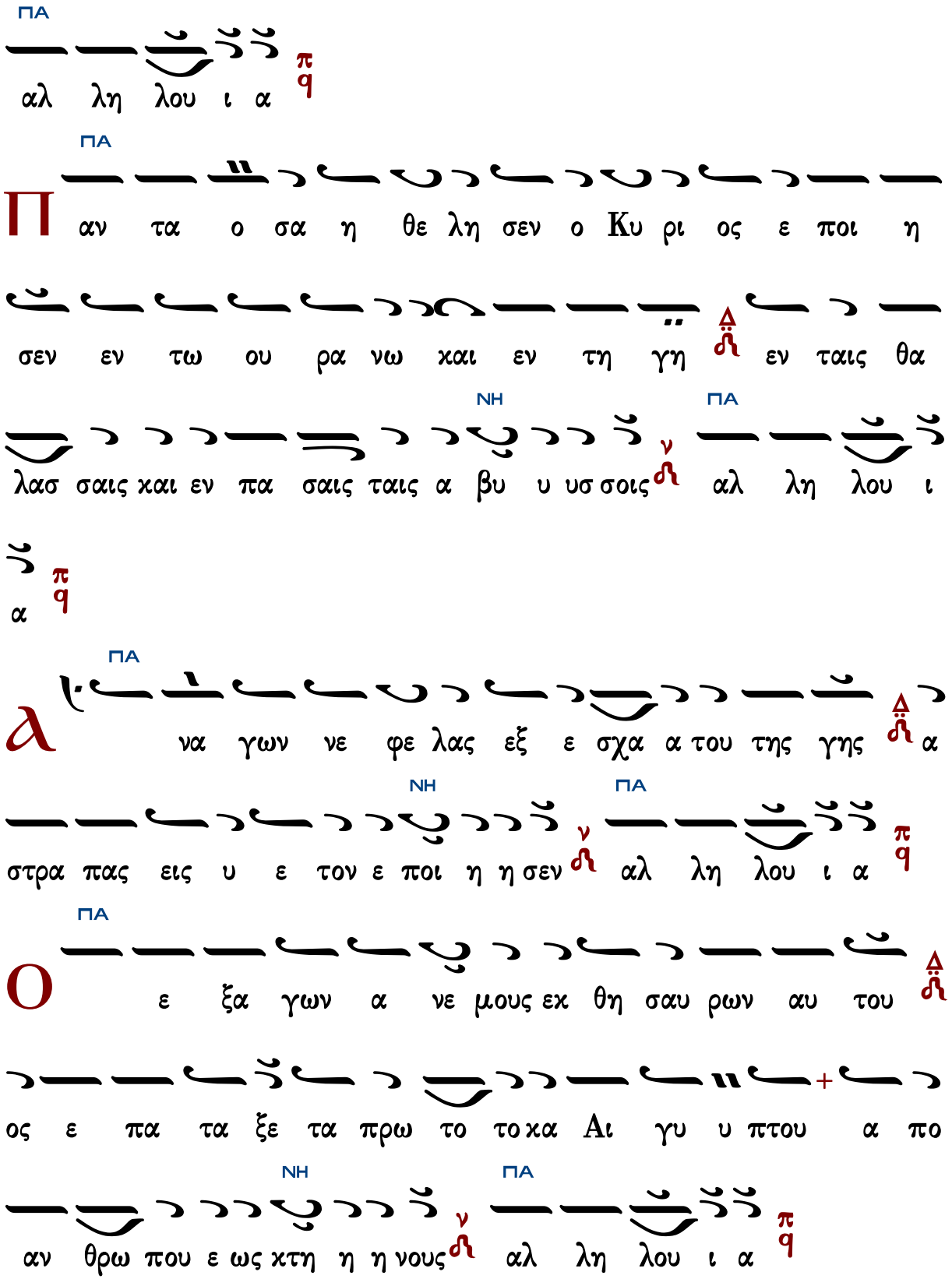
ΠΑ
αλ λη λου ι α
ΠΑ
Π αν τα ο σα η θε λη σεν ο Κυ ρι ος ε ποι η
σεν εν τω ου ρα νω και εν τη γη εν ταις θα
λασ σαις και εν πα σαις ταις α βυ υ υσ σοις
ΝΗ
ΠΑ
αλ λη λου ι
α
ΠΑ
λ να γων νε φε λας εξ ε σχα α του της γης α
στρα πας εις υ ε τον ε ποι η η σεν
ΝΗ
ΠΑ
αλ λη λου ι α
ΠΑ
Ο ε ξα γων α νε μους εκ θη σαυ ρων αυ του
ος ε πα τα ξε τα πρω το το κα Αι γυ υ πτου α πο
αν θρω που ε ως κτη η η νους
ΝΗ
ΠΑ
αλ λη λου ι α

ΠΑ

Θ ξα πε στει λε ση μει α και τε ρα τα εν με σω

ΝΗ

σου Αι γυ πτε π/q εν Φα ρα ω και εν πα α σι τοις δου

ΠΑ

λοις αυ του ν/ʎ αλ λη λου ι α π/q

ΠΑ

Ο ς ε πα τα ξεν ε ε θνη πολ λα και α

ΝΗ ΠΑ

πε ε κτει νε βα σι λεις κρα ται ους ν/ʎ αλ λη λου ι α π/q

ΠΑ

Τ ον Ση ων βα σι λε α των Α μορ ραι αι ων και τον

Ω ωγ βα σι λε α της Βα σαν Δ/ʎ και πα α σας

ΝΗ ΠΑ

τας βα σι λει ας Χα να αν ν/ʎ αλ λη λου ι ι α π/q

ΠΑ

Κ αι ε δω κε την γην αυ των κλη ρο νο μι ι αν +

ΝΗ ΠΑ

κλη ρο νο μι αν Ισ ρα ηλ λα ω α αυ του ν/ʎ αλ λη λου

ι ι α

K υ ρι ε το ο νο μα σου εις τον αι ω ω

ΔΙ

ΠΑ ΝΗ

να και το μνη μο συ νο ον σου εις γε νε αν και γε

νε αν αλ λη λου ι ι α

ΠΑ

O τι χρι νει Κυ ρι ος τον λα ον αυ του και

ε πι τοις δου λοις αυ του πα ρα κλη θη σε ε ται αλ λη

ΝΗ ΠΑ

λου ι ι α

T α ει ει δω λα των ε θνων αρ γυ υ ρι ον και

ΠΑ ΔΙ ΠΑ

χρυ σι ι ον ε ερ γα χει ρων αν θρω ω ω πων αλ

ΝΗ ΠΑ

λη λου ι ι α

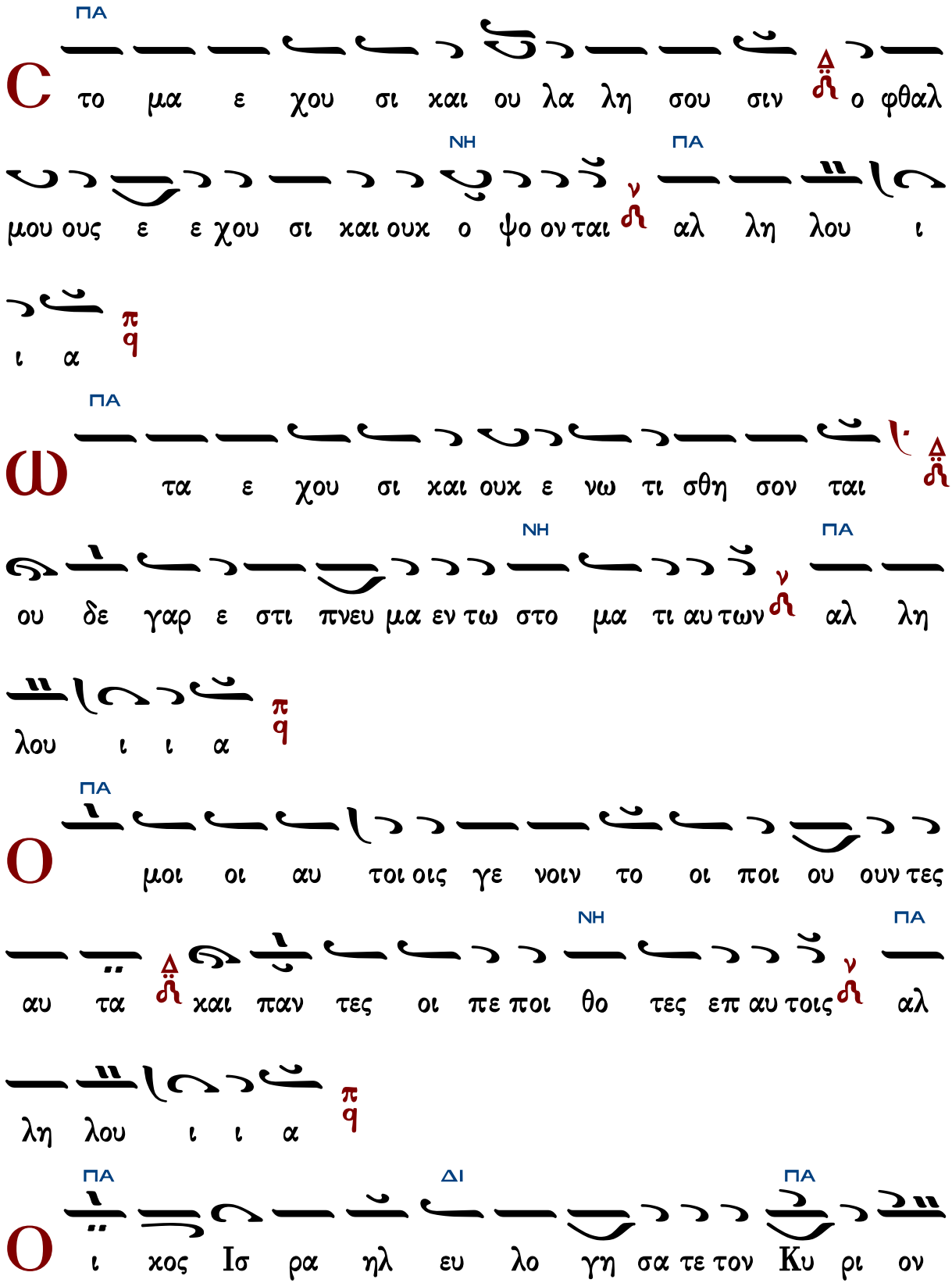
ΠΑ
C
το μα ε χου σι και ου λα λη σου σιν ο φθαλ
ΝΗ ΠΑ
μου ους ε ε χου σι και ουκ ο ψο ον ται αλ λη λου ι
ι α
ΠΑ
Ω
τα ε χου σι και ουκ ε νω τι σθη σον ται
ΝΗ ΠΑ
ου δε γαρ ε στι πνευ μα εν τω στο μα τι αυ των αλ λη
λου ι ι α
ΠΑ
Ο
μοι οι αυ τοι οις γε νοιν το οι ποι ου ουν τες
ΝΗ ΠΑ
αυ τα και παν τες οι πε ποι θο τες επ αυ τοις αλ
λη λου ι ι α
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Ο
ι χος Ισ ρα ηλ ευ λο γη σα τε τον Κυ ρι ον

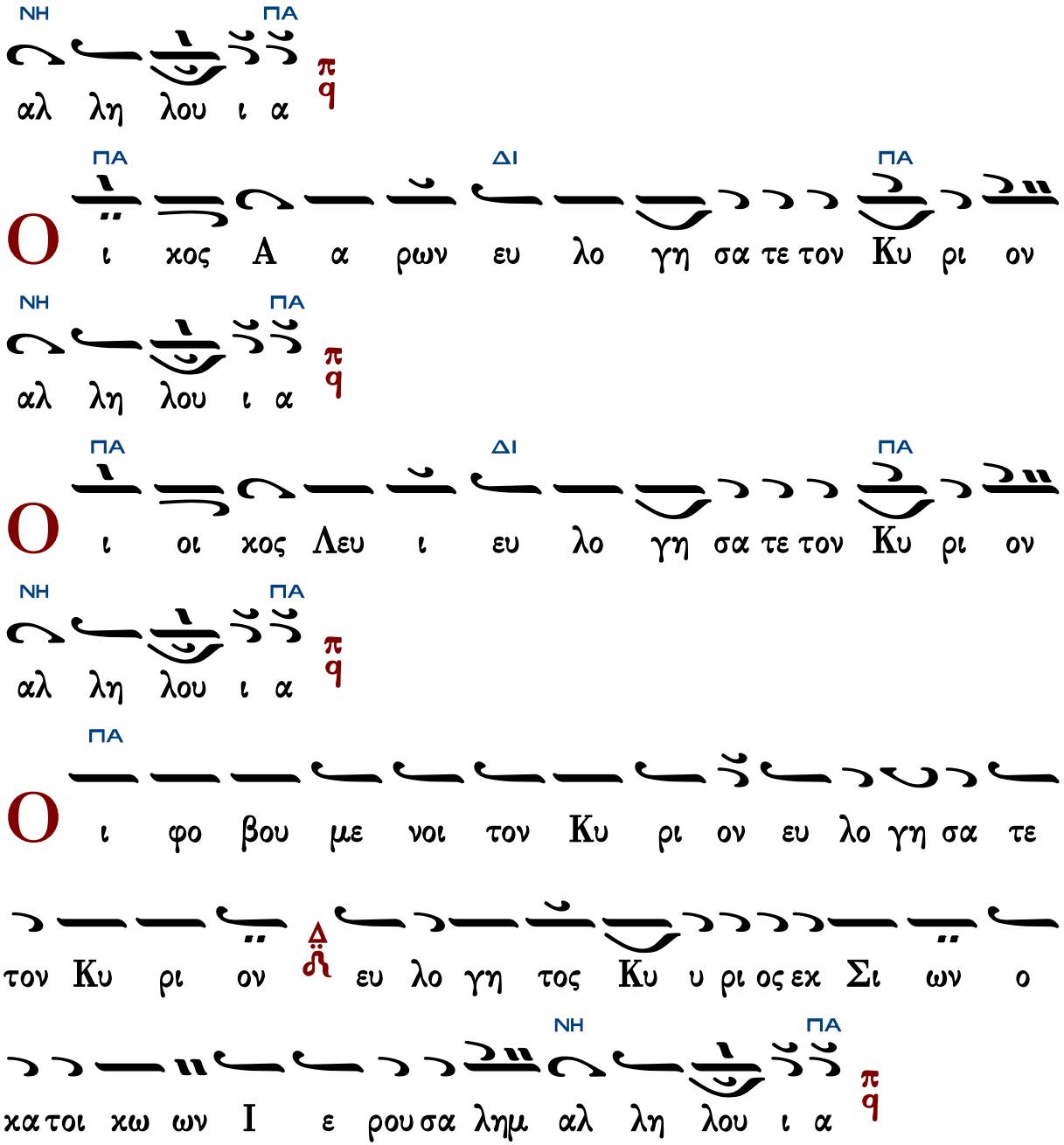

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δόξα, Καὶ νῦν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐξομολογεῖσθε

5ηχον – Ῥυθμὸς τρίσημος
Ἦχοι: α΄, πλ.δ΄, πλ. β΄, βαρύς, α΄

ψαλμός 135

Ἦχος **Πα**

Ψαλτήριον Τερπνόν
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
1995 σ.607#

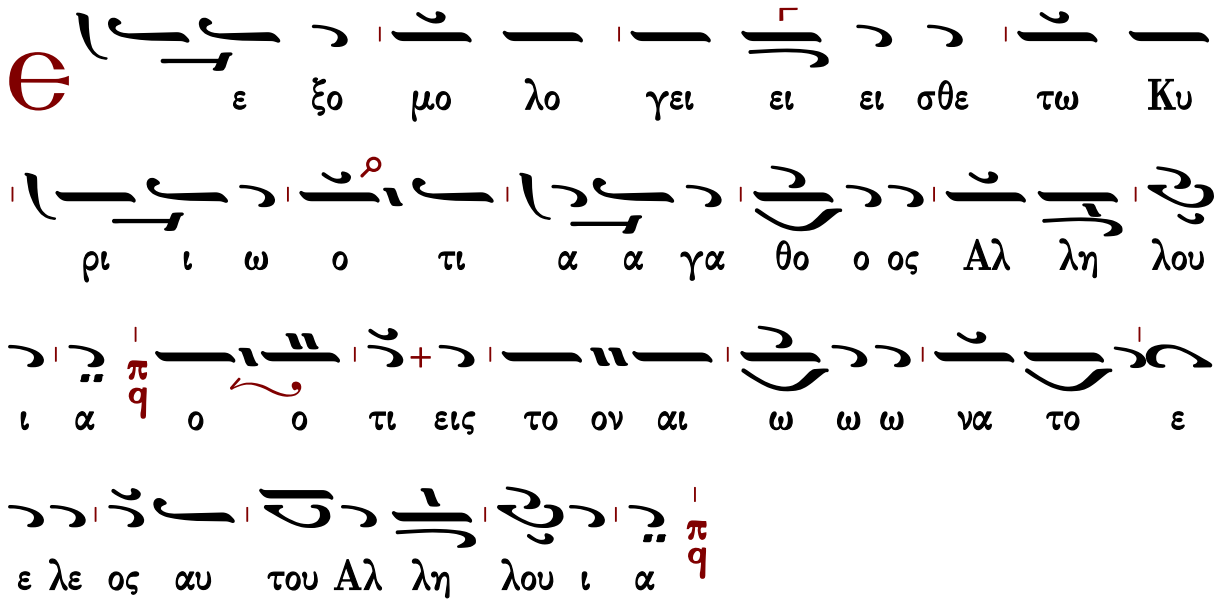
ε ξο μο λο γει ει ει σθε τω Κυ
ρι ι ω ο τι α α γα θο ο ος Αλ λη λου
ι α ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε
ε λε ος αυ του Αλ λη λου ι α

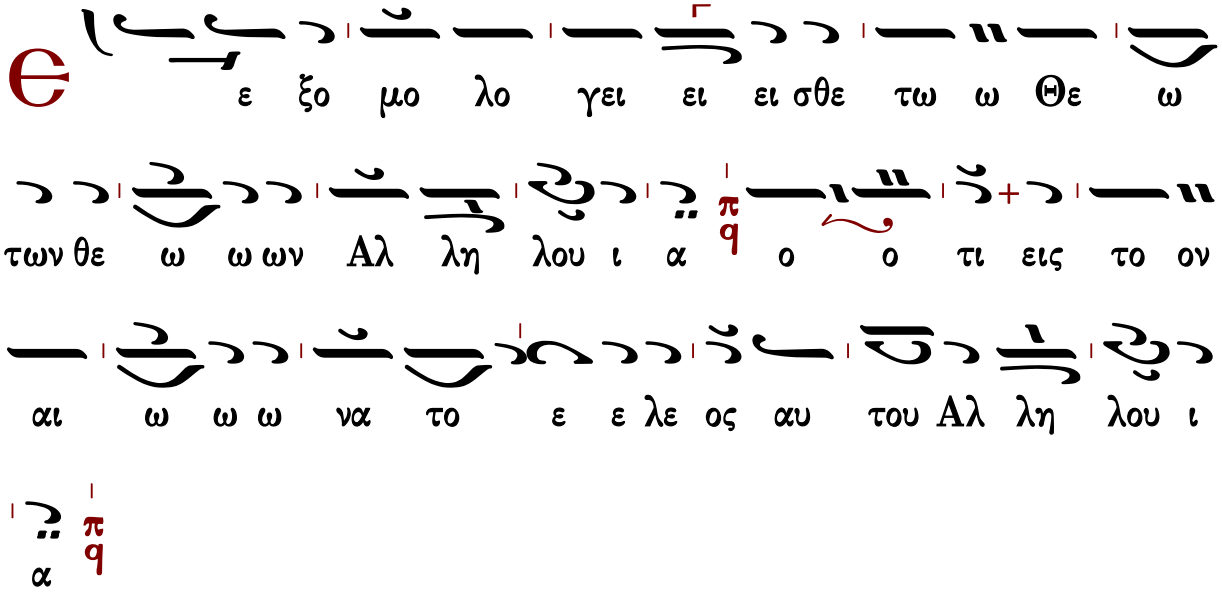
ε ξο μο λο γει ει ει σθε τω ω Θε ω
των θε ω ω ων Αλ λη λου ι α ο ο τι εις το ον
αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου ι
α

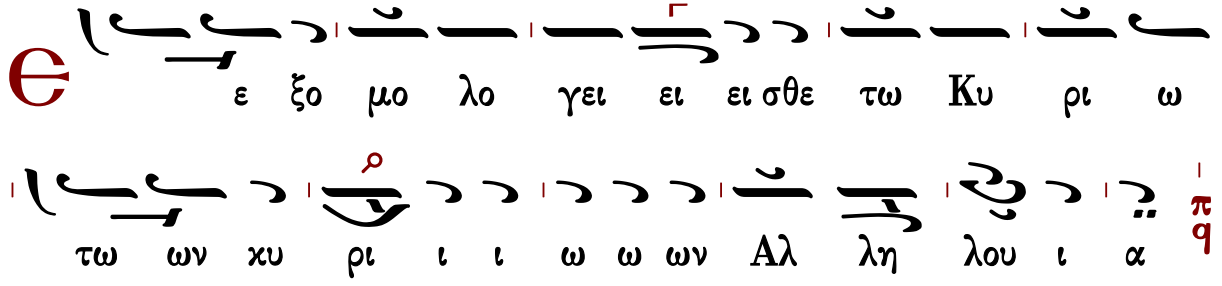
ε ξο μο λο γει ει ει σθε τω Κυ ρι ω
τω ων χυ ρι ι ι ω ω ων Αλ λη λου ι α

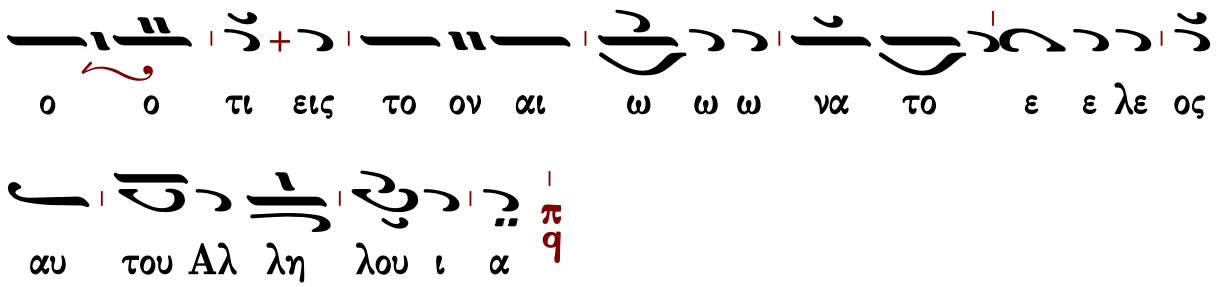
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α
π
q

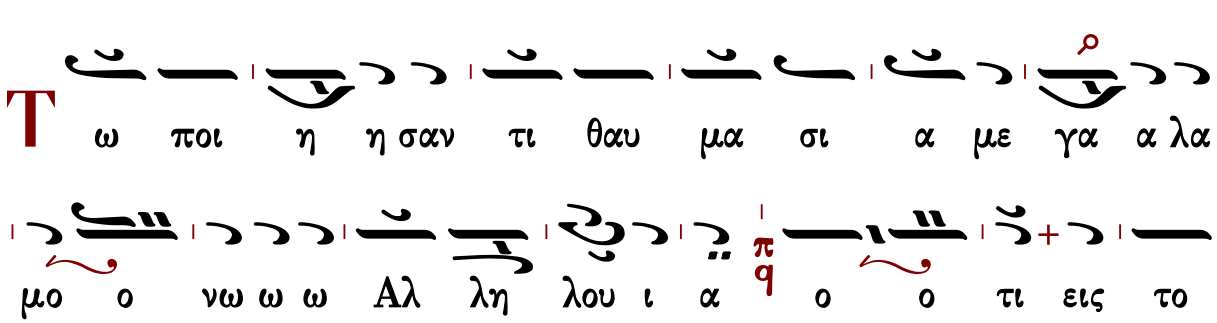
T
ω ποι η η σαν τι θαυ μα σι α με γα α λα
μο ο νω ω ω Αλ λη λου ι α
π
q
ο ο τι εις το
ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου
ι α
π
q

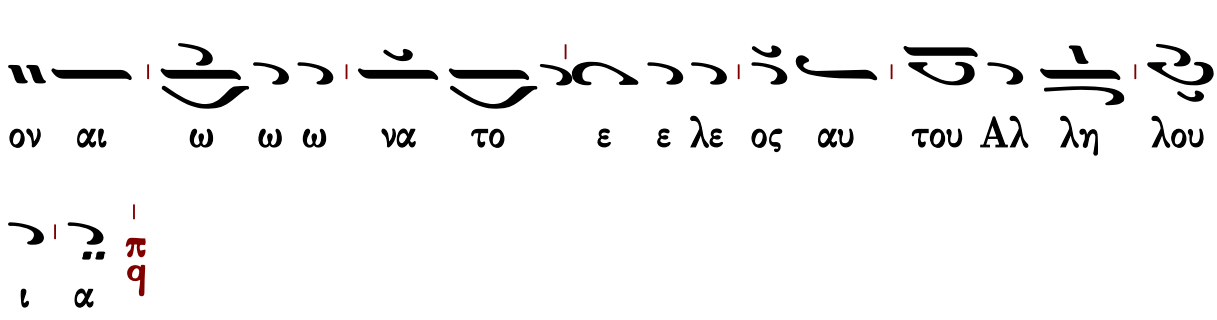
T
ω ποι η η σαν τι ι τους ου ου ρα νους εν συ
νε ε σει ει ει Αλ λη λου ι α
π
q
ο ο τι εις το
ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου
ι α
π
q

T
ω στε ρε ω ω ω σαν τι την γην ε πι
τω ων υ δα α α τω ω ων Αλ λη λου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α

Ἦχος λ ἀ Πα

T
ω ποι η σαν τι φω τα με γα α λα μο
ο ο νω ω ω Α αλ λη λου ι α ο ο τι εις το ον
αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Αλ λη λου
ου ι α
T
ον η λι ον εις ε ξου σι αν τη ης η
με ε ε ρα α ας Α αλ λη λου ι α ο ο τι εις

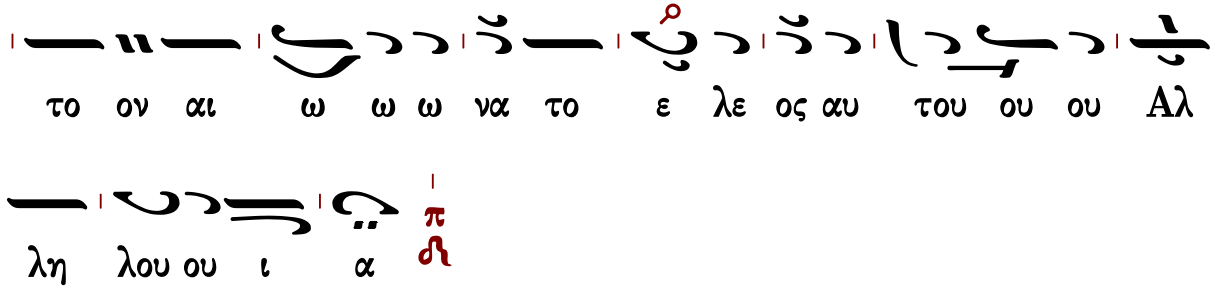
το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Αλ
λη λου ου ι α

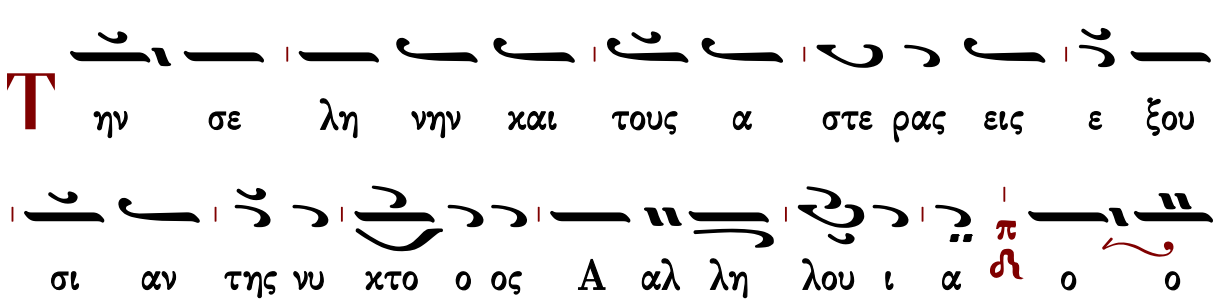
Τ ην σε λη νην και τους α στε ρας εις ε ξου
σι αν της νυ κτο ο ος Α αλ λη λου ι α ο ο

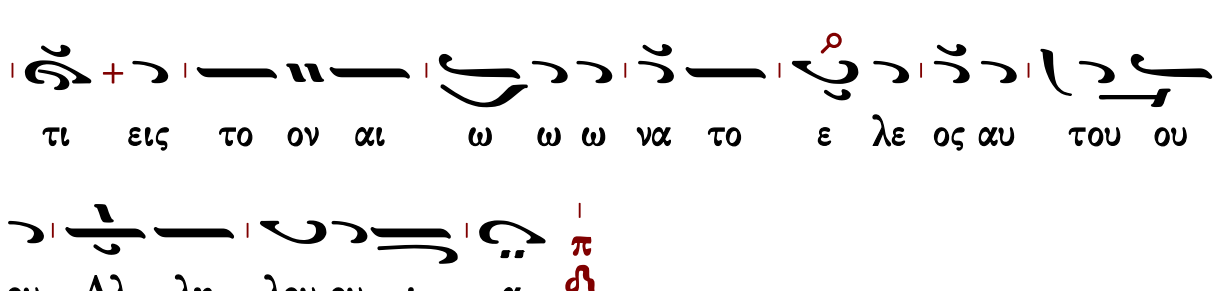
τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου
ου Αλ λη λου ου ι α

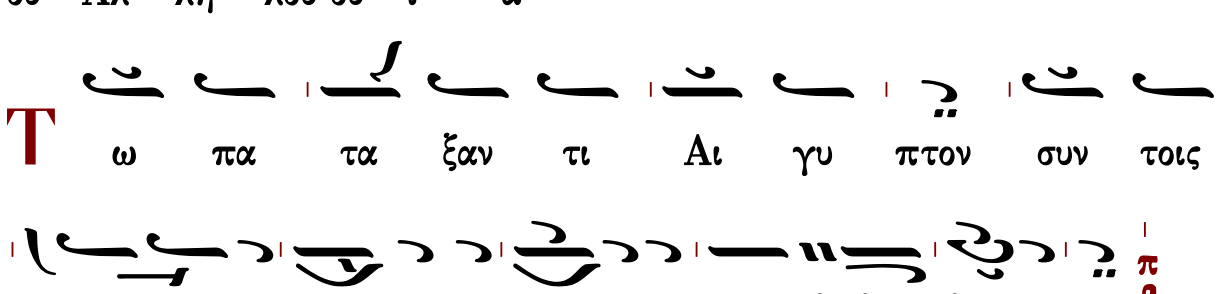
Τ ω πα τα ξαν τι Αι γυ πτον συν τοις
προω ω το το κοις αυ τω ω ων Α αλ λη λου ι α

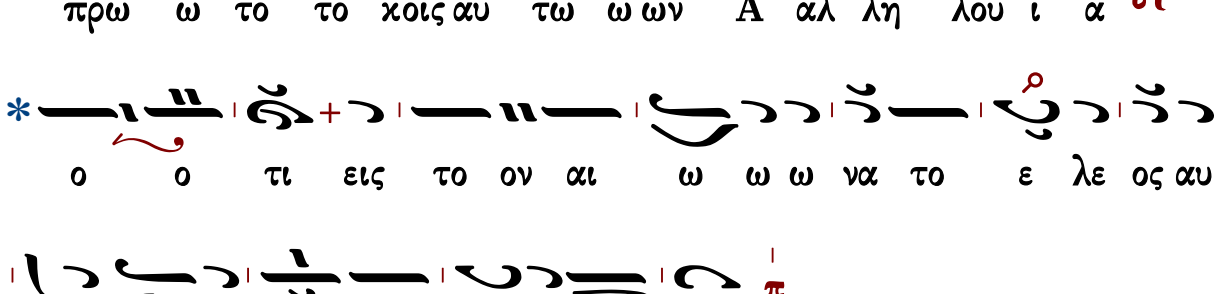
* ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ
του ου ου Αλ λη λου ου ι α

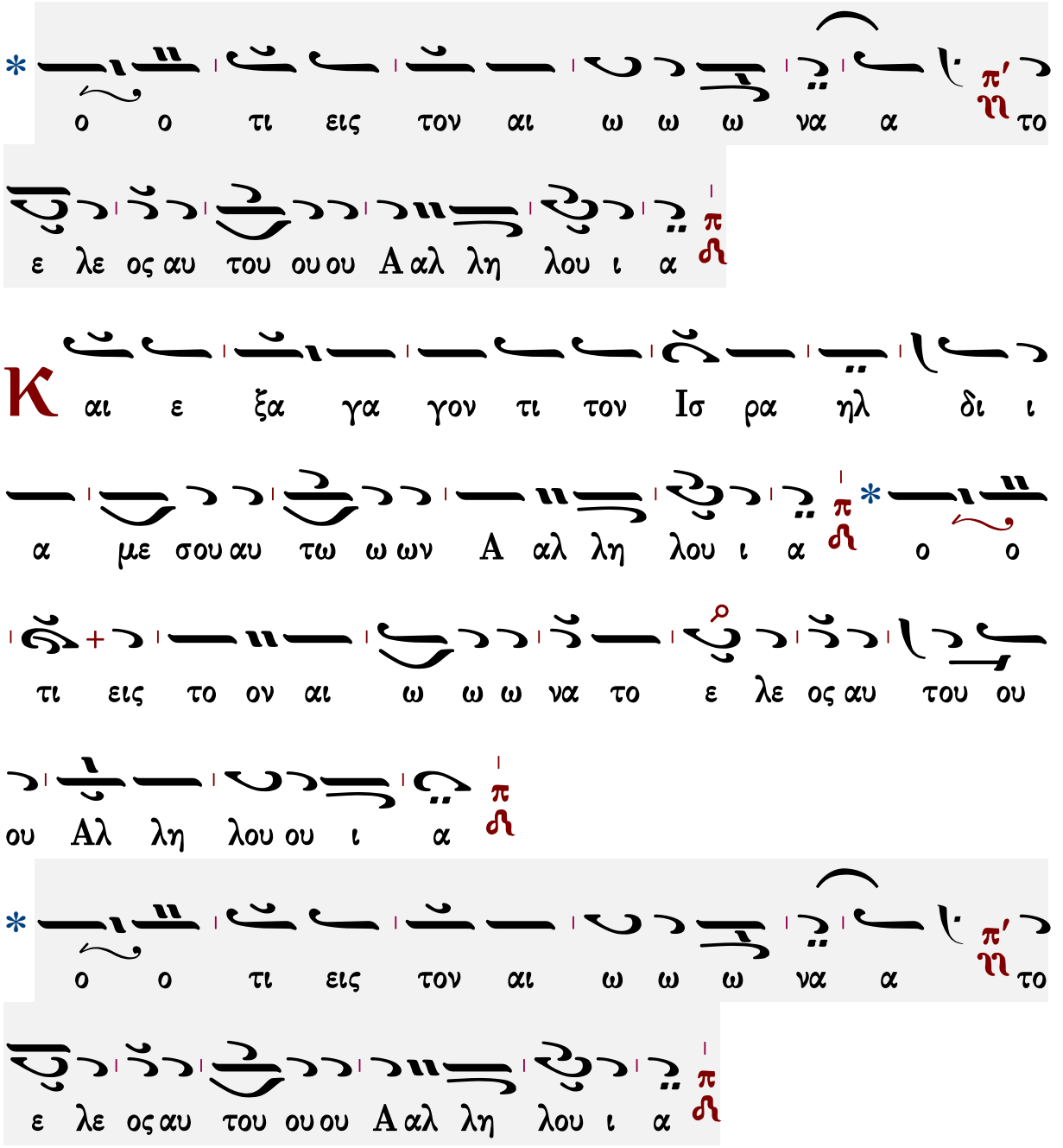
ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ι α
Κ αι ε ξα γα γον τι τον Ισ ρα ηλ δι ι
α με σου αυ τω ω ων Α αλ λη λου ι α ο ο
τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου
ου Αλ λη λου ου ι α
ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ι α
Ἦχος Παα
Θ ν χει ρι κρα ται α και ε εν βρα χι ο

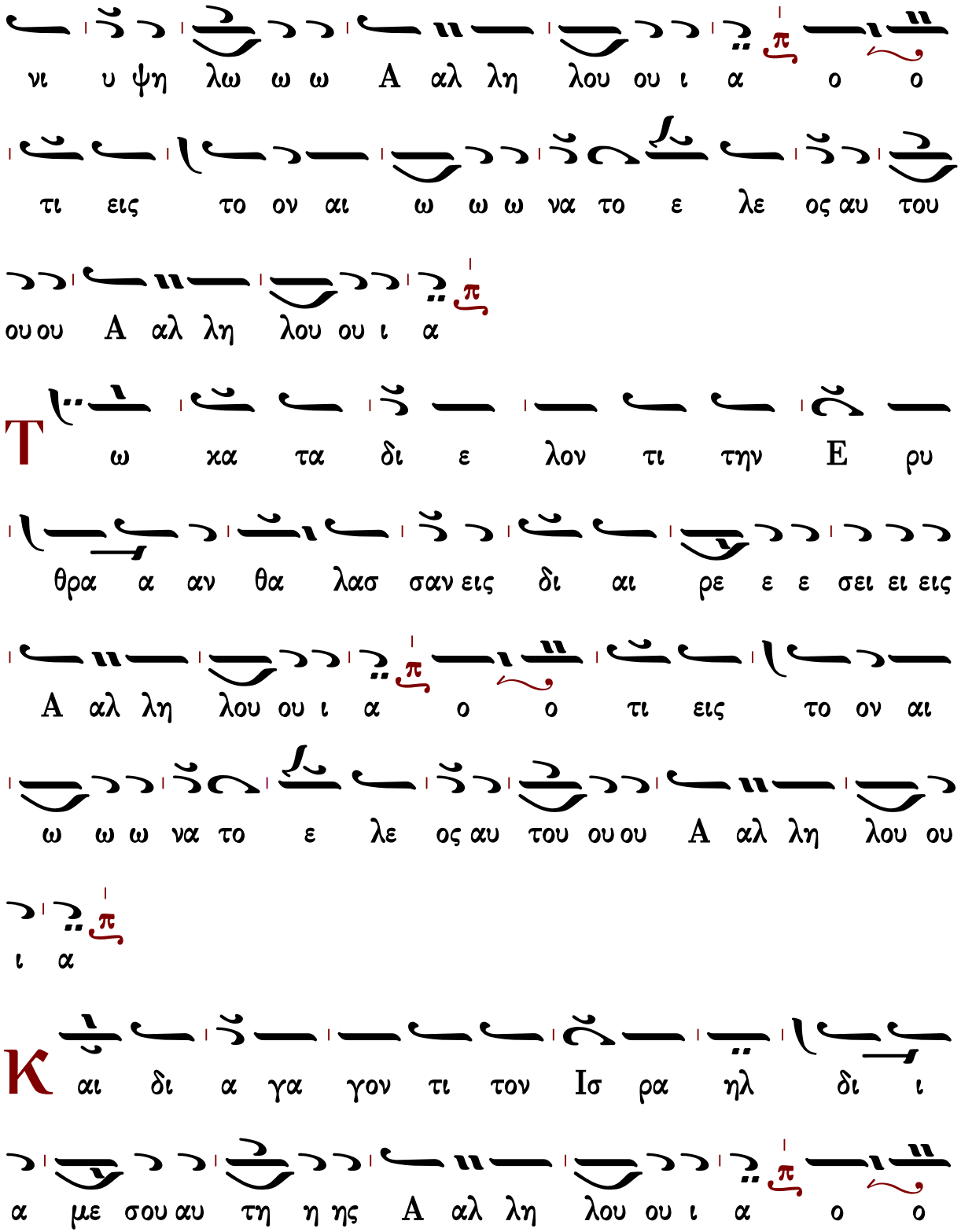
νι υ ψη λω ω ω Α αλ λη λου ου ι α ο ο
τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του
ου ου Α αλ λη λου ου ι α
Τ ω κα τα δι ε λον τι την Ε ρυ
θρα α αν θα λασ σαν εις δι αι ρε ε ε σει ει εις
Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι
ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου
ι α
Κ αι δι α γα γον τι τον Ισ ρα ηλ δι ι
α με σου αυ τη η ης Α αλ λη λου ου ι α ο ο

τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του

ου ου A αλ λη λου ου ι α

K αι εκ τι να ξαν τι Φα ρα ω κει αι την

δυ να μιν αυ του εις θα λασ σαν E ρυ θρα α αν A αλ

λη λου ου ι α * ο ο τι εις το ον αι ω

ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου A αλ λη λου ου ι α

* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το

ε λε ος αυ του ου ου A αλ λη λου ου ι α

T ω δι α γα γον τι τον λα ο ον αυ του

εν τη η ε ρη η η μω ω ω Α αλ λη λου ου ι α

* ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε

ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το

ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Ἦχος Ζω

Τ ω πα τα ξαν τι βα σι λει εις με γα α α λου

ου ους Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι

ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη

λου ου ι α

Κ αι α πο κτει ναν τι βα σι λεις κρα ται ου ου

ους A αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι

ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου A αλ λη

λου ου ι α

Τον Ση ων Βα σι λε α των A α μορ ρε ε ε

ω ω ων A αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι

ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου A αλ λη

λου ου ι α

Και τον Ωγ βα σι λε α γης Βα σα α αν A αλ

λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι ω ω ω

να α το ε λε ος αυ του ου ου A αλ λη λου ου ι α

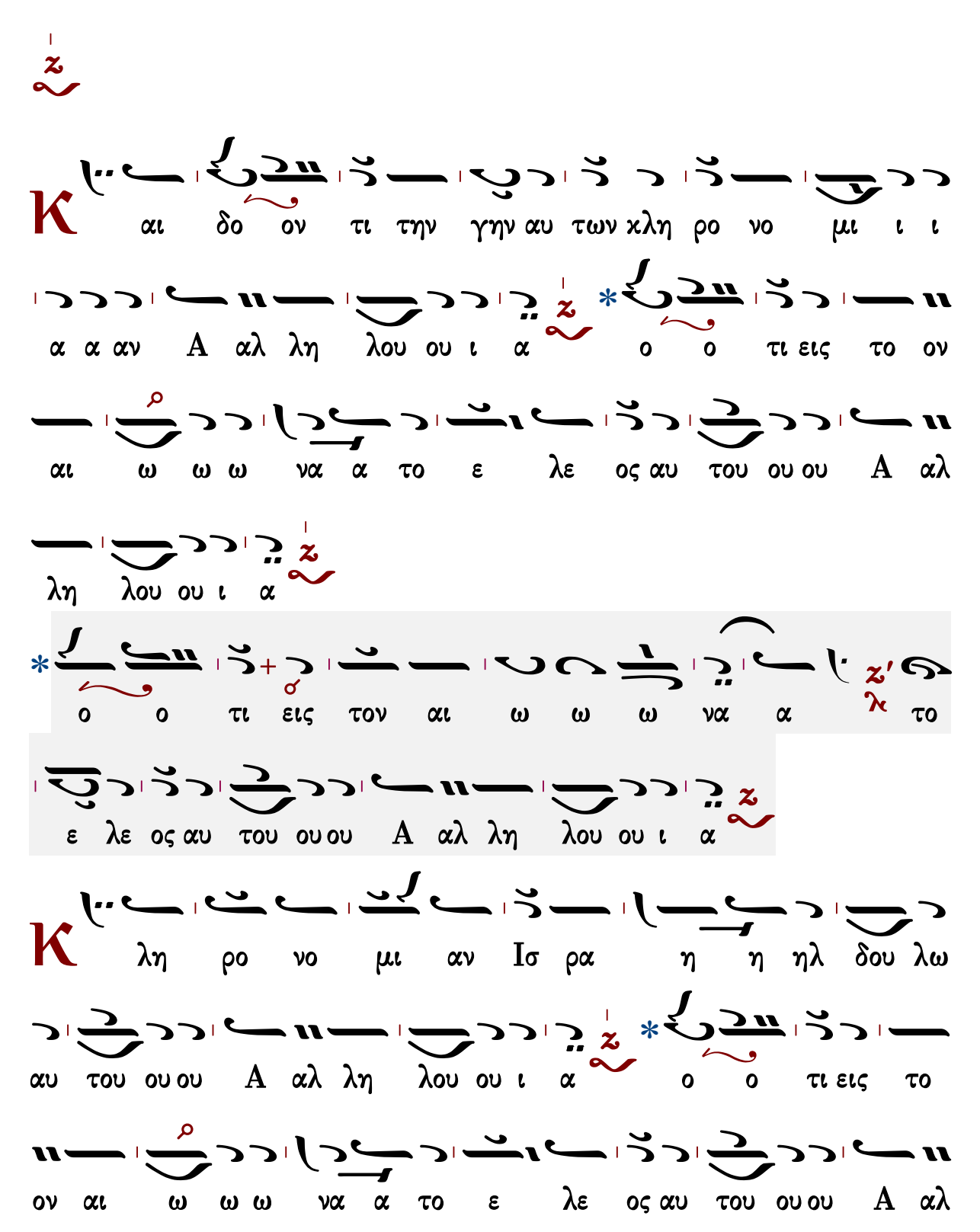
Κ αι δο ον τι την γην αυ των χλη ρο νο μι ι ι
α α αν Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον
αι ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ
λη λου ου ι α
ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α
Κ λη ρο νο μι αν Ισ ρα η η ηλ δου λω
αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το
ον αι ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ

λη λου ου ι α

* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το

ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Ἦχος α΄. Πα

Ο τι εν τη τα πει νω σει η μων ε μνη

σθη η μω ων ο Κυ ρι ο ο ος Αλ λη λου ι α

ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος

αυ του Αλ λη λου ι α

Κ αι ε λυ τρω ω σα το η μας εκ

τω ων ε χθρων η μω ω ων Αλ λη λου ι α

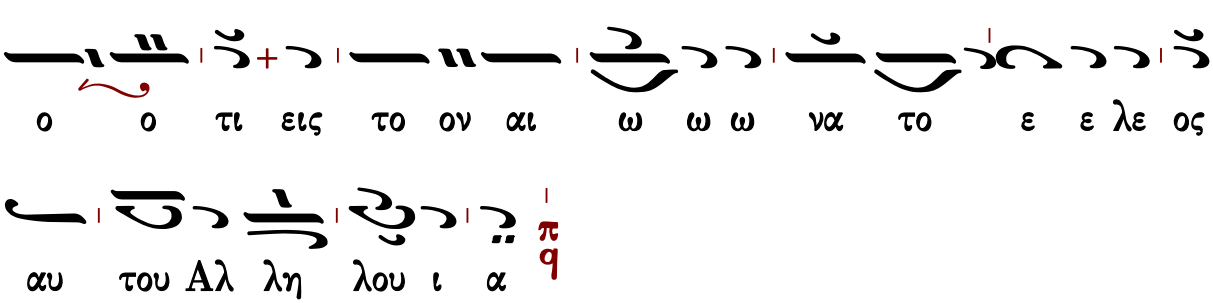

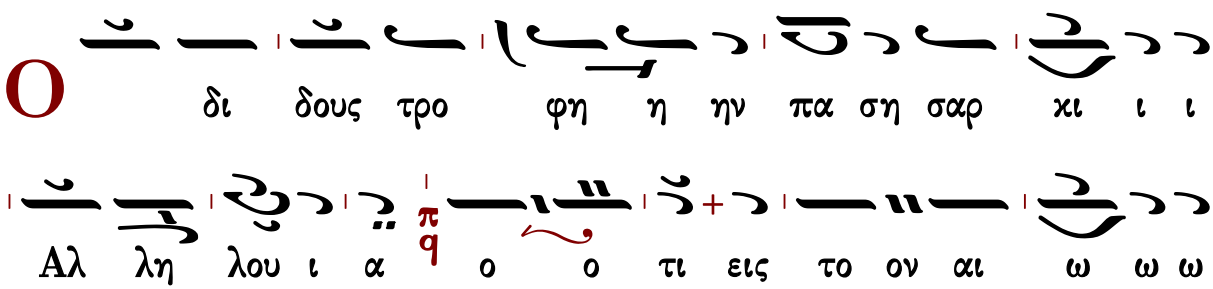

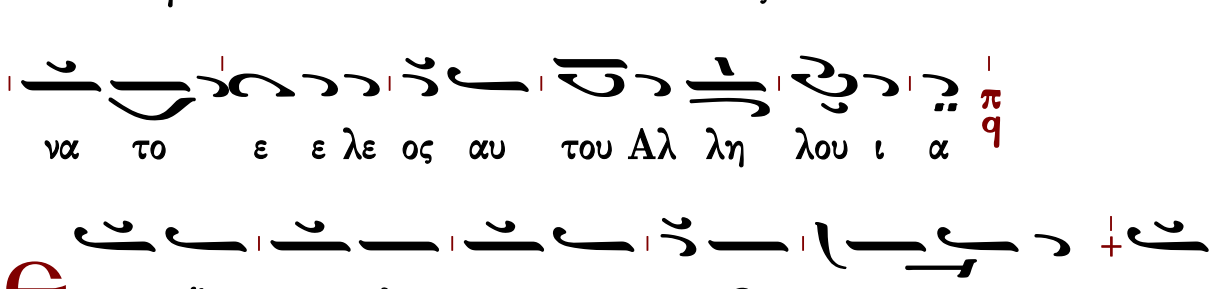

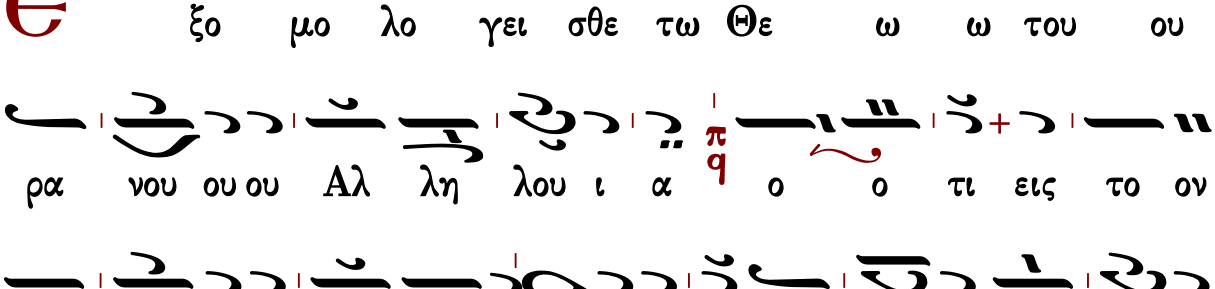

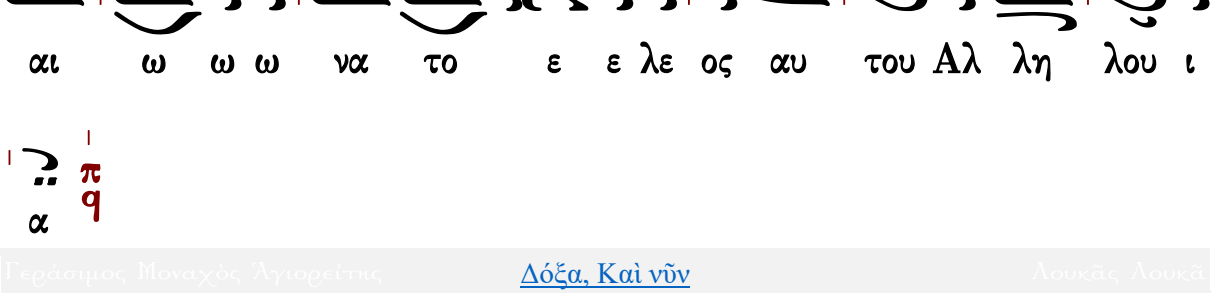

Ἐκλογή

εἰς ἑορτὰς τοῦ τιμίου Προδρόμου

Ἦχος λ̇ ⲧⲉ ⲛ̀ⲟ̀

Τὸν Κύριον. Ἀλληλούϊα

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. Ἀλληλούϊα

Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

Τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ.

Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου.

Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς εὐθέσιν τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ᾽ αὐτόν.

Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου, θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβὶδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.

Ἰδοὺ ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ηὐλίσθην ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Ὁμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ, ἐγεννήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.

Ἠγρύπνησα καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος.

Τὰ γόνατά μου ἠσθένησαν ἀπὸ νηστείας καὶ ἡ σάρξ μου ἠλλοιώθη δι᾽ ἔλαιον.

Πορευόμενος ἄμωμος, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην.

Καὶ σὺ παιδίον προφήτης ὑψίστου κληθήσει,

Προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ,

Ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Διὰ τοὺς λόγους τῶν χειλέων σου, ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς.

Τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα.

Οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.

Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι μὴ παρανομεῖτε, καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ ὑψοῦτε κέρας.

Ἰδοὺ τὰ χείλη μου οὐ μὴ κωλύσω, Κύριε σὺ ἔγνως.

Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσει τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινόν σου.

Ἀλληλούϊα

Δόξα... Καὶ νῦν... Πολυελέου

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.101/112*

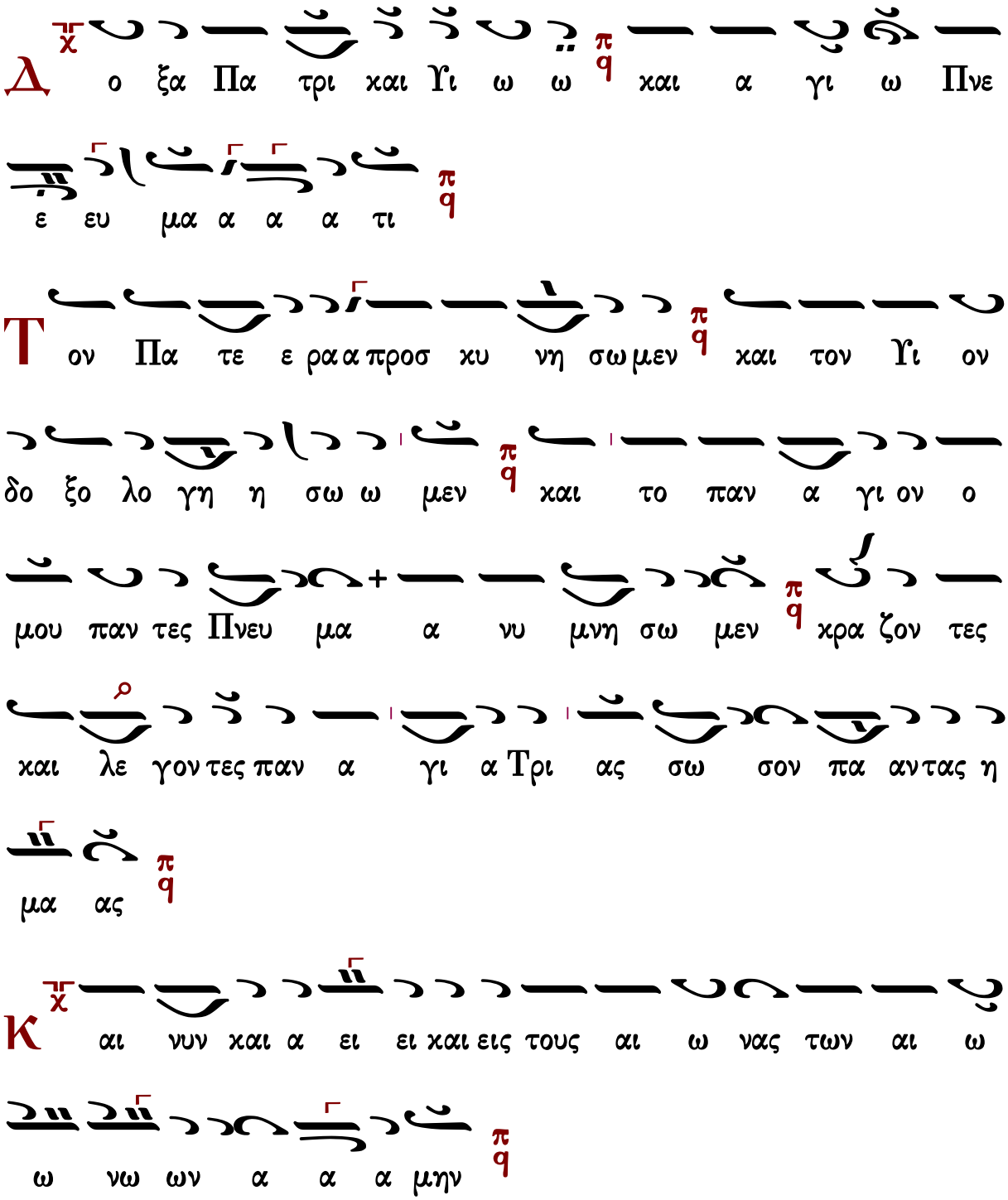

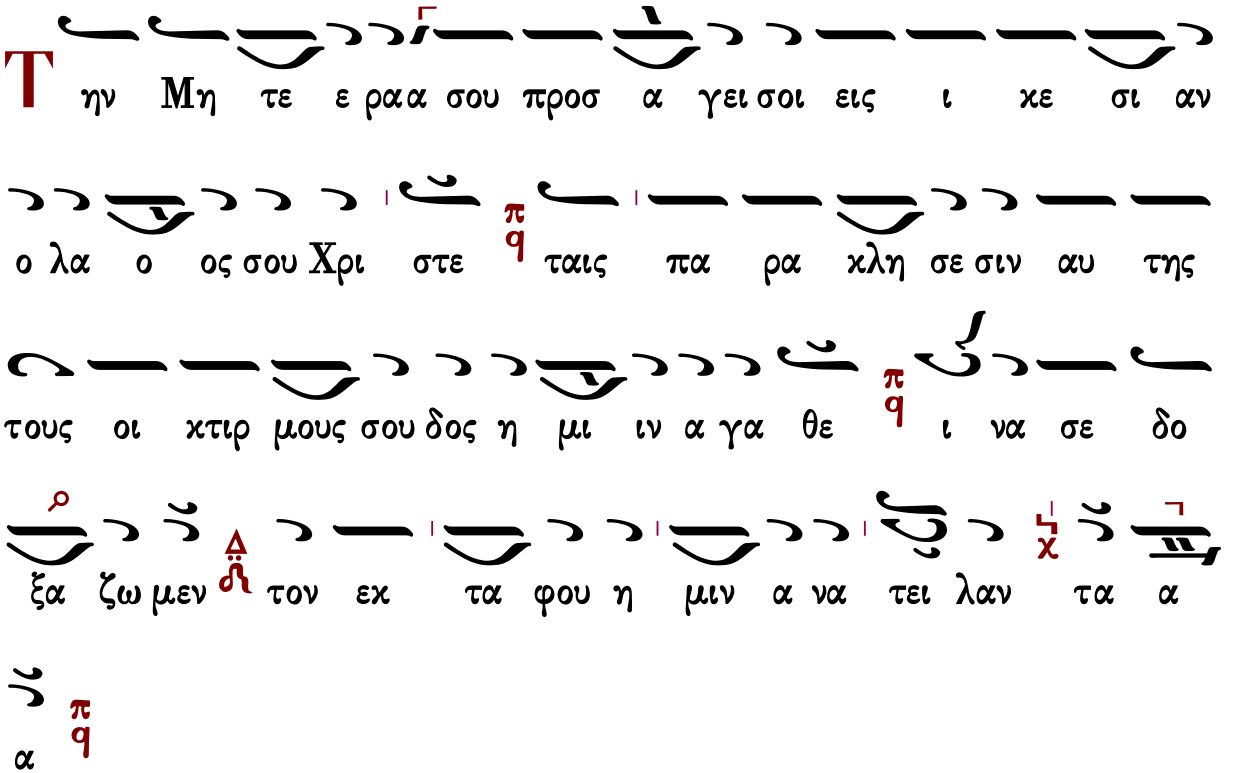

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα…	Ἀμήν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Κάθισμα — Λουκᾶς Λουκᾶ

α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου

Πέτρου Λαμπαδαρίου

σύντομον

Ἦχος δ΄ Βου

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.176#

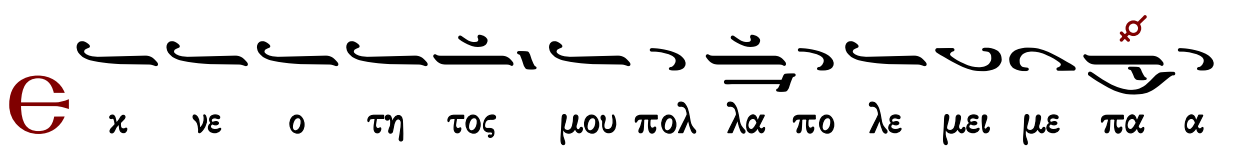

θη αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου (β′)

Ο ι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α πο του Κυ

ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε απ ε ξη ραμ

με νοι (β′)

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

Αγι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω ου ου ται

και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε ται τη Τρι α

δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

Πέτρου Λαμπαδαρίου

ἀργόν

Ἦχος Βȣ

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.34#

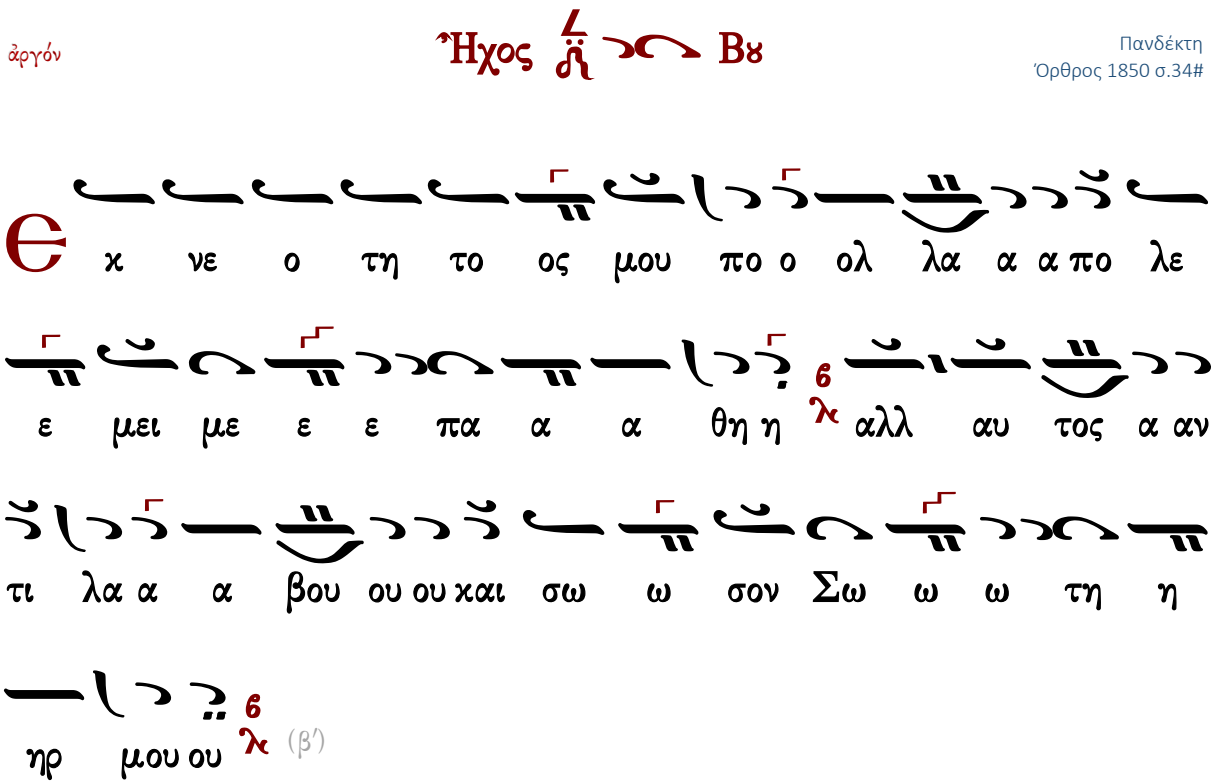

(β′)

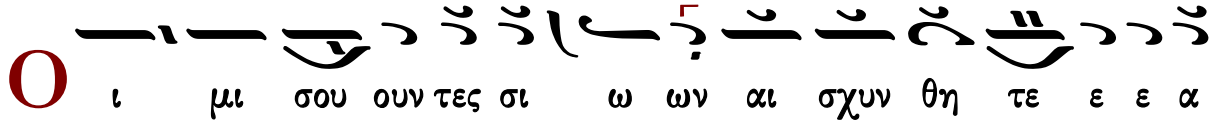
Ο
ι μι σου ουν τες σι ω ων αι σχυν θη τε ε ε α

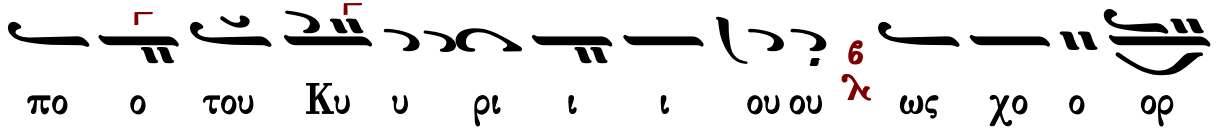
πο ο του Κυ υ ρι ι ι ου ου ως χο ο ορ

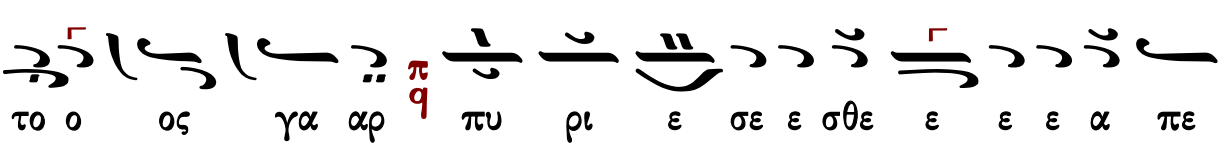
το ο ος γα αρ πυ ρι ε σε ε σθε ε ε ε α πε

ε ξη ρα α α με ε ε νοι οι
(β′)

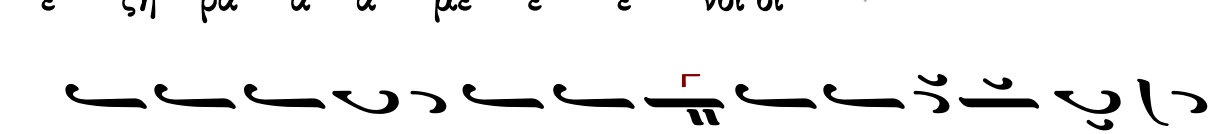
Δ
ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνευ μα

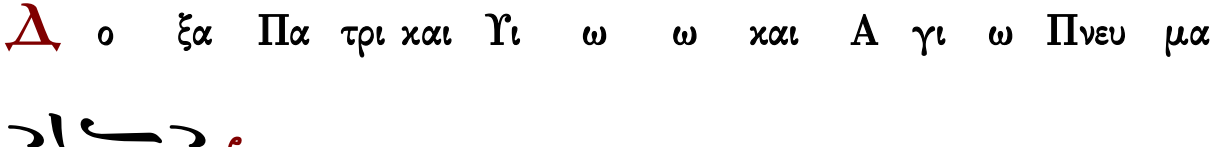
α τι ι

γι ω Πνε ευ μα τι πα α α σα ψυ υ χη η ζω

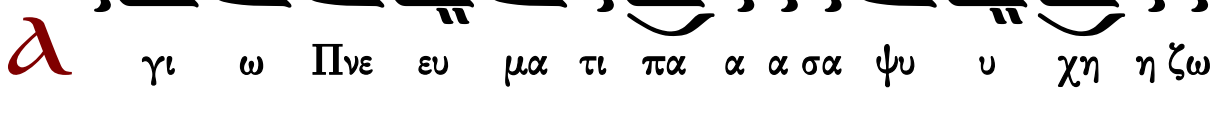
ω ου ου ου ται αι και αι αι αι κα θαρ σει υ υ ψου ται αι

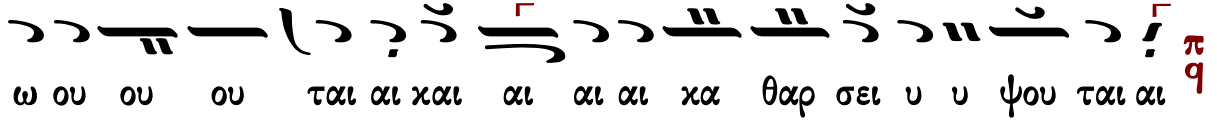
λαμ πρυ υ υ υ νε ε ε ται αι τη η Τρι α

δι κη η μο να α α δι ι ι ι ι ε ε ρο κρυ υ

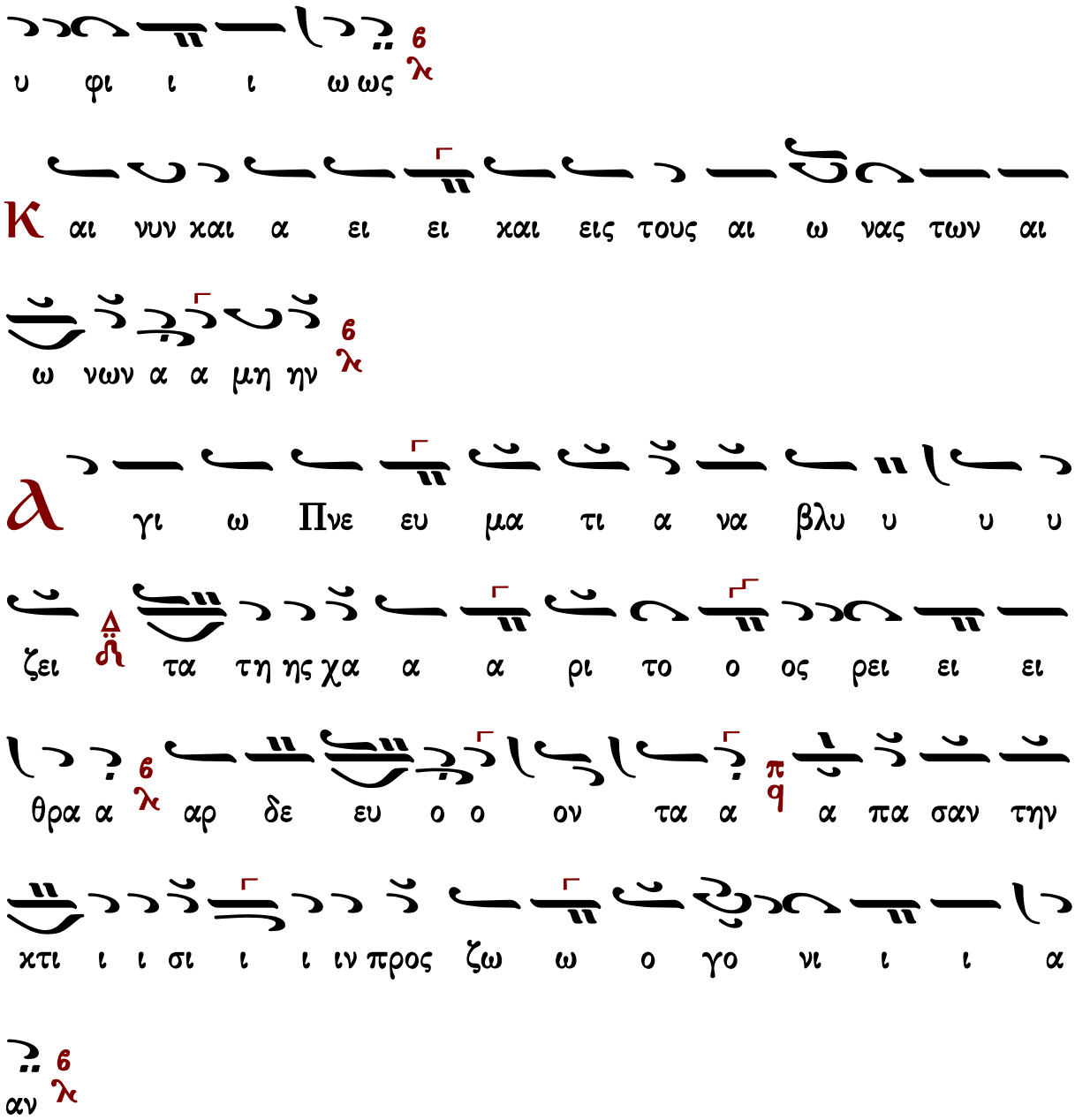

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Προκείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

ἀργόν

Ἦχος Βγ

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.486*

Θ

χ νε ο τη η το ος μου πο ο ολ λα α α πο

λε ε ε μει με ε πα α α θη η λ6 αλλ αυ

το ος αν τι λα α βου ου ου και σω ω ω σον Σω

ω τη η ηρ μου ου λ6 (β′)

Ο

ι μι σου ου ου ουν τε ες Σι ι ω ων αι σχυ υν

θη η η τε ε ε ε ε α α πο του Κυ

υ ρι ι ι ου ου λ6 ως χο ο ο ο ορ το ο ο

ος γαρ πυ υ ρι ε ε σε ε ε σθε ε ε ε α πε ξη

ρα με ε ε ε ε νοι οι λ6 (β′)

Δ

ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι ω Δ̈ και αι αι α γι

ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι

Ⲁ γι ω ω Πνε ευ μα α τι πα α α α σα α

ψυ υ χη η ζω ω ου ου ου ται αι χαι χα θα α α α

αρ σει ει υ ψου ου ου ται αι αι λα α αμ

πρυ υ νε ε ε ται τη Τρι α δι χη η μο ο να

α α δι ι ι ι ε ε ε ρο χρυ υ φι ι ι ω

ως

Ⲕ αι νυ υ υν χαι α α ει χαι αι εις τους αι

αι ω ω ω να ας τω ων αι αι ω ω ω ω

ω νων α α μη ην

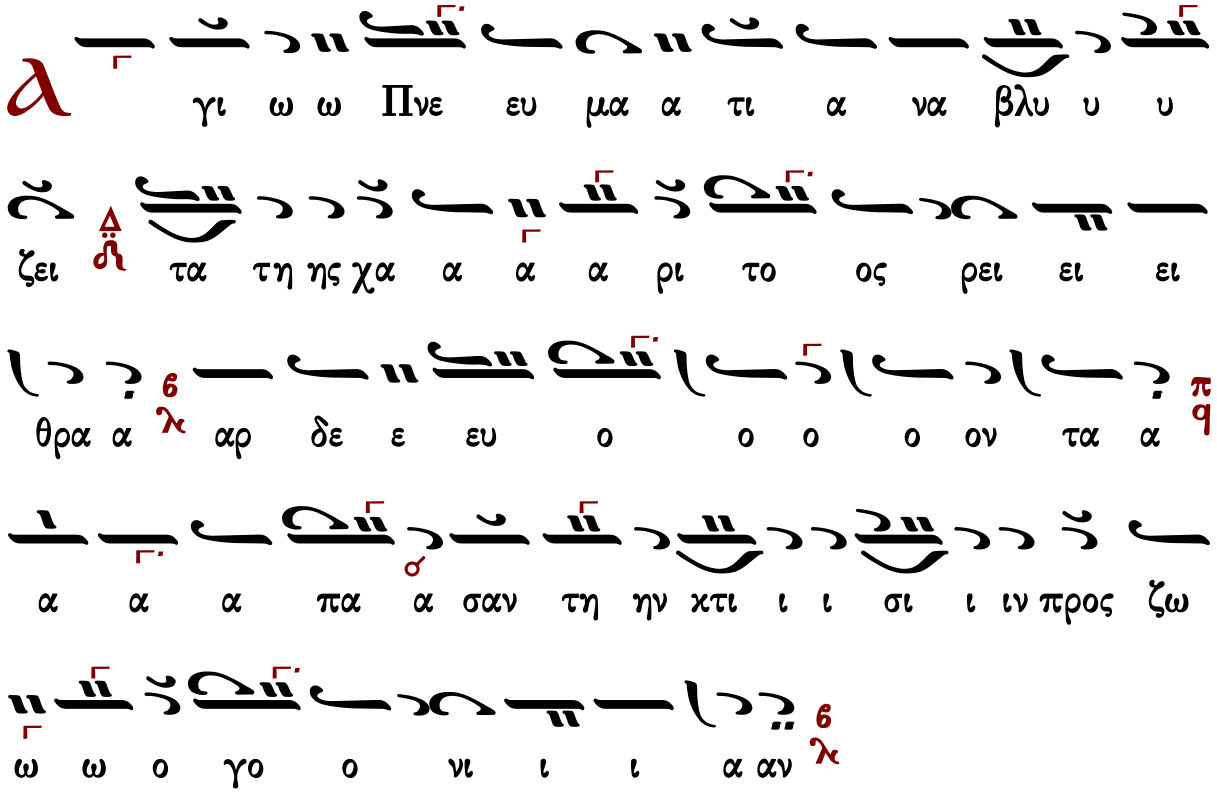

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Προκείμενον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

ἀργόν

Ἦχος Βϋ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.139*

ω σον Σω ω τη η ηρ μου ου λ (β′)

Ο ι μι σου ου ουν τες Σι ι ων αι σχυ υν θη

η η τε ε ε ε α πο ο του Κυ υ ρι ι

ι ου ου λ ως χο ορ το ο ο ος γα αρ π q πυ ρι

ι ε σε ε σθε ε ε ε α πε ε ε ξη ρα α με

ε ε νοι οι λ (β′)

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω Δ̈ και αι αι

αι α γι ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι λ

λ γι ω Πνευ μα α τι πα α α σα ψυ υ χη

ζω ω ου ου ου ται αι λ και κα θα α α αρ

σει υ ψου ου ου ου ου ται αι λα αμ πρυ υ νε ε

ται αι 6 λ τη Τρι α δι κη η μο ο ο να α α δι ι ι

ι ι ε ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως 6 λ

Κ αι νυ υ υν και α α ει Δ δ και εις τους αι αι ω ω

ω νας των αι ω ω νων α α μη ην 6 λ

α γι ω Πνευ μα α τι α να βλυ υ υ ζει τα

τη ης χα α α α ρι το ος ρει ει ει θρα α 6 λ

αρ δε ευ ο ο ο ον τα α π q α α πα α σαν

τη ην κτι ι ι σι ι ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο

ο νι ι ι α αν 6 λ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀργοσύντομον

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.435*

Ѳ

κ νε ο τη το ος μου πολ λα α πο λε μει με

πα α θη λ αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω ω σον Σω

τη η ηρ μου λ (β′)

Ο

ι μι σου ουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α πο

του Κυ ρι ι ου λ ως χο ορ το ος γαρ πυ ρι ι ε

σε σθε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι λ (β′)

Δ

ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι λ

λ

γι ω Πνευ μα τι πα α σα ψυ χη ζω ου ου

ται λ και κα θα αρ σει υ ψου ου τε λαμ πρυ νε ται

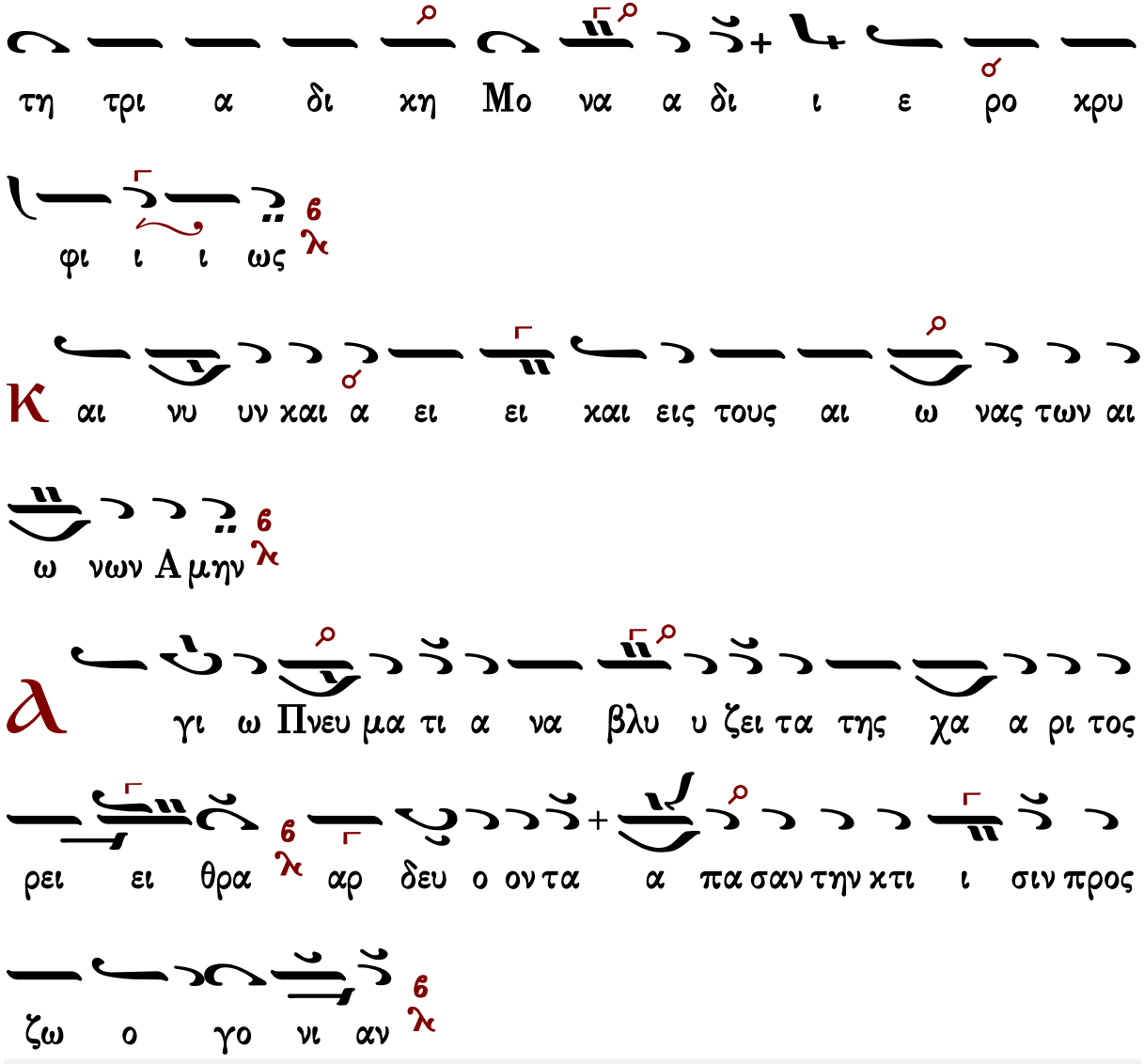

Προκείμενον

ᾠδὴ Ζαχαρίου

Ἦχος γ΄τος λ Βου χ΄

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.195/949*

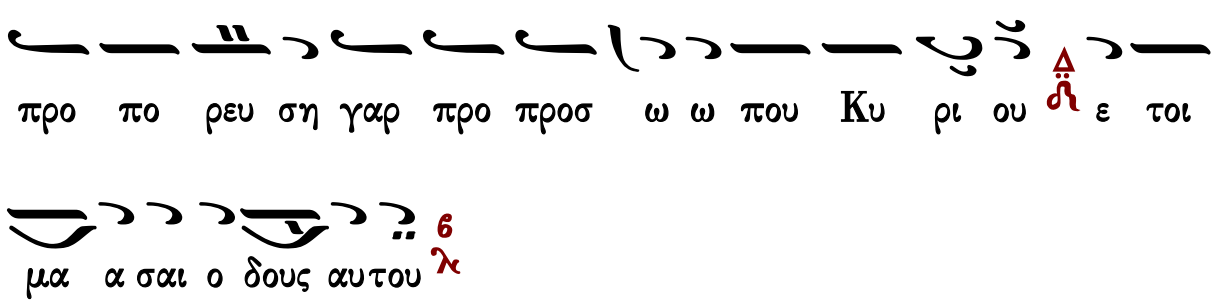
προ πο ρευ ση γαρ προ προσ ω ω που Κυ ρι ου ε τοι
μα α σαι ο δους αυτου

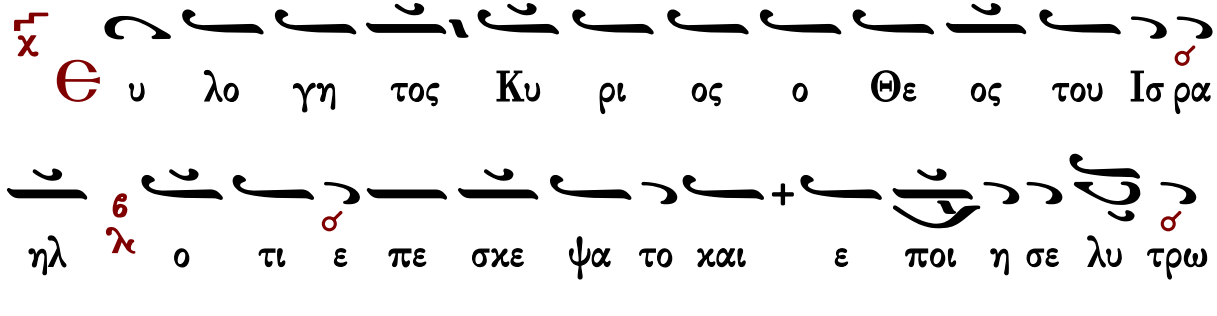
υ λο γη τος Κυ ρι ος ο Θε ος του Ισ ρα
ηλ ο τι ε πε σκε ψα το και ε ποι η σε λυ τρω
σιν τω λα ω αυ του

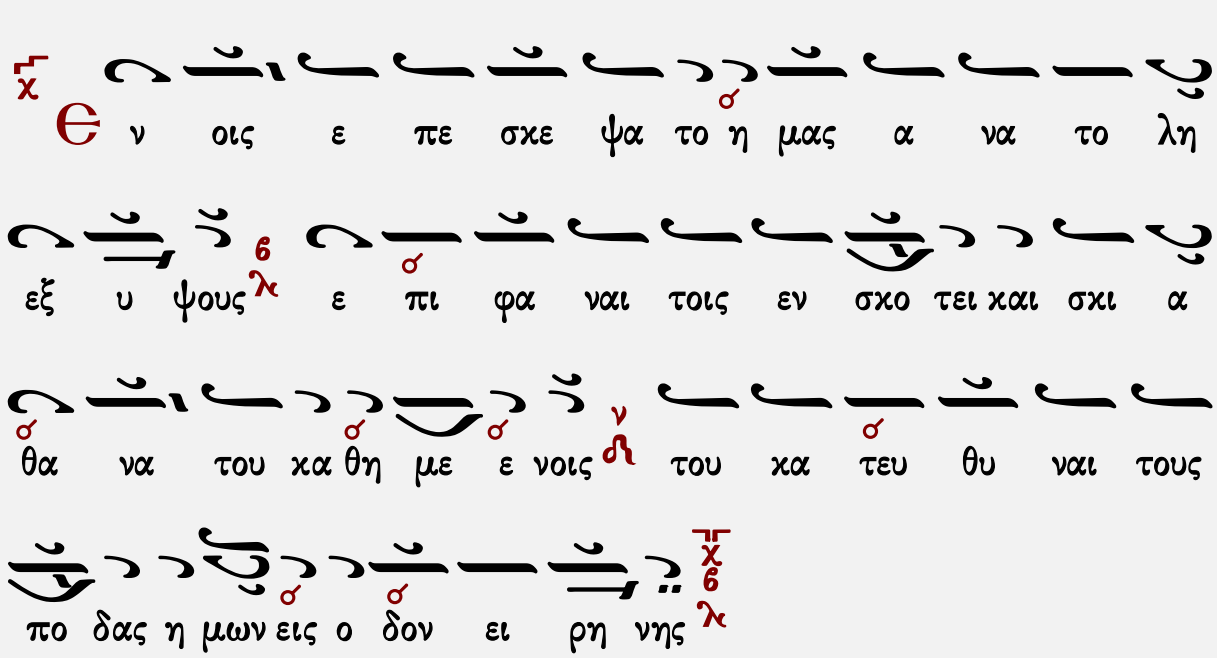
ν οις ε πε σκε ψα το η μας α να το λη
εξ υ ψους ε πι φα ναι τοις εν σκο τει και σκι α
θα να του κα θη με ε νοις του κα τευ θυ ναι τους
πο δας η μων εις ο δον ει ρη νης

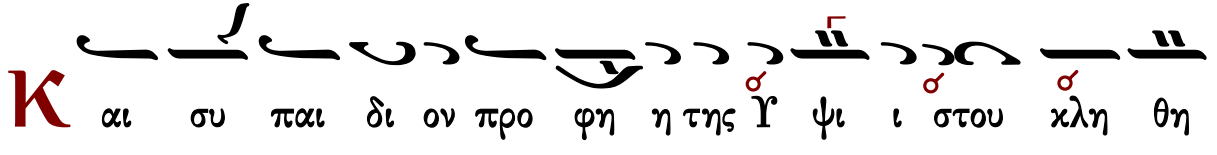
Και συ παι δι ον προ φη η της Υ ψι ι στου κλη θη

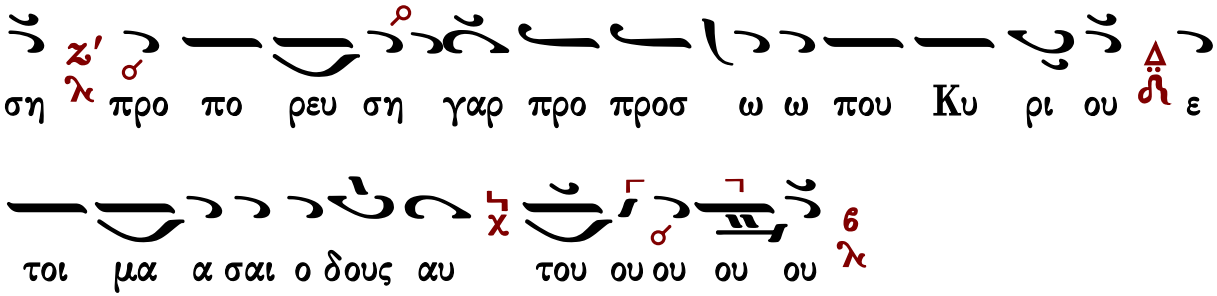

Κανόνες

Κανὼν τῆς Θεοτόκου ᾠδὴ α΄

ὁ εἱρμός

Ἦχος λ π

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.468#

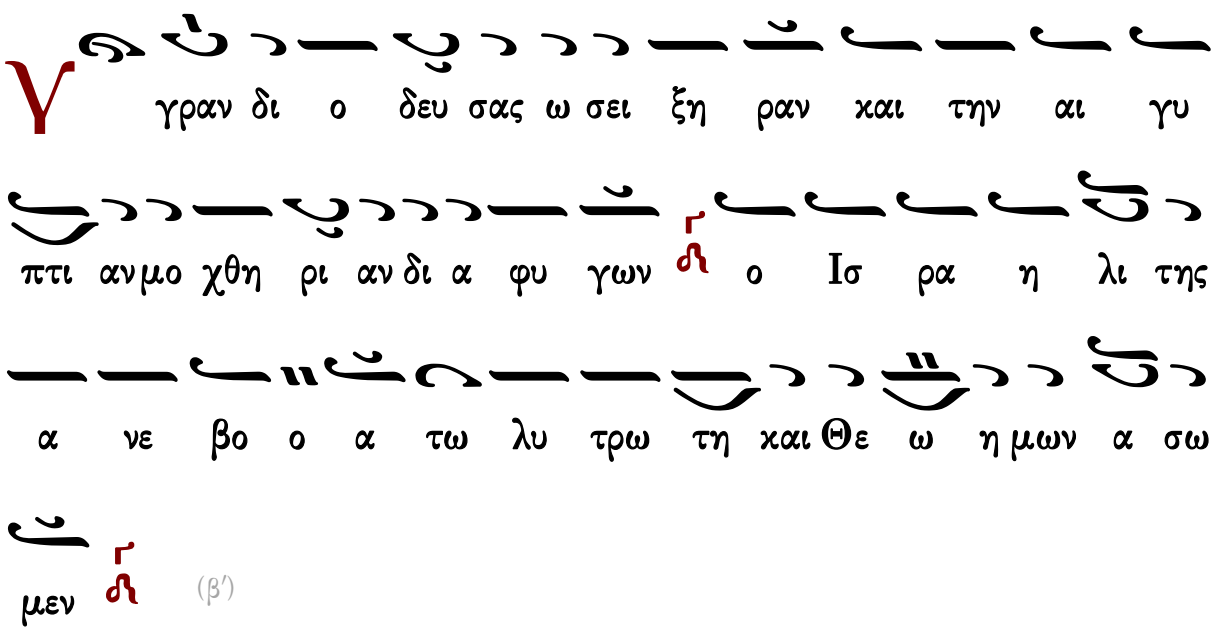

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.566#

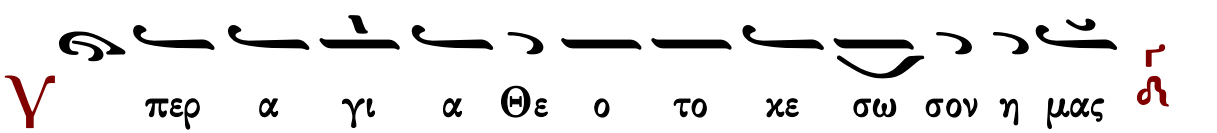

Πολ λοις συν ε χο με νος πει ρα σμοις προς σε κα
τα φευ γω σω τη ρι αν ε πι ζη των ω Μη τερ του
Λο γου και Παρ θε ε νε των δυ σχε ρων και δει νων
με δι α σω σον
Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Πα θων με τα ρατ του σι προ σβο λαι πολ λης α θυ
μι ας εμ πι πλω σαι μου την ψυ χην ει ρη νευ σον κο
ρη τη γα λη η νη τη του Υι ου και Θε ου σου
παν α μω με
Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

C ω τη ρα τε χου σαν σε και Θε ον δυσ ω πω Παρ θε

νε λυ τρω θη ναι με των δει νων σοι γαρ νυν προσ φευ γων α

να τει ει νω και την ψυ χην και την δι α νοι αν

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ν ο σουν τα το σω μα και την ψυ χην ε πι σκο πης

θει ας και προ νοι ας της πα ρα σου α ξι ω σον μο

νη Θε ο μη η τορ χ λ ως α γα θη α γα θου τε λο χευ

τρι α

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ γ΄

ὁ εἱρμός

Ἦχος λ π

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.470#

Ο υ ρα νι ας α ψι δος ο ρο φουρ γε ε Κυ ρι ε και

της Εκ κλη σι ας δο μη τορ συ με στε ρε ω σον εν

τη α γα α πη τη ση των ε φε των η αχ χρο της

των πι στων το στη ρι γμα μο νε φι λαν θρω πε (β′)

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.568#

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Προ στα σι αν και σκε πην ζω ης ε μης τι θη μι

σε Θε ο γεν νη τορ Παρ θε νε συ με κυ βερ νη σον

προς τον λι με να σου των α γα θων η αι τι ι

α των πι στων το στη ρι γμα μο νη παν υ μνη τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

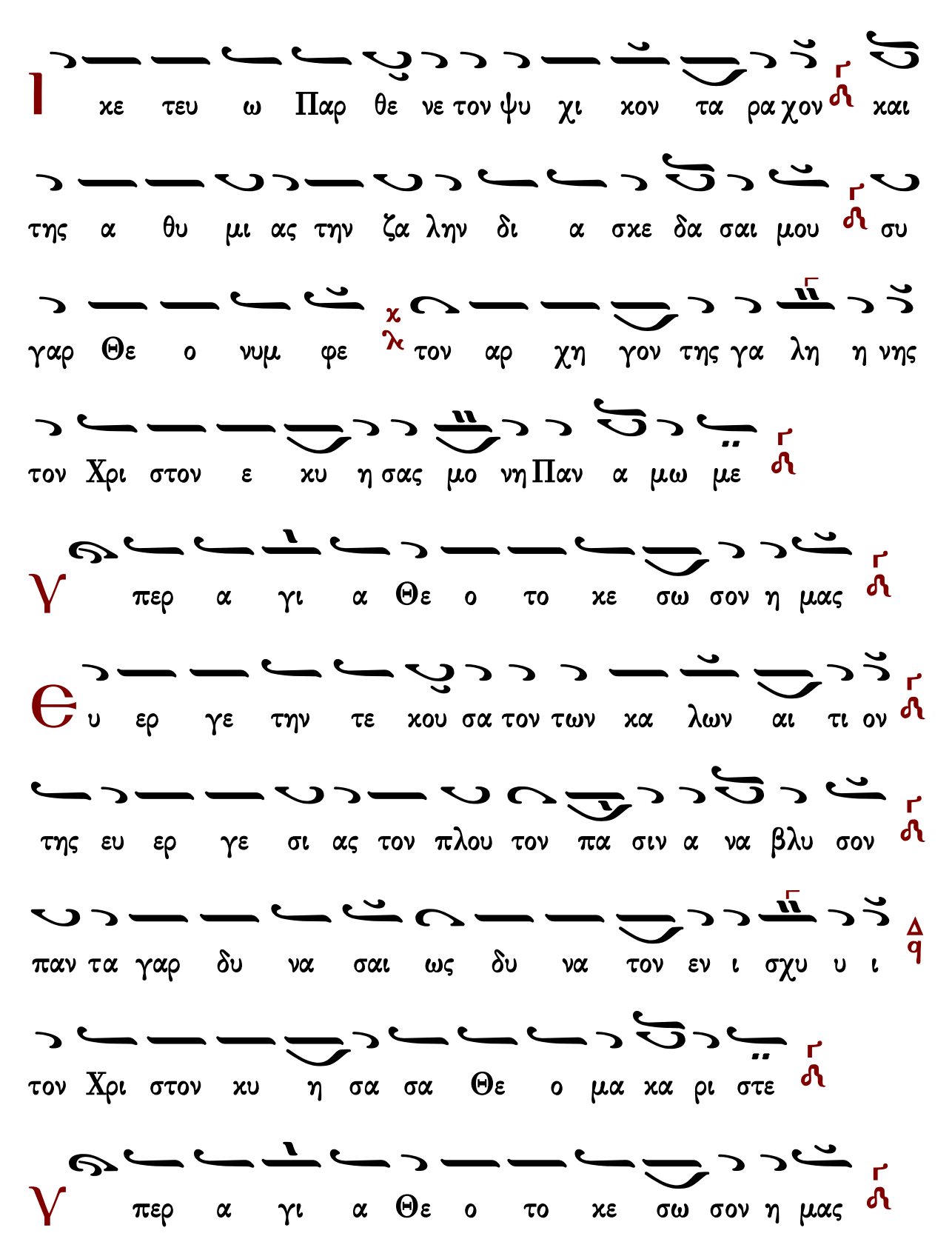
Ι
κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον τα ρα χον και
της α θυ μι ας την ζα ληη δι α σκε δα σαι μου συ
γαρ Θε ο νυμ φε χ λ τον αρ χη γον της γα λη η νης
τον Χρι στον ε κυ η σας μο νη Παν α μω με
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας
Θ υ ερ γε την τε κου σα τον των κα λων αι τι ον
της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον πα σιν α να βλυ σον
παν τα γαρ δυ να σαι ως δυ να τον εν ι σχυ υ ι
τον Χρι στον κυ η σα σα Θε ο μα κα ρι στε
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

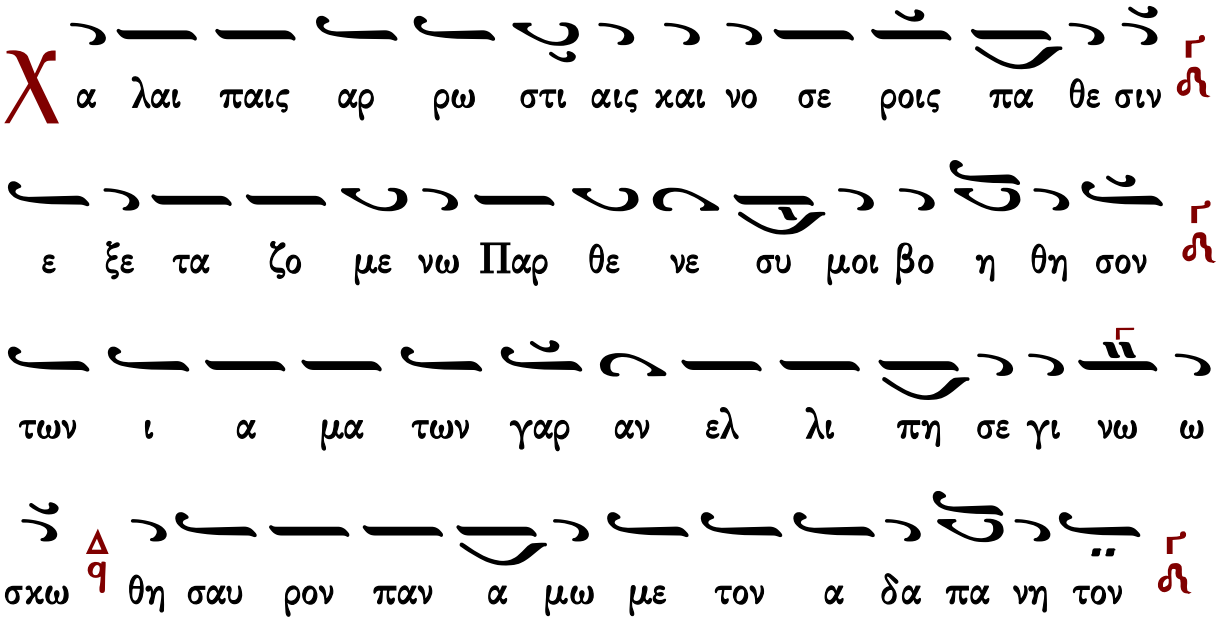

Καταβασίαι εἰς ἑορτὰς τῆς Θεοτόκου

Σύντομοι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος Βου

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

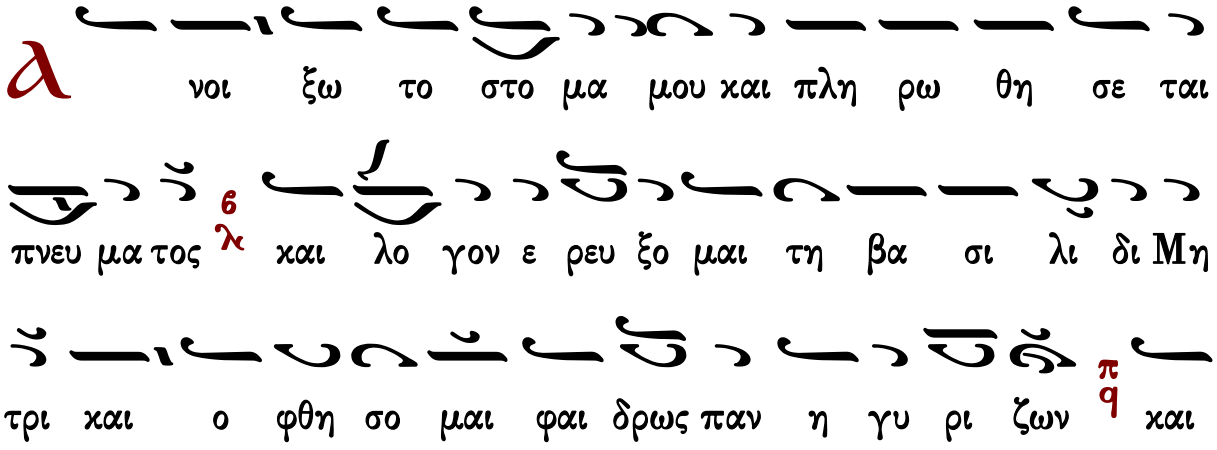

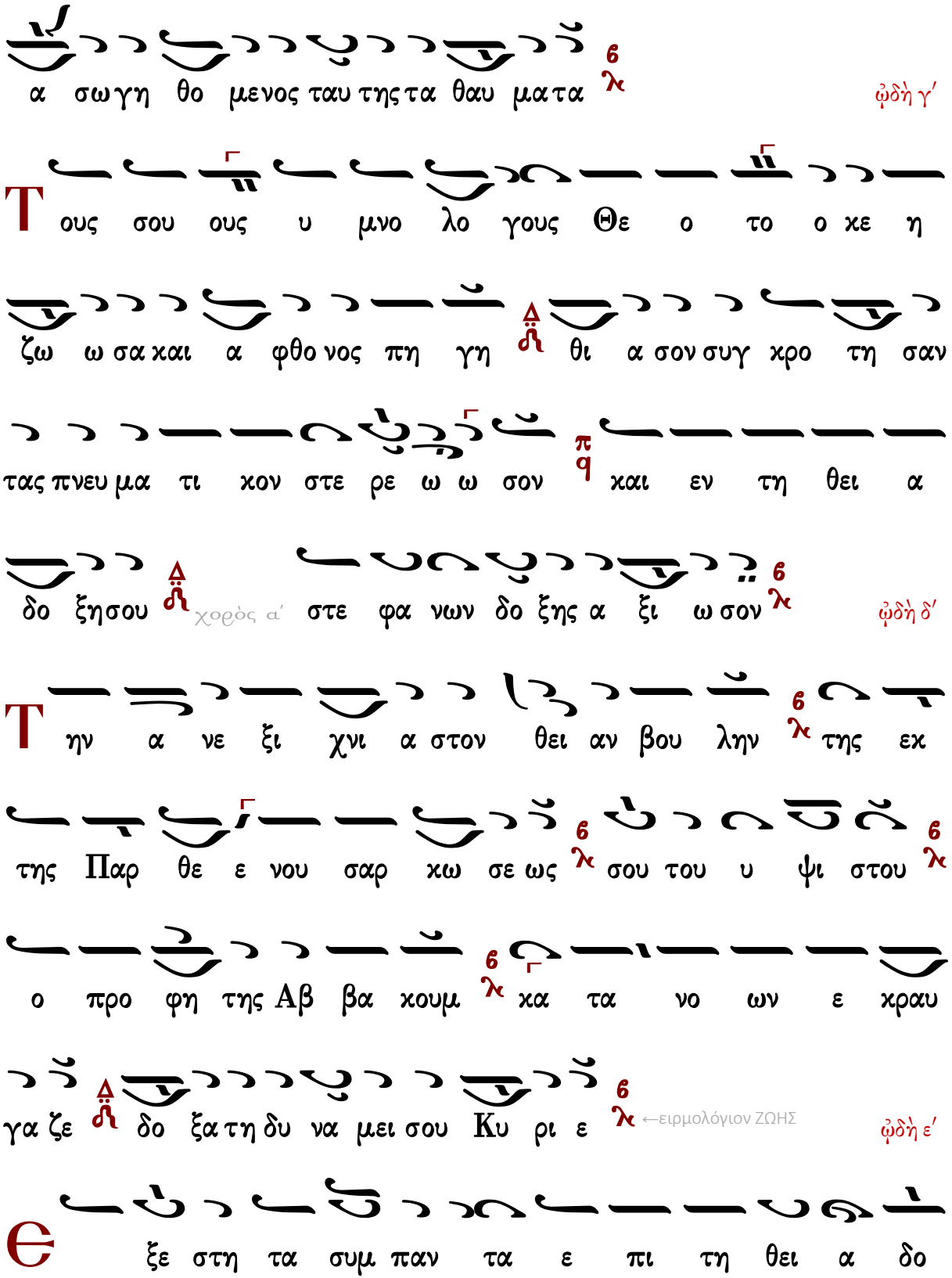
α σωγη θο μενος ταυ της τα θαυ ματα
ᾠδὴ γ΄
Τ ους σου ους υ μνο λο γους Θε ο το ο κε η
ζω ω σα και α φθο νος πη γη θι α σον συγ κρο τη σαν
τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη θει α
δο ξησου χορὸς α΄ στε φα νων δο ξης α ξι ω σον
ᾠδὴ δ΄
Τ ην α νε ξι χνι α στον θει αν βου λην της εκ
της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως σου του υ ψι στου
ο προ φη της Αβ βα κουμ κα τα νο ων ε κραυ
γα ζε δο ξα τη δυ να μει σου Κυ ρι ε ←ειρμολόγιον ΖΩΗΣ
ᾠδὴ ε΄
Θ ξε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α δο

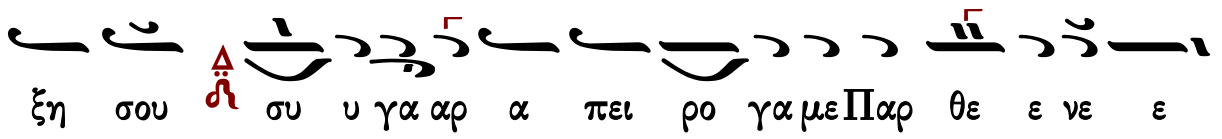

ξη σου δ̈ ρ̈ συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε ε

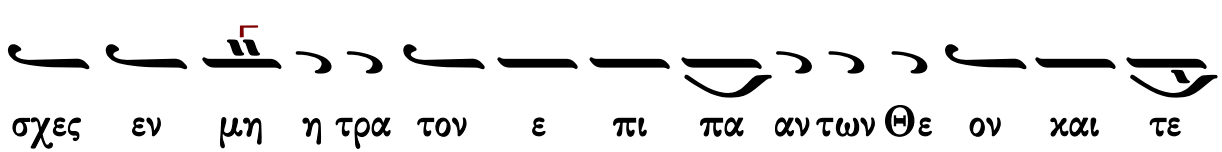

σχες εν μη η τρα τον ε πι πα αν των Θε ον και τε

ε τοκας α χρο νον Υι ον πα σι τοις υ μνου σι σε λ̈ σω τη

ρι ι αν βρα βευ ον τα λ̈

ᾠδὴ ς′

Τη ν θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν τες ε ορ την

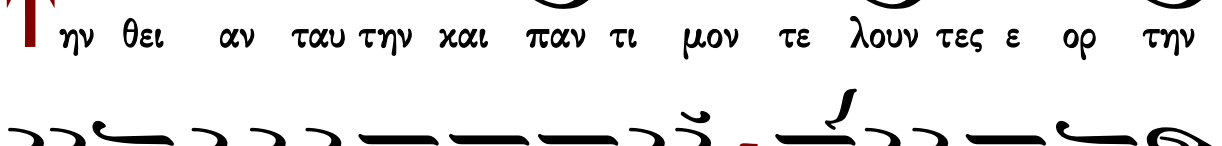

οι θε ο φρο νες της Θε ο μη τορος π̇ q̇ δευ τε τας χει ρας κρο

τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε ον δο ξα ζον

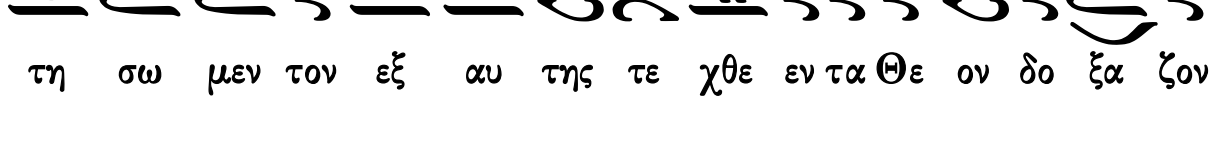

τες λ̈

ᾠδὴ ζ′

Ο υκ ε λα α τρε ευ σαν τη κτι σει οι θε ο φρο νες πα

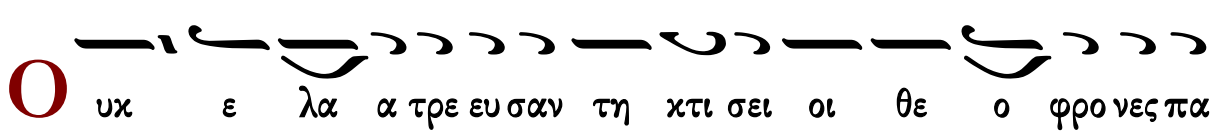

ρα τον κτι σα αν τα λ̈ αλ λα πυ ρο ος α πει λην ο̇ ξ̇ αν

δρει ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον 6 λ υ περ υ μνη

η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος χαι Θε ος ευ λο γη το

ος ει 6 λ

ᾠδὴ η΄

α ι νου μεν ευ λο γου μεν χαι προσ κυ νου ου μεν

τον Κυ ρι ον 6 λ

Π αι αι δας ευ α γεις εν τη χα μι ι νω ο

το ο χος της Θε ο το χου δι ε σω σα το ο το τε

μεν τυ που με νος νυν δε εν ερ γου με ε νος π q την οι

χου με νην α πα σαν α γει ρει ψα αλ λου ου σαν τον

Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα ερ γα χαι υ περ υ ψου ου

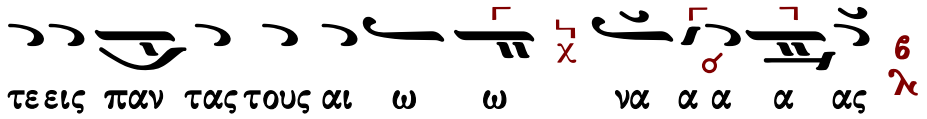

Γαβριὴλ Κουντιάδου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος ⸗ ⸗ Βʁ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.511*

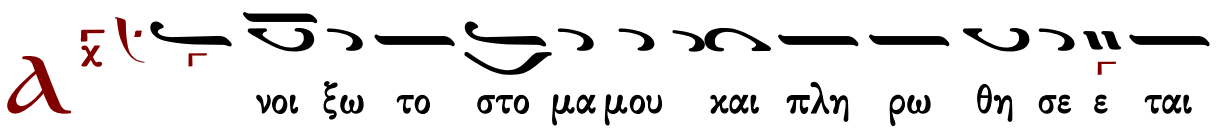

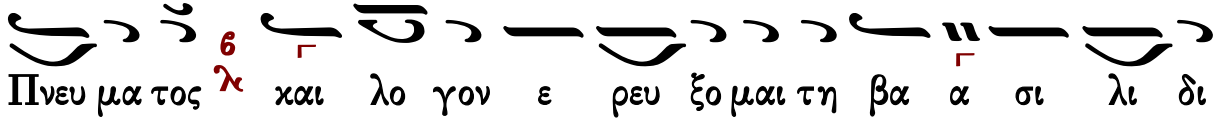

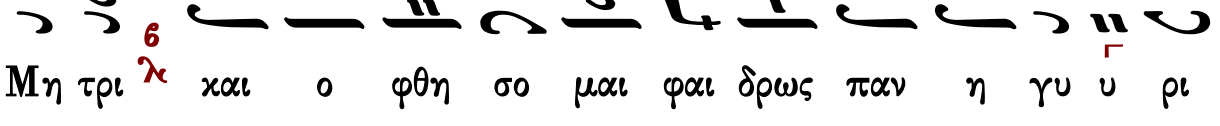

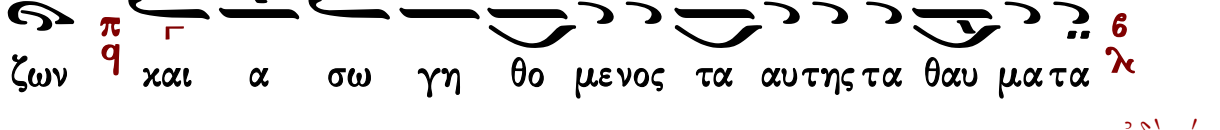

ᾠδὴ γ΄

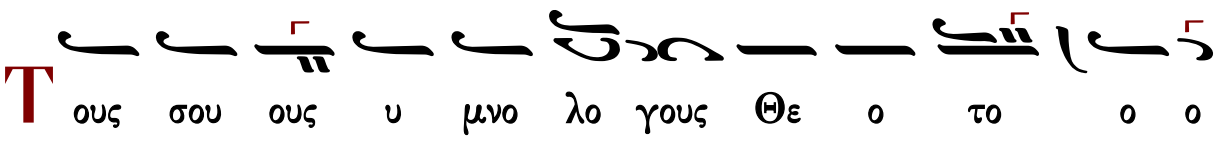

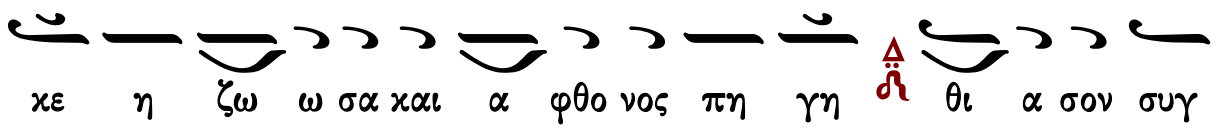

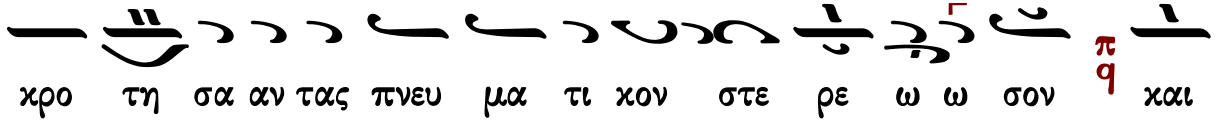

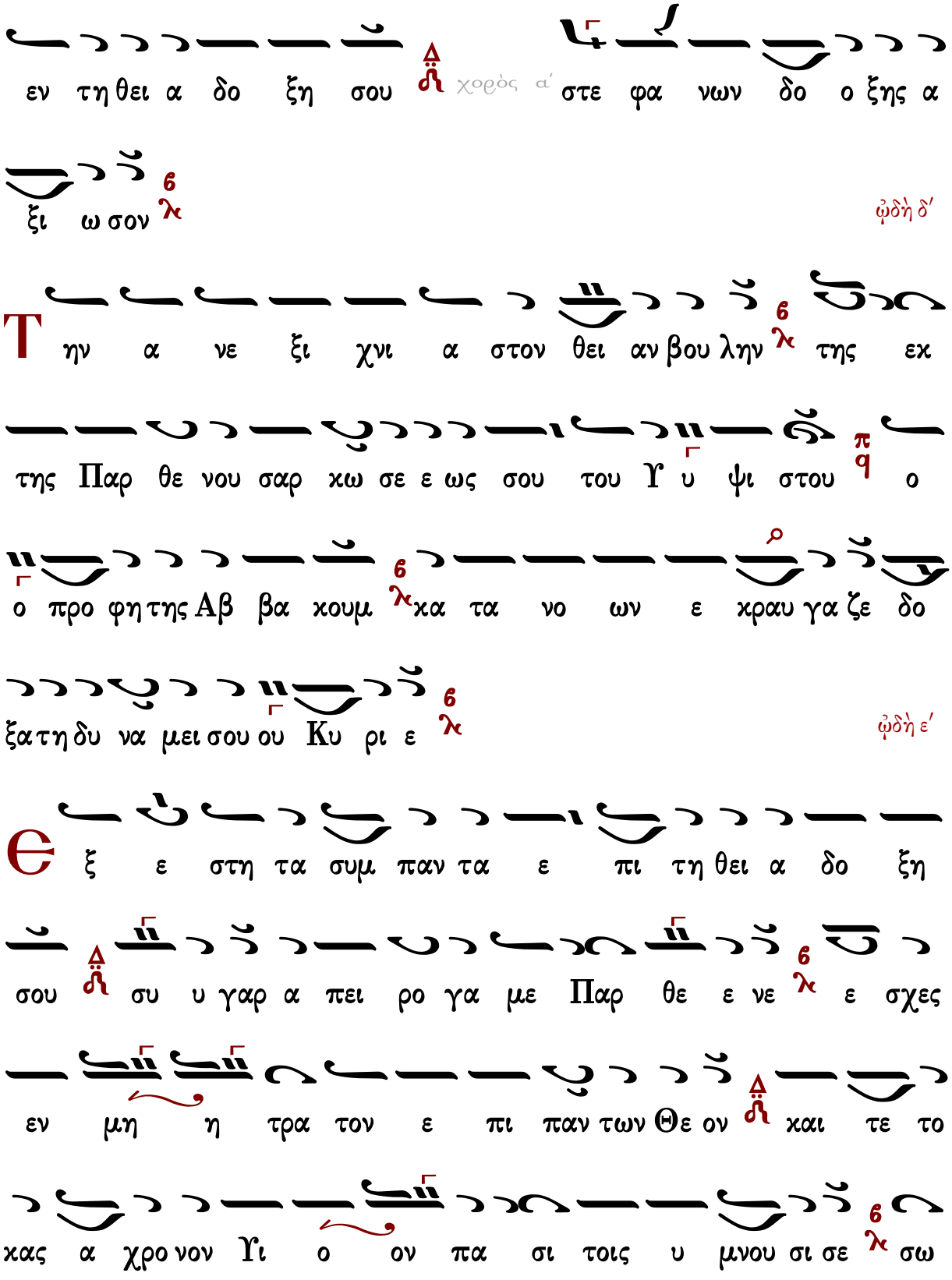
εν τη θει α δο ξη σου χορὸς α΄ στε φα νων δο ο ξης α
ξι ω σον
ᾠδὴ δ΄
Την α νε ξι χνι α στον θει αν βου λην της εκ
της Παρ θε νου σαρ κω σε ε ως σου του Υ υ ψι στου ο
ο προ φη της Αβ βα κουμ κα τα νο ων ε κραυ γα ζε δο
ξα τη δυ να μει σου ου Κυ ρι ε
ᾠδὴ ε΄
Θξ ε στη τα συμ παν τα ε πι τη θει α δο ξη
σου συ υ γαρ α πει ρο γα με Παρ θε ε νε ε σχες
εν μη η τρα τον ε πι παν των Θε ον και τε το
κας α χρο νον Υι ο ον πα σι τοις υ μνου σι σε σω

τη ρι ι αν βρα βευ ον τα

ᾠδὴ ς΄

Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν τες ε ορ

την οι θε ο φρο νες της Θε ο ο μη το ρος δευ τε τας χει

ρας χρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν τα Θε ον

δο ξα ζον τες

ᾠδὴ ζ΄

Ο υκ ε λα τρε ευ σαν τη κτι σει οι οι θε ο φρο νες

πα ρα τον κτι σαν τα αλ λα πυ ρο ος α πει λην

αν δρει ως πα α τη σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον υ

περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε ος

ευ λο γη το ος ει

ᾠδὴ η΄

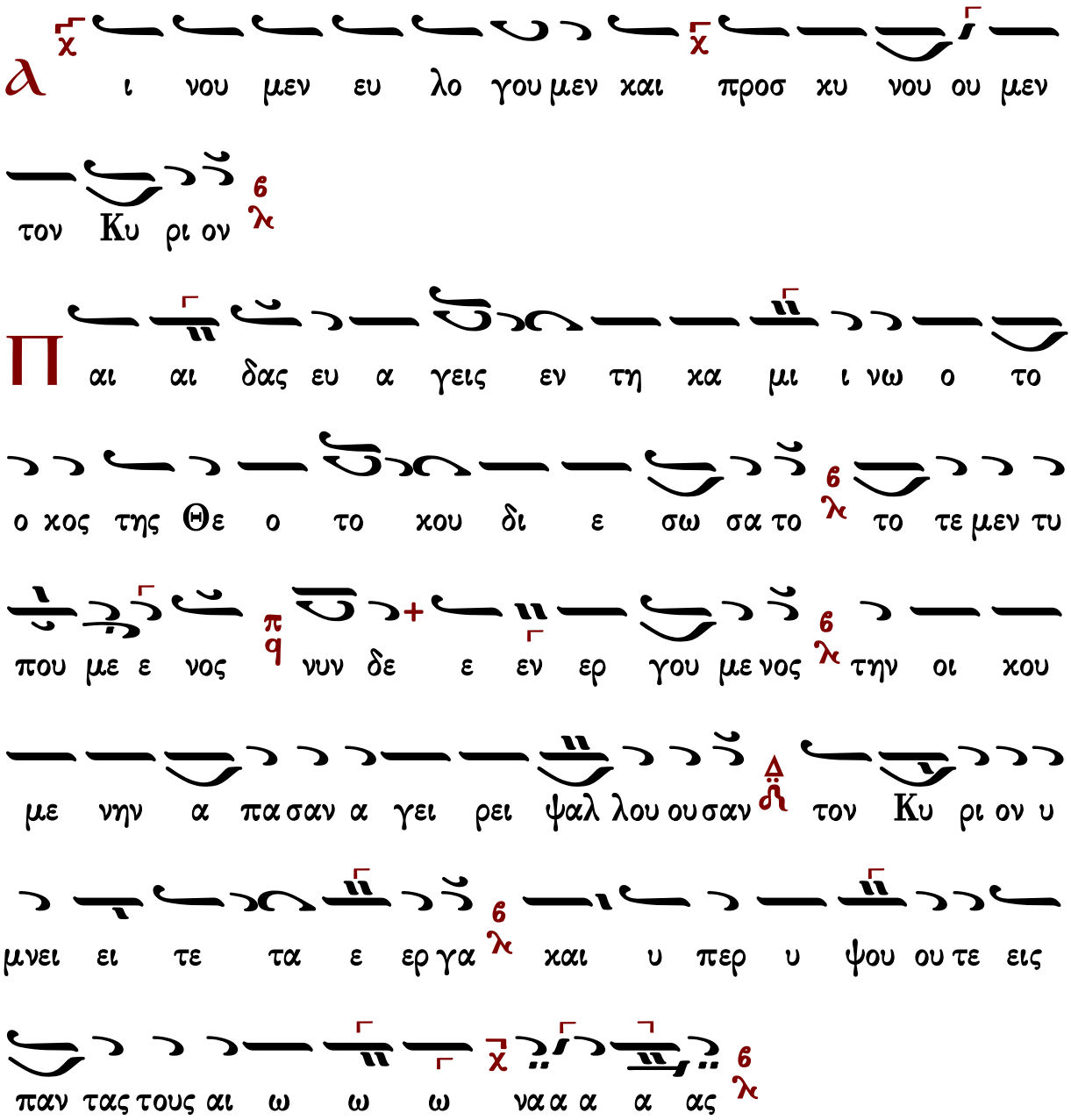

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Τιμιωτέρα Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἀργαί

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)

ᾠδὴ α΄ Ἦχος Βγ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.234/1932*

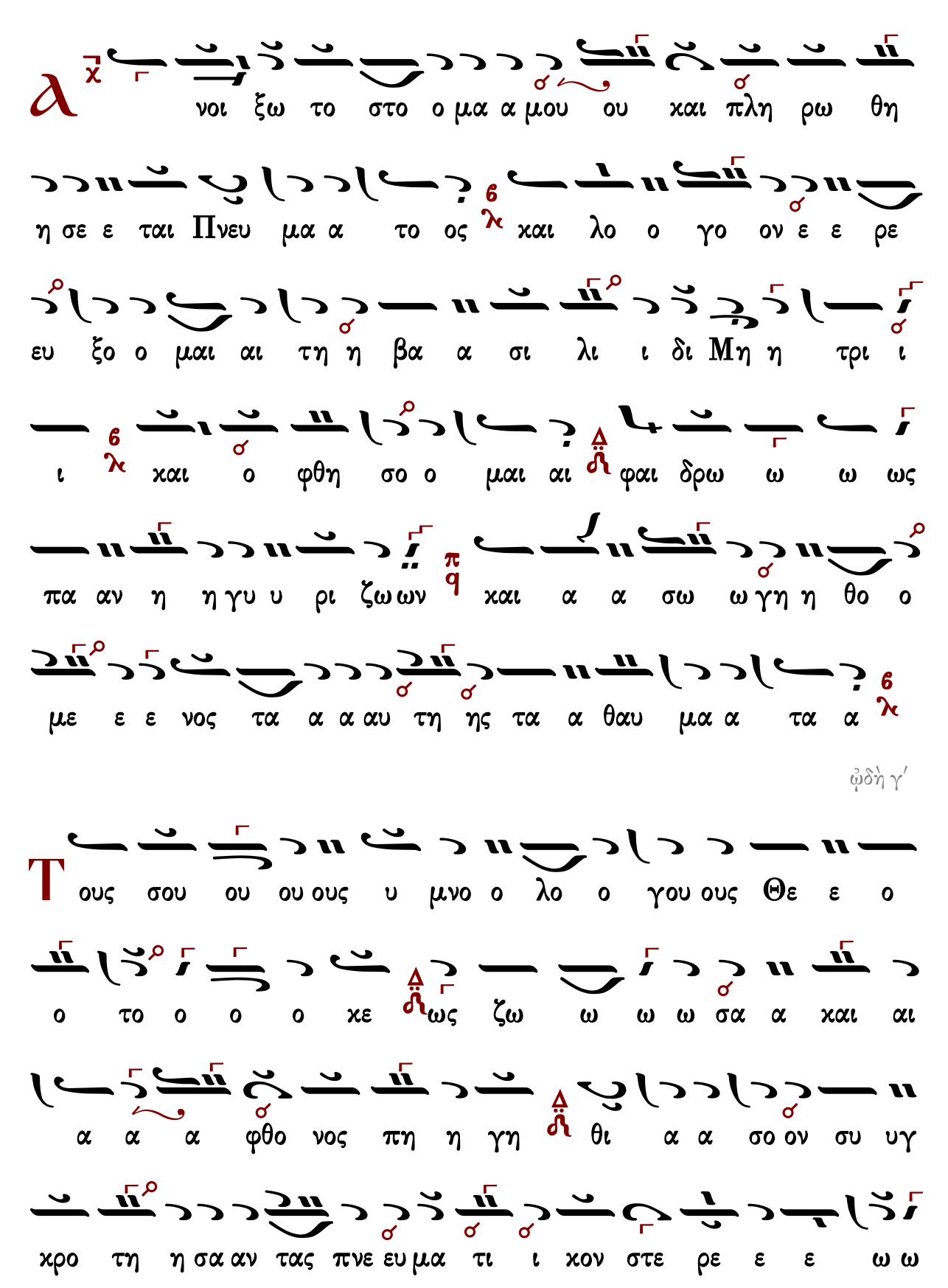
α
νοι ξω το στο ο μα α μου ου και πλη ρω θη
η σε ε ται Πνευ μα α το ος και λο ο γο ον ε ε ρε
ευ ξο ο μαι αι τη η βα α σι λι ι δι Μη η τρι ι
ι και ο φθη σο ο μαι αι φαι δρω ω ω ως
πα αν η η γυ υ ρι ζω ων και α α σω ω γη η θο ο
με ε ε νος τα α α αυ τη ης τα α θαυ μα α τα α
ᾠδὴ γ′
Τ ους σου ου ου ους υ μνο ο λο ο γου ους Θε ε ο
ο το ο ο ο κε ως ζω ω ω ω σα α και αι
α α α φθο νος πη η γη θι α α σο ον συ υγ
χρο τη η σα αν τας πνε ευ μα τι ι κον στε ρε ε ε ω ω

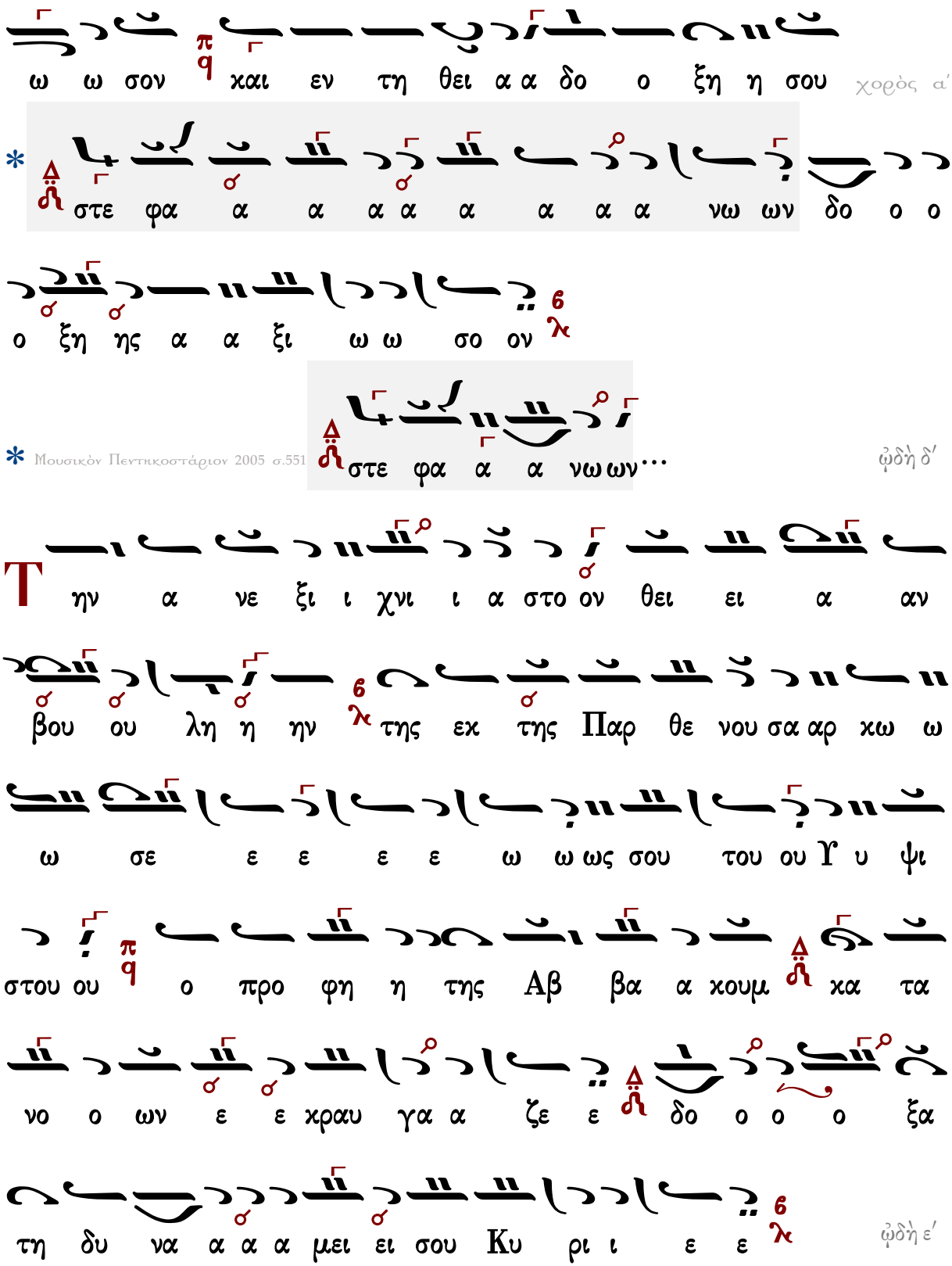

* Μουσικὸν Πεντηκοστάριον 2005 σ.551

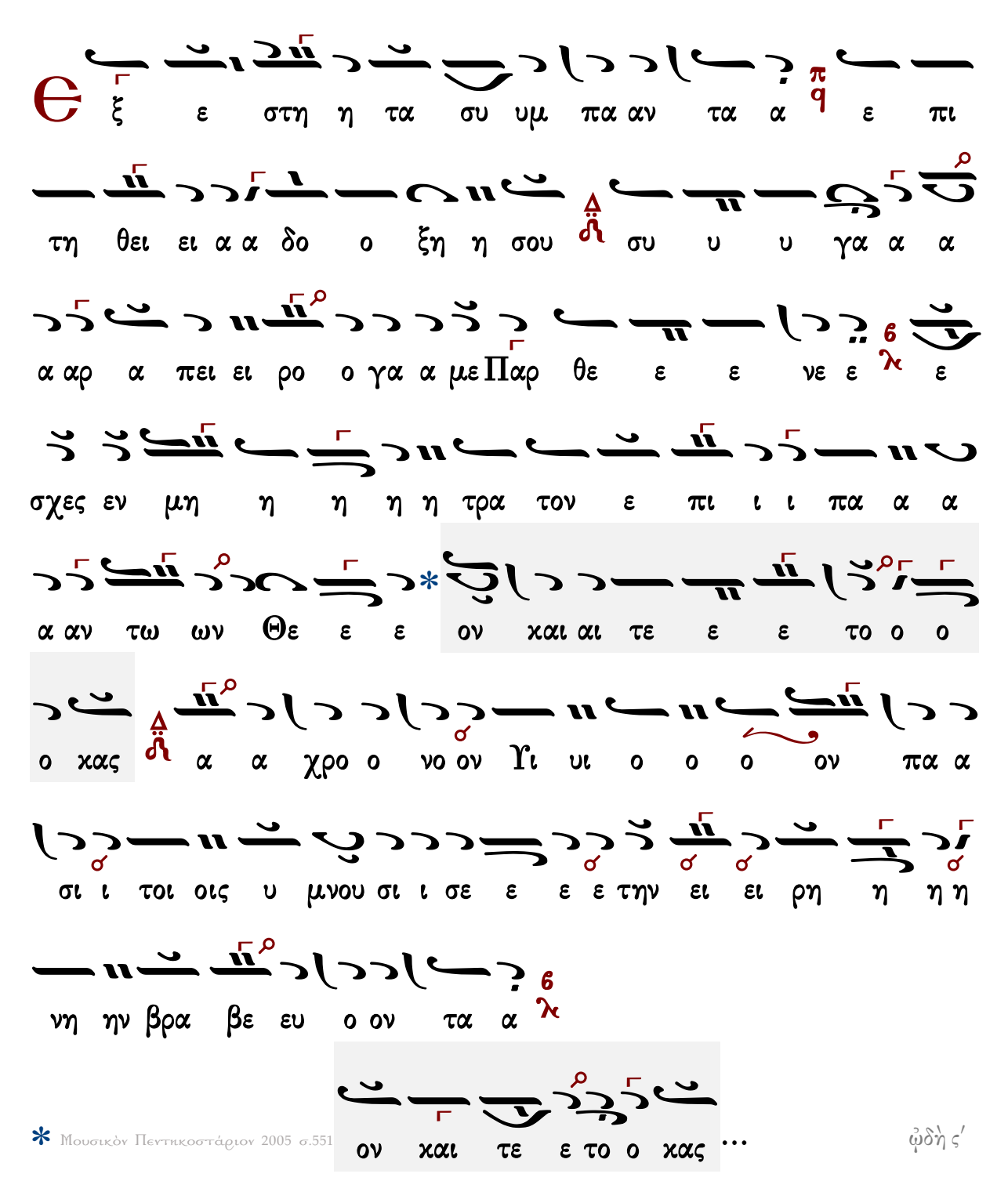

* Μουσικὸν Πεντηκοστάριον 2005 σ.551

Τ ην θει αν τα αυ τη ην και πα αν τι ι μον τε λου ουν

τε ες ε ε ο ορ τη ηην οι οι θε ε ο ο ο

φρο ο νες της Θε ο μη η η το ο ο ο ρος π q δευ τε τας

χει ρα α ας χρο τη η σω ω μεν τον εξ αυ τη

ης τε ε χθε ε εν τα Θε ε ο ον δο ξα ζο ον τε ες 6 λ ὡδὴ ζ'

Ο υκ ε λα α α τρε ε ε ευ σαν τη χτι ι

σει ει οι οι θε ο φρο ο νες πα ρα το ο ον χτι ι

σα α α αν τα α 6 λ αλ λα α α α πυ ρο ος α πει ει

λη ην αν δρει ει ω ως πα α τη η σα αν τες χαι αι ρο ον

τες ε ψα αλ λο ον 6 λ υ περ υ υ υ μνη η

η η τε ε π/q ο των πα τε ρω ων Κυ ρι ι ο ος

και Θε ε ος ε ευ λο γη η το ο ος ει ει 6/λ

ᾠδὴ η΄

α ι χ νου μεν ευ λο χ γου μεν και προσ κυ νου ου ου ου

με εν τον Κυ υ ρι ι ο ον 6/λ

Π αι αι αι αι δας ευ α γει εις ε εν τη η κα μι ι

ι νω ω 6/λ ο το ο ο ο ο κος της Θε ε

ο το ο κου δι ε ε σω ω σα α το Δ/δ το ο τε ε με

εν τυ που με ε νο ος 6/λ νυ υν δε ε εν ερ γου ου

ου με ε ε ε νος π/q την οι κου με ε νη ην α πα α

σαν α γει ει ρει ει ει ψα α α α αλ λου ου ου ου

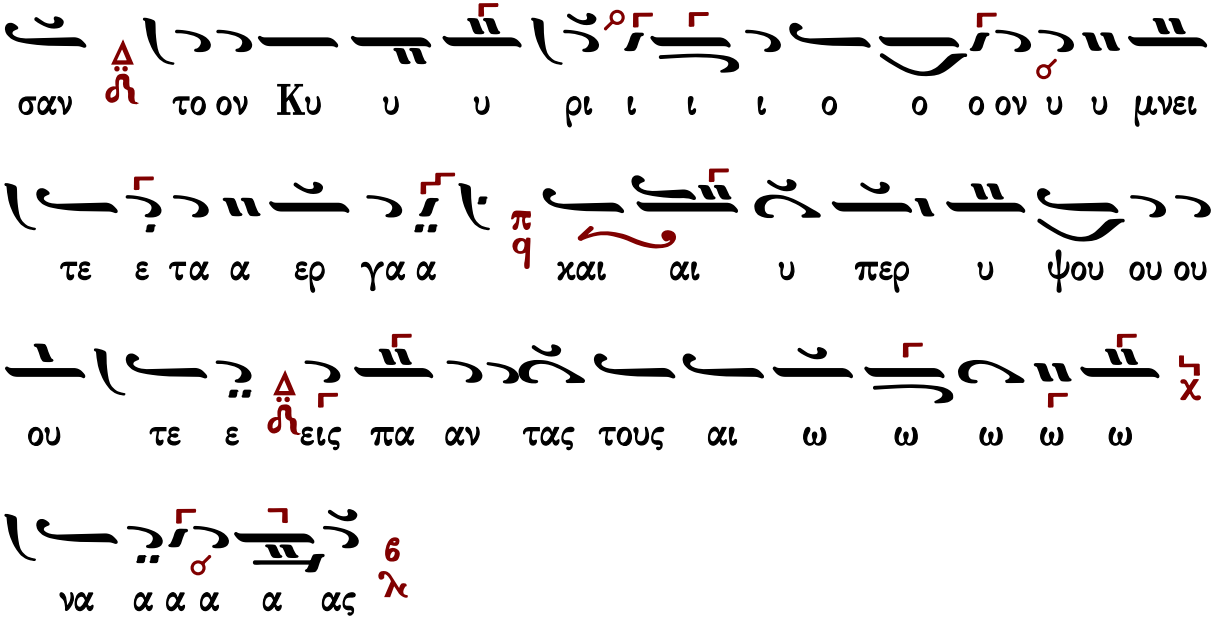

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)

χρόνος διπλοῦς
ᾠδὴ α΄

Ἦχος Βȣ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.507*

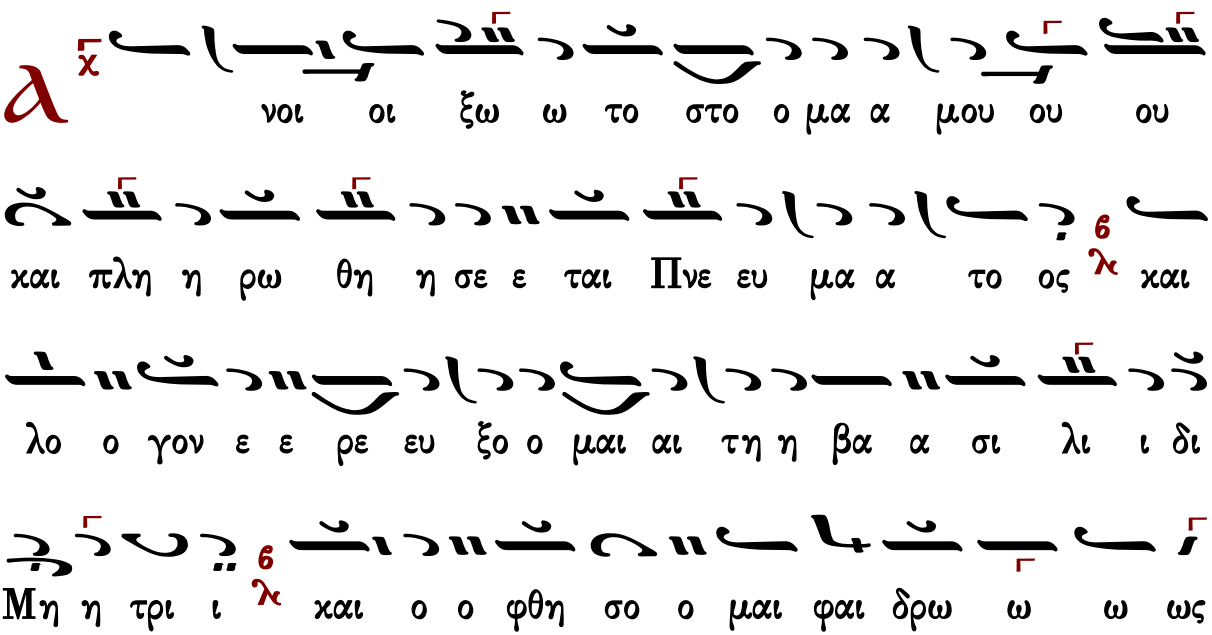

πα αν η η γυ υ ρι ζω ων χαι α α σω γη η η θο
ο με ε νος τα α α αυτης τα α θαυ μα α τα α
ωδὴ γ΄
Τ ους σου ου ου ους υ μνο ο λο ο γου ους Θε ε ο
ο το ο ο ο χε η ζω ω σα χαι αι αι α
φθο ο νος πη η η γη η θι α σον συγ χρο τη η η
σα α α α αν τα ας πνευ μα τι χο
ον στε ρε ε ε ω ω ω ω σον χαι εν τη η
η θει α α δο ξη η σου ου ου χορὸς α΄ στε φα α α νω
ωδὴ δ΄
ων δο ο ο ο ξης α α ξι ω ω σο ον
Τ ην α νε ξι χνι α στο ον θει ει ει ει α αν βου

ου λη ην τη ης εκ της Πα αρ θε ε ε νου ου σαρ κω

ω σε ε ω ως σου ου του Υ υ ψι στου ου ο ο προ ο

φη η η της Αβ βα α κου ου ουμ κα τα νο ω ων

ε ε κραυ γα α ζε δο ο ξα τη η δυ να α α α μει

ει σου ου Κυ ρι ι ε ε

ᾠδὴ ε΄

Θ ξ ε στη η τα συ υμ πα αν τα α ε πι

τη η η θει α α δο ξη η σου συ υ υ γα αρ α

πει ει ρο ο γα α με Παρ θε ε ε νε ε ε σχες εν

μη η η η τρα τον ε πι ι ι πα α α αν τω

ων Θε ε ε ον και αι τε ε ε το ο ο ο κας

α α χρο ο νο ον Υι υι ο ο ον πα α σι ι τοι οις

υ μνου ου σι ι σε ε ε ε σω τη η ρι ι ι ι α αν βρα

βε ευ ο ο ον τα

ᾠδὴ ς′

Τ ην θει αν τα αυ τη ην και πα αν τι ι μο ον τε λου

ουν τε ες ε ο ορ τη η ην οι οι θε ο ο φρο ο νε

ες της Θε ο μη η η το ο ο ο ο ρο

ος δευ τε ταις χει ει ει ει ρας χρο ο τη η η σω ω ω

ω με εν τον εξ αυ τη ης τε ε χθε ε εν τα Θε ε ο ον

δο ξα α ζο ον τε ες

ᾠδὴ ζ′

Ο υκ ε λα α α τρε ε ε ε ευ σα αν

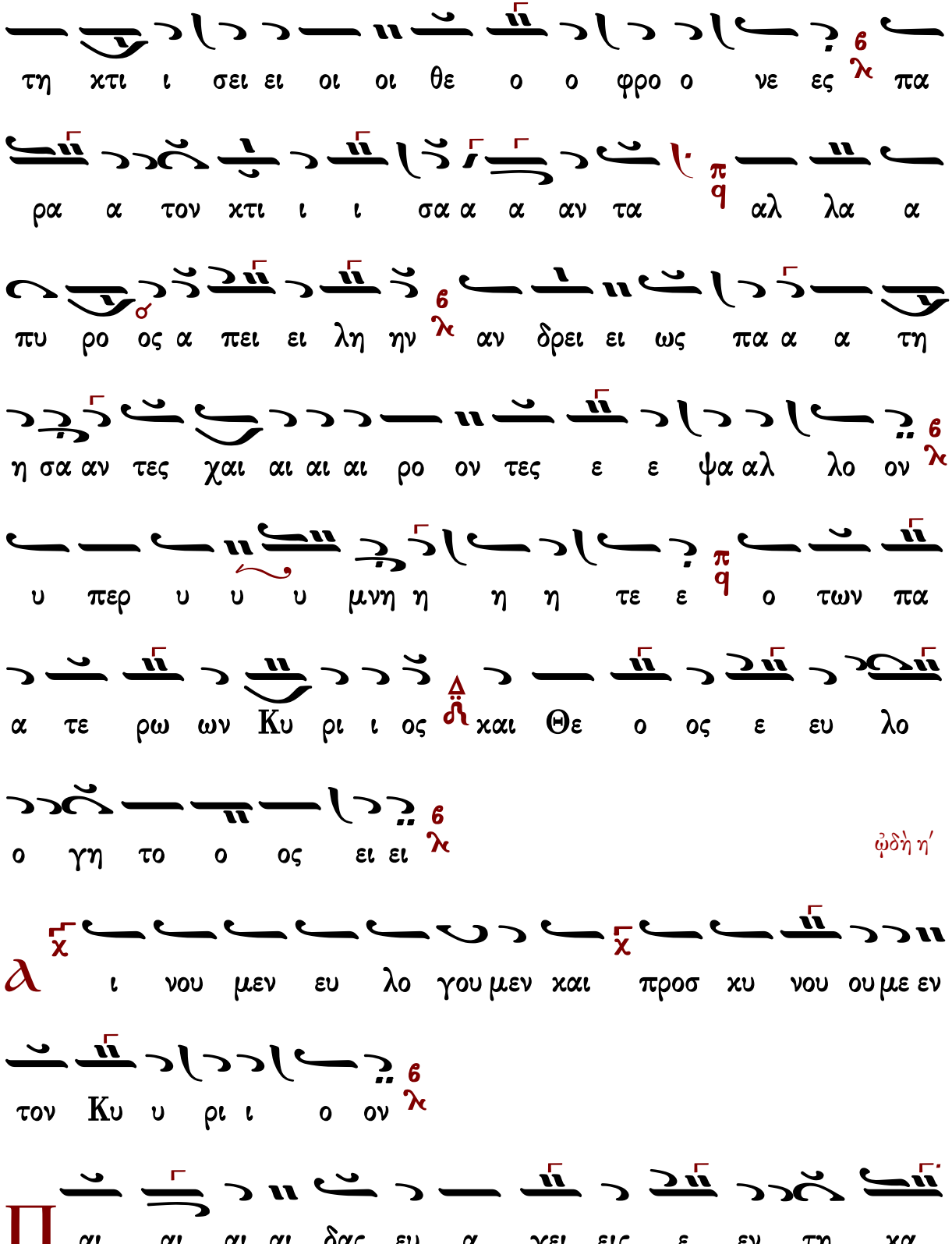
τη χτι ι σει ει οι οι θε ο ο φρο ο νε ες πα
ρα α τον χτι ι ι σα α α αν τα αλ λα α
πυ ρο ος α πει ει λη ην αν δρει ει ως πα α α τη
η σα αν τες χαι αι αι αι ρο ον τες ε ε ψα αλ λο ον
υ περ υ υ υ μνη η η η τε ε ο των πα
α τε ρω ων Κυ ρι ι ος χαι Θε ο ος ε ευ λο
ο γη το ο ος ει ει
ᾠδὴ η΄
ι νου μεν ευ λο γου μεν χαι προσ κυ νου ου με εν
τον Κυ υ ρι ι ο ον
αι αι αι αι δας ευ α γει εις ε εν τη κα

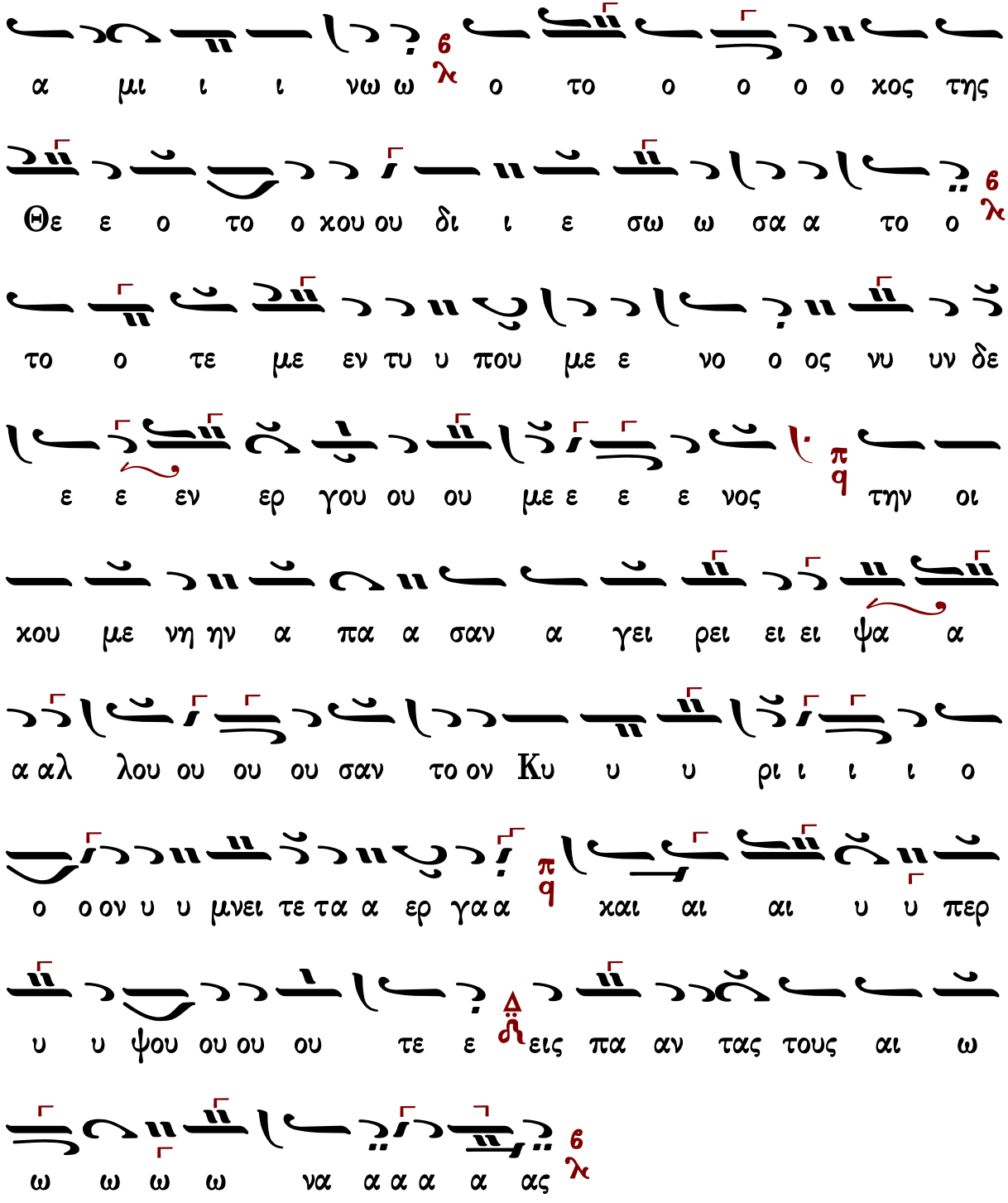

Τιμιωτέρα

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος 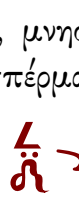 Βϩ

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.502#

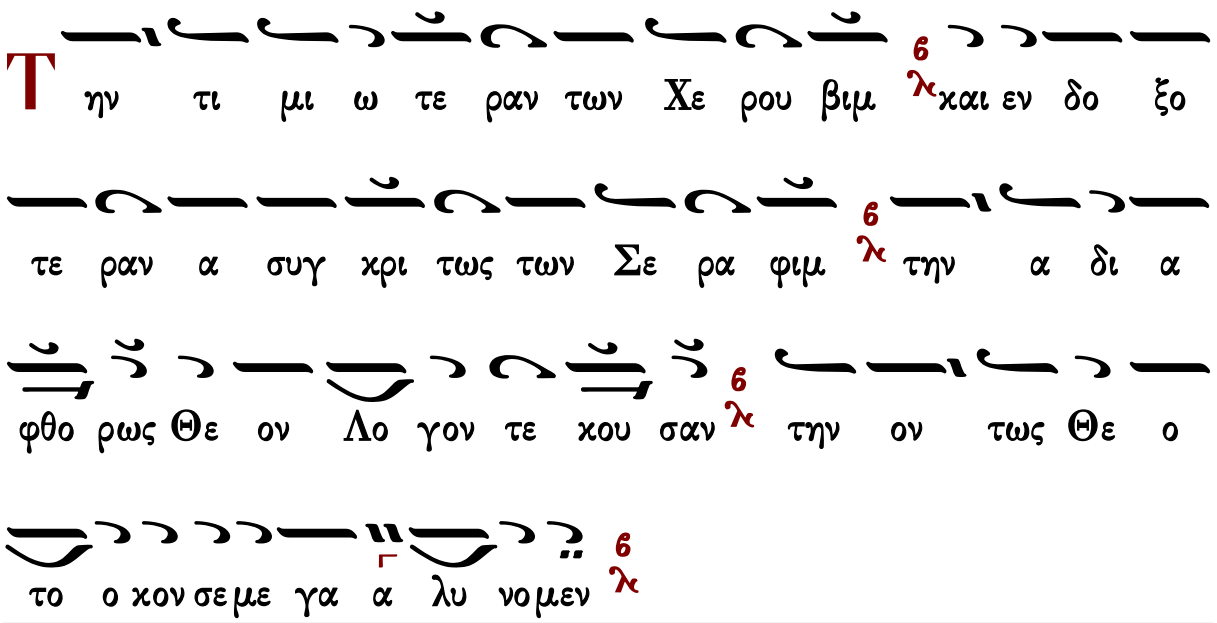

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Καταβασία θ΄ ᾠδῆς Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.26#

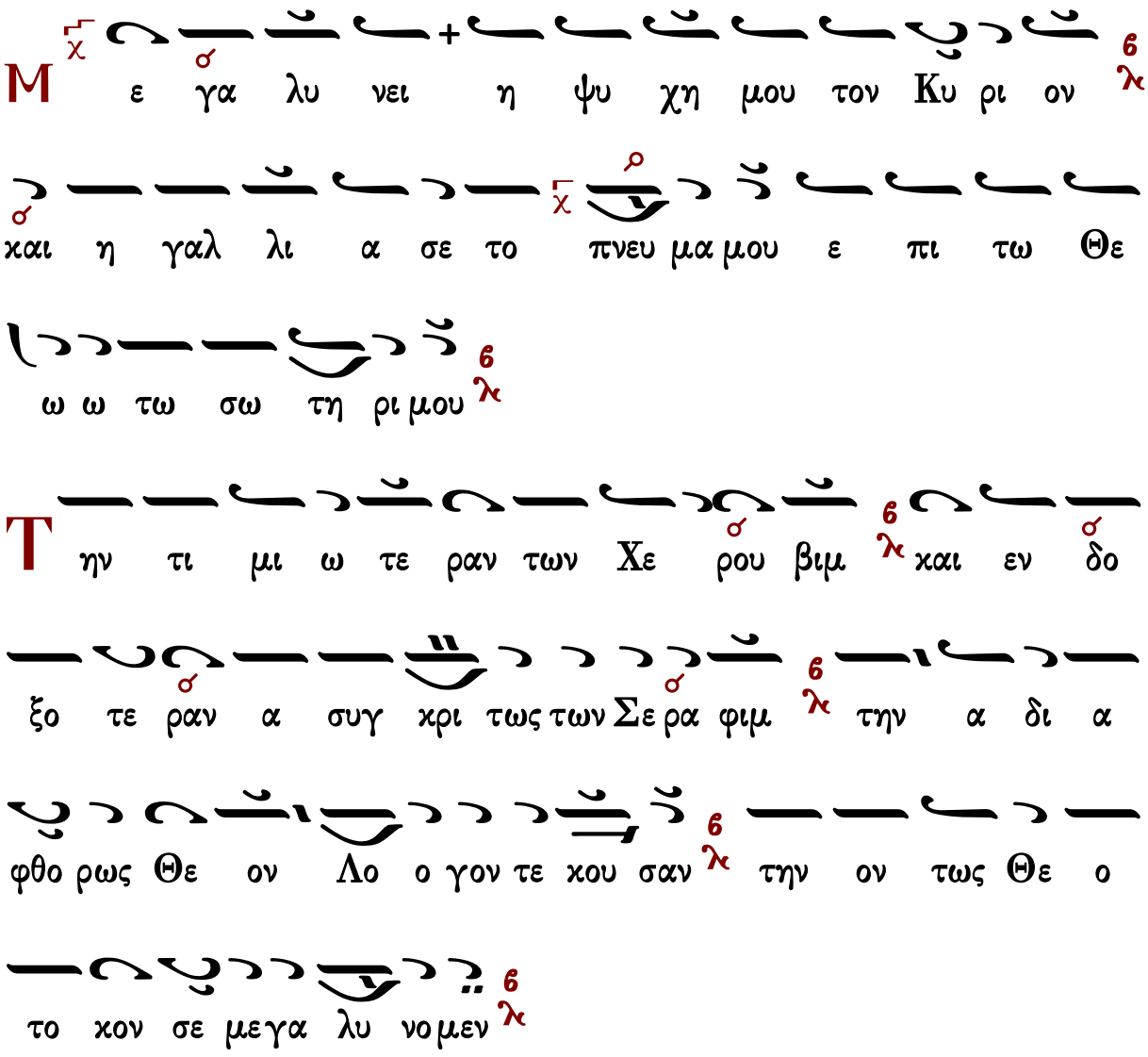

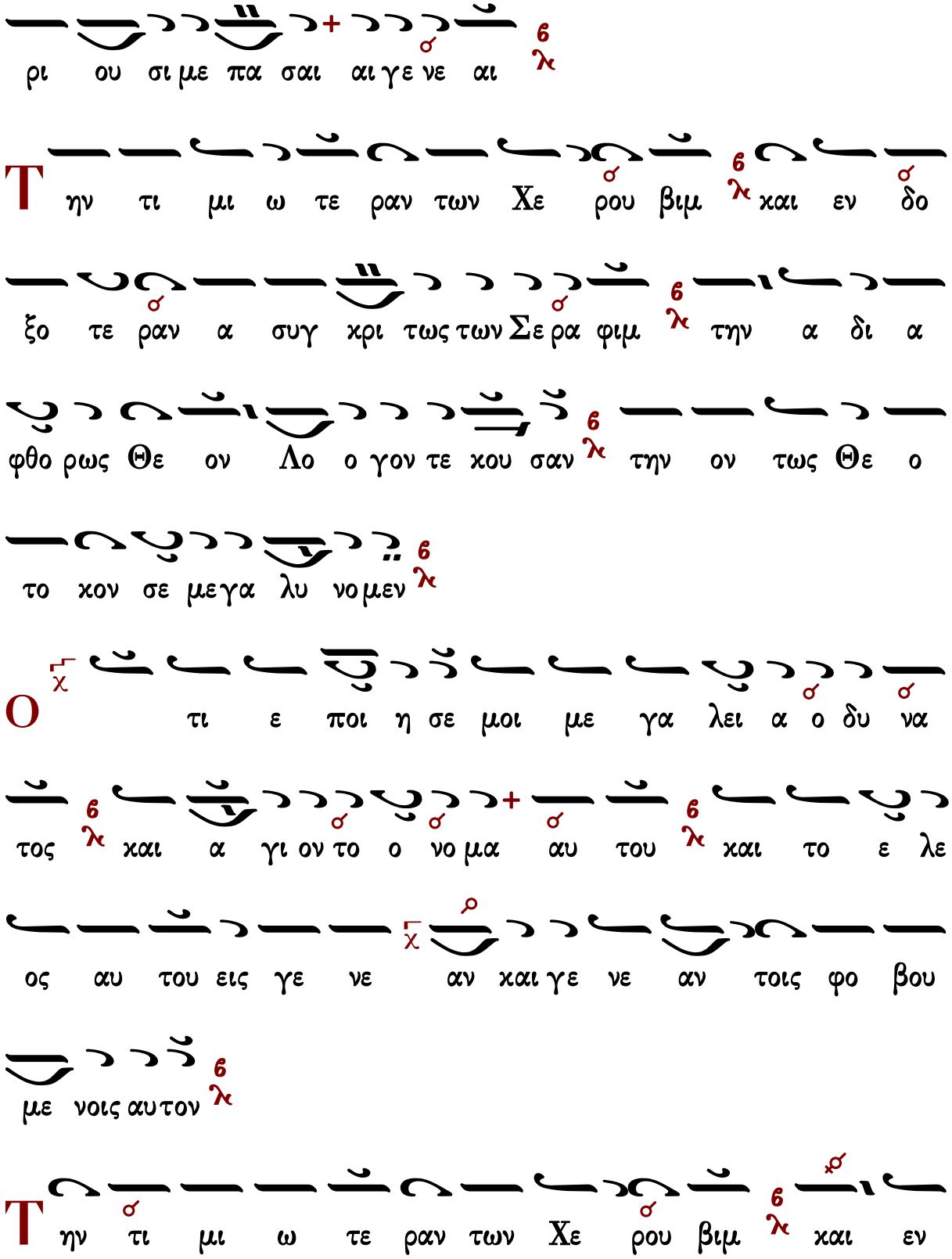
ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε χου σαν την ον τως Θε ο
το χον σε μεγα λυ νο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να
τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε λε
ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν

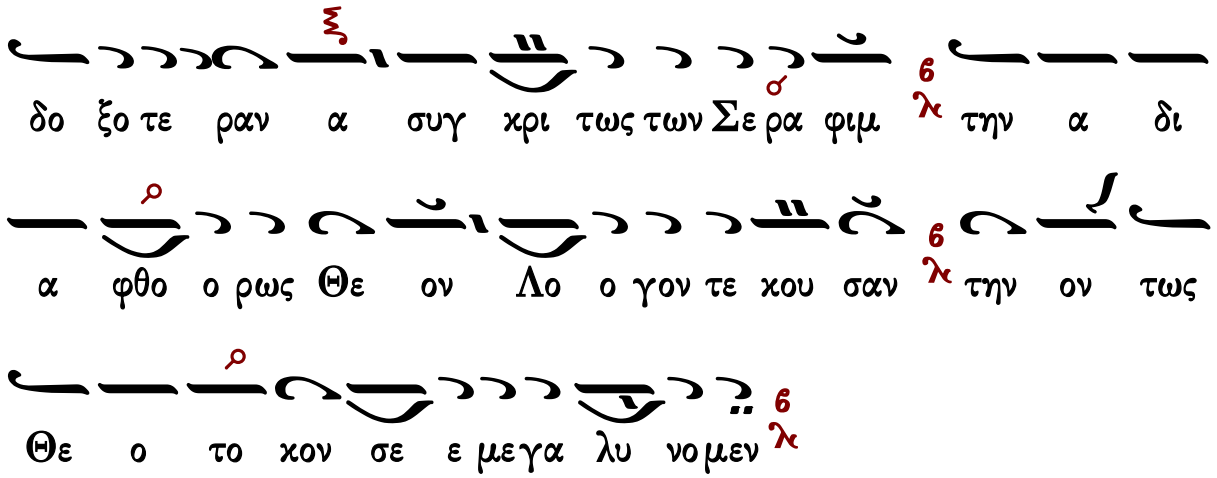
δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ λ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν λ την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν λ

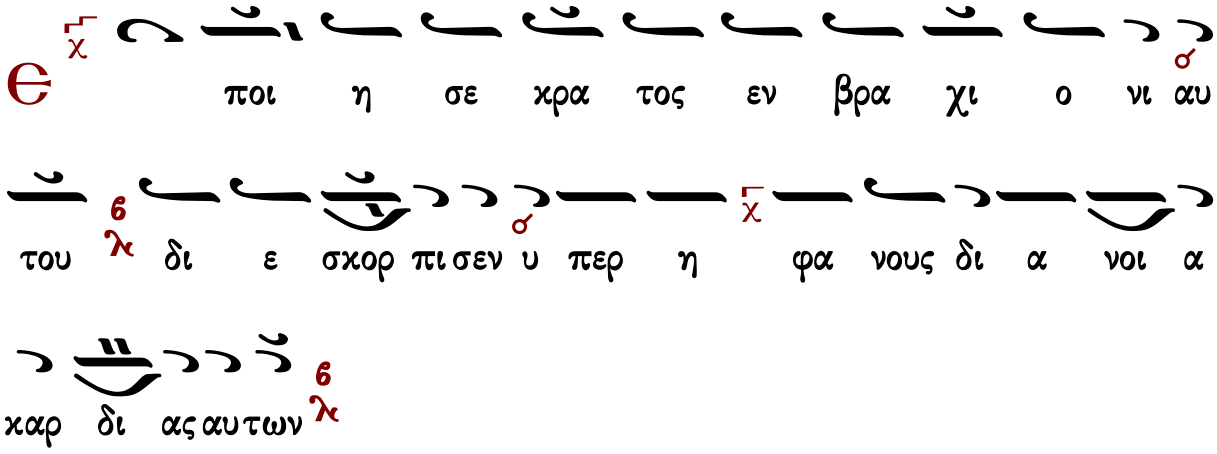
Є ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ
του λ δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι α
καρ δι ας αυτων λ

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ λ και εν
δο ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ λ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν λ την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν λ

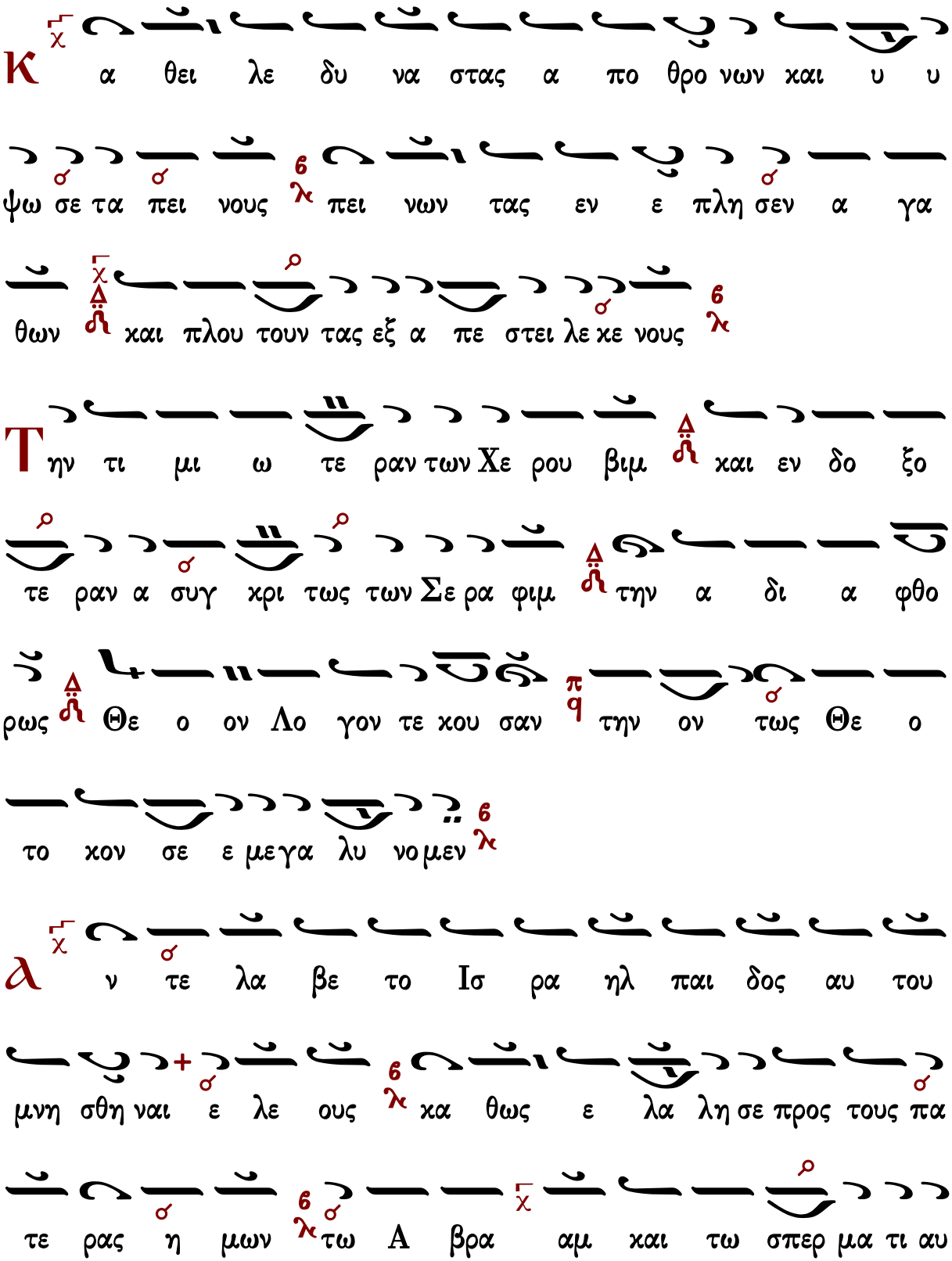
Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ υ
ψω σε τα πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα
θων και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κε νους
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α φθο
ρως Θε ο ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε μεγα λυ νο μεν
λ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του
μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα
τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

Σύντομος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ΄

Ἦχος Βȣ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.330#

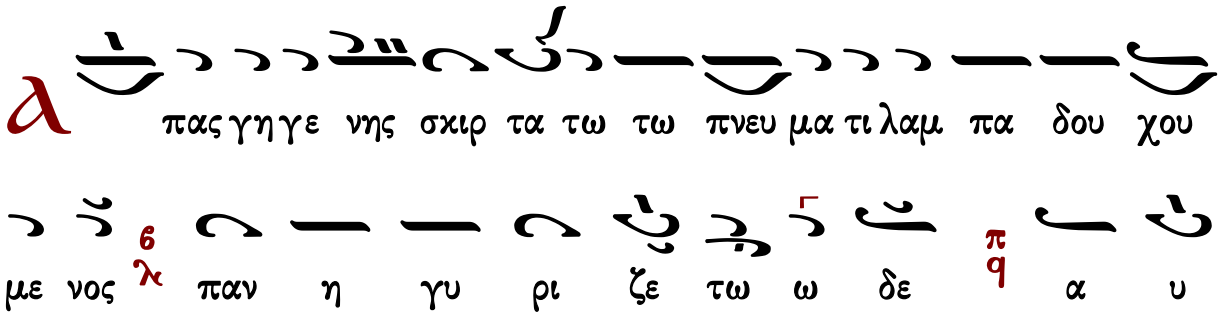

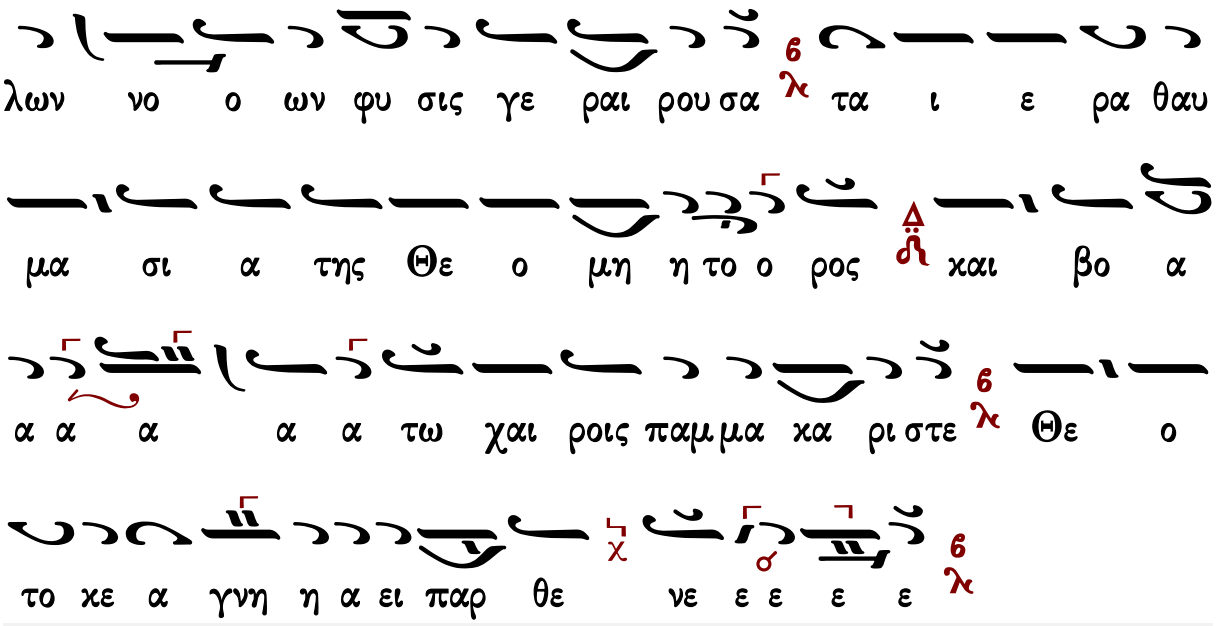

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐξαποστειλάρια — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος δ΄ Βου

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.514*

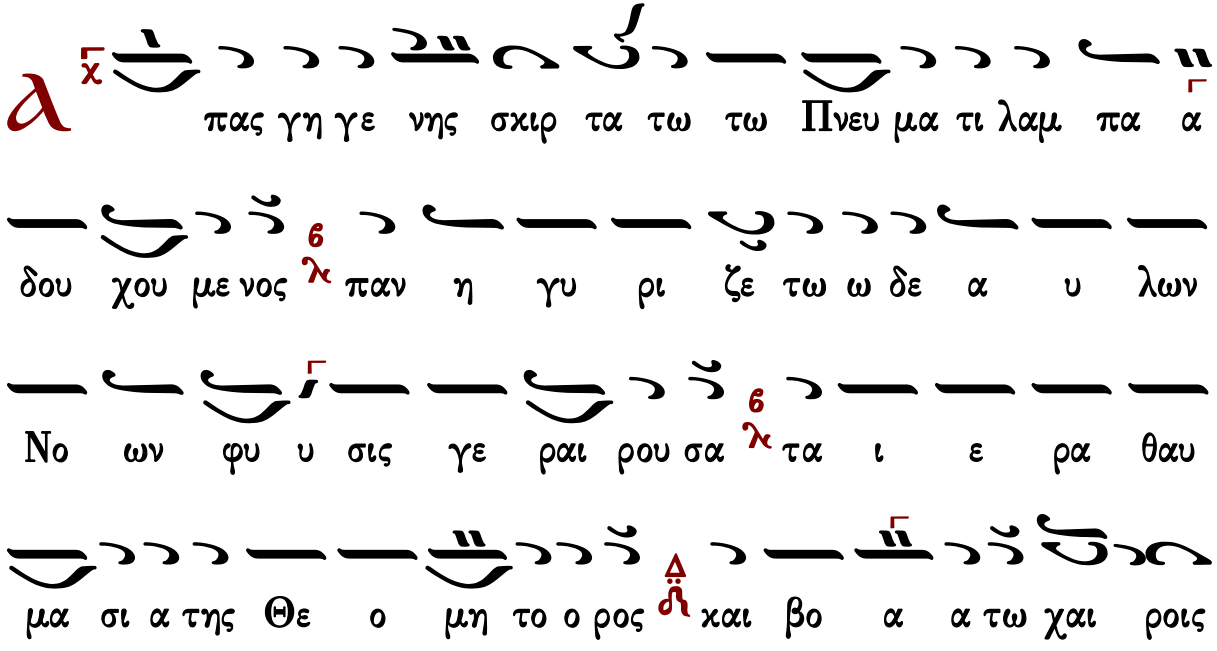

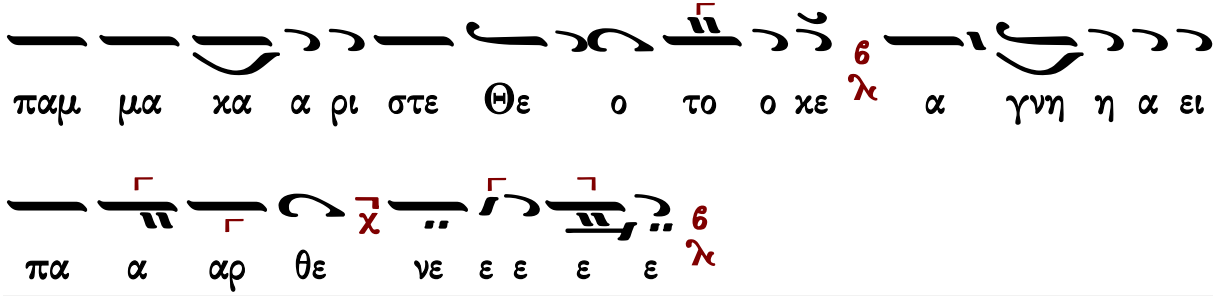

Ἀργὴ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Βȣ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1905 σ.55#

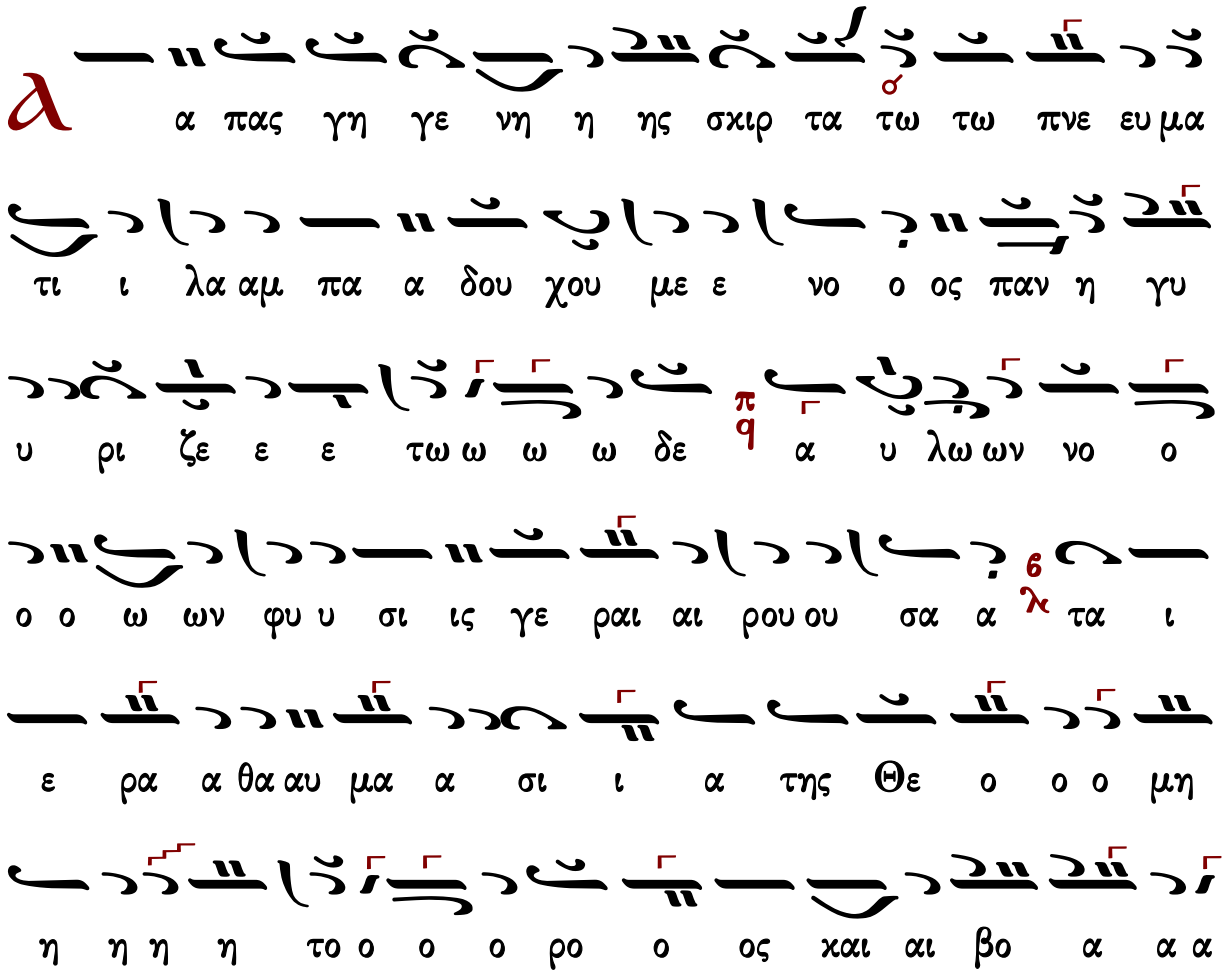

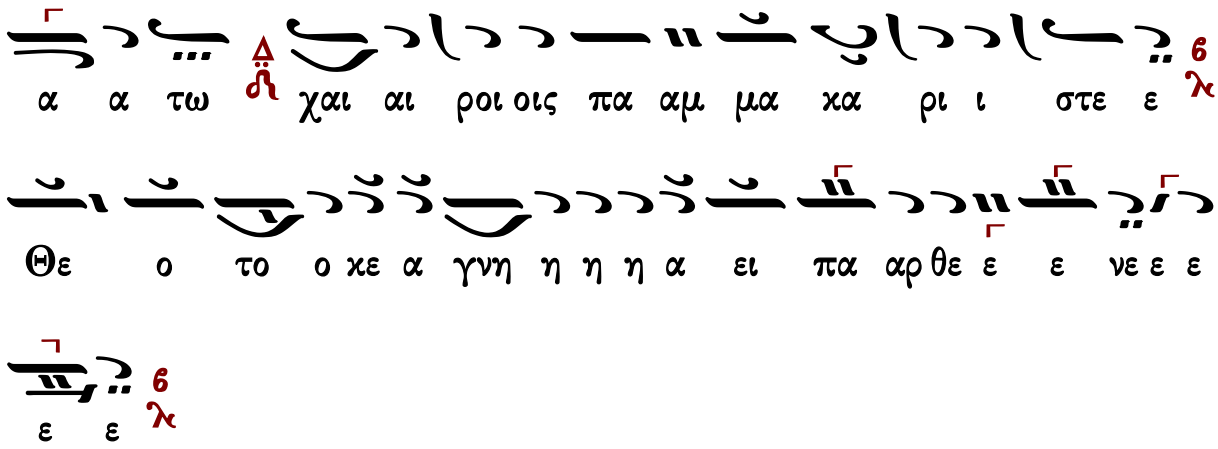

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Κ. Παπαγιάννη)

ᾠδὴ θ′

Ἦχος Βȣ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.237/1936*

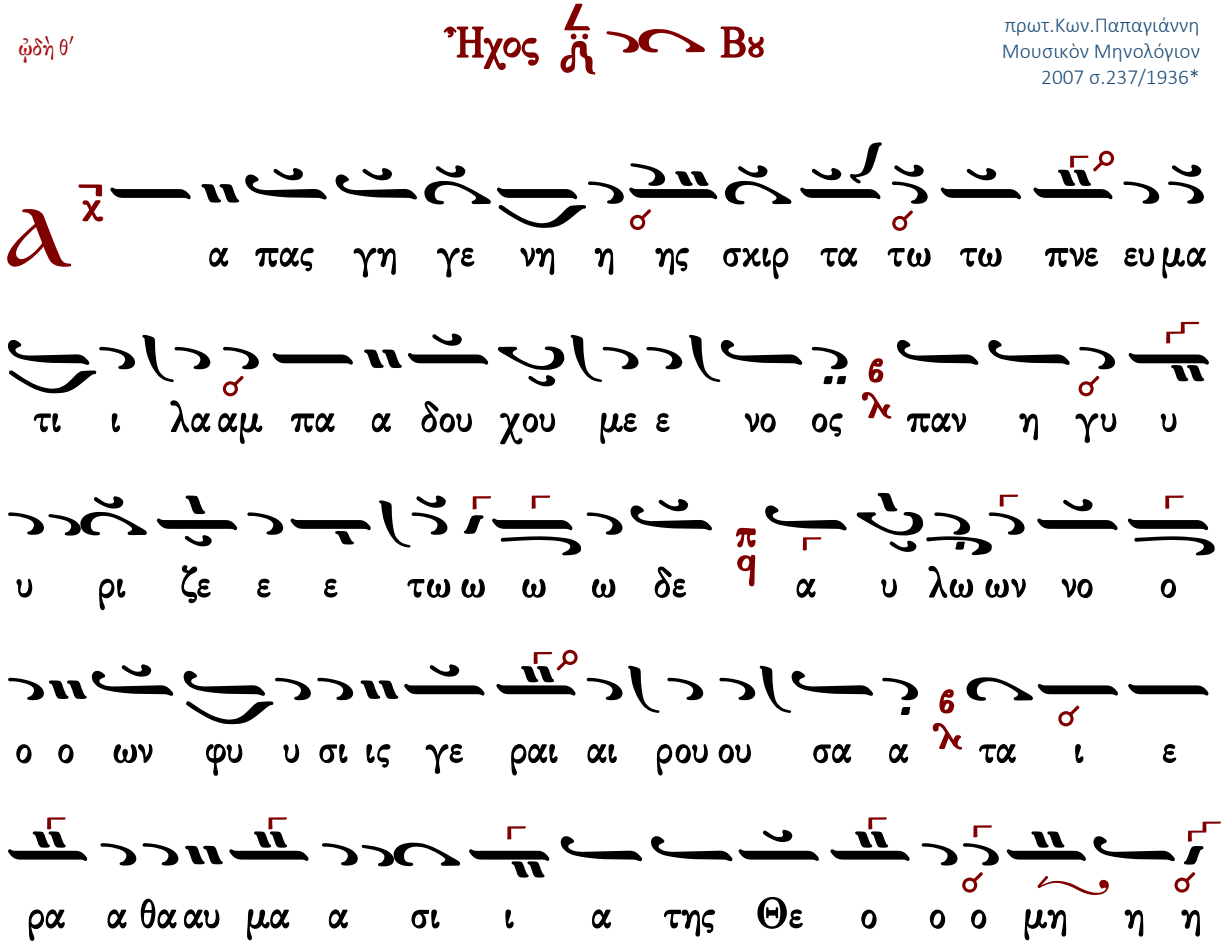

η το ο ο ο ρο ο ος και αι βο α α α α α

τω χαι αι ροι οις πα αμ μα κα ρι ι στε ε Θε

ο το ο κε α γνη η η η α ει πα αρ θε ε ε νε ε ε

ε ε

Πέτρου Λαμπαδαρίου (διασκ. Γ. Κουντιάδου)

Ἦχος Βȣ

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.510*

α πας γη η γε νη η ης σκιρ τα τω τω Πνε ευ

μα τι ι λα αμ πα α δου χου ου με ε νο ο ος παν η η

γυ υ υ ρι ζε ε ε τω ω ω ω δε α υ λω

ων Νο ο ο ο ων φυ υ υ υ σι ις γε ραι αι ρου ου

σα α ται ε ρα α θα αυ μα α σι ι α της

Θε ο ο ο μη η η η το ο ο ο ρο ο ος και

αι βο α α α α τω χαι αι ροι οις πα αμ μα κα α ρι

ι στε ε Θε ο ο το ο ο ο ο κε α γνη η η η α

ει πα αρ θε ε ε νε ε ε ε ε ε

Θὶς τοὺς Αἴνους

Πασαπνοάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ⸗ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.21*

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ων ου ου

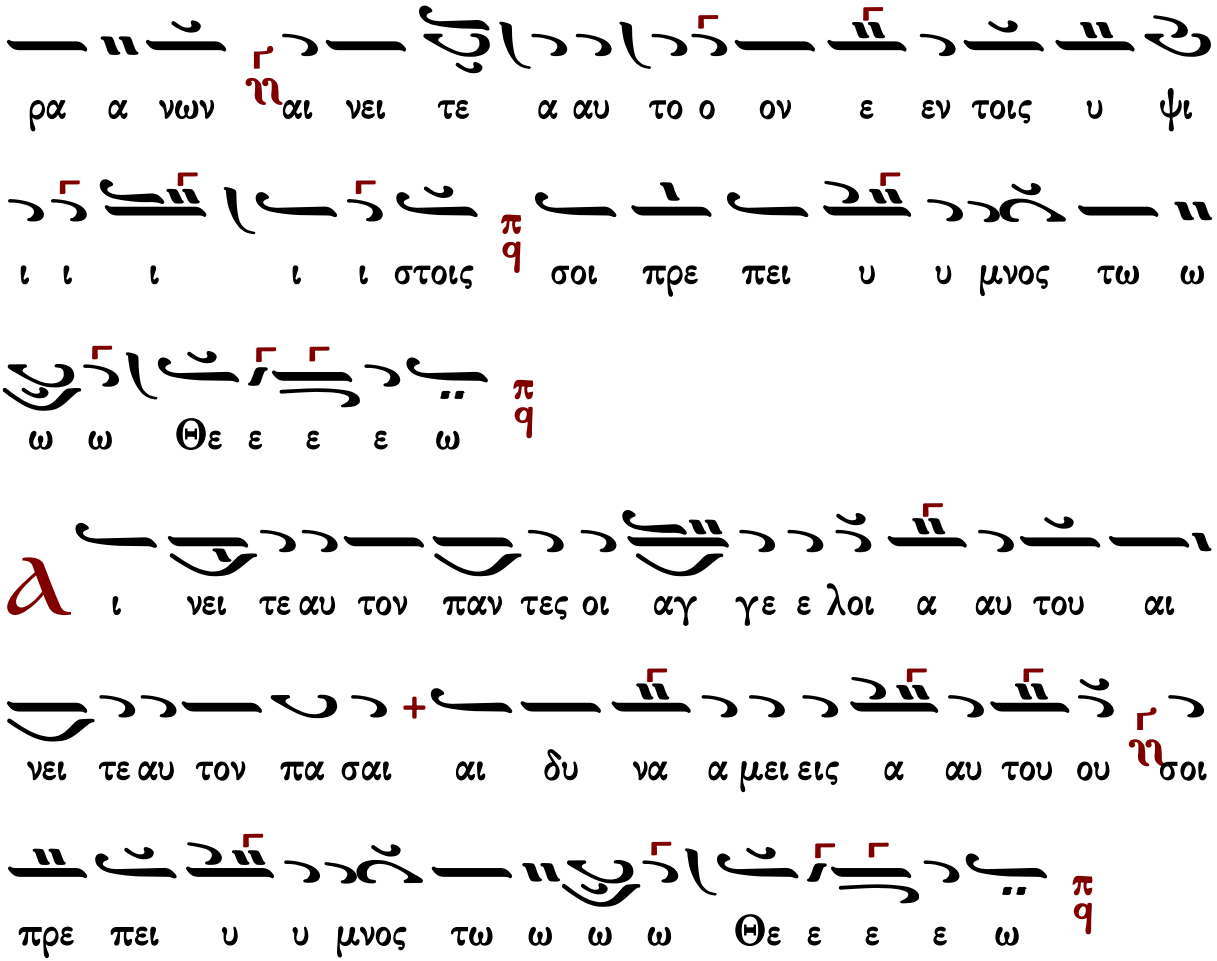

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος πq Πα

Πανδέκτη-Ὄρθρος
1851 σ.523*

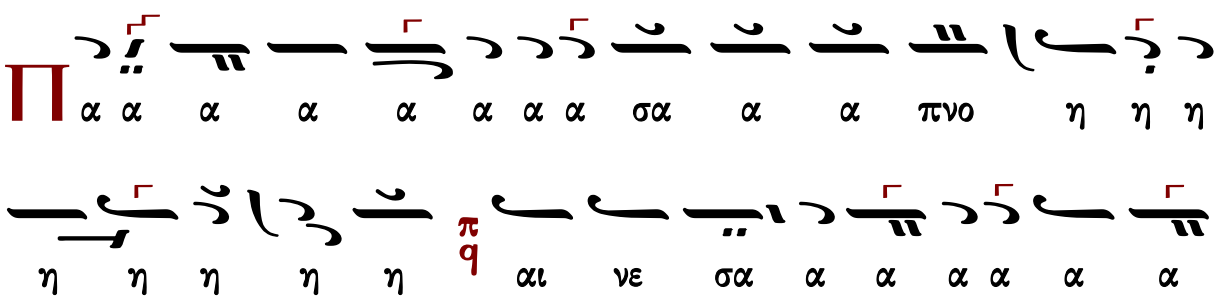

ε ε ε ε υ υ μνος τω Θε ε ω ω ω ω ιω ω ω

ω ω ω π q

α ι νει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε ε αυ

το ο ο ο ο ο ο ο ον π q πα α α α α α αν

τες οι οι α α α α α αγ γε ε ε με ε ε ε

λοι οι οι οι α α α α α αυ του ου ου ου ου

ου ου ου π q αι νει ει ει ει ει τε ε ε ε ε

αυ το ο ο ο ο ο ο ο ον π q πα α α α α

α σαι αι δυ να α α α α μει ει ει ει εις

αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου σοι οι πρε ε

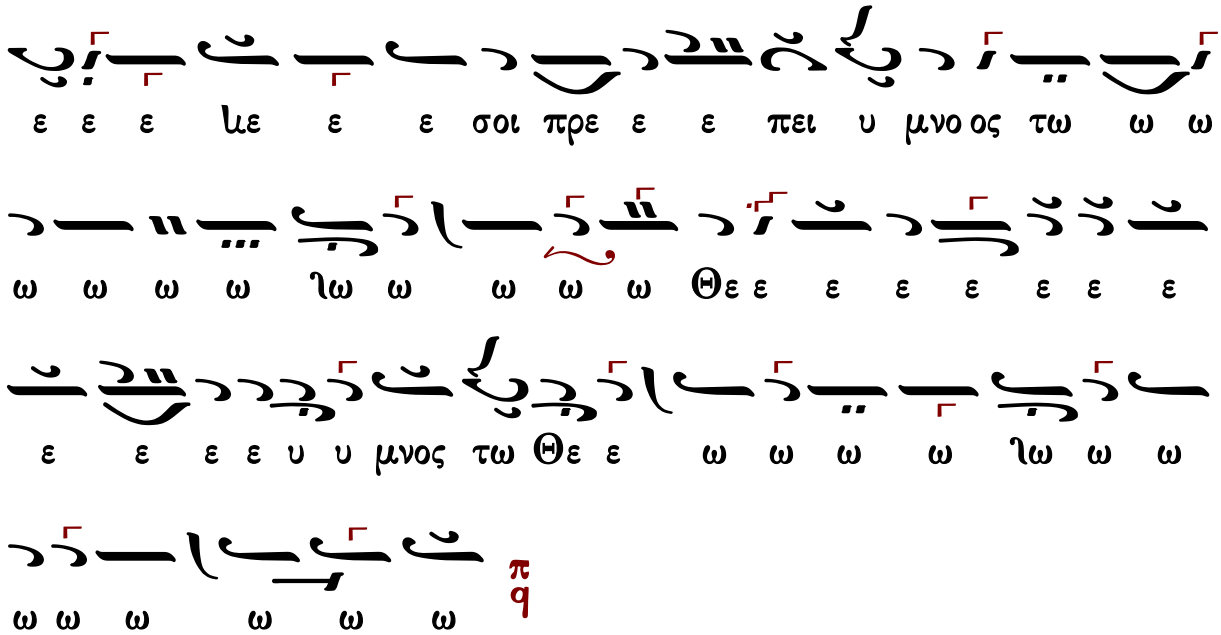

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος 4 q Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.39#

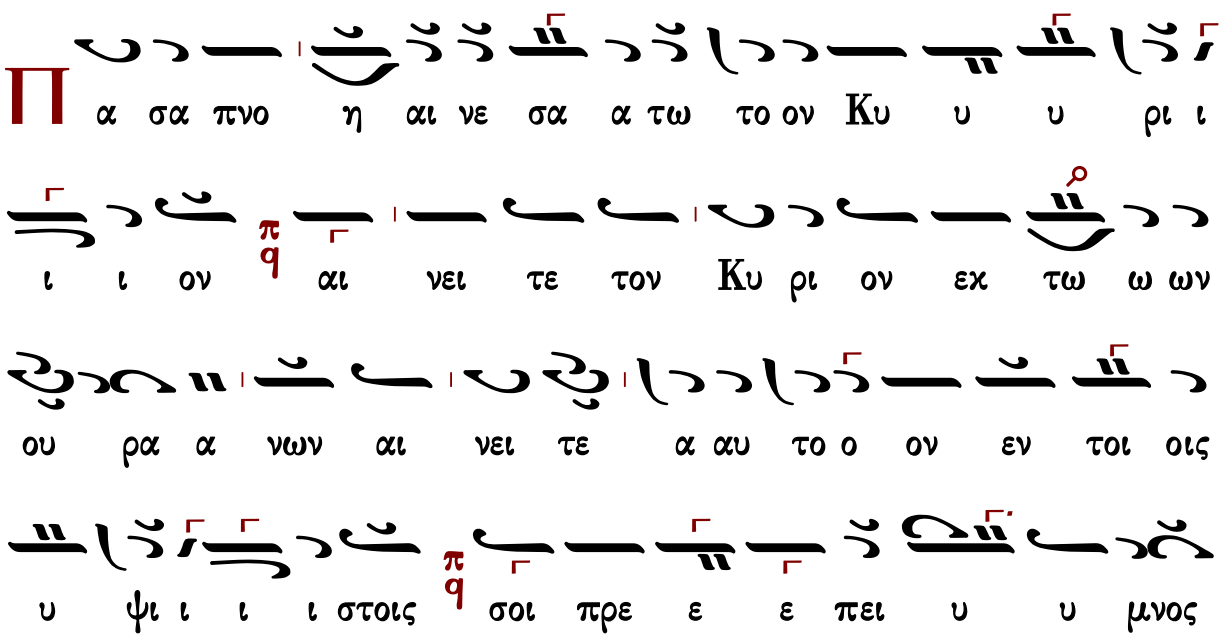

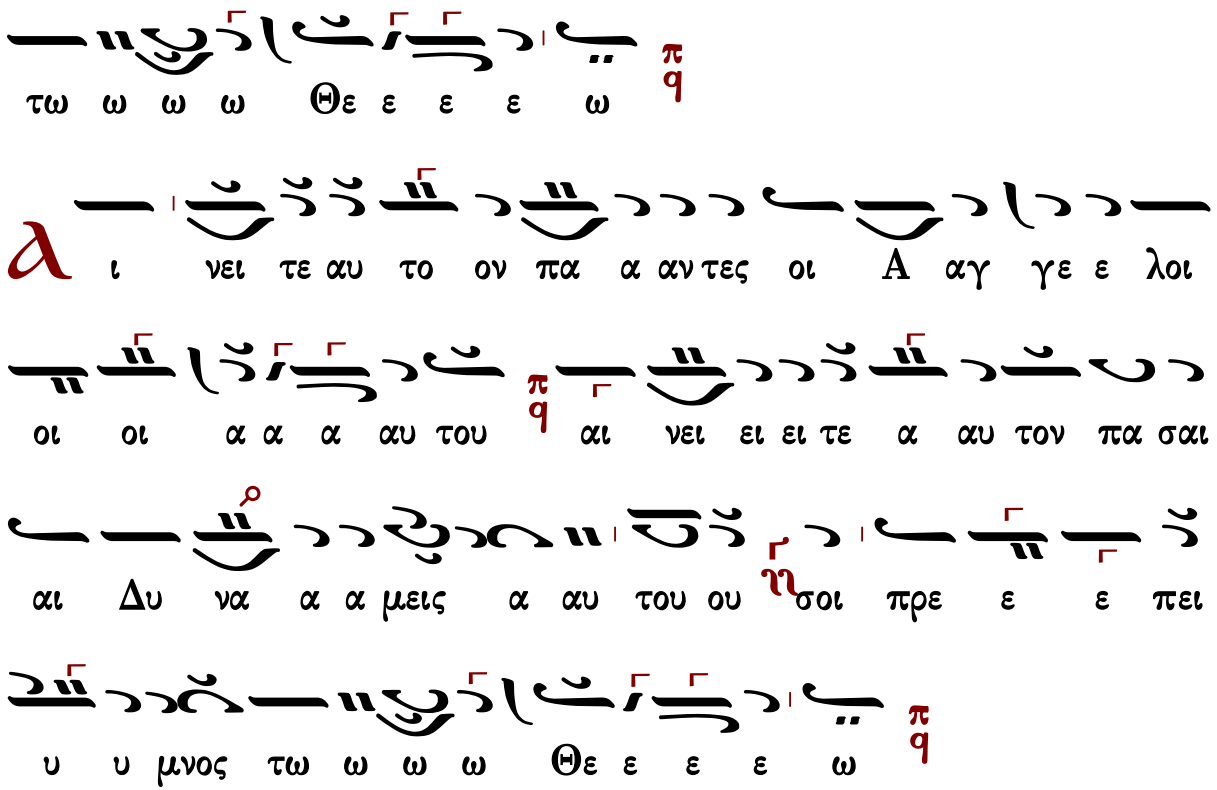

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος ⸗ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.18*

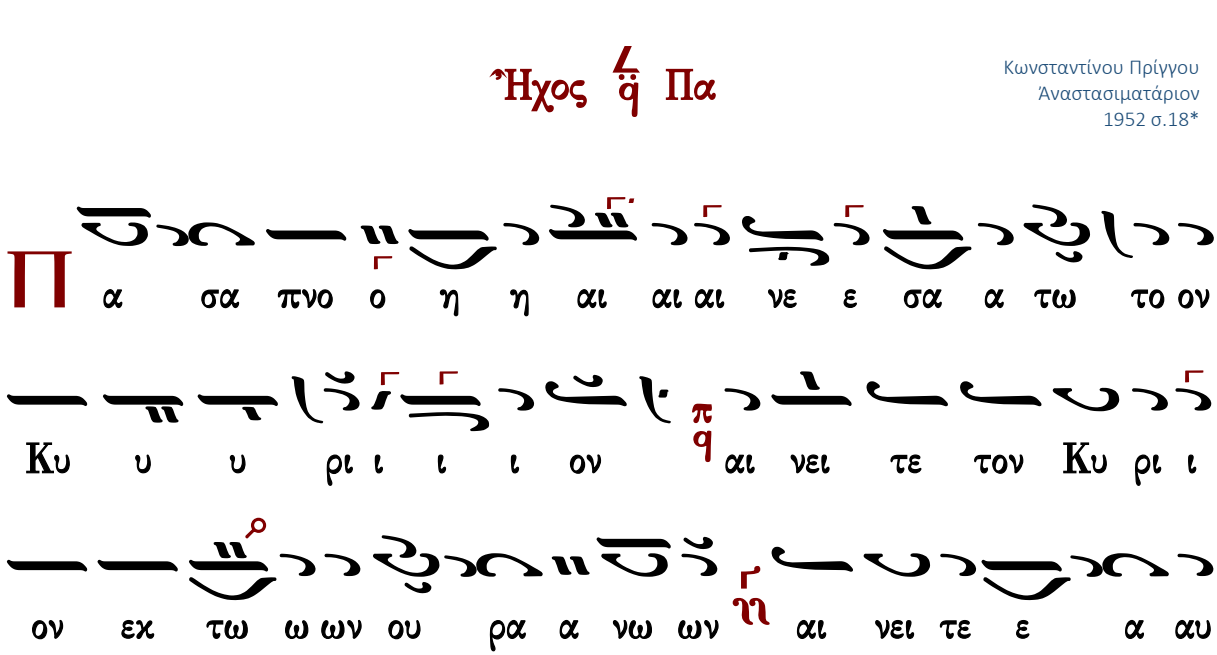

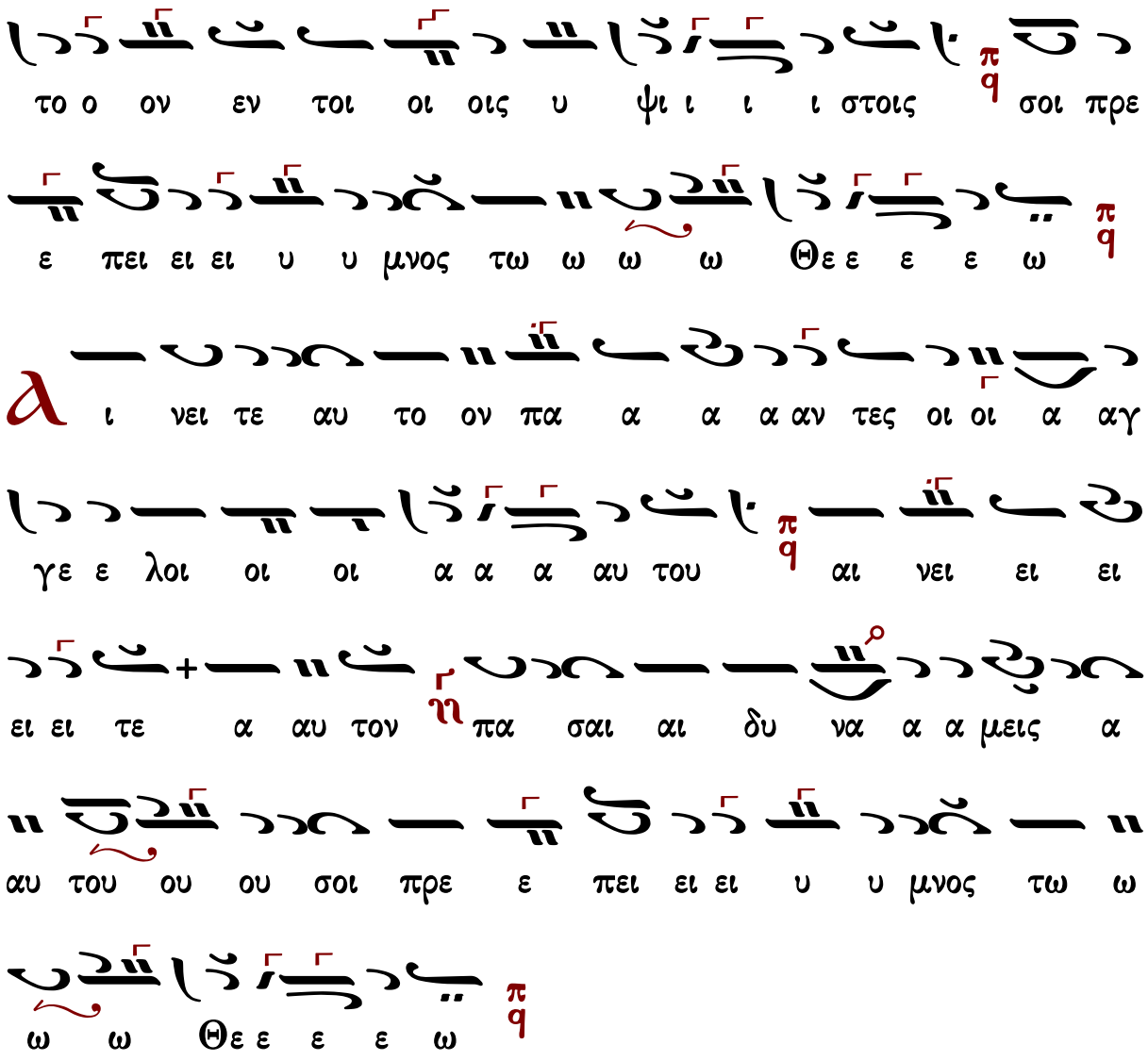

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος πλ. δ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.28*

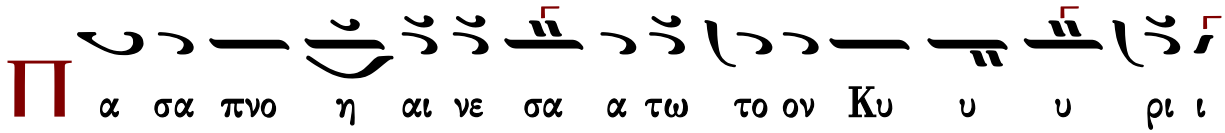

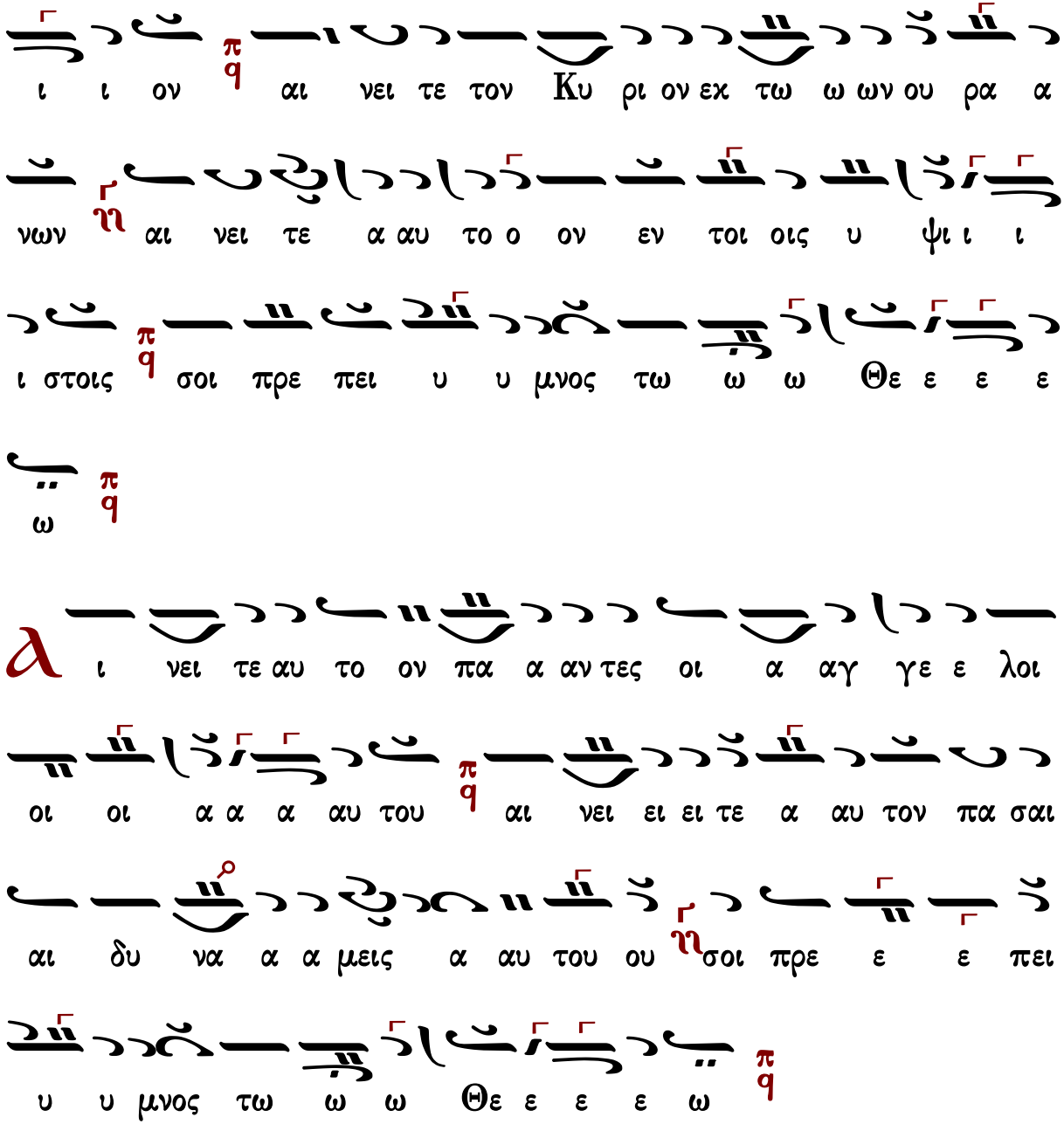

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος δ Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.10*

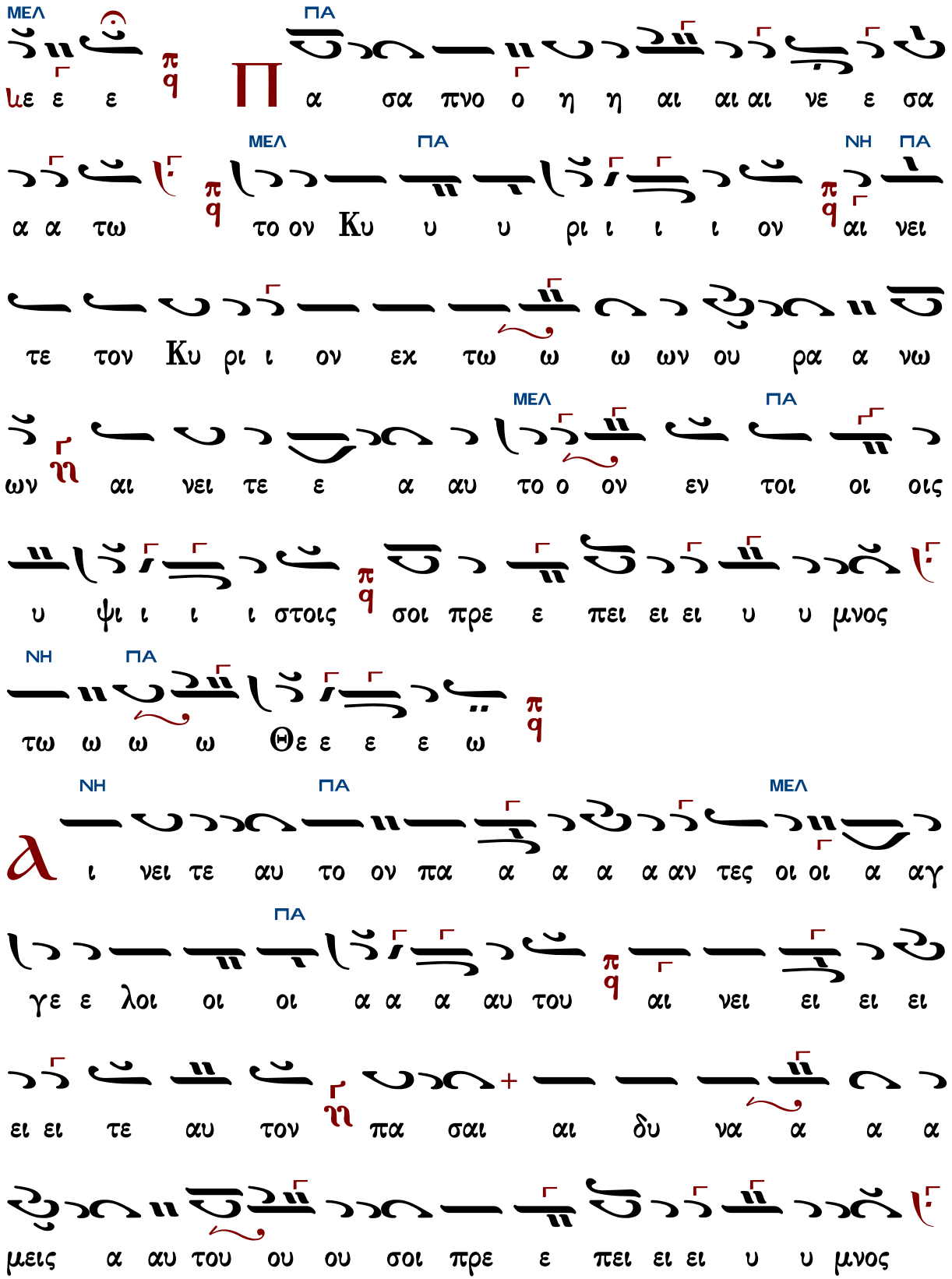
ΜΕΛ ΠΑ
ue ε ε π/q Π α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε σα
α α τω π/q το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον π/q αι νει
ΜΕΛ ΠΑ ΝΗ ΠΑ
τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω ω ω ων ου ρα α νω
ΜΕΛ ΠΑ
ων η αι νει τε ε α αυ το ο ον εν τοι οι οις
υ ψι ι ι ι στοις π/q σοι πρε ε πει ει ει υ υ μνος
ΝΗ ΠΑ
τω ω ω ω Θε ε ε ε ω π/q
ΝΗ ΠΑ ΜΕΛ
α ι νει τε αυ το ον πα α α α αν τες οι οι α αγ
ΠΑ
γε ε λοι οι οι α α α αυ του π/q αι νει ει ει ει
ει ει τε αυ τον η πα σαι αι δυ να α α α
μεις α αυ του ου ου σοι πρε ε πει ει ει υ υ μνος

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος Δ πλ. Πα

Ἀθανασίου Καραμάνη
Ὄρθρος 1955 σ.22*

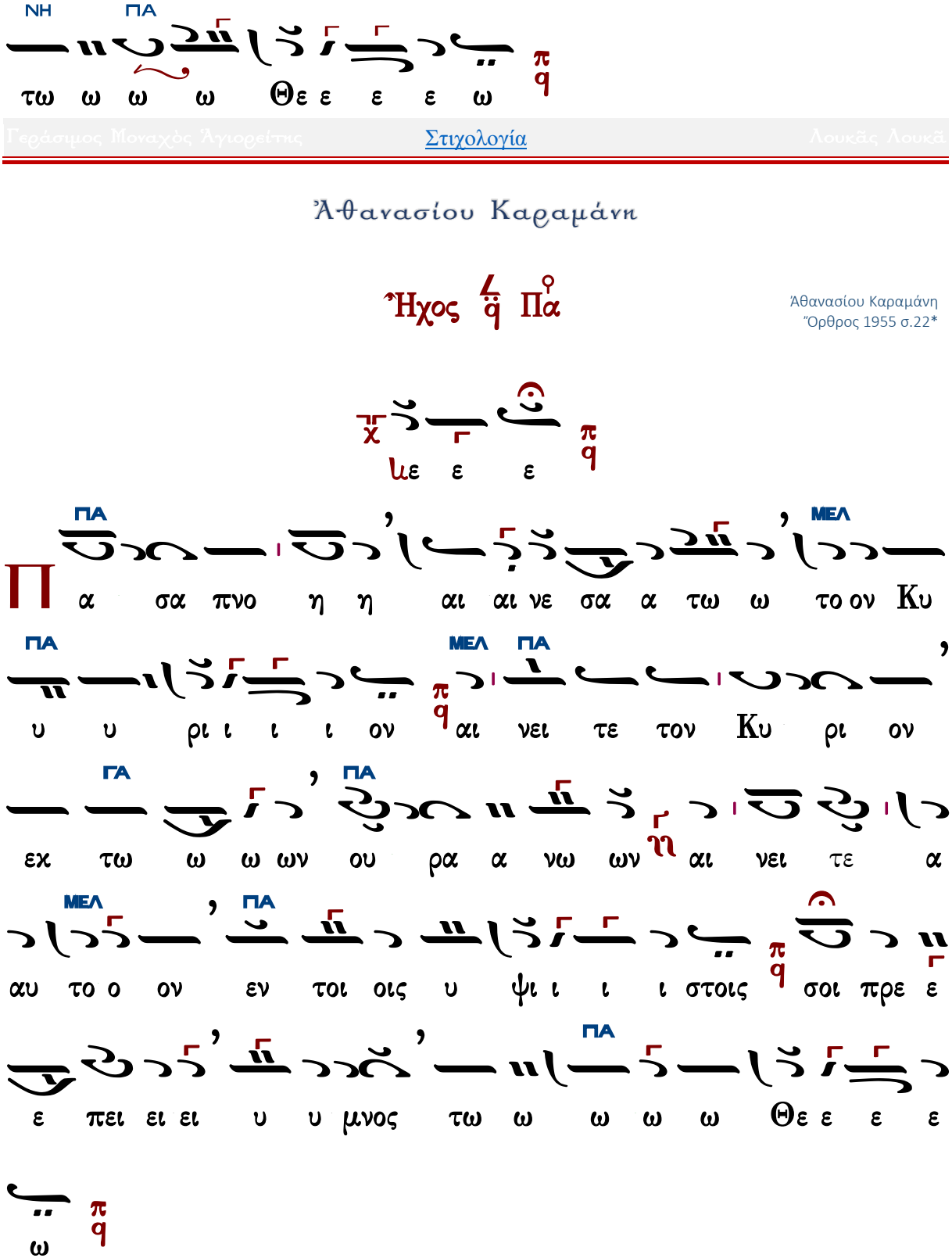

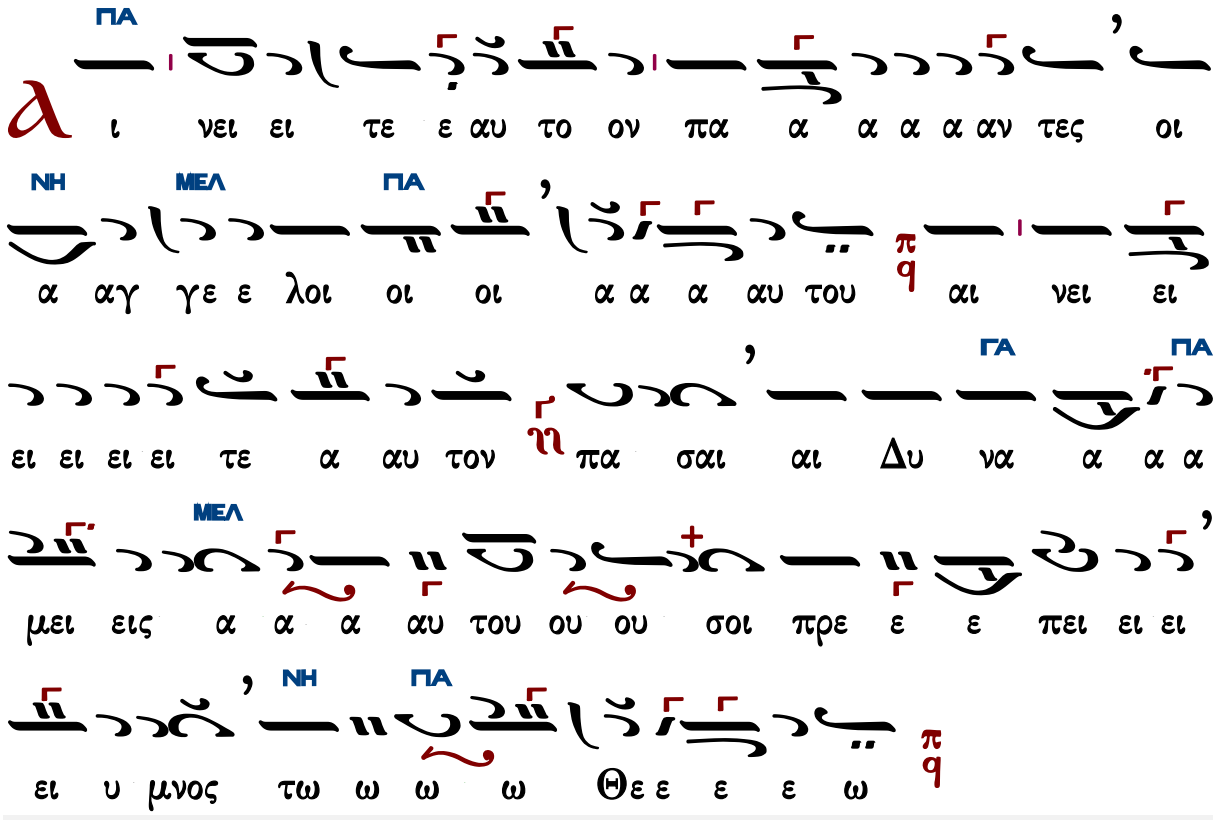

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος πλ. δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α80*

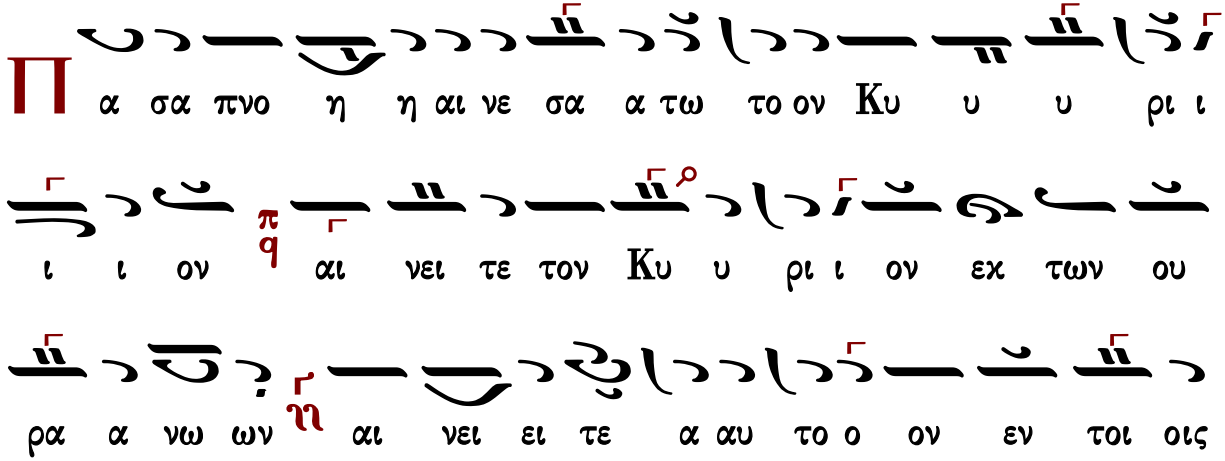

υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε ε ε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι αγ γε ε λοι α αυ

του αι νει ει ει τε α αυ τον πα σαι αι δυ να

α α μεις α αυ του ου σοι πρε ε ε πει υ υ μνος τω

ω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ρυθμὸς 4σημος

Ἦχος πλ. δ Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β' 1987 σ.25*

με ε ε

ΜΕΛ ΠΑ ΜΕΛ

Π α σα πνο η η αι αι αι νε ε σα α α τω το ον

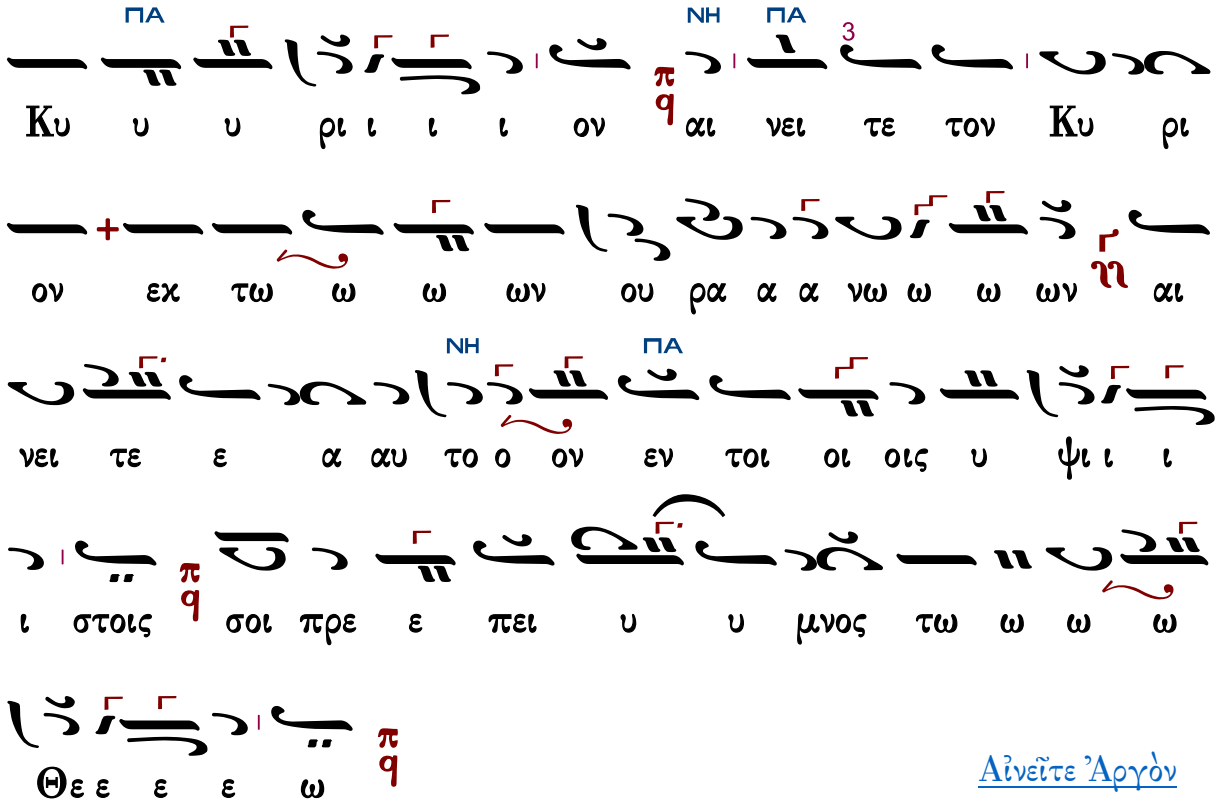

Αἰνεῖτε Ἀργὸν

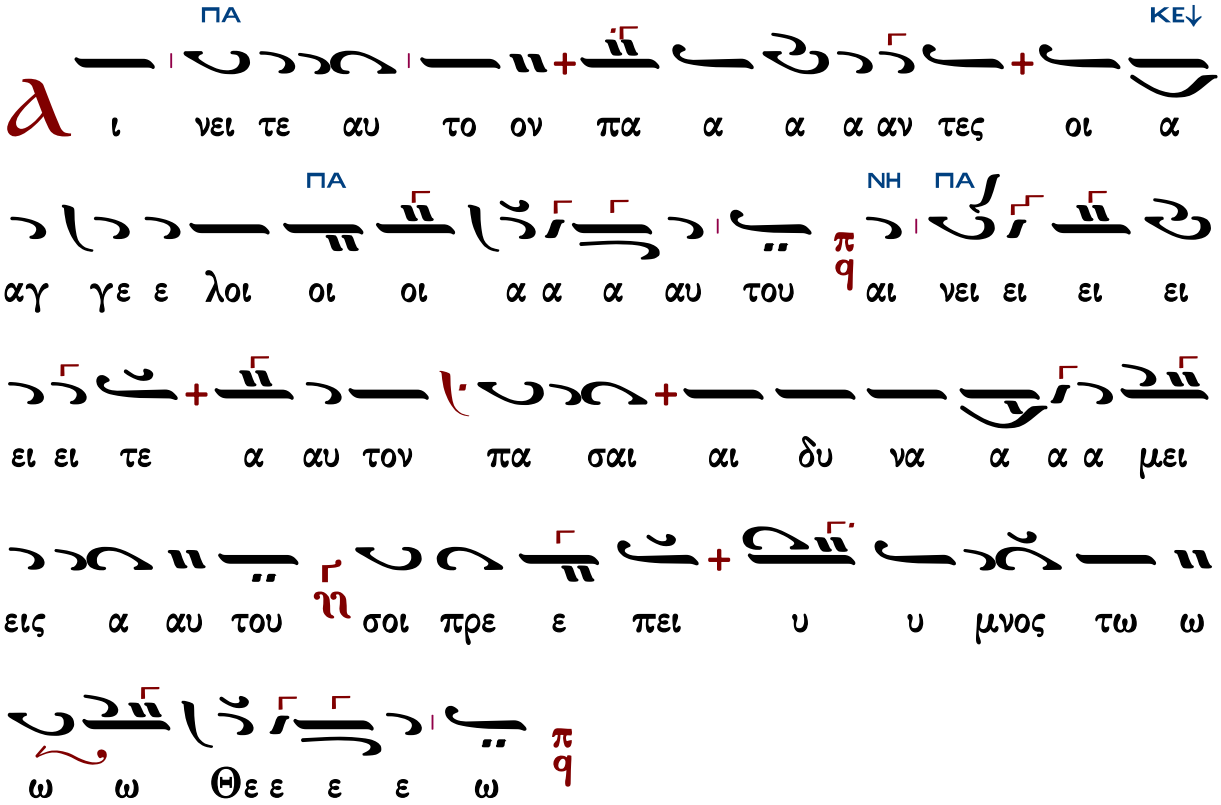

Ἀργὸν - Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς εἰκόνος

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
(διασχ. Ελ. Γεωργιάδη)

Ἦχος 4 q Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β΄ 1987 σ.27*

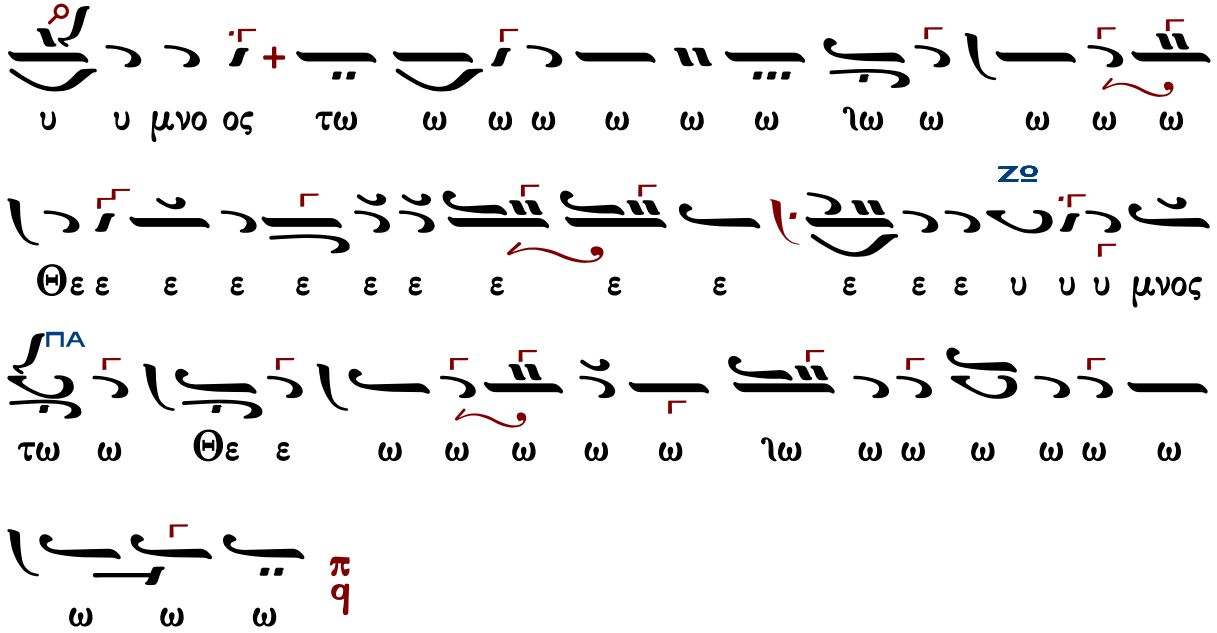

Στιχολογία

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.Α80*

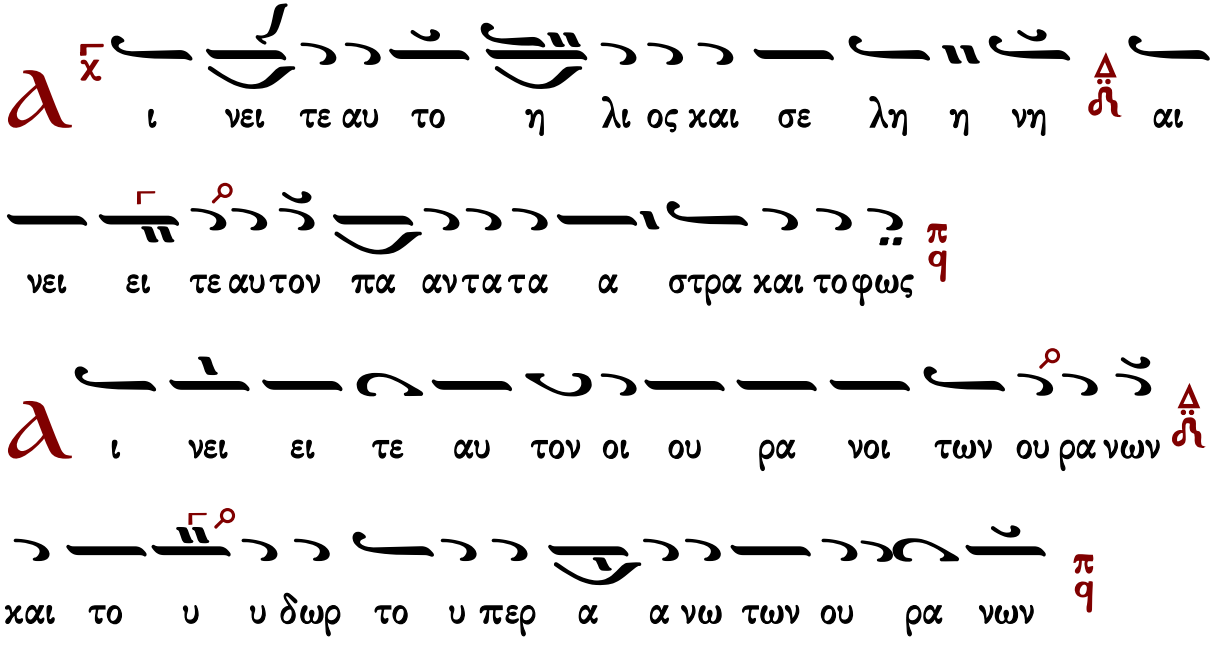

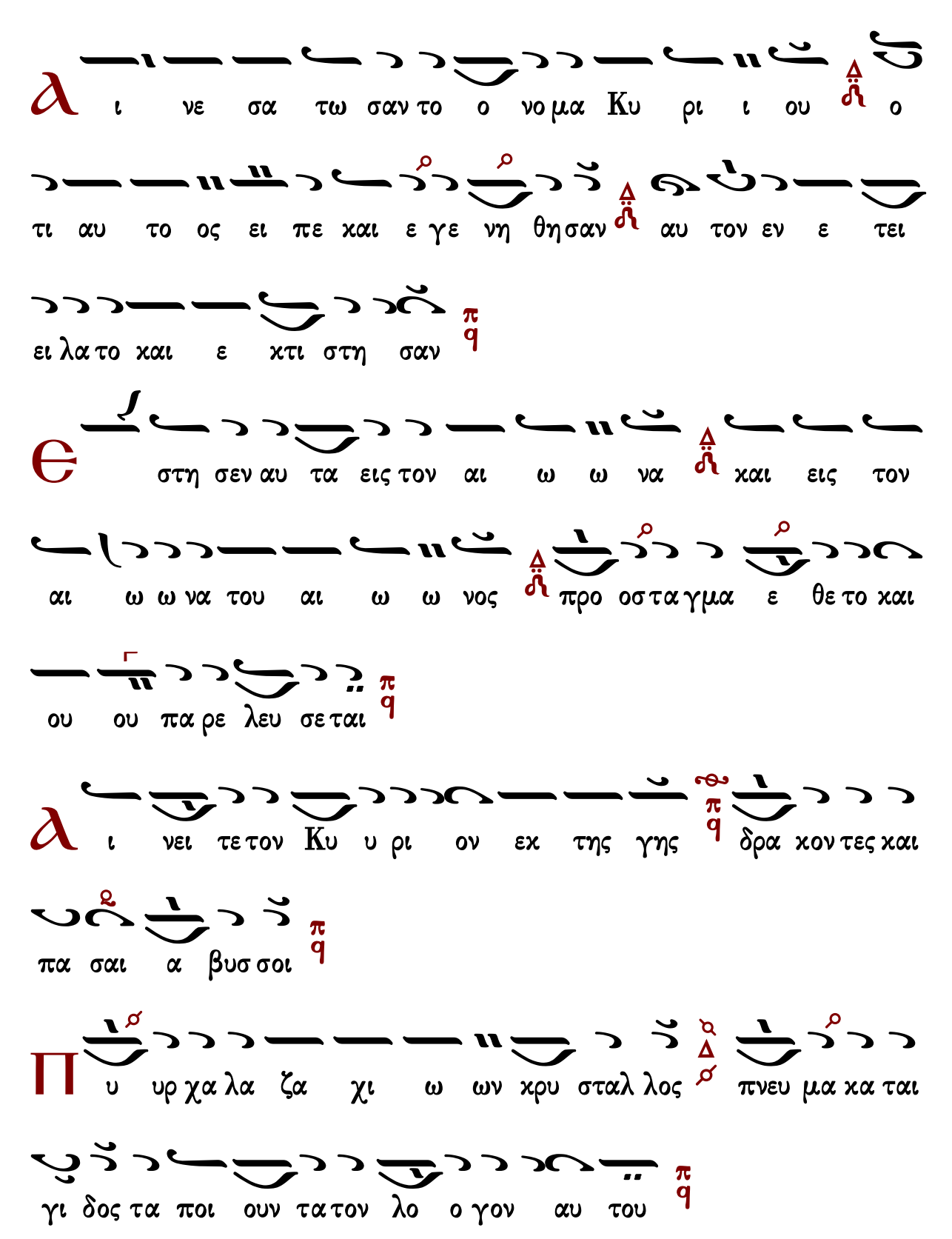
ι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι ι ου ο
τι αυ το ος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ τον εν ε τει
ει λα το και ε κτι στη σαν
στη σεν αυ τα εις τον αι ω ω να και εις τον
αι ω ω να του αι ω ω νος προ οσ τα γμα ε θε το και
ου ου πα ρε λευ σε ται
ι νει τε τον Κυ υ ρι ον εκ της γης δρα κον τες και
πα σαι α βυσ σοι
υ υρ χα λα ζα χι ω ων κρυ σταλ λος πνευ μα κα ται
γι δος τα ποι ουν τα τον λο ο γον αυ του

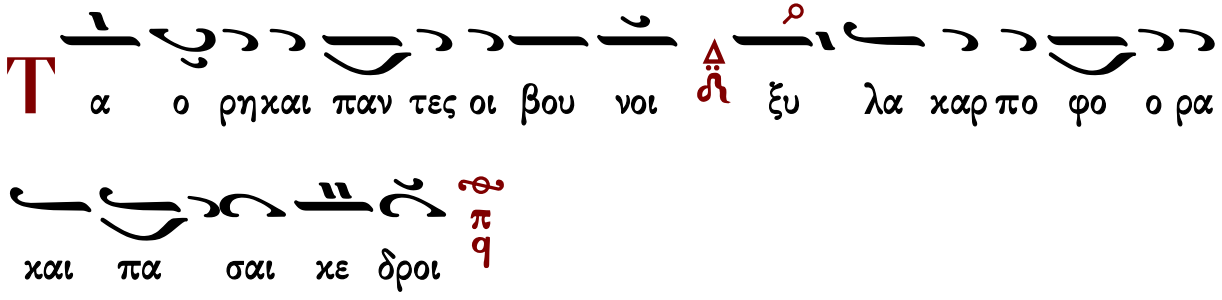
Τα ο ρη και παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ πο φο ο ρα
και πα σαι κε δροι

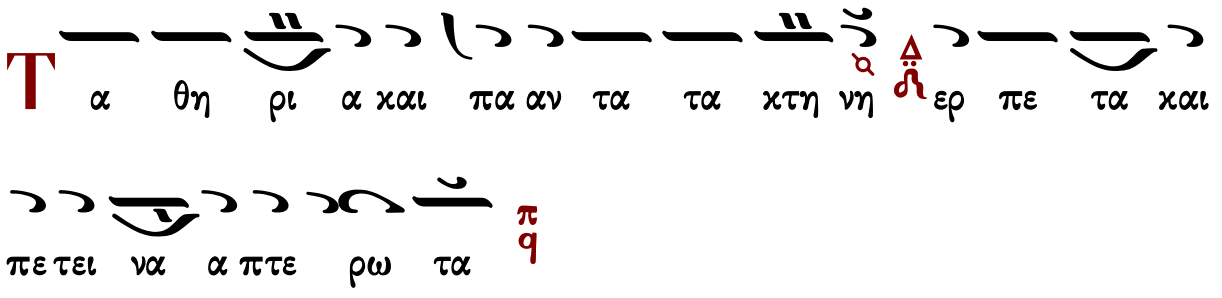
Τα θη ρι α και πα αν τα τα κτη νη ερ πε τα και
πε τει να α πτε ρω τα

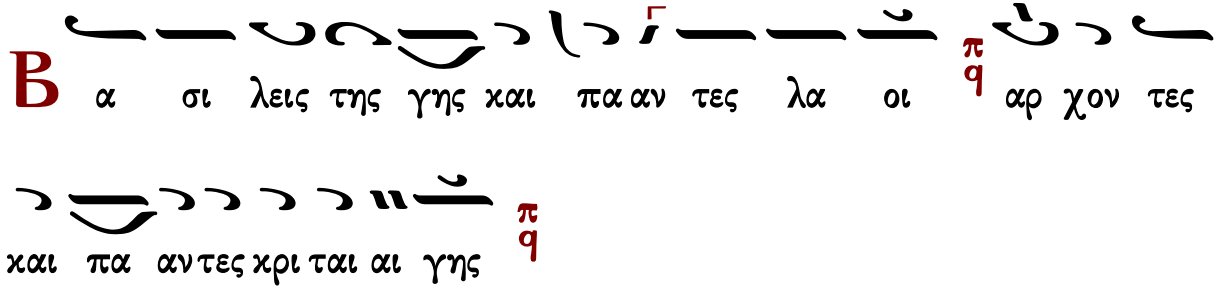
Βα σι λεις της γης και πα αν τες λα οι αρ χον τες
και πα αν τες κρι ται αι γης

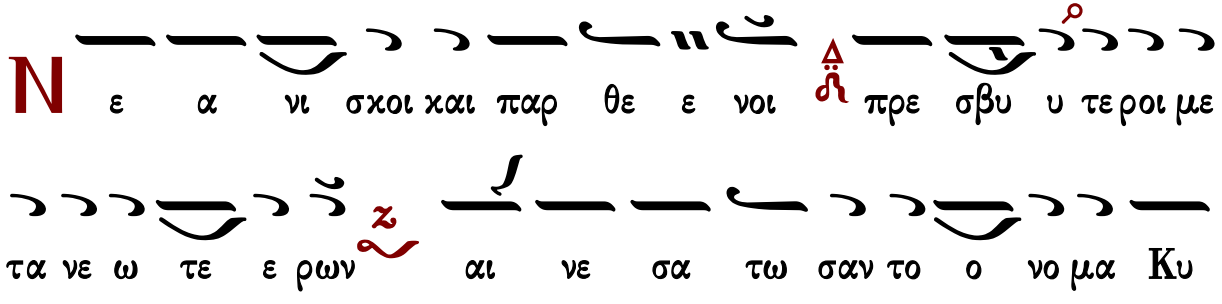
Νε α νι σκοι και παρ θε ε νοι πρε σβυ υ τε ροι με
τα νε ω τε ε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ
ρι ι ου ο τι υ ψω ω θη το ο νο μα αυ του ου
μο νου

Η

εξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και

ου ρα νου π/q και υ ψω σει κε ε ρας λα ου

αυ του π/q

Υ

μνος πα σι τοις ο σι οις αυ του Δ/ℳ τοις υι οι οις

Ισραηλ λα ω εγ γι ζον τι αυτω π/q

α

α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον Δ/ℳ η αι νε

σις αυ του εν εκκλη σι ι α ο σι ων π/q

ϵ

υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι αυ

τον Δ/ℳ και υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε

πι τω βα σι λει αυ των π/q

Δι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του ου εν χο

ρω εν τυμ πα α νω και ψαλ τη ρι ω ψα λα τω σαν αυ

τω

Ο τι ευ δο κει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του και

υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι α

Κ αυ χη σον ται ο σι οι εν δο ο ξη και α γαλ

λι α σον ται ε πι των κοι των αυ των

Δι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ των και

ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυ των

Τ ου ποι η σαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν ε λε γμους

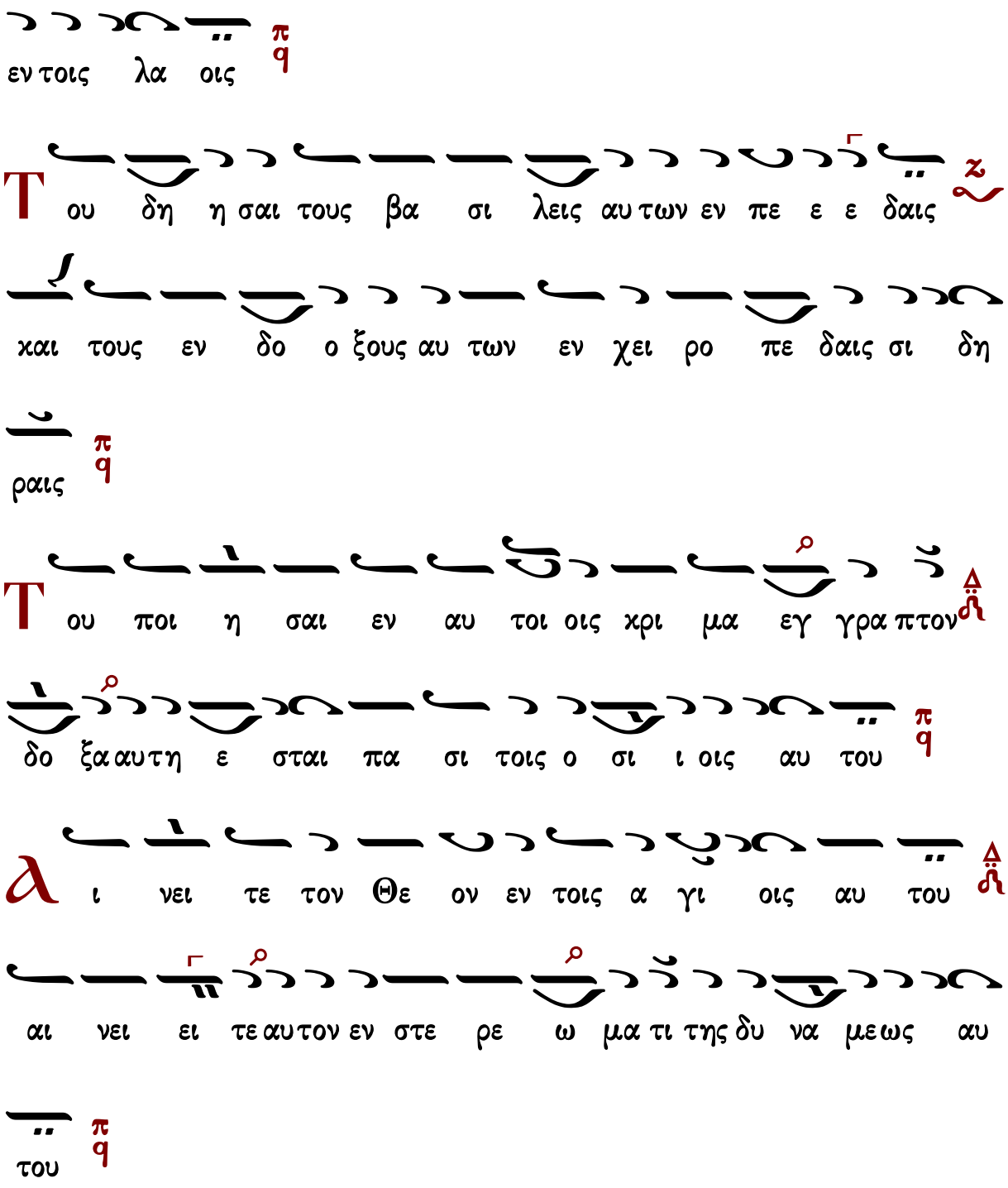
εν τοις λα οις
Του δη η σαι τους βα σι λεις αυ των εν πε ε ε δαις
και τους εν δο ο ξους αυ των εν χει ρο πε δαις σι δη
ραις
Του ποι η σαι εν αυ τοι οις χρι μα εγ γρα πτον
δο ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις αυ του
Αι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του
αι νει ει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ
του

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἦχος δ̈ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.250/1949*

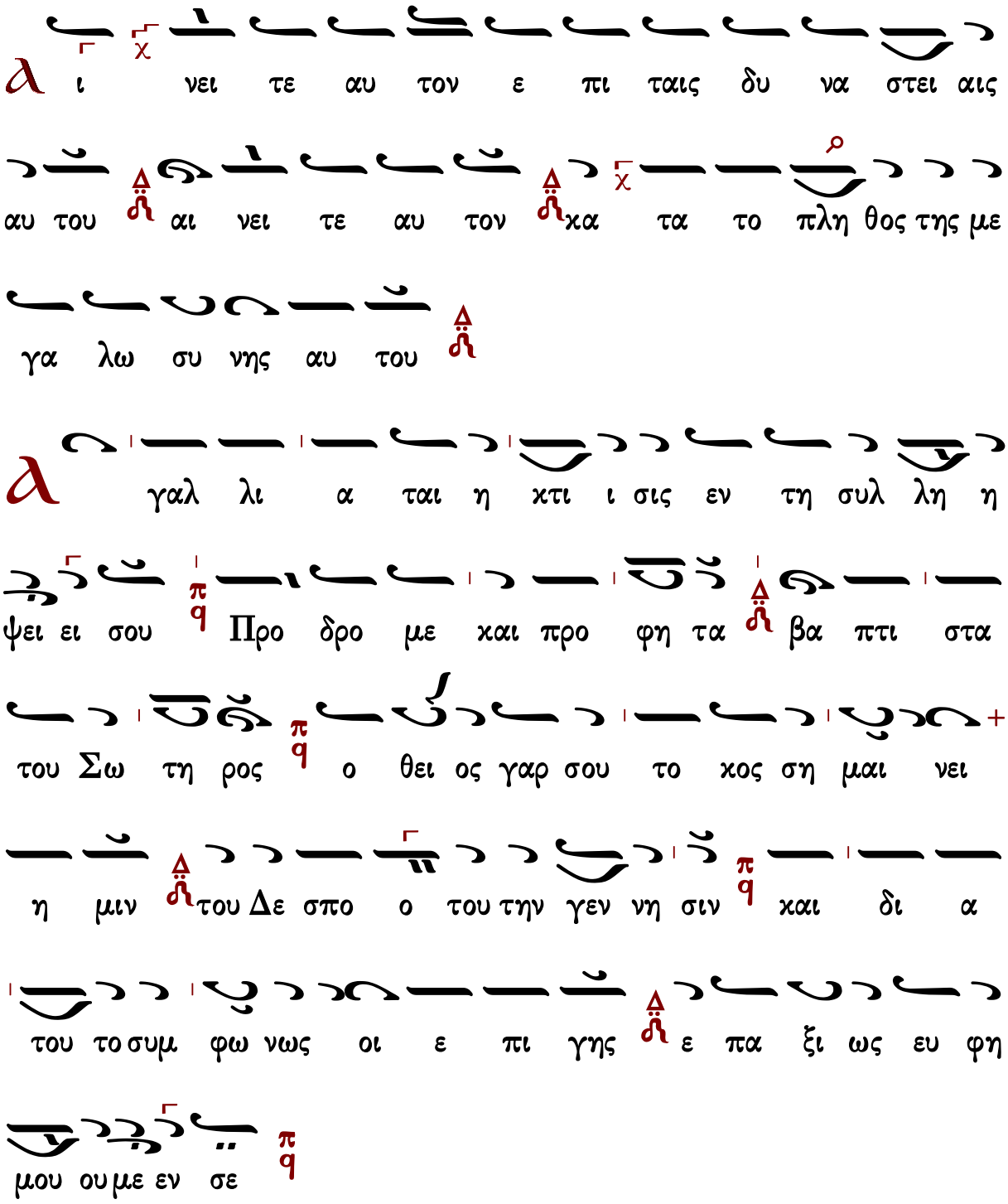

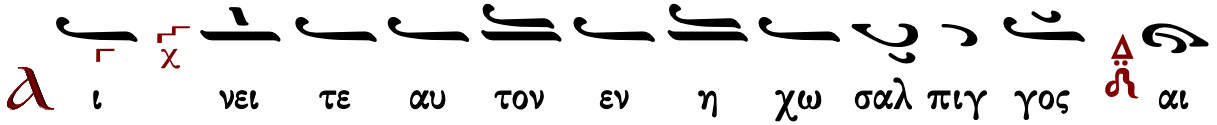
ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι

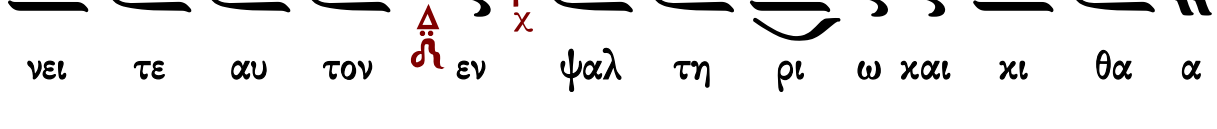
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω χαι χι θα α

ρα

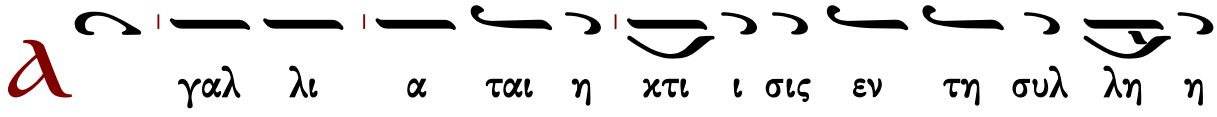
γαλ λι α ται η χτι ι σις εν τη συλ λη η

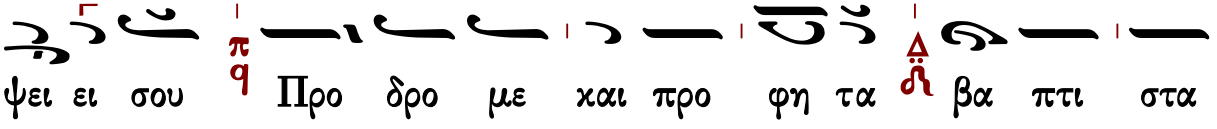
ψει ει σου Προ δρο με χαι προ φη τα βα πτι στα

του Σω τη ρος ο θει ος γαρ σου το χος ση μαι νει

η μιν του Δε σπο ο του την γεν νη σιν χαι δι α

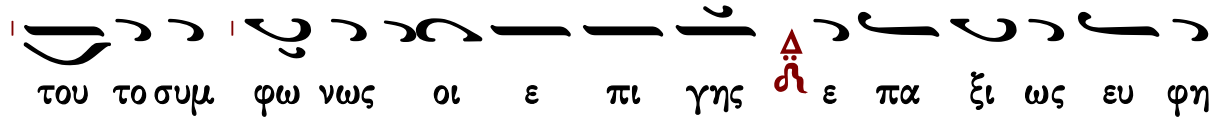
του τοσυμ φω νως οι ε πι γης ε πα ξι ως ευ φη

μου ουμε εν σε

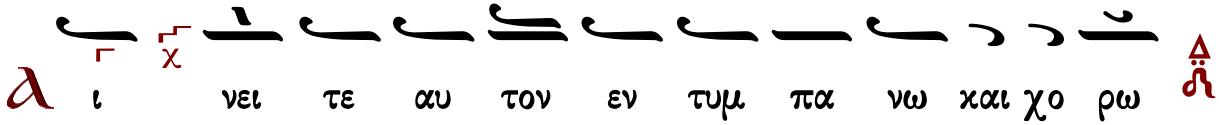
ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω χαι χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ γα α νω

ω ς θαυ μα στη ην μαρ τυ ρι ι αν ευ ρων ο α αγ

γε ε λος την συλ λη ψιν της στει ρας τη Μα ρι

α προσ α γει προς πι στω σιν προσ φε ρων δι

ο και η μεις Ε λι σα α βετ πριν α γο νον και Ζα

χα ρι αν ο μο ο ζυ γον τον αυ της και Ι ω αν

νην ευ φη μη η σω ω μεν

λ ι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εν χυμ βα λοις α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

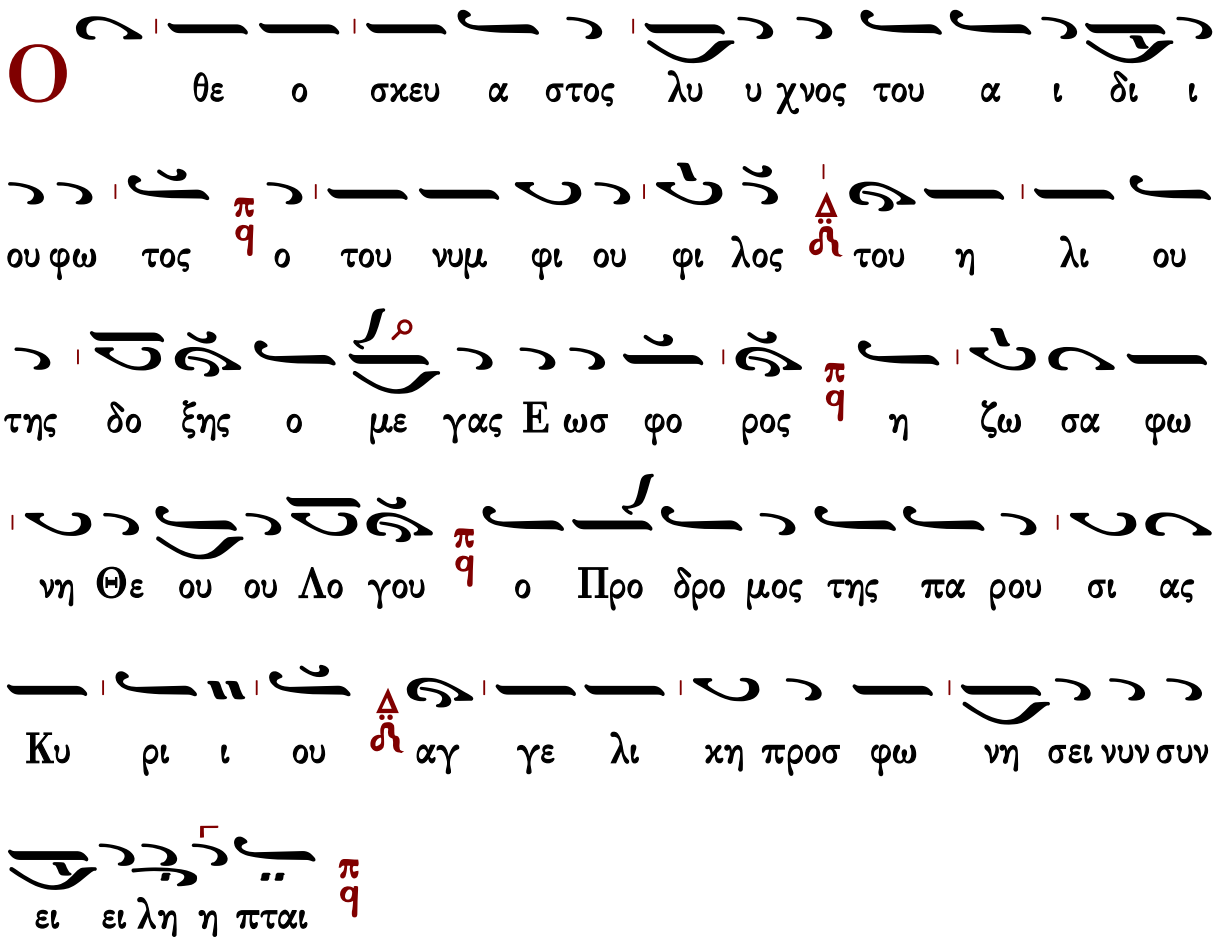

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ ἡ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.36*

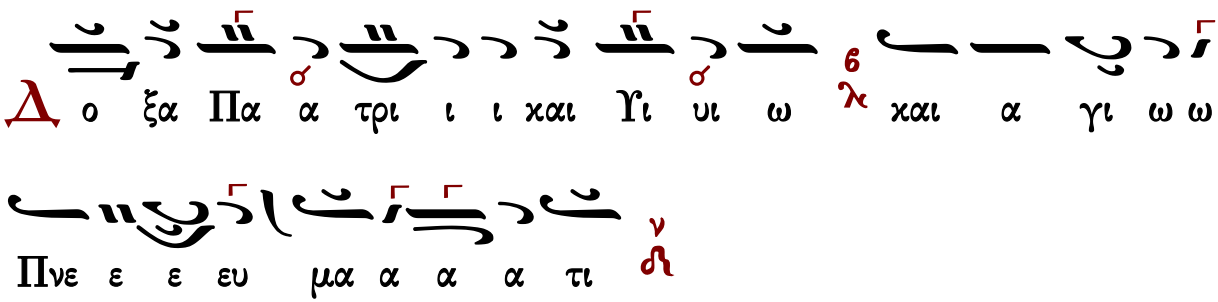

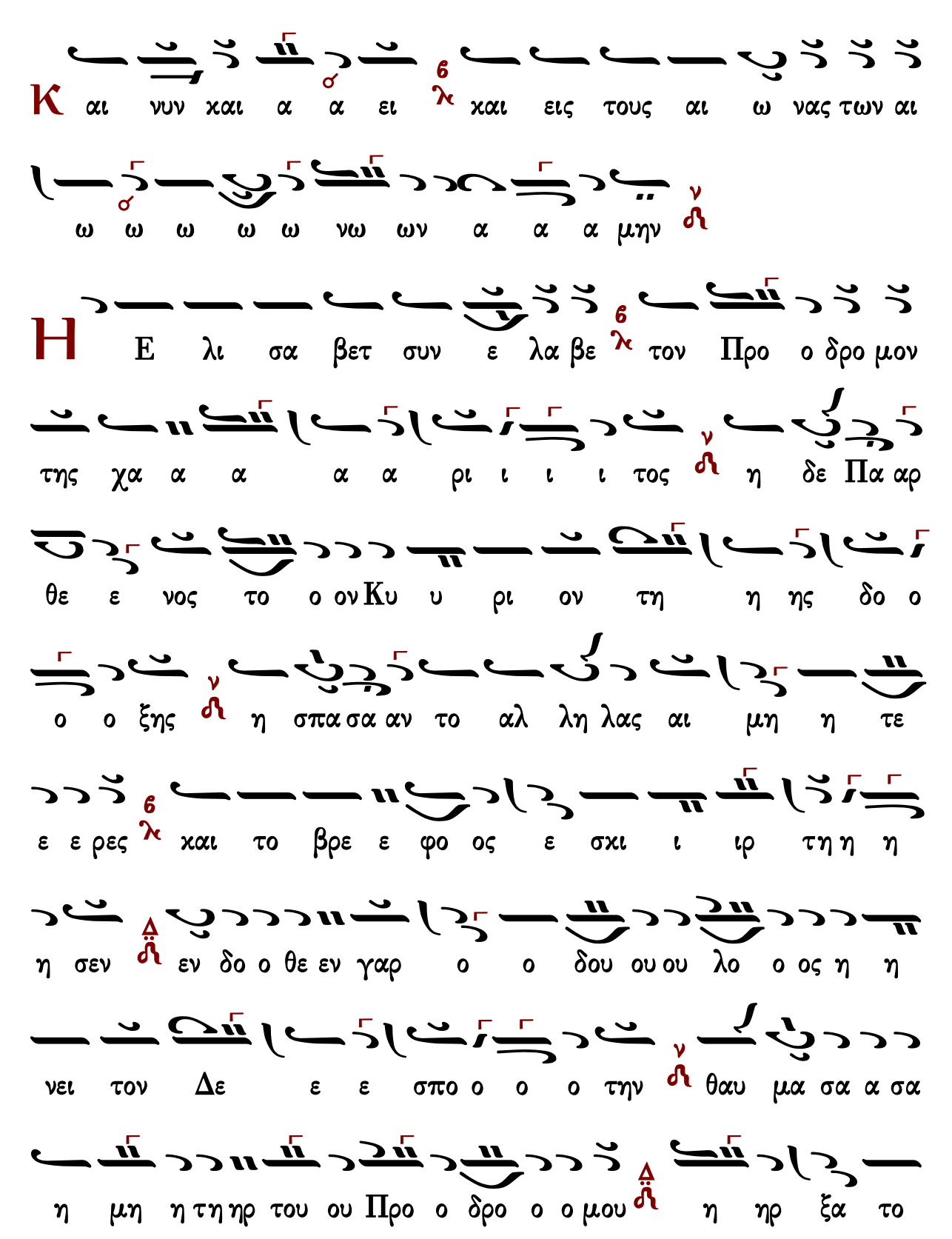
Κ αι νυν χαι α α ει χαι εις τους αι ω νας των αι
ω ω ω ω ω νω ων α α α μην
Η Ε λι σα βετ συν ε λα βε τον Προ ο δρο μον
της χα α α α α ρι ι ι ι τος η δε Πα αρ
θε ε νος το ο ον Κυ υ ρι ον τη η ης δο ο
ο ο ξης η σπα σα αν το αλ λη λας αι μη η τε
ε ε ρες και το βρε ε φο ος ε σκι ι ιρ τη η η
η σεν εν δο ο θε εν γαρ ο ο δου ου ου λο ο ος η η
νει τον Δε ε ε σπο ο ο ο την θαυ μα σα α σα
η μη η τη ηρ του ου Προ ο δρο ο ο μου η ηρ ξα το

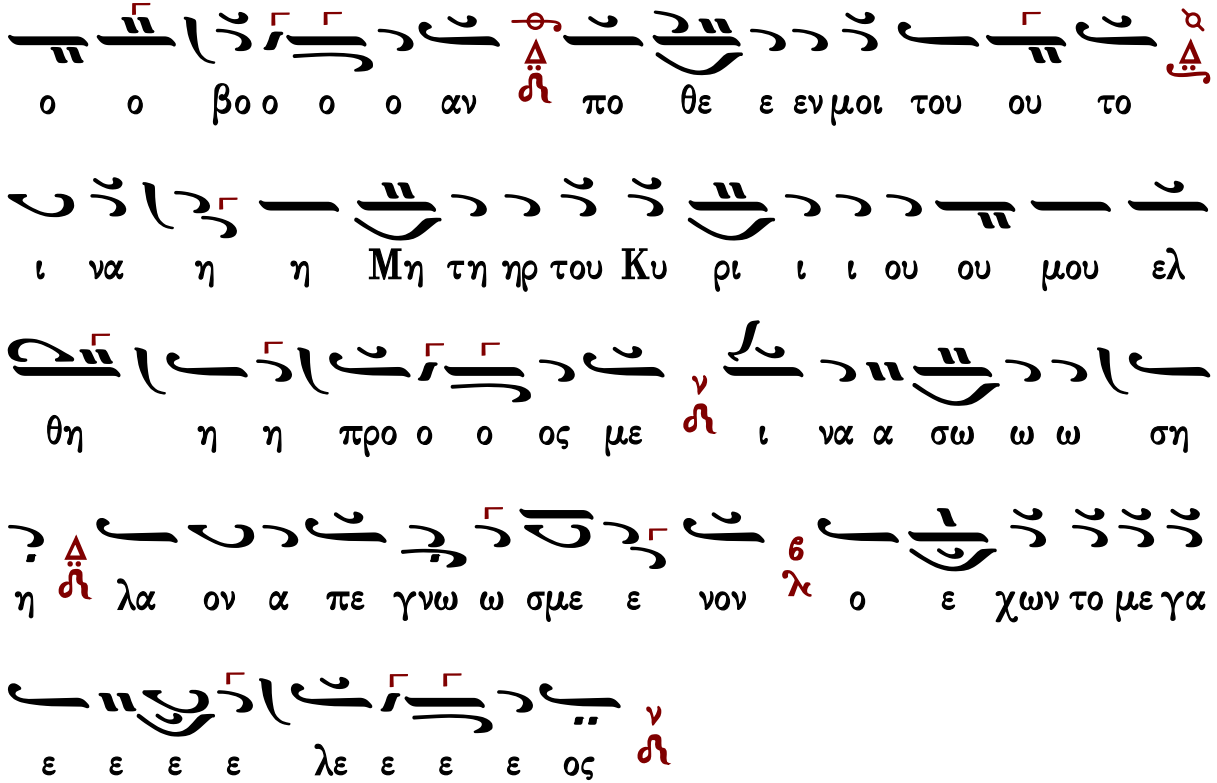

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ πα ἡ Νη

Μουσική Κυψέλη Α’
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.74*

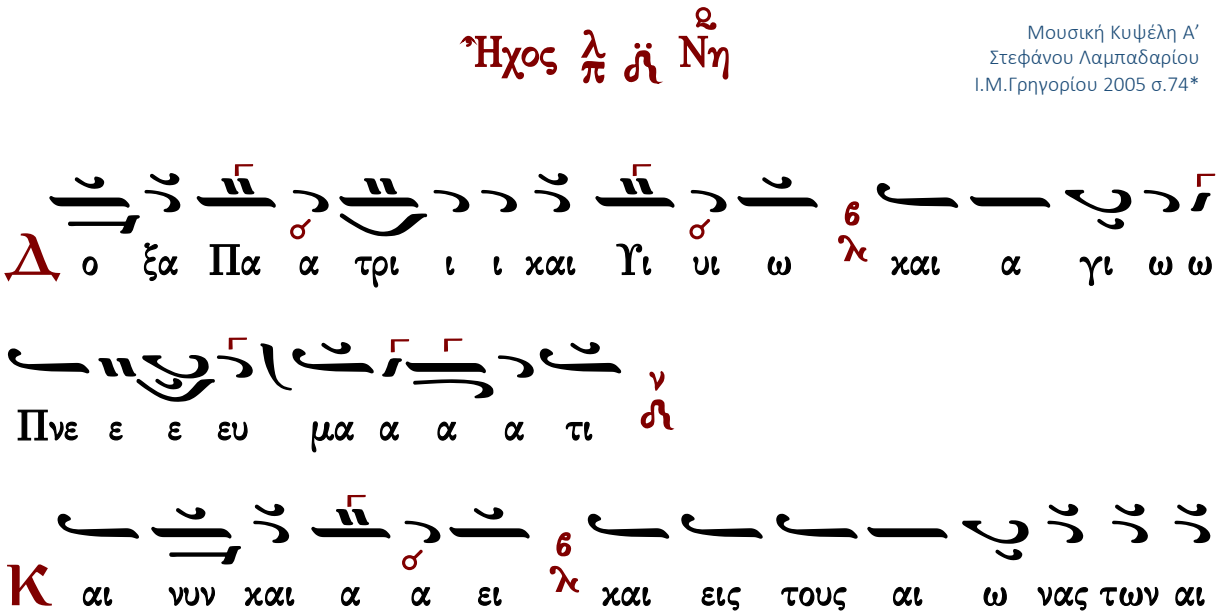

ω ω ω ω ω νω ων α α α μην

Η Ε λι σα βετ συν ε λα α βε τον Προ δρο μον

της χα α α α α ρι ι ι ι τος η δε Πα αρ

θε ε ε νος το ον Κυ υ ρι ον τη η ης δο ο ο

ο ξης η σπα σα αν το αλ λη λας αι μη η η τε

ε ε ρες και το βρε φο ος ε ε σκι ι ιρ τη η η η

σεν εν δο ο θε εν γαρ ο ο ο δου ου ου λο ο ος η η

νει τον Δε ε ε σπο ο ο ο την θαυ μα σα α σα

η μη η τη ηρ του ου Προ ο δρο ο ο μου ηρ ξα α το ο

ο βο ο ο ο αν πο θε ε εν μοι του ου το ι

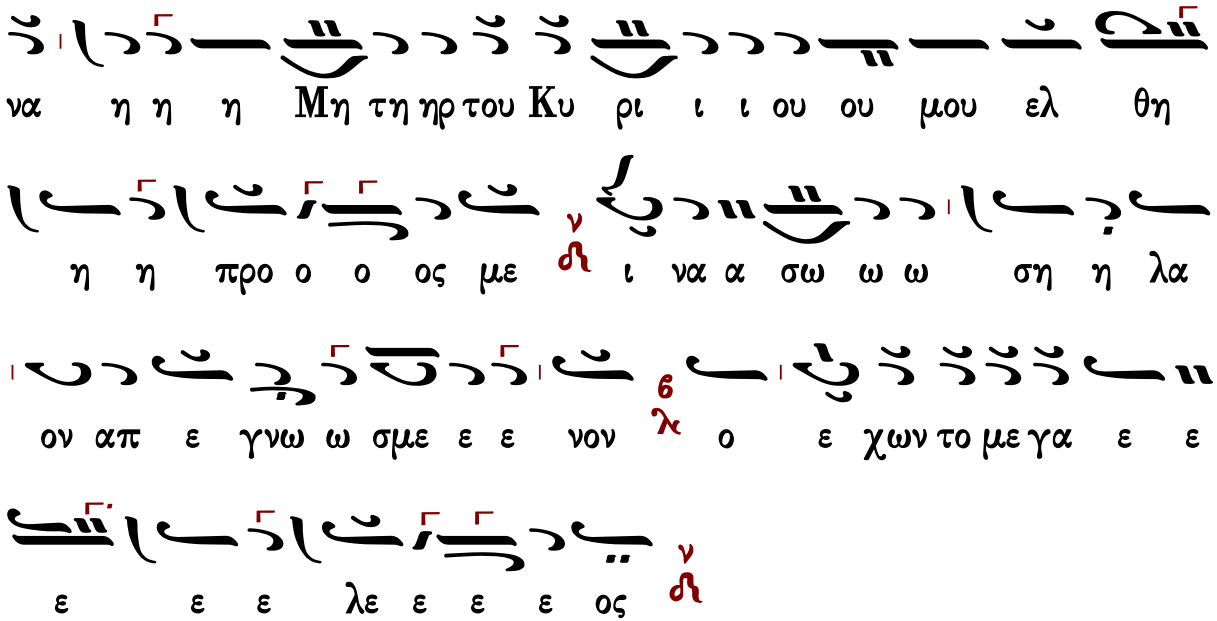

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ̀ πὰ ν̀η

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.84*

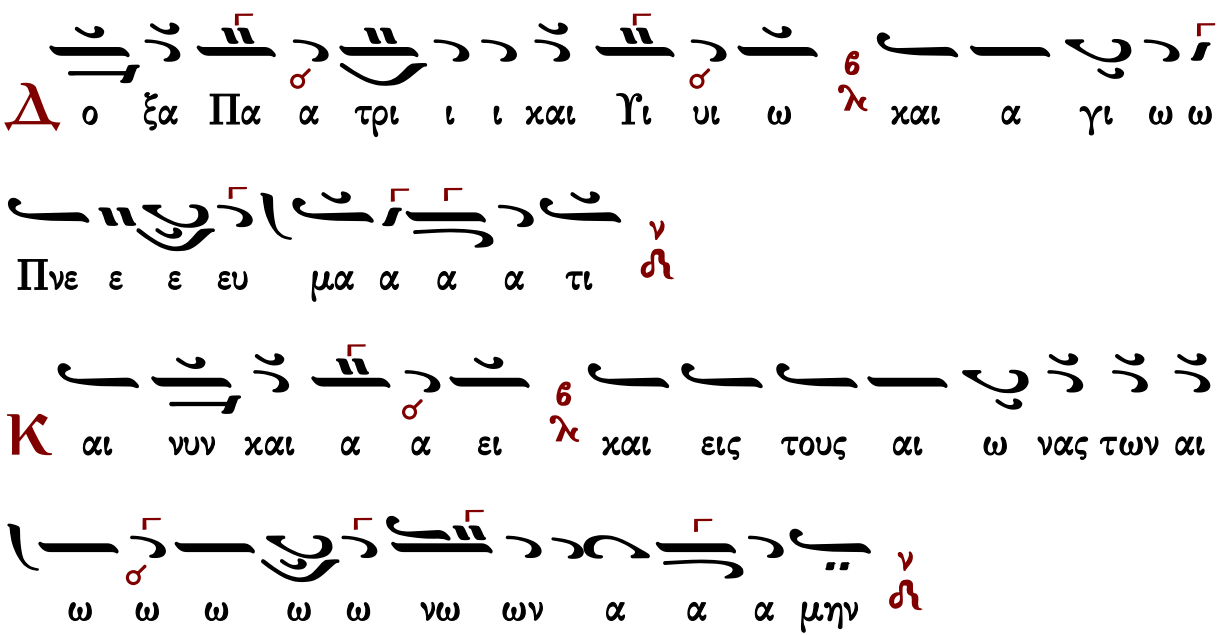

Η Ε λι σα βετ συν ε ε λα α βε τον Προ ο δρο

μον τη ης χα α α α α ρι ι ι ι τος η δε

Πα αρ θε ε ε νος το ον Κυ υ ρι ον τη η ης δο

ο ο ο ο ξης η σπα σα αν το αλ λη λας αι μη η η

τε ε ε ρες και το βρε φο ος ε ε σκι ι ιρ τη η η

η σεν εν δο ο θε εν γαρ ο ο ο δου ου ου λο ο ος η η

νει τον Δε ε ε σπο ο ο ο ο την θαυ μα σα α

σα η μη η τη ηρ του ου Προ ο δρο ο ο μου ου η ηρ ξα α

το ο ο βο ο ο ο αν πο ο θε ε εν μοι του ου

το ι να η η η Μη τη ηρ του Κυ υ ρι ι ι ου ου

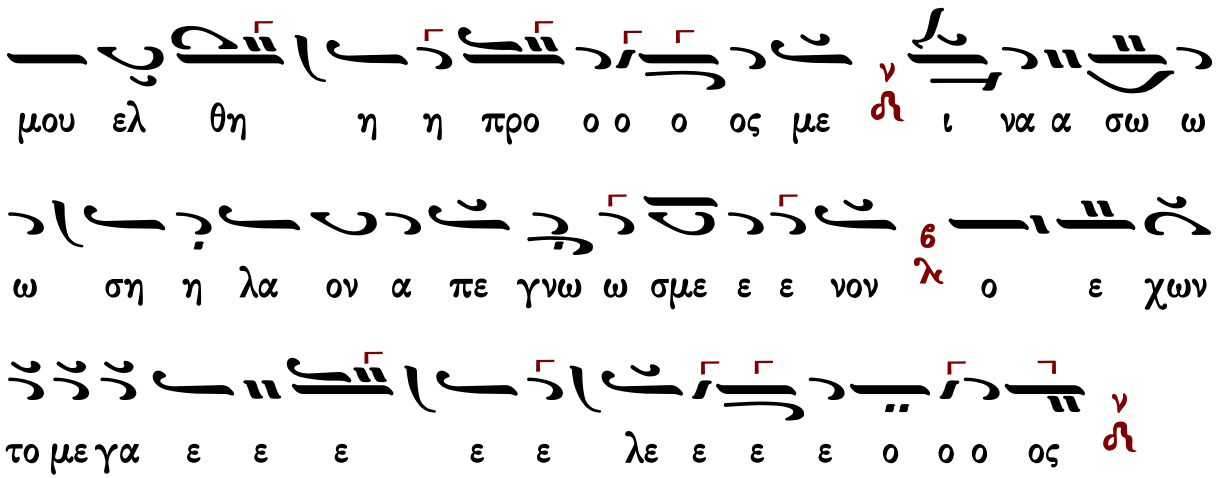

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.251/1944*

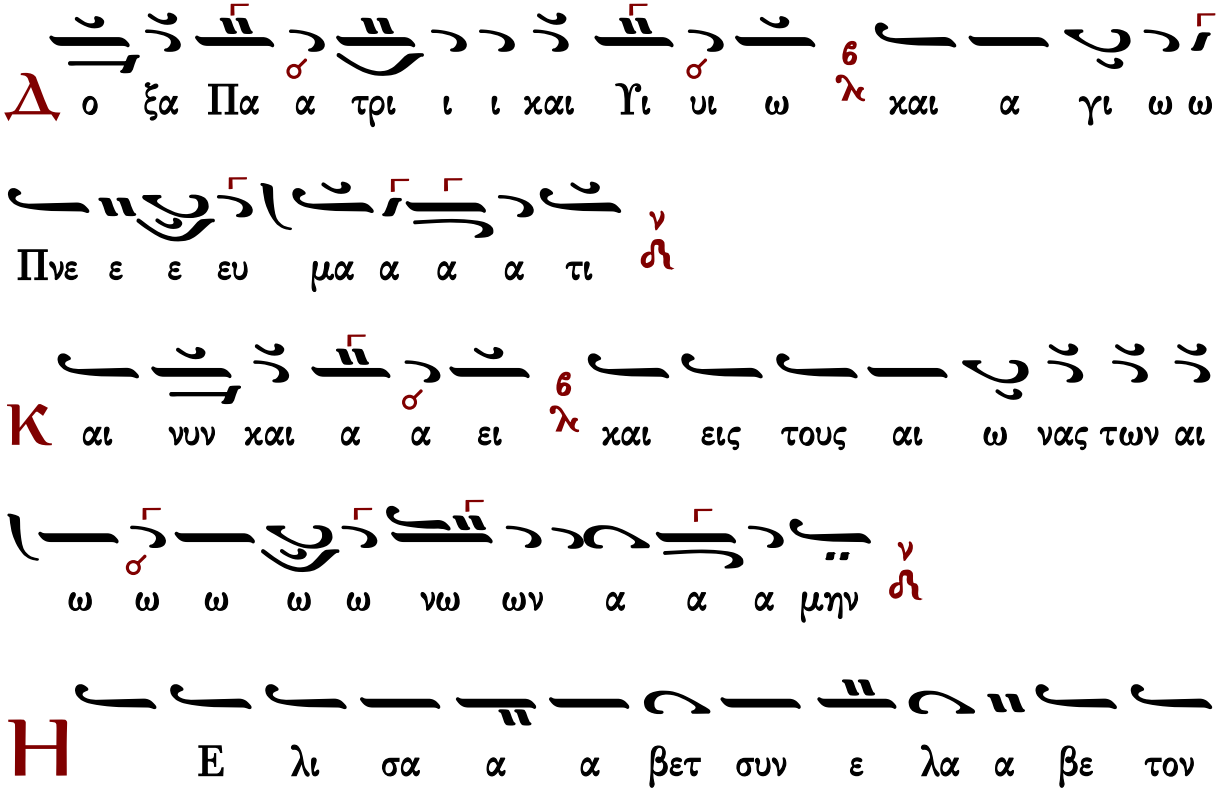

Προ δρο μον τη ης χα α α ρι ι ι ι τος η δε

Πα αρ θε ε ε νος τον Κυ ρι ο ο ο ον τη ης δο ο

ο ξη ης η σπα σα αν το αλ λη λας αι μη η η

τε ε ε ρε ες και το βρε φο ος ε ε σκι ι ι

ι ι ιρ τη σεν εν δο ο θε εν γαρ ο δου λο ος η

η νει τον Δε ε ε σπο ο ο ο την θαυ μα σα

α σα η μη τηρ του Προ ο δρο ο ο μου ου η ηρ ξα α το

βο ο αν πο ο θε ε εν μοι του ου το ι να η

μη τηρ του Κυ ρι ι ι ου ου μου ελ θη προ ο ο ος

με ι να α σω ω ω ση η λα ον α πε γνω σμε ε

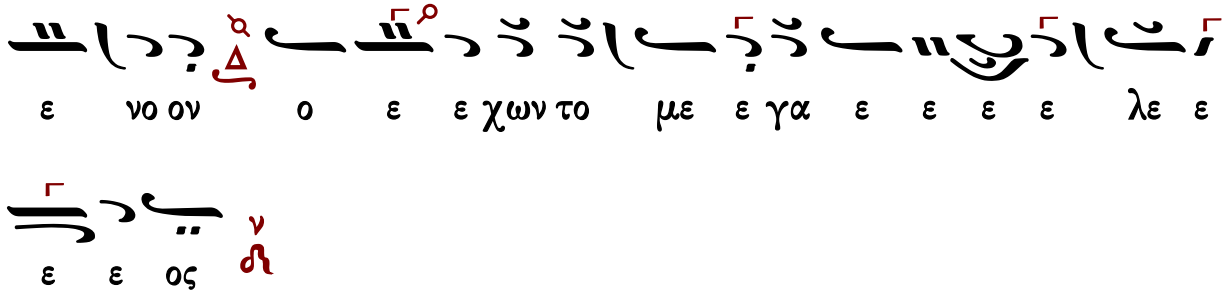

Δοξολογίαι

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Πανδέκτη, Ὄρθρος
1851 σ. 608*

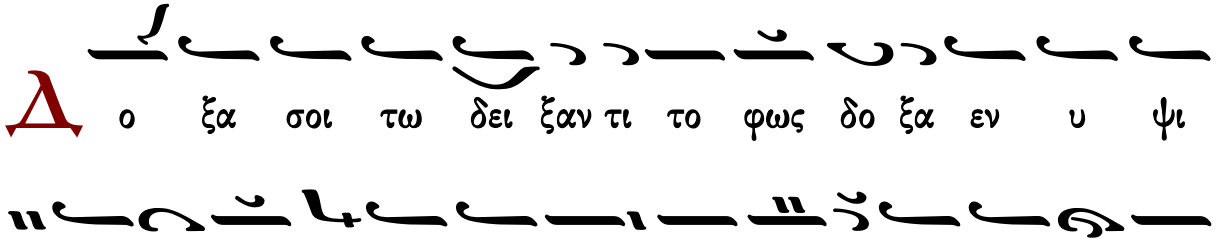

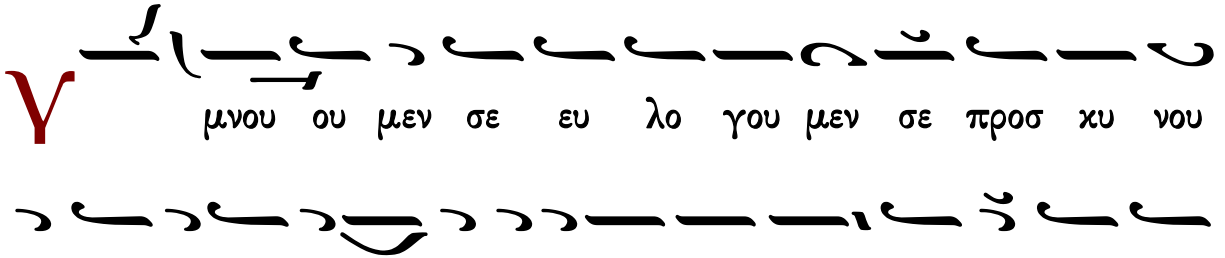

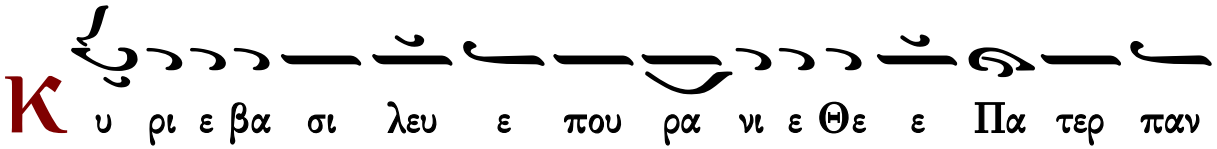
Κυ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ παν

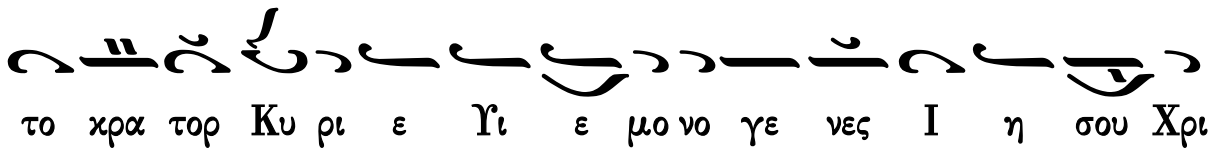
το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι

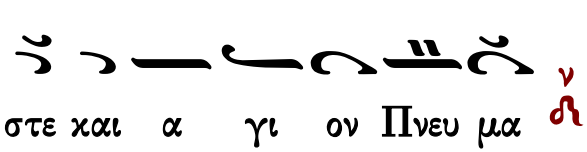
στε και α γι ον Πνευ μα

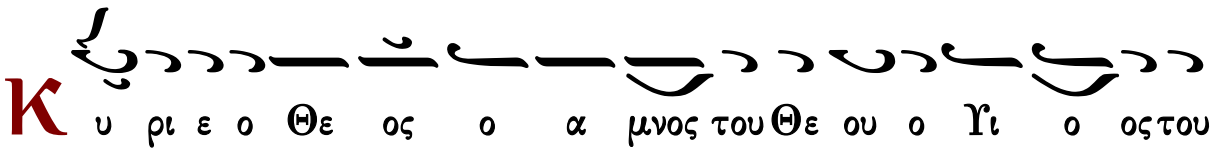
Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ο ος του

Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο

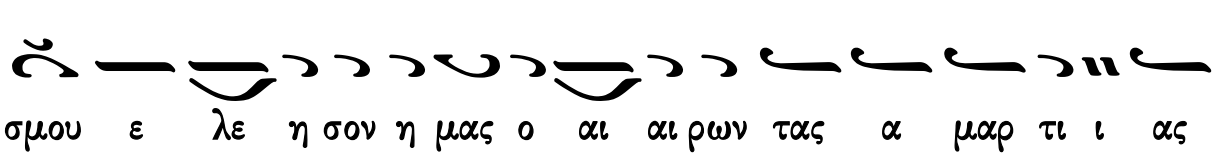
σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας

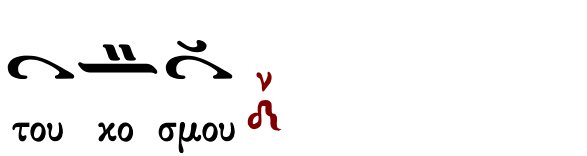
του κο σμου

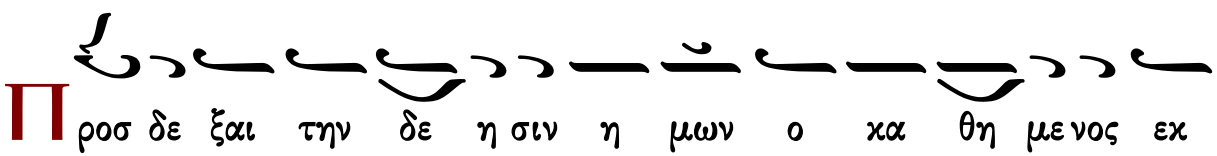
Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ

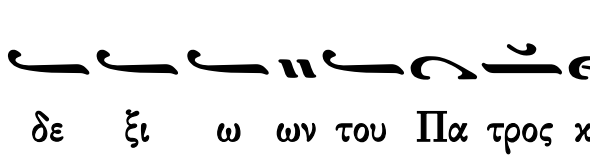
δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

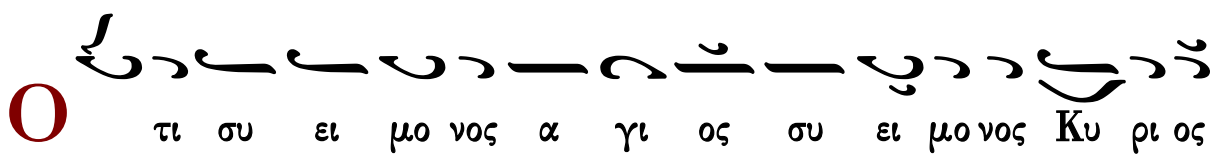
Οτι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι ος

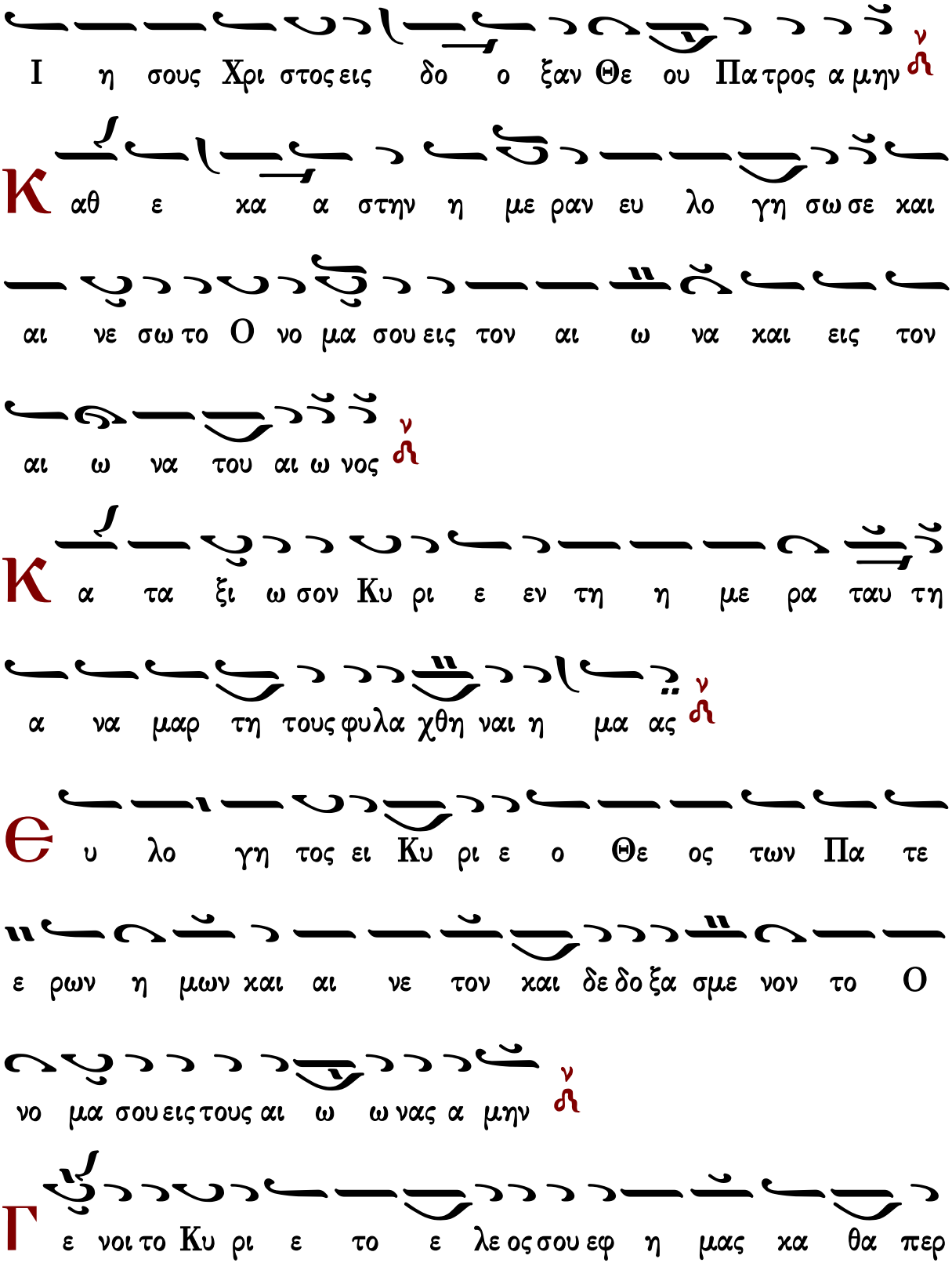
Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μην
Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε σω το Ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να του αι ω νος
Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα ταυ τη
α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μα ας
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε
ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε νον το Ο
νο μα σου εις τους αι ω ω νας α μην
Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα θα περ

ηλ πι σα μεν ε πι σε
Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ε ε δι δα
ξο ον με τα δι και ω μα τα σου (β′)
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι
και ω μα τα σου
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει ει πα Κυ ρι ι ε ε
λε η σον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ
τον σοι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξο ον με του ποι

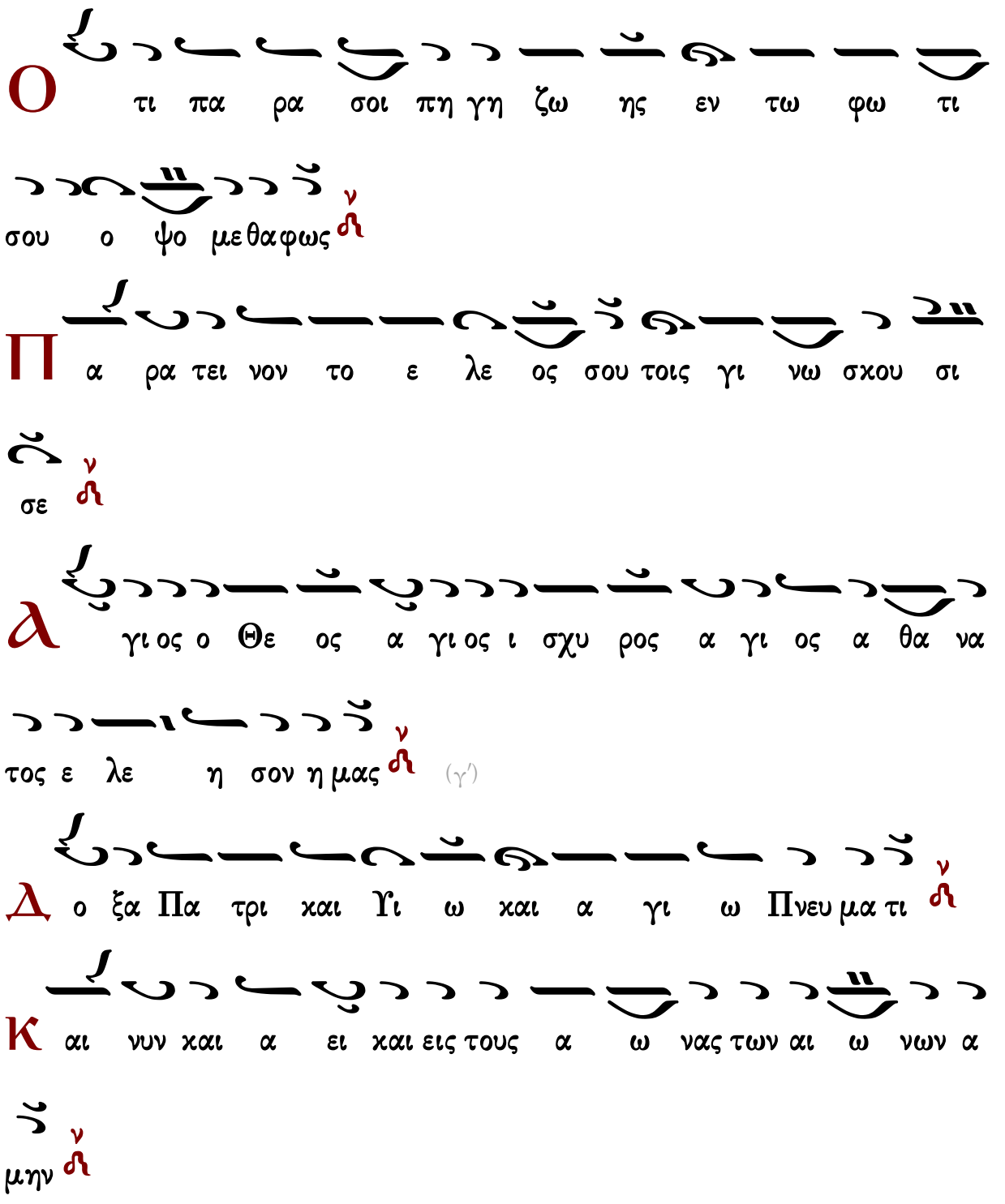
ειν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο με θα φως
Π α ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι νω σκου σι
σε
Α γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι ος α θα να
τος ε λε η σον η μας (γ')
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους α ω νας των αι ω νων α
μην

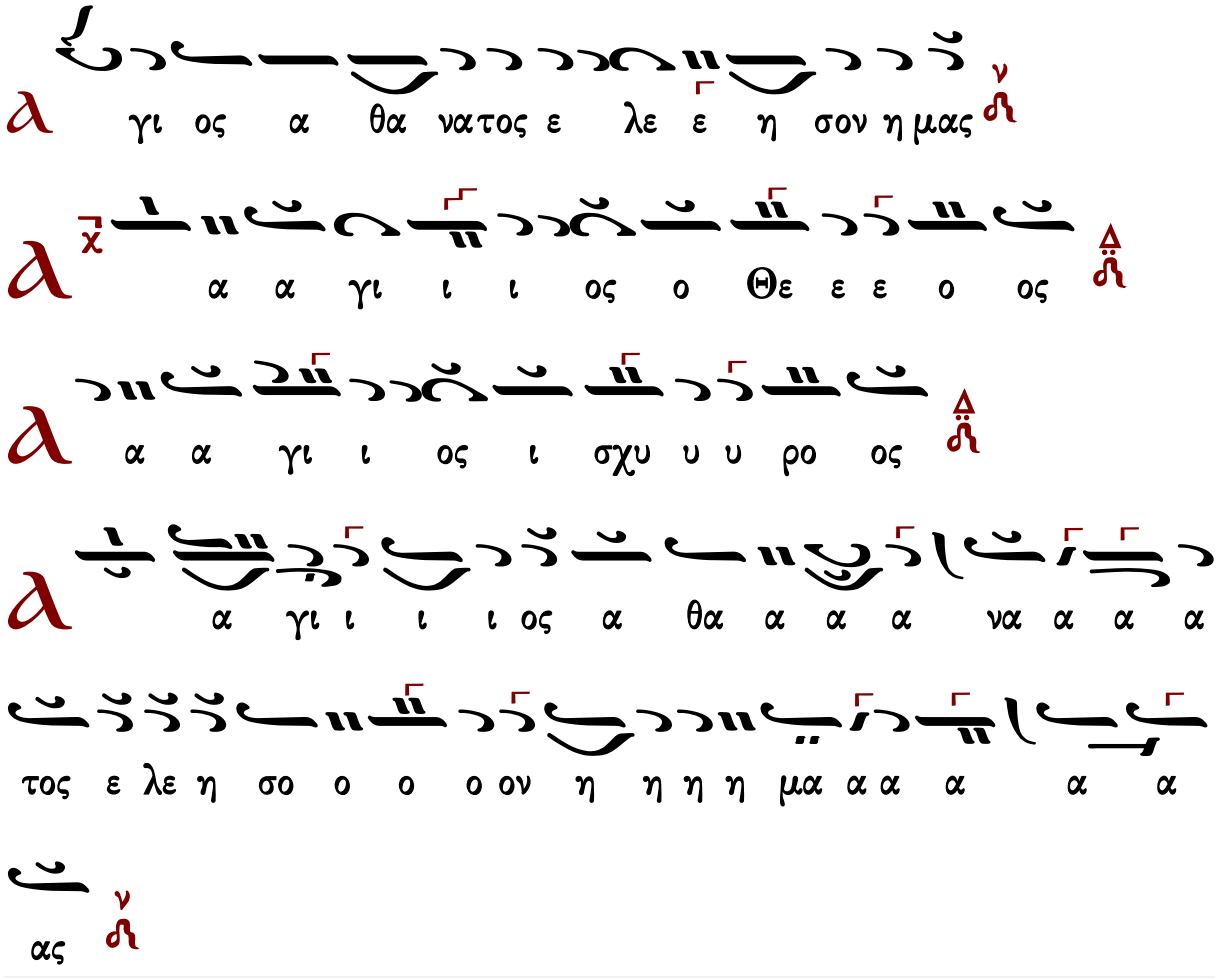

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου (†1831)

σύντομος

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

Αναστασιματάριον
Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.426*

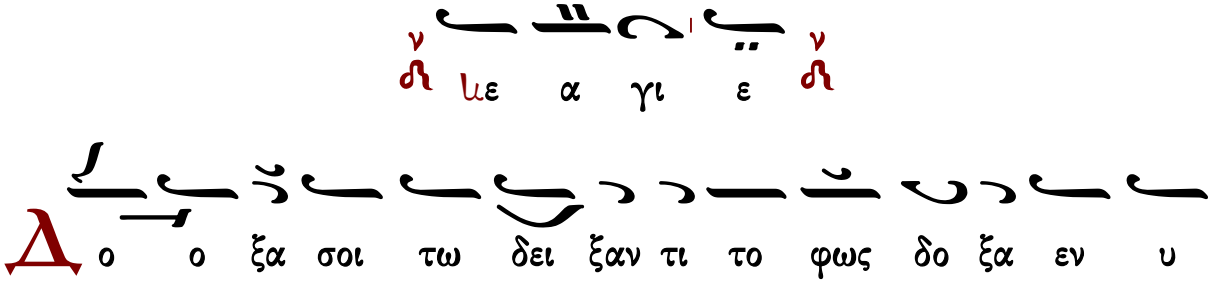

ψι ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η η νη εν

αν θρω ποις ευ δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ

νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν

σοι δι α την με γα λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ

Παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η

σου Χρι στε και α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του χο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

τι ι ας του χο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ

δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα

τρος α μη ην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε

και αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω

να και εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε

νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας

καθ α περ ηλ πι σα α μεν ε πι σε ε

Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με

τα δι και ω μα τα σου (γ′)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν γε

νε α χαι γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε

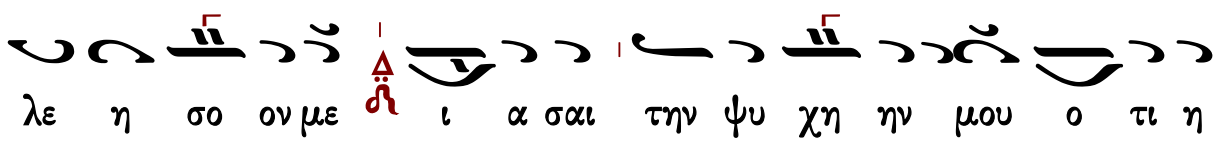
λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η

μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με

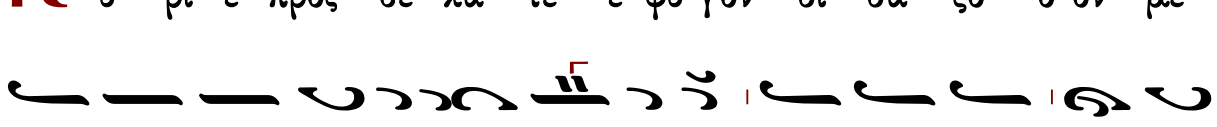
του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο

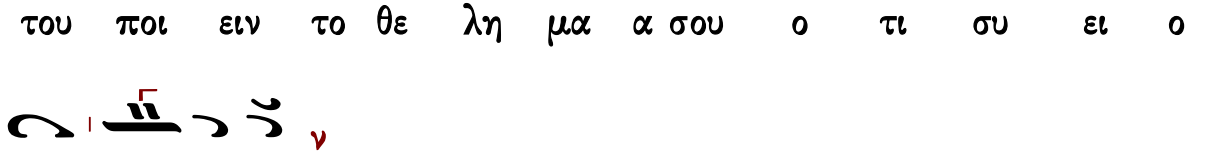
Θε ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

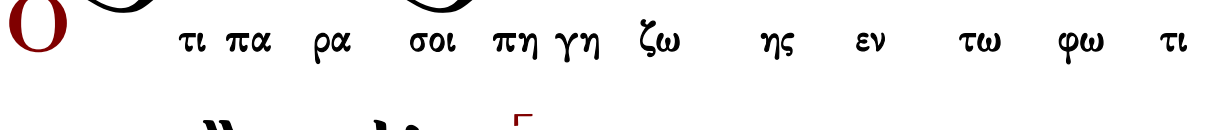
σου ο ψο με θα φω ως

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε

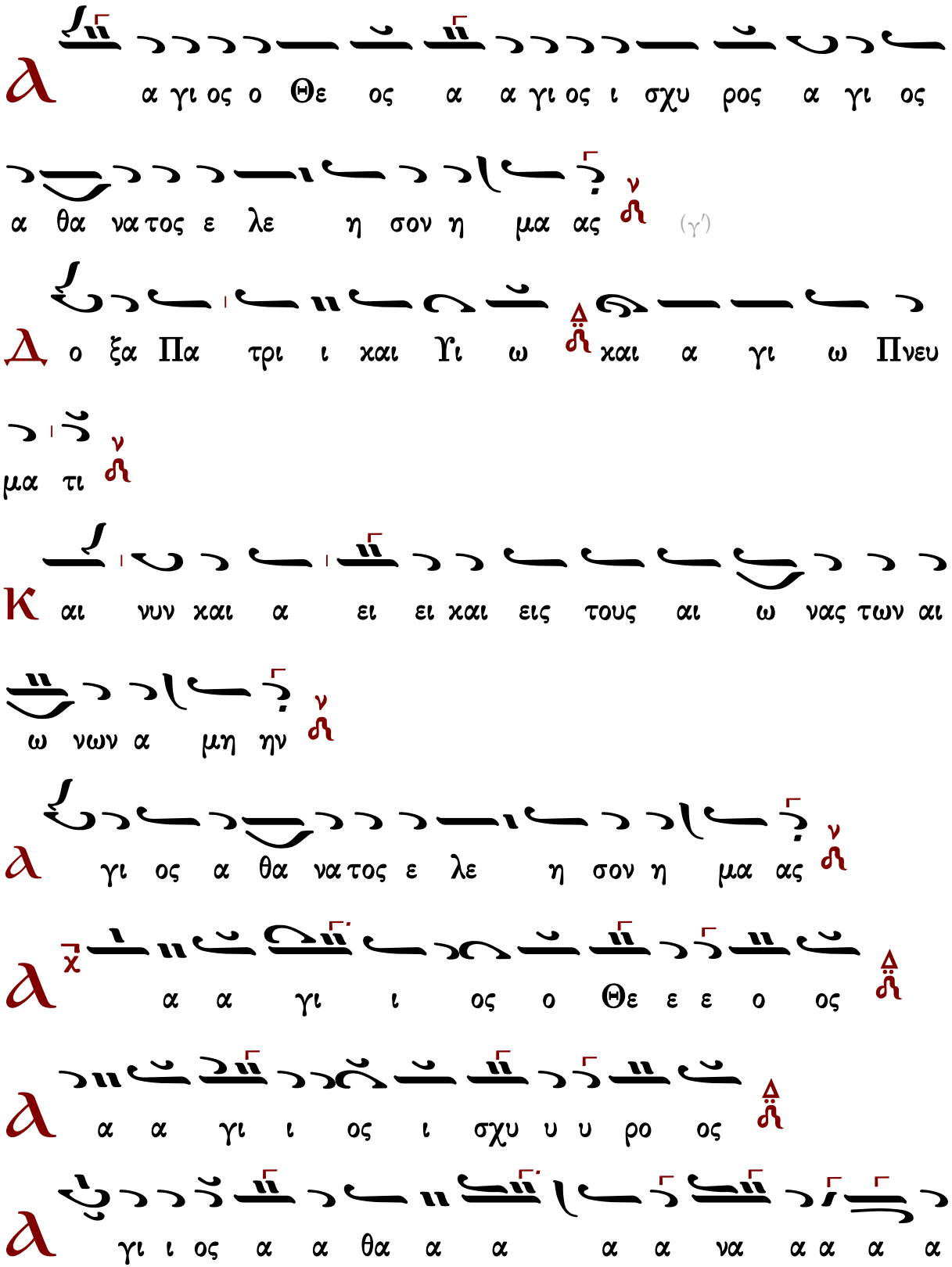
α γι ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ ρος α γι ος
α θα να τος ε λε η σον η μα ας
(γ')
ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μη ην
γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας
α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος
α α γι ι ος ι σχυ υ υ ρο ος
γι ι ος α α θα α α α α να α α α α

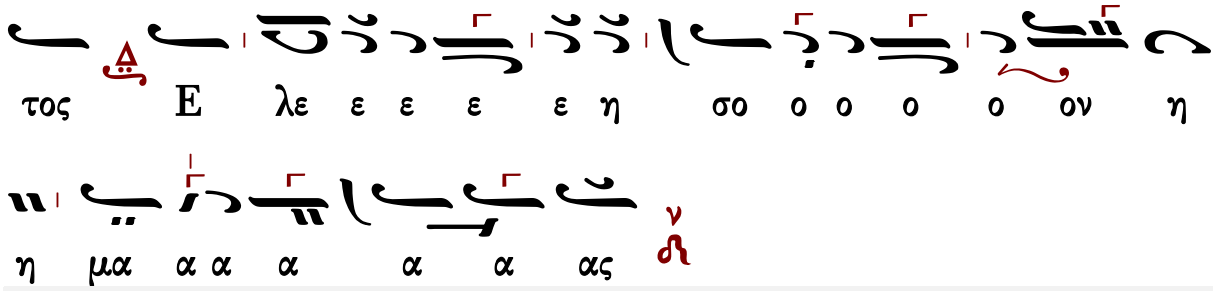

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου (1880-1948)

Εἱρμολογικὴ

Ἦχος λ ἡ Νη

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.85*

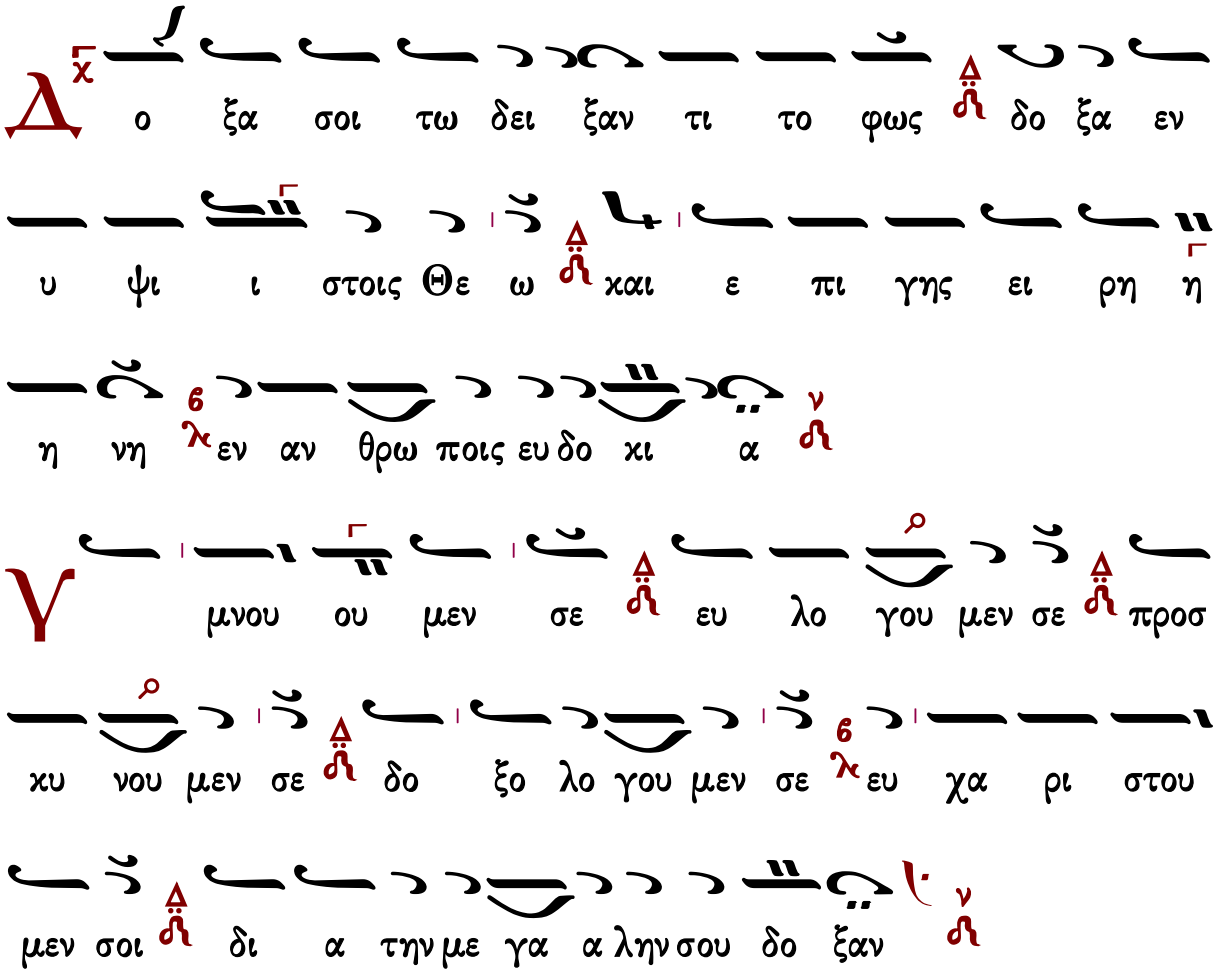

Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα

τερ παν το κρα α α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε

νες Ι η σου Χρι στε ε και α γι ον Πνευ μα

Κυ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι αι

ρων τας α μαρ τι ι ας του κο σμου

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

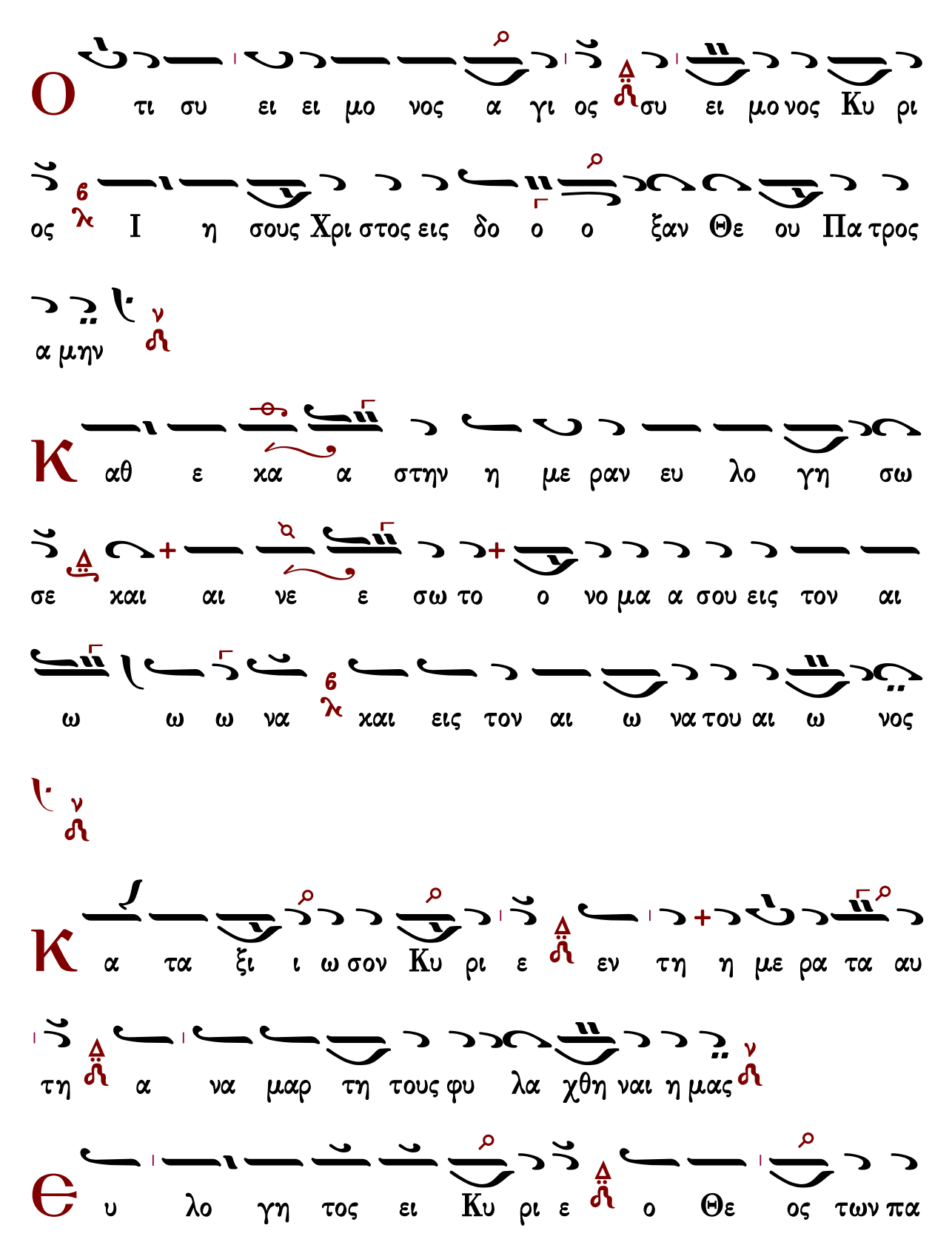
Ο τι συ ει ει μο νος α γι ος σου ει μο νος Κυ ρι
ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μην
Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω
σε και αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι
ω ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω νος
Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μας
Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο

ξα σμε νον το ο νο μα α α σου εις τους αι ω νας α

μην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας

κα θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον

με τα δι και ω μα τα σου (β′)

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα

ξο ον με τα δι και ω μα τα σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν

εν γε νε α χαι γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε

λε η σο ο ον με ι α σαι τηνψυ χη η ην μου

ο τι η μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ο ον

με του ποι ειν το θε λη μα α α σου ο τι συ

ει ο Θε ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φως

Π α ρα τει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι σε

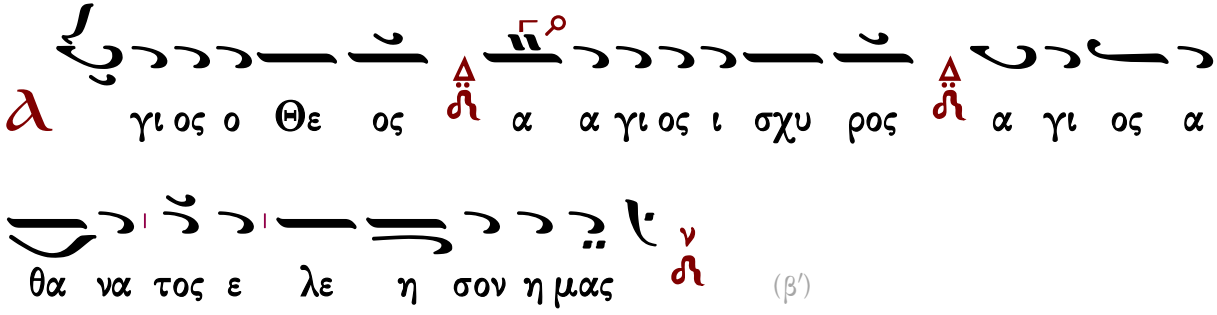
γι ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ ρος α γι ος α
θα να τος ε λε η σον η μας

(β′)

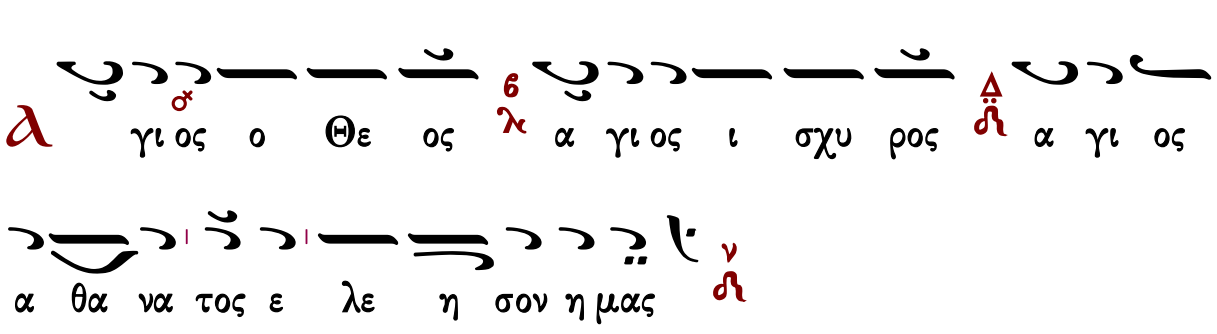
γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι ος
α θα να τος ε λε η σον η μας

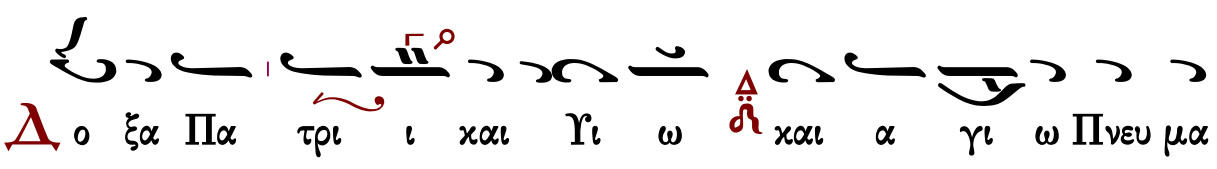
ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

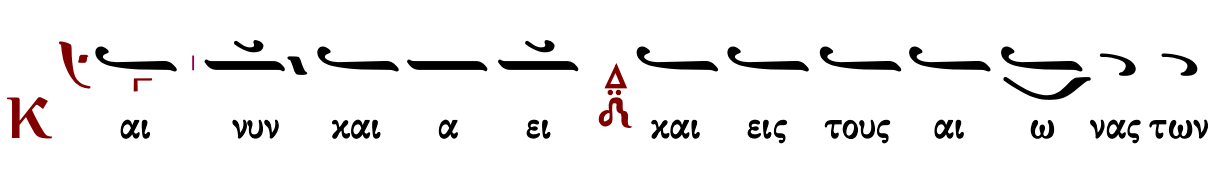
γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικόν

α γι ο ο ο ο ος ο Θε ε ε ε ο

καὶ οὕτω

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Ἀπολυτίκιον Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965)

Χριστοδούλου Γεωργιάδου Κεσσανιέως
(διασκ. Κουντιάδου)

Ἦχος λ̆ ἡ Νη

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1η ἔκδοση 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.414*

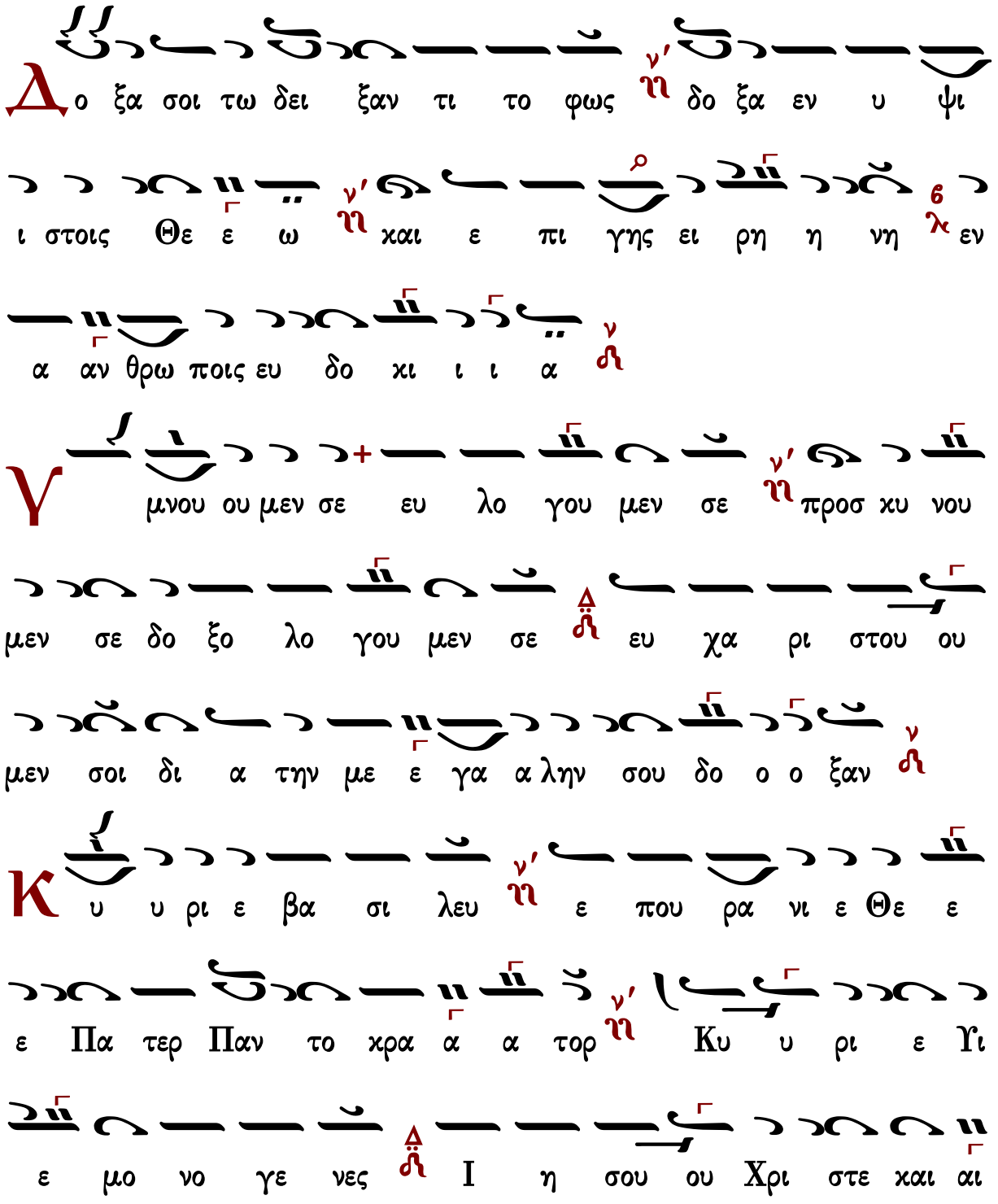

α α γι ον Πνε ε ευ μα

Κυ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνο ος του Θε ου ο

Υι ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μα αρ τι

ι αν του χο ο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι

αι ρων τας α μα αρ τι ι ας του χο ο ο σμου

Προσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα α

θη η με νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε

λε η σον η μα ας

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ε ου Πα

τρος α μη ην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε

και αι νε ε ε ε ε σω το ο νο μα α α

σου εις τον αι ω ω να και εις τον αι αι ω να

του αι ω ω ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

ε ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η

η ναι η η μας

Θ υ λο γη το ο ος ει ει Κυ ρι ε ο Θε ος

των πα τε ε ε ρων η μων και αι νε το ο ο ο

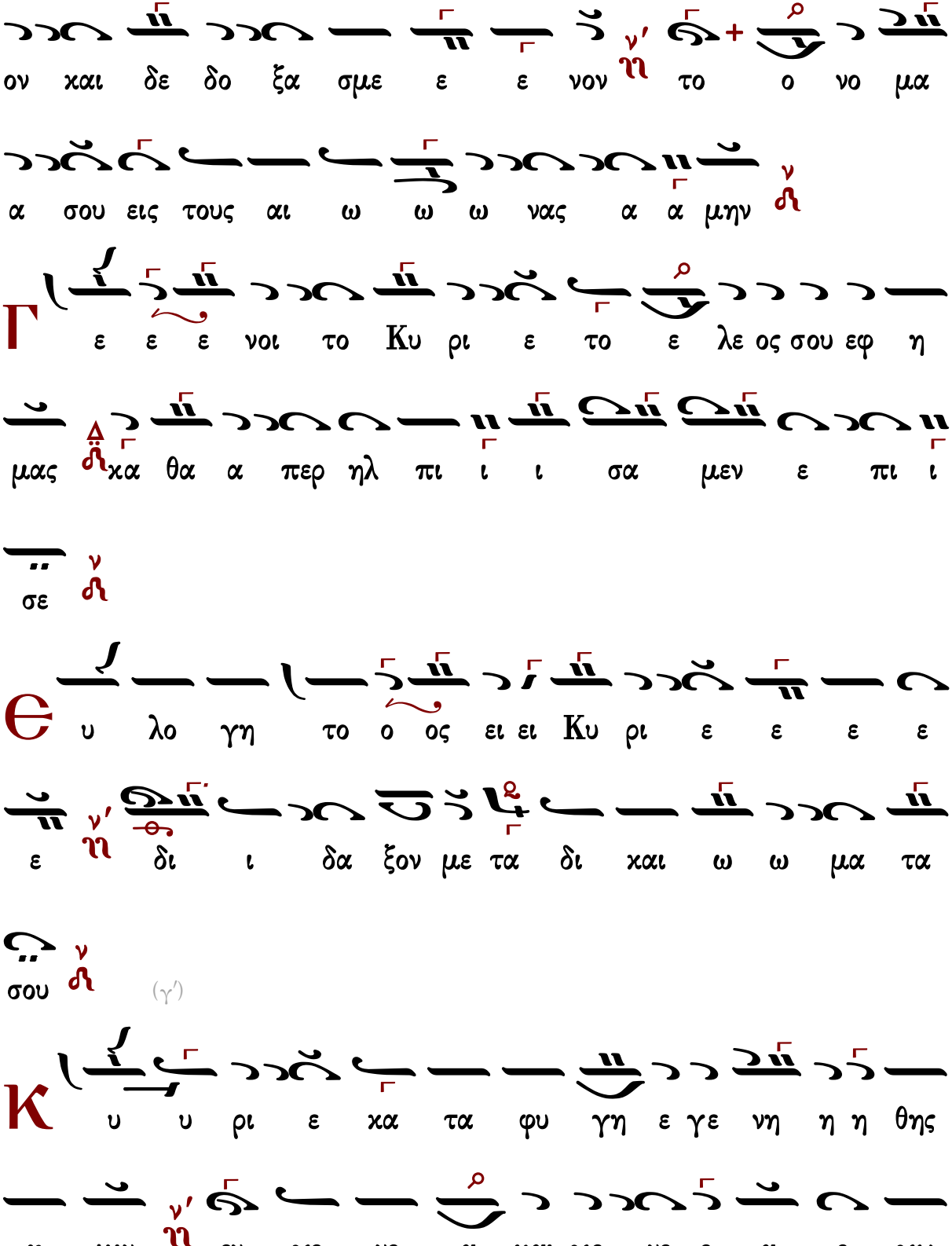
ον και δε δο ξα σμε ε ε νον το ο νο μα
α σου εις τους αι ω ω ω νας α α μην
Γ
ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η
μας κα θα α περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι ι
σε
Θ
υ λο γη το ο ος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε
ε δι ι δα ξον με τα δι και ω ω μα τα
σου
(γ')
Κ
υ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η η θης
η μιν εν γε νε α και γε νε ε α ε γω

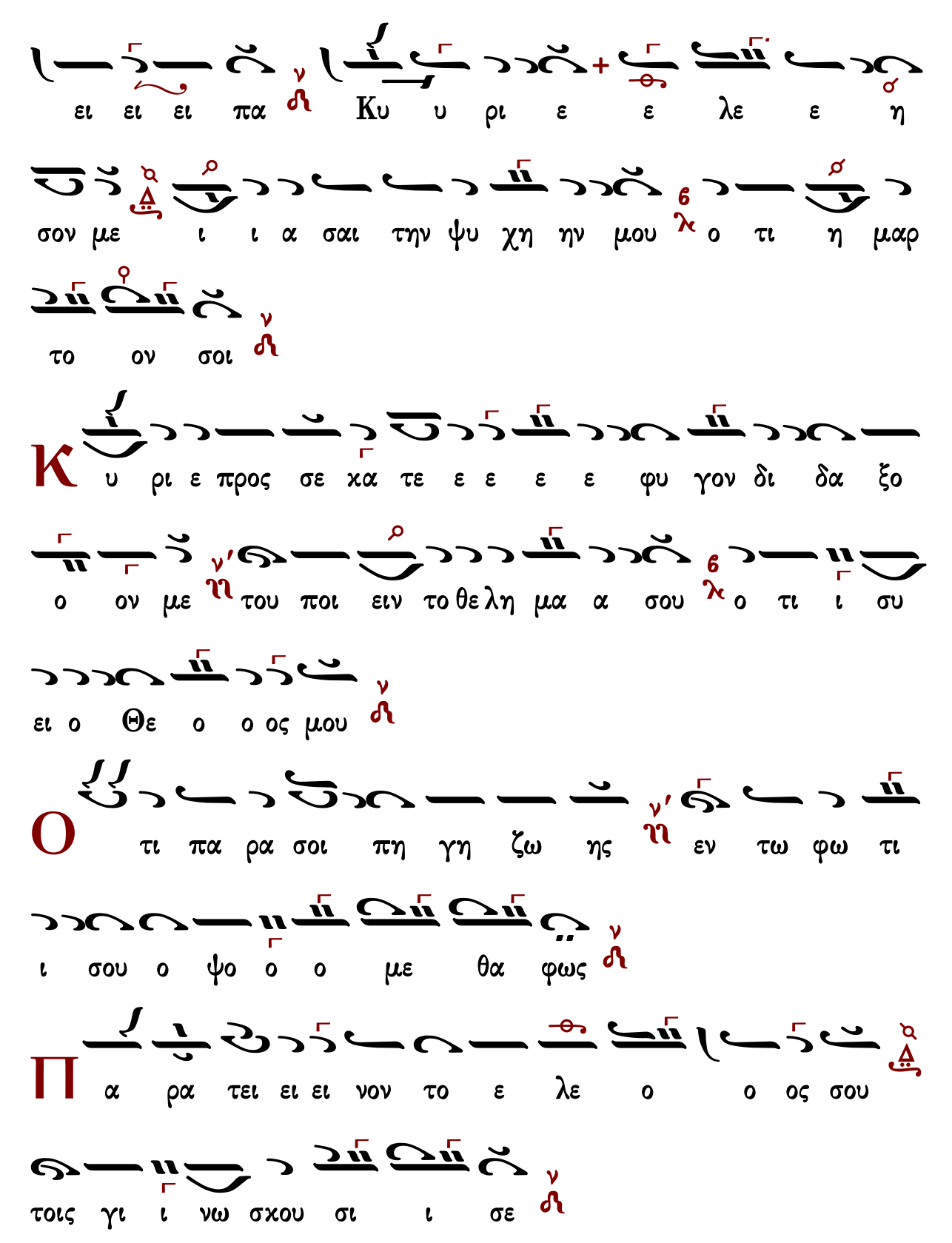
ει ει ει πα
Κυ υ ρι ε ε λε ε η
σον με ι ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ
το ον σοι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε ε ε ε φυ γον δι δα ξο
ο ον με του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι ι συ
ει ο Θε ο ο ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
ι σου ο ψο ο ο με θα φως
Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ο ος σου
τοις γι ι νω σκου σι ι σε

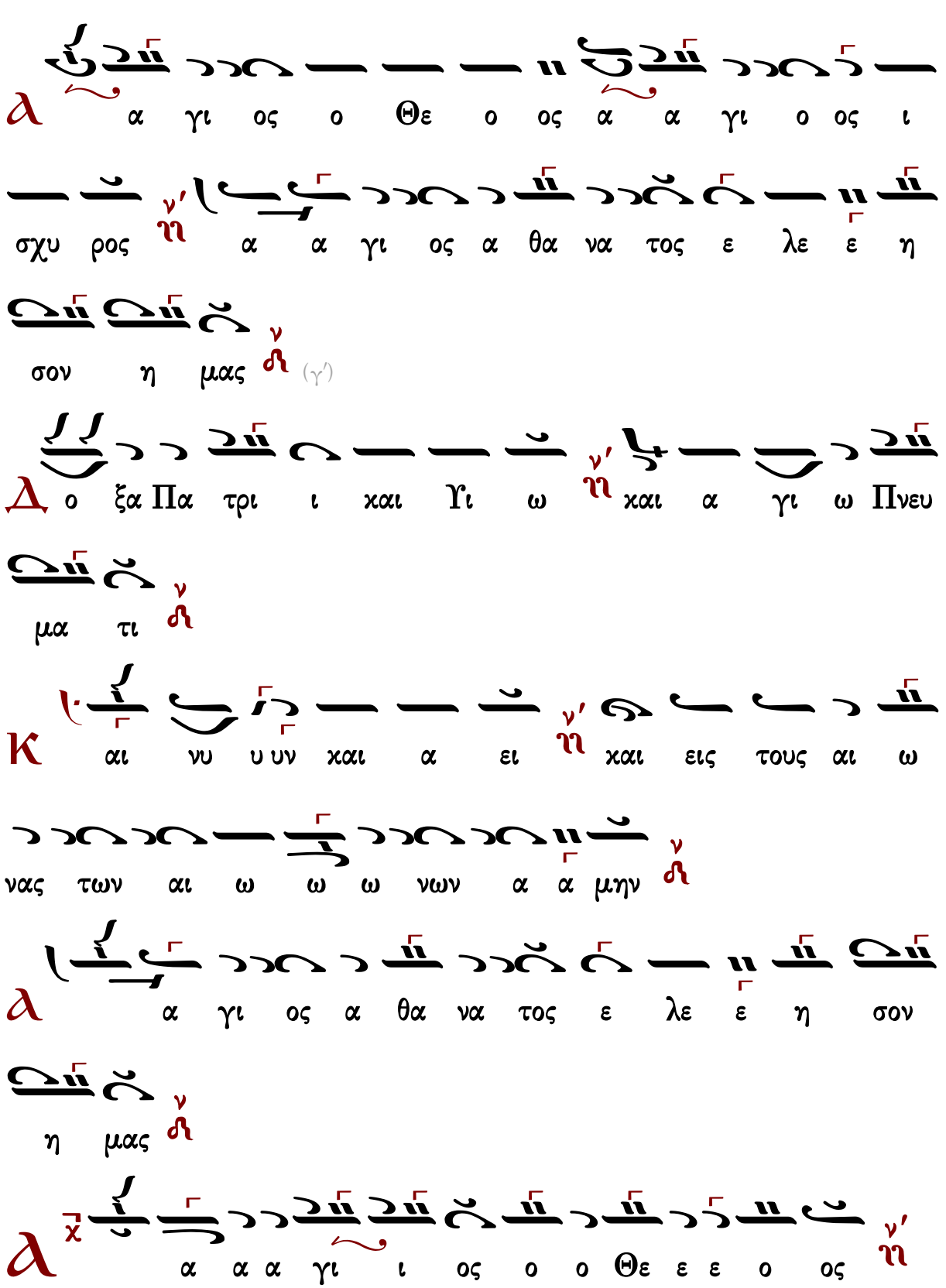
α γι ος ο Θε ο ος α α γι ο ος ι
σχυ ρος α α γι ος α θα να τος ε λε ε η
σον η μας (γ')
ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
αι νυ υ υν και α ει και εις τους αι ω
νας των αι ω ω ω νων α α μην
α γι ος α θα να τος ε λε ε η σον
η μας
α α α γι ι ος ο ο Θε ε ε ο ος

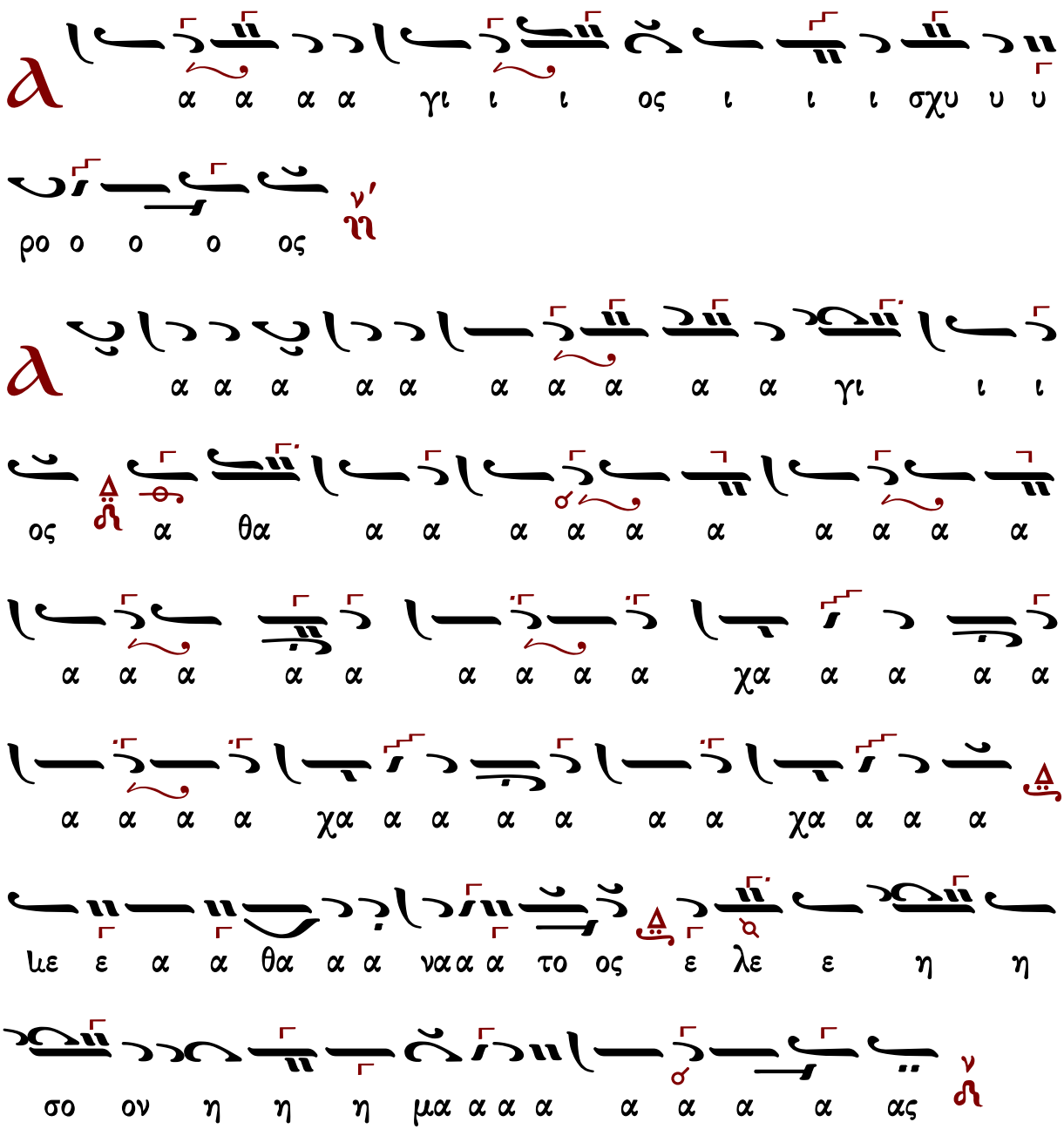

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (†1821)

Χρωματικός (Σουζινάκ)

Ἦχος λ ἡ Νη

Μουσική Συλλογή Γεωργίου Πρωγάκη 1909 σ.354/636*

Δ

ο ο ξα α α α σοι οι τω δει ξα αν τι το ο

φω ως δο ο ξα εν υ υ ψι ι ι στοι οι οις

Θε ε ε ω ω χαι ε πι γης ει ει ρη η η νη

εν αν θρω ω ποις ε ε ευ δο ο χι ι ι

α α

Γ

μνου με εν σε ευ λο γου με εν σε ε προσ χυ

νου ου με ε ε εν σε ε δο ξο λο γου ου ου με

ε ε εν σε ε ευ χα ρι στου ου ου ου με ε ε εν

σοι δι α την με γα α α λη ην σου ου δο ο ο

ξα αν

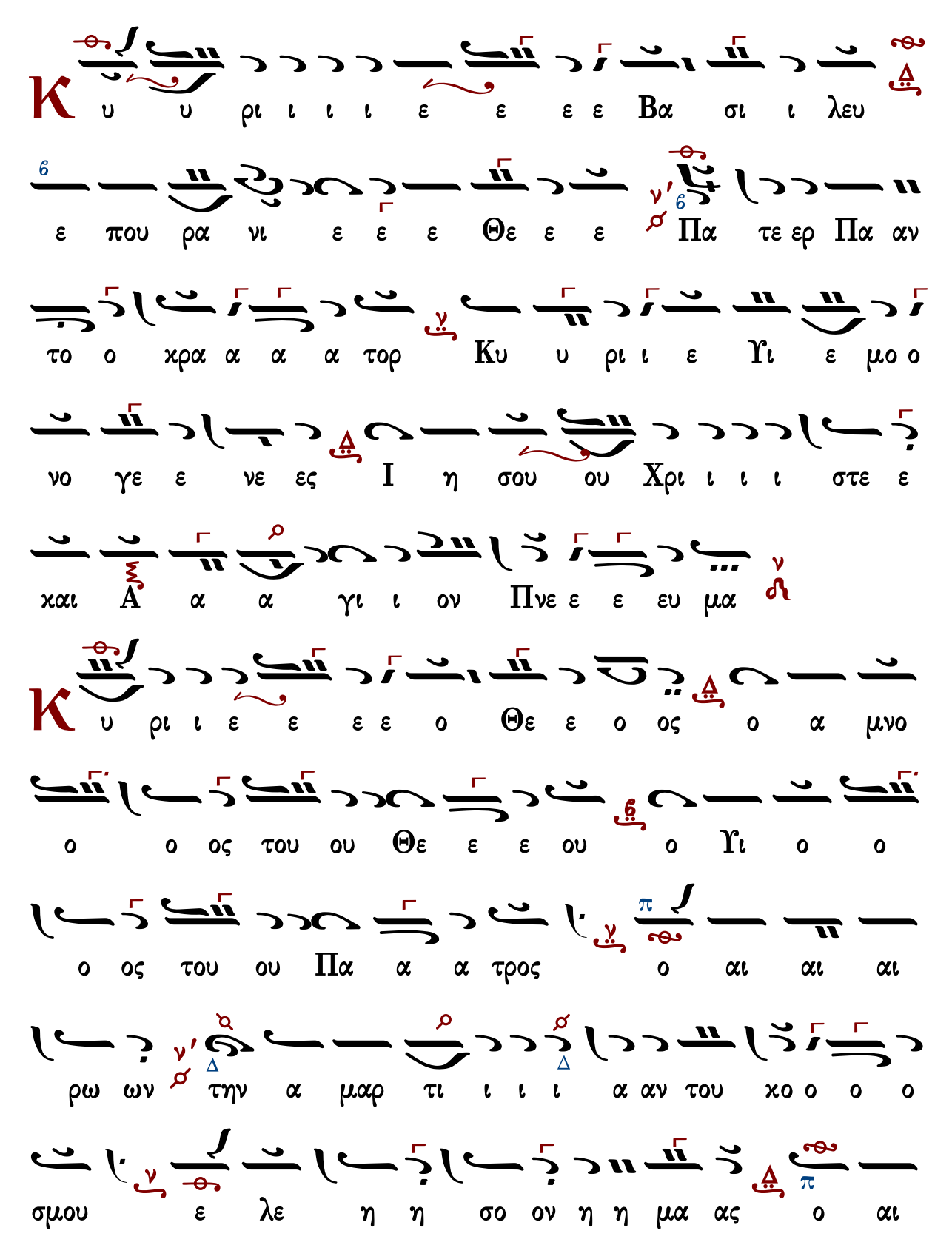
Κ υ υ ρι ι ι ι ε ε ε ε Βα σι ι λευ
ε που ρα νι ε ε ε Θε ε ε Πα τε ερ Πα αν
το ο χρα α α α τορ Κυ υ ρι ι ε Υι ε μο ο
νο γε ε νε ες Ι η σου ου Χρι ι ι ι στε ε
χαι Α α α γι ι ον Πνε ε ε ευ μα
Κ υ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ο ος ο α μνο
ο ο ος του ου Θε ε ε ου ο Υι ο ο
ο ος του ου Πα α α τρος ο αι αι αι
ρω ων την α μαρ τι ι ι ι α αν του χο ο ο ο
σμου ε λε η η σο ον η η μα ας ο αι

αι αι ρω ων τας α μαρ τι ι ι α ας του ου χο ο ο

σμου ου

Π ρο οσ δε ε ε ε ξαι αι την δε ε η η σιν η

η μω ων ο χα θη η η η με ε ε ε

νος εχ δε ξι ω ω ω ων του ου Πα α α

τρος χαι ε λε η σο ον η η η μας

Ο ο τι ι συ υ ει ει μο ο ο νος Α α

α γι ι ι ι ος συ ει μο ο νος Κυ υ ρι

ι ι ος Ι η σους Χρι ι στο ος εις δο ο ο

ξαν Θε ου ου ου Πα τρο ος α α α μην

Κ αθ ε χα α α στην η με ε ε ρα αν ευ

λο γη η η η σω ω ω ω σε χαι αι νε ε

ε σω το ο ο νο μα α α σου ου εις τον αι ω ω ω

να α χαι εις τον αι ω να του αι ω ω ω νο

ος

Κ α τα ξι ω ω σο ο ον Κυ ρι ι ε ε εν

τη η με ρα α τα α α αυ τη η α να μαρ τη

η η του ους φυ λα χθη η η ναι αι η η η

μας

Θ υ λο γη τος ει ει Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

ε ε ε ε ο Θε ε ο ος των Πα τε ε ε ρω

ων η η η μων και αι νε ε το ον και αι δε

δο ξα α σμε ε ε ε νο ο ον το ο νο μα

α α σου ου εις τους αι ω ω ω ω ω ω ω να

ας α α α μην

Γ ε ε νοι οι το ο ο Κυ υ ρι ι ε το ε λε ε

ο ος σου ου εφ η η μα ας καθ α α α πε ερ ηλ

πι ι σα α με ε εν ε ε πι ι σε ε

Є ευ λο γη τος ει ει ει Κυ υ ρι ι ι ε

ε δι δα ξο ο ον με ε τα δι και ω ω μα α τα α

α σου ου (γ′)

Κυ ρι ι ε ε χα α τα φυ υ γη η ε γε νη

η θη ης η η μι ιν εν γε νε α χαι αι

γε ε νε ε α α ε γω ει πα Κυ υ ρι ι

ε λε ε ε ε η η σο ο ον με

ι ι α α σαι αι την ψυ χη η ην μου ου ο ο τι

η μαρ το ο ον σοι οι

Κυ ρι ι ε προς σε χα τε ε ε φυ υ υ υ γο ον (ζ′)

δι ι δα α ξο ο ον με ε του ποι ειν το θε ε λη

μα α α σου ο τι ι συ υ ει ει ο ο ο Θε

Ο
τι ι πα ρα σοι πη γη η ζω ω ω ω η ης
εν τω φω τι ι ι σου ο ψο ο ο ο ο ο ο ο
με ε θα α α φως
Π
α ρα α α α α α τει ει ει πα ρα α τει ει
νον το ε λε ο ο ος σου ου τοις γι νω ω
σχου ου σι ι ι σε
Α
γι ι ο ος ο Θε ε ος Α γι ι ο ο ος
Ι σχυ υ ρος Α α γι ι ο ος α α θα α να α τος
ε ε ε λε ε η σο ον η η η μας
(γ′)

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και α γι

ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι

ω ω ω ναις των αι ω ω νων α α α α μην

Λ γι ι ο ος α α θα α να α τος ε ε ε λε ε

η σο ον η η η μας

Ν ε A α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ιι ι ι ι α α γι ι ο ος ο ο ο

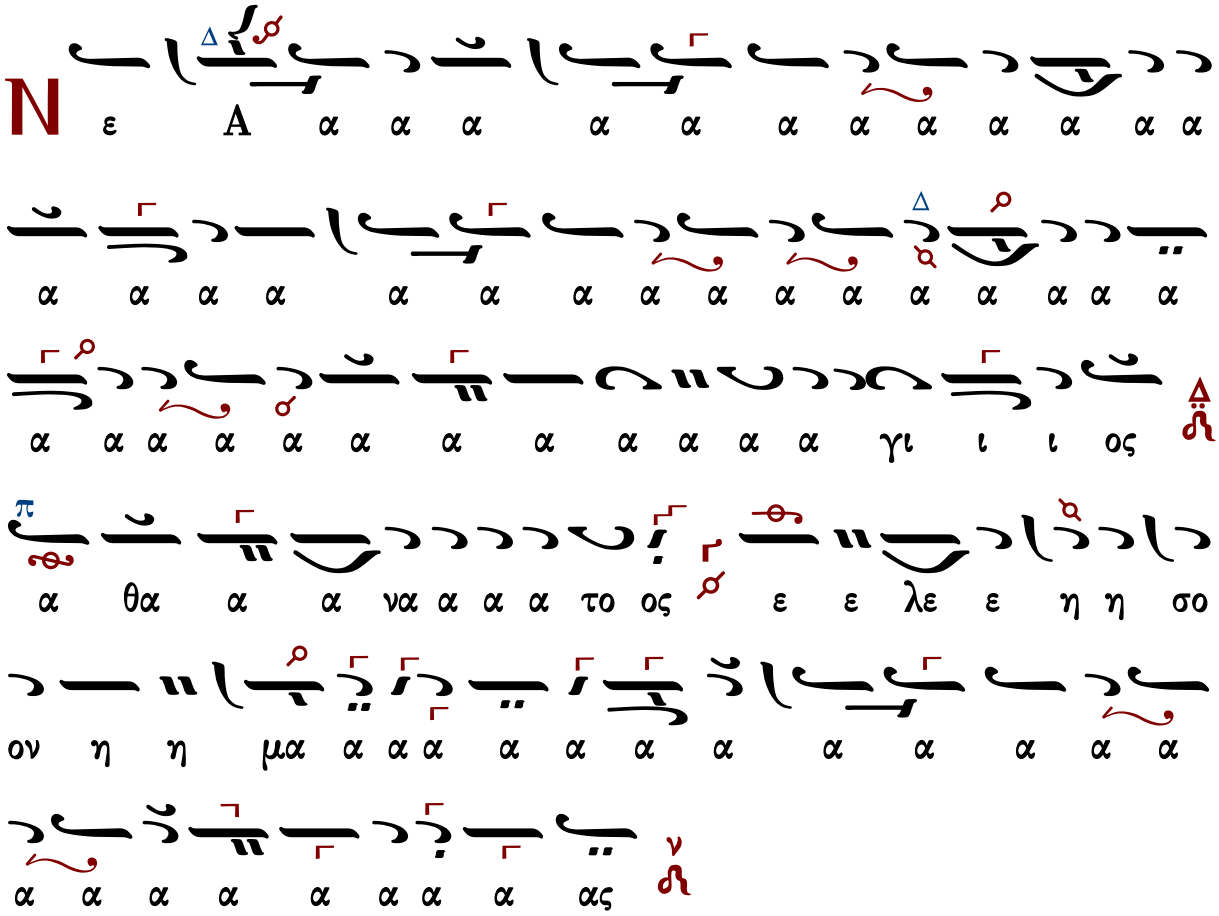

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου (†1800)

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
1909 σ335/617*

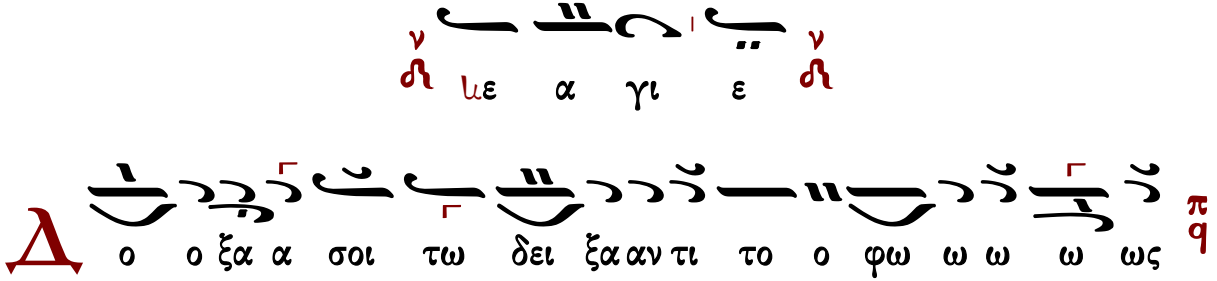

δο ο ξα α εν υ ψι ι ι στοι οις Θε ε ω ω

ω χαι ε πι γη ης ει ει ρη η η νη η εν

αν θρω ποι οις ε ευ δο χι ι ι ι α

Υ μνου με εν σε ε ευ λο γου με εν σε προσ κυ

νου με εν σε ε δο ξο ο λο ο γου ου με ε εν

σε ευ χα ρι στου ου ου με ε ε εν σοι δι α

την με γα α α α λη ην σου ου δο ο ο ξαν

Κ υ ρι ε ε ε βα σι ι λευ ε που ρα νι ι ε ε

Θε ε ε Πα α τερ παν το κρα α το ο ορ Κυ

ρι ε Υι ε ε ε μο νο γε ε νες Ι η σου Χρι

στε χαι αι α α α γι ι ον Πνε ε ε ευ μα
Κ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε ος ο α μνο ο ος
του ου Θε ε ου ο Υι ο ο ος του ου Πα α τρος ο
αι αι αι ρω ων την α μαρ τι ι ι αν του ου
ου ου χο ο ο σμου ε λε η η σον η η μας ο
αι αι αι αι αι ρω ων τας α μαρ τι ι ι α
ας του ου χο ο ο σμου
Π ρο ο ο ο οσ δε ξαι την δε η η
σι ιν η η μων ο χα θη με νο ος εχ δε ξι
ω ω ων του Πα α τρος και ε λε η η σο ον η

η η μας

Ο τι συ υ ει μο νο ος α α α γι ι ι ι

ος συ υ ει μο νο ος Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ι

ος Ι η σου ους Χρι ι στος εις δο ο ο ξαν Θε ε ου

Πα α τρο ο ος α α α μη ην

Κ αθ ε κα α α στην η με ε ραν ευ λο ο γη

η η η σω ω ω ω σε και αι νε ε ε σω

το ο ο νο μα α α α σου εις τον αι ω ω ω ω

ω να και εις τον αι ω να α του ου αι ω ω ω

ω νος

Κ

α τα ξι ω σο ο ον Κυ ρι ι ε ε λ εν τη

η με ε ε ε ρα α τα α αυ τη λ α να μαρ

τη η η του ους q φυ λα χθη η η η ναι αι η η μας ν

Θ

υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ι ε Δ ο

Θε ο ο ο ος των πα τε ε ε ε ε ρων η

η μω ω ων η′ χαι αι νε ε τον q′ χαι δε δο ξα σμε ε

ε νον το ο νο ο μα α α σου εις τους αι ω ω ω

να ας α α α μην ν

Γ

ε νοι οι το ο Κυ ρι ι ε ε Δ το ε λε ε ο

ος σου ου εφ η η μας λ κα θα α α περ ηλ πι σα

α με ε εν ε πι ι σε

Θ υ λο γη η τος ει Κυ υ ρι ι ε δι ι δα α ξο

ο ο ον με ε τα δι χαι ω ω μα τα α α α

σου (γ′)

Κ υ υ υ ρι ι ε χα τα φυ υ γη ε γε νη η η

η θης η η μιν εν γε νε α χαι αι γε νε ε α

ε γω ω ει πα α Κυ υ ρι ι ε ε ε ε

λε ε η σο ο ο ον με ι ι α α σαι την

ψυ χη η η η ηην μου ο ο τι η μα αρ το ο ο ον

σοι

Κ υ ρι ι ε προς σε χα α τε ε φυ υ υ υ

γον δι ι ι δα α ξο ο ον με του ποι ειν το

θε λη η μα α α σου ο ο τι συ ει ει ει ο ο

Θε ε ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ω ης εν τω φω

τι ι ι σου ου ο ψο ο ο ο ο με ε θα α α

φως

Π α ρα α α τει ει πα ρα α τει ει νον το ε

ε ε ε λε ε ος σου ου τοις γι νω ω σχου ου σι ι ι

σε

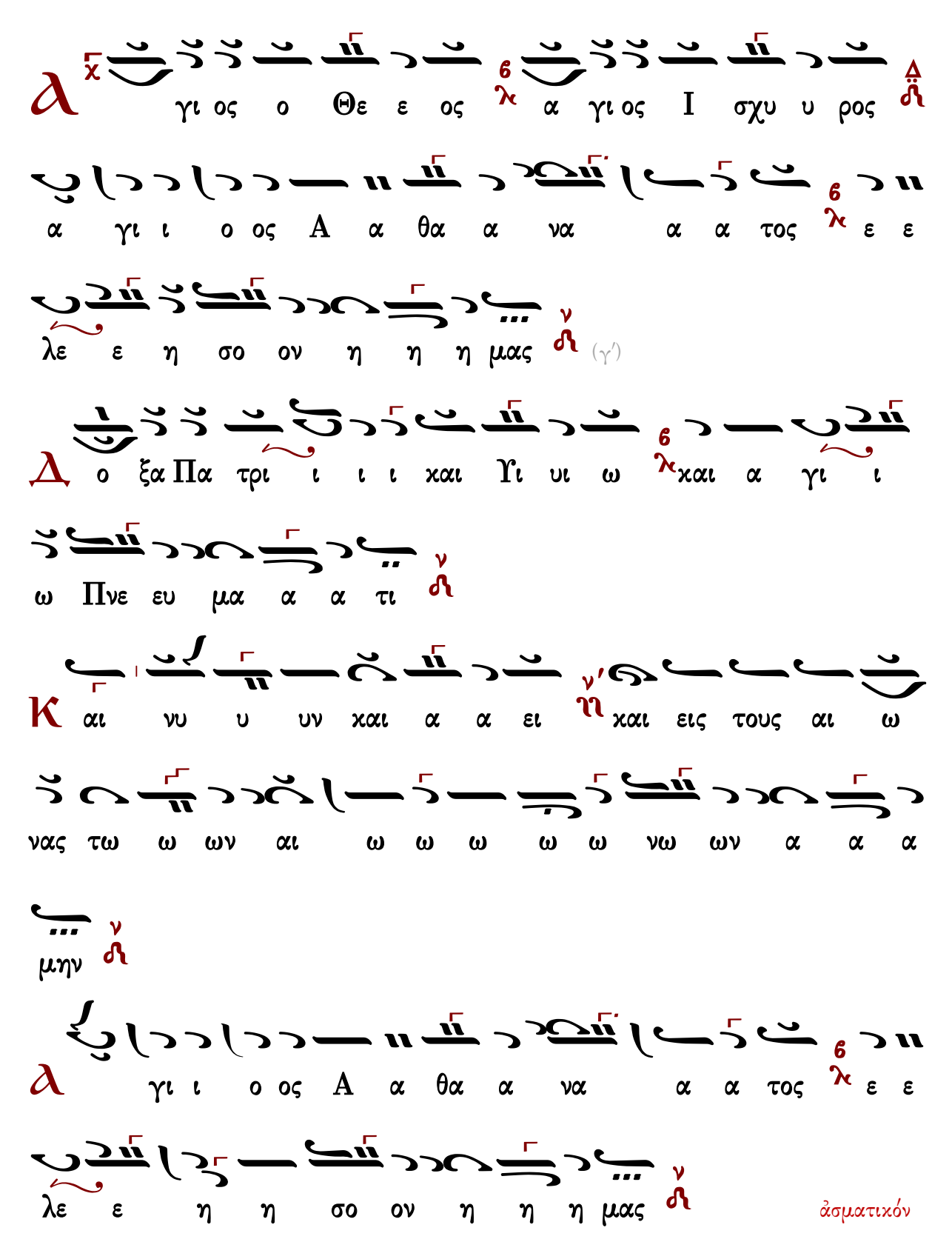
γι ος ο Θε ε ος α γι ος Ι σχυ υ ρος
α γι ι ο ος Α α θα α να α α τος ε ε
λε ε η σο ον η η η μας (γ′)
ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι ι
ω Πνε ευ μα α α τι
αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι ω
νας τω ω ων αι ω ω ω ω ω νω ων α α α
μην
γι ι ο ος Α α θα α να α α τος ε ε
λε ε η η σο ον η η η μας
ἀσματικόν

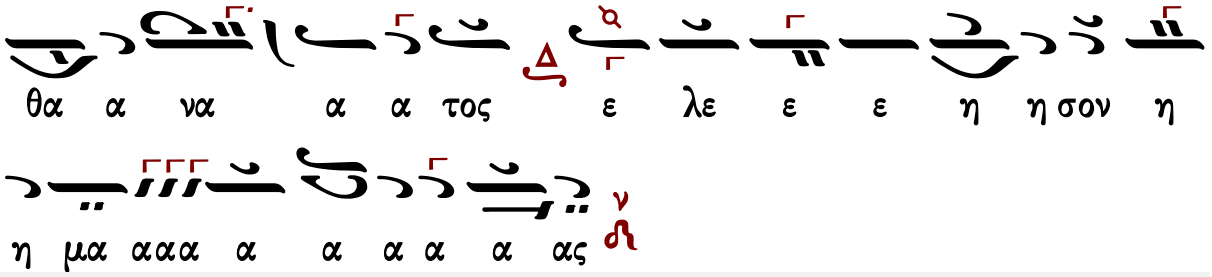

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τυπικὰ

Ἁγιορείτικης Παραδόσεως

α΄ στάσις

Ἦχος λ̇ ἡ̈ Νη

καταγραφή
Λυκούργος Αγγελόπουλος*

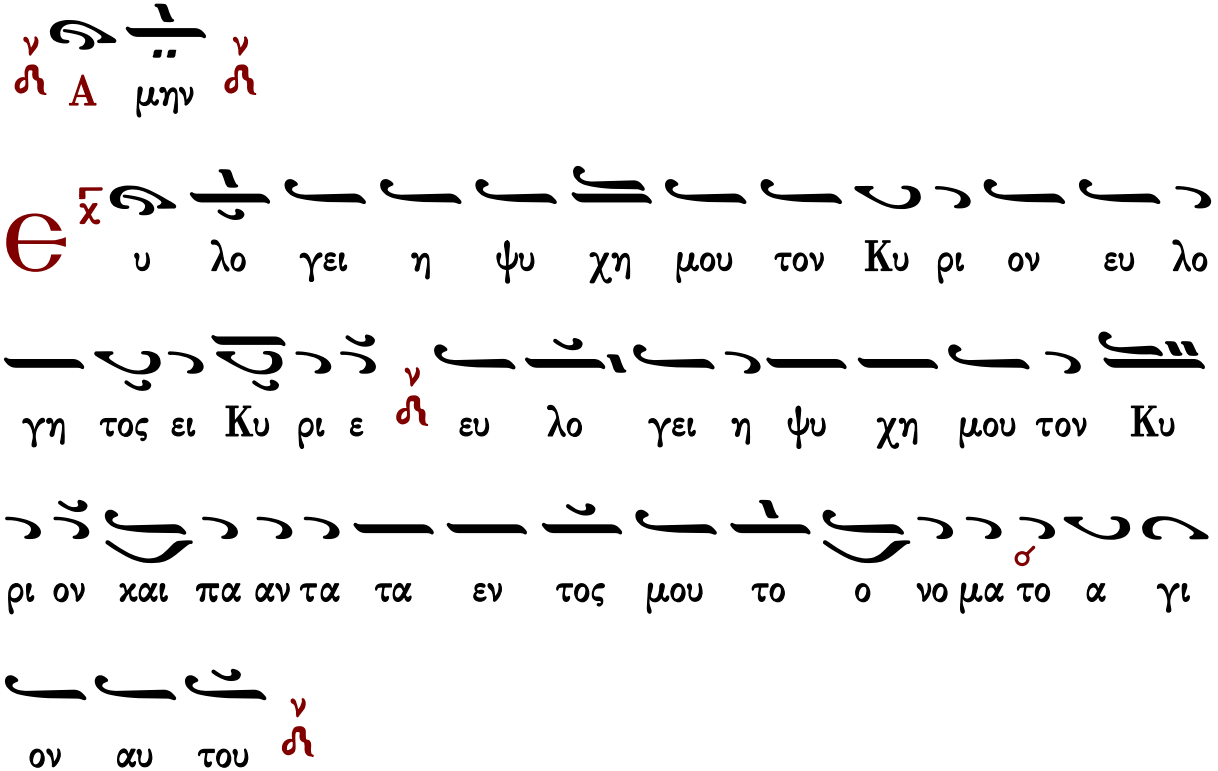

Ѳ υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον π/q και μη

ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο δο σεις αυ του ν

Τ ον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας α νο μι

ας σου τον ι ω με νον σ/ πα σ/ σας τας νο σους σου ν

Τ ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω ην σου π/q τον στε

φα νουν τα σε εν ε λε ε σ/ ει και οι κτιρ μοις ν

Τ ον εμ πι πλων τα εν α γα θοις την ε πι θυ

μι ανσου π/q α να και νι σθη σε ται ως α ε του η νε

ο της σου ν

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος και

χρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις

Θ γνω ρι σε τας ο δους αυ του τω Μω υ ση

τοις Υι οις Ισ ρα ηλ τα θε λη μα τα αυ του

Ο ι κτιρ μων και ε λε η μων ο Κυ ρι ος μα

κρο θυ μος και πο λυ ε λε ος ουκ εις τε ε λος ορ

γι σθη σε ται ου δε εις τον αι ω να μη νι ει

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι

η σεν η μιν ου δε κα τα α τας α μαρ τι ας η

μω ων αν τα πε δω κεν η μιν

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα νου α πο της

γης λ6 ε χρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυ του

ε πι ι τους φο βου με νους αυ τον ν

Κ αθ ο σον α πε χου σιν α να το λαι α πο δυ

σμων λ6 ε μα χρυ νεν αφ η μων λ6 τας α νο μι ας η

μων ν

Κ α θως οι κτι ρει Πα τηρ Υι ους π q ω κτει ρι σε

Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον λ6 ο τι αυ

τος ε γνω το πλα σμα η μων ε μνη σθη ο τι χους ε σμεν ν

Α ν θρω πος ω σει χορ τος αι η με ραι αυ του

ω σει α αν θος του α γρου Δ ου τως εξ αν θη η η

σει
ν
Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και ουχ υ πα
αρ ξει π q και ουκ ε πι γνω σε ται ε τι τον το πον αυ του ν
Τ ο δε ε ε λε ος του Κυ ρι ου α πο του αι ω
ω ω νος q χ και ε ως του αι ω νος ε πι τους φο βου
με νους αυ τον ν
Κ αι η δι και ο συ νη αυ του σ ε πι υι οις
υι ων τοις φυλ ασ σου σι την δι α θη κην αυ του ου
ρ σ
κ και με μνη με νοις των εν το λων αυ του του ποι η σαι
αυ τας ν

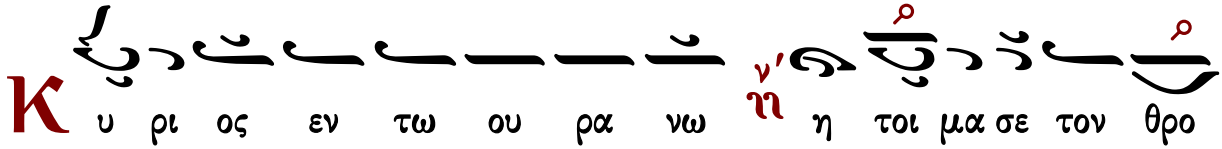
Κ
υ ρι ος εν τω ου ρα νω η τοι μα σε τον θρο

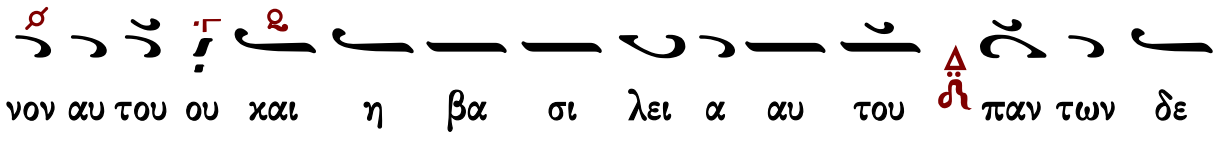
νον αυ του ου χαι η βα σι λει α αυ του παν των δε

σπο ο ο ζει

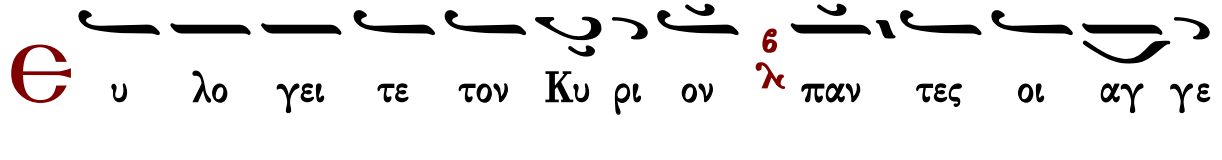
Θ
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τες οι αγ γε

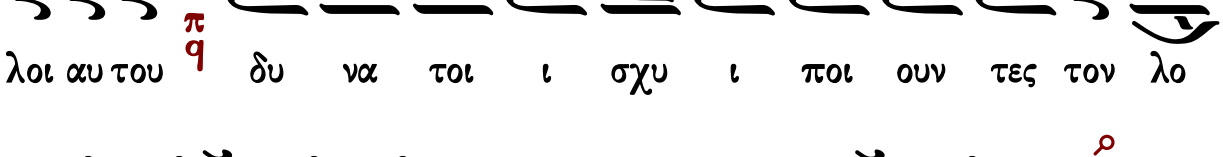
λοι αυ του δυ να τοι ι σχυ ι ποι ουν τες τον λο

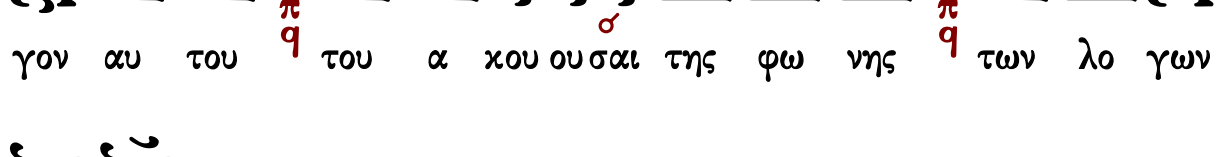
γον αυ του του α κου ουσαι της φω νης των λο γων

αυ του

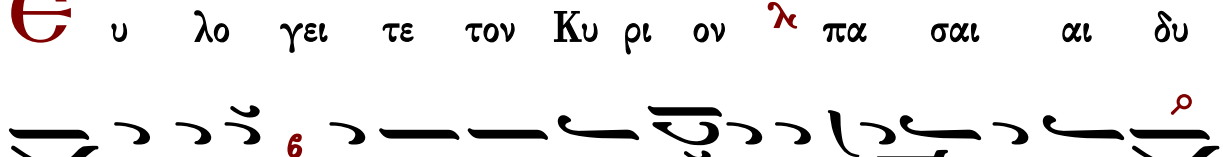
Θ
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα σαι αι δυ

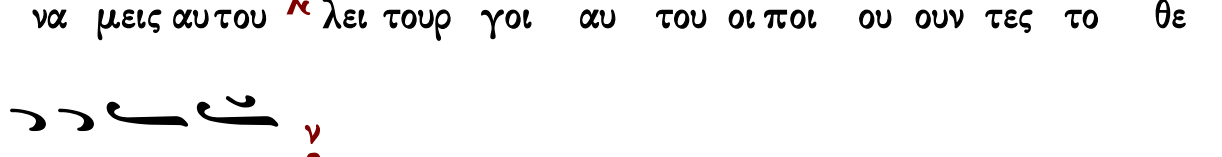
να μεις αυ του λει τουρ γοι αυ του οι ποι ου ουν τες το θε

λημα αυ του

Є υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ γα αυ

του εν παν τι το πω της δε σπο τει ας αυ του ευ

λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω νων Α μην

Є υ λο ο ο ο ο ο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι

ον και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα

το α α γι ον αυ του ευ λο ο γη το ο ος

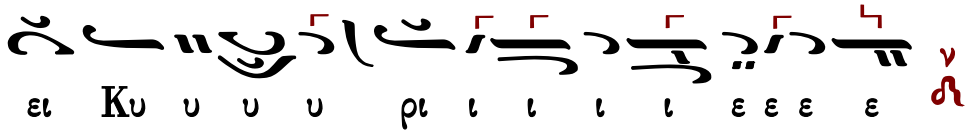

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος… Ἀμήν.

β' στάσις

Ἦχος Βʏ

καταγραφή
Λυκούργος Αγγελόπουλος*

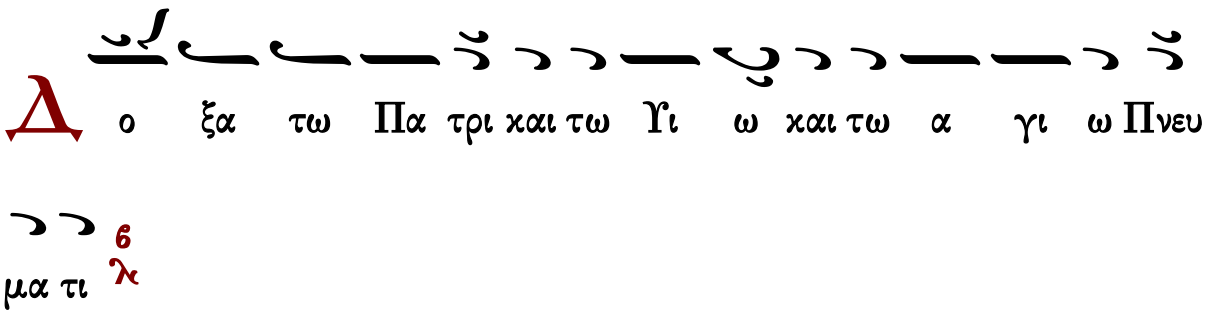

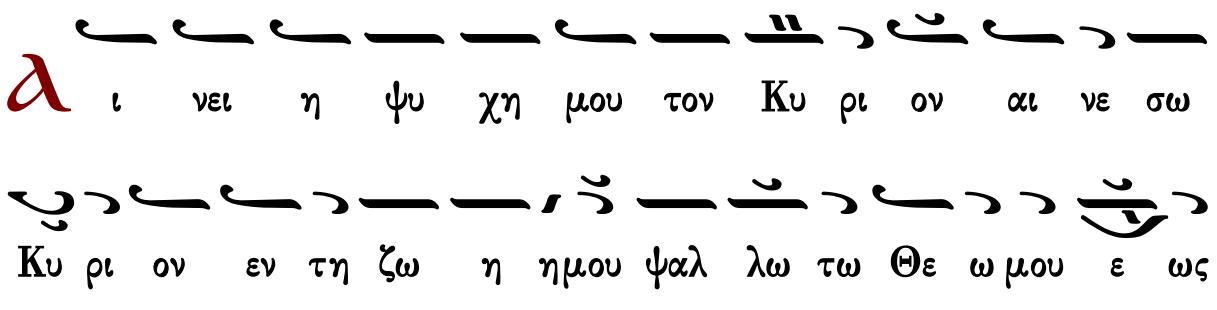

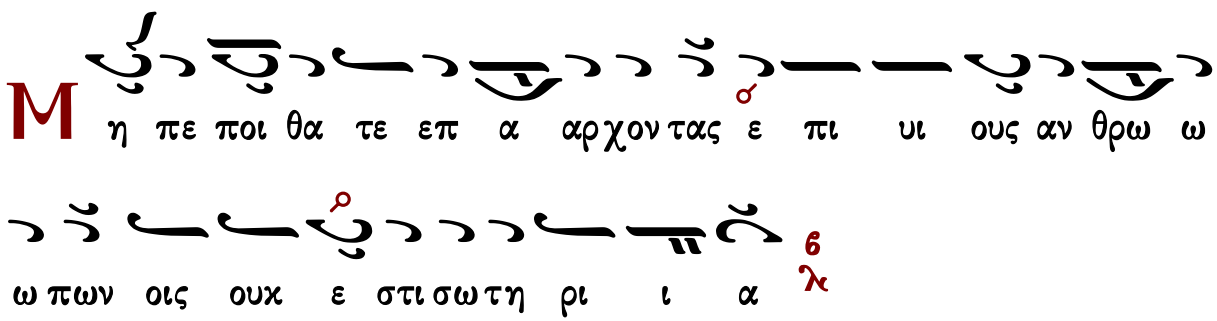

Є ξε λευ σε ται το πνε ευμα αυ του και ε πι στρε

ψει εις την γην αυ του 6 λ

Є ν ε κει νη τη η με ρα α πο λου ουν ται πα ντες

οι δι α λο γι σμοι αυ του 6 λ

Μ α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κωβ βο η θος αυ του

η ελ πις αυ του ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ του 6 λ

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και την γην την

θα α λασ σαν και παν τα τα εν αυ τοις 6 λ

Τ ον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον αι ω ω να ποι

ουν τα κρι μα τοις α δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φην

τοις πει νω ω σι

Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με ε νους Κυ ρι ος σο φοι τυ

φλου ους Κυ ρι ος α νορ θοι κα τερ ρα γμε ε νους Κυ

ρι ος α γα πα δι και αι αι αι ους Κυ ρι ος φυ λασ

σει τους προ ση λυ τους

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη η ψε ται και ο

δον α μαρ τω λων α φα νι ει

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ωνα ο Θε

ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων Αμην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου

Α θα να τος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ

της α γι ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου Μα ρι

ι ας α τρε πτως εν αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε

Χρι στε ε ο Θε ος θα να α τω θα να τον πα τη

σας εις ων της α γι ας Τρι α δος συν δο ξα ζο μενος

τω Πα τρι και τω α γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α

α αα α α ας

Συναπτή

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος... Ἀμήν.

Πατριαρχικῆς Παραδόσεως

Στάσις Α΄

Ἦχος λ πα νη

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.11*

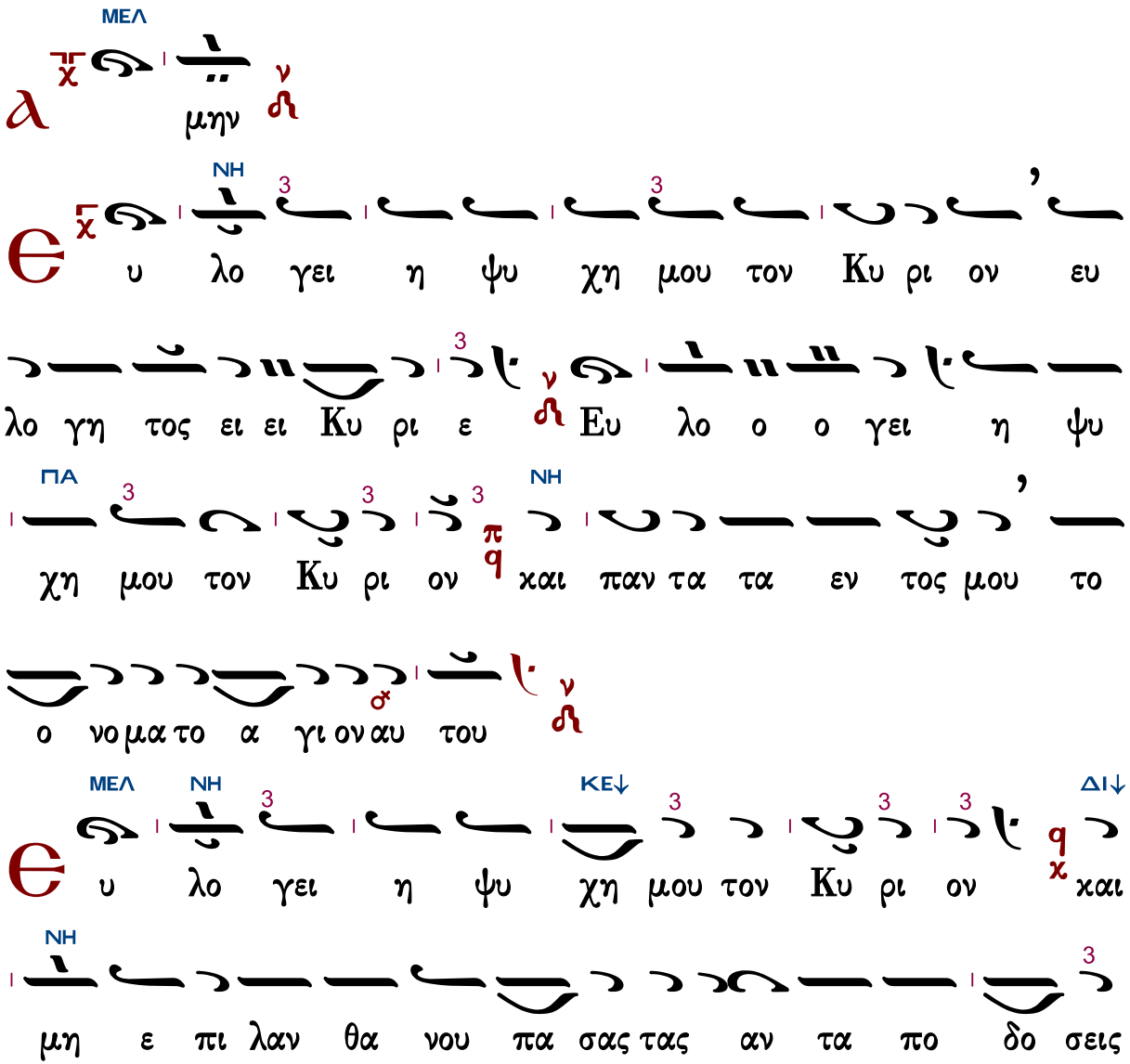

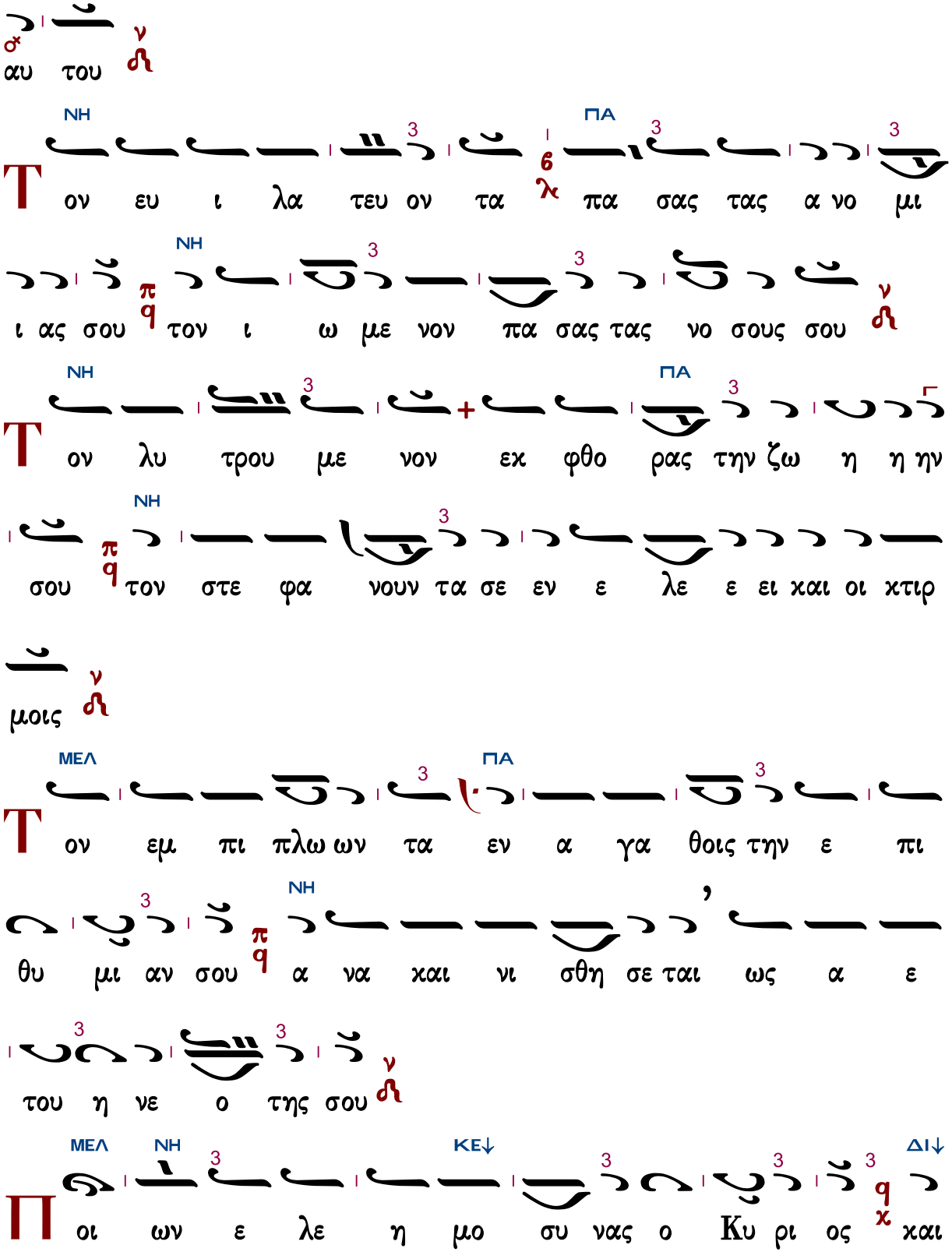
αυ του
ΝΗ ΠΑ
Τον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας α νο μι
ι ας σου τον ι ω με νον πα σας τας νο σους σου
ΝΗ ΠΑ
Τον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω η η ην
σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε ε ει χαι οι χτιρ
μοις
ΜΕΛ ΠΑ
Τον εμ πι πλω ων τα εν α γα θοις την ε πι
θυ μι αν σου α να χαι νι σθη σε ται ως α ε
του η νε ο της σου
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓ ΔΙ↓
Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος χαι

ΝΗ 3 ν

χρι μα πα σι τοις α δι χου με νοις

ΝΗ 3 ΠΑ

Є γνω ω ρι σε τας ο δους αυ του τω Μω υ

ΝΗ 3 π q ν

ση τοις υι οις Ισ ρα ηλ τα θε λη μα τα αυ του

ΜΕΛ ΝΗ 3 ΚΕ↓ 3 3 3 q χ ΔΙ↓

Ο ι κτιρ μων και ε λε η μων ο Κυ ρι ος μα

ΠΑ 3 Γ· π q

χρο θυ μος και πο λυ ε ε λε ος ουκ εις τε

3 3 ΝΗ π q ν

λος ορ γι σθη η σε ται ου δε εις τον αι ω να μη νι ει

ΜΕΛ 3 3 ΚΕ↓

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι η σεν

3 q χ ΔΙ↓ ΝΗ 3 3

η μιν ου δε κα τα τας α μαρ τι ας η μων αν

τα πε δω κεν η μιν ν

ΝΗ 3 3 ΠΑ

Ο τι κα τα το υ υ ψος του ου ρα νου α πο

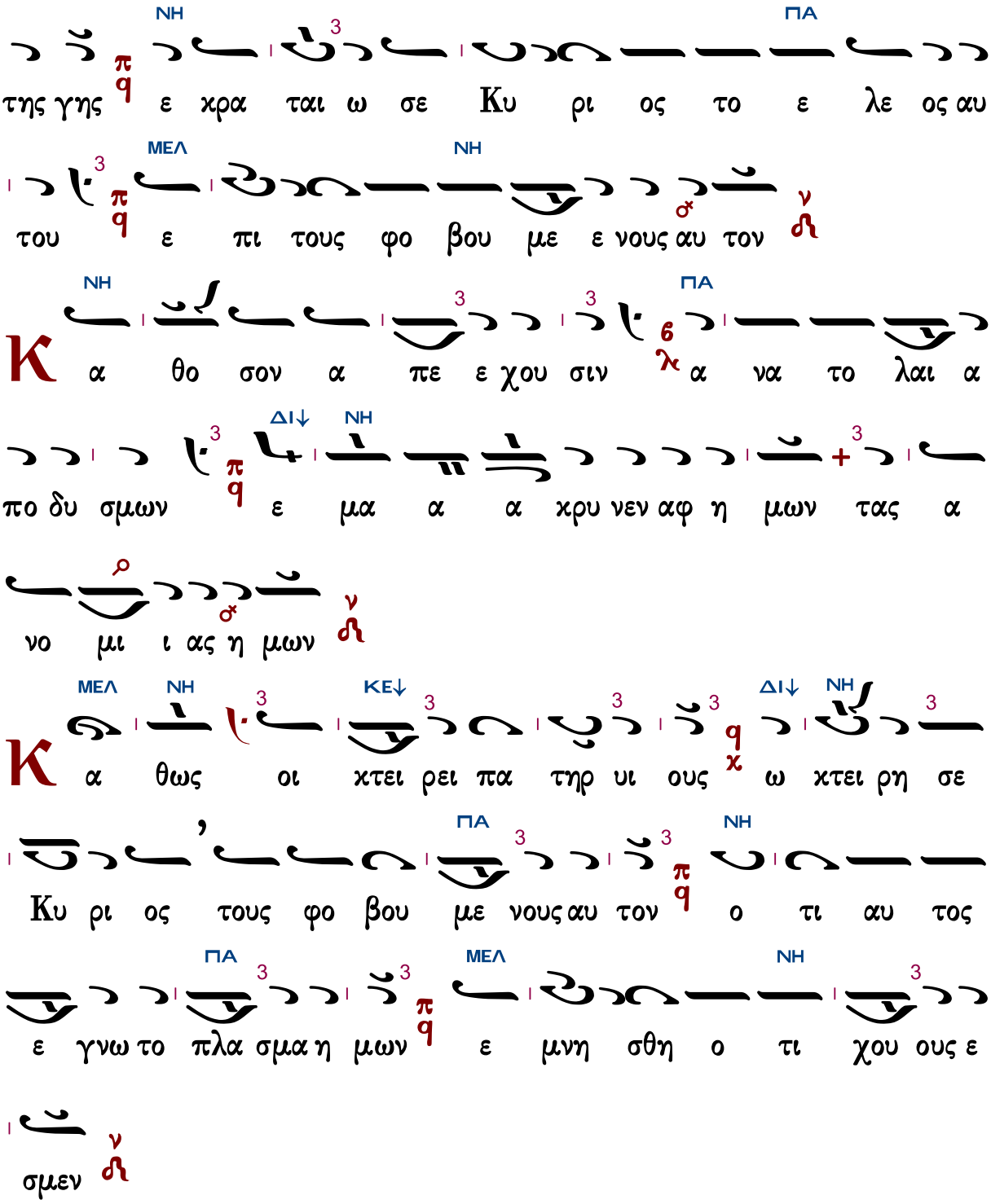
ΝΗ ΠΑ
της γης ε χρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυ
ΜΕΛ ΝΗ
του ε πι τους φο βου με ε νους αυ τον
ΝΗ ΠΑ
Κ α θο σον α πε ε χου σιν α να το λαι α
ΔΙ↓ ΝΗ
πο δυ σμων ε μα α α χρυ νεν αφ η μων τας α
νο μι ι ας η μων
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓ ΔΙ↓ ΝΗ
Κ α θως οι χτει ρει πα τηρ υι ους ω χτει ρη σε
ΠΑ ΝΗ
Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον ο τι αυ τος
ΠΑ ΜΕΛ ΝΗ
ε γνω το πλα σμα η μων ε μνη σθη ο τι χου ους ε
σμεν
ΝΗ ΠΑ
α ν θρω πος ωσ ει χο ορ τος αι η με ραι αυ

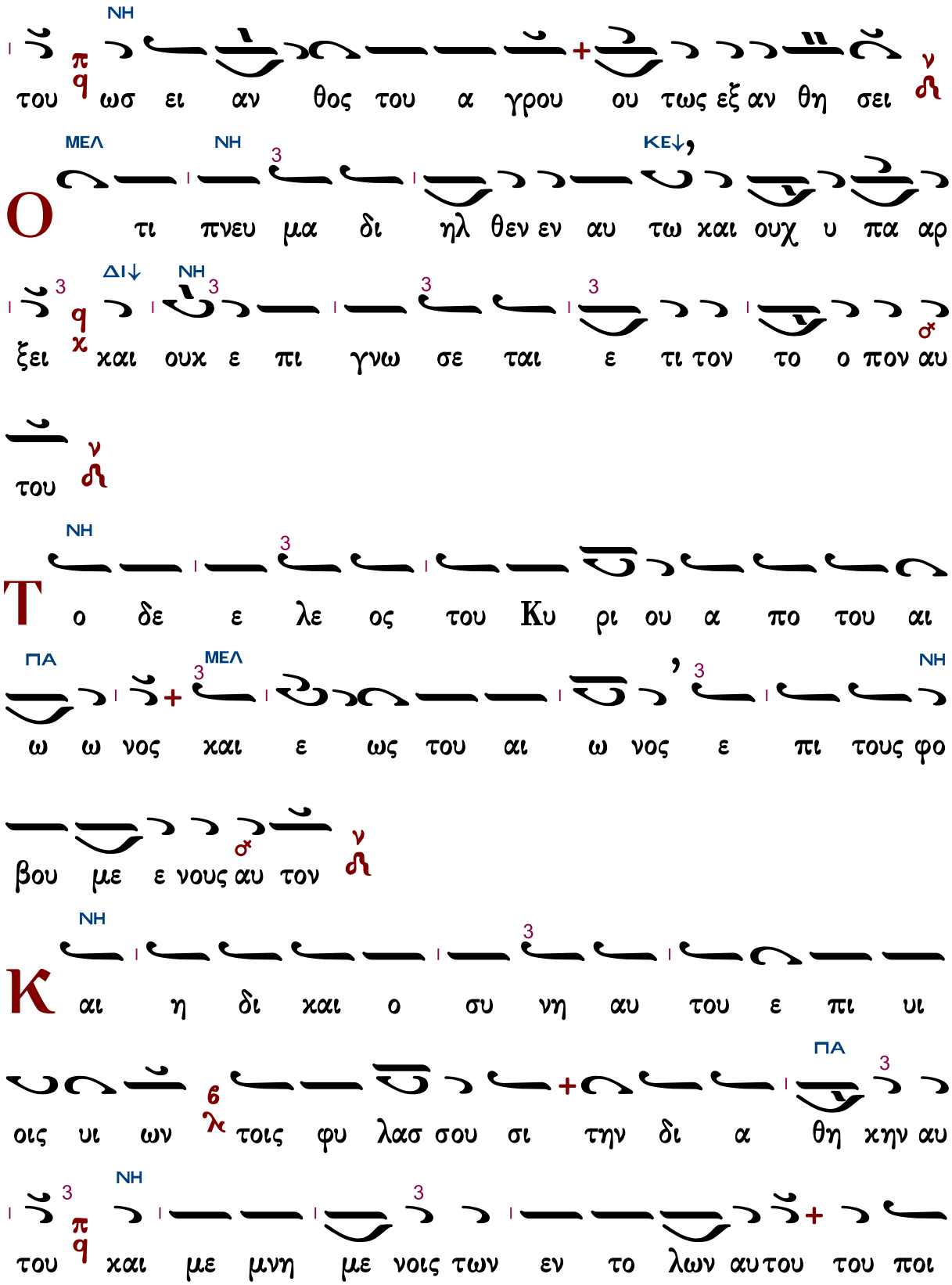
ΝΗ
του ωσ ει αν θος του α γρου ου τως εξ αν θη σει
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓,
Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και ουχ υ πα αρ
ΔΙ↓ ΝΗ
ξει και ουκ ε πι γνω σε ται ε τι τον το ο πον αυ
του
ΝΗ
Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α πο του αι
ΠΑ ΜΕΛ ΝΗ
ω ω νος και ε ως του αι ω νος ε πι τους φο
βου με ε νους αυ τον
ΝΗ
Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε πι υι
ΠΑ
οις υι ων τοις φυ λασ σου σι την δι α θη κην αυ
ΝΗ
του και με μνη με νοις των εν το λων αυτου του ποι

η η σαι αυ τας

Κ υ ρι ος εν τω ου ρα νω η τοι οι μα

σε τον θρο νον αυ του και η βα σι λει ει α αυ

του παν των δε σπο ζει

Є υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τες οι

αγ γε λοι αυ του δυ να τοι ι σχυ ι ποι ουν τες τον

λο γον αυ του του α κου σαι της φω νης των λο

γων αυ του

Є υ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα σαι αι δυ να

μεις αυ του λει τουρ γοι αυ του οι ποι ου ουν τες το θε

λημα αυ του
Є υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ
γα αυ του εν παν τι το πω της δε σπο τει ας αυ
του ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
Є υ λο γει η ψυ χη η μου ου τον Κυ ρι
ον και παν τα τα εν τος μου το ο νο μα το

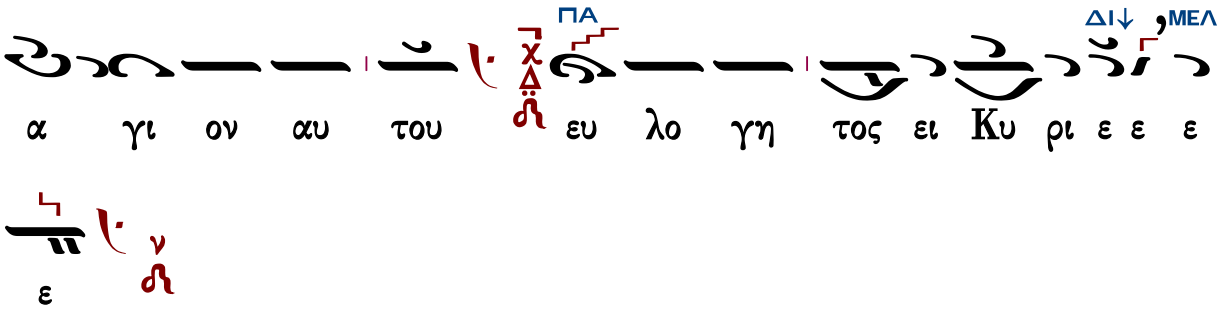

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…

Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοί, Κύριε.
Ἀμήν.

Στάσις Β΄

Ἦχος Δι

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.17*

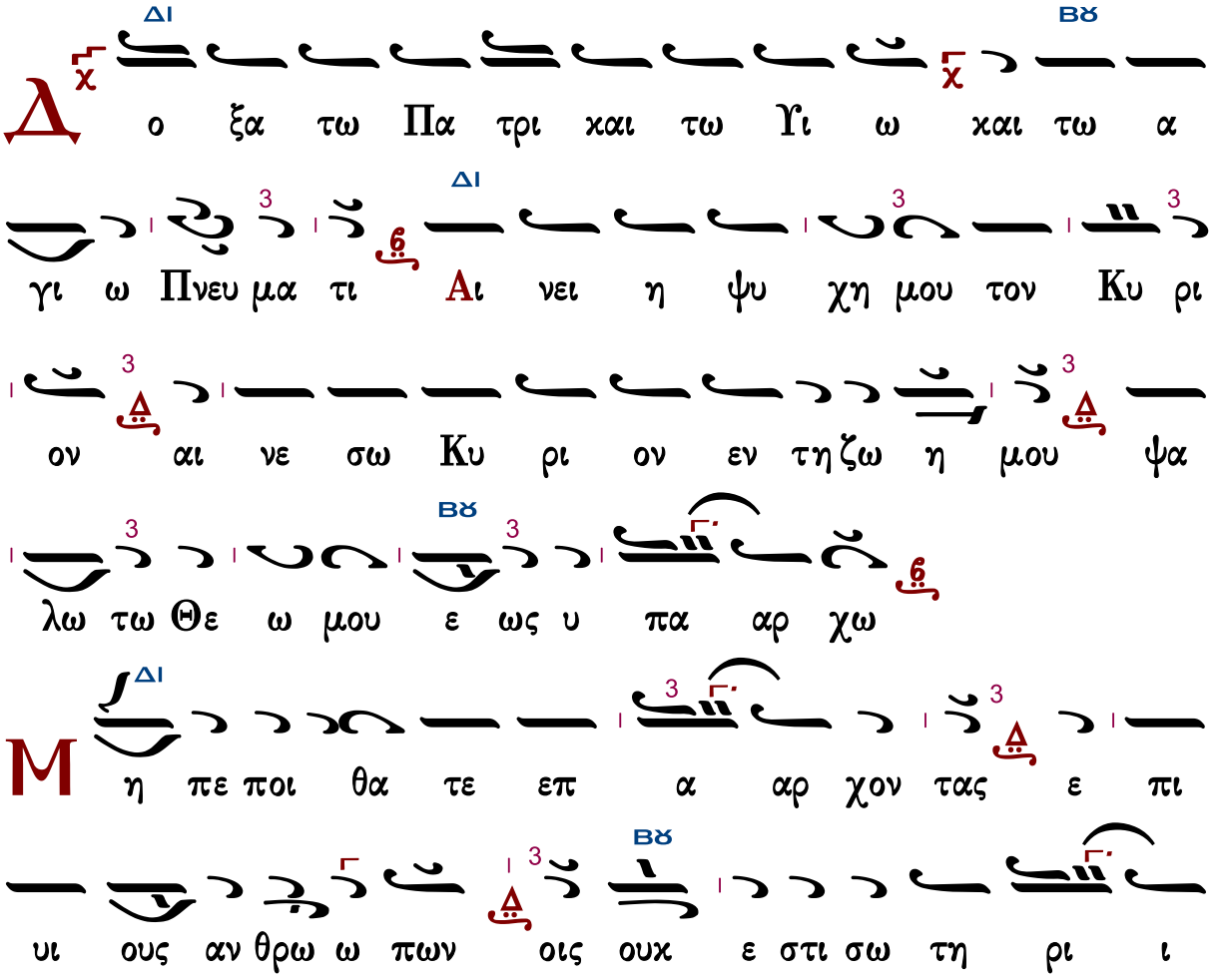

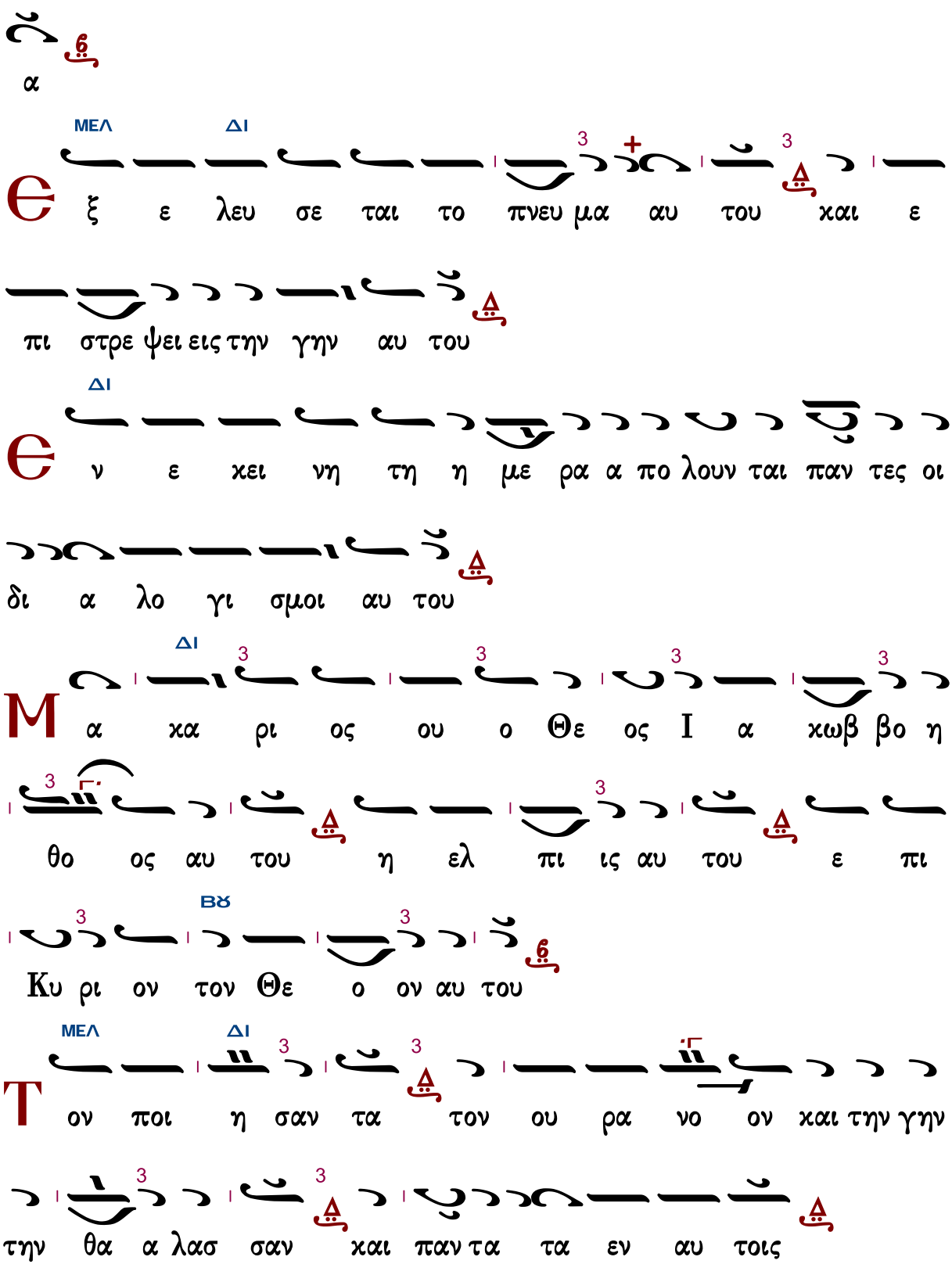
α
ΜΕΛ ΔΙ
Θ ξ ε λευ σε ται το πνευ μα αυ του και ε
πι στρε ψει εις την γην αυ του
ΔΙ
Θ ν ε κει νη τη η με ρα α πο λουν ται παν τες οι
δι α λο γι σμοι αυ του
ΔΙ
Μ α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κωβ βο η
θο ος αυ του η ελ πι ις αυ του ε πι
ΒΫ
Κυ ρι ον τον Θε ο ον αυ του
ΜΕΛ ΔΙ
Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νο ον και την γην
την θα α λασ σαν και παν τα τα εν αυ τοις

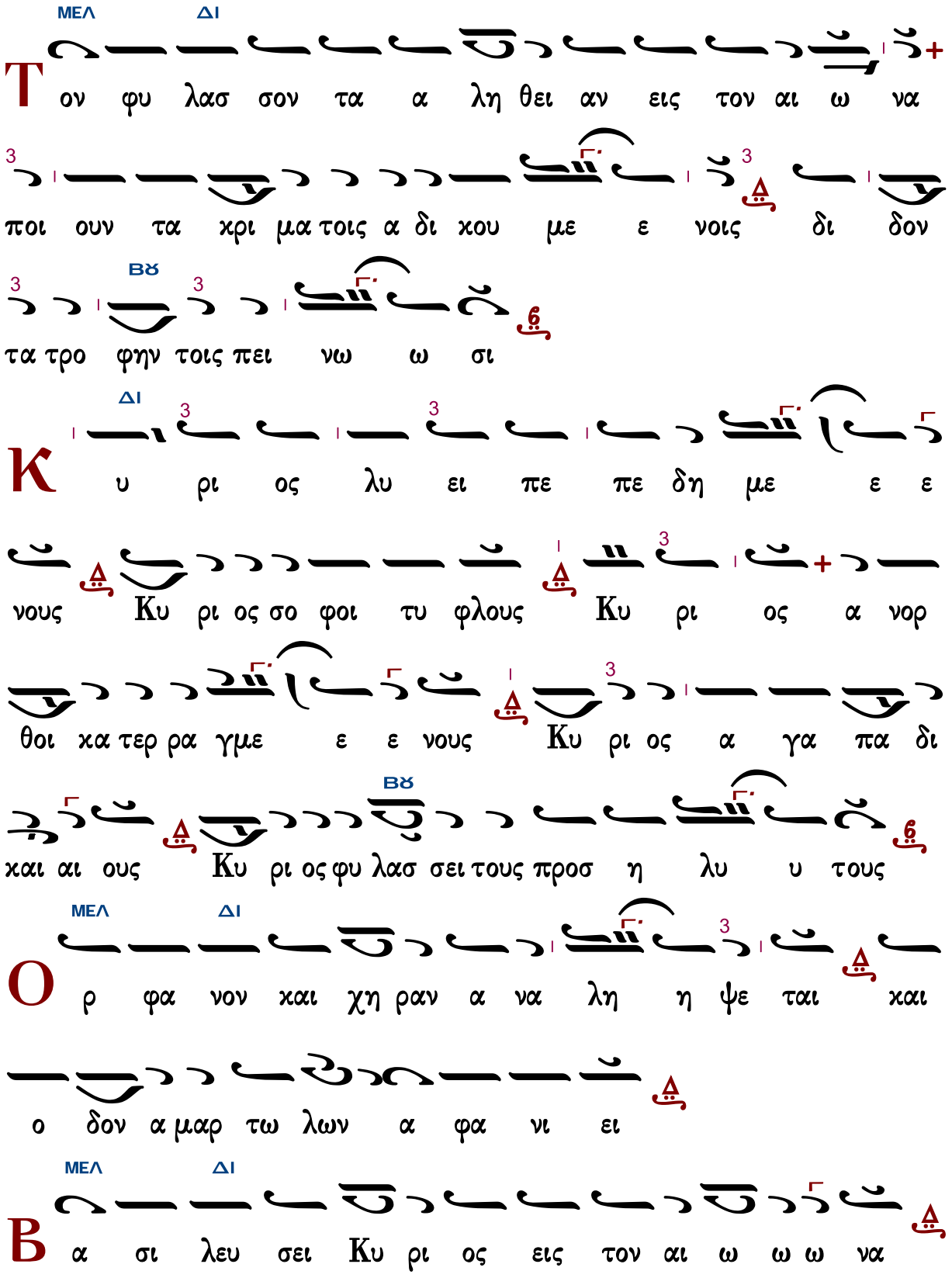
ΜΕΛ ΔΙ
Τον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον αι ω να
ποι ουν τα χρι μα τοις α δι κου με ε νοις δι δον
ΒΫ
τα τρο φην τοις πει νω ω σι
ΔΙ
Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με ε ε
νους Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α νορ
θοι κα τερ ρα γμε ε ε νους Κυ ρι ος α γα πα δι
ΒΫ
και αι ους Κυ ρι ος φυ λασ σει τους προσ η λυ υ τους
ΜΕΛ ΔΙ
Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη η ψε ται και
ο δον α μαρ τω λων α φα νι ει
ΜΕΛ ΔΙ
Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ω ω να

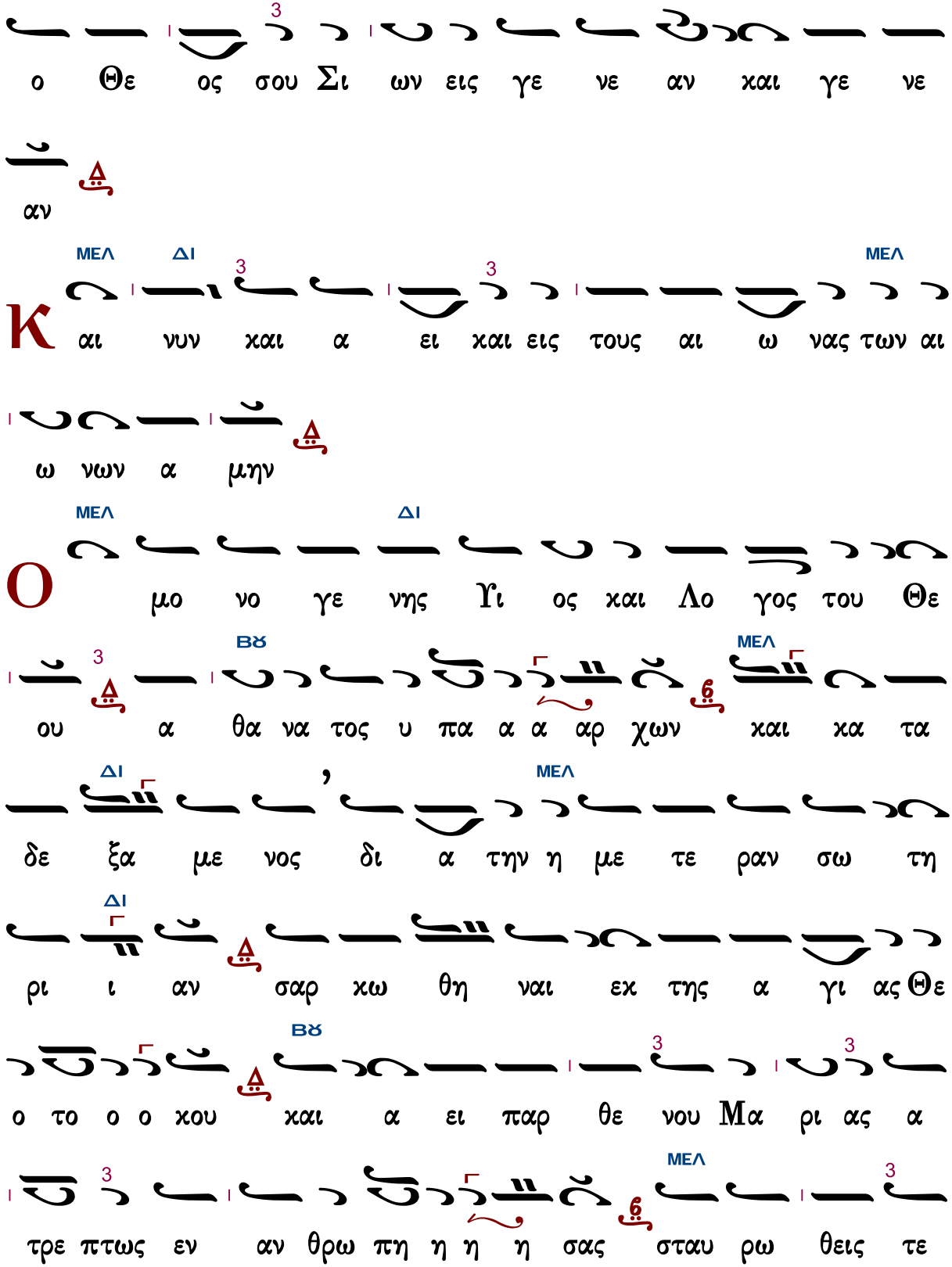
ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε
αν
ΜΕΛ ΔΙ ΜΕΛ
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην
ΜΕΛ ΔΙ
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε
ΒΘ ΜΕΛ
ου α θα να τος υ πα α α αρ χων και κα τα
ΔΙ ΜΕΛ
δε ξα με νος δι α την η με τε ραν σω τη
ΔΙ
ρι ι αν σαρ κω θη ναι εκ της α γι ας Θε
ΒΘ
ο το ο ο κου και α ει παρ θε νου Μα ρι ας α
ΜΕΛ
τρε πτως εν αν θρω πη η η η σας σταυ ρω θεις τε

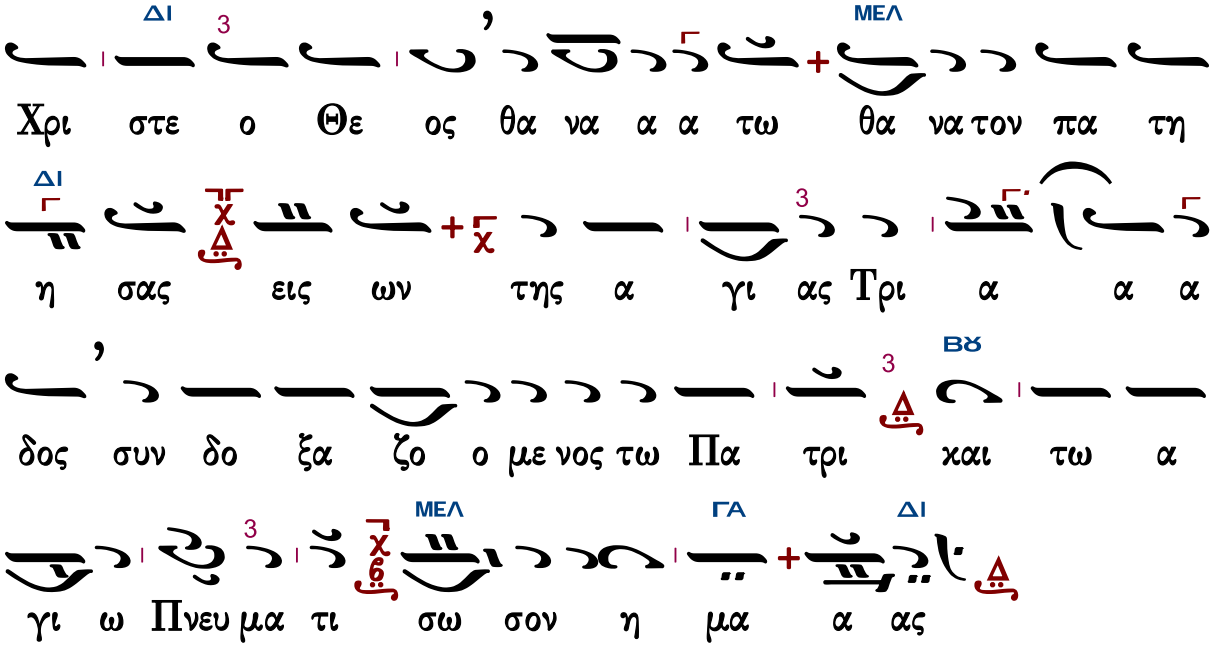

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος… Ἀμήν.

Μακαρισμοὶ

Ἦχος λ/π ∽ Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.177*

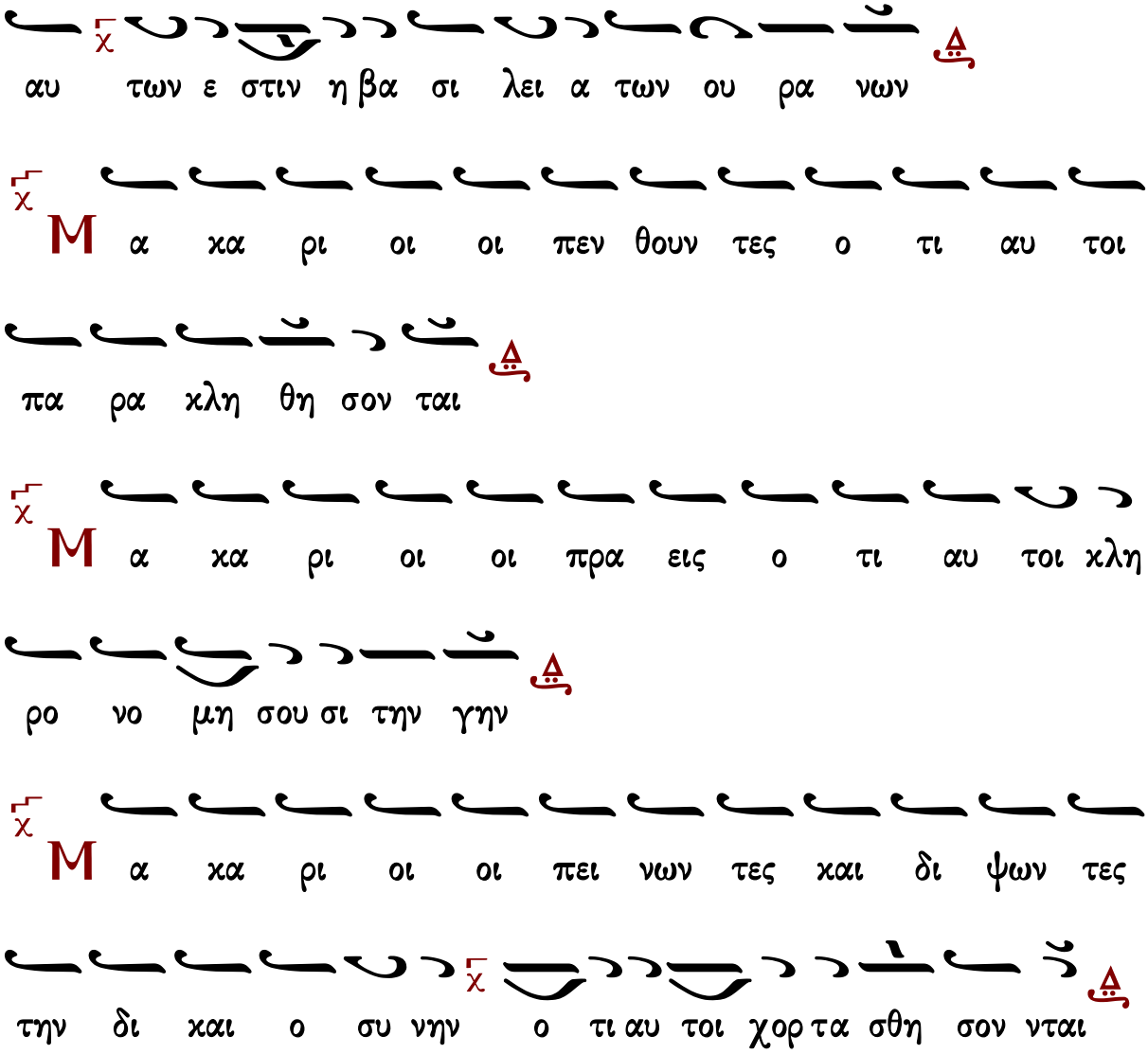

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, ᾠδὴ γ΄

Οὐκ ἔστιν ἅγιος — ἦχος πλ.β΄

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Ἡ στεῖρα σήμερον καρπόν, ἱερὸν συλλαμβάνει, τὸν μετέπειτα πᾶσαν, ἀκαρπίαν τῶν ψυχῶν, ἀξίνῃ τῇ νοητῇ, ἀποτέμνειν, μέλλοντα ἐν χάριτι.

Μακάριοι οἱ καθαροί τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Κωφεύσας ἔνδον τοῦ ναοῦ, Ζαχαρίας ὁ μέγας, τὴν φωνὴν τὴν τοῦ Λόγου, ἀγγελίᾳ φοβερᾷ, κομίζεται καὶ λαμπρῶς, μεγαλύνει, Κύριον τὸν εὔσπλαγχνον.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ὁ δείξας τρίβον ἀσφαλῆ, τοῖς πιστοῖς μετανοίας, προτροπῇ τοῦ ἀγγέλου, ἐν νηδύϊ μητρικῇ, βλαστάνει θείᾳ βουλῇ, παρ᾽ ἐλπίδα, ὁ ἔνδοξος Πρόδρομος.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Γαστρὶ φερόμενον Χριστόν, τῆς Παρθένου ὡς ἔγνω, ὁ ἐκ στείρας ἐσκίρτα, προμηνύων τὴν χαράν, ἐπιδημοῦσαν ἐν γῇ, κατηφείας, πάντας ἐκλυτρώσασθαι.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, ᾠδὴ ς΄

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν

ἦχος πλ.β΄

Μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι
καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ᾽ ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Ἀμφίβολον κέκτημαι, τὴν διάνοιαν ἐγώ, καὶ ἀπιστῶ τοῖς λόγοις σου, τῷ ἀρχαγγέλῳ ἔφη ὁ ἱερεύς· λαοῦ σωτηρίαν γάρ, οὐκ ἐμῆς ἐξ ὀσφύος καρπὸν ᾔτησα.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ὁ πλάστης τῆς φύσεως, τῶν ἀγγέλων βασιλεύς, ὁ λειτουργὸς ἀντέφησε, τῆς παρουσίας ἄγγελον τῆς αὐτοῦ, ηὐδόκησε τίκτειν σε, τοῖς ἐμοῖς μὴ ἀπίστει λόγοις ἄνθρωπε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸ εἶδός σου πύρινον καὶ ἡ θέα σου φρικτή, καὶ θαυμαστὸς ὁ λόγος σου, ὁ Ζαχαρίας ἔφη τῷ λειτουργῷ, ἀλλ᾽ οὖν οὐ πιστεύω σοι, ὑπὲρ φύσιν λαλοῦντι ξένα ῥήματα.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ λύχνος τὸν ἥλιον, ἐν νεφέλῃ μητρικῇ, γαστρὸς κατακρυπτόμενον, ἐπεγνωκὼς ὑπάρχων ἐν ζοφερῷ, τῆς μήτρας σκηνώματι, προσεκύνησε χαίρων καὶ ἐσκίρτησε.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εἰσοδικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κοντάκιον

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία
1909 σ.30/704#

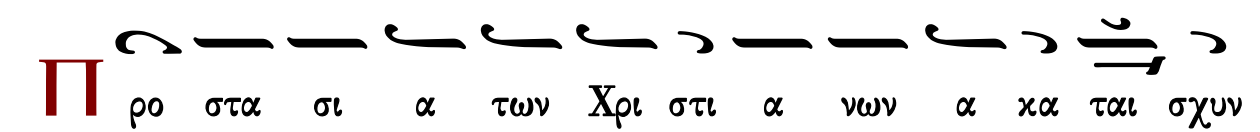

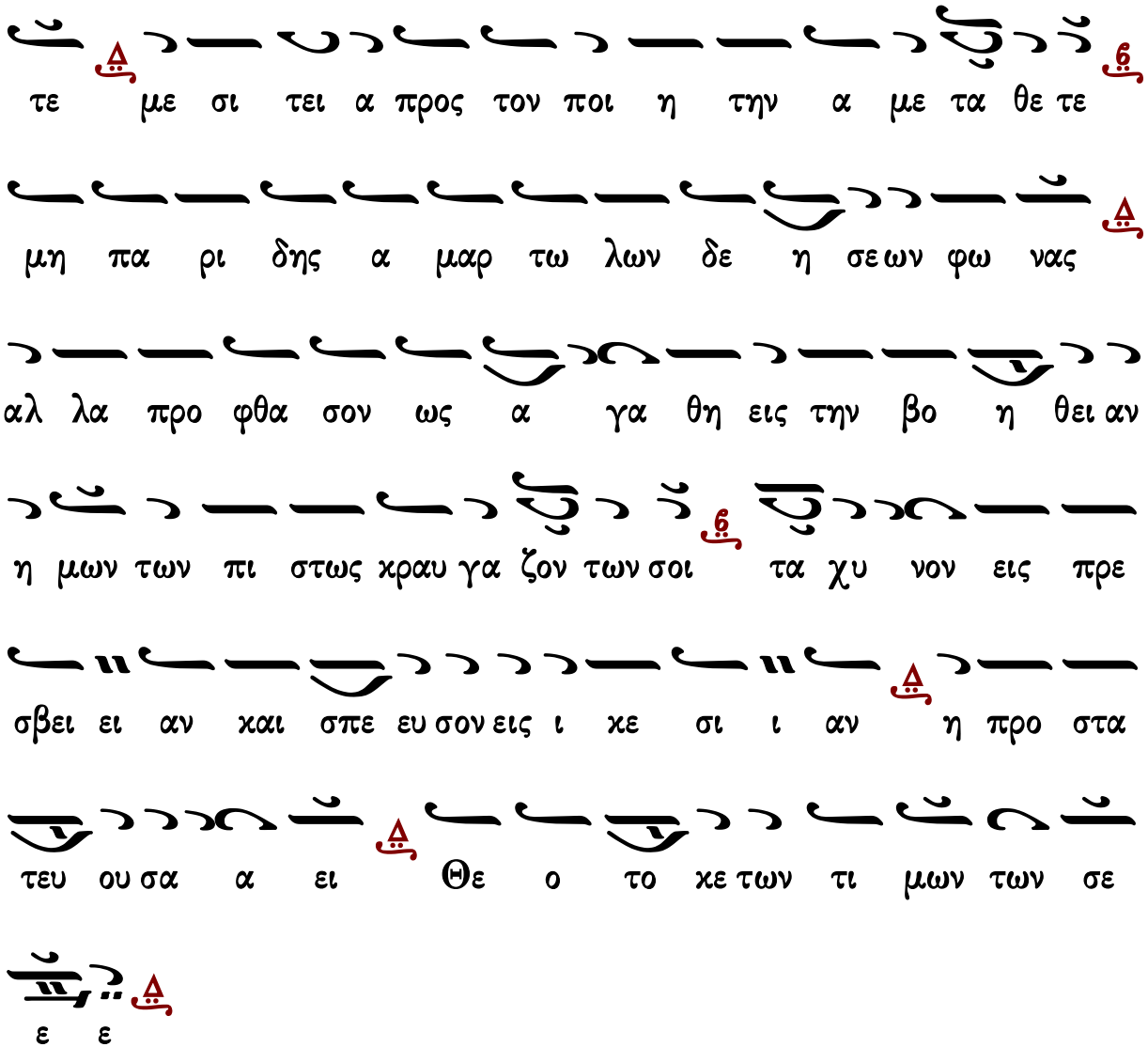

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικὸν Μηνολόγιον
2007 σ.312/2334*

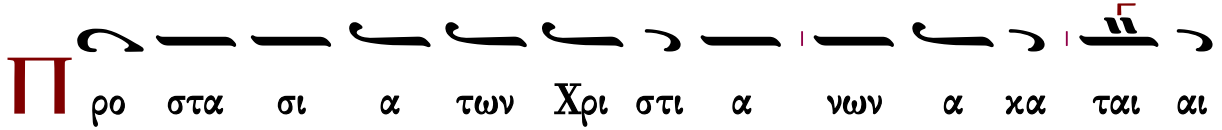

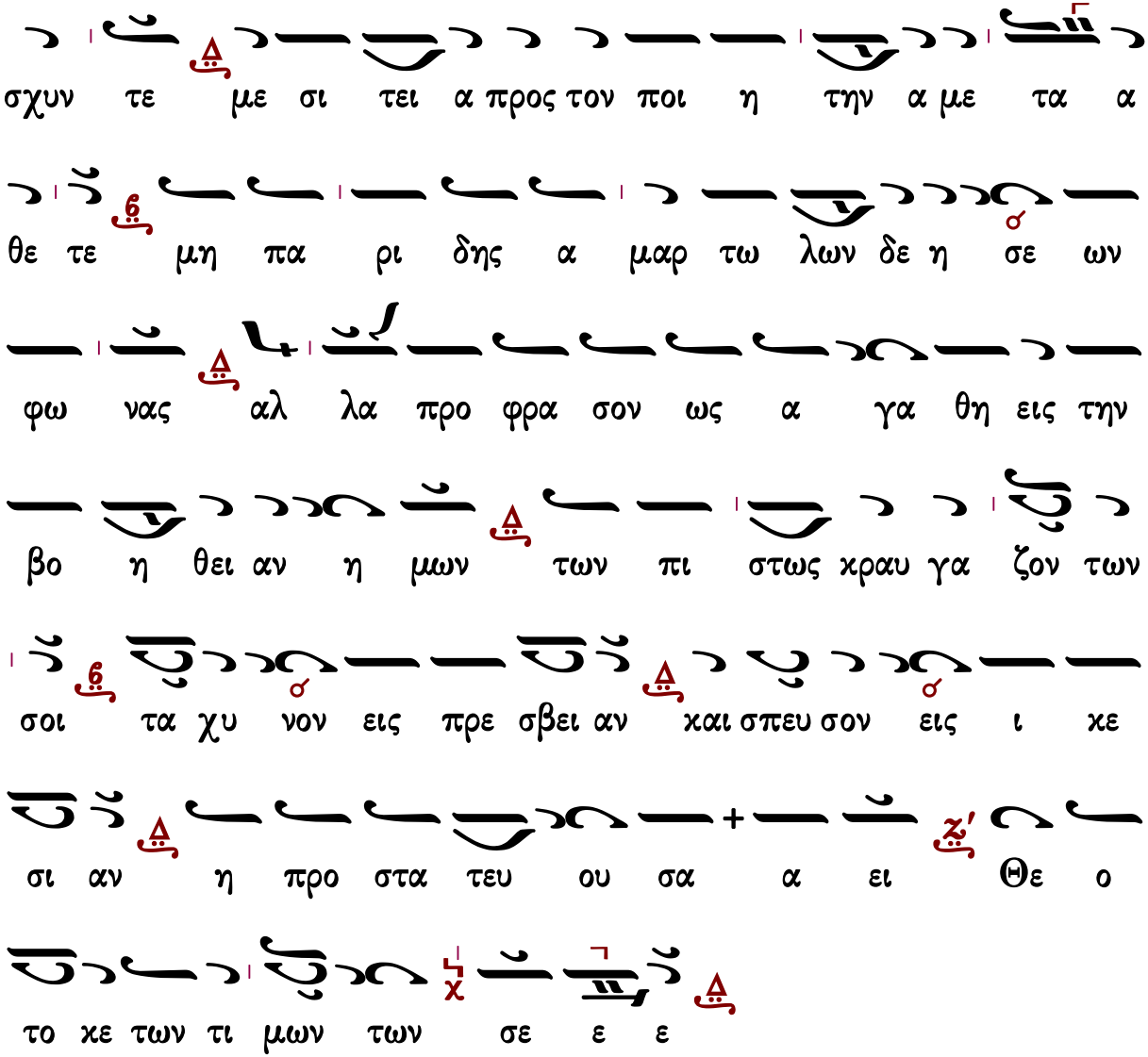

Τρισάγιος Ὕμνος

Ἦχος

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

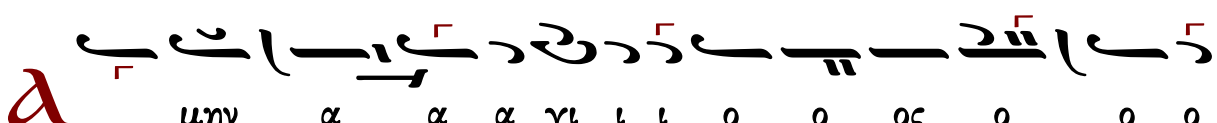

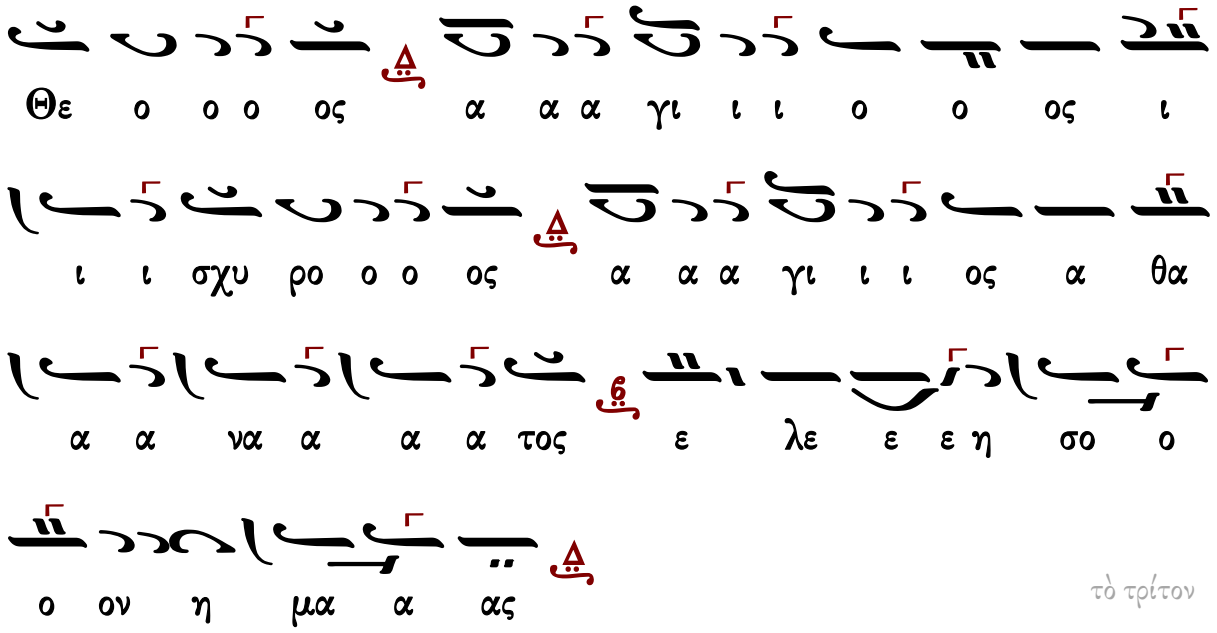
Θε o o o ος α α α γι ι ι o o ος ι
ι ι σχυ ρο o o ος α α α γι ι ι ος α θα
α α να α α α τος ε λε ε ε η σο o
o ον η μα α ας

τὸ τρίτον

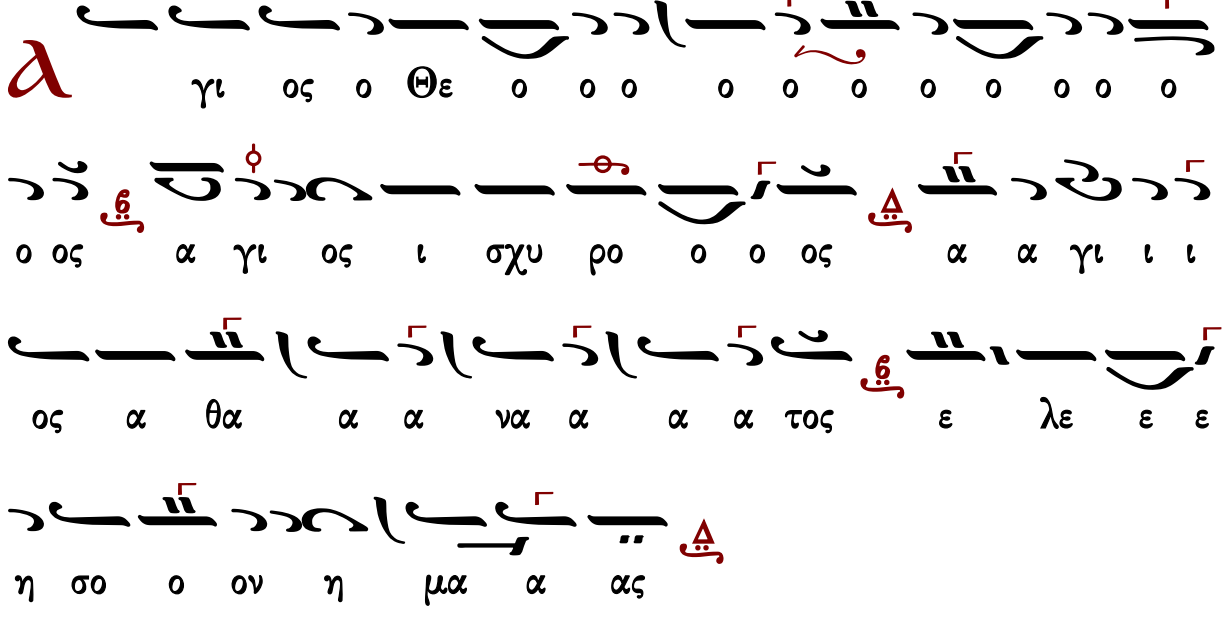
γι ος o Θε o o o o o o o o o o o
o ος α γι ος ι σχυ ρο o o ος α α γι ι ι
ος α θα α α να α α α τος ε λε ε ε
η σο o ον η μα α ας

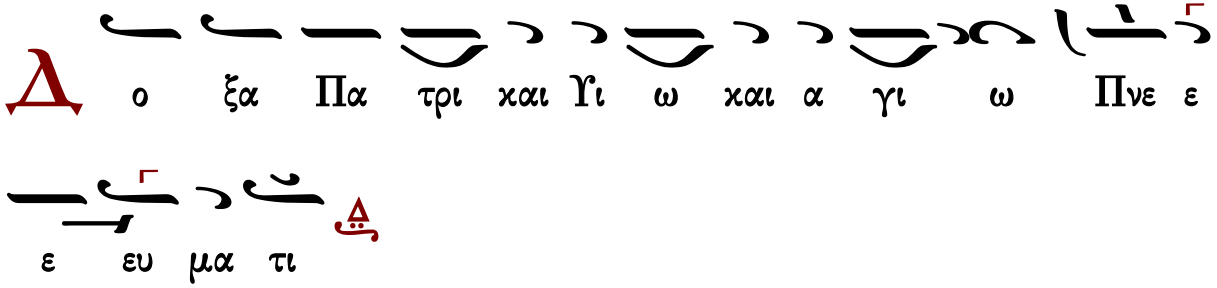
o ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ε
ε ευ μα τι

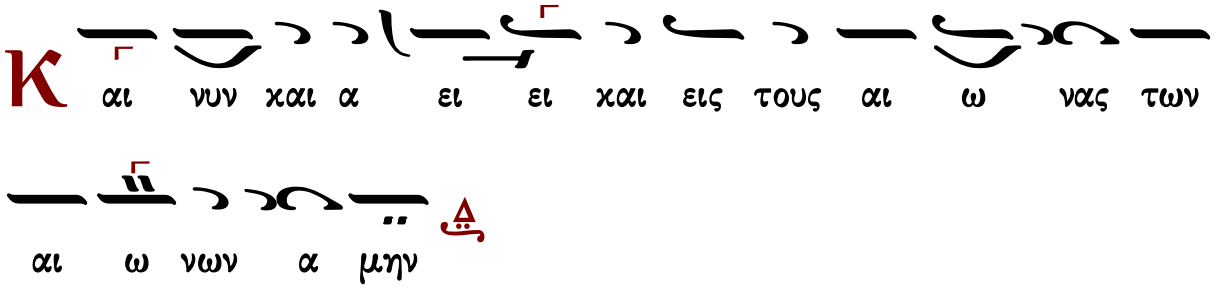

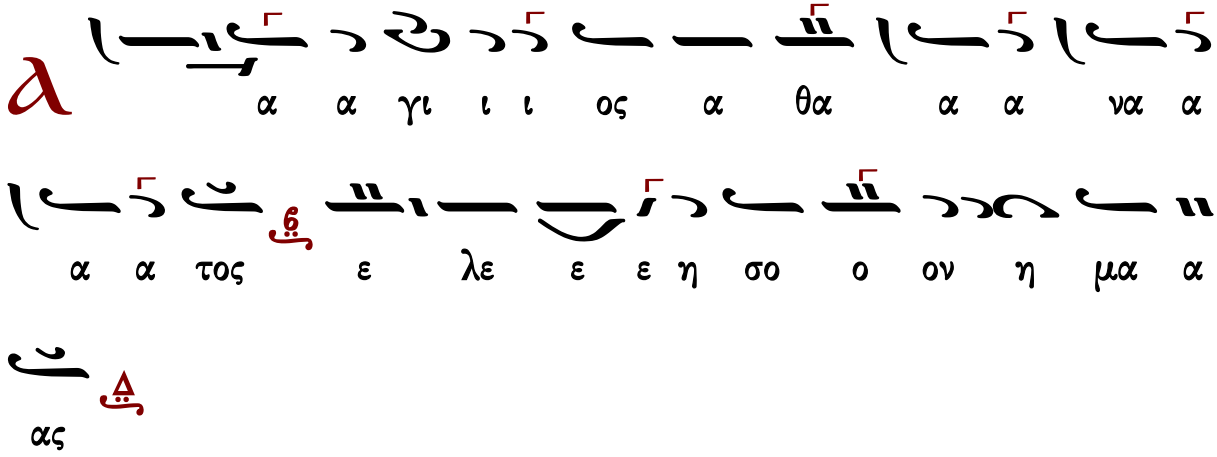

Δύναμις

κλασικὸ	τὸ συνηθισμένον	Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ	Ἰωάννου Παλάση
τοῦ βήματος	ἕτερον τοῦ βήματος	Νηλέως Καμαράδου	Γεωργίου τοῦ Κρητὸς

Κλασικὸ

Ἦχος

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

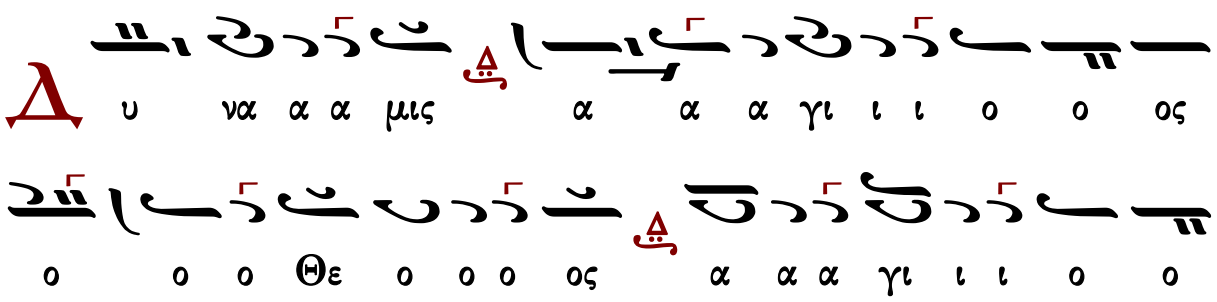

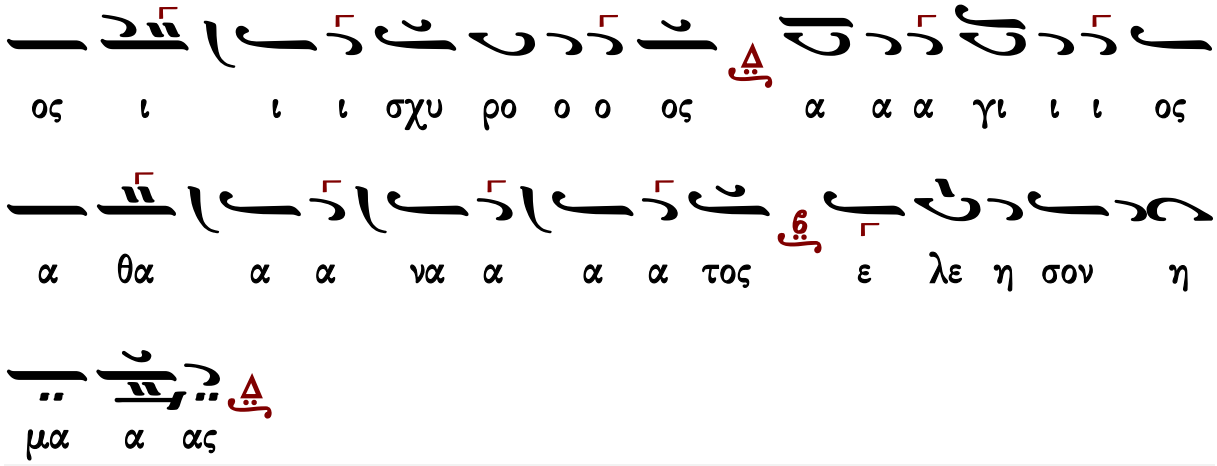

τοῦ βήματος ὡς ψάλλεται συνήθως

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.34*

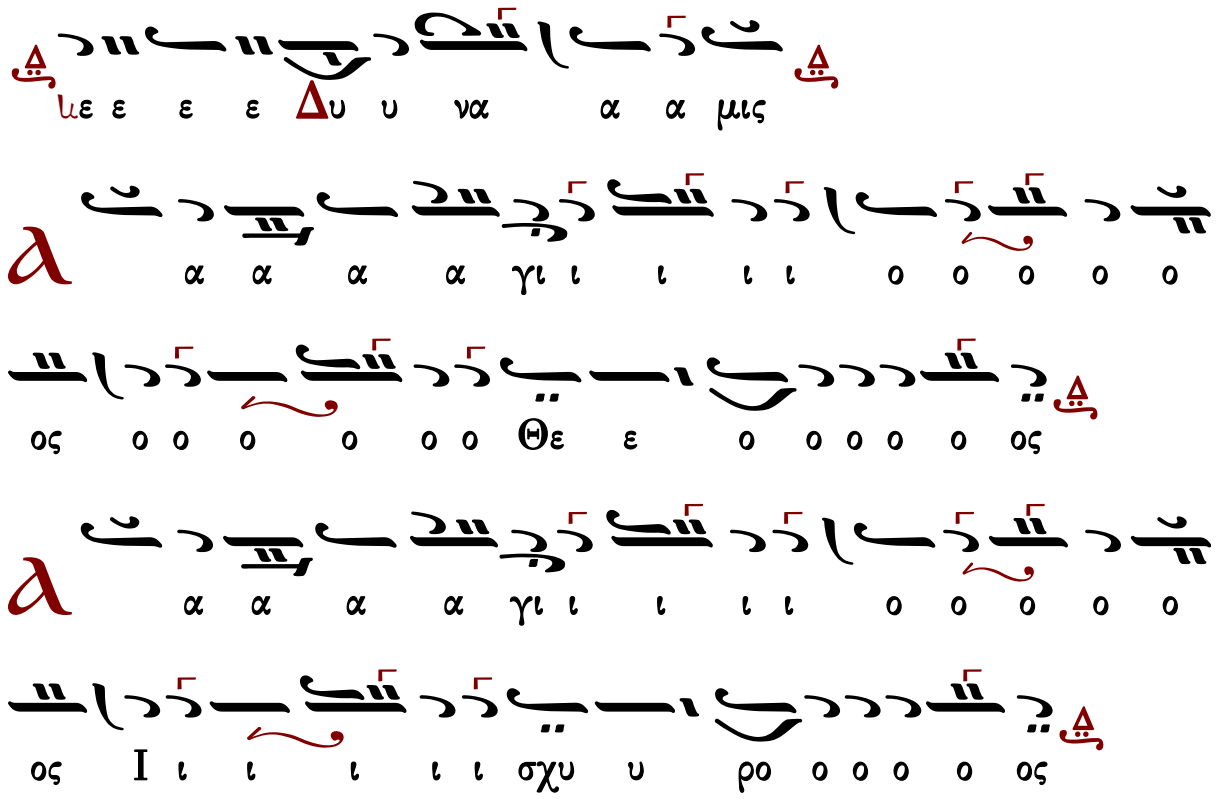

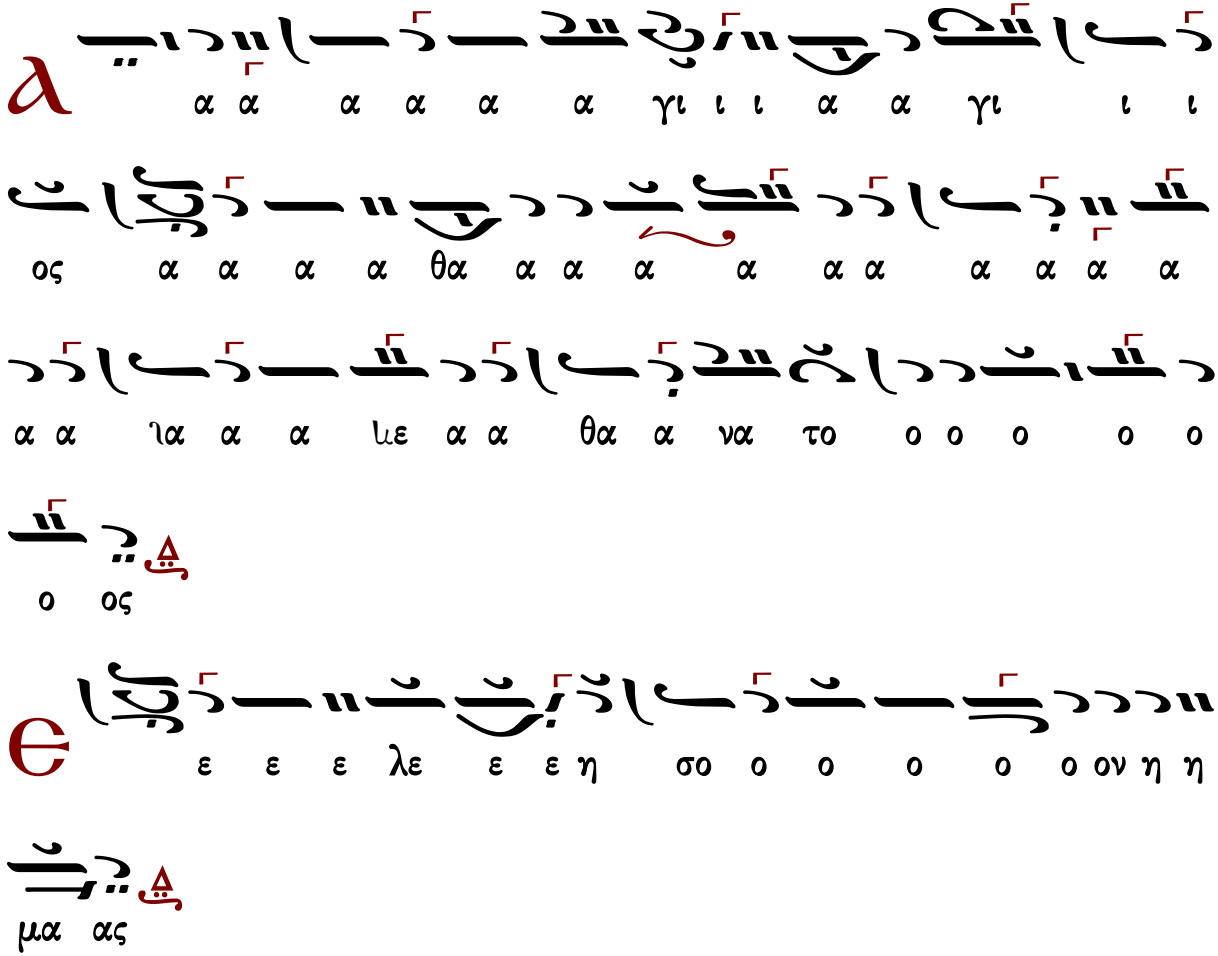

τὸ συνηθισμένον

Ἦχος πλ. Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.37*

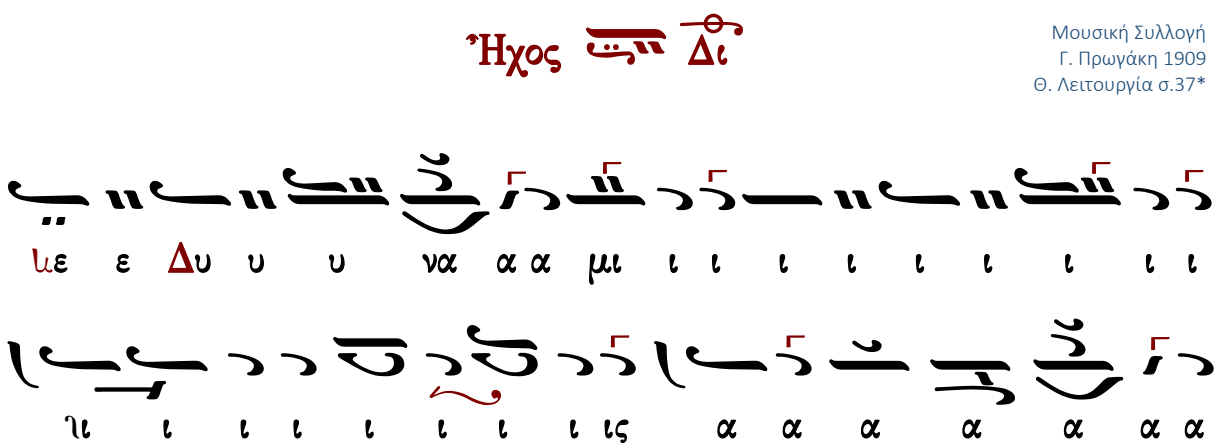

ἕτερον τοῦ βήματος

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.43*

α α α α α θα α α α α ος ο ο ο ο

α α α α γι ι ι α α γι α α α α

α α α α α ος ο ο ο ο Α

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Θε ε ε ε ε

ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ι ι ι ι ι ι ι ι γι α α α α α α

ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α χυ ι ι ι ι ι ι ος Ι ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α α α α γι ι ι ι ι ι α α α α α

ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

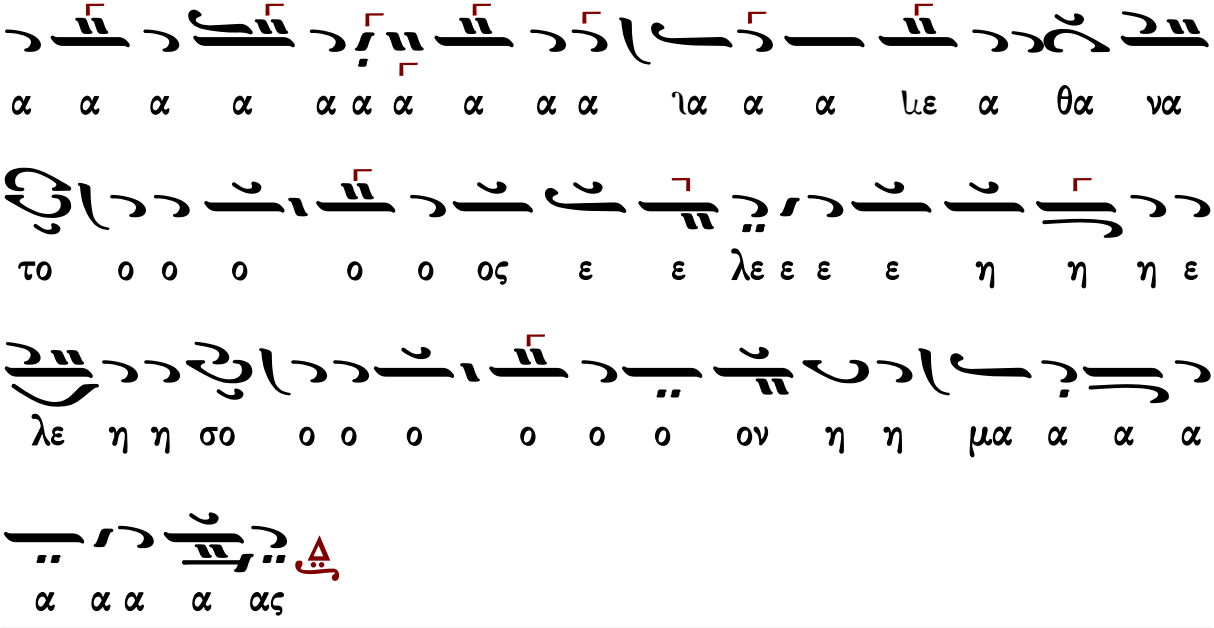

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ (1839-19..)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θεία Λειτουργία
1992 σ.38*

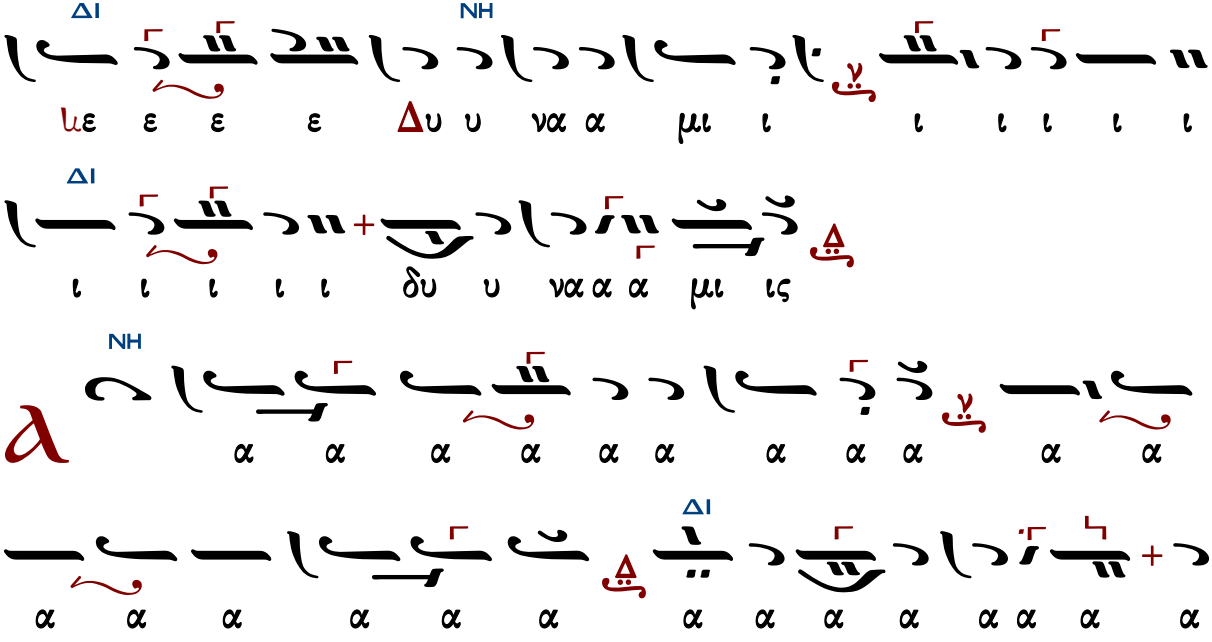

NH
ΔΙ
ΜΕΛ
NH
ΜΕΛ
NH
ΔΙ
NH

ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ
ΒΘ

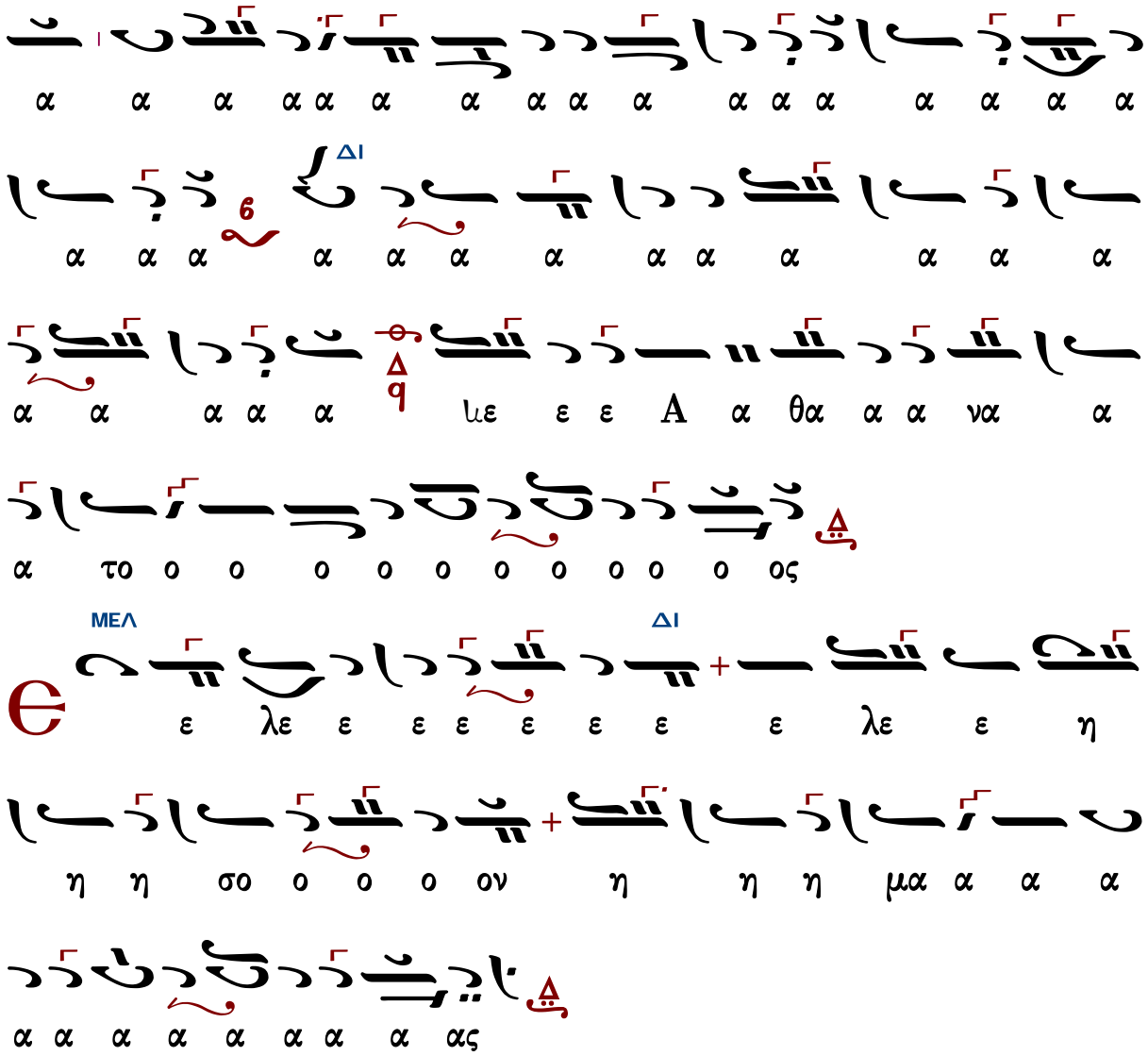

Νηλέως Καμαράδου (1847-1922)

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Θεία Λειτουργία
1909, σ. 41*

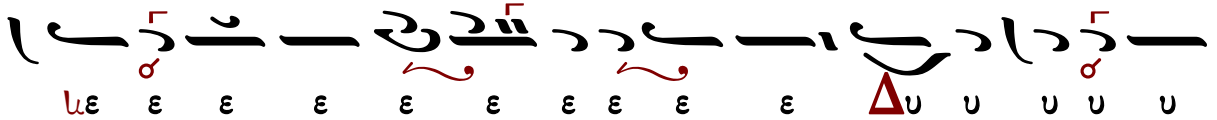

ος

ο ο οι α α α θα να α α ιε α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α χα α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Παλάσκ (1891-1942)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.42*

ΔΙ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΝΗ
ΔΙ

Γεωργίου τοῦ Κρητός (ἀκμή περ. 1790-†1815)

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.35*

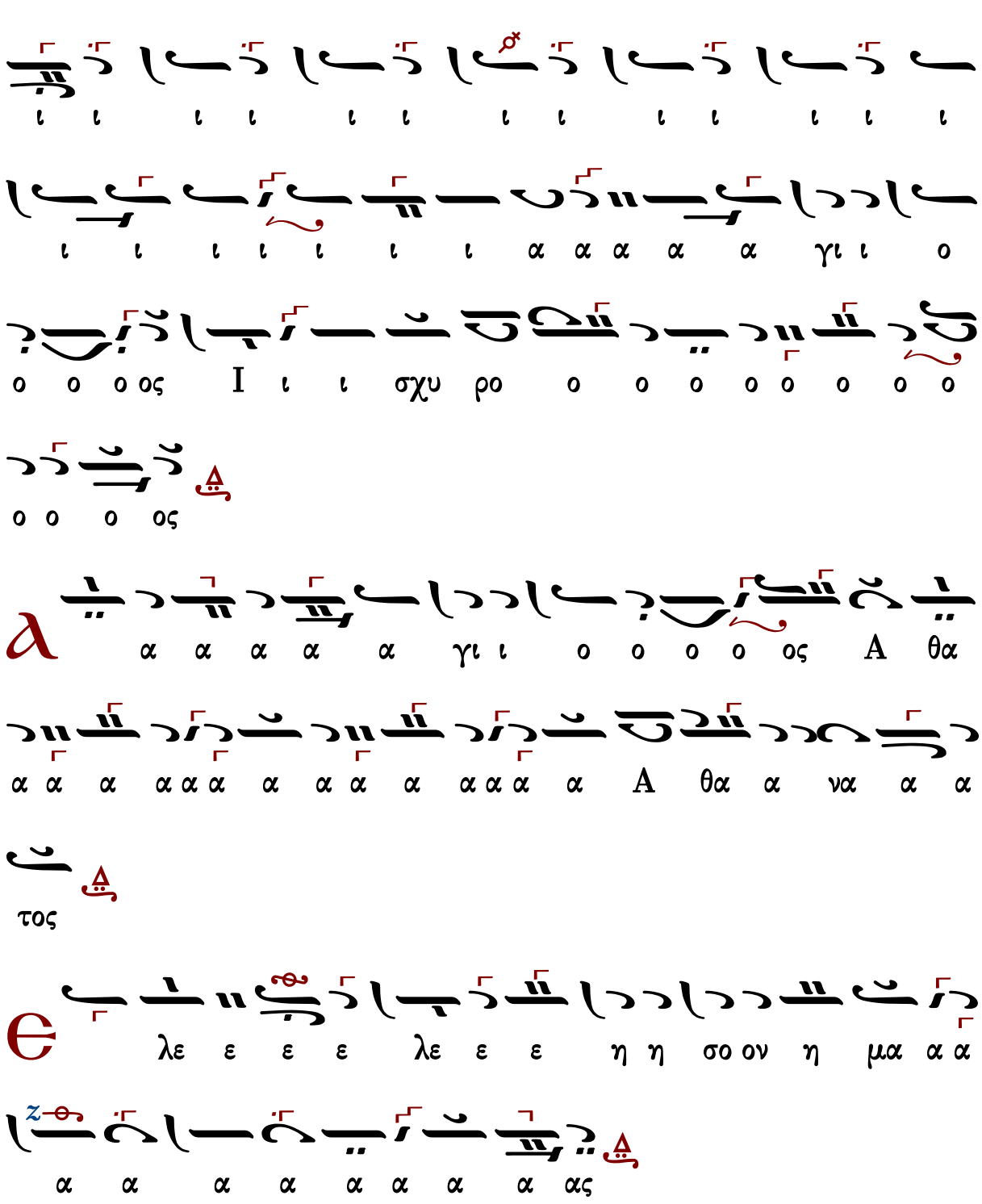

Τρισάγιος Ὕμνος σύντομος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.35*

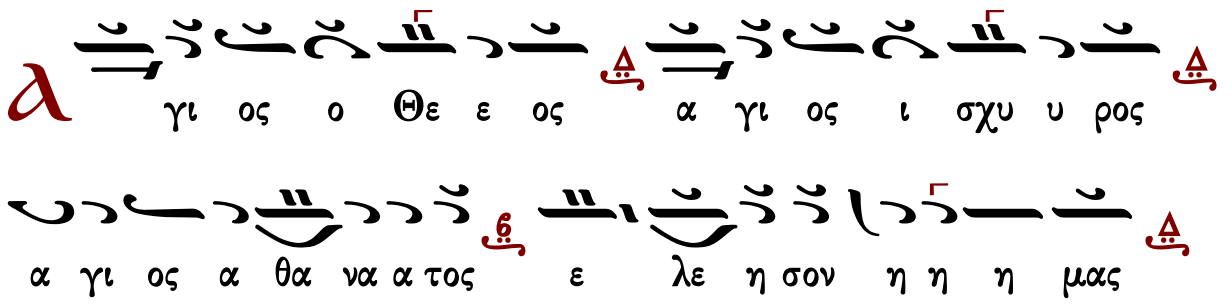

τὸ τρίτον

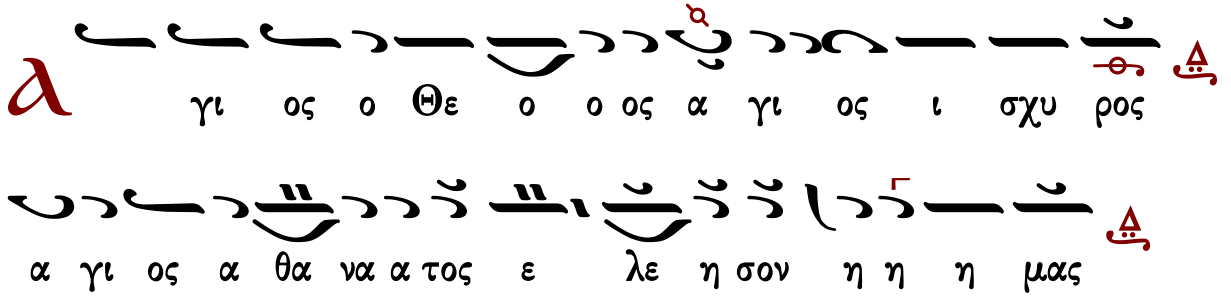

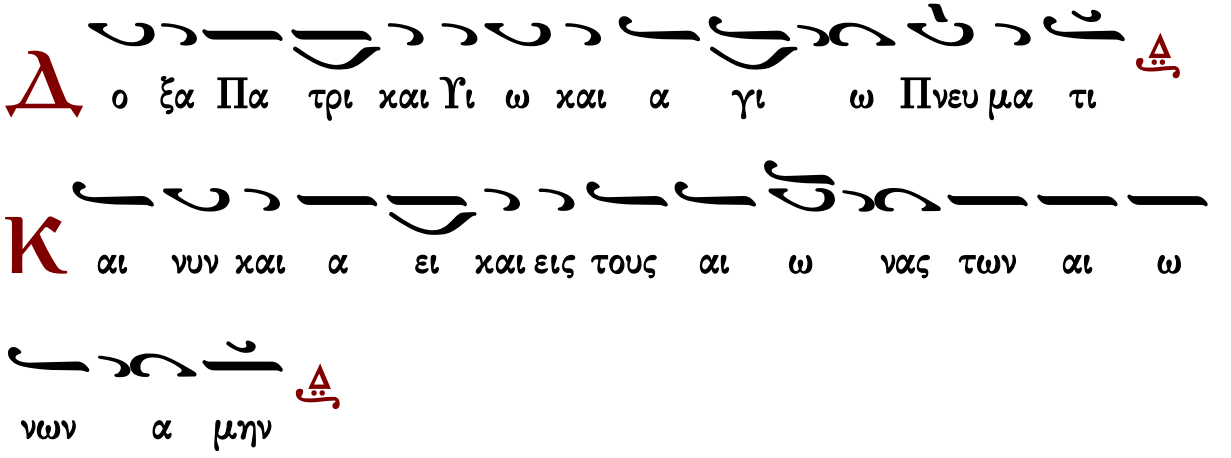

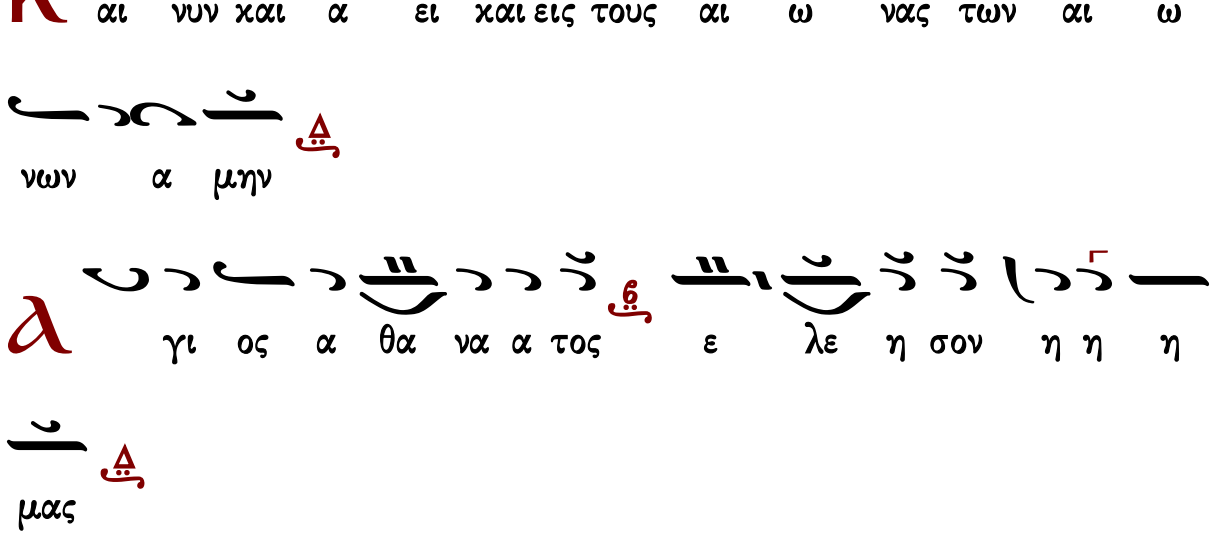

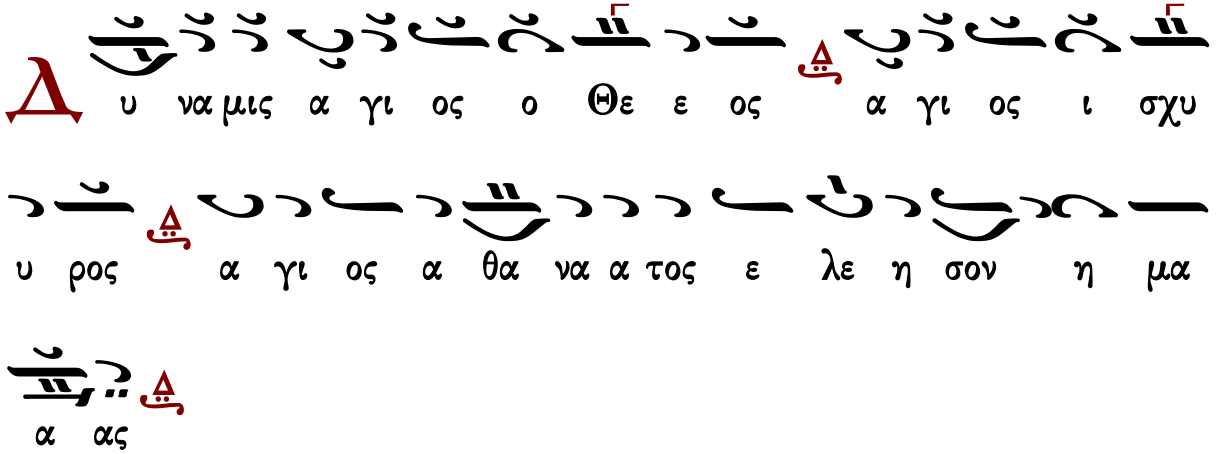

Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.263*

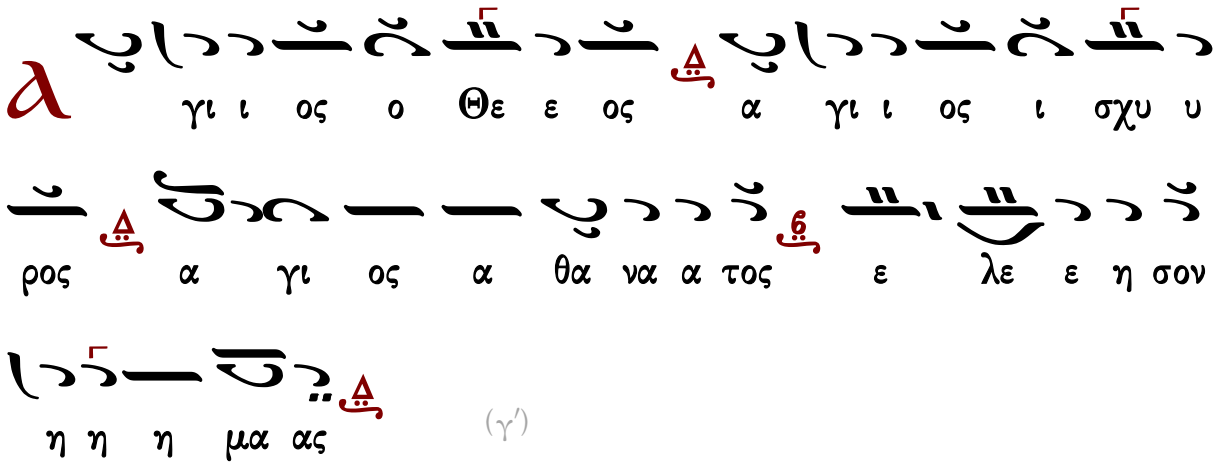

(γ΄)

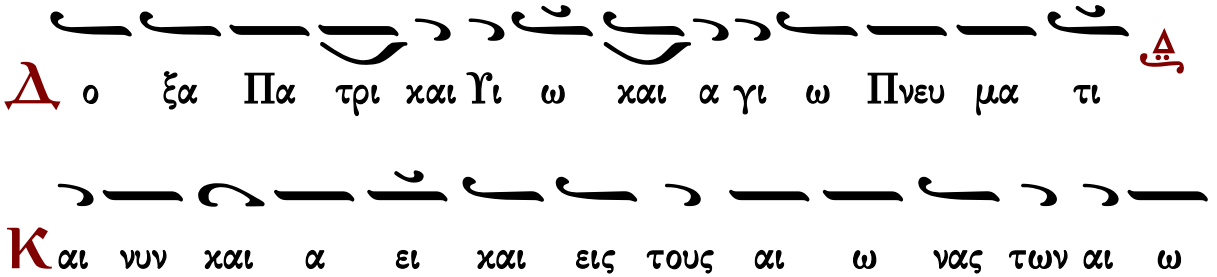

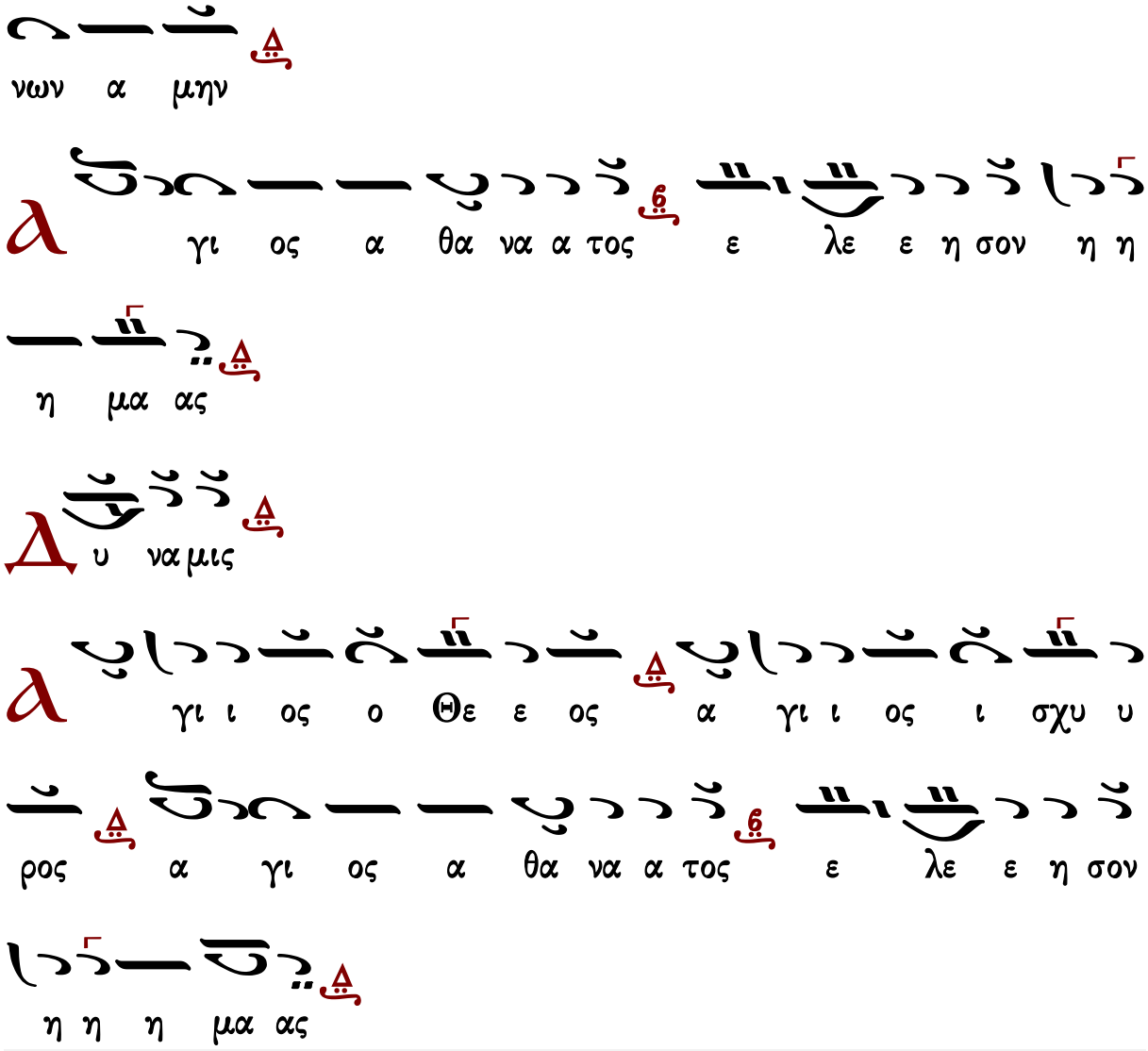

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου

Ἦχος Δι

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Λειτουργία
Ι.Μ.Φιλοθέου 1987 σ.64*

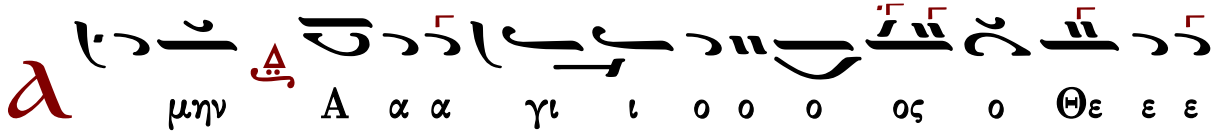

τὸ τρίτον

τὸ τρίτον καὶ ἄλλως

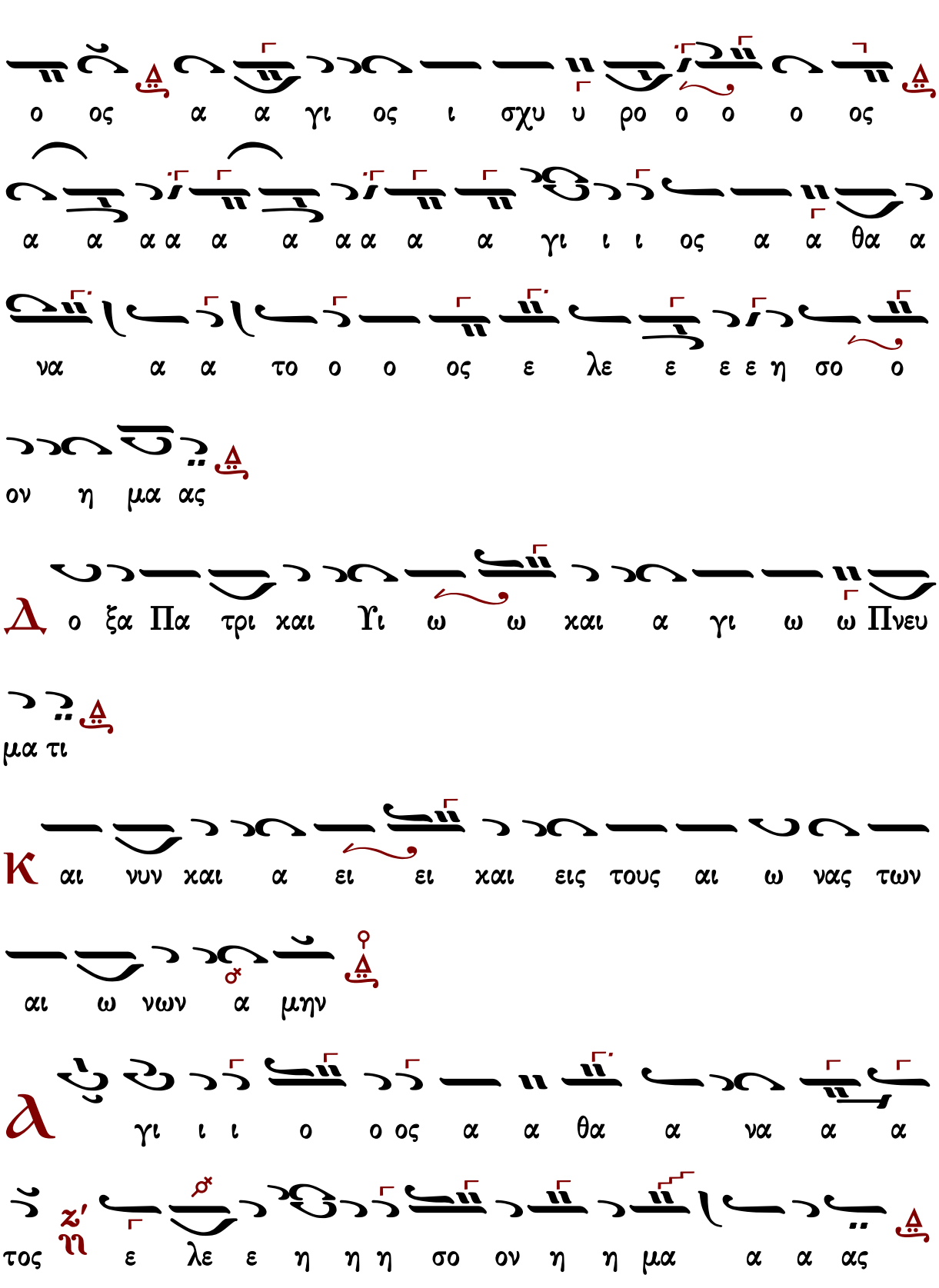
ο ος α α γι ος ι σχυ υ ρο ο ο ο ος
α α α α α α α α α α γι ι ι ος α α θα α
να α α το ο ο ος ε λε ε ε ε η σο ο
ον η μα ας
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι ω ω Πνευ
μα τι
Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην
Α γι ι ι ο ο ος α α θα α να α α
τος ε λε ε η η η σο ον η η μα α α ας

α θα α α ιε η α α α

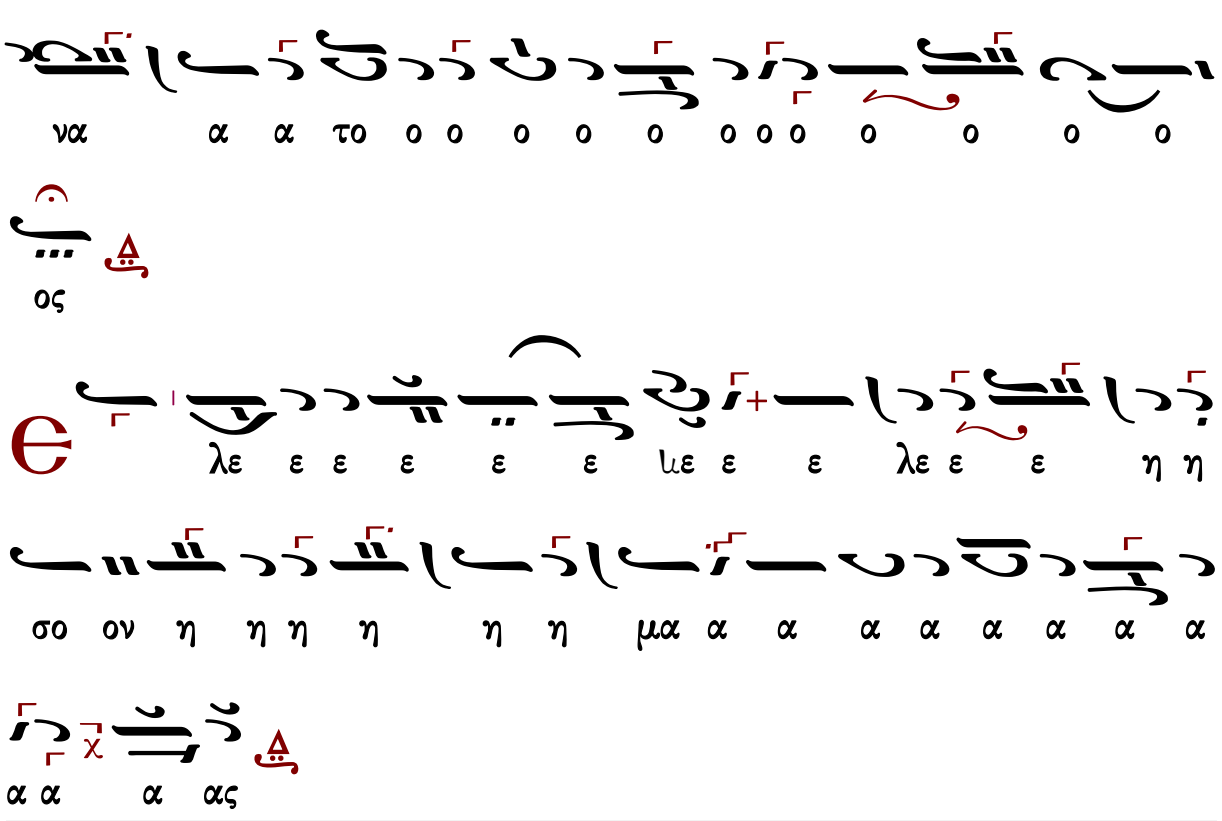

Χερουβικὸν

Πέτρου Λαμπαδαρίου (†1778)

ἑβδομάδος

Ἦχος ἡ πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
1909 σ. 92#

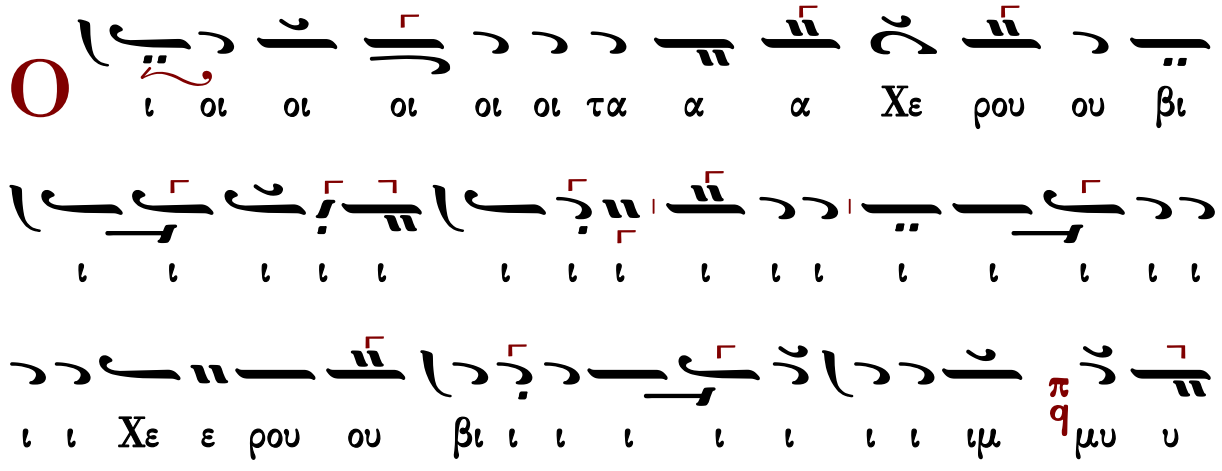

α α α α α α α σα αν π q τη ν βι ο ο τι ι
ι ι ι ι ι ι ι βι ο ο τι χη η η η η η η
η ν Δ α πο θω ω ω με θα α α με ε ε ε ρι
ι μνα α α αν π q

Κράτημα

ΠΑ
Τ ον βα α α α σι λε ε χ q τε ε ε τε ε ε
ρι ρε ρεμ Δ ε ε ε ρι ρε ε ε ε ρι ρε ε
ε ρι ρεμ Δ q τε ε ε ρι ρε ρι ρι ι ρι ρε
ρι ρι ι ρι ρε ε ρι ρε ρι ρρε ρεμ Δ τε ρε ε
ΚΕ ΔΙ ΚΕ
ρε ρου ου ου ου τε ε ρι ρε ε ρι ρε ρεμ Δ
ΚΕ ΔΙ

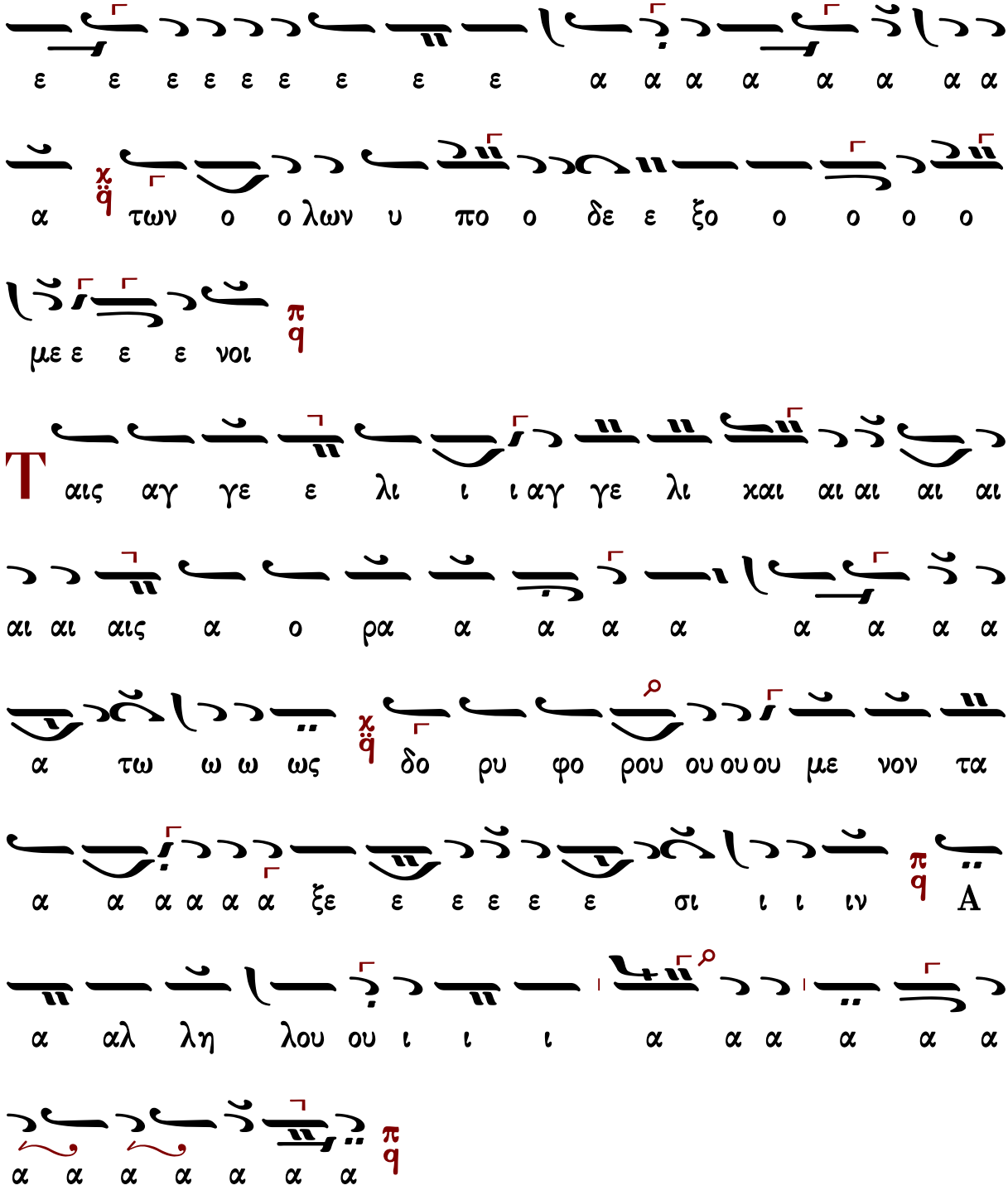

Πέτρου Ἐφεσίου (†1840)

Ἦχος ⸗ Πα

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός
της Λειτουργίας Α'
1931 σ.319#

Ο
ι οι οι ο

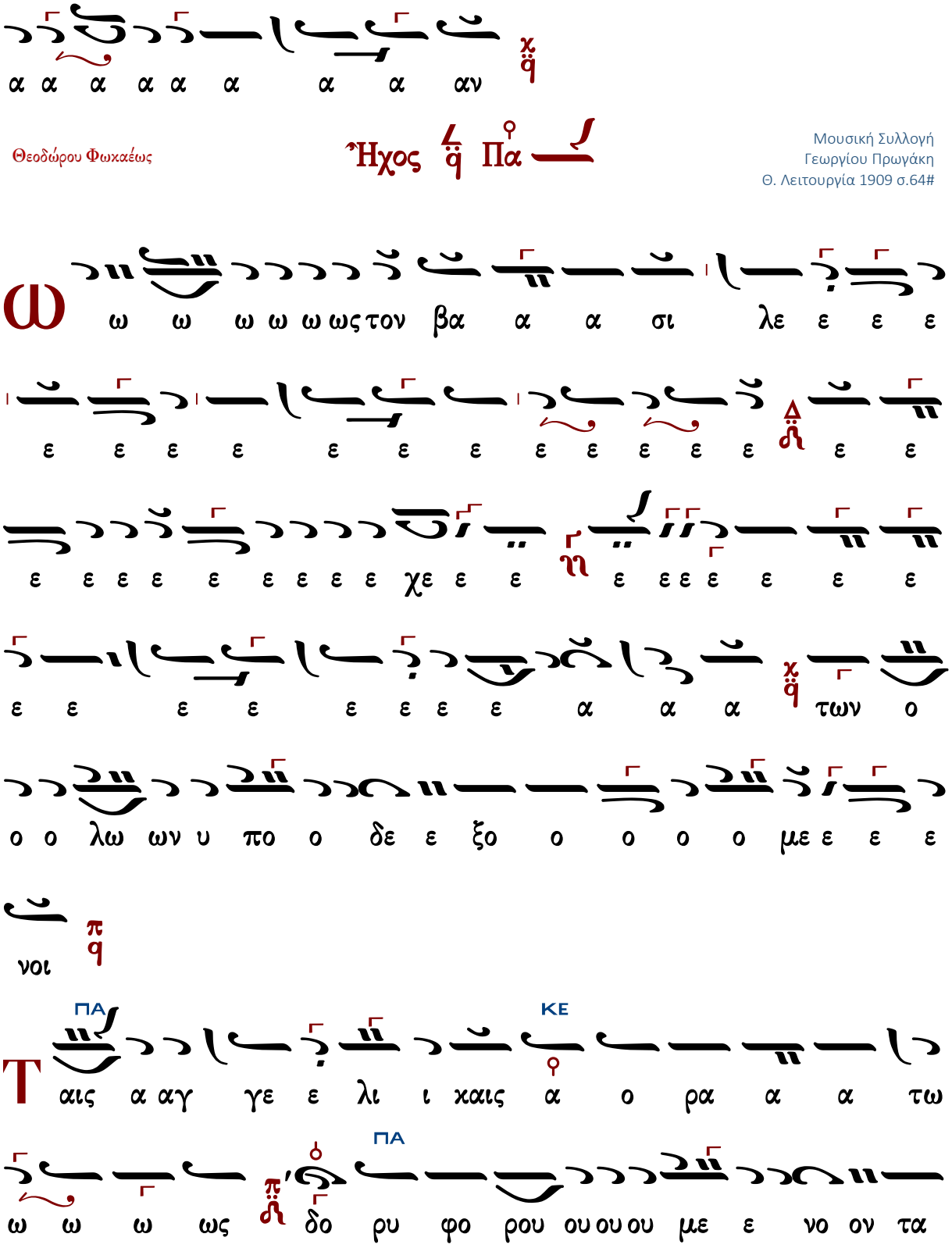
α α α α α α α α αν
Θεοδώρου Φωκαέως
Ἦχος Πα
Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.64#
ω ω ω ω ω ως τον βα α α σι λε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε α α α των ο
ο ο λω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε
νοι
ΠΑ
ΚΕ
αις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α τω
ΠΑ
ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον τα

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

κ-β'

Ἦχος πq Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία
1909 σ.61#

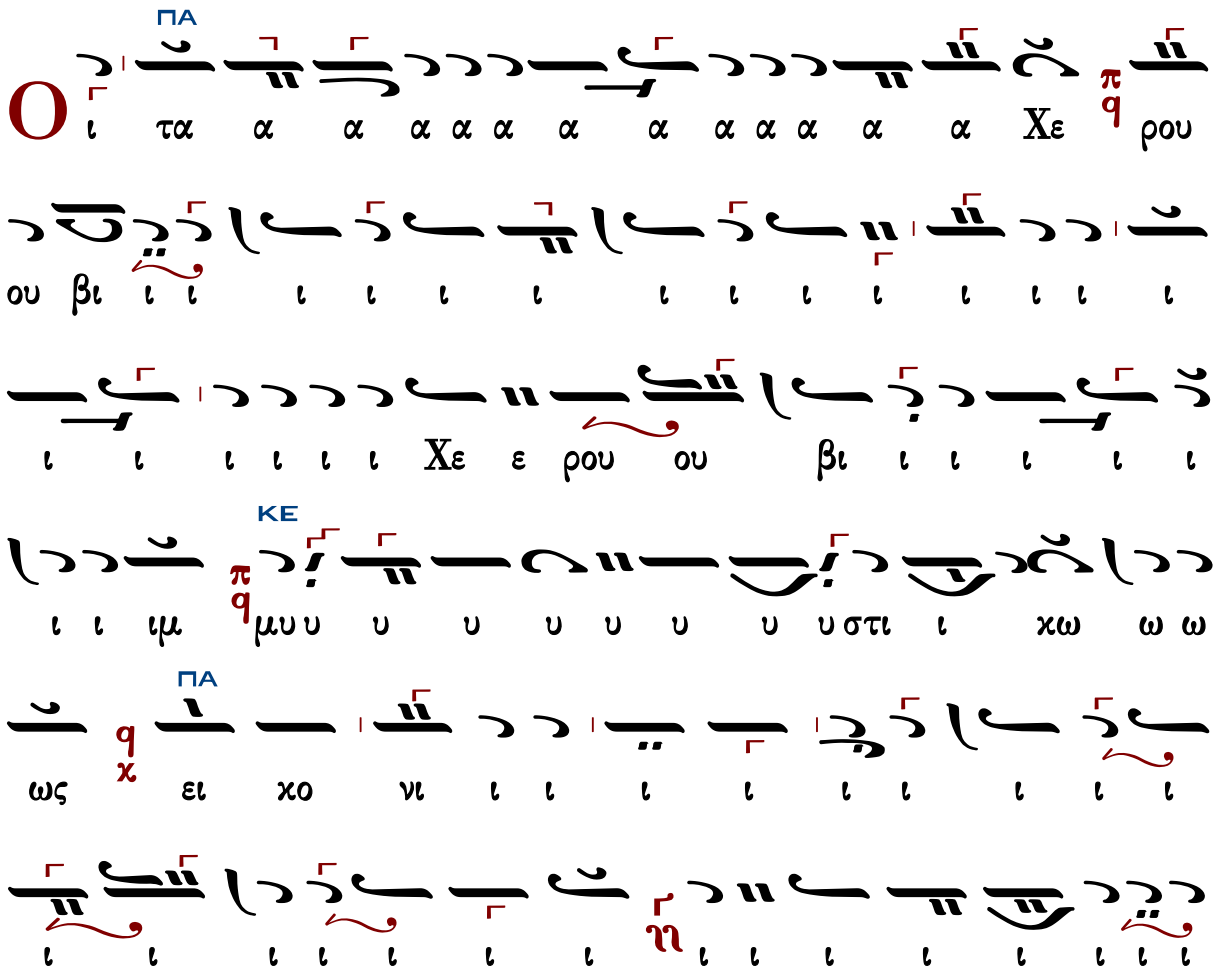

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χο ο ο ο νι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ζο ο ο ο ει ει χο ο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζον

τε ε ε ες χαι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ο ο

ο ποι οι οι οι ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ζω ο ποι ω

ΔΙ

ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α α

ΚΕ

α α α α α α α α α α α α α α α α

ΔΙ ΚΕ

α α α χα α α α α τρι α α α α α

ΠΑ

α δι ι ι ι τον τρισ α α α α γι ι ο ον υ

ΔΙ

υ υ υ υ μνον προσ α α α α ια α α α

α α δο ο ο ο ο ο υ μνον προ ο οσ α α α

α δο ον τε ε ε ες πα α α α α α α α α α α

ΚΕ

σα αν την βι ι ο ο ο τι ι ι βι ο ο τι ι

ΠΑ

ΚΕ

χη η η η η η η ην α πο θω ω ω ω με

ΠΑ

ε ε ε θα α α α α α α με ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι με

ΚΕ

ρι ι μνα α α α α α α αν

ω ω ω ω ω ως τον βα α α σι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

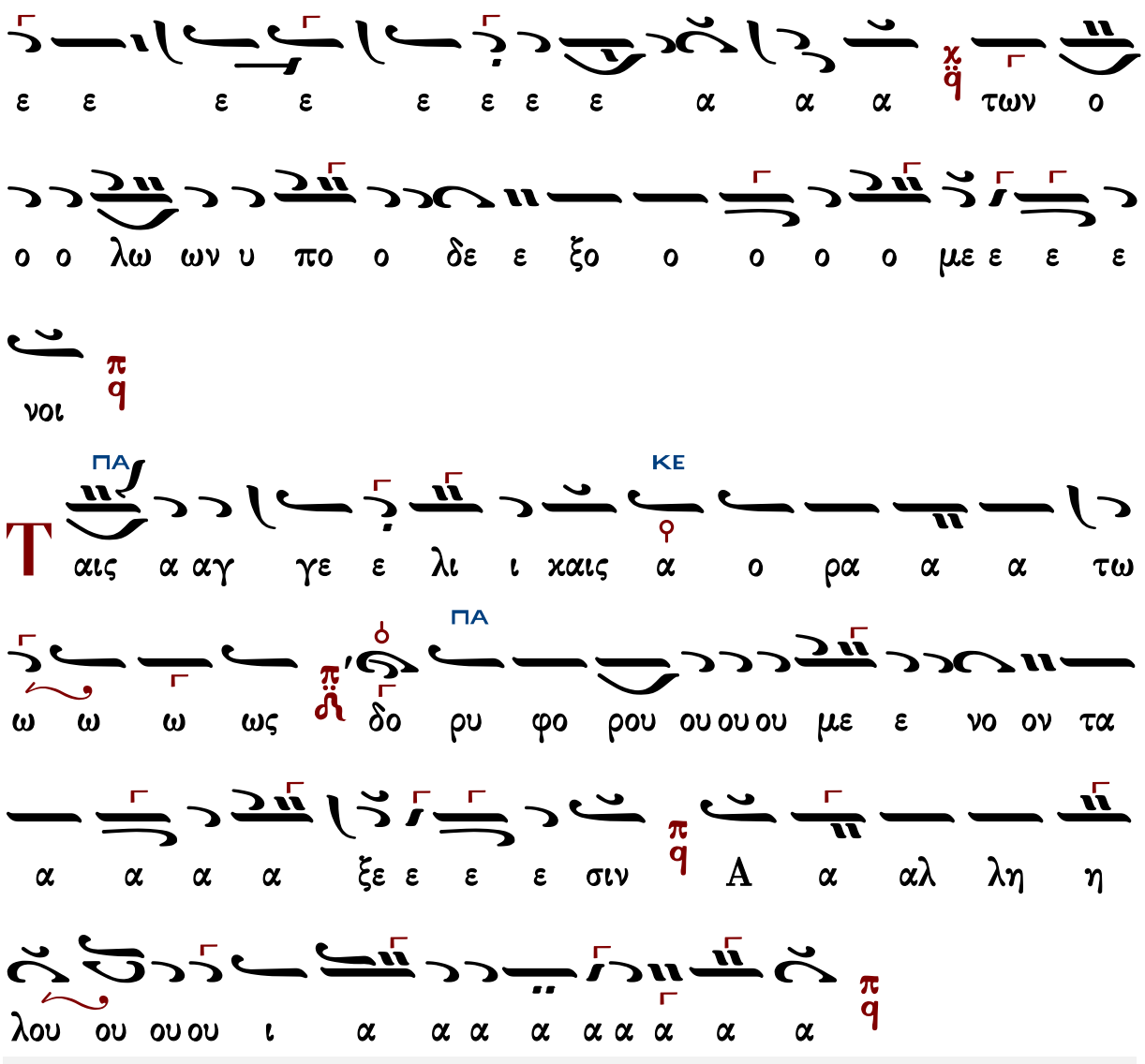

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

Ἦχος ⸗ Πα

Ταμείον Ανθολογίας
Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
1846 σ.11#

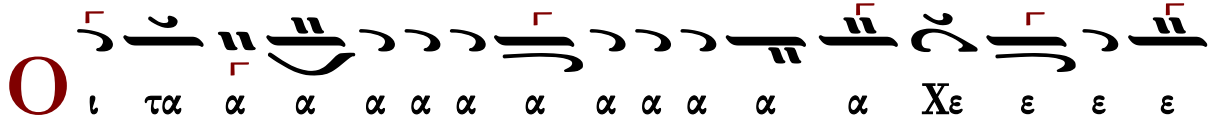

α α χα α α α α α α τρι α α α α α
α δι ι ι χq τον τρισ α α α α γι ι ι
ο ον υ υ υ υ υ υ υ μνον προσ α α α
α δο ον τε ε ες πq πα σα αν την βι ι ο τι ι
χην α πο θω ω ω ω με ε ε ε ε θα με
ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ρι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι με ε ε ε ρι ι ι μνα α
α αν πq
ω ς τον βα α σι ι λε ε ε ε ε ε χε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε βα α

σι λε ε ε ε ε ε α α α τω ων ο ο ο

ο ο λω ω ων υ πο δε ξο ο ο με ε ε ε

νοι

Ταις αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α α α

τως δο ρυ φο ρου ου ου με ε νο ον τα α α ξε ε ε

ε σιν αλ λη λου ου ου ου ι ι ι α α α α α

α α α α α α α

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

Ἦχος ⸎ Πα

Αντωνίου Αλυγιζάκη
Μελωδήματα Ασκήσεων Λειτουργικής
1992 σ.91#

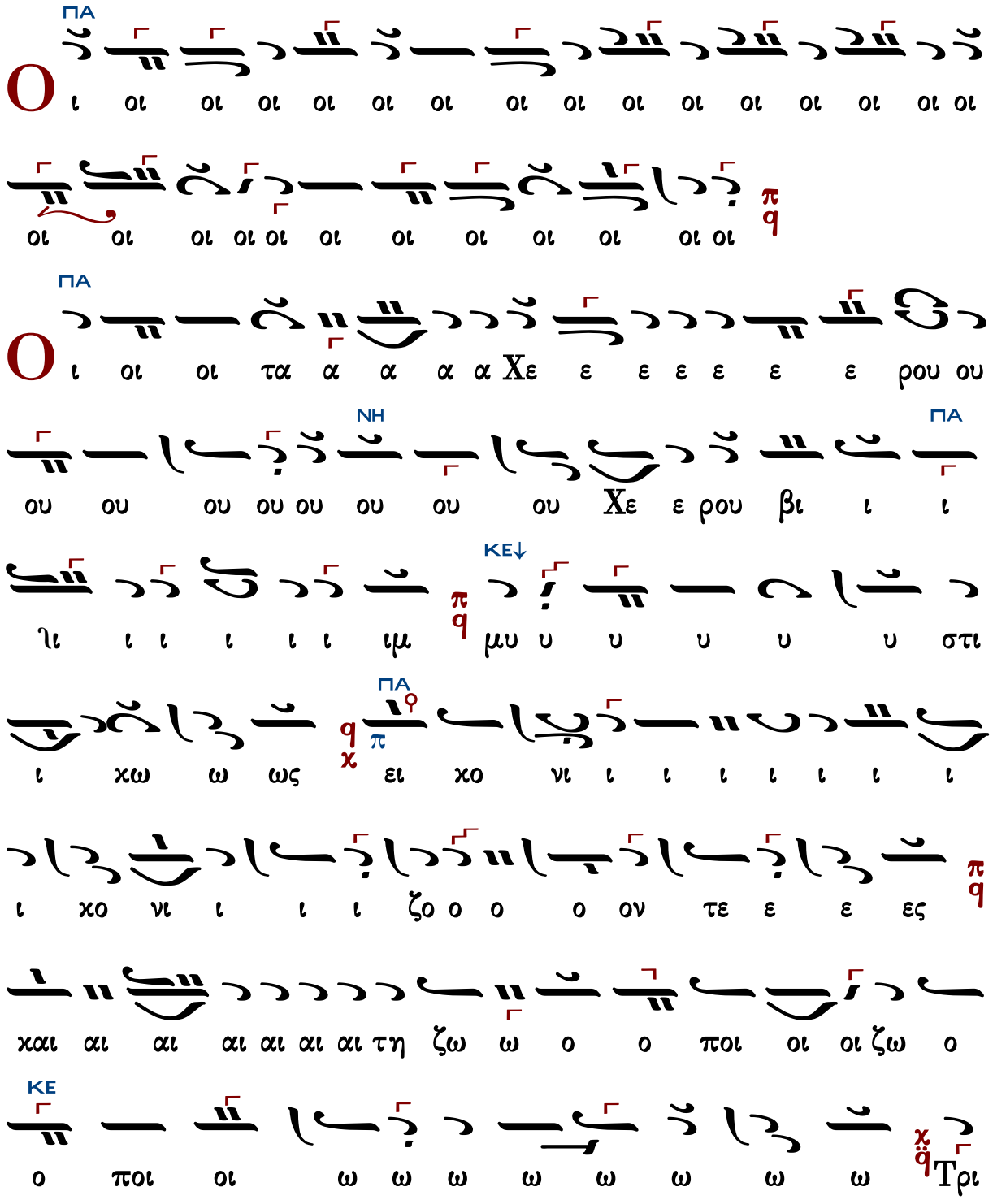

α α α α α α α α α α α α α α

α α α χα α α α α α α α α α α α α

α α α α α Τρι α α α α α α α α

α δι ι ι τον τρισ α α α γι ο ον υ υ

υ υ μνο ο ο ο ον προσ α α α α α δο

ο ον τε ες πα α α α α α α σα α αν τη

ην βι ο ο τι ι ι βι ο τι χη η η η η η η

ην α πο θω ω με ε ε θα με ε ε ε με ε

ρι ι ι μνα α α α α α ια α α α α α

αν

ΠΑ ΖΟ ΠΑ ΔΙ ΚΕ

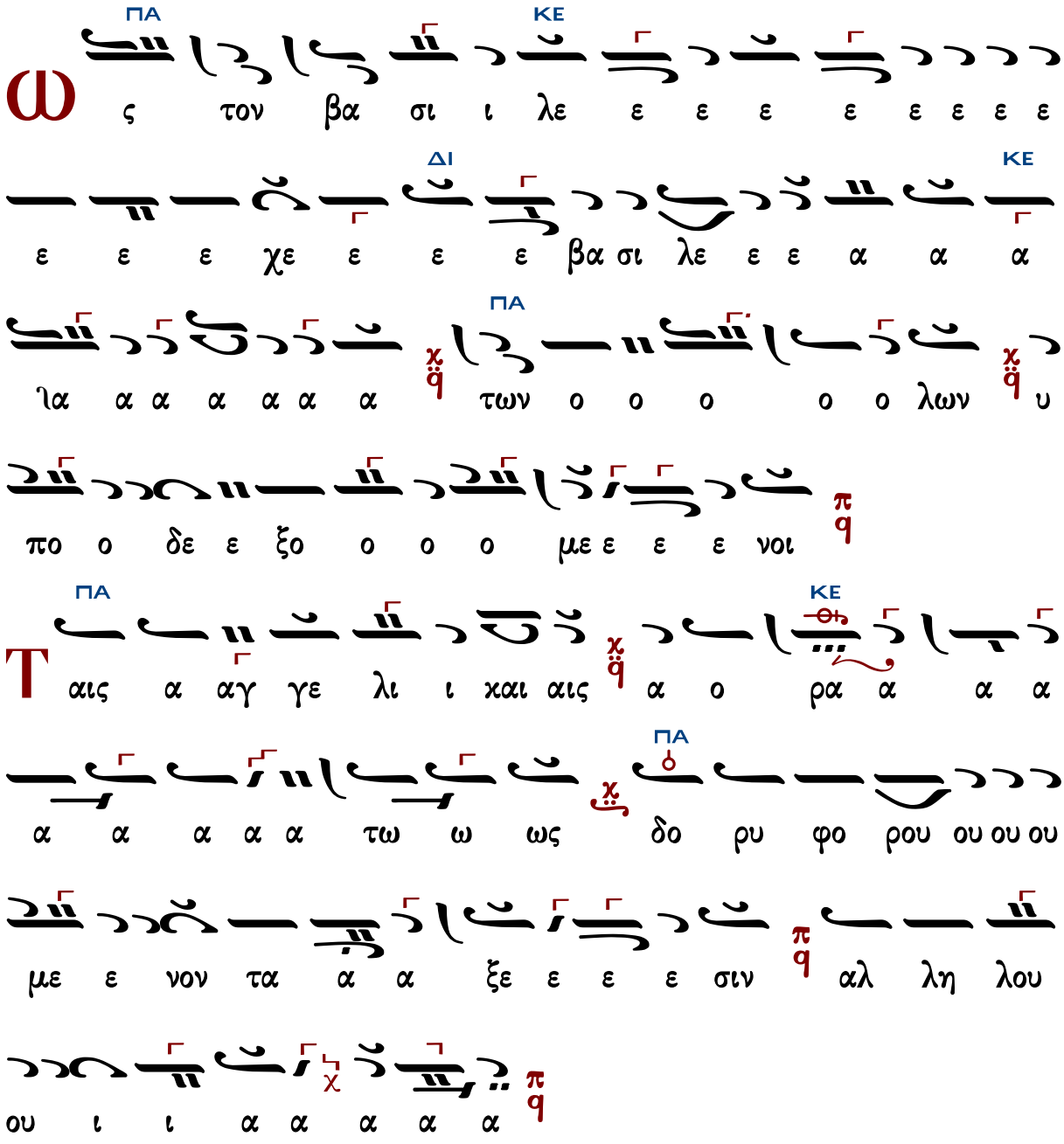

Παναγιώτου Κηλτζανίδου (†1896)

Ἦχος 4/q Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Εκκλησιαστικόν Απάνθισμα
1861 σ.133*

O
ι τα α α α

α α α α α α α υ υ υ υ
α τον τρισ α α γι ι ι ο ον
α α α α α α χα α α α α α α α

α α α δο ο ο υ μνο ον προσ α α α α δο

ο ον τε ε ε ε ε ε ε ες πα α α α α

α α α α α α α α α σα αν την βι ο ο τι

βι ο ο τι ι ι χη η η ην α πο ο θω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε

θα α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε χε ε ε ρι ι ι ι ι ι

ι με ε ε ε ρι ι ι μνα α α α αν

ω ω ω ω ω ω ω ω ως το ον βα σι ι λε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

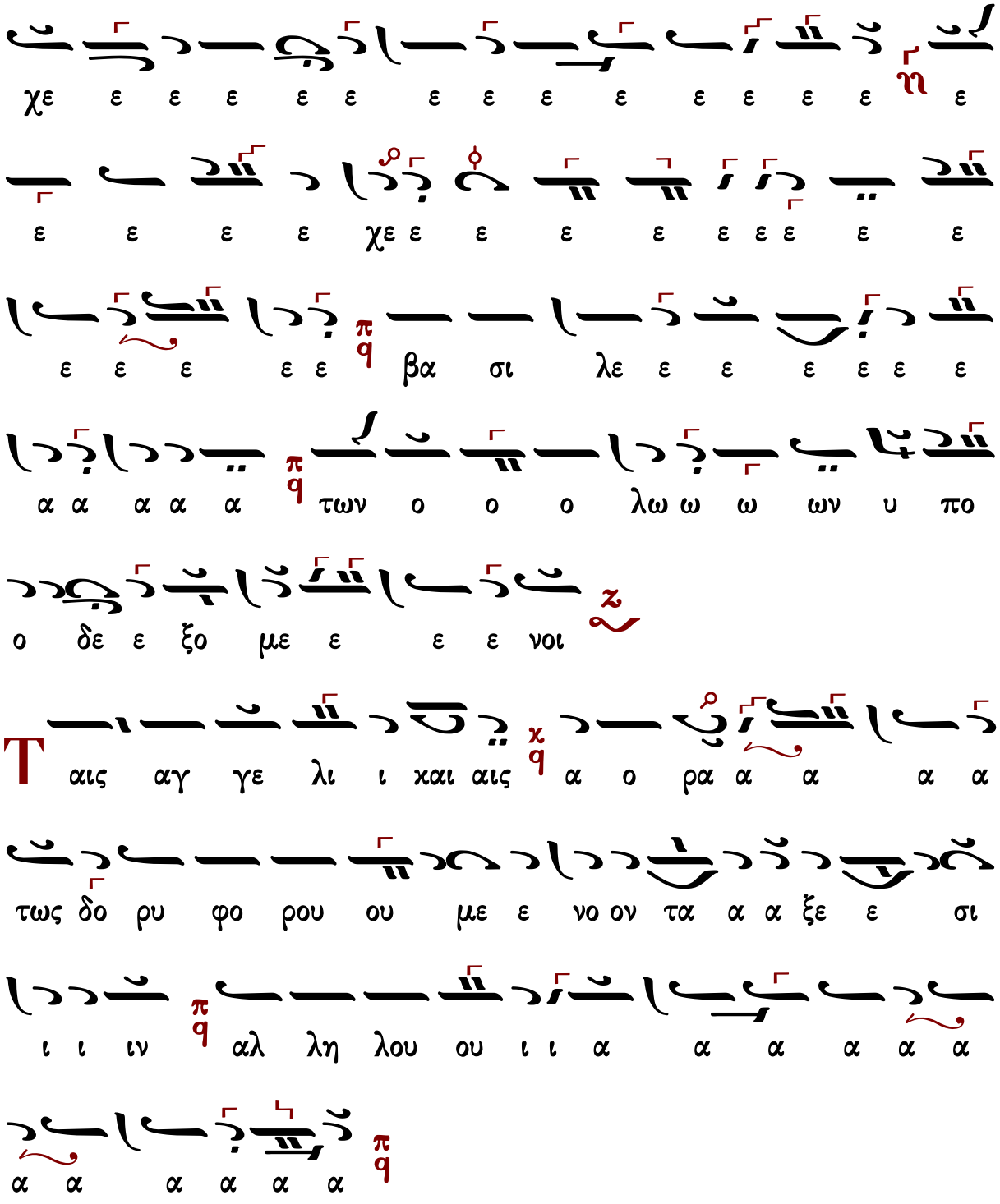

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος 𝄽 q Πα

Αλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον 1900 σ.7#

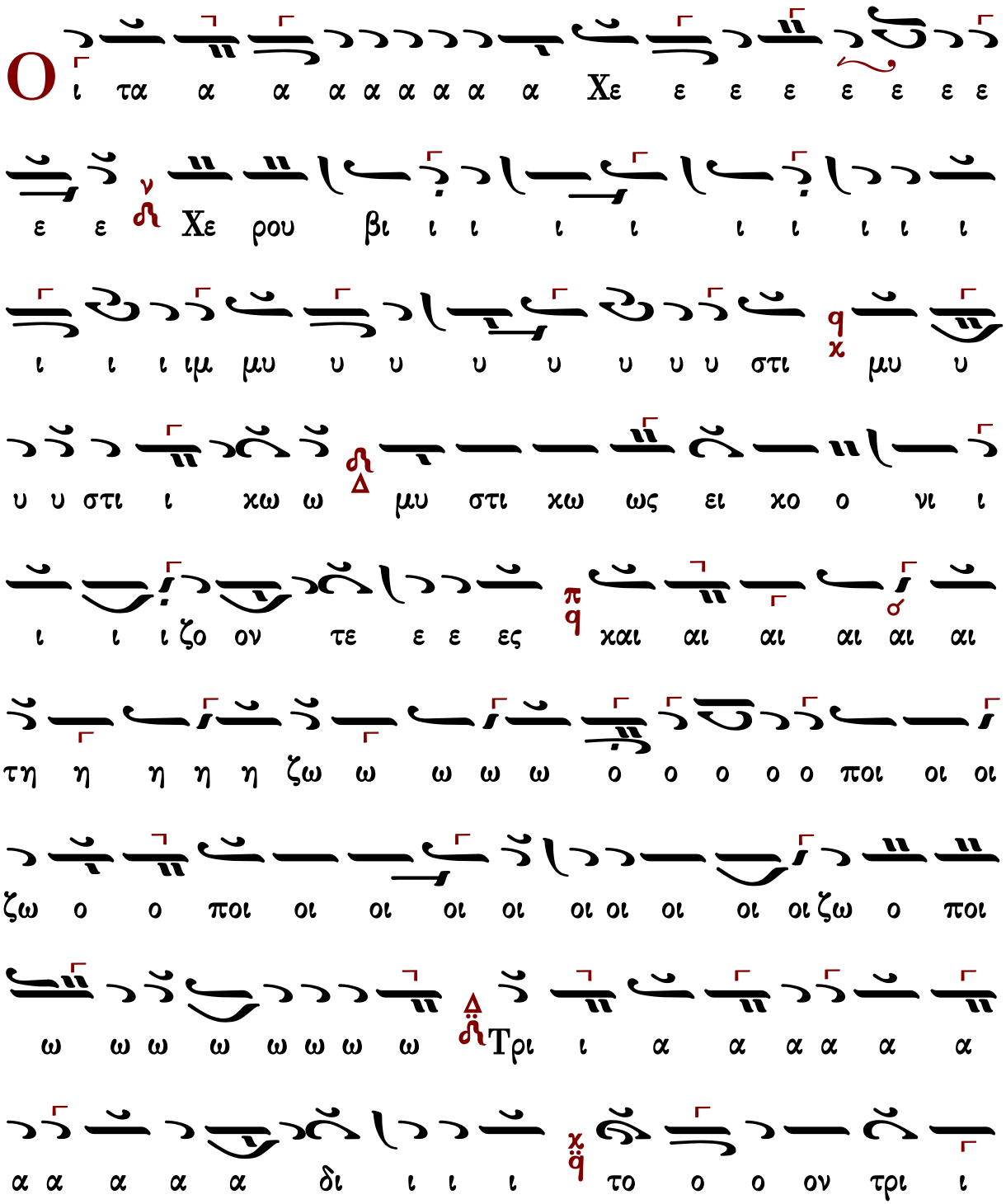

ι ι το ον τρι ισ α α γι ι ο ον υ υ υ υ υ υ
υ υ υ μνον π/q προ ο ο υ μνο ον προσ α α α α δο
ον τε ε ε ες π/q πα α α α σα α αν τη η ην βι
ι ο τι ι χη ην π/q α πο θω ω ω ω ω
με ε ε ε ε ε ε θα α α α α α
με ε ε π/q ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α α
α α ια α α α α α α α αν π/q
ως το ον βα σι ι λε ε ε ε ε ε
ε α α α α α α α π/q τω ων ο ο ο λω

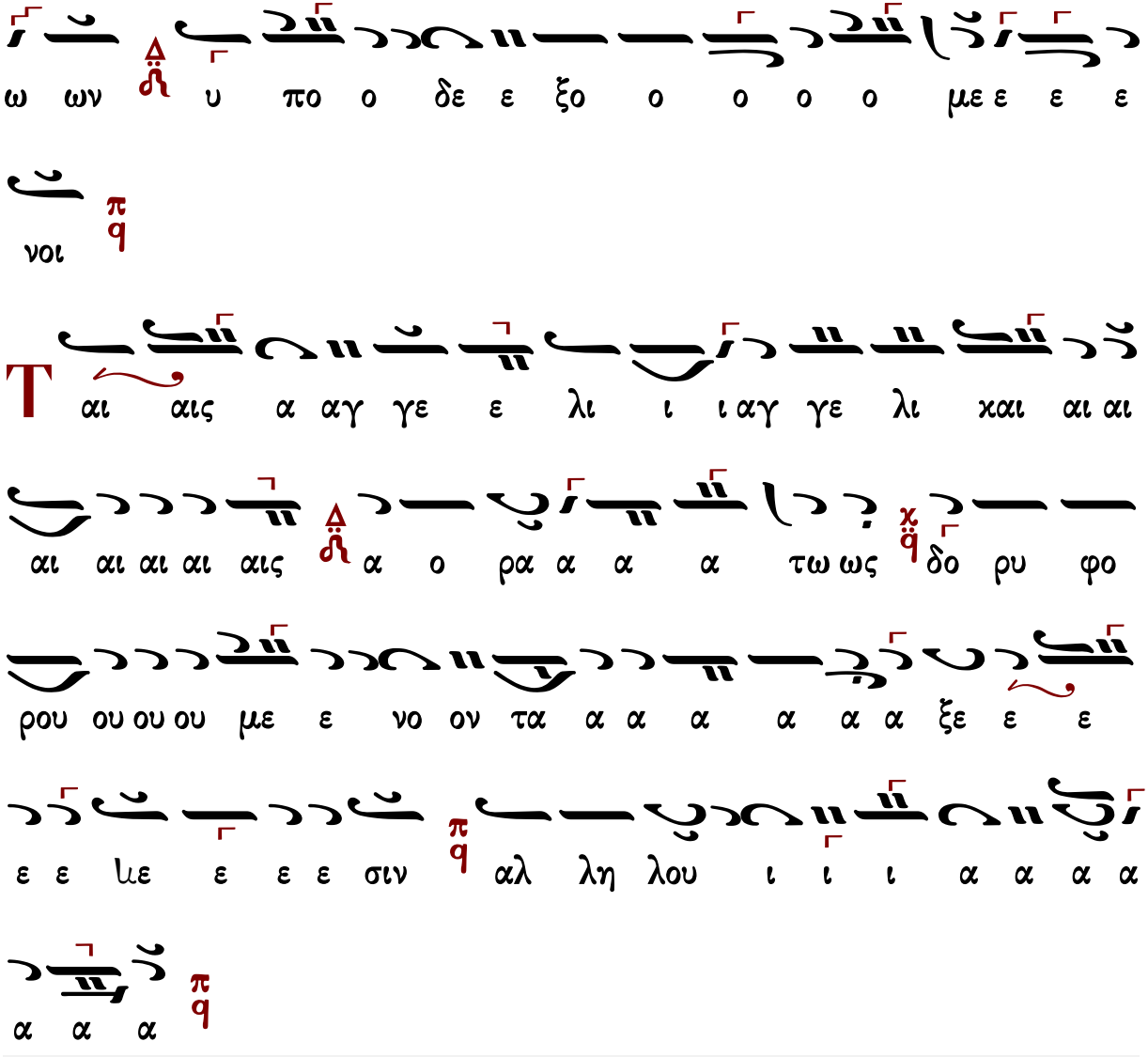

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα (†1958)

Ἦχος δ Πα

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Βυζαντινά Μελωδήματα
2011 σ.11#

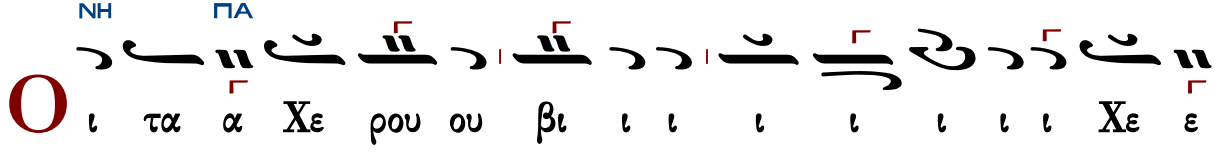

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ΚΕ

ου ου ου χε ε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ιμ μυ

ΜΕΛ ΠΑ

υ υ υ υ υ υ στι ι χω ω ως μυ στι χω

ως ει χο νι ι ι ζο ο ο ει χο νι ι ι ζο

ο ον τε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ες χαι

ΔΙ

τη ζω ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω ω

ΠΑ ΚΕ

ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

ΠΑ

α α α α α α α α α α α α α α α

ΚΕ ΠΑ

α π/q α α α α χ/q τρι α α α α α α α

α α δι ι ι ι ι χ/q τον τρισ α α γι ι ι

ον υ υ υ υ μνο ον προ ο οσ α α α α +

α α α δο ον τε ε ες π/q πα σα αν τη η ην

ΚΕ ΠΑ

βι ο τι ι χη η ην ν/η α πο θω ω ω ω ω με ε

ε ε α α πο ο ο θω ω με ε ε θα α α

ΚΕ

με ε ε ε ε ε ρι ι ι χ/q με ε ε ε ρι π/q

ι μνα α α αν χ/q

ΚΕ ΠΑ

Ω ς το ον βα σι ι λε ε ε ε ε α α

ΠΑ

τω ω ων ο ο ο ο λων υ πο ο δε ε ξο ο

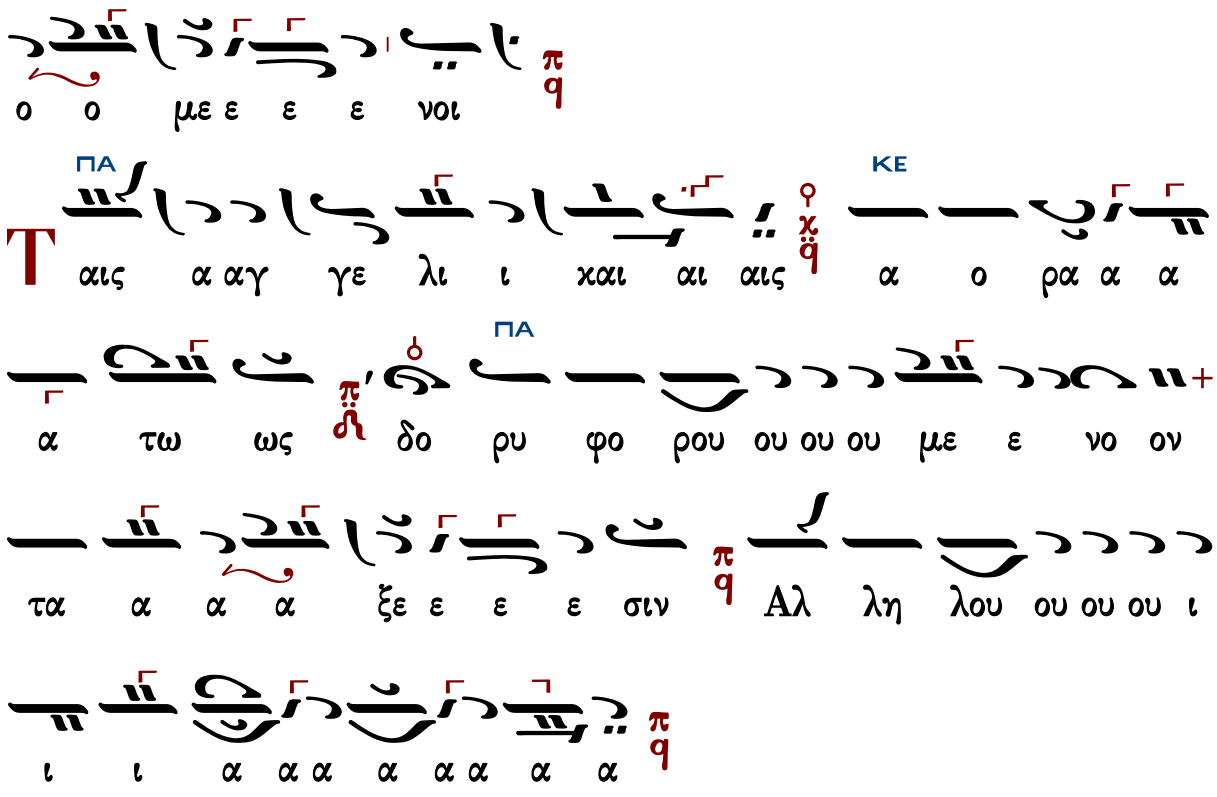

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965)

Ἦχος πλ. δ Πα

Γαβριήλ Κουντιάδου Ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
1991 σ.168#

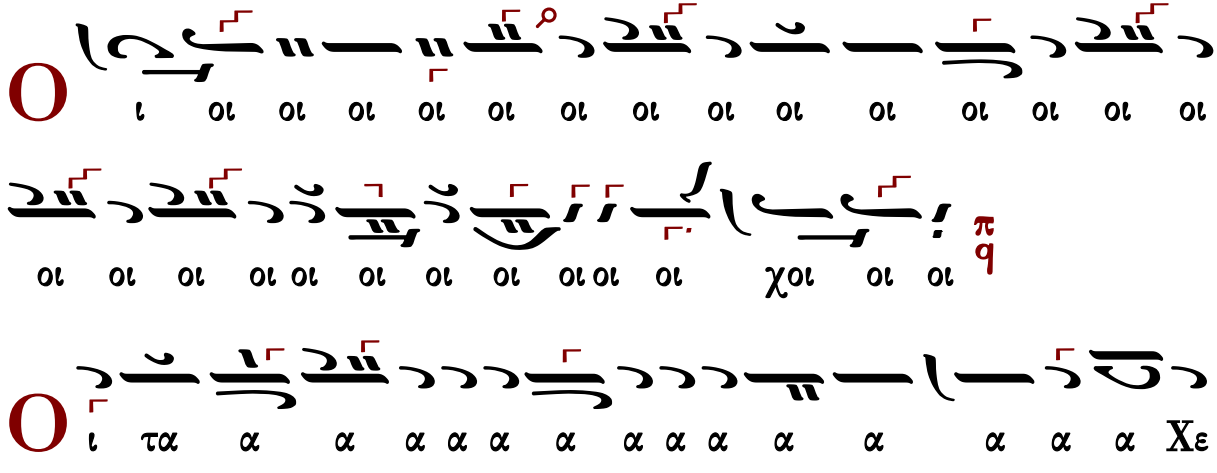

ι ι ζον τε ε ε ες χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
ι ι ζο ο ο ο ει ει χο ο ο νι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α α α α α α α α α υ μνο ον προ οσ α
α α α α α α α α α α α α α α χα α α α α α α α α α α α α α α α α α
ι ι ι δι ι ι ι α α α α α α α α α α α α α α α α α α
ι ι ι τον τρισ α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α
ι ι γι ι το ον τρισ α α γι ι ι α αα α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α δο ο ο ο ον τε ε ε ε ες πα α α α α α
α α α α σα α α α αν τη η η η ην βι ι ι
ι ο ο ο ο ο ο ο τη ην βι ο ο τι ι
χη η η η η η η η η ην α πο θω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω με ε ε θα με ε ε ε ρι
ι μνα α α α α α αν

σ.44#

ω ω ω ω ω ως τον βα α α σι λε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε χε ε ε ε ε βα σι λε ε
ε ε ε ε ε ε ε α α α α α των ο ο

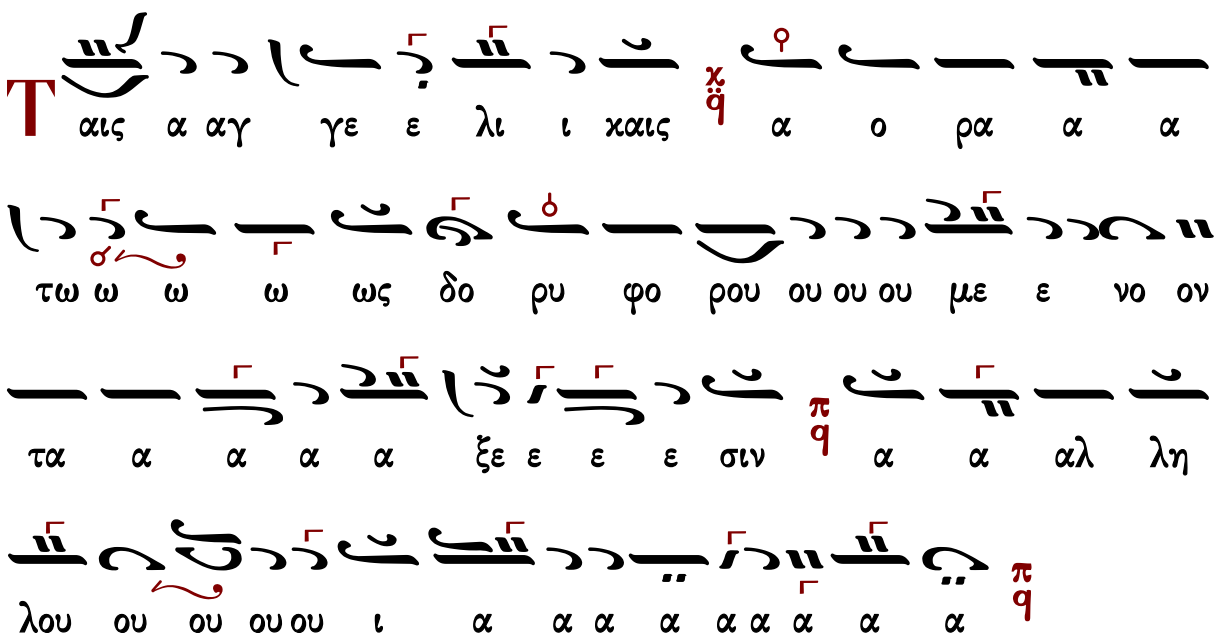

Βασιλείου Νικολαΐδη Ι (1915-1985)

Ῥυθμὸς 2σημος

Ἦχος Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.39*

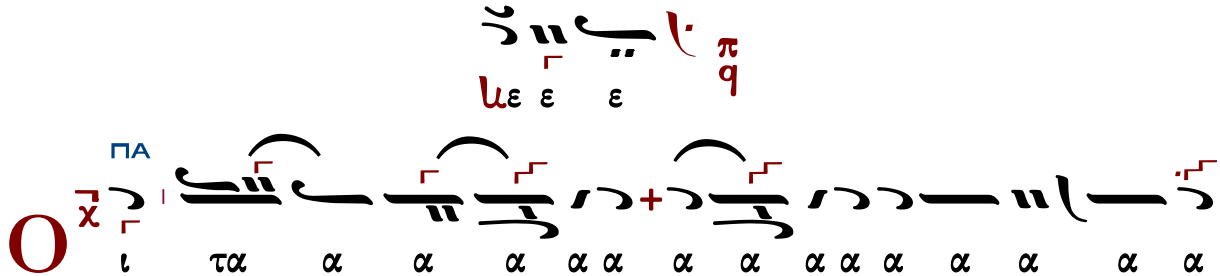

α α α α [Τρι ι ι ι α α α α

ω ω ω ω ω ω ω

ΠΑ

ω ω ω ω ω ω ω

α α χα α α α

ε ρι ι ι ι ι μνα α α α α αν
ΚΕ
Τρι ι ι ι α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α με Τρι α
α α α α δι τον τρισ α α α α γι ι ον υ υ
ΠΑ
υ υ υ υ υ υ μνον προσ α α α δο ο ο ον
τε ε ε ε ε ες πα α α α α α α α α α
ΚΕ
α α σα αν την βι ι ο τι ι ι χη ην α
ΠΑ
πο θω ω ω ω με ε ε α α πο ο θω ω με ε
ΚΕ
ε ε θα με ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι ι πα
σαν με ρι ι μνα α α α α α α α αν

ἑτέρα θέσις

Ἦχος ⸗ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.4*

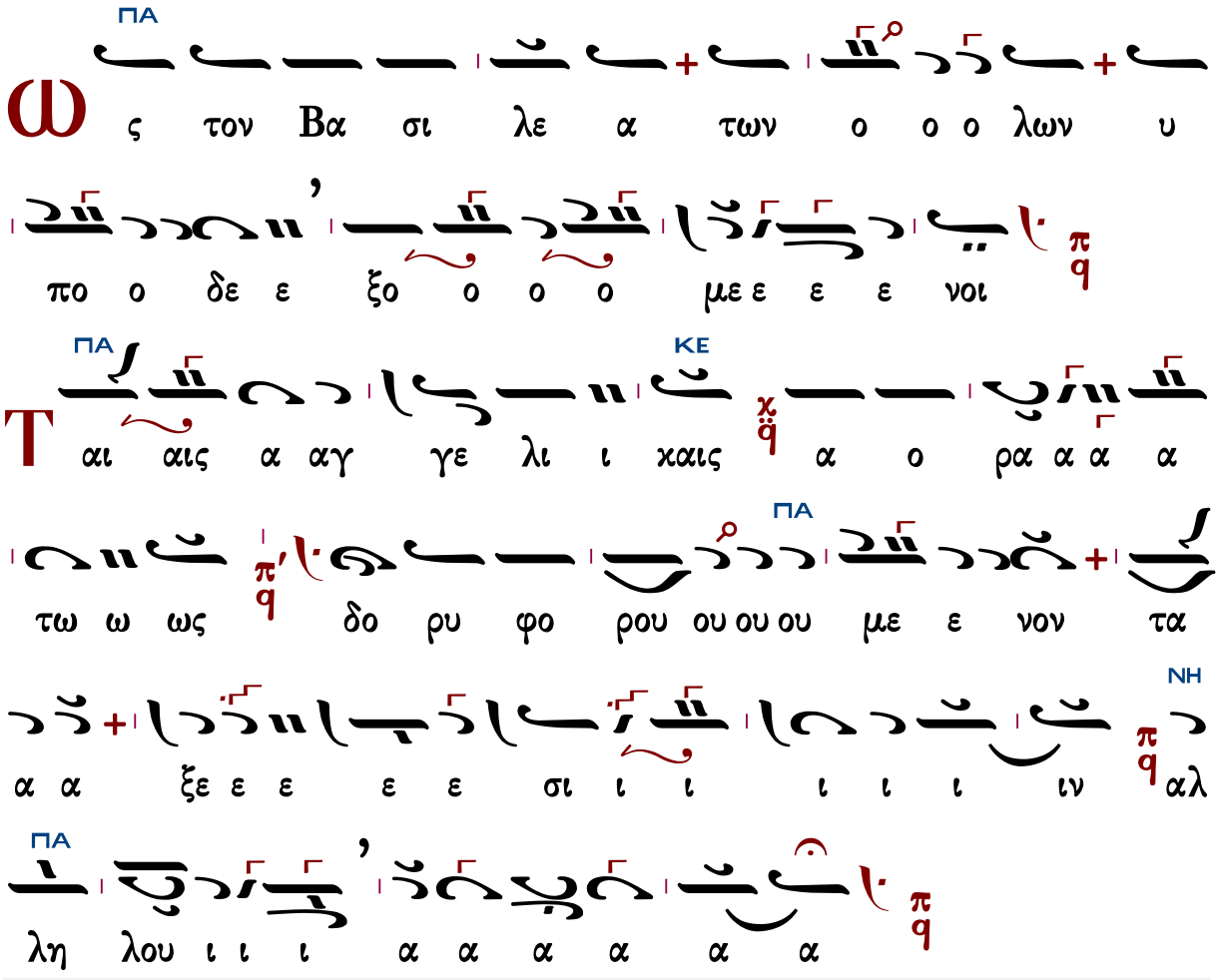

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Λειτουργικὰ | Λουκᾶς Λουκᾶ

Βασιλείου Νικολαΐδη II (1915-1985)

Ῥυθμὸς 2σημος

Ἦχος ⸗ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.58*

ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΜΕΛ

ΜΕΛ ΚΕ↓

ρου ου ου ου ου βι ι ι ι ι ιμ μυ υ υ

ΠΑ

μυ υ υ στι ι χω ω ως χι ει χο νι ι ι ι

ι ι ι ι

ΚΕ
ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
ΠΑ

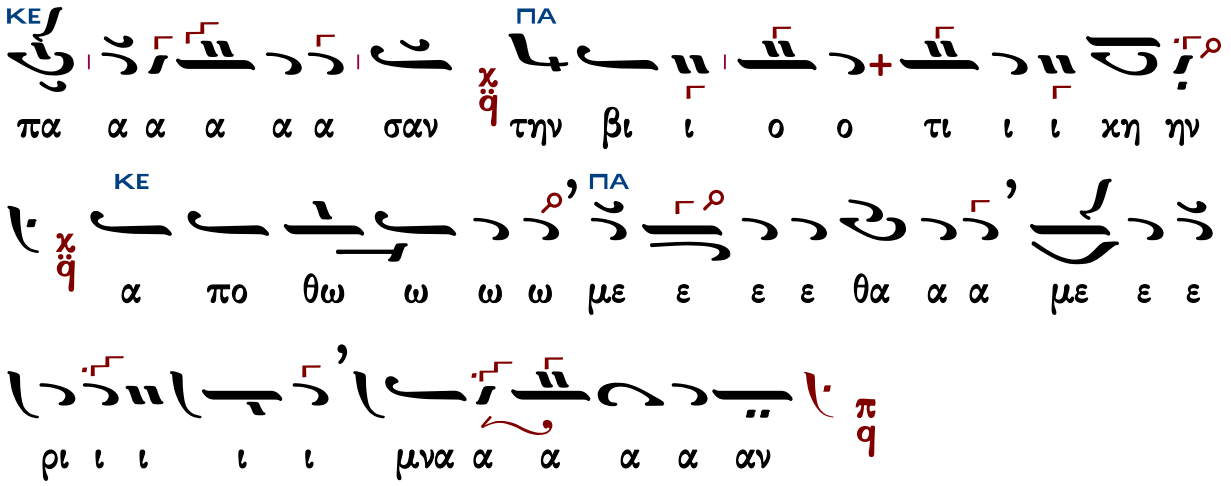

Ἦχος ζ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.4*

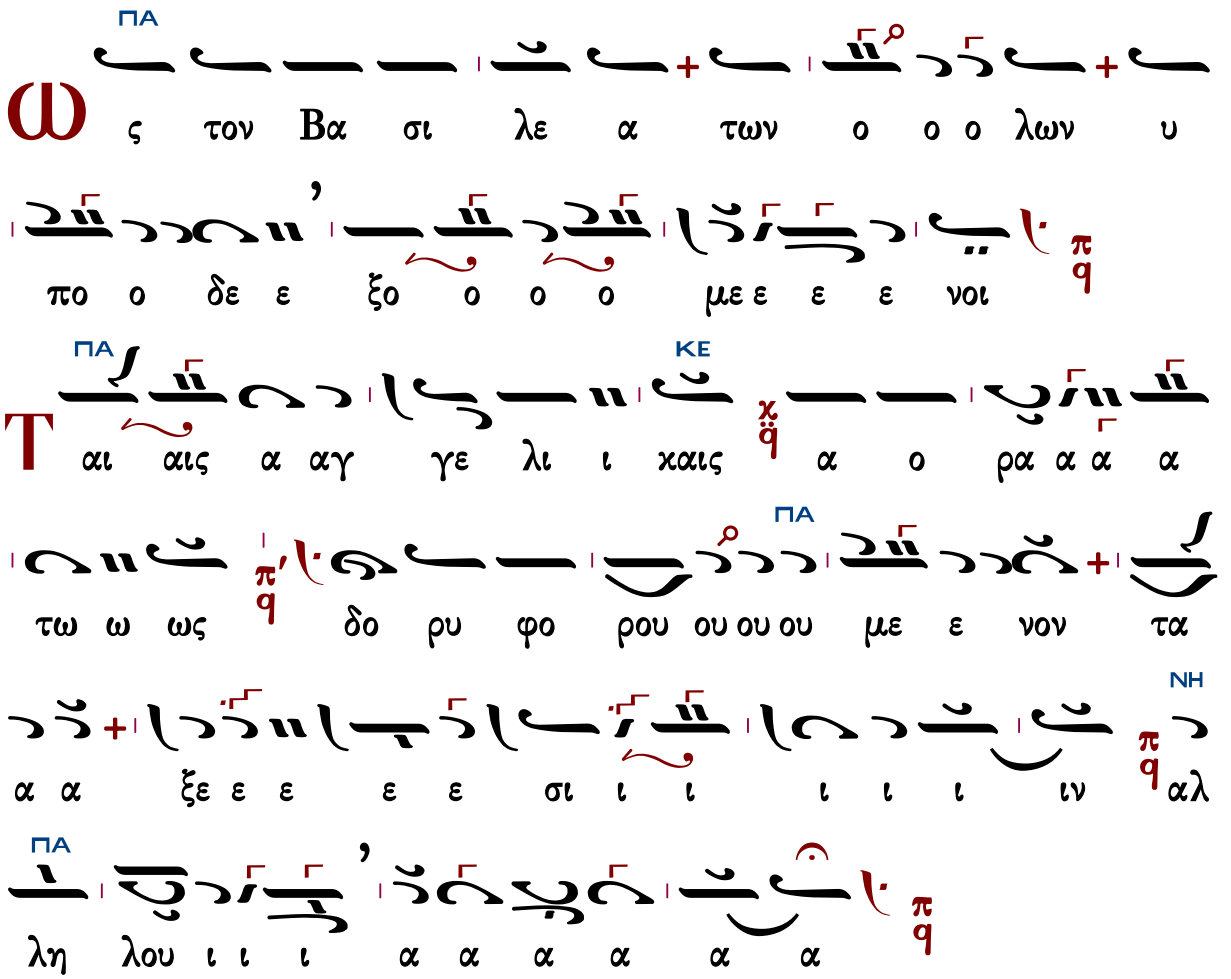

Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

σύντομον

Ἦχος ⸗ Πα

Θρασυβούλου Στανίτσα
Συλλογή Μουσικών Χειρογράφων
Θεία Λειτουργία σ.81#

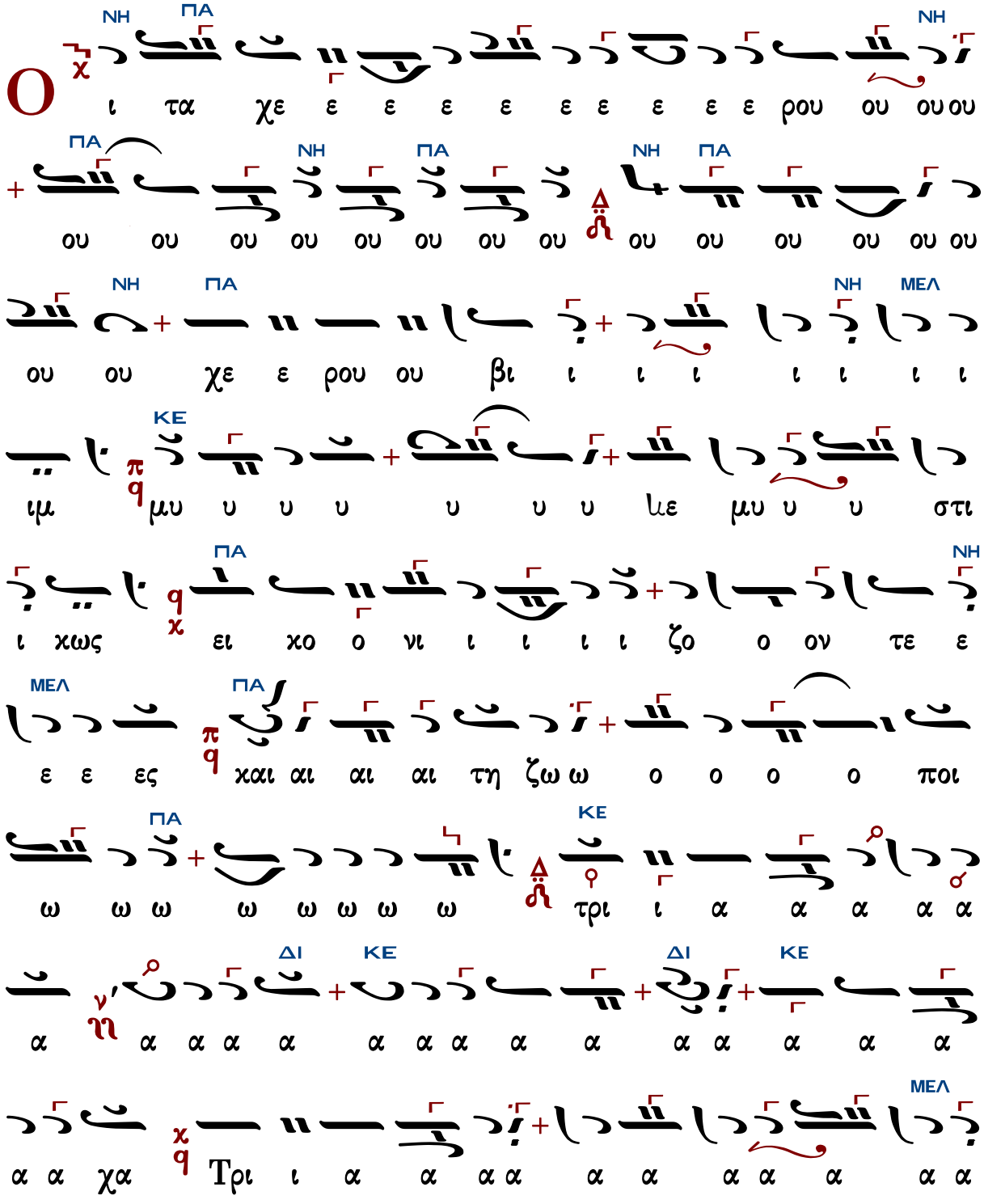

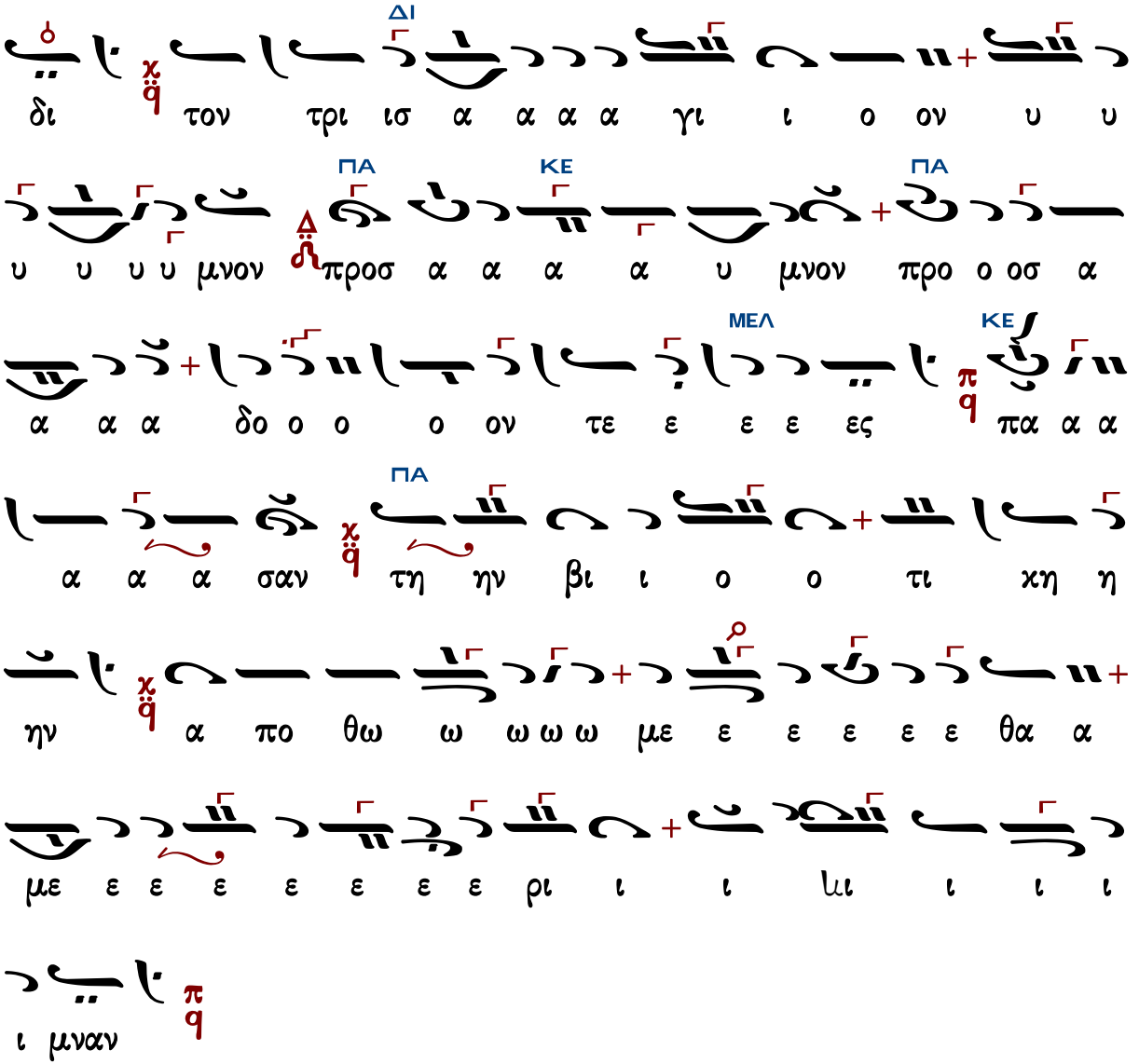

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος ⸗ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.107#

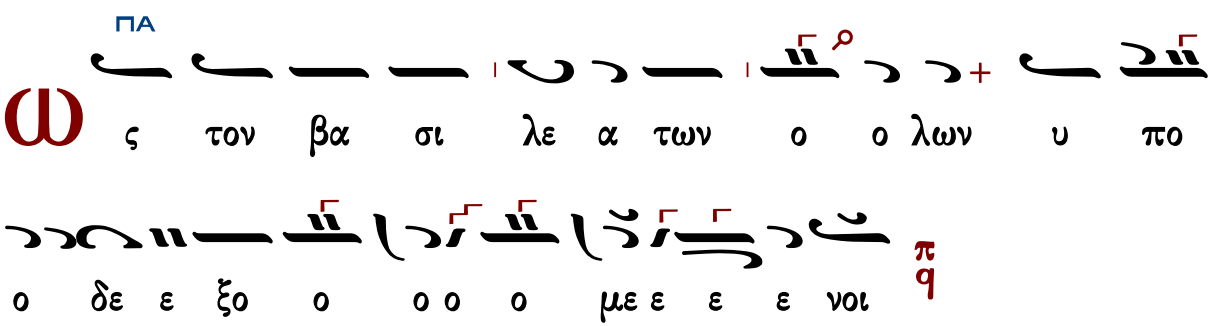

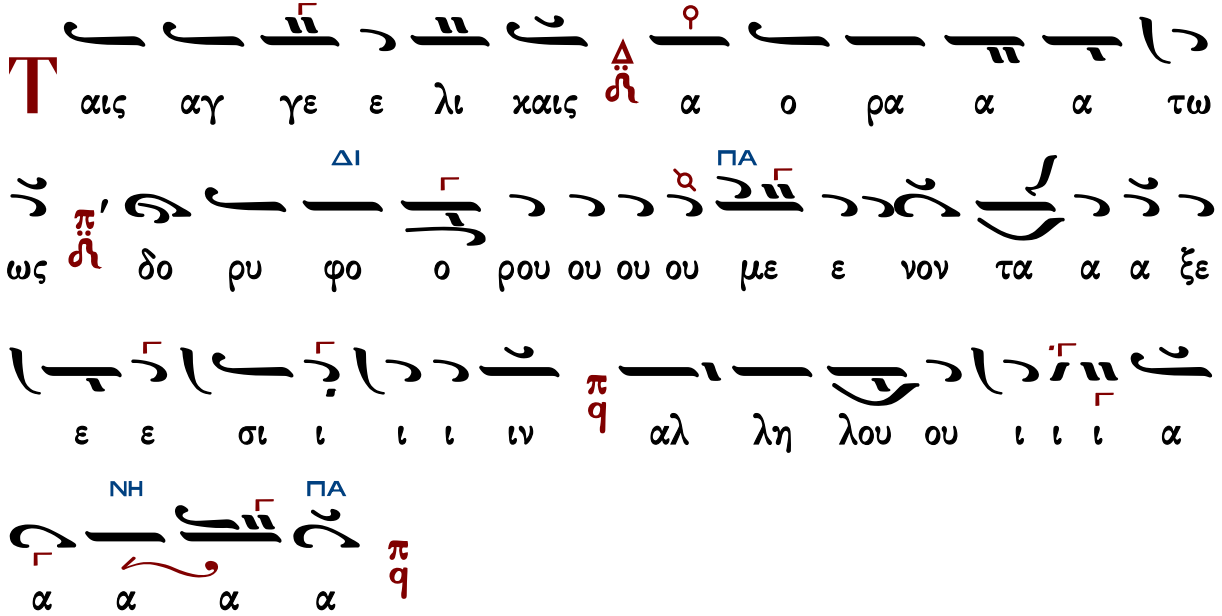

Γεωργίου Καρακάση (1914-1988)

Ἦχος πλ. δ Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.39*

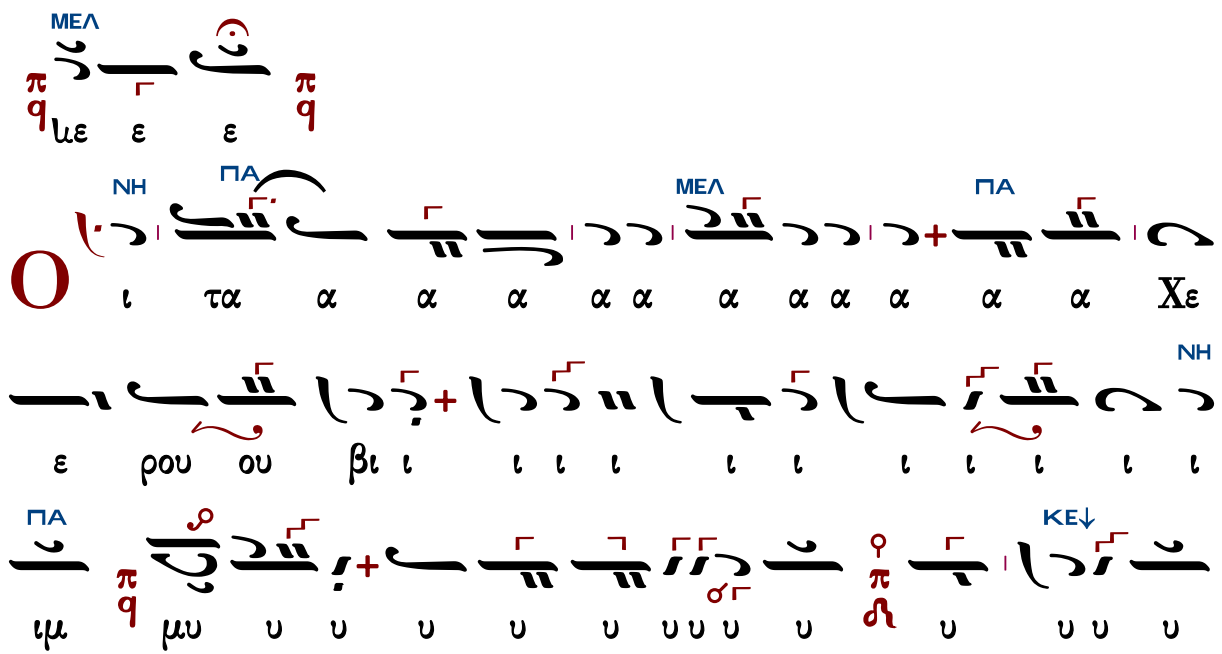

ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΝΗ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΚΕ
ΜΕΛ
ΚΕ
ω Τρι ι ι ι α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α με ε Τρι α α α α
χαι αι αι αι αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ο ο ο ποι
οι οι οι ζω ο ο ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω
ει χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ει χο νι ι ι ι ι ι ει ει χο ο
νι ι ι ι ζο ο ο ο ον τε ε ε ε ε ες
υ υ υ υ υ με μυ υ υ στι ι χω ω ως

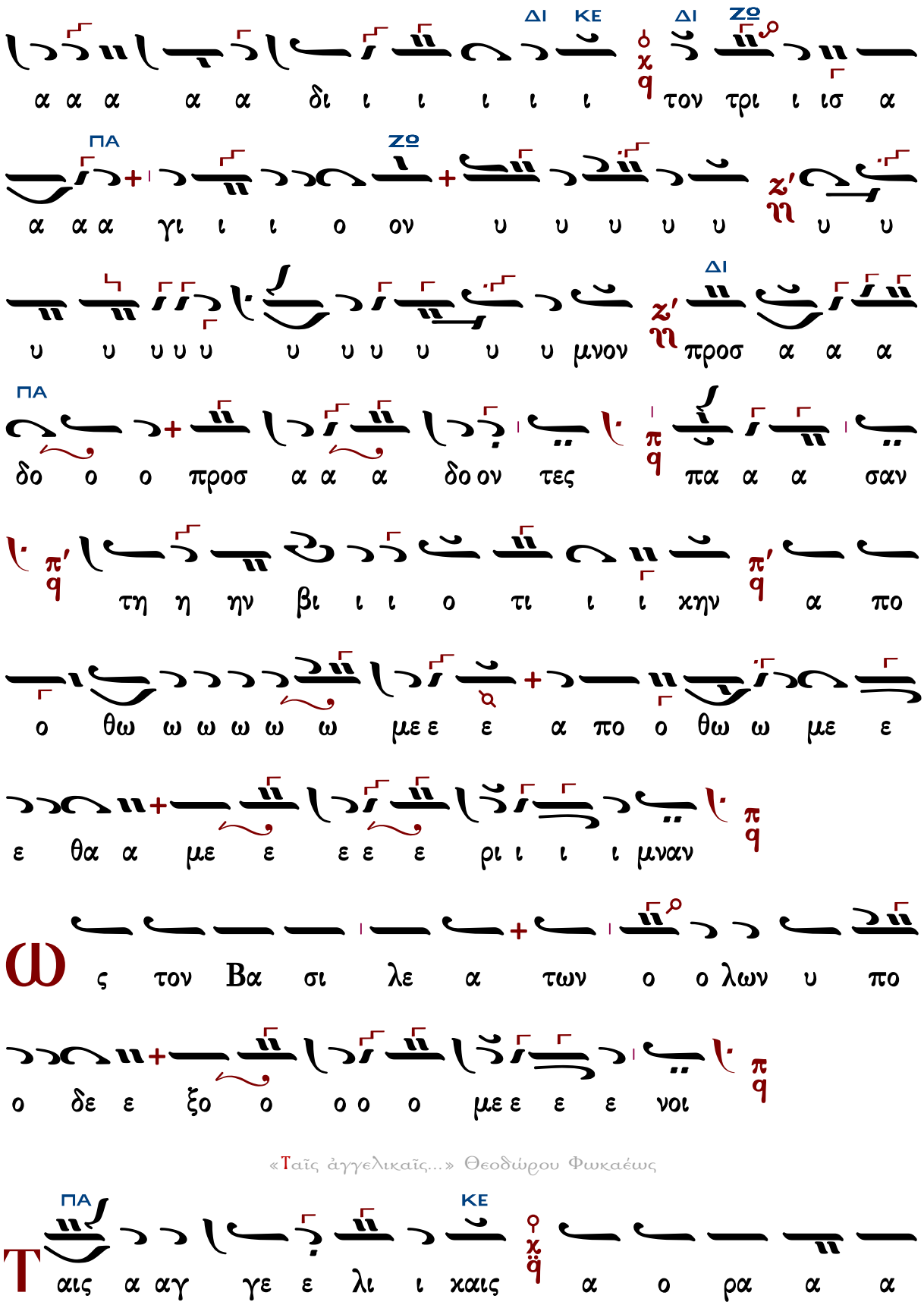

«Ταῖς ἀγγελικαῖς...» Θεοδώρου Φωκαέως

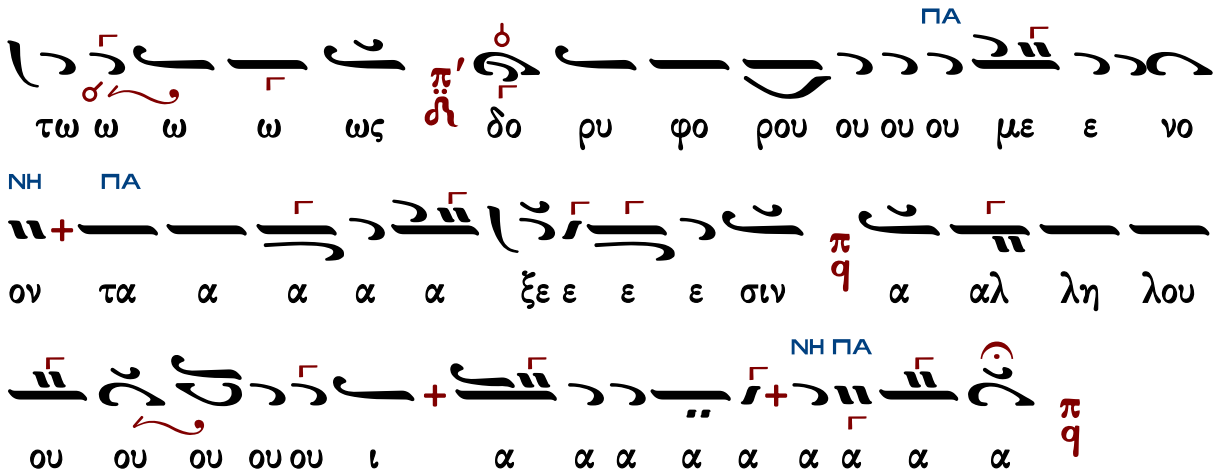

Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος πλ. δ Πα

Λειτουργικά π. Δοσιθέου
Ι.Μ.Αγ. Κυπριανού & Ιουστίνης
1990 σ.23#

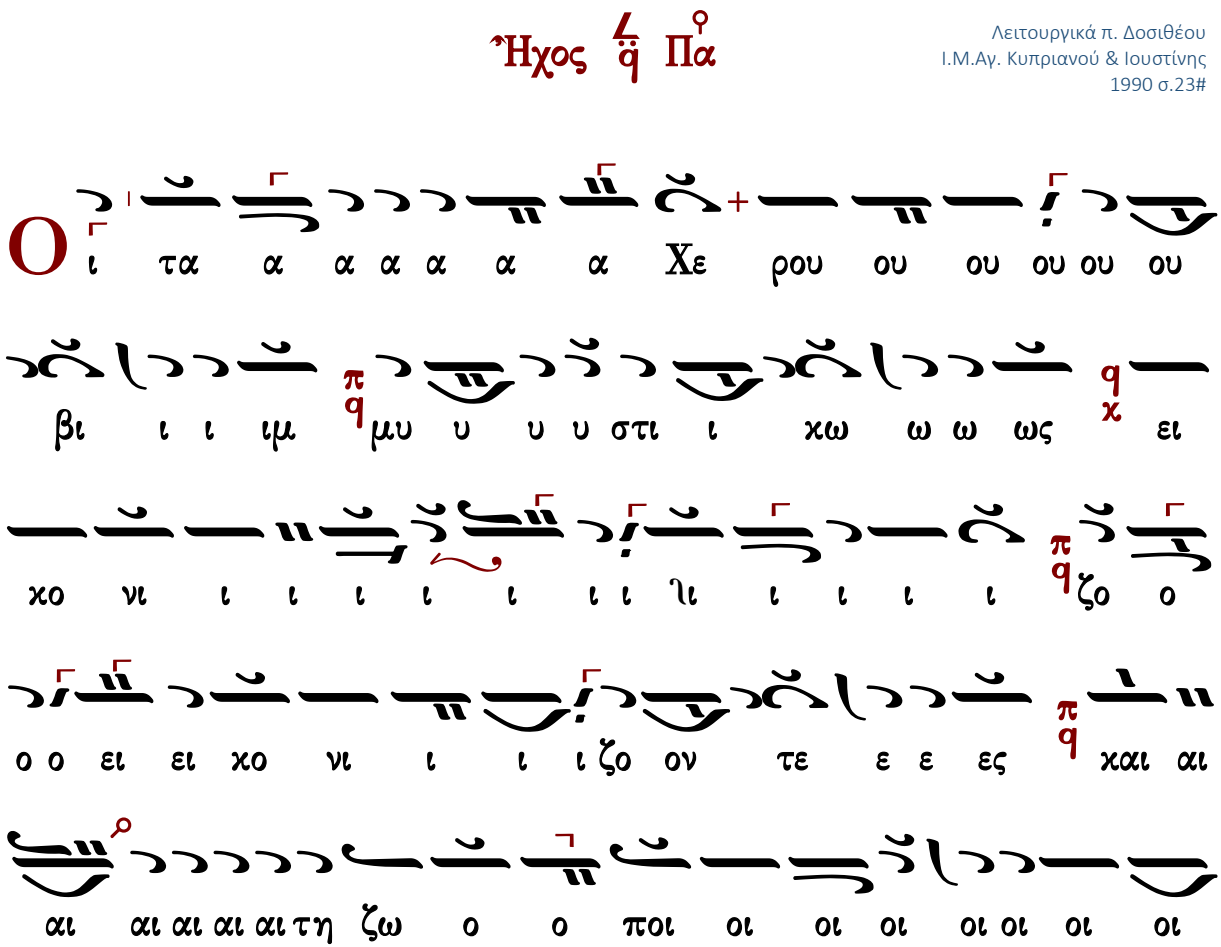

α ι ι ι Τρι ω ω ω ω ω ω ω ποι ο ο ζω οι

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α τρι α α α α α α δι

ι ι ι τον τρισ α α α α γι ον υ υ υ μνον προ

οσ α α α α δο ο προσ α α α δο ον τε ε ε ες πα

α α α α α σα αν την βι ο τι ι χην α πο θω

ω ω με ε ε ε θα α α α με ε ε ε ρι ι μνα α α

αν

ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

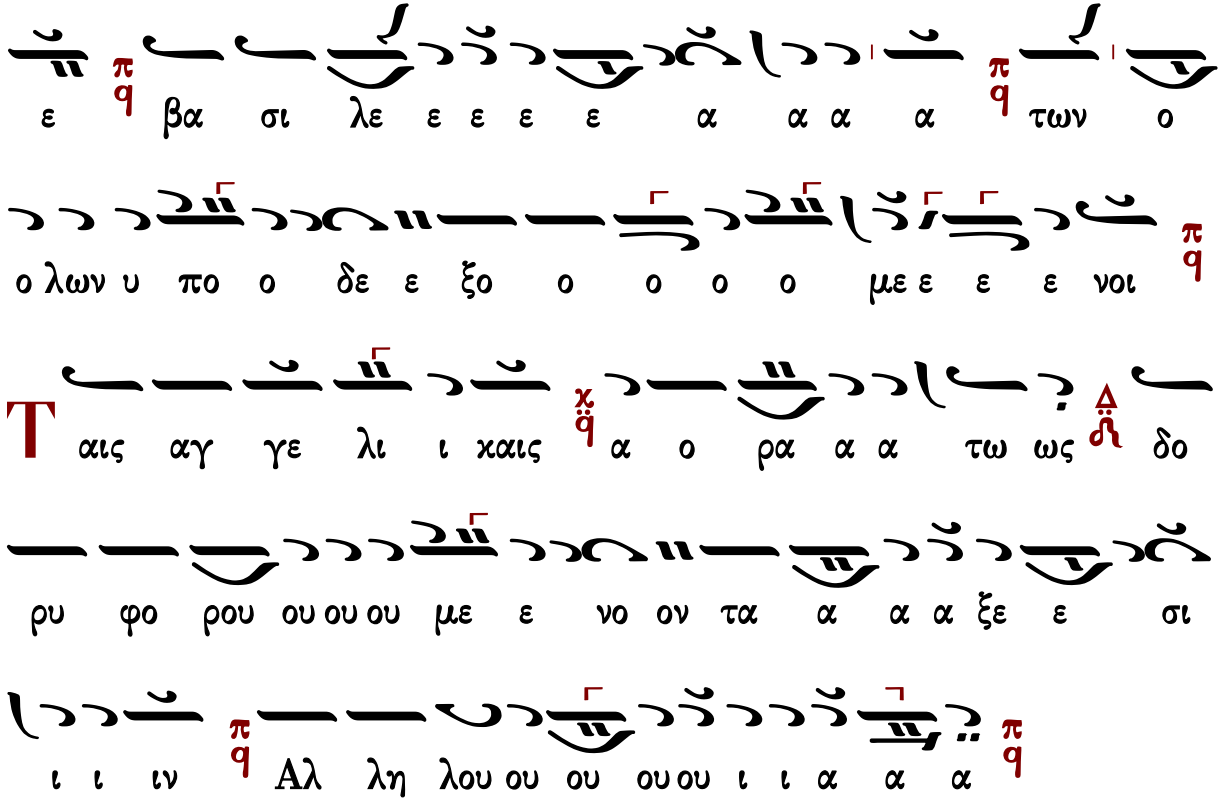

Δημητρίου Σουρλαντζῆ (†2006)

Ζ-Β′

Ἦχος ἡ Πα

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.116#

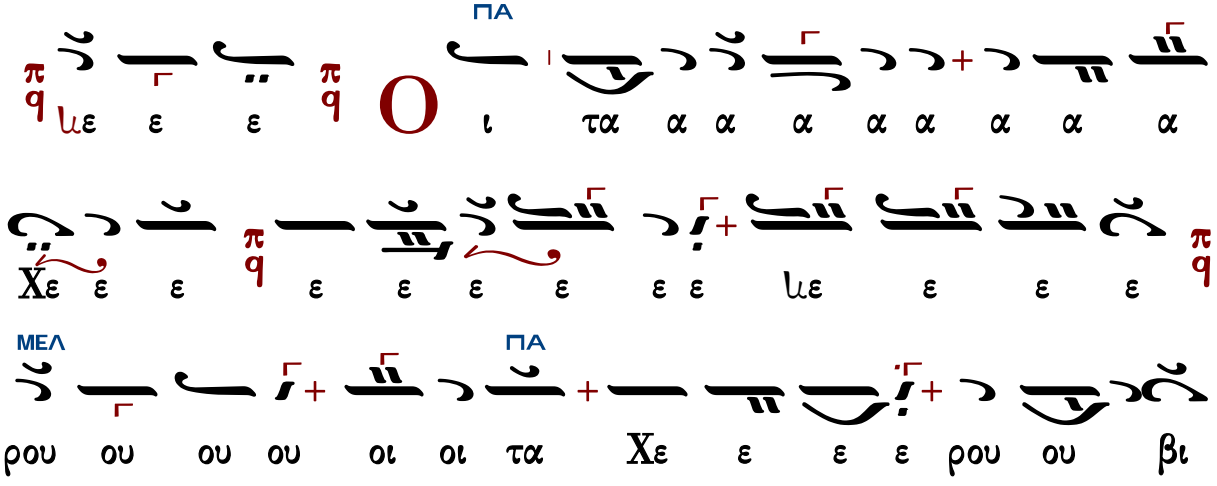

ζο ι ι νι χο ει ως ω χω στι μυ ιμ ι ι

ο ο ζω τη αι αι αι αι χαι ες ε ε τε ον

ω ω ω ω ω ω ω ω ποι ο ο ζω οι οι ποι ο

ΔΙ ΔΙ ΚΕ

α α α α α α α α α α Τρι ω

ΚΕ

α α α α α α α α ι Τρι ε με χα

α α α δι ι ι α α α α α α με ε Τρι

ΔΙ ΠΑ

α προσ πνον υ υ υ ι ον γι α α τρισ τον ι

α α δο ον τε ε ε ες πα σαν τη ην βι ο ο

τι ι χην α πο θω ω με ε ε θα με ε ε ρι

ι μνα α α αν

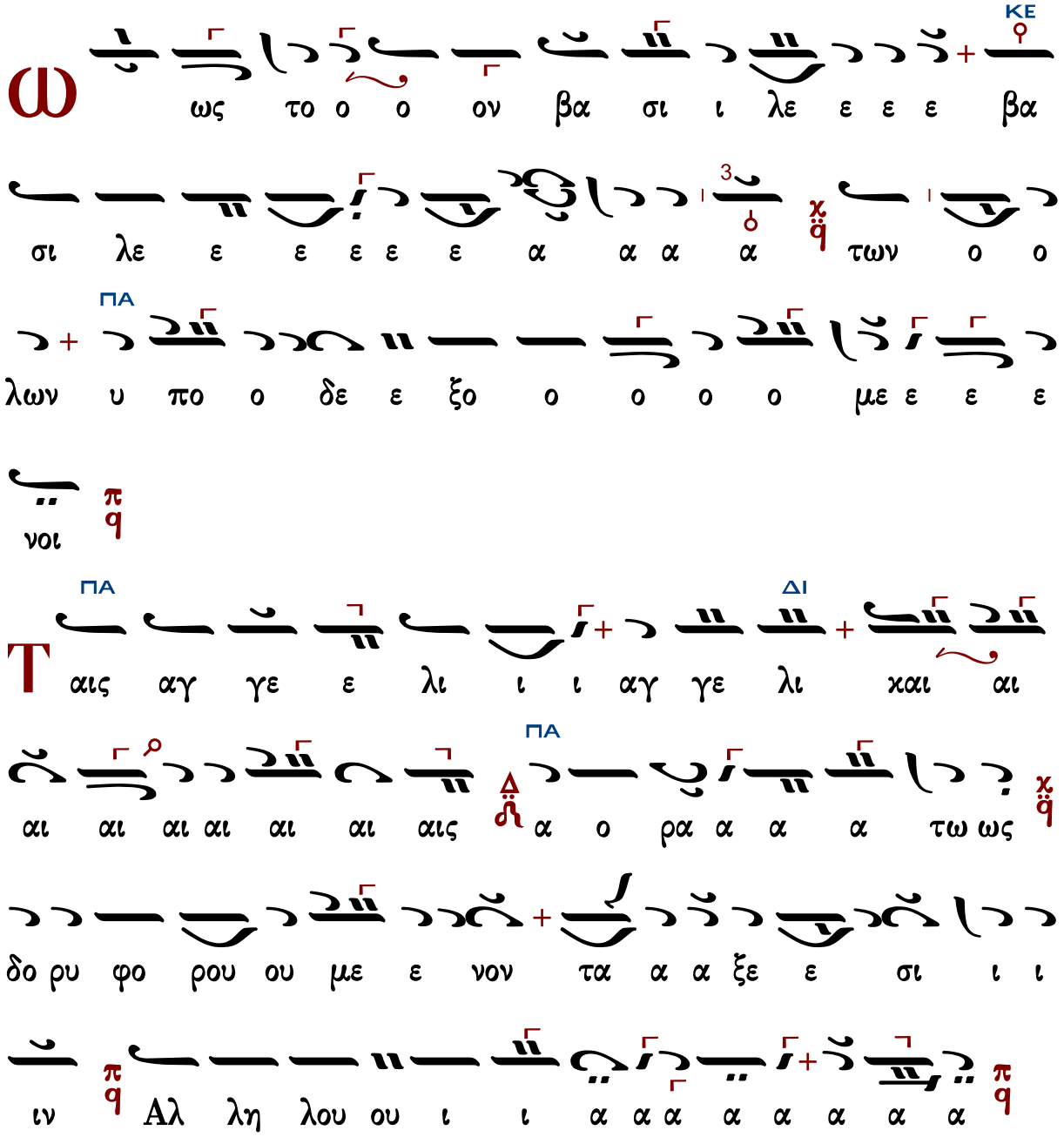

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Λειτουργικὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.327#

O

Χε α α α α α α α α α α α α α τα ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ου ρου

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι

υ υ ον ο ι γι α α α α τον τρισ χ ι ι ι

α ος ο υ μνον προ υ α α α α προσ υ υ υ υ μνον

α α α α α πα α α δο ο ον τε ε ε ε ες π α α α

α α α α α σα αν χ την βι ι ο τι ι ι κη ην χ α

ι ι ρι ε ε ε με ε θα π με ω ω ω ω πο θω

μνα α α α α α αν π

Ω ς τον βα σι λε α των ο ο ο λω ων υ πο

ο δε ε ξο ο ο ο με ε ε ε νοι π

Τ αις α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα α α

τω ω ω ω ως π δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον

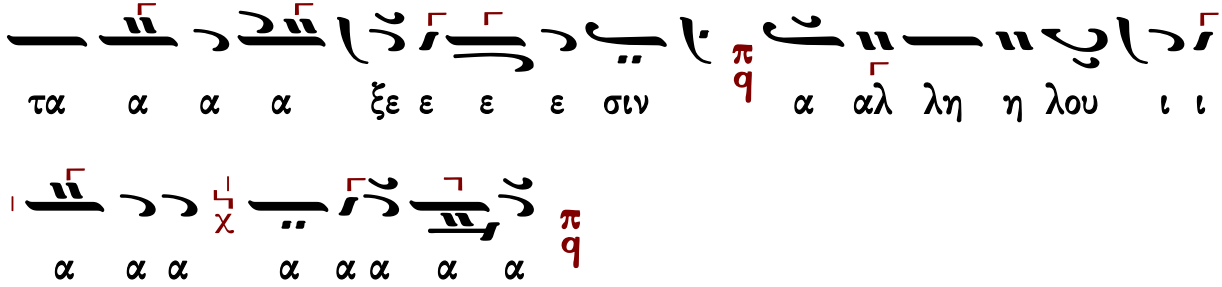

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος δ̈ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.105*

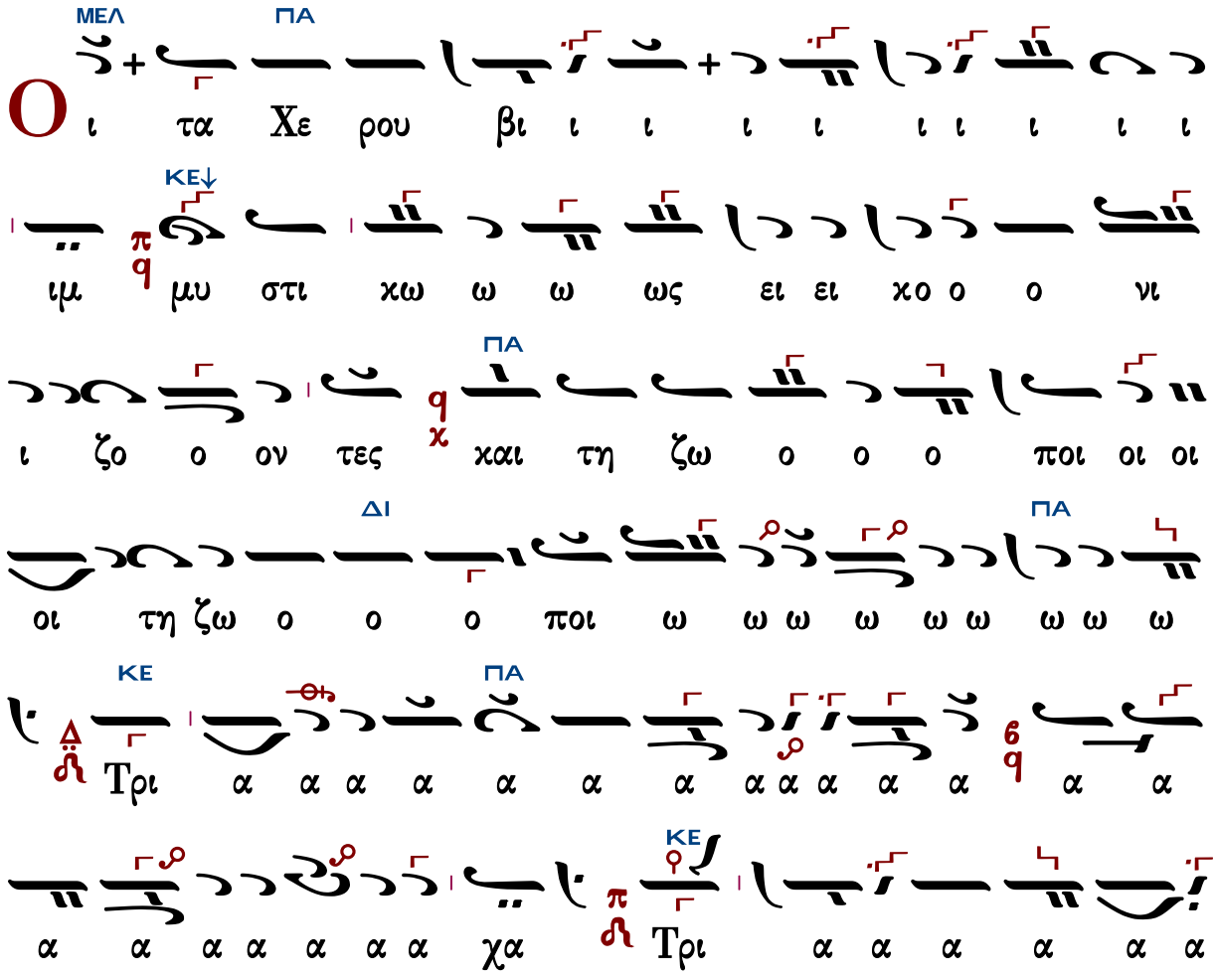

α α α δι ι ι ι χ q τον τρισ α α

ΠΑ

γι ι ι ο ο ον υ υ υ υ υ μνον χ q προσ α

α α α α α α δο ο ο προσ α α α δο ον τες π q

ΠΑ ΔΙ ΜΕΛ

πα σαν την βι ι ο τι χην π′ q α πο θω ω ω ω με

ε ε θα π q με ε ε ε ρι ι ι μνα α α α

αν π q

ΠΑ

ς τον βα σι λε α των ο ο λων υ πο

ο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε νοι π q

αις αγ γε ε λι χαις Δ ά α ο ρα α α τω

ΔΙ ΠΑ

ως π′ ά δο ρυ φο ο ρου ου ου ου με ε νον τα α α ξε

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος πλ. δ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.8*

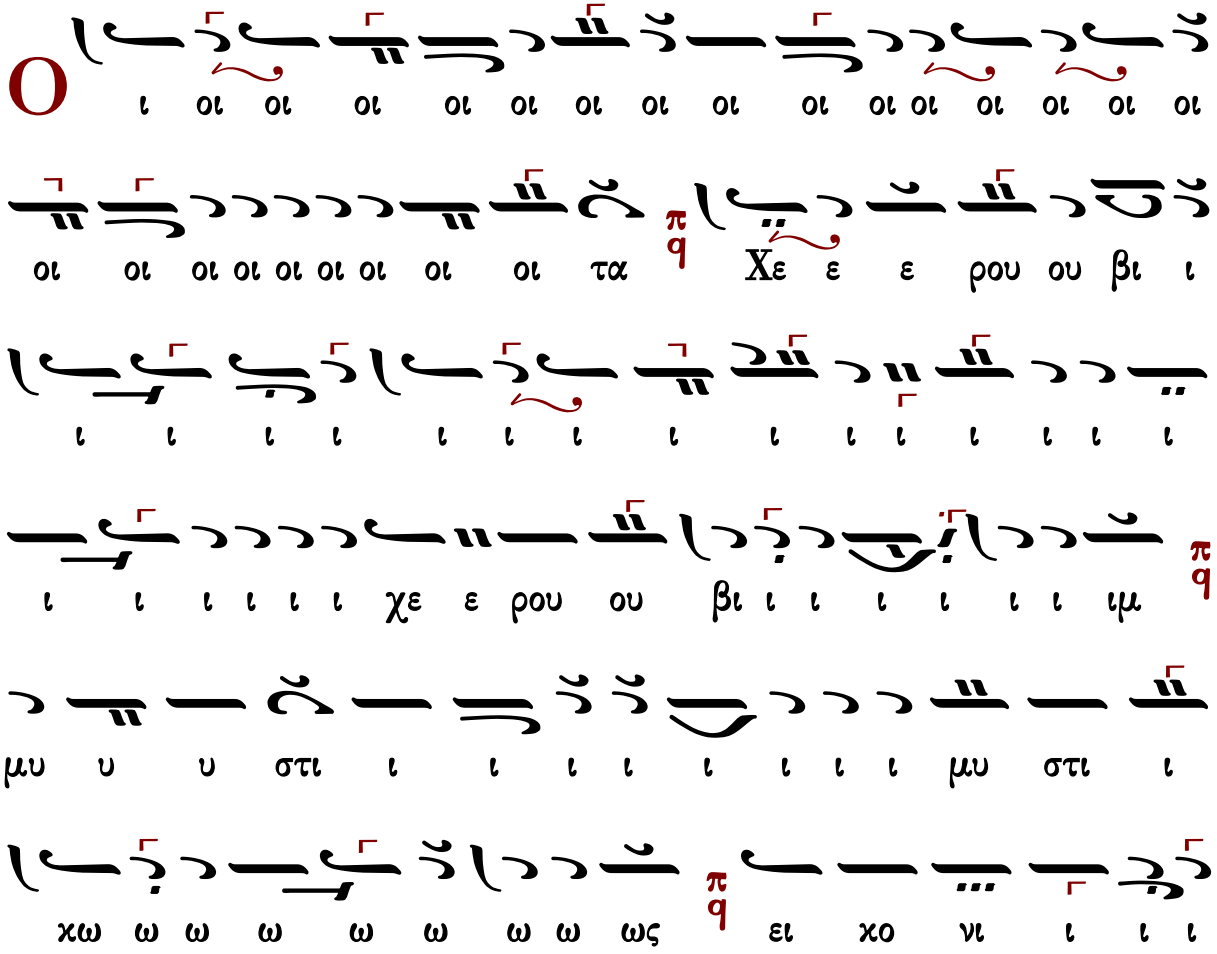
Ο
ι οι οι ο

ι ι ι ι η ει χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ζο ο ο ει χο ο ο νι ι ι ι ι ι

ζον τε ε ε ες π χαι αι αι τη ζω ο ο ο ποι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω

ω ω ω ω Δ Τρι α α α α α α α α α

α α α α α α α χα α α α α α α χα α α

α α ιε ε ε τρι α α α α α α δι ι ι ι π

τον τρισ α α α α α α α γι ι ι τον τρισ

α α γι ι ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο ον π

υ υ υ υ υ υ υ μνον π προ οσ α α α α α α α

δο ο ο ιο ο ο ο ον τες πα α α α α α α
α α α α α σαν την βι ο τι χη η η η
ιη η η η η η η η ην α πο ο θω ω
ω με ε ε ε ε ε θα α α α με ε ε ε ρι
ι μνα α α αν
ς τον βα σι λε α των ο ο ο ο λων υ
πο δε ε ξο ο ο ο ο με ε ε ε νοι
αις αγ γε λι ι χαις α ο ρα α α α
τως δο ρυ φο ρου ου με ε ε νον τα α α α ξε

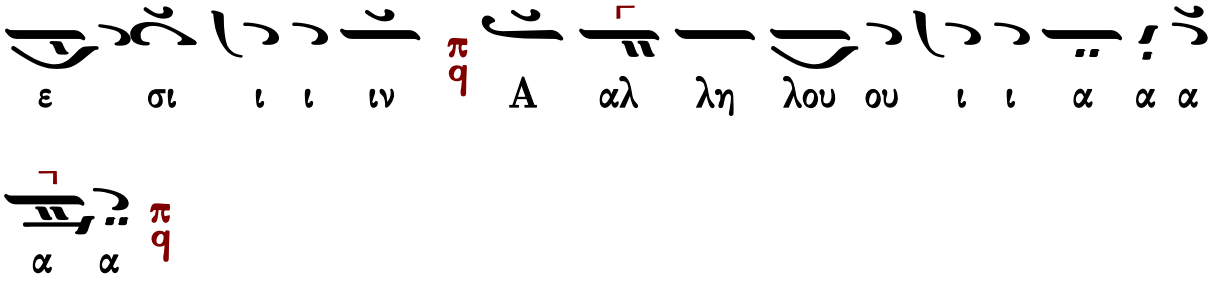

Λειτουργικὰ

Βασιλείου Νικολαΐδου

Ἦχος Πα

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Μαυράγκανος
2013 σ.10#

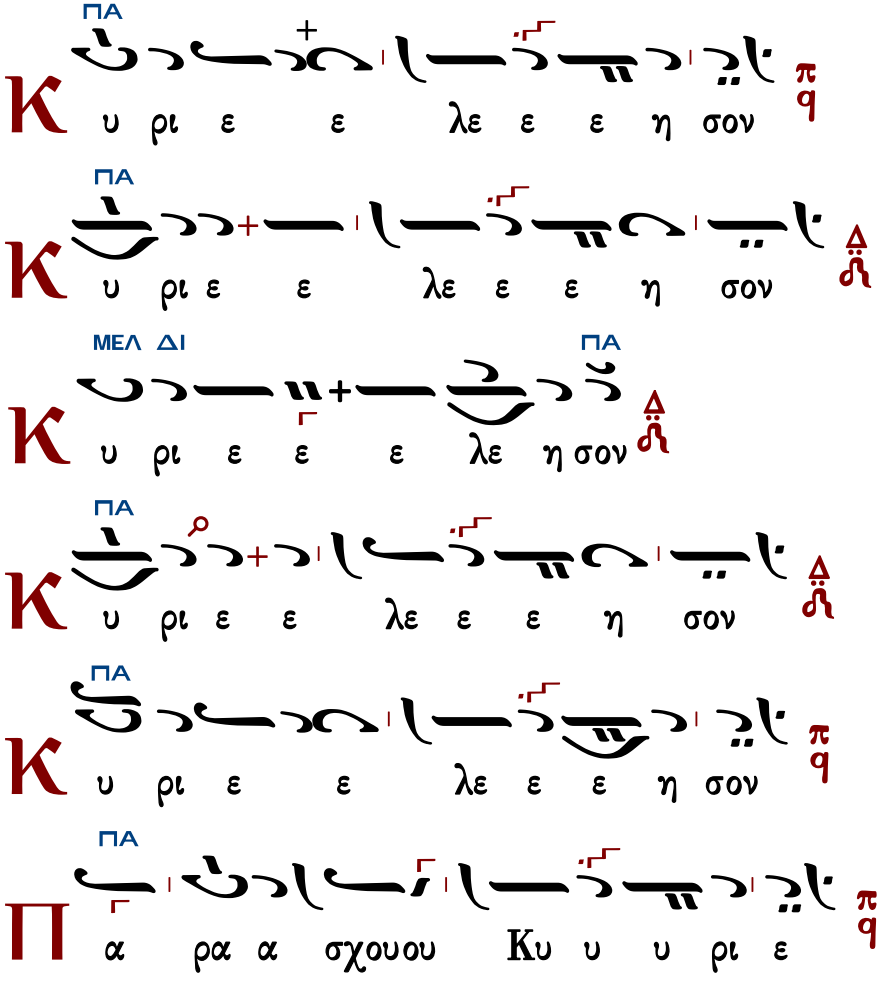

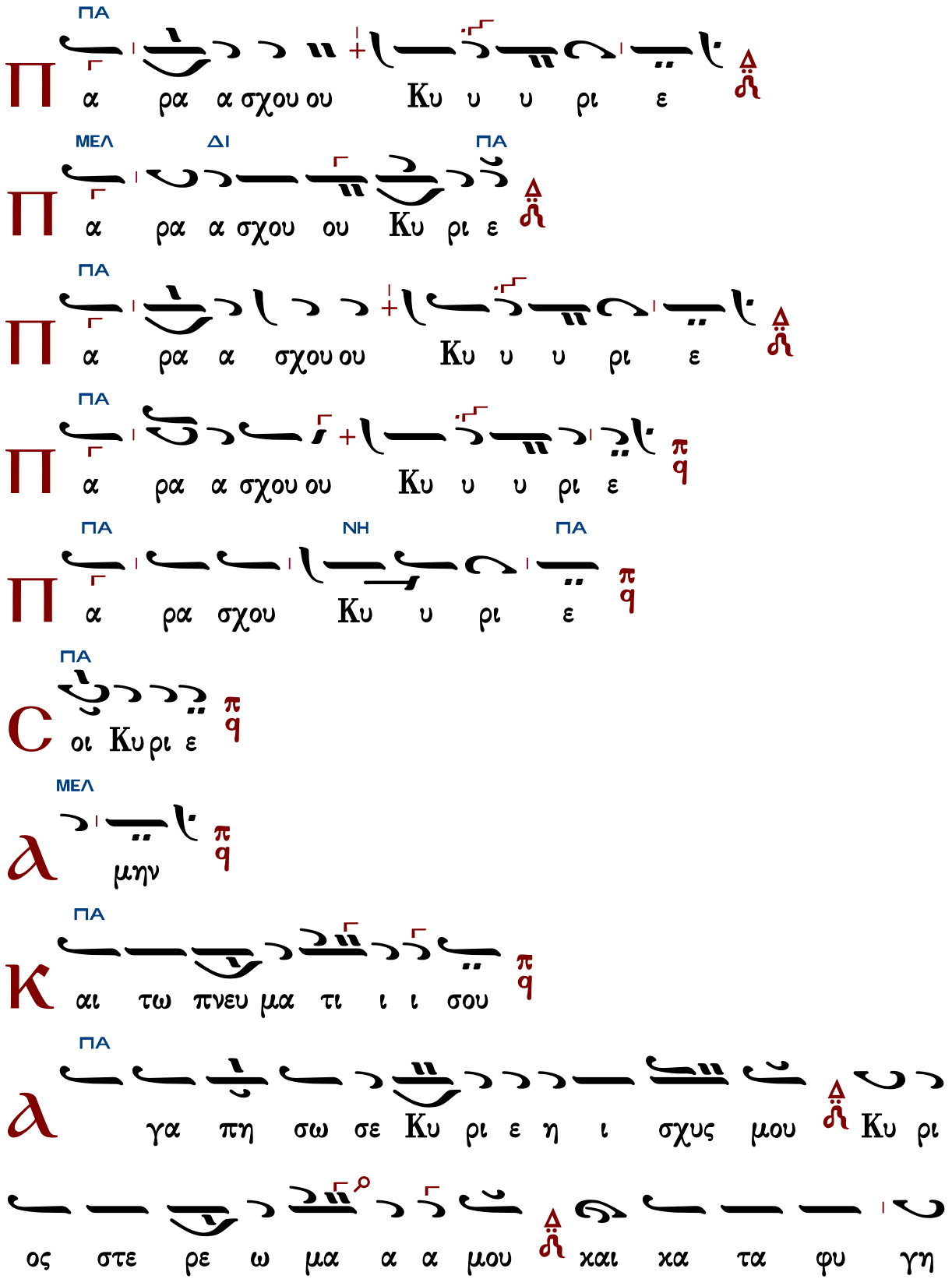
ΠΑ
Π
α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΜΕΛ ΔΙ ΠΑ
Π
α ρα α σχου ου Κυ ρι ε
ΠΑ
Π
α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π
α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
Π
α ρα σχου Κυ υ ρι ε
ΠΑ
C
οι Κυ ρι ε
ΜΕΛ
ȣ
μην
ΠΑ
Κ
αι τω πνευ μα τι ι ι σου
ΠΑ
ȣ
γα πη σω σε Κυ ρι ε η ι σχυς μου Κυ ρι
ος στε ρε ω μα α α μου και κα τα φυ γη

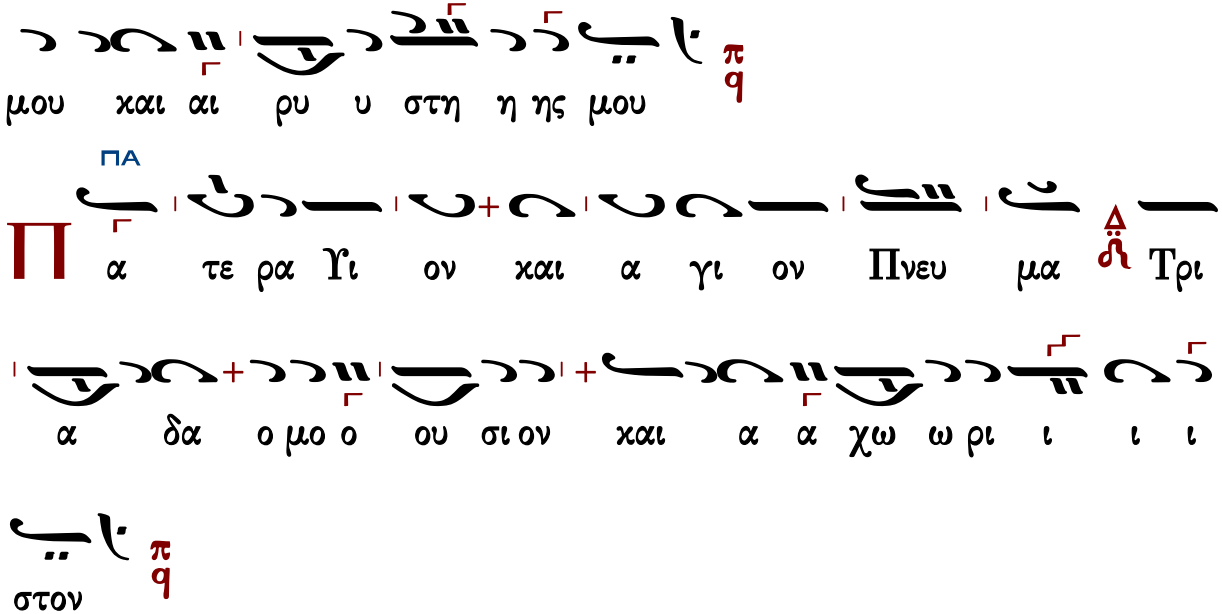

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

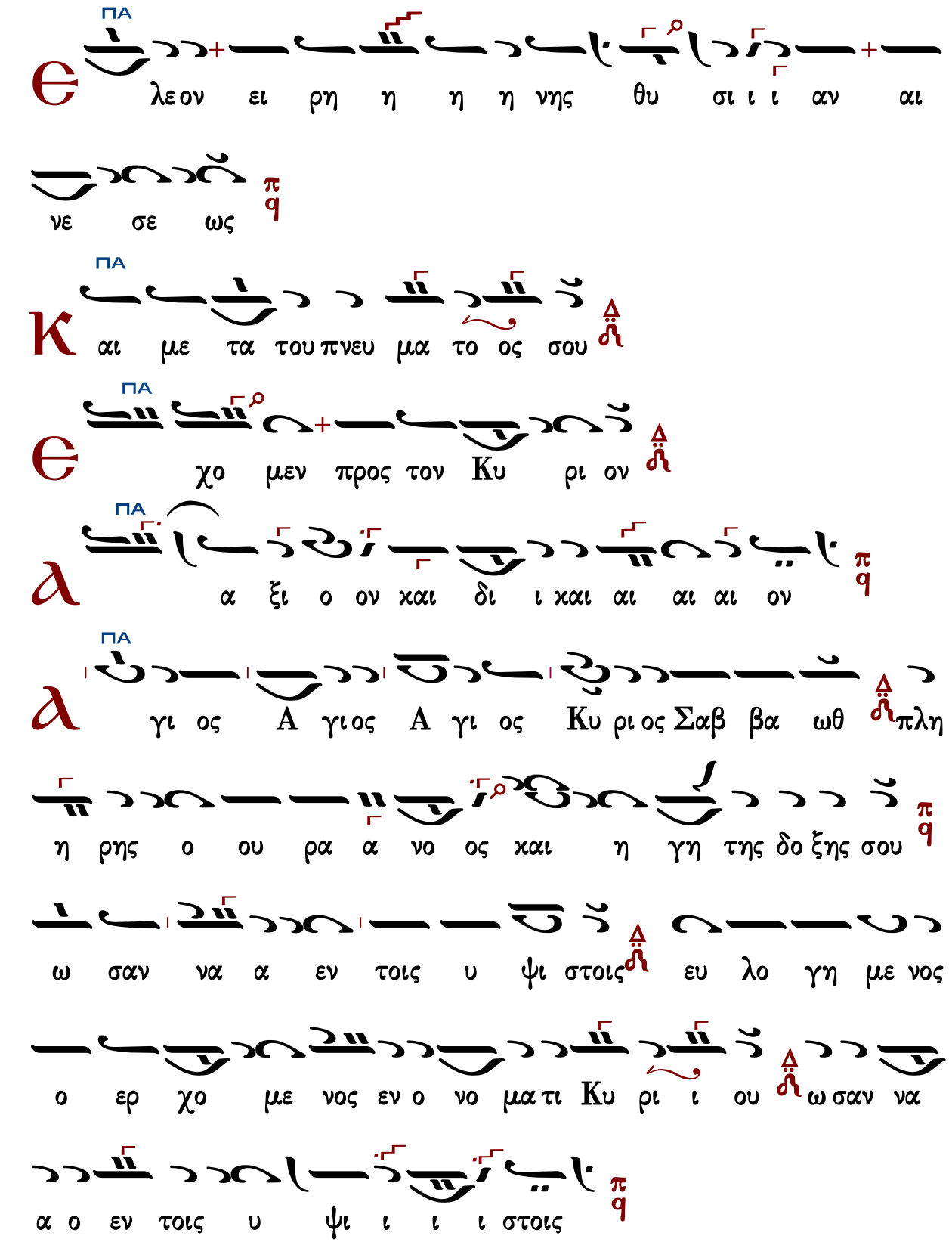

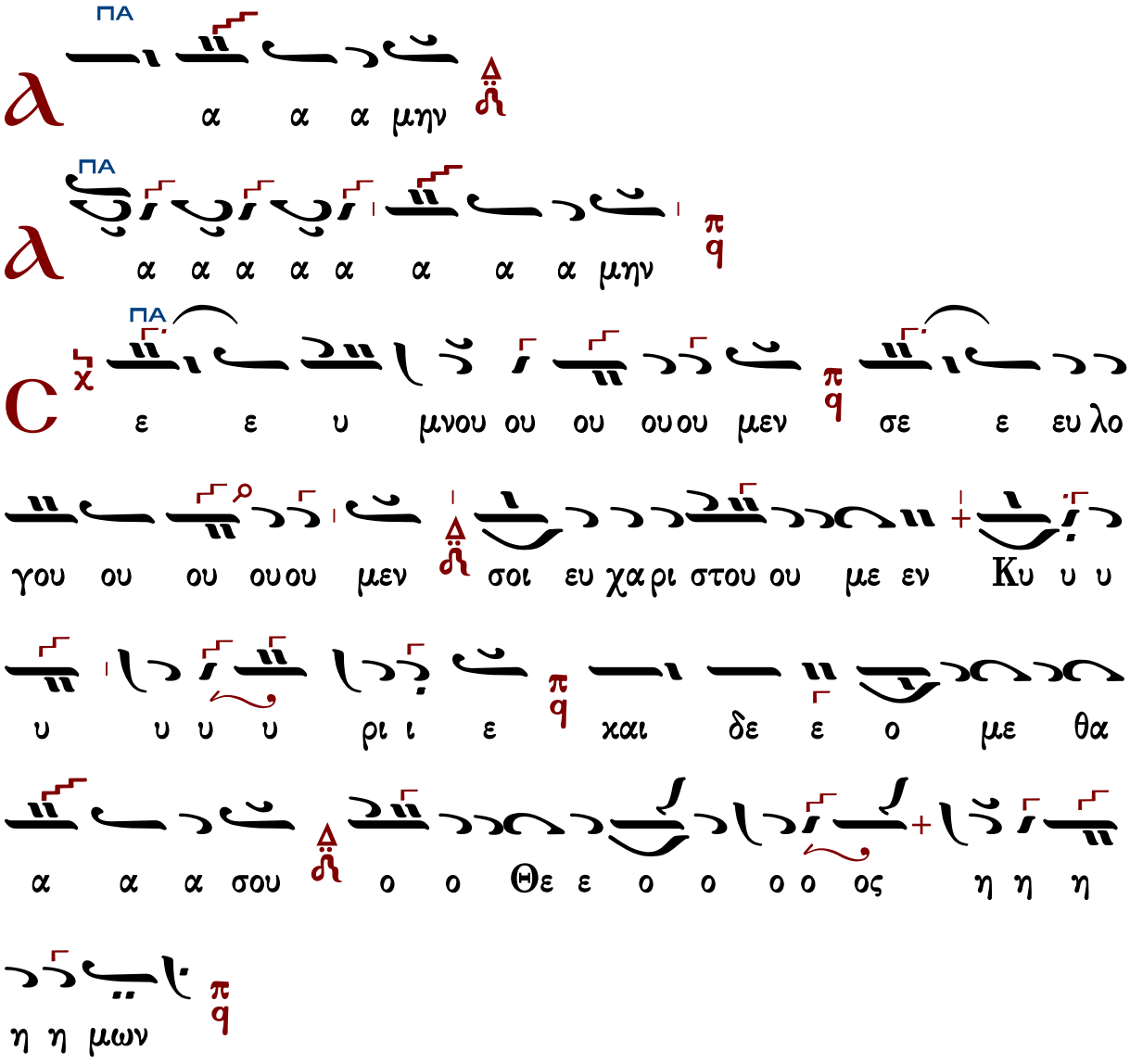

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου Ι	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου ΙΙ	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου Ι (διασκευὴ Βασ. Νικολαΐδου)
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος	Δημητρίου Μουρ	Νεκταρίου μοναχοῦ τοῦ Βλάχου
Δοσιθέου μον. Κατουνακιώτου		Πολίτικης Παραδόσεως (8ηχον)

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου Ι

Ἦχος 𝄽 Πα

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.442#

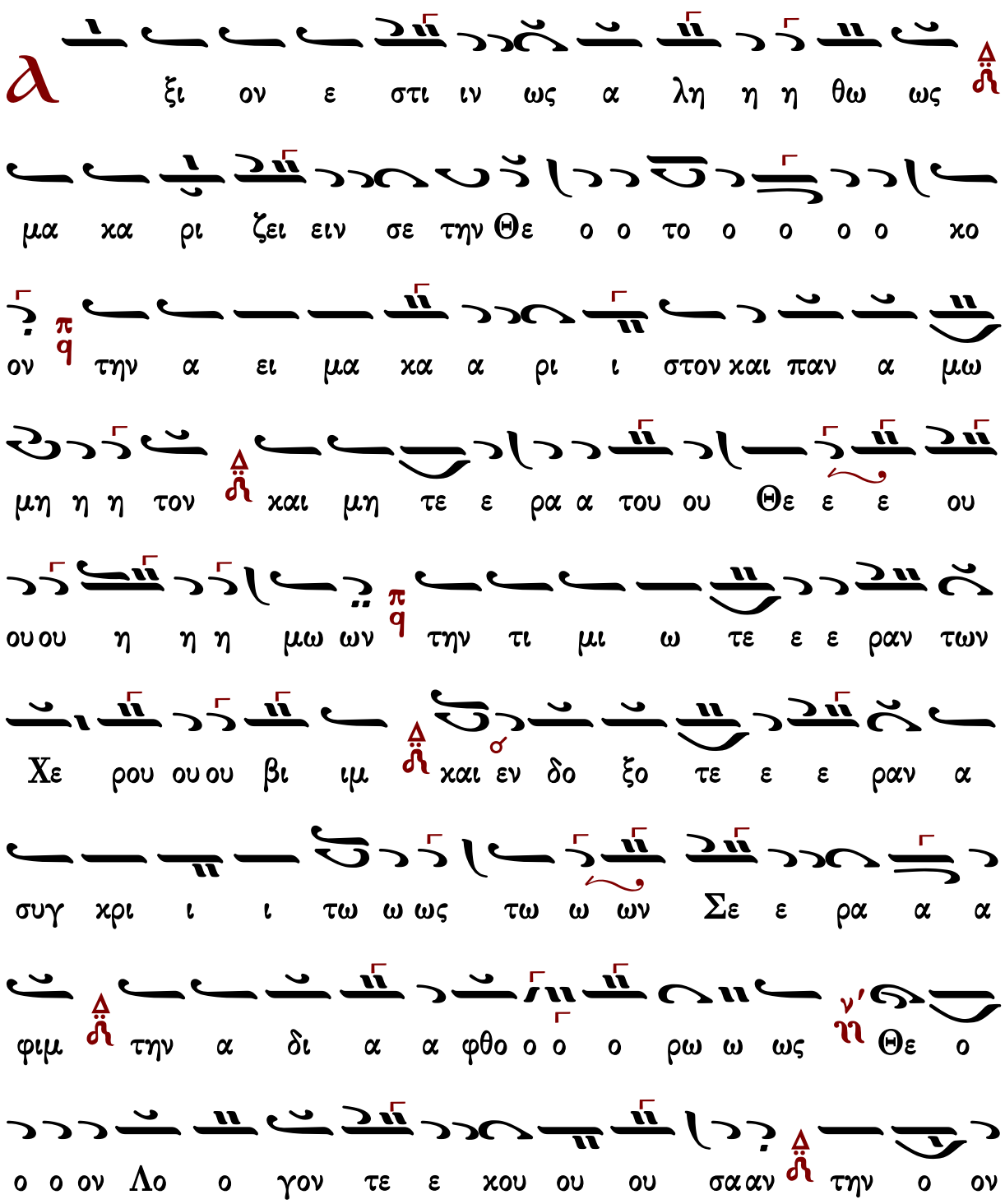

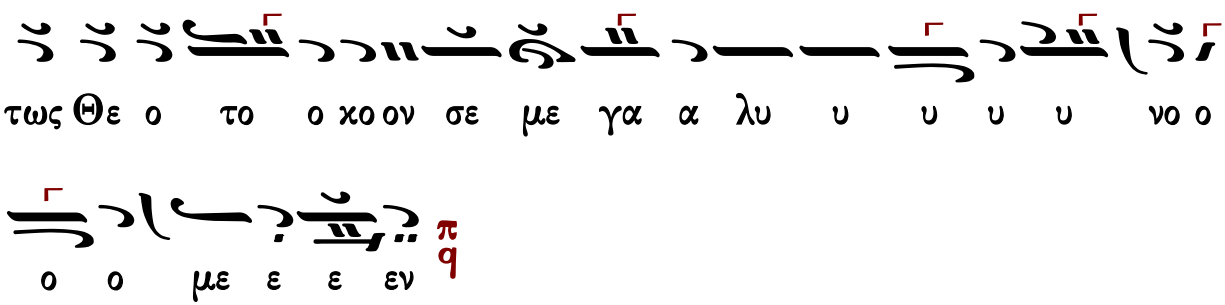

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου II

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.443#

Ἦχος Πα

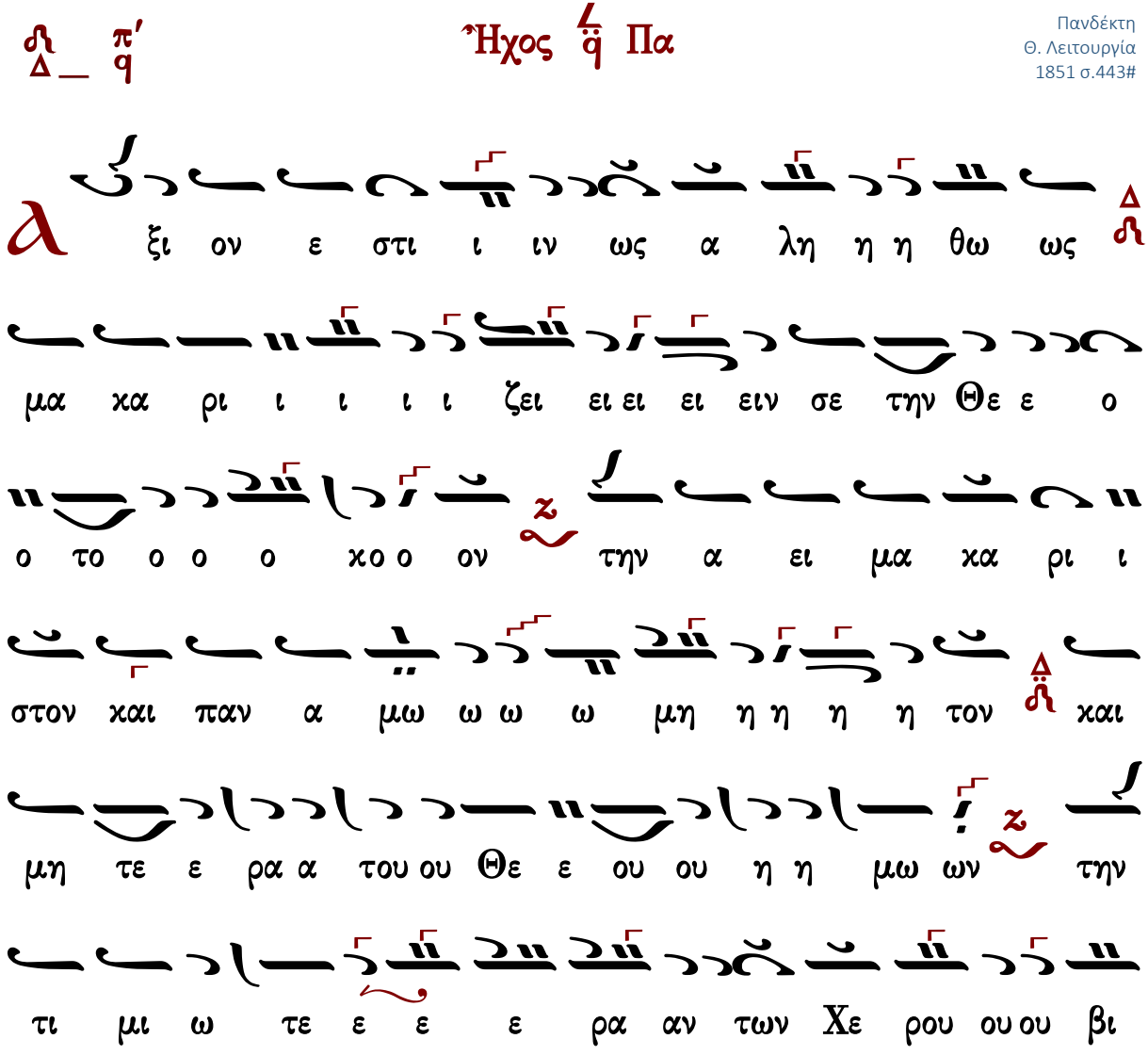

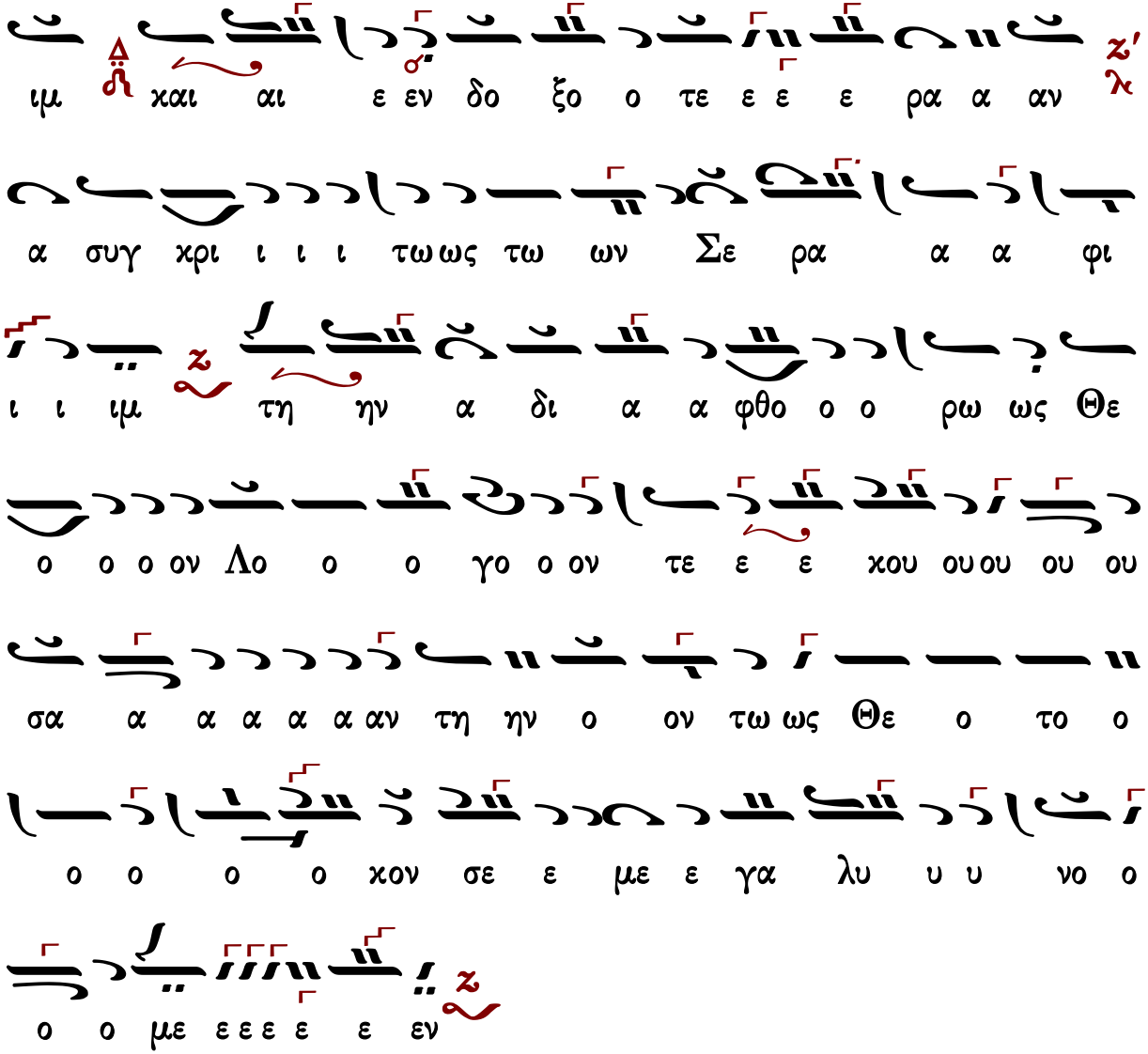

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου Ι
(διασκ. Βασ. Νικολαΐδου)

Ἦχος Πα

Δημοσθένης Παϊκόπουλος
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Θ. Λειτουργία 2006 σ.252*

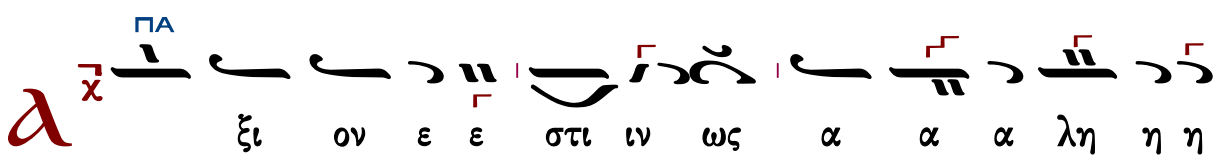

Θε ην τη ε σε ζειν ι ρι χα μα θω ως

ρι χα μα ει α την ο ο ο χον ο ο ο το ο ο ο

ΠΑ

ε τε μη χαι τον η η μη μω α παν χαι στον ι

ΔΙ

ων μω η ου ου ου ε ε ε Θε ου ου τα ρα

ε ε ε Χε ων τω ραν ε ε ε τε ω μι τι την

ΠΑ

α ραν ε ε ε τε ξο δο εν χαι ΔΙ μι βι ου ου ρου

ε ε Σε ων ω ω ω τω ως τω ι ι χρι συγ

ω ω ρω ο ο ο φθο α δι α την ρα φι ιμ

ε τε γον ο ο ο Λο ον ο ο Θε ΔΙ ως

ΠΑ

ο το ο Θε ον τως ΔΙ την ο ον α αν σα ου ου ου χου

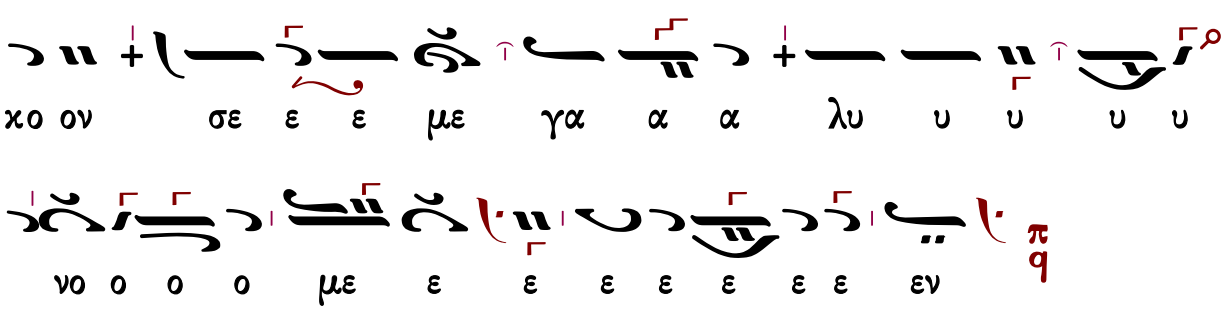

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

Ἦχος πλ. δ Πα

Ιερατικόν Εγκόλπιον
Παναγιώτου Κηλτζανίδου
1870 σ.42#

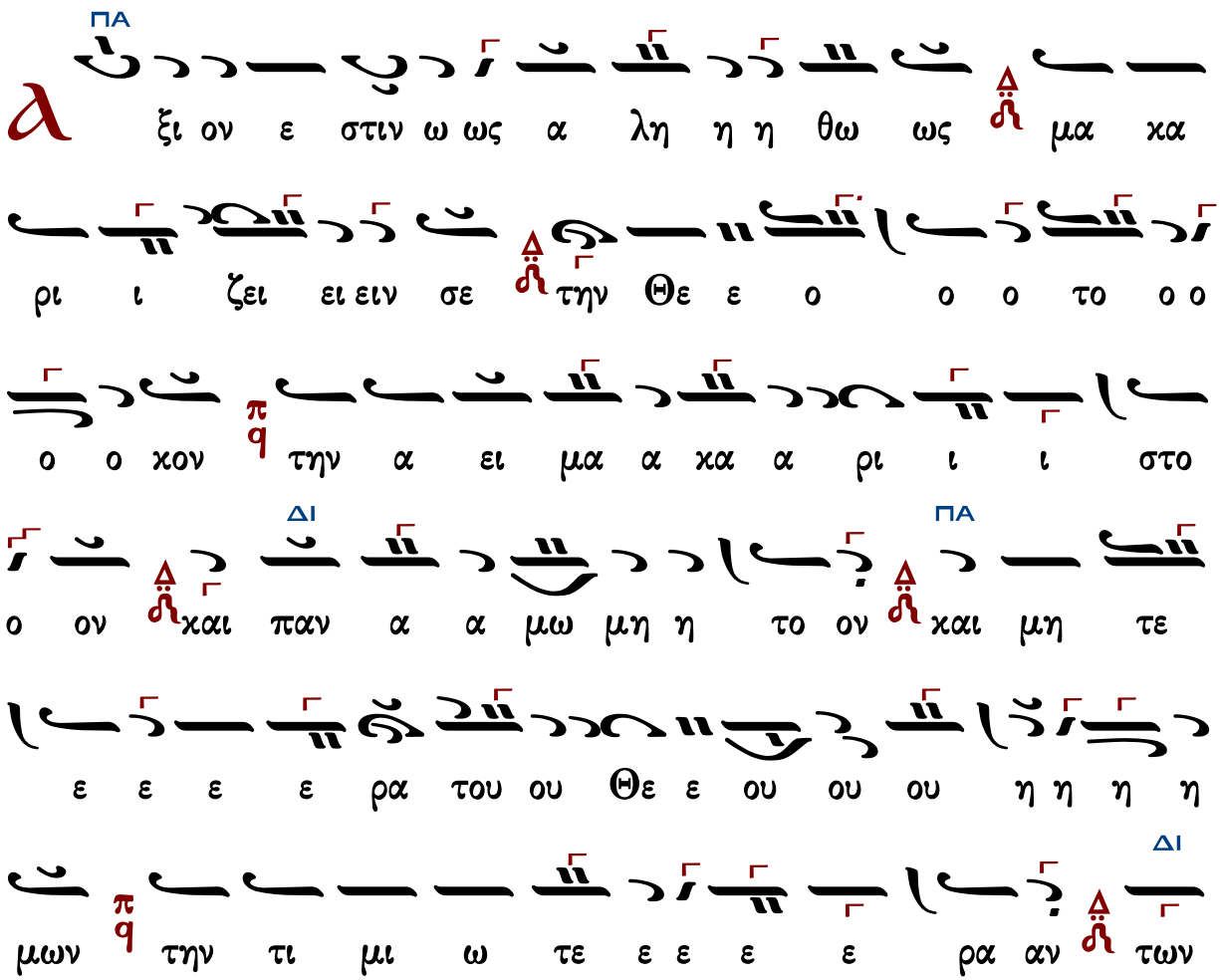

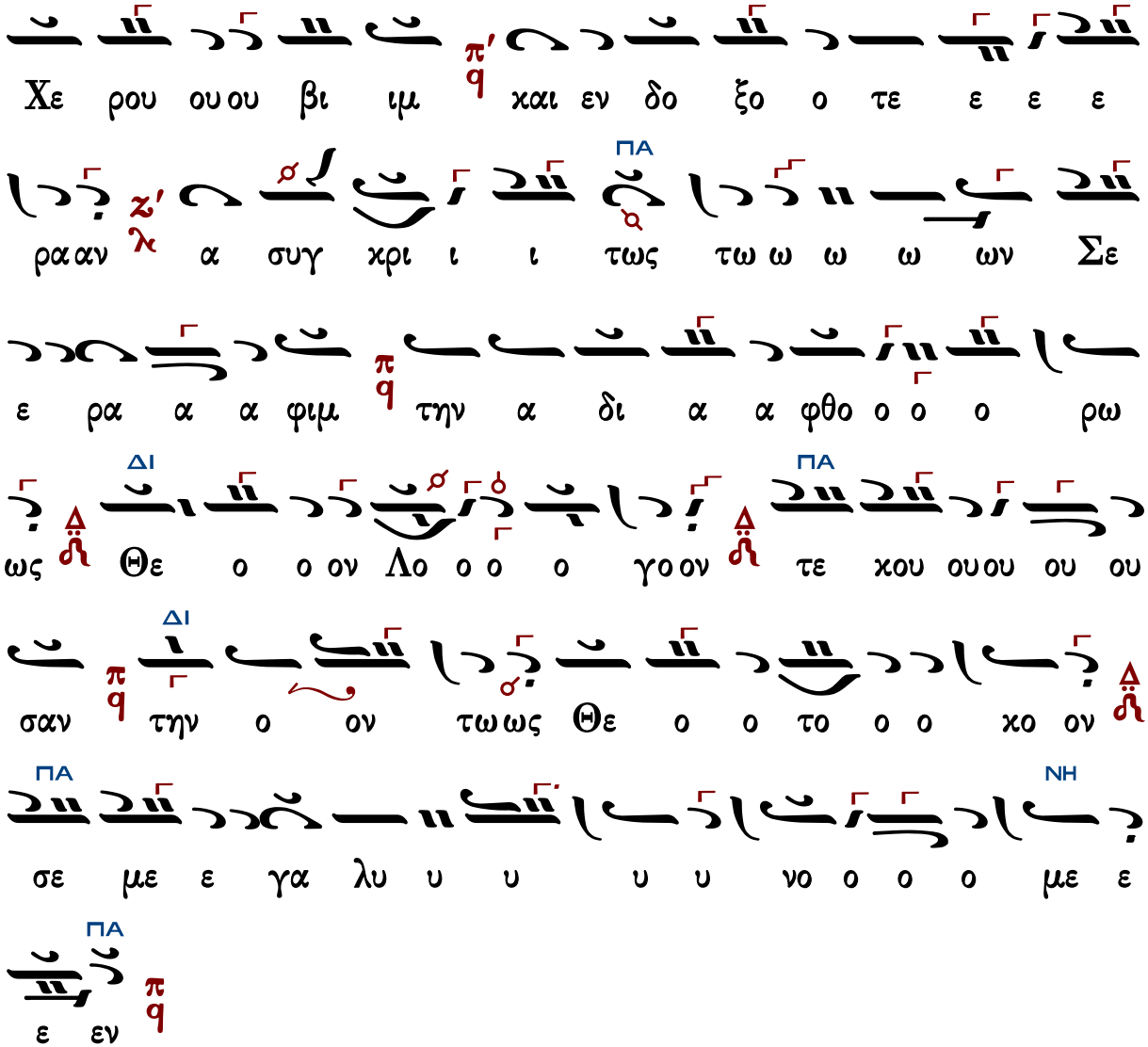

Δημητρίου Μουρ

Ἦχος πλ. Πα

*

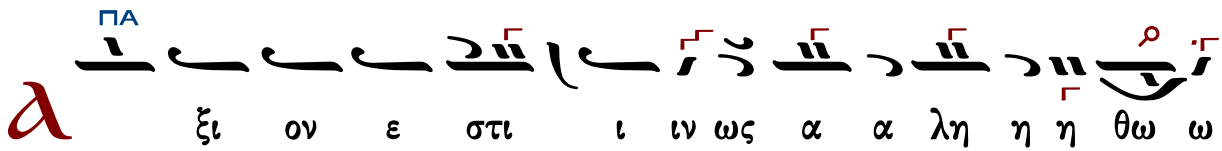

φθο ο ο ο ο ο ο ο ρως Θε ον Λο ο ο ο

α δι α α ηη τη ιμ ι φι α ρα ε ε ε

α αν α συγ χρι ι ι ι ι ι τως των Σε ε ε ε

ιμ χαι εν δο ξο τε ε ε ε ε ε ρα

ι ι βι ου ου ρου Χε ραν των ε τε ω μι τι την

α ω ων μω η η ου ου ου ου ου ου ου Θε του

α ρα ε ε ε ε ε τε ε ε ε χαι μη ον ο το η

μη μω α ρι ι στον χαι παν α μα χα α ρι ι στον χαι παν α ει α την

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον ο χο ο ο ο ο ο ο ο το ο Θε

ω ως μα χα ρι ι ι ζει ειν σε ε ε την

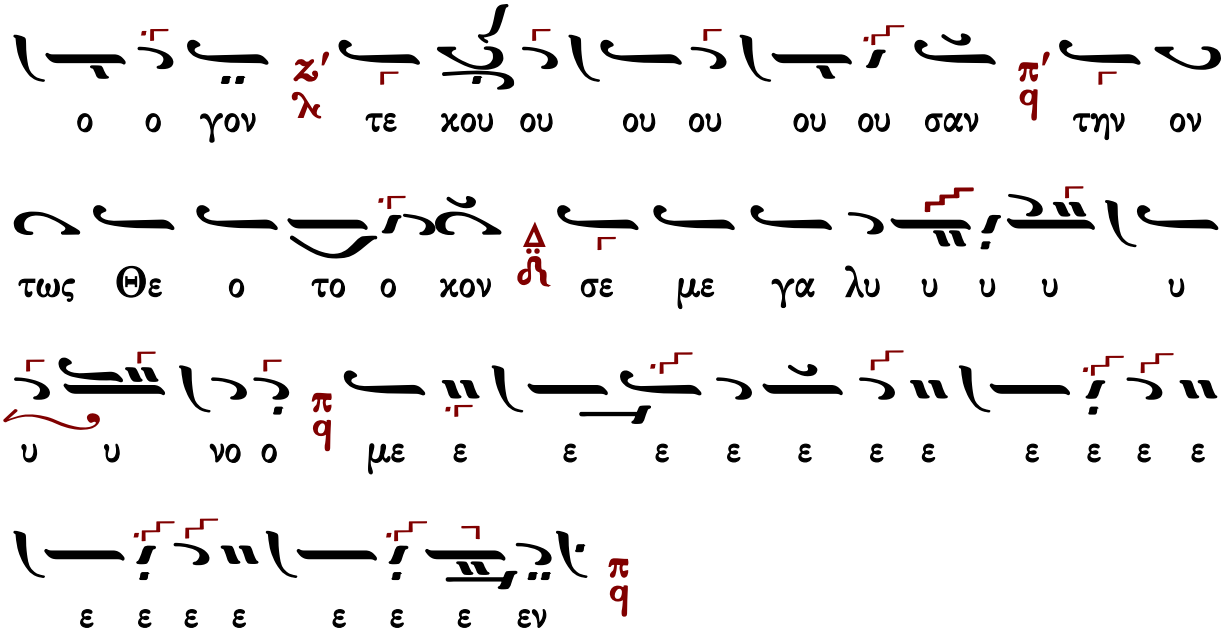

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Ἐν πρώτοις, μνήσθητι... Λουκᾶς Λουκᾶ

Νεκταρίου μοναχοῦ τοῦ Βλάχου

Ἦχος Πα

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός της Λειτουργίας
Άγιον Όρος 1931 τ.Α σ.442*

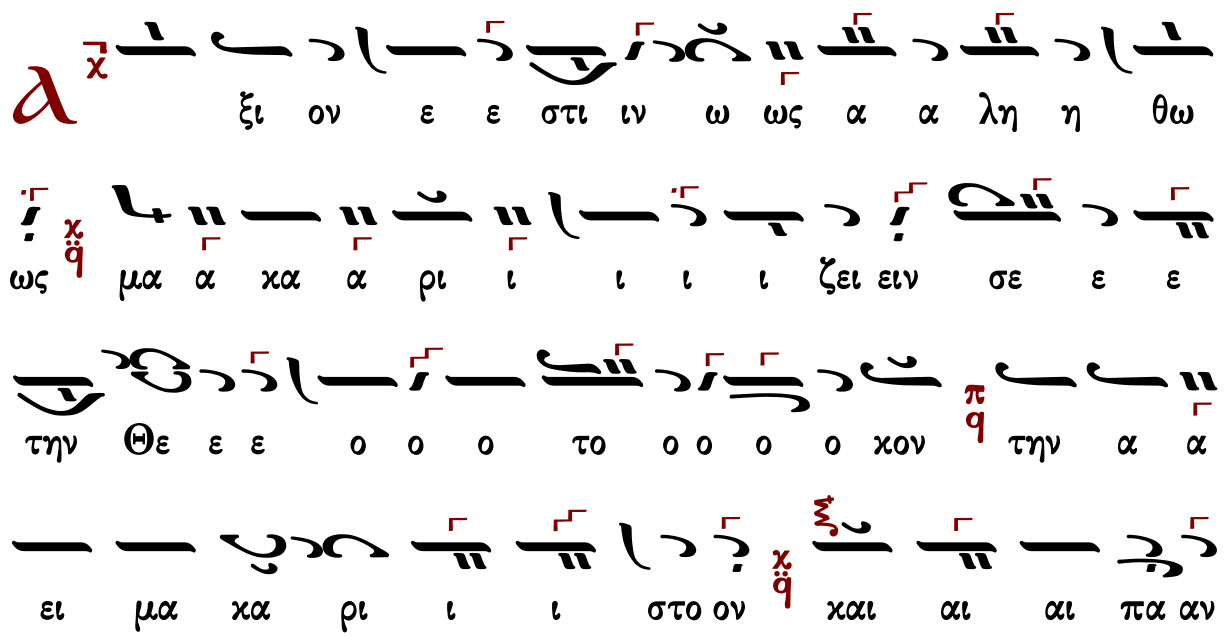

ο ο ο ο ο ο ο ο ον τω ως Θε ο το ο ο

ο ο ο γο ο ον τε ε ε χου ου ου ου ου σαν την λο ο ο

φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ρω ως Θε ον

Σε ε ρα α α φι ι ιμ τη ην α δι ι α

αν α συγ χρι ι ι ι ι τω ω ως τω ω ων

δο ξο τε ε ε ε ε ε ε ε ρα α α α

ε ρα αν των Χε ρου ου ου βι ι ι ιμ και εν

ου ου η η η μων την τι μι ι ω τε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α α α του ου ου Θε ε ε

α α α μω ω μη η η το ον και μη τε ε ε

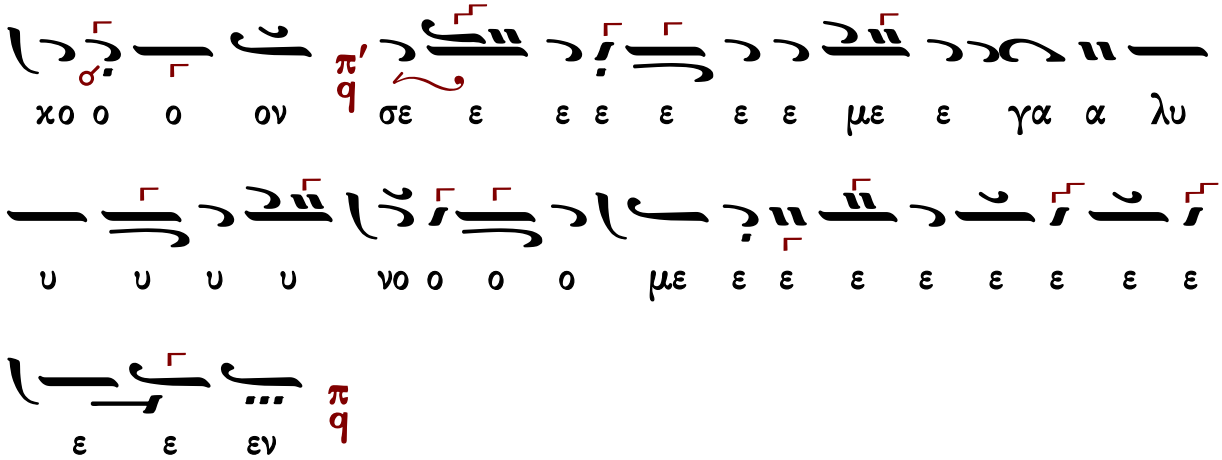

Δοσιθέου Κατουνακιώτου

Ἦχος ἡ Πα

Δοσιθέου Μοναχοῦ Κατουνακιώτου
Λειτουργικὰ 1990 σ.196*

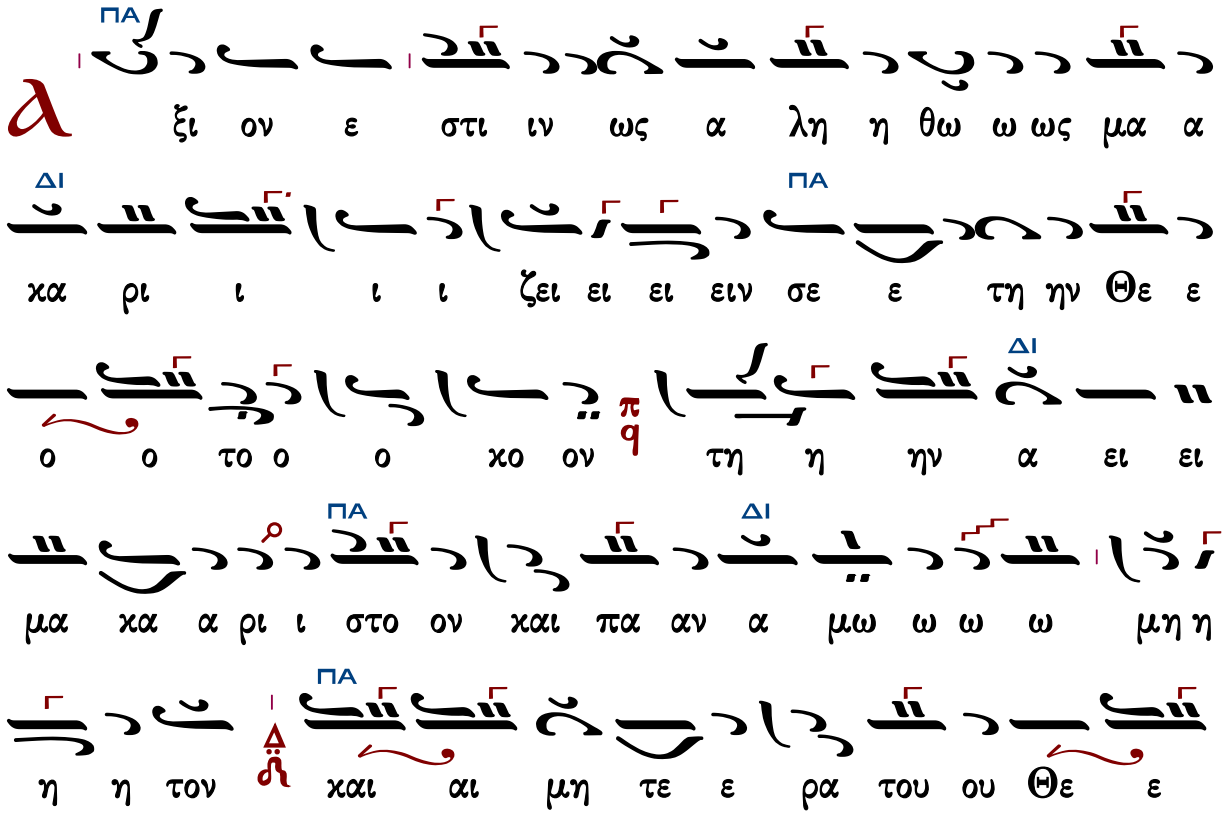

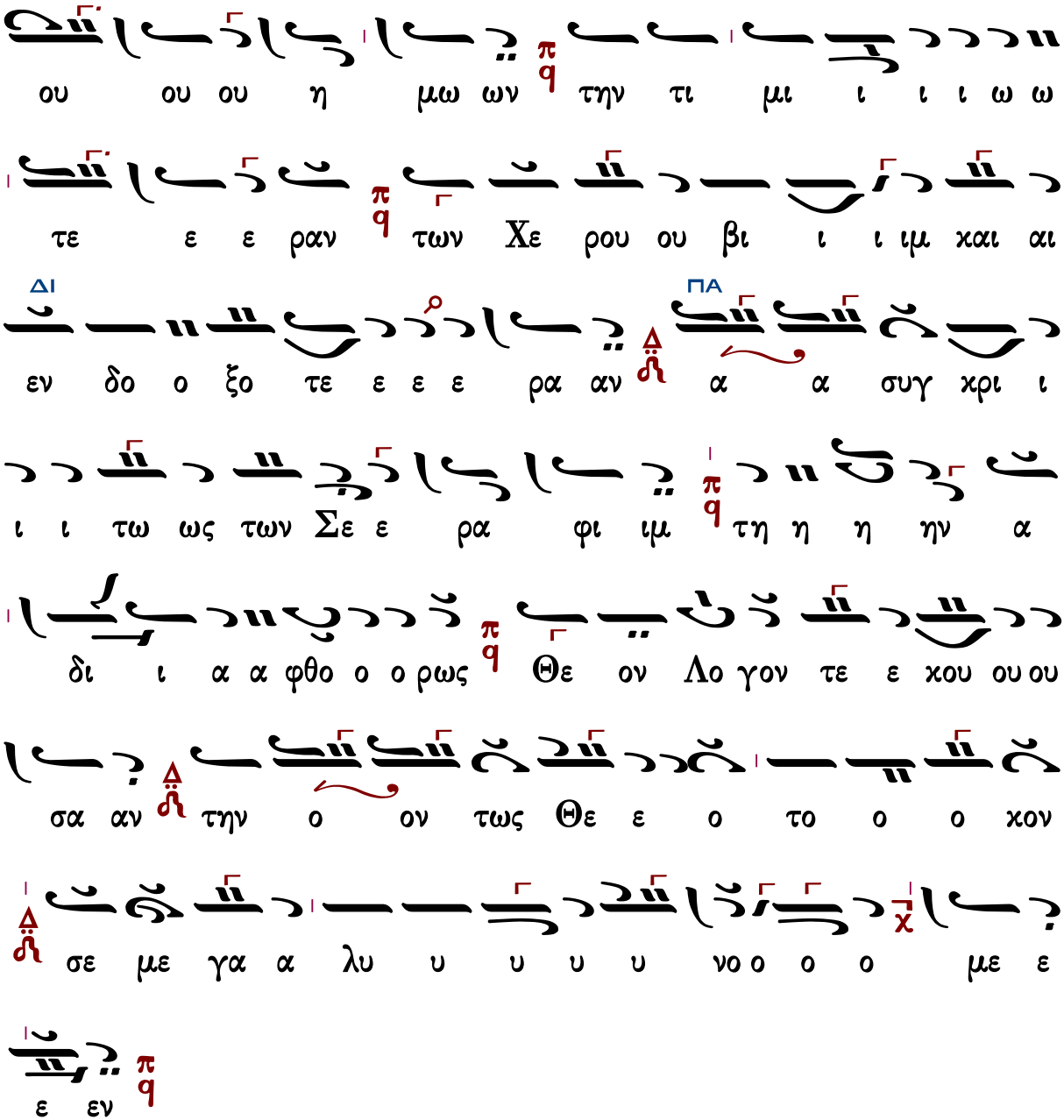

Πολίτικης Παραδόσεως (Ὀκτάηχον)

Ὀκτάηχον

Ἦχος δ πα

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Μαυράγκανος
2014 σ.170*

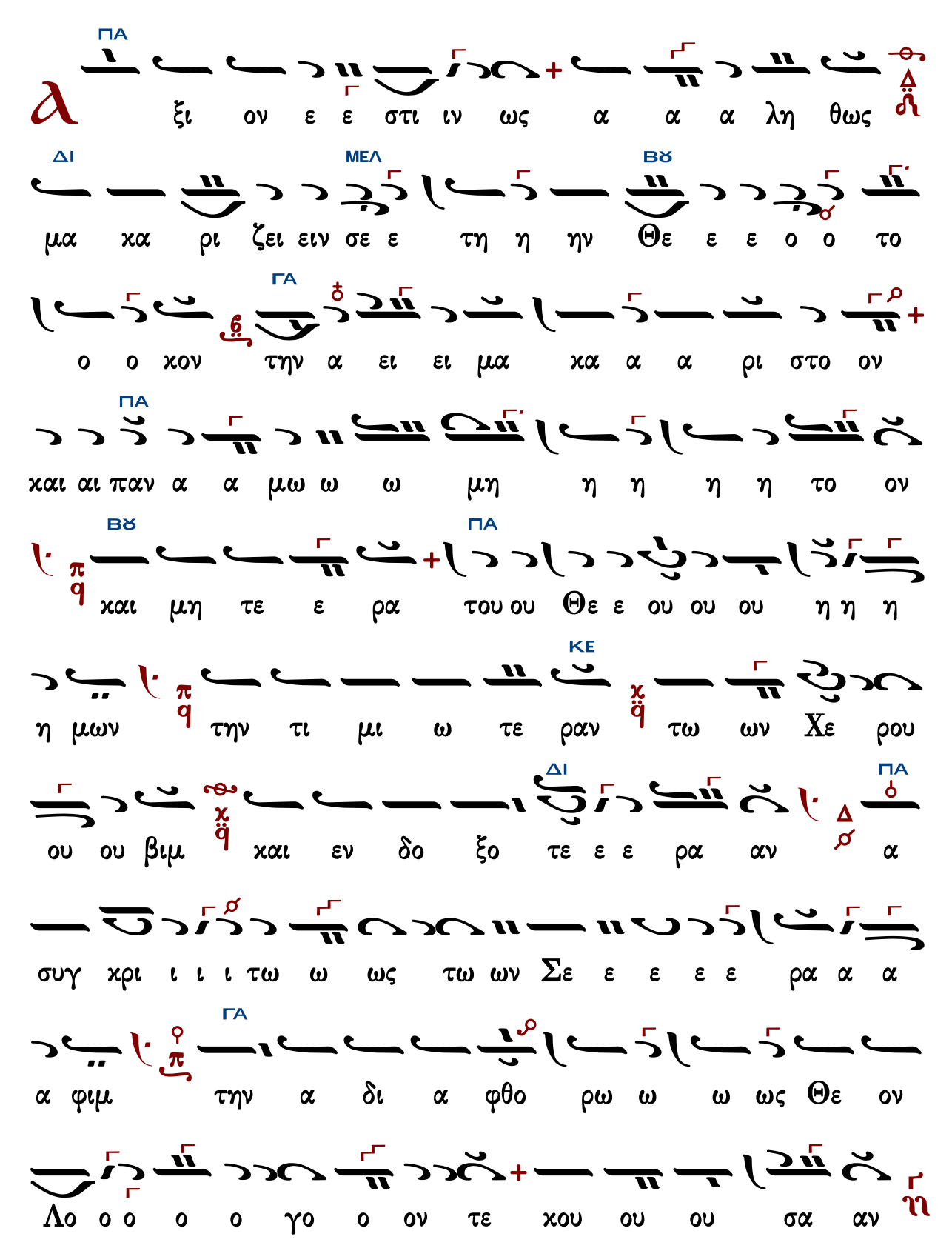
ΠΑ
ξι ον ε ε στι ιν ως α α α λη θως
ΔΙ
μα κα ρι ζει ειν σε ε τη η ην Θε ε ε ο ο το
ΜΕΛ
ΒΘ
ΓΑ
ο ο κον την α ει ει μα κα α α ρι στο ον
ΠΑ
και αι παν α α μω ω ω μη η η η η το ον
ΒΘ
ΠΑ
και μη τε ε ρα του ου Θε ε ου ου ου η η η
ΚΕ
η μων την τι μι ω τε ραν τω ων Χε ρου
ΔΙ
ΠΑ
ου ου βιμ και εν δο ξο τε ε ε ρα αν α
συγ χρι ι ι ι τω ω ως τω ων Σε ε ε ε ε ρα α α
ΓΑ
α φιμ την α δι α φθο ρω ω ω ως Θε ον
Λο ο ο ο ο γο ο ον τε κου ου ου σα αν

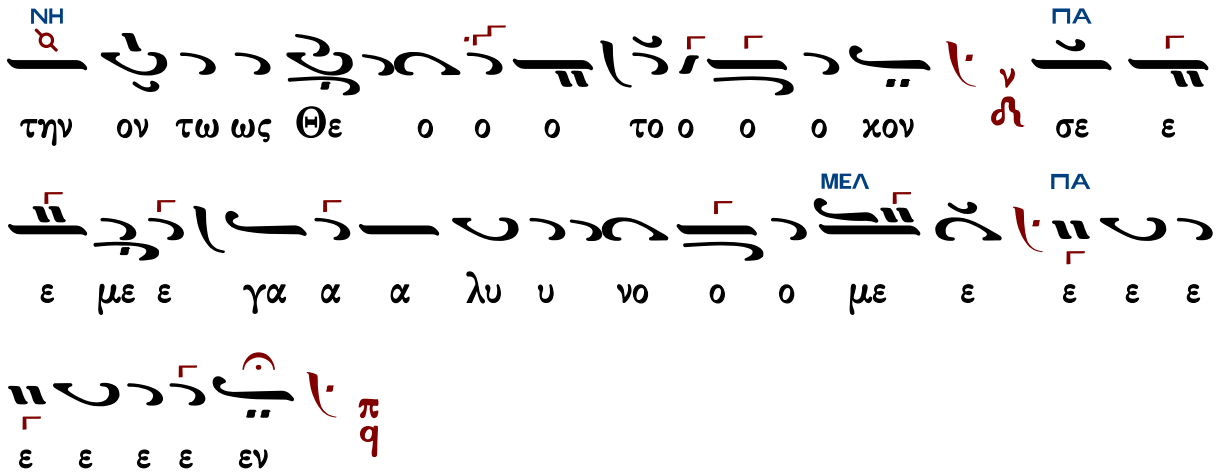

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου

Ἦχος ⸗ Πα

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασίλειος Μαυράγκανος
2014 σ.15#

έπτάφωνος

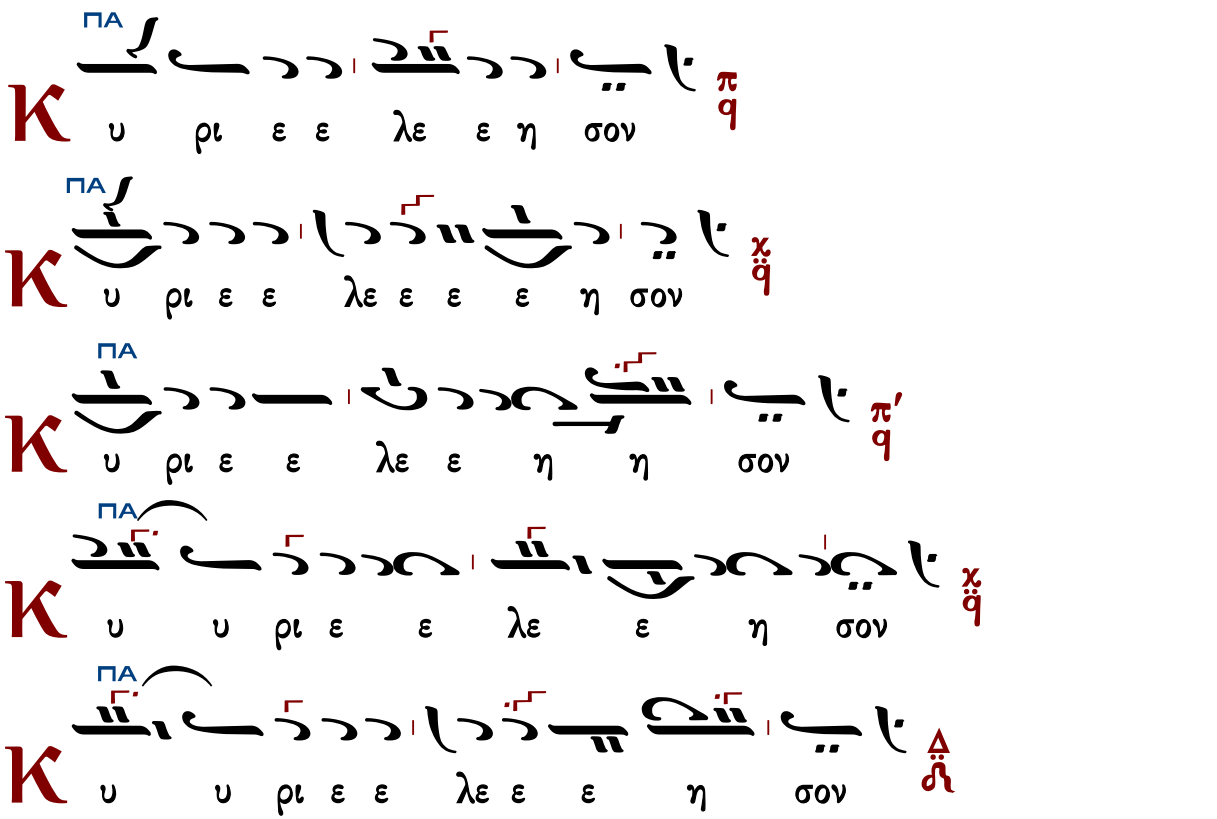

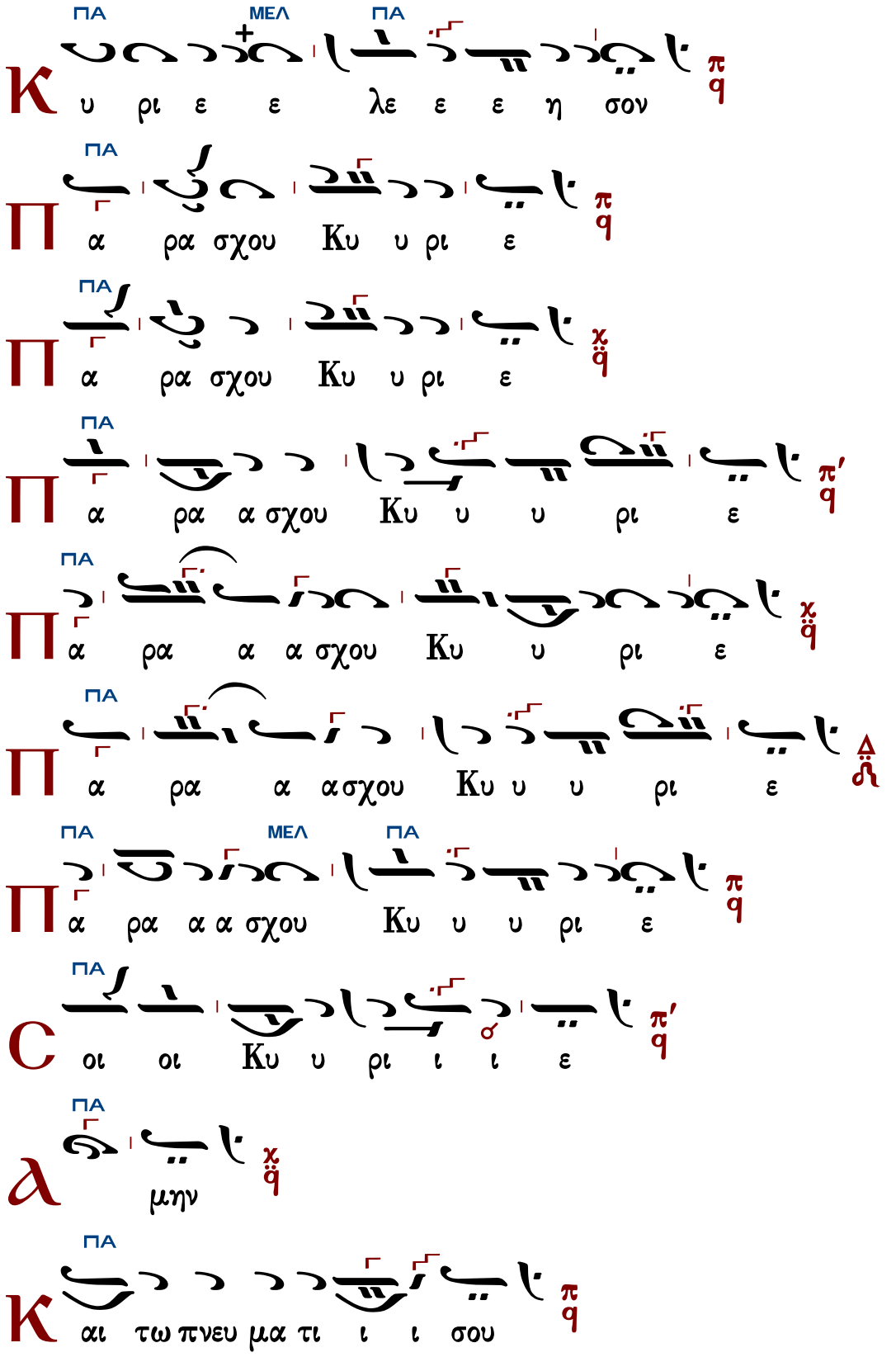
ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα α α σχου Κυ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα α α σχου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
Π α ρα α α σχου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
C οι οι Κυ υ ρι ι ι ε
ΠΑ
Α μην
ΠΑ
Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σου

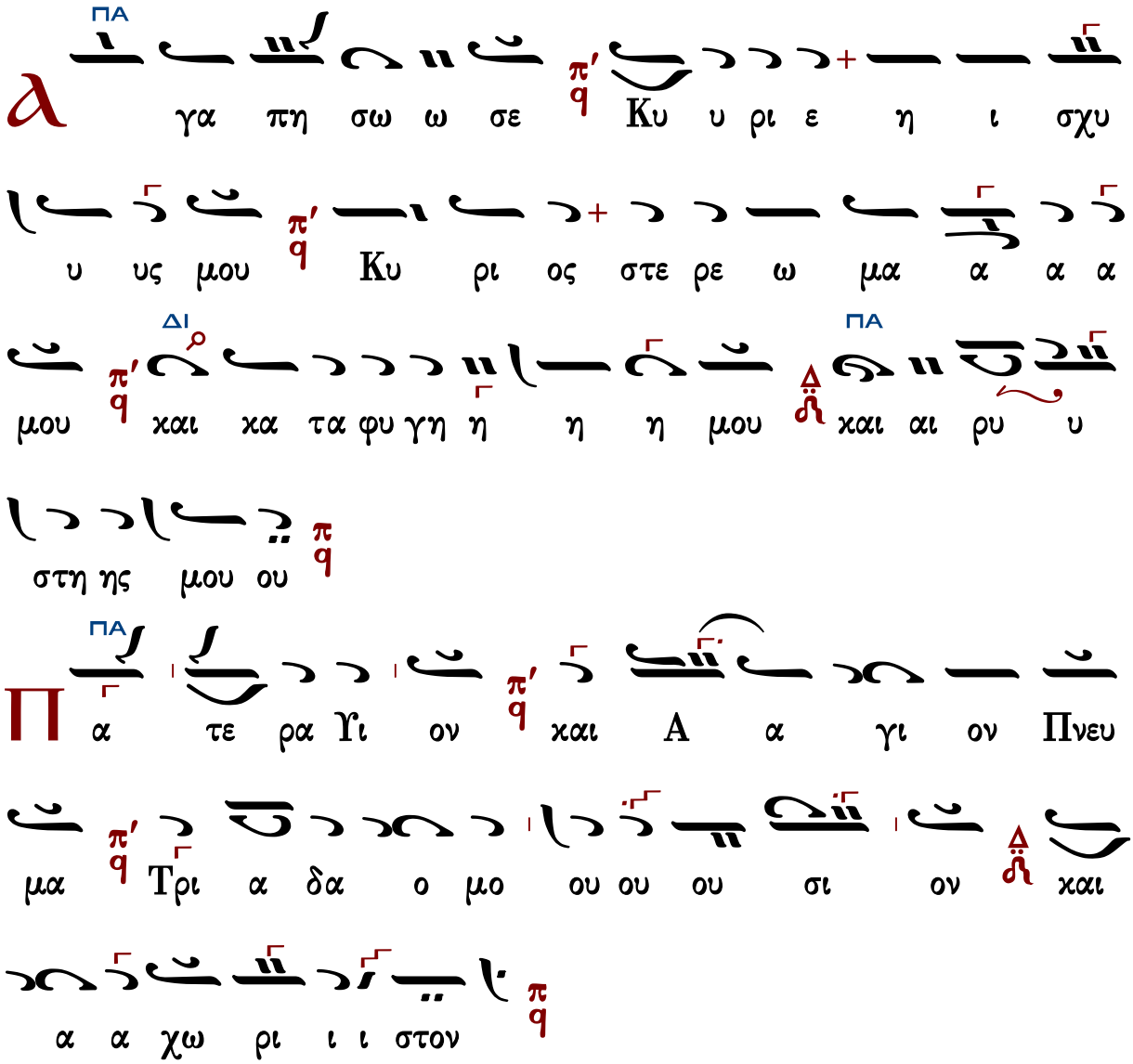

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

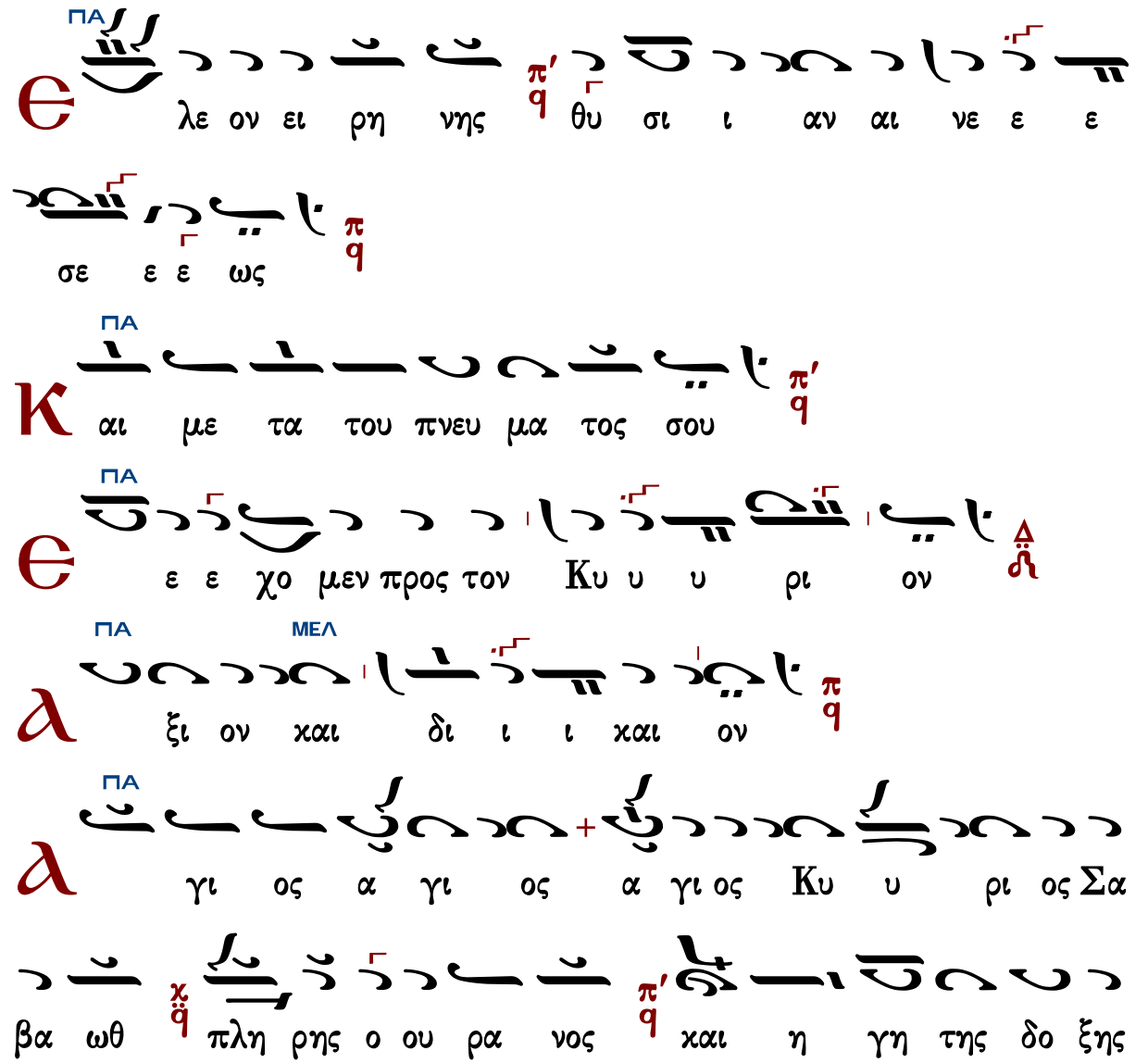

γη λο ευ π'q στοις ψι υ υ τοις εν να σαν ω σου πq

τι μα νο ο εν χq με νος ο ο ο με νος ο ερ χο ο ο με νος

ι ι ι ι ι ι στοις πq

ι ι ι ι ι ι στοις πq

ι υ υ ψι ι ο εν τοις π'q ν α α σα ω ΔΗ ου ι ρι Κυ

ος ο ο ο ο Θε ο π'q ο με θα σου ο δε ο ο

ο ο δε χq ε ι ι ρι υ υ υ υ υ Κυ + μεν

στου ρι χα ευ σοι εν πq ε ε με ου ου ου ου ου ου ου

ου λο γου ου σε πq μεν ου ου ου ου μνου υ υ ε χq ΠΑ

α α α α α α α α α α α μην πq

α α α α α α ηq α α α α α μην πq ΠΑ

α α α α α α μην π'q ΠΑ

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

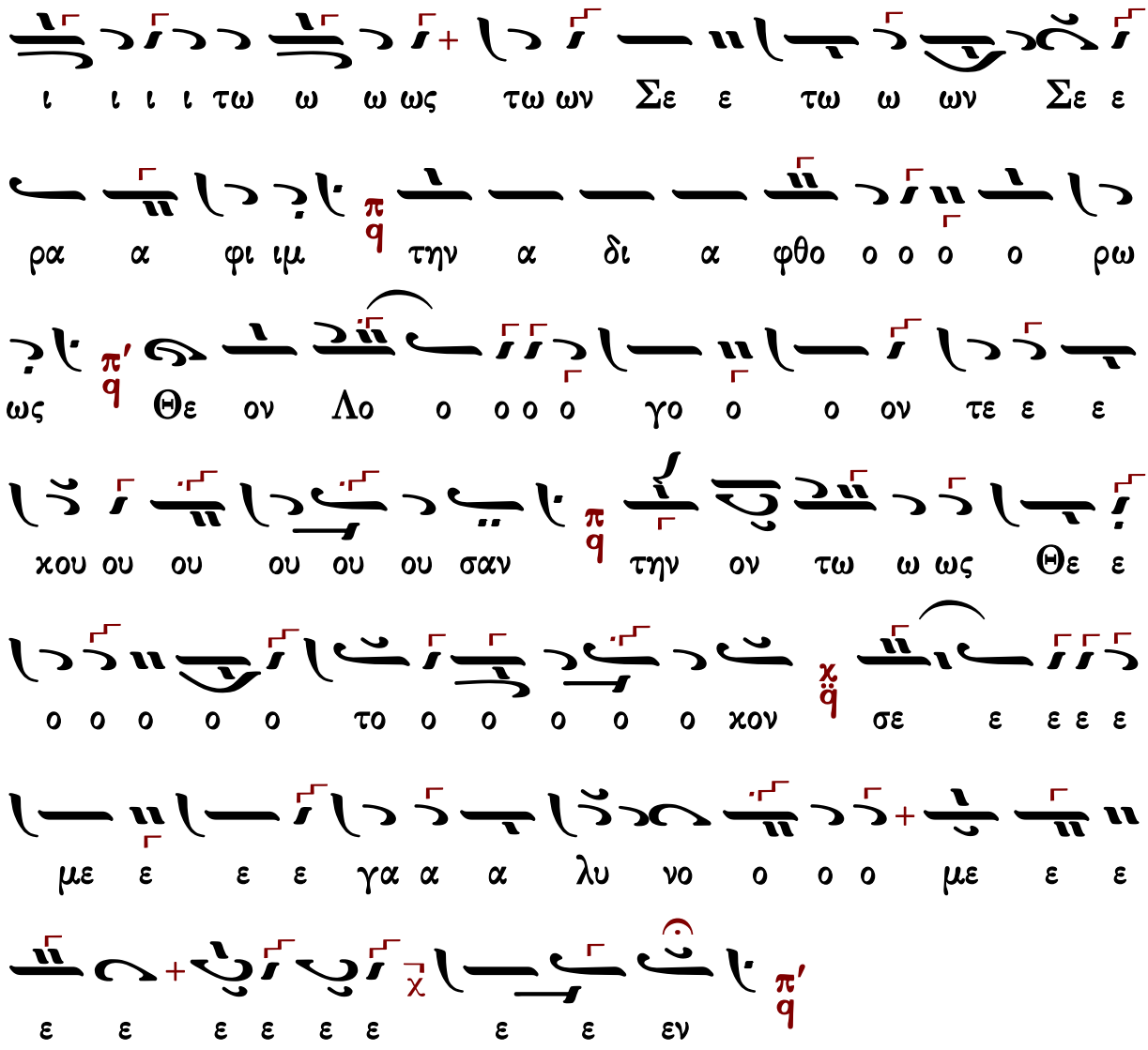

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος χ/q Πα

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.237#

Δι σὲ ὕφεση

ΜΕΛ

Κ υ ρι ε ε λε η η σον π/q

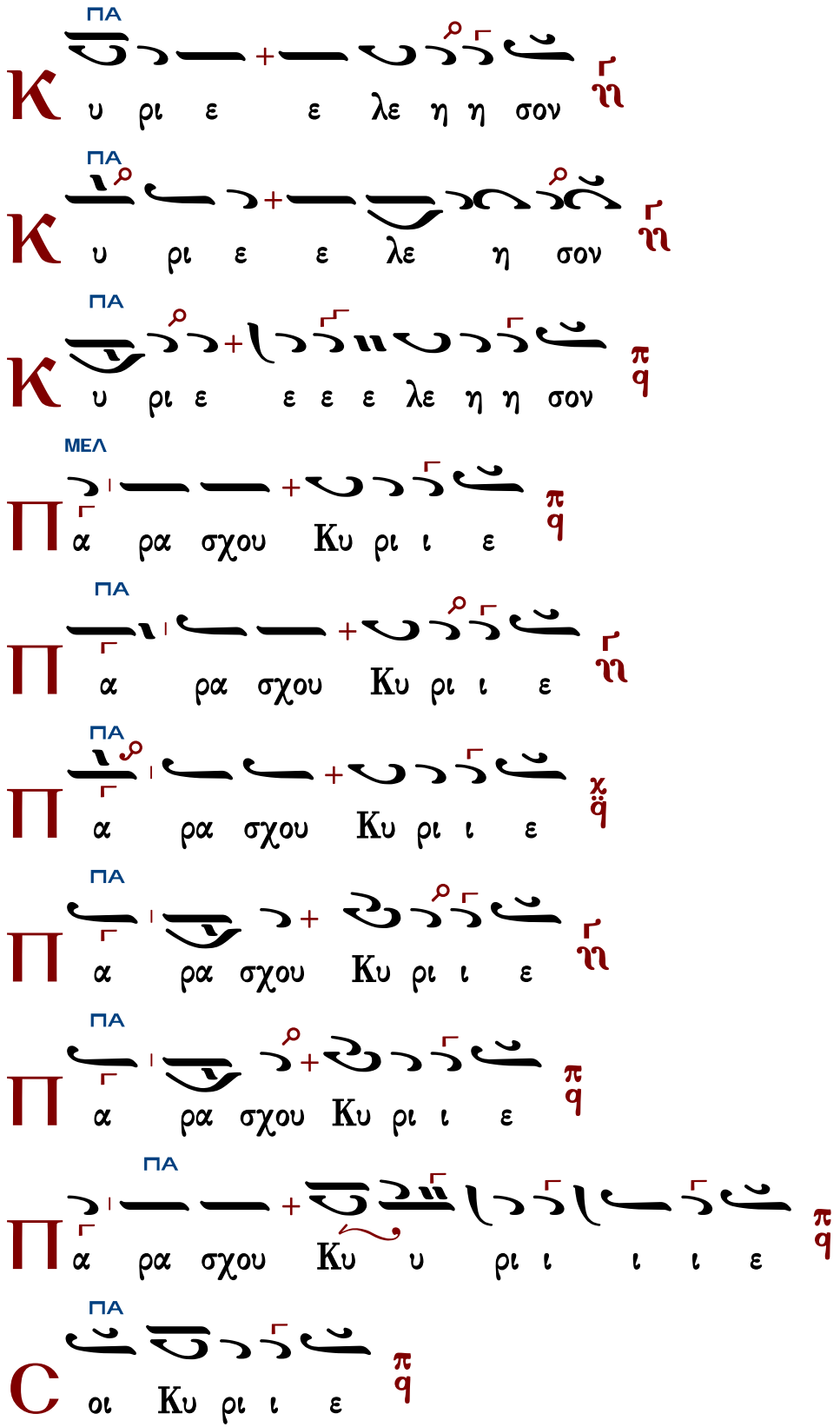
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε η η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε ε ε λε η η σον
ΜΕΛ
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ι ι ι ε
ΠΑ
C οι Κυ ρι ι ε

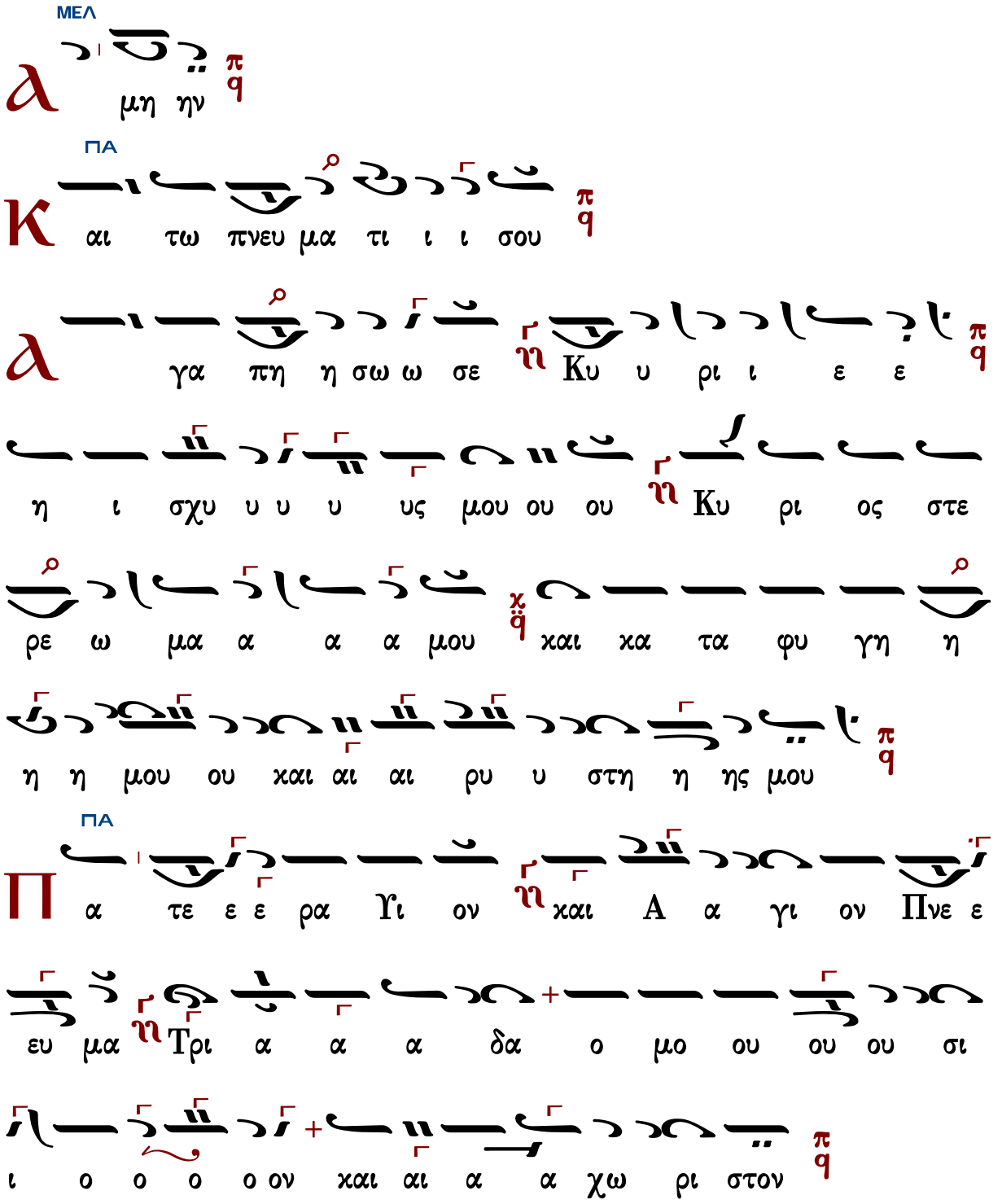

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς

γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

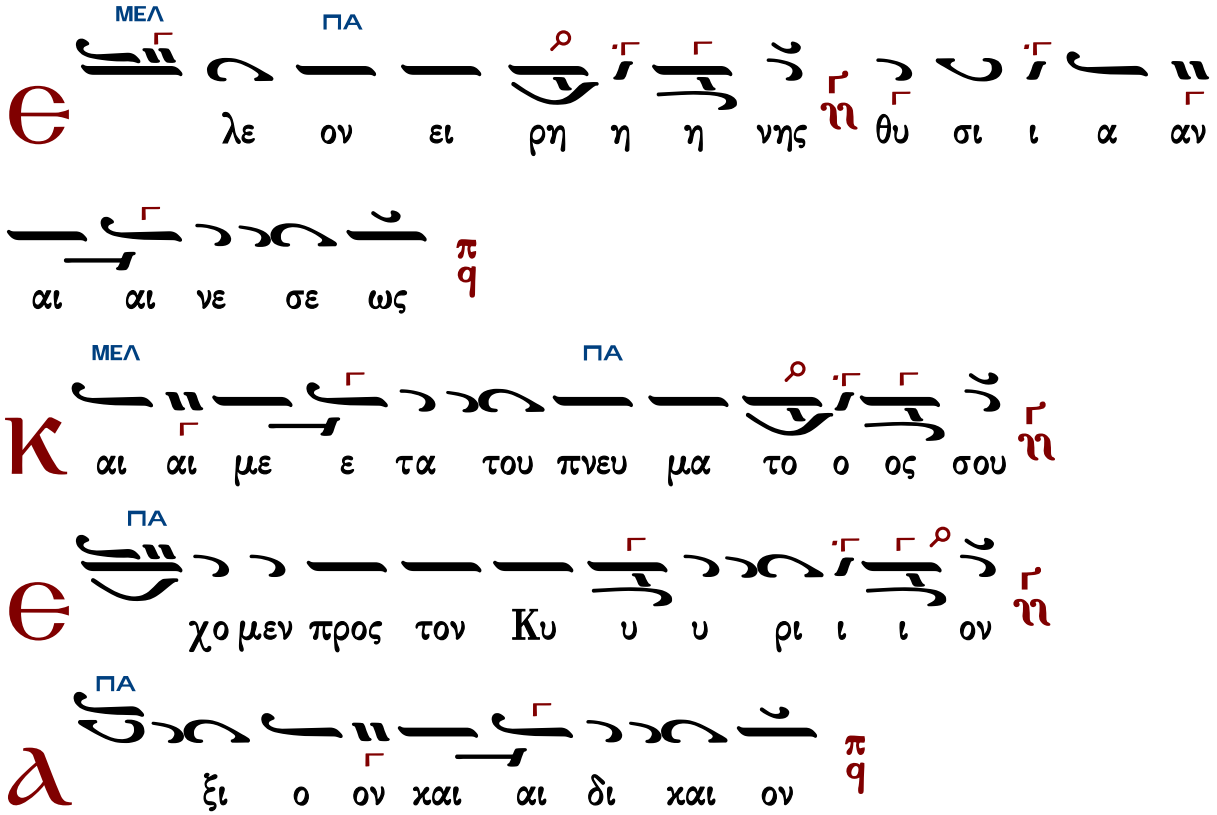

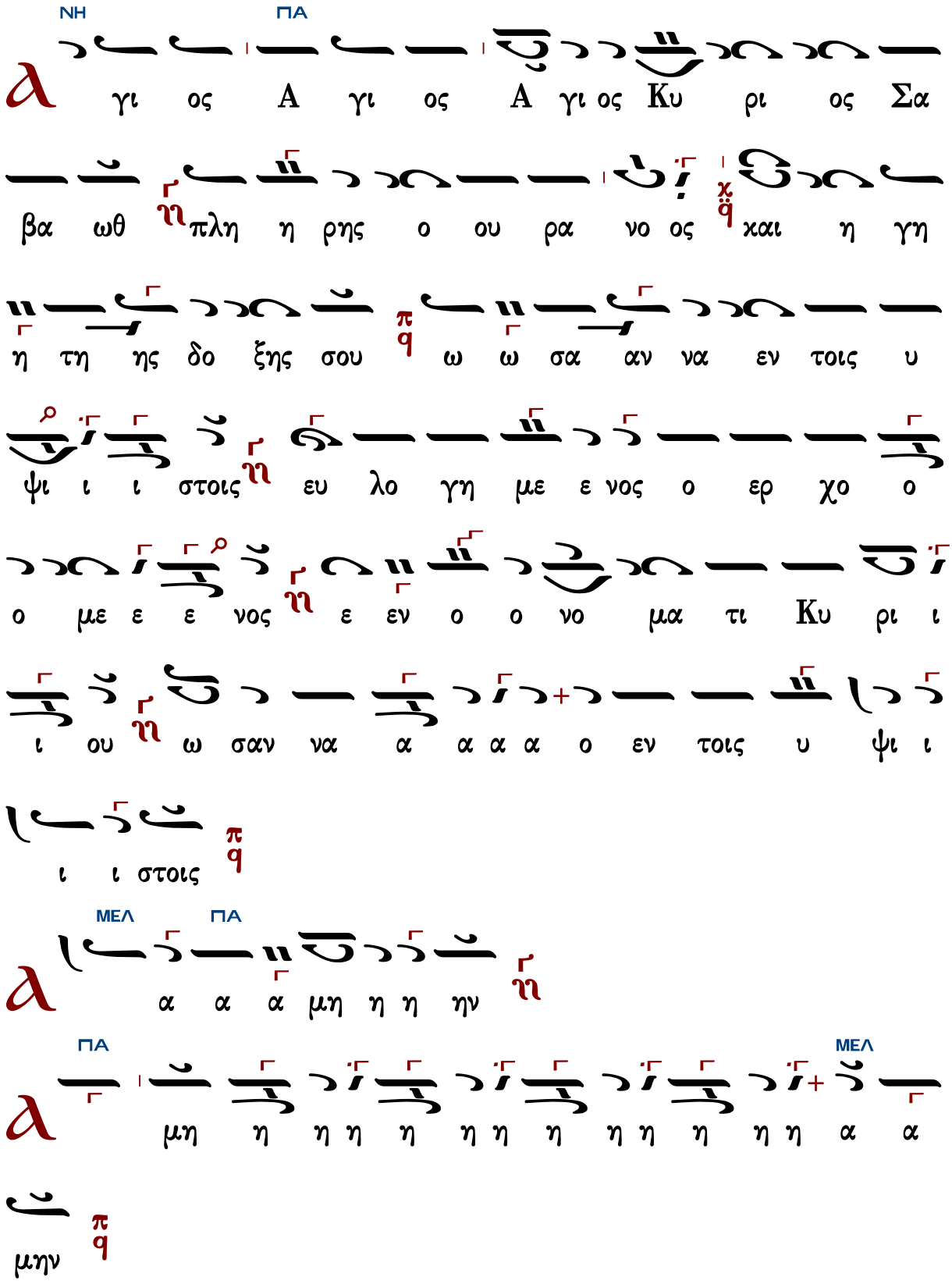
ΝΗ
ΠΑ
γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σα
βα ωθ πλη η ρης ο ου ρα νο ος και η γη
η τη ης δο ξης σου ω ω σα αν να εν τοις υ
ψι ι ι στοις ευ λο γη με ε νος ο ερ χο ο
ο με ε ε νος ε εν ο ο νο μα τι Κυ ρι ι
ι ου ω σαν να α α α α ο εν τοις υ ψι ι
ι ι στοις
ΜΕΛ
ΠΑ
α α α μη η η ην
ΠΑ
ΜΕΛ
μη η η η η η η η η η η η η α α
μην

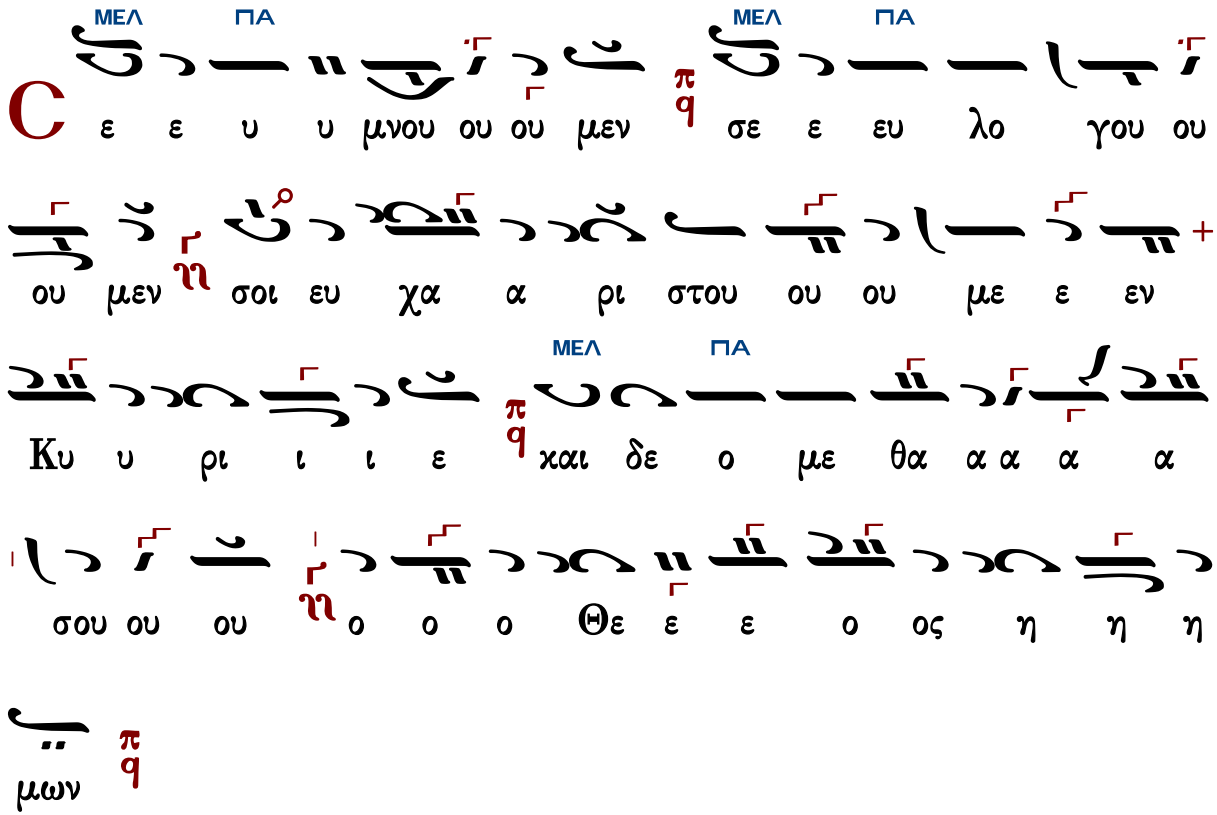

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος ⸗ Πα

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.240#

Δι σὲ ὕφεση

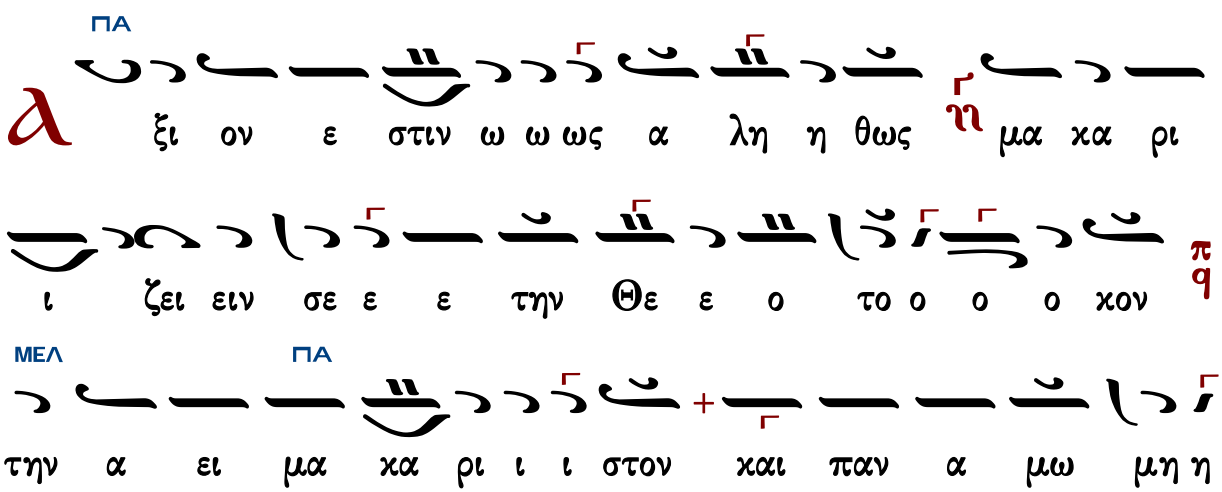

η τον ηι και μη τε ε ρα του ου Θε ου ου η

ΜΕΛ ΠΑ

η η μων πq την τι μι ω τε ε ε ραν των Χε

ρου ου βιμ ηι και εν δο ξο τε ε ε ρα αν ηι α συγ

ΜΕΛ ΠΑ

χρι ι ι τως των Σε ε ρα α α φιμ πq την α δι

α φθο ο ο ο ο ο ο ο ρω ως ηι Θε ο ον Λο γον

τε χου ου ου ου σαν πq την ον τως Θε ο ο ο το

ΜΕΛ ΠΑ

ο ο ο χον σε ε ε ε με ε ε γα λυ υ υ νο ο

ο ο με ε ε εν πq

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι... — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος πq Πα χ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννης
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.328#

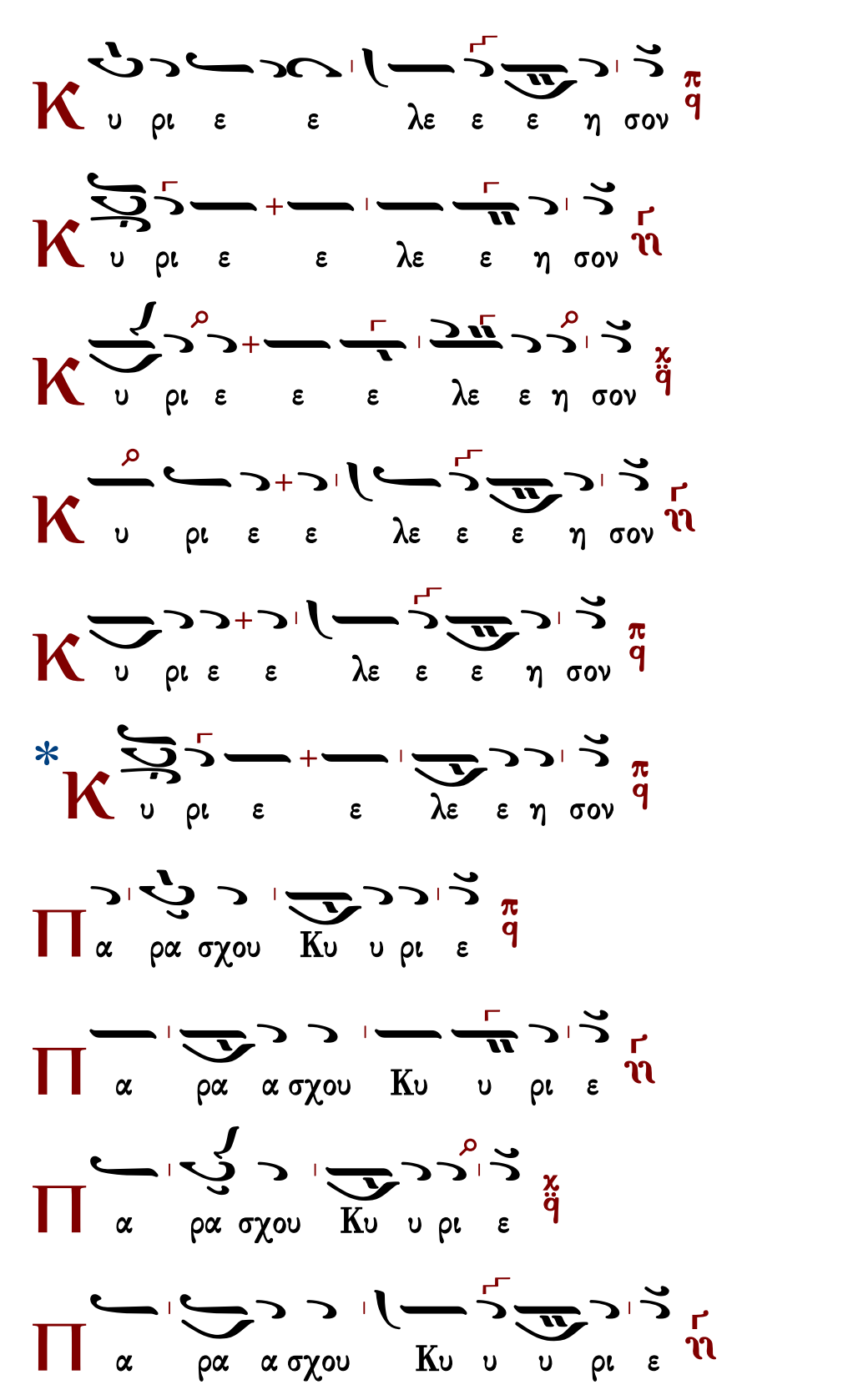
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε ε ε λε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
* Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ε

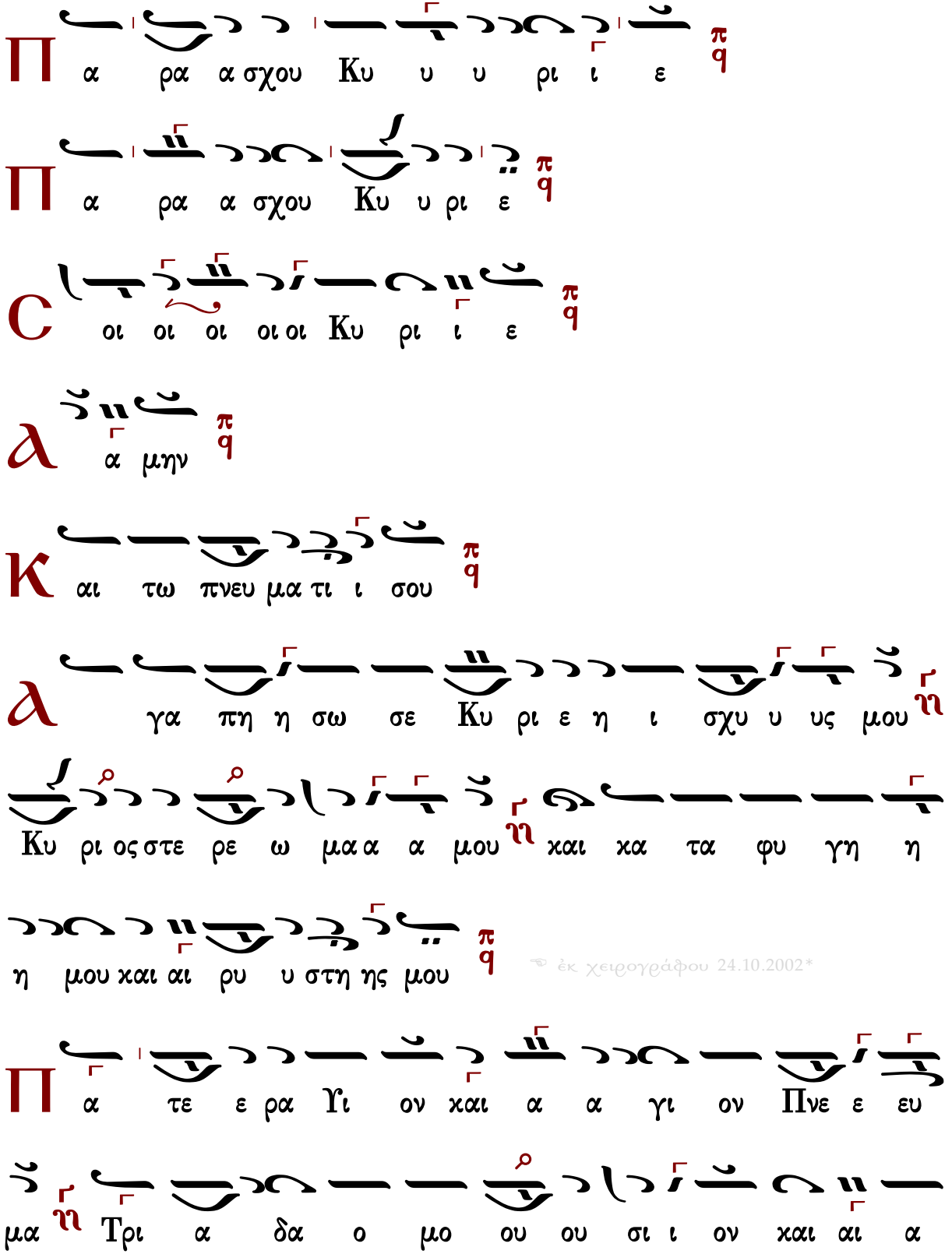
Π α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ι ε π q
Π α ρα α σχου Κυ υ ρι ε π q
C οι οι οι οι οι Κυ ρι ι ε π q
α α μην π q
Κ αι τω πνευ μα τι ι σου π q
α γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υ υς μου η
Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α μου η και κα τα φυ γη η
η μου και αι ρυ υ στη ης μου π q
☜ ἐκ χειρογράφου 24.10.2002*
Π α τε ε ρα Υι ον και α α γι ον Πνε ε ευ
μα η Τρι α δα ο μο ου ου σι ι ον και αι α

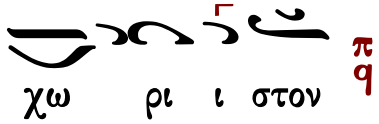

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

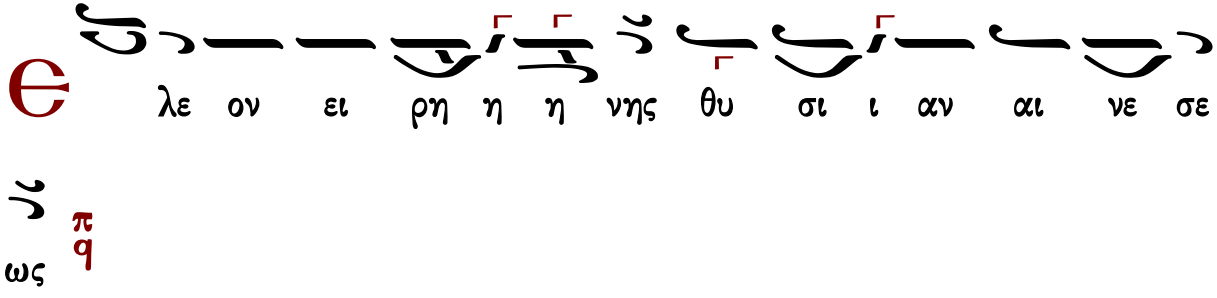

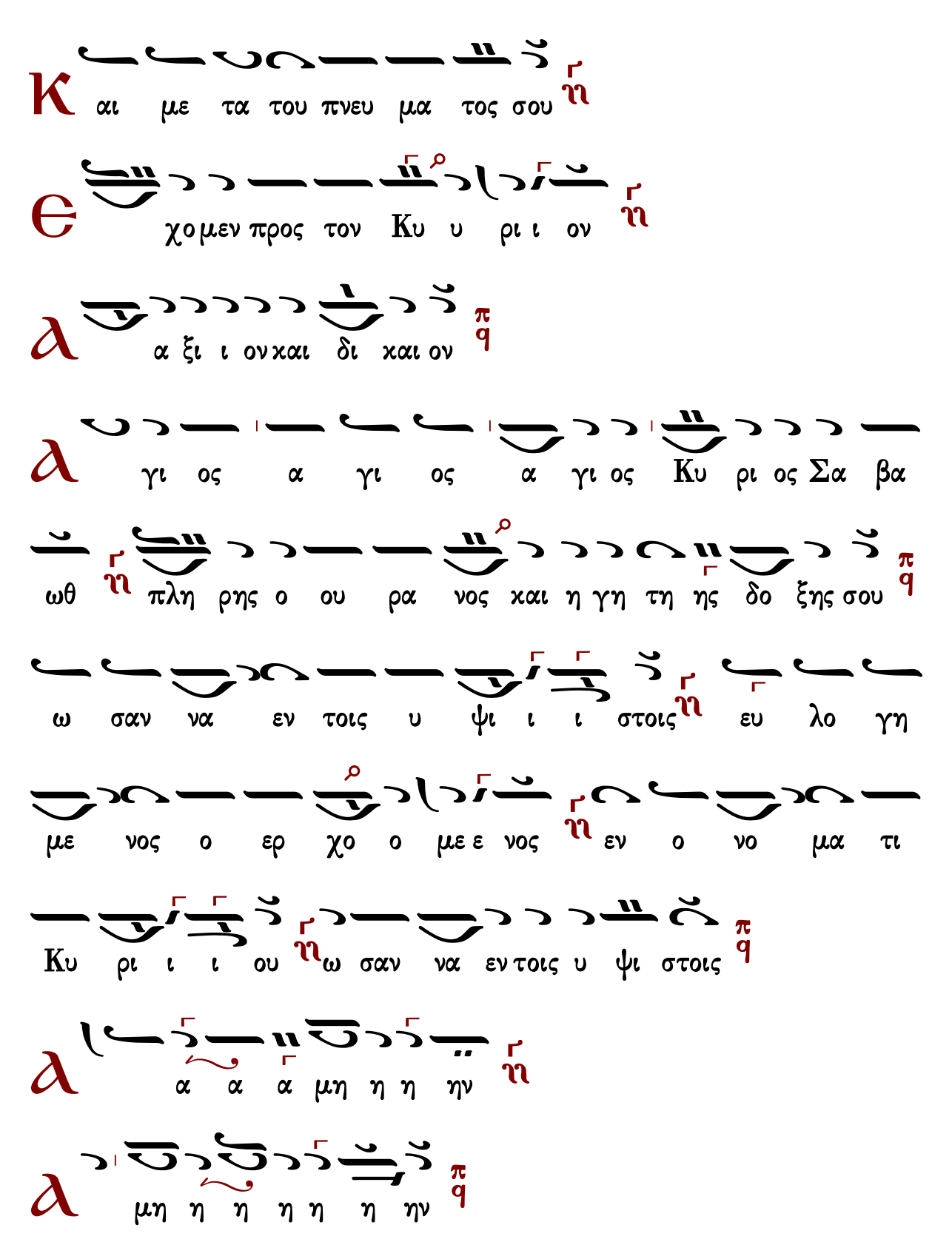
κ αι με τα του πνευ μα τος σου
ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ι ον
α ξι ι ον και δι και ον
α γι ος α γι ος α γι ος Κυ ρι ος Σα βα
ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη τη ης δο ξης σου
ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις ευ λο γη
με νος ο ερ χο ο με ε νος εν ο νο μα τι
Κυ ρι ι ι ου ω σαν να εν τοις υ ψι στοις
α α α μη η η ην
μη η η η η η ην

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

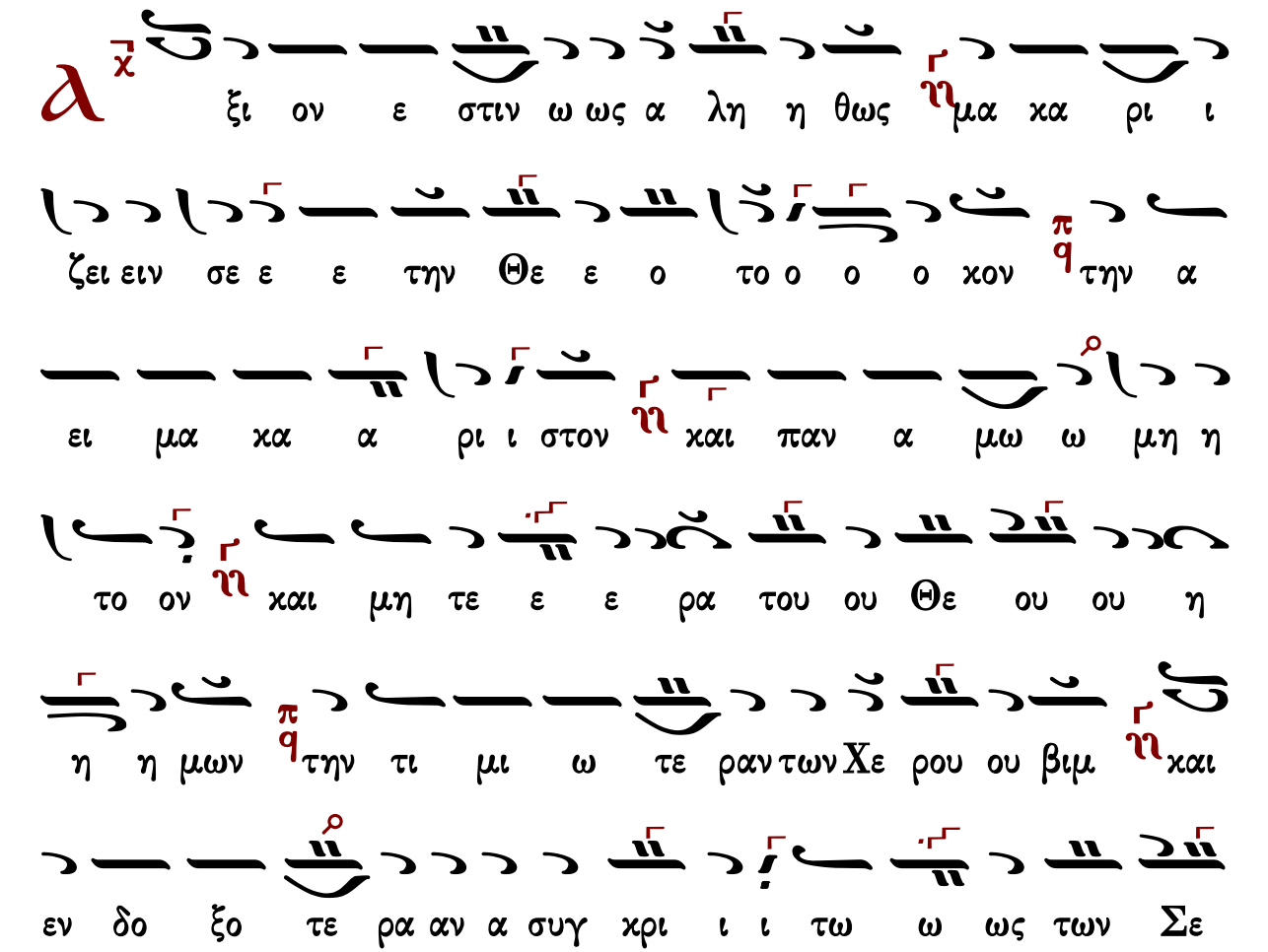

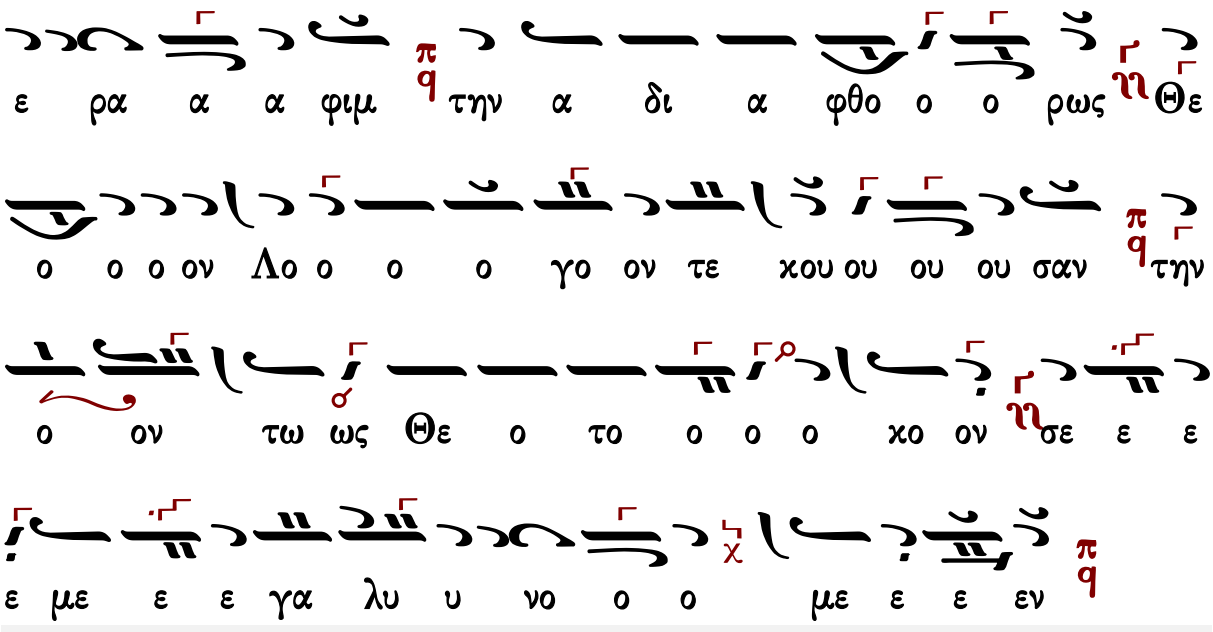

Γεωργίου Καρακάση

Ἦχος Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.101*

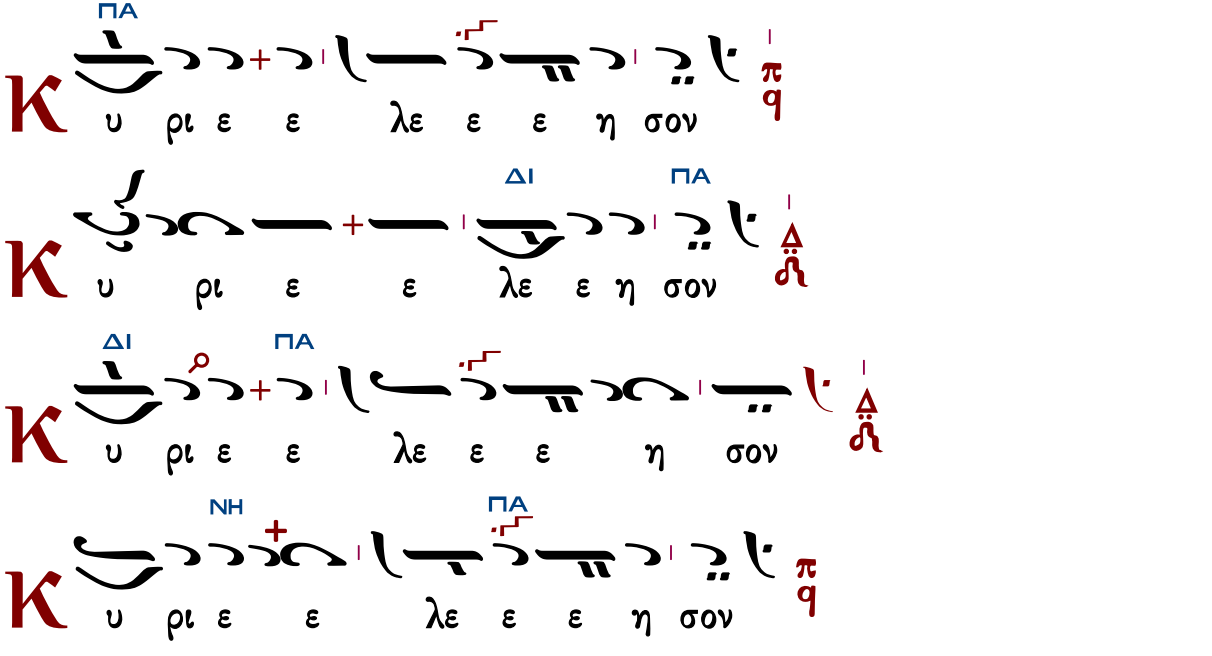

Π α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε π q

Π α ρα α σχου ου ΔΙ Κυ υ ΠΑ ρι ε Δ

Π ΠΑ α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε π′ q

Π ΠΑ α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε Δ

Π ΠΑ α ρα α ΝΗ σχου ου ΠΑ Κυ υ ρι ε π q

ΝΗ ΠΑ μην π q

Κ ΠΑ αι τω πνευ μα τι ι σου π q

Δ χ ΠΑ γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς μου Δ

ΔΙ Κυ ρι ος στε ρε ω μα ΠΑ α μου Δ και κα τα

φυ γη η η η μου ου ου και αι ρυ υ στη η η ης μου π q

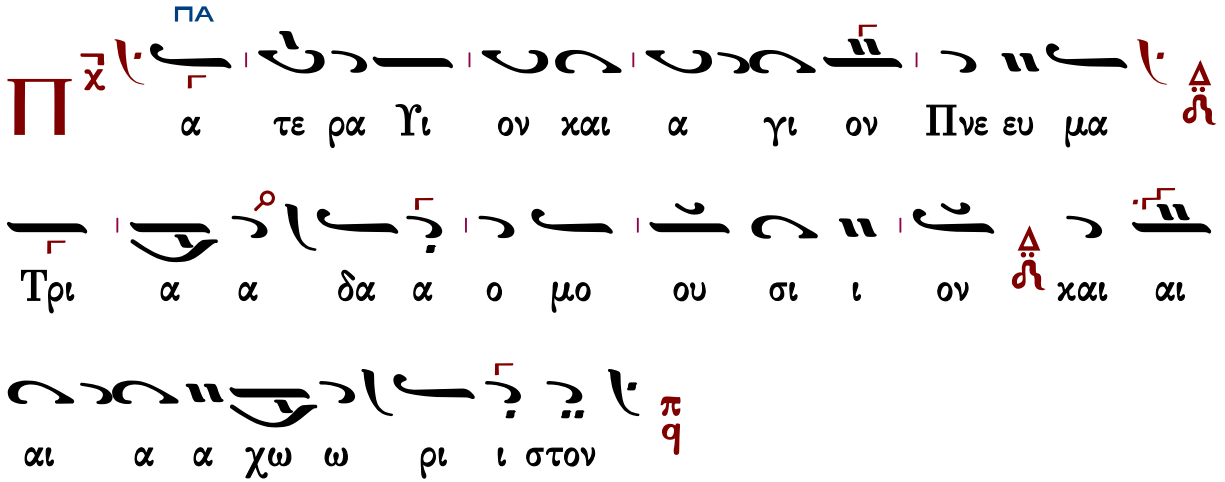

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

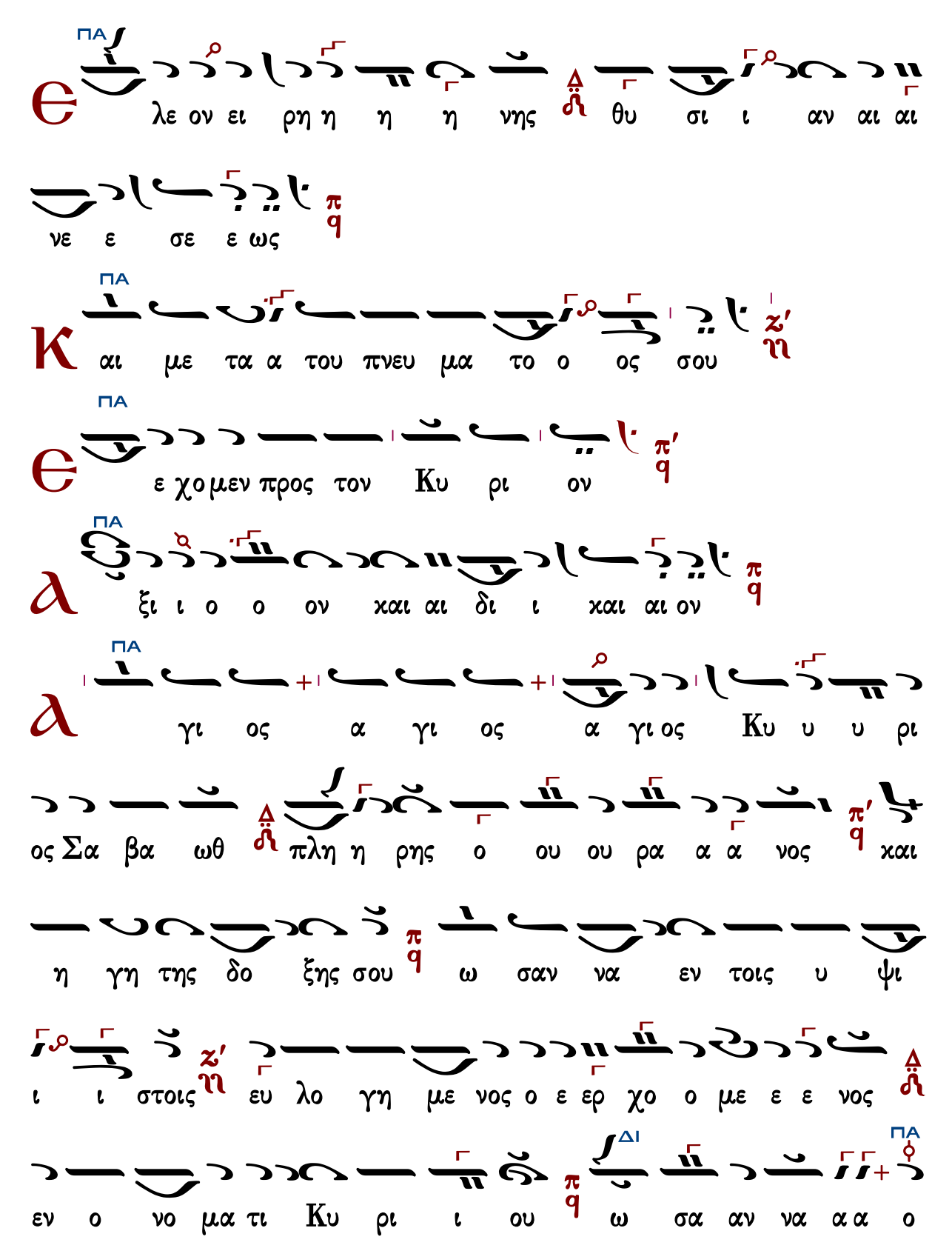
ΠΑ
Є
λε ον ει ρη η η η νης θυ σι ι αν αι αι
νε ε σε ε ως
ΠΑ
Κ
αι με τα α του πνευ μα το ο ος σου
ΠΑ
Є
ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον
ΠΑ
ϧ
ξι ι ο ο ον χαι αι δι ι χαι αι ον
ΠΑ
ϧ
γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ υ ρι
ος Σα βα ωθ πλη η ρης ο ου ου ρα α α νος χαι
η γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι
ι ι στοις ευ λο γη με νος ο ε ερ χο ο με ε ε νος
ΔΙ
ΠΑ
εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου ω σα αν να α α ο

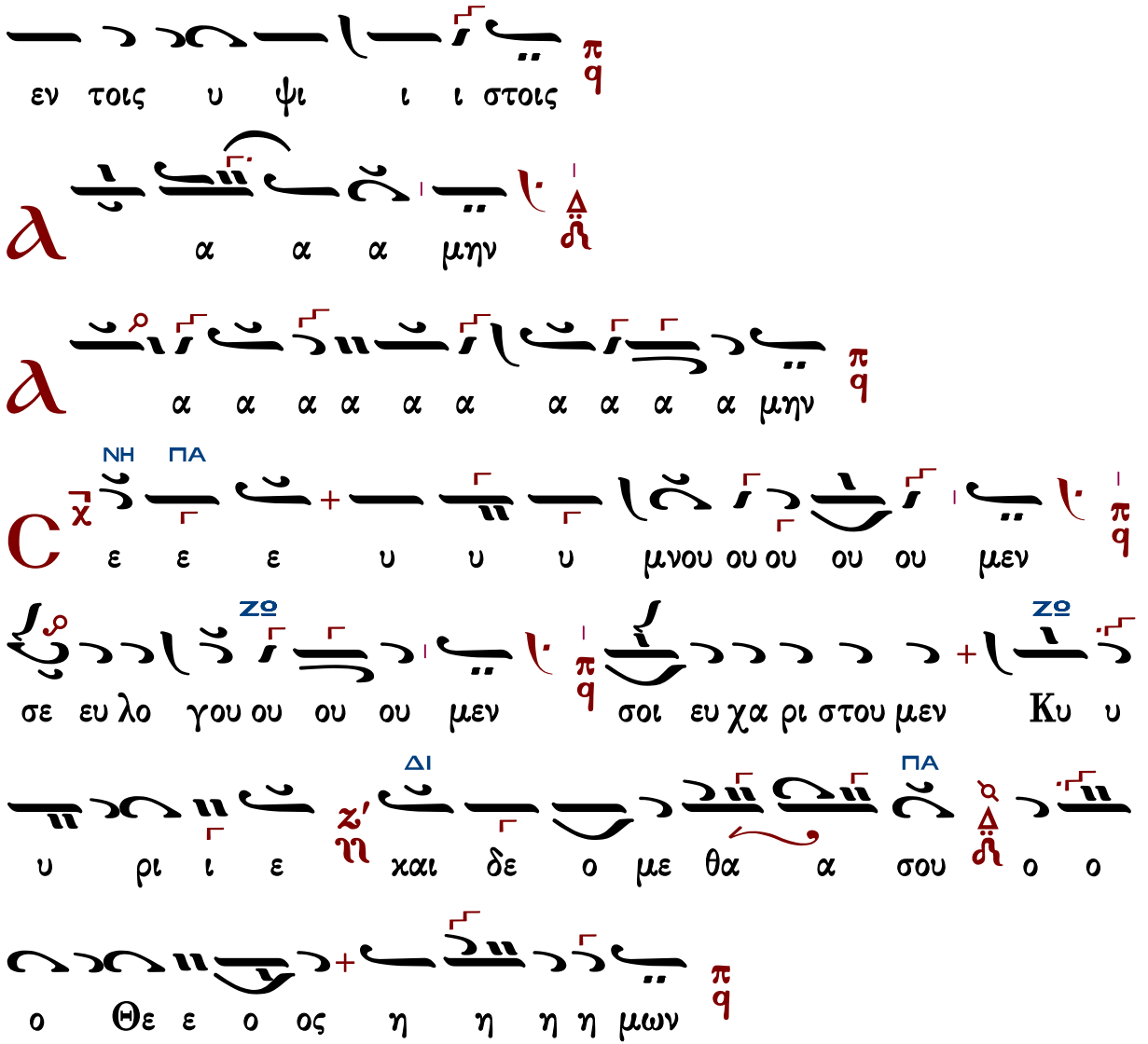

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

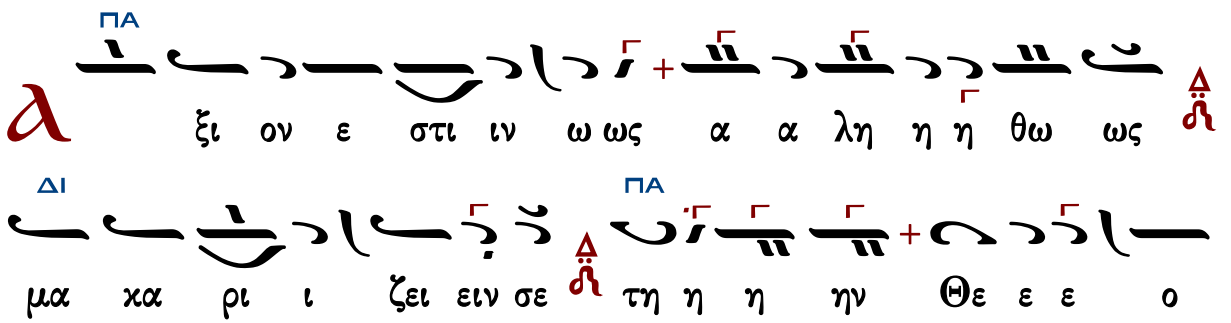

στον ι ρι χα μα ει α την π/q χον ο ο ο ο το ο ο

ΔΙ ΠΑ

μη και Δ/ο και ον ο ο ο το η η μη ω μω α αν πα και

η η ου ου ου ου ε ε ε Θε ου ου τα α α ρα ε ε τε

ραν ε ε ε ε τε ε ε ω μι ι τι ην τη π/q ι ν ον ων μω

+ο δο ο εν ε και Δ/ο μι βι ου ου ου ρου ε ε ΠΑ ΝΗ χε Χ των

ε ε ε δο ο εν ε ε ε τε ε ε ο ο ξο ο ο ξο ε ε ε τε ο ο ξο

ων ω ω ως τω ι ι ι ι χρι υγ συ α Δ/ο αν α α ρα

ι δι α ην τη π/q ι ν ον ΝΗ φι ιμ α ρα ε ε ε Σε

Λο ον Θε Δ/ο ως ω ρω ο ο ο ο ο φθο α α ΠΑ

τη ον ο ο ο ο ο γο ον τε ε ε χου ου ου ου σαν π/q τη

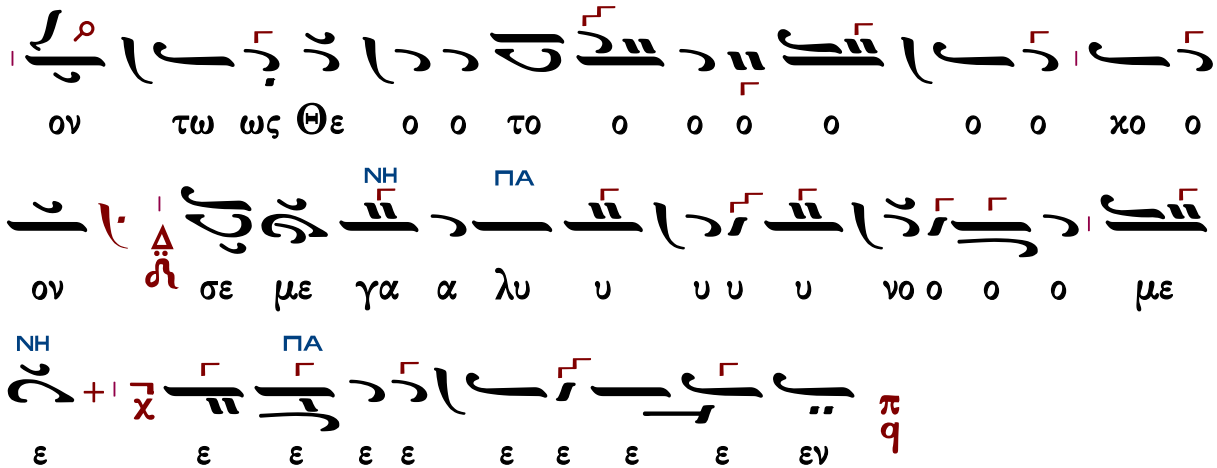

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος ⸗ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.127*

παθητικός

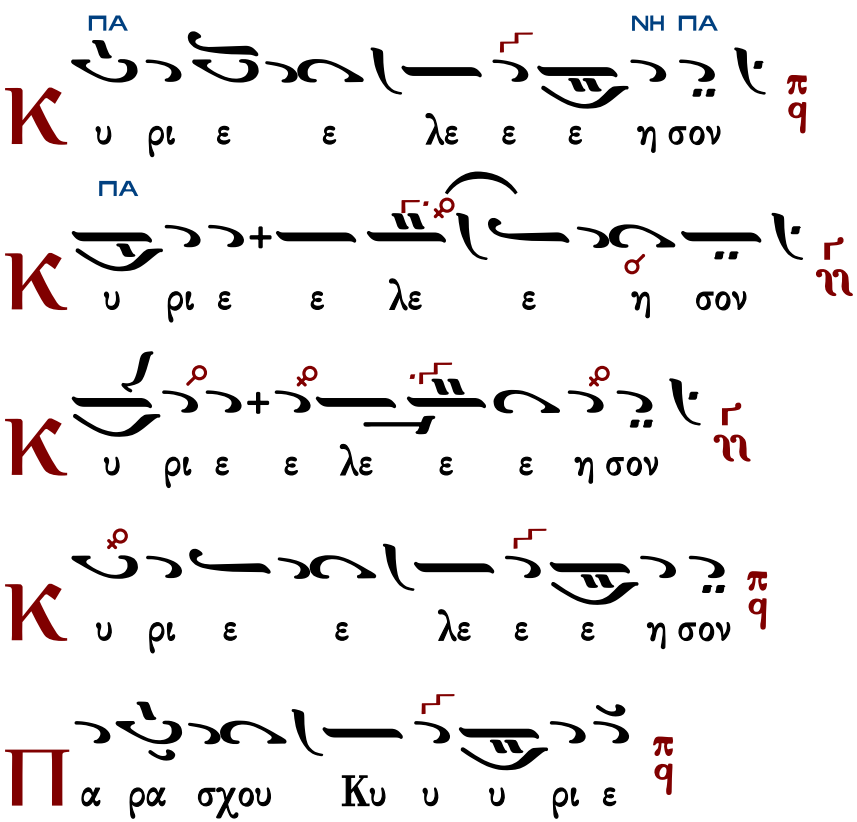

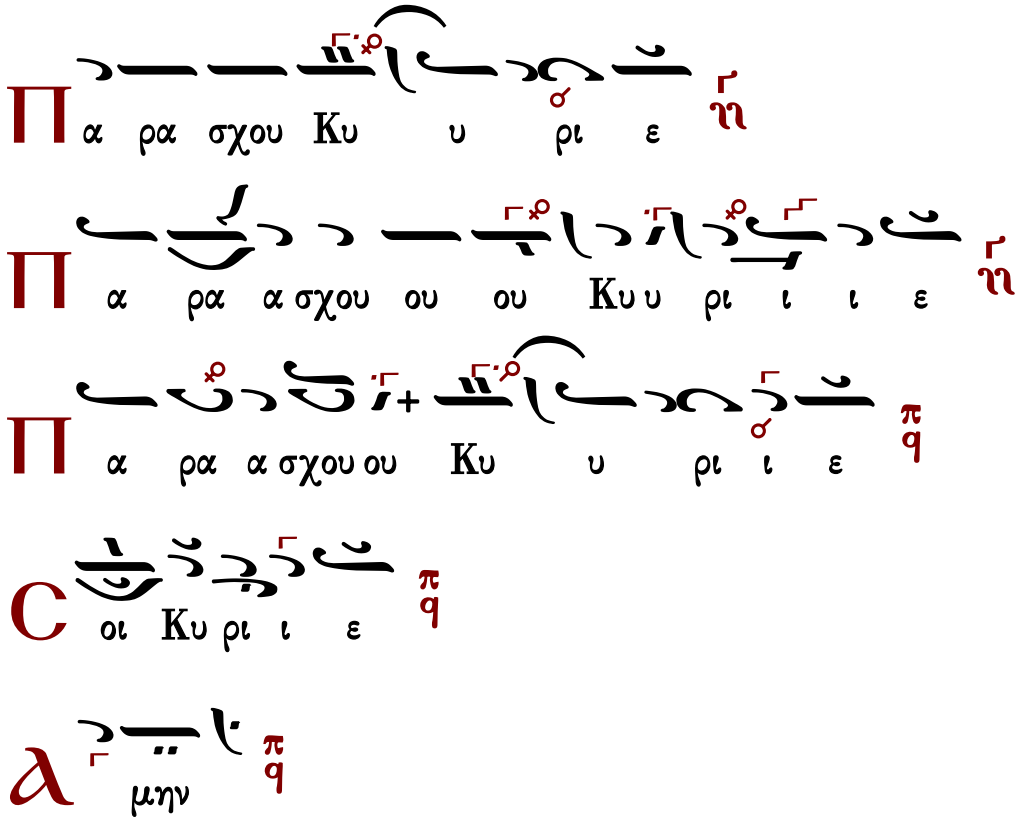

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Πα

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.238#

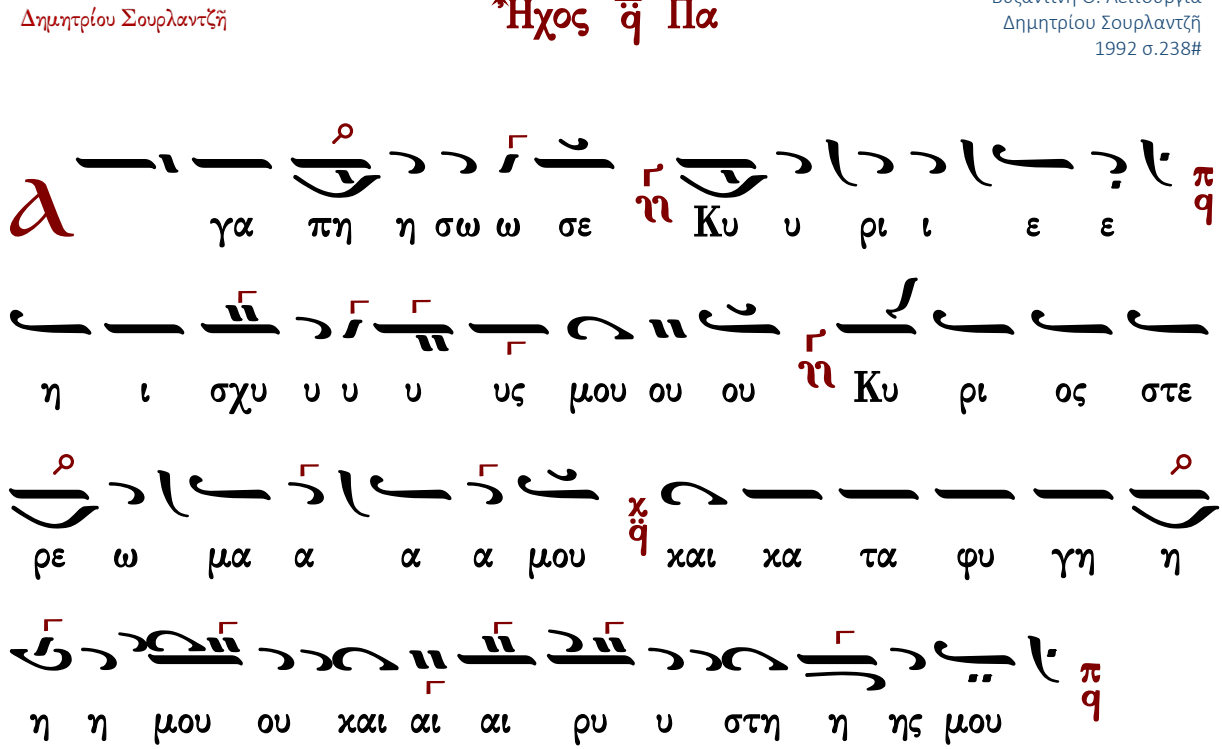

Ἦχος ⸗ Πα

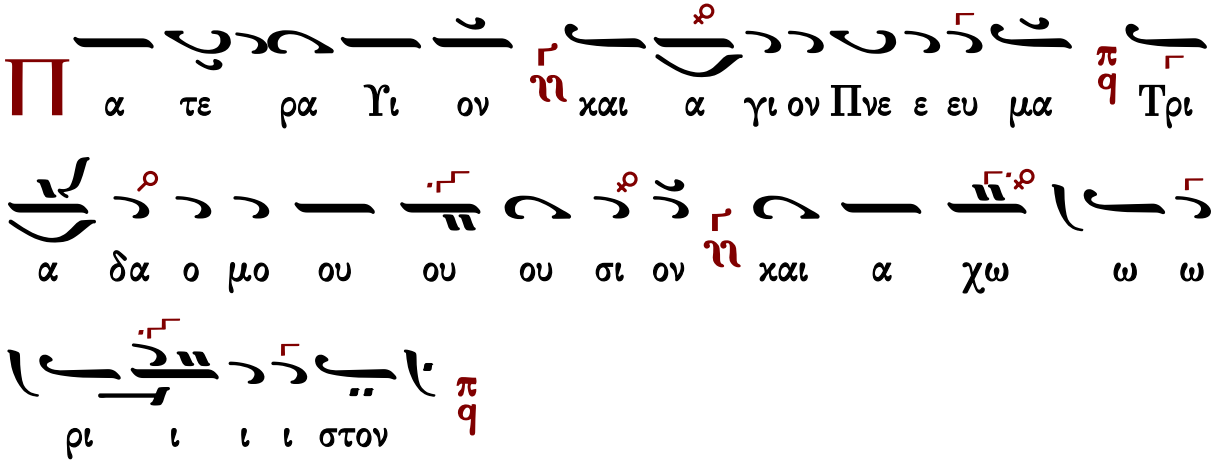

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

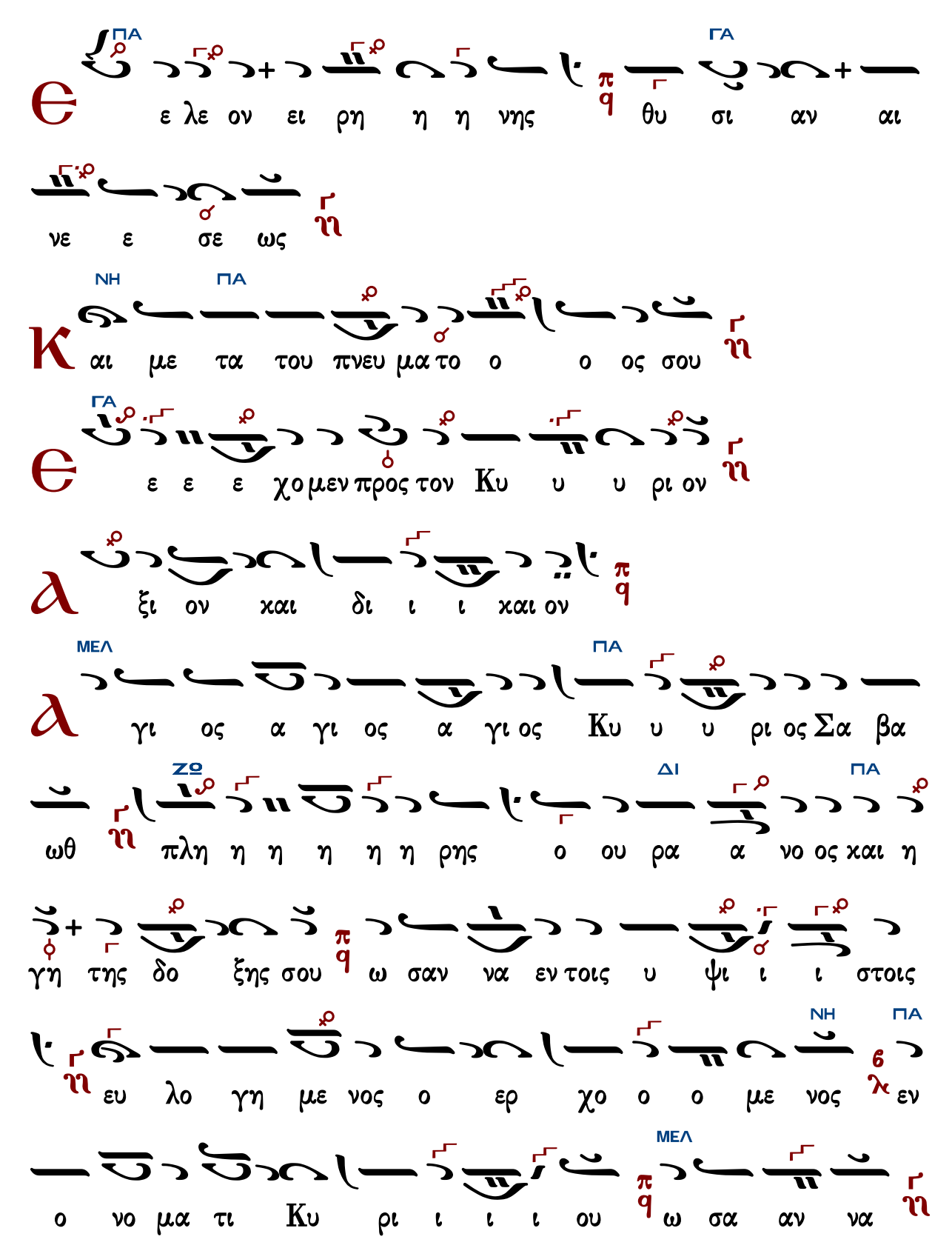
ΠΑ ΓΑ
ε λε ον ει ρη η η νης θυ σι αν αι
νε ε σε ως
ΝΗ ΠΑ
αι με τα του πνευ μα το ο ο ος σου
ΓΑ
ε ε ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ον
ξι ον και δι ι ι και ον
ΜΕΛ ΠΑ
γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ υ ρι ος Σα βα
ΖΩ ΔΙ ΠΑ
ωθ πλη η η η η η ρης ο ου ρα α νο ος και η
γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις
ΝΗ ΠΑ
ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με νος εν
ΜΕΛ
ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ι ου ω σα αν να

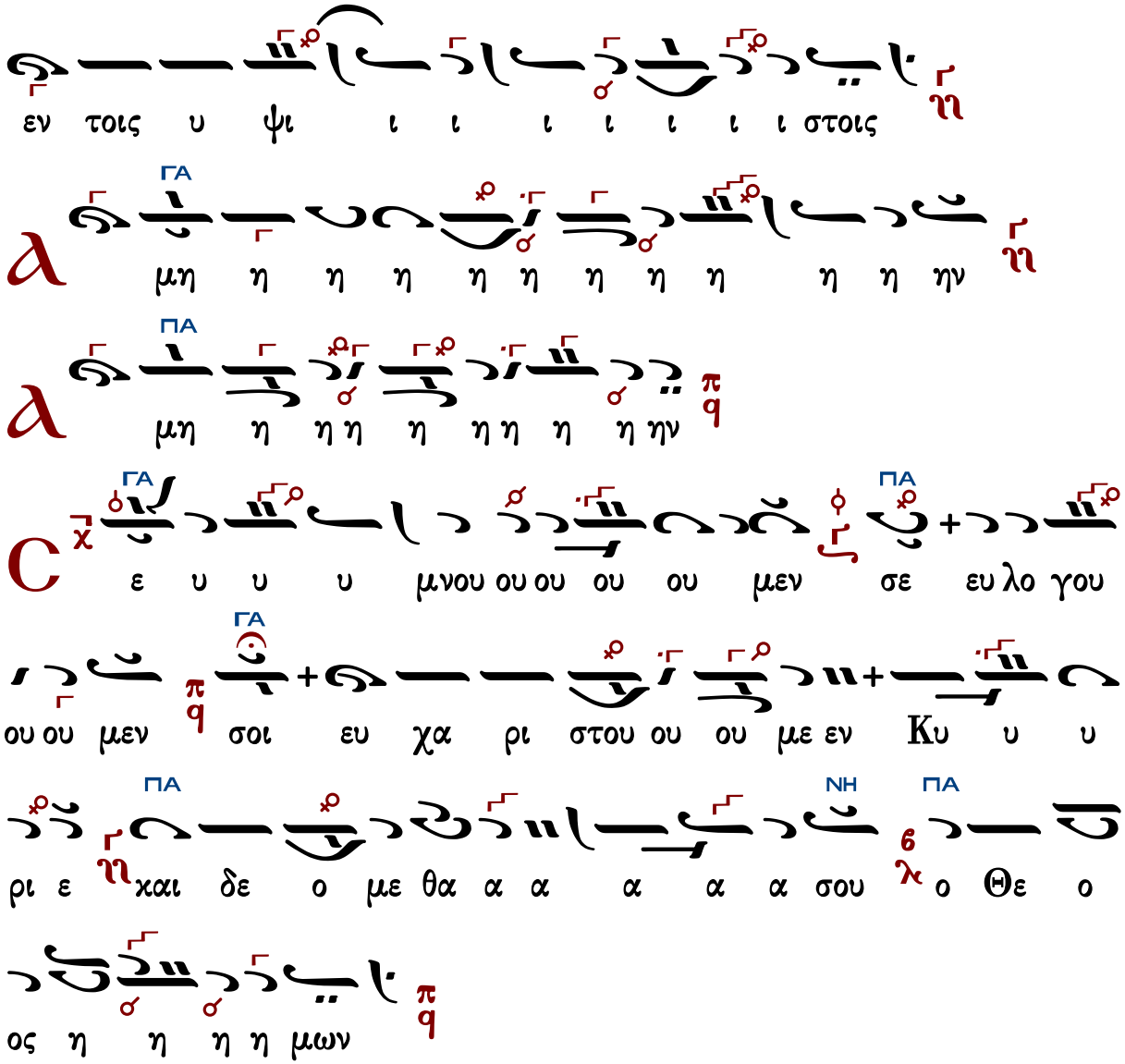

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

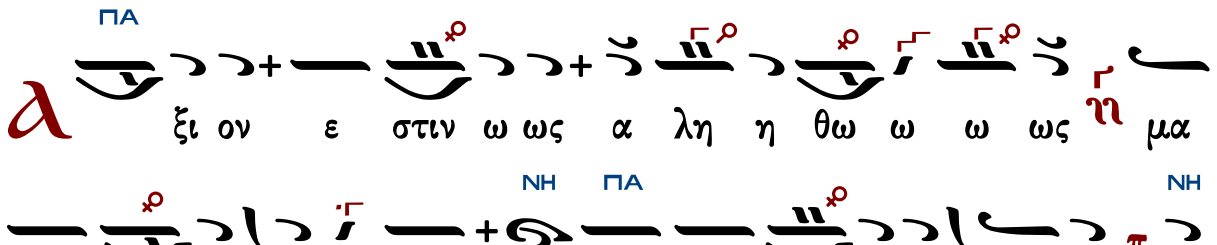

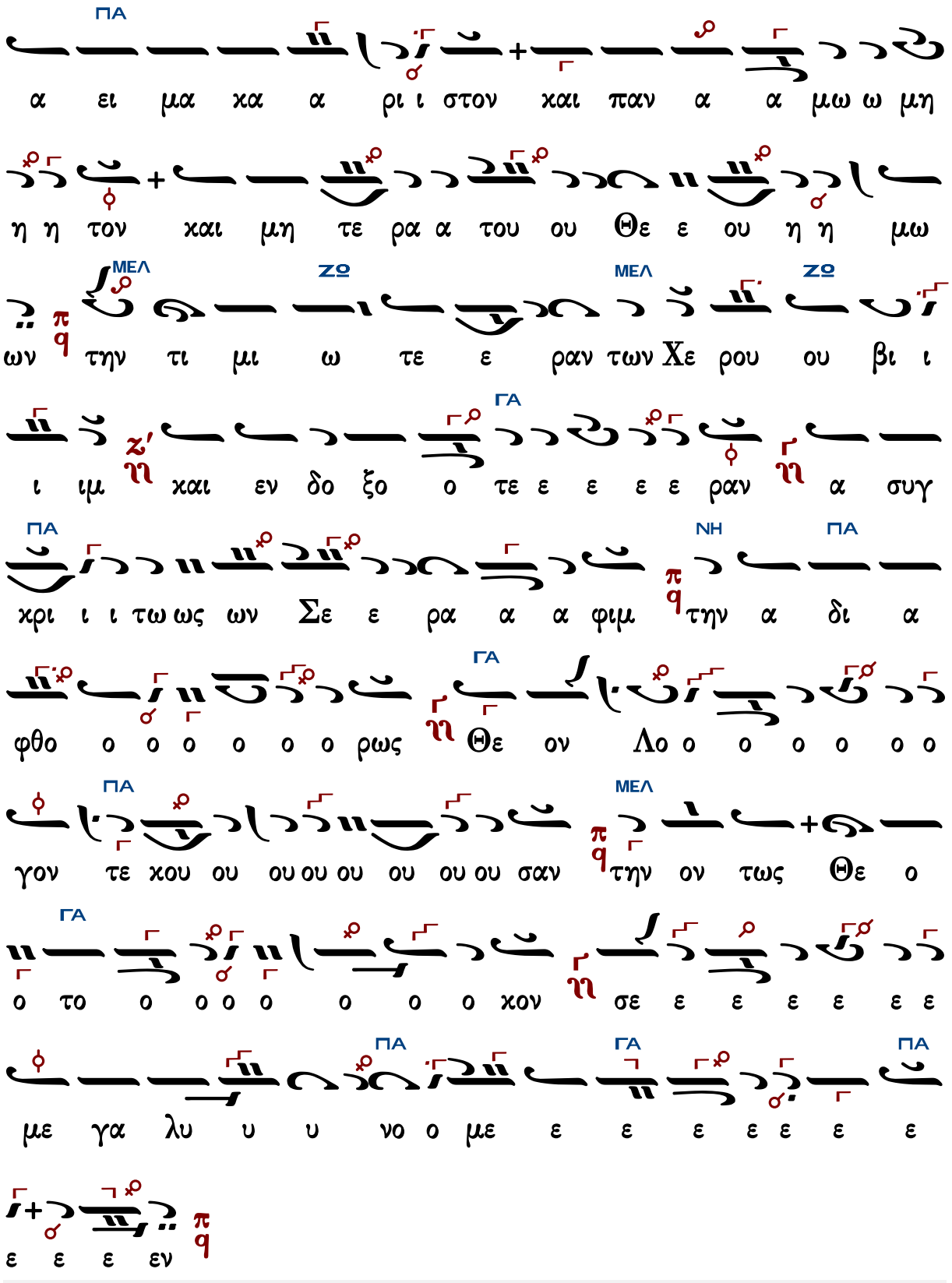
ΠΑ
α ει μα κα α ρι ι στον και παν α α μω ω μη
η η τον και μη τε ρα α του ου Θε ε ου η η μω
ΜΕΛ ΖΟ ΜΕΛ ΖΟ
ων π q τη ν τι μι ω τε ε ραν των Χε ρου ου βι ι
ΓΑ
ι ιμ ζ' η και εν δο ξο ο τε ε ε ε ε ραν η α συγ
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
χρι ι ι τω ως ων Σε ε ρα α α φιμ π q τη ν α δι α
ΓΑ
φθο ο ο ο ο ο ο ρως η Θε ον Λο ο ο ο ο ο ο
ΠΑ ΜΕΛ
γον τε χου ου ου ου ου ου ου ου σαν π q τη ν ον τως Θε ο
ΓΑ
ο το ο ο ο ο ο ο ο χον η σε ε ε ε ε ε ε
ΠΑ ΓΑ ΠΑ
με γα λυ υ υ νο ο με ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε εν π q

Ἦχος ⸎ ⸏ Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

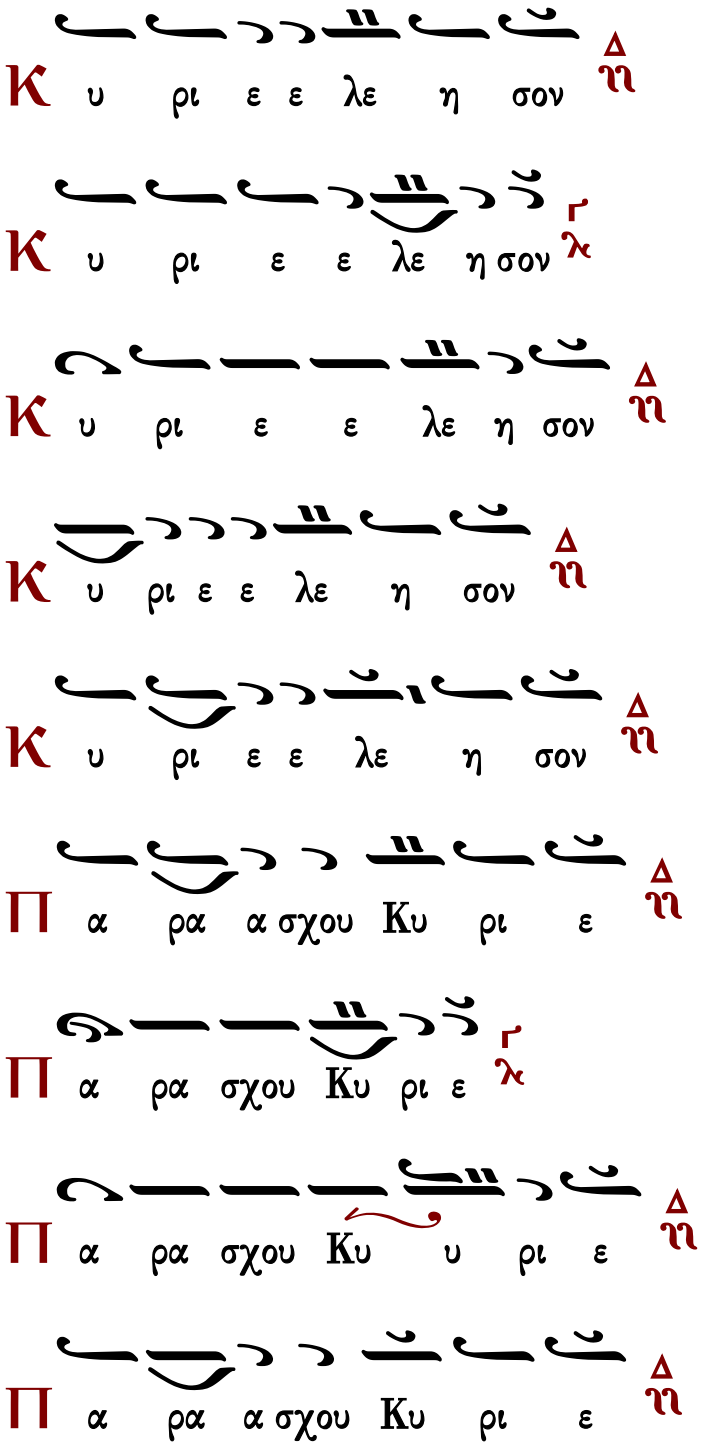

Π α ρα α σχου Κυ ρι ε

C οι οι οι Κυ ρι ε

α μην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σου

Π α τε ρα Υι ον και α γι ον Πνε ευ

μα Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

ν·

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
έκ χειρογράφου 24.10.2002*

α γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υ υς

μου Κυ ρι ος στε ρε ω μα α μου και κα τα φυ γη

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἦχος δ΄ Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

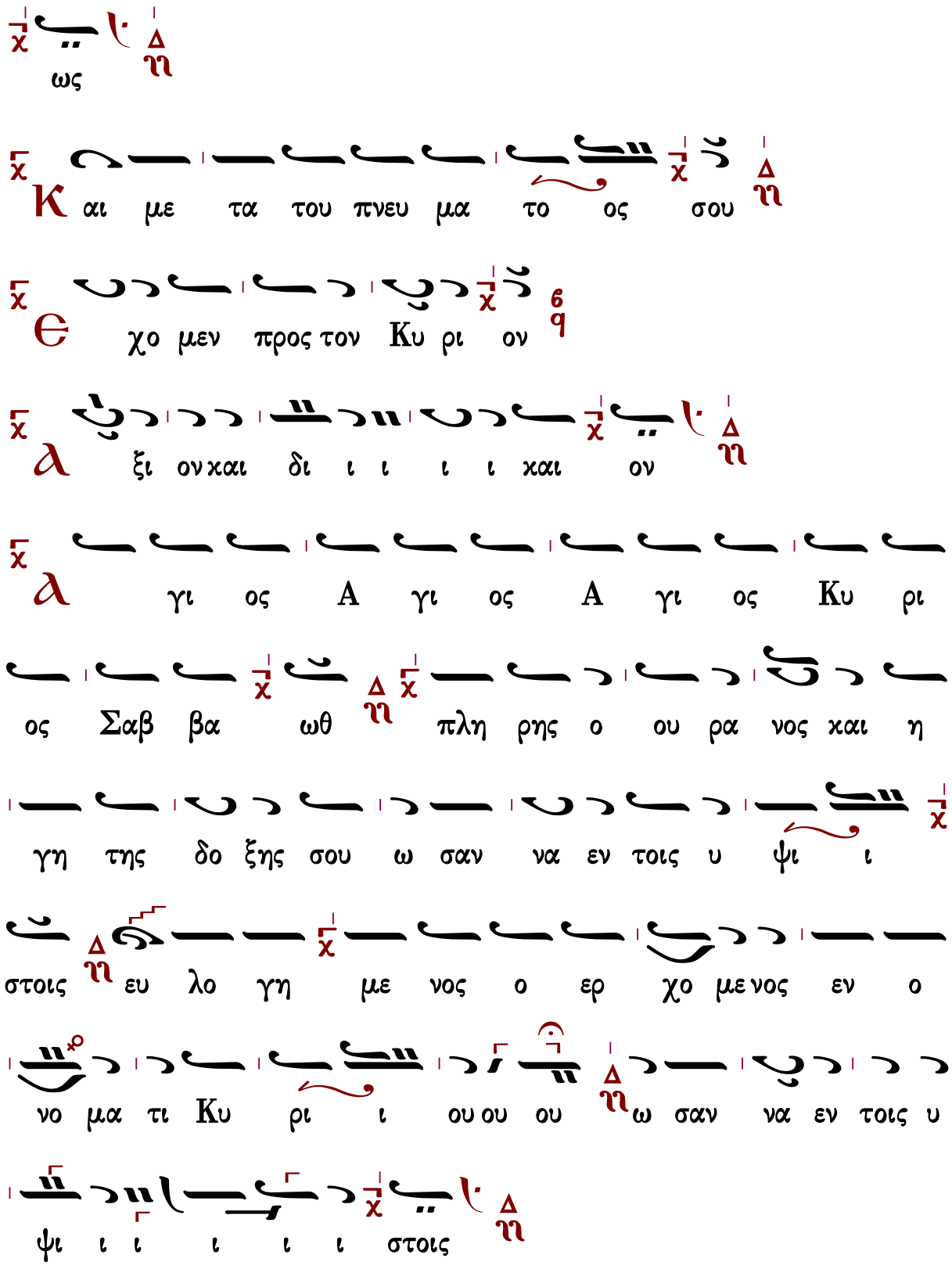
ως
Και με τα του πνευ μα το ος σου
χο μεν προς τον Κυ ρι ον
ξι ον και δι ι ι ι ι και ον
γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι
ος Σαβ βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η
γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι
στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο
νο μα τι Κυ ρι ι ου ου ου ω σαν να εν τοις υ
ψι ι ι ι ι ι στοις

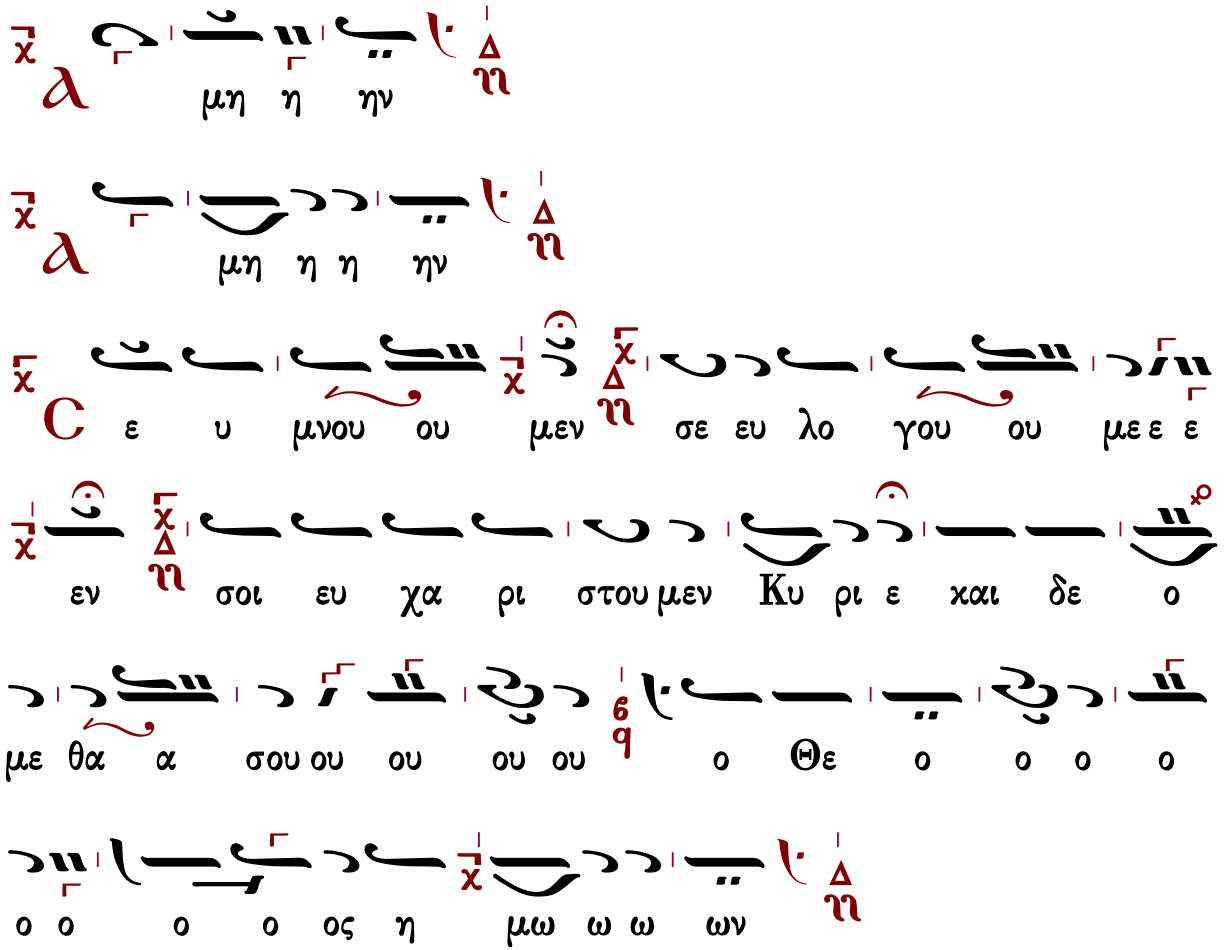

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.444#

ο το ο ο χον την α ει μα χα α ρι στο ο ον χαι

παν α μω ω μη η η το ο ον χαι αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω

ων τη η ην τι ι μι ι ι ω τε ε ε ραν

των Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ χαι αι αι

ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ρα αν α συγ χρι ι

τως των Σε ε ρα α α φι ι ι ιμ τη η

ην α α δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο

ον λο γο ον τε ε ε χου ου ου ου ου σαν τη̈ν ο ον

τω ω ως Θε ε ο το χον σε με γα λυ υ νο ο

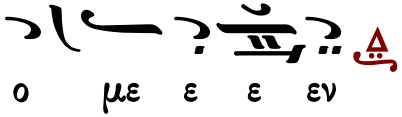

Κοινωνικὸ ἦχος α΄

Πέτρου Μπερεκέτη (ἀκμὴ περ. 1680-1710/1715)

μετενεχθὲν εἰς τὴν νέαν τῆς μουσικῆς μέθοδον παρὰ Γρηγορίου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ⸎ Κε

Χαραλάμπους Καρακατσάνη
Βυζαντινή Ποταμηΐς
τόμος Ε΄ 2017 σ.748/352#

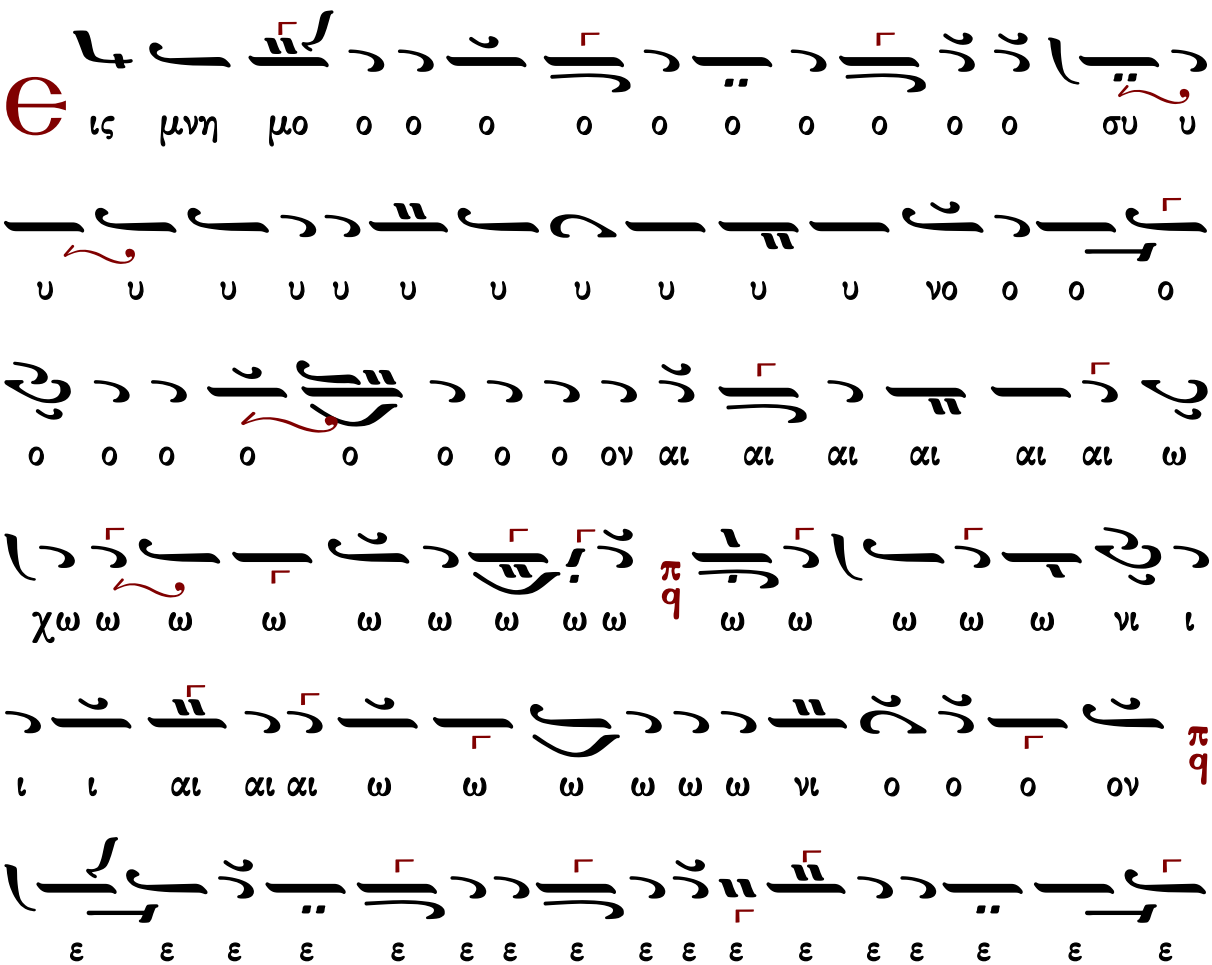

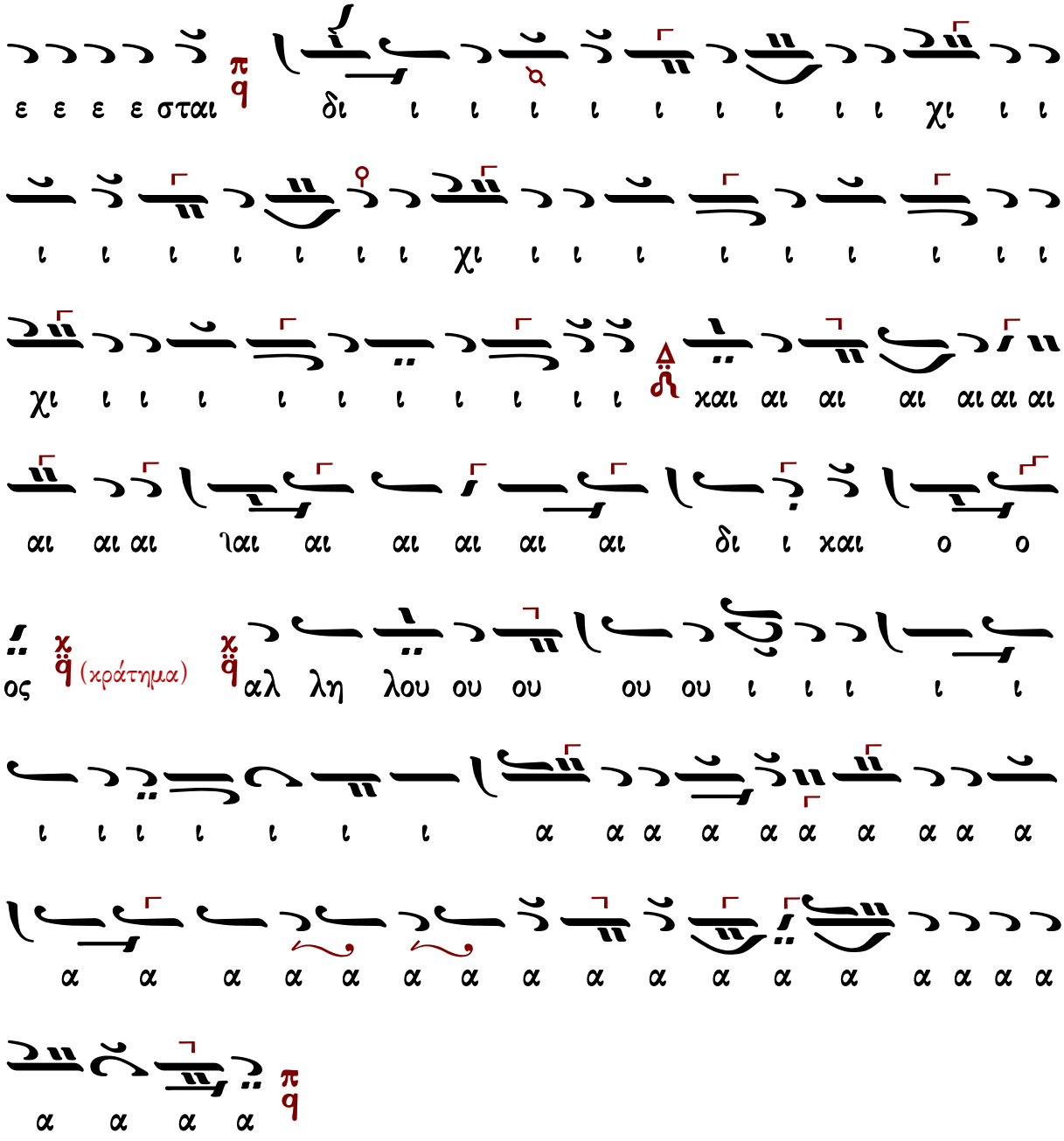

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου (1730-1777)

Ἦχος ϛ̈ Πα

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
Ταμείον Ανθολογίας
τόμος Β 1824 σ.267/851*

ι ι ιν ω ω ω ια ι ι ι ι ιν ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ια ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

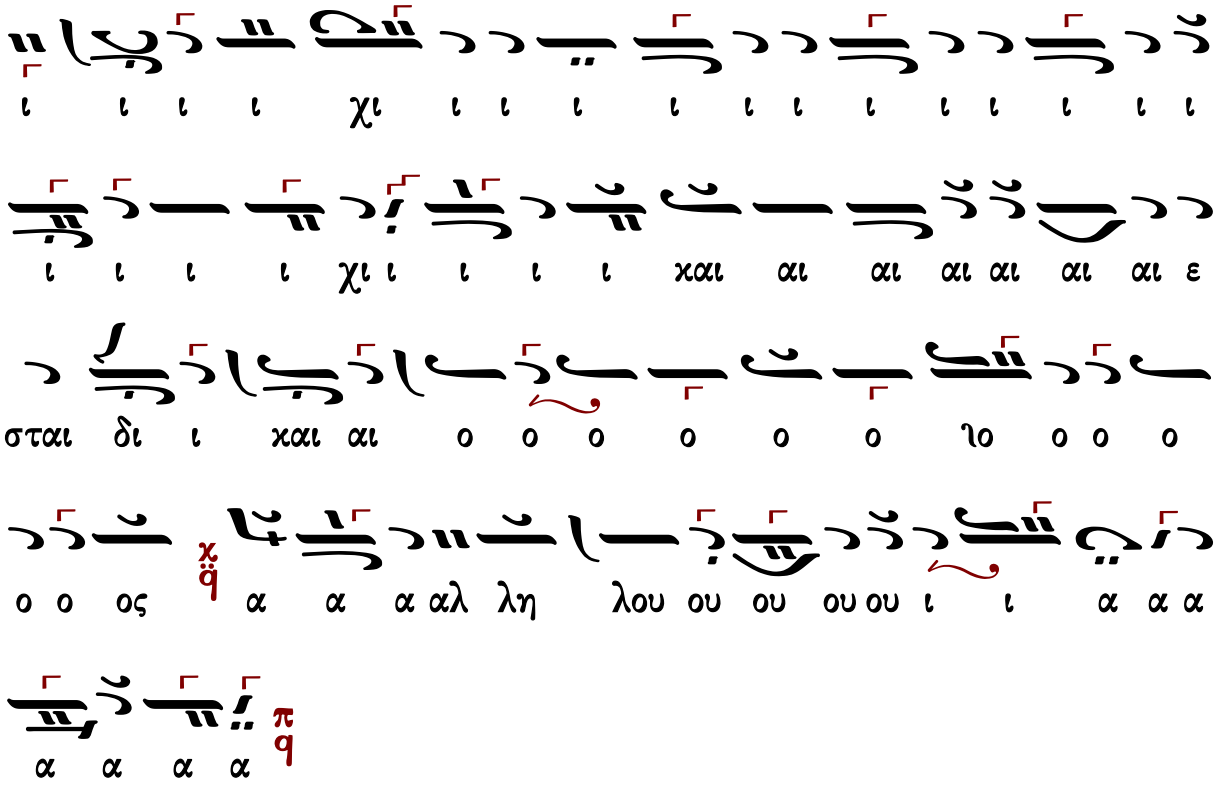

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (†1821)

Ἦχος ⸗ q Πα

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
1909, σ.455#

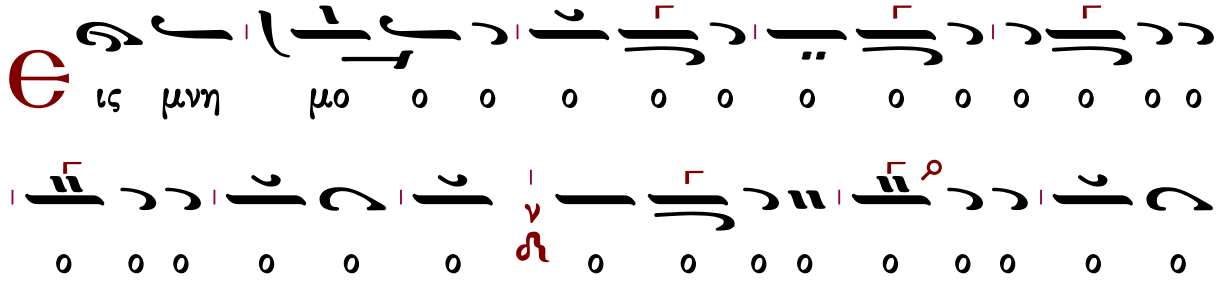

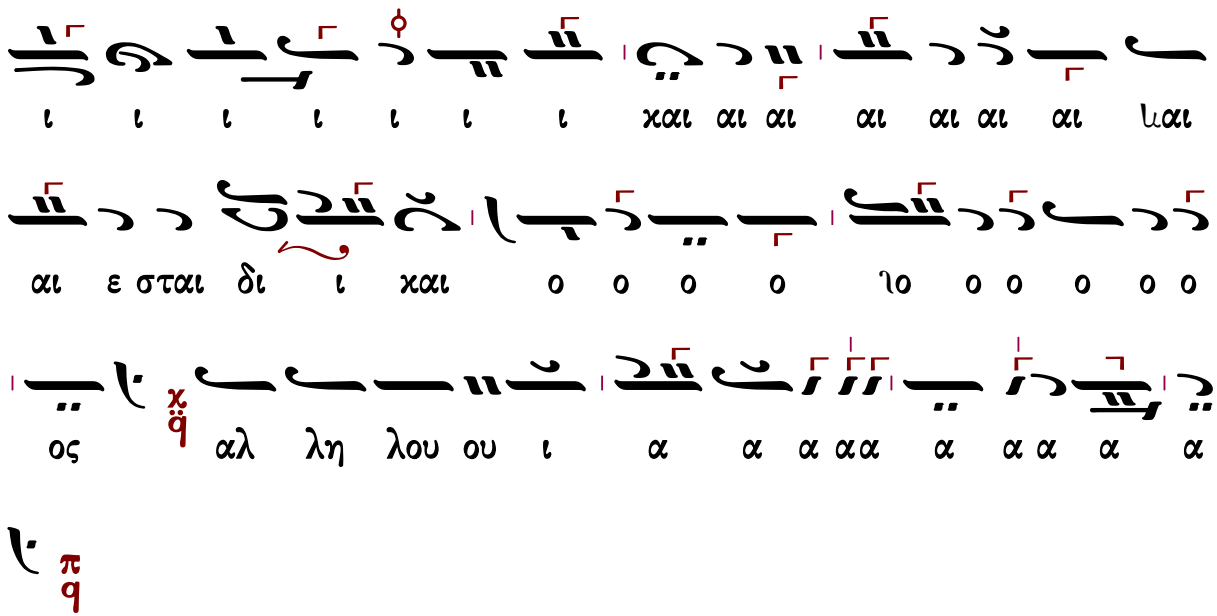

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

μίμηση Αἰνεῖτε Φωκαέως (ἐκ τοῦ χειρογράφου Μονῆς Διονυσίου, Κώδ. 831 φ.37α)

Ἦχος δ Πα

Κοινωνικών Εκλογάριον
Μονή Αγίου Διονυσίου
Άγιον Όρος 2002 σ.105#

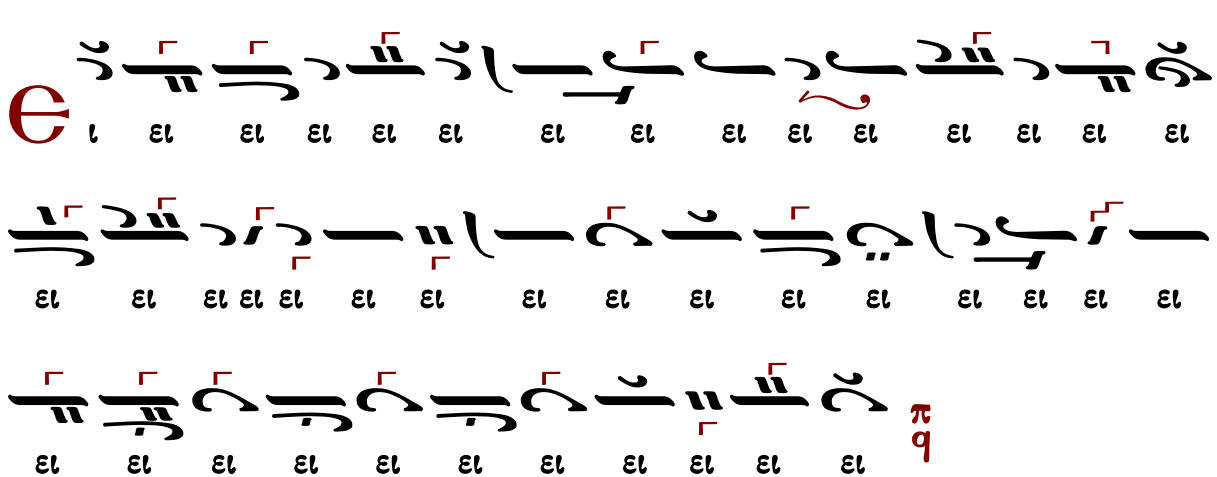

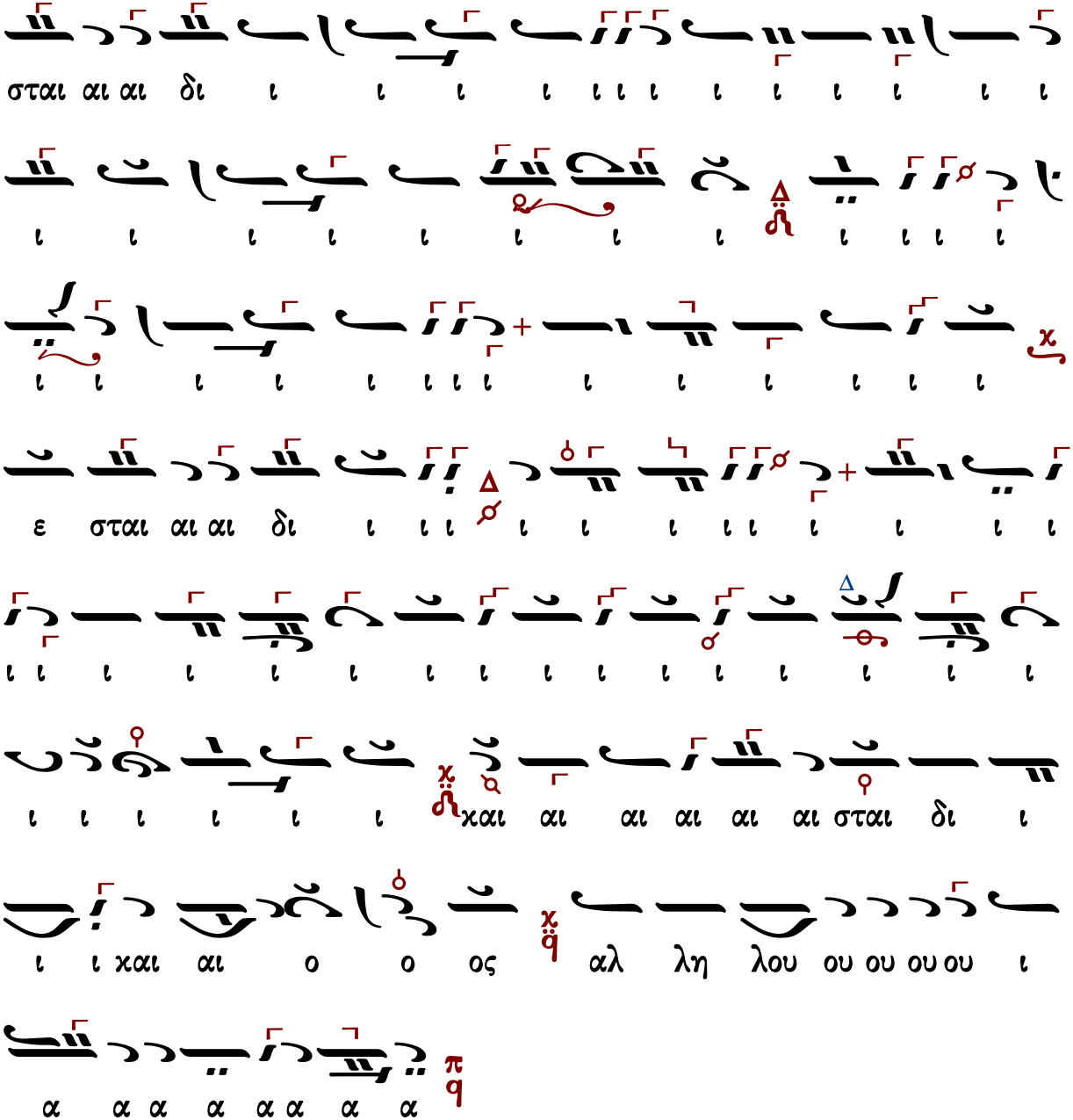

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος ϛ̈ Πα

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον 1900 σ.122*

ω ω ω ω ωι ω ω ω ω ιω ιω ιω ιω ϩν ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ϧⲁ ω ω ω ωι ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ιω ιω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ιω ιω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

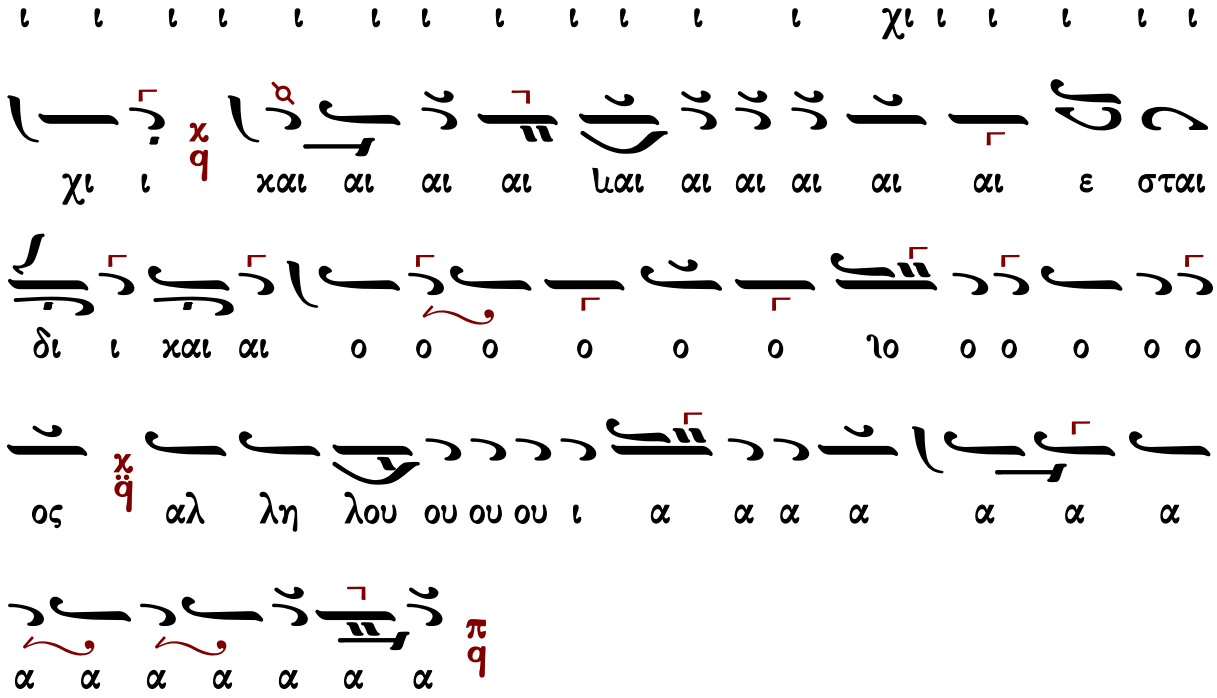

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δημητρίου Κουτσαρδάκη (1880-1952)

Ἦχος 4 Πα

Δημητρίου Κουτσαρδάκη
Τα Μυρόπνοα Άνθη 1929 σ. 331*

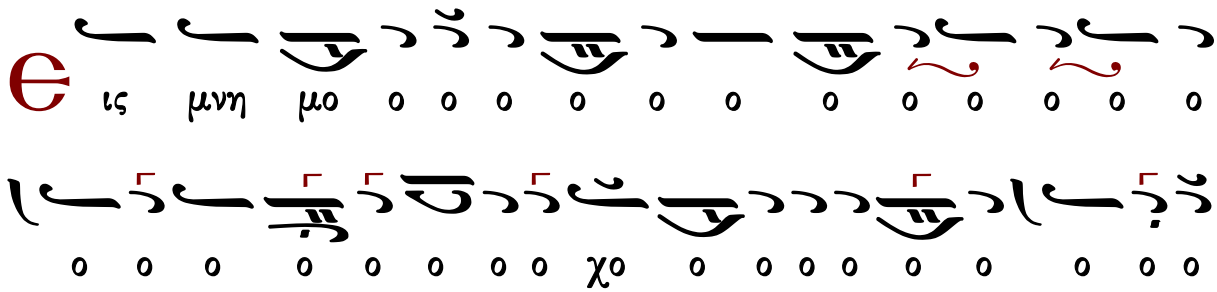

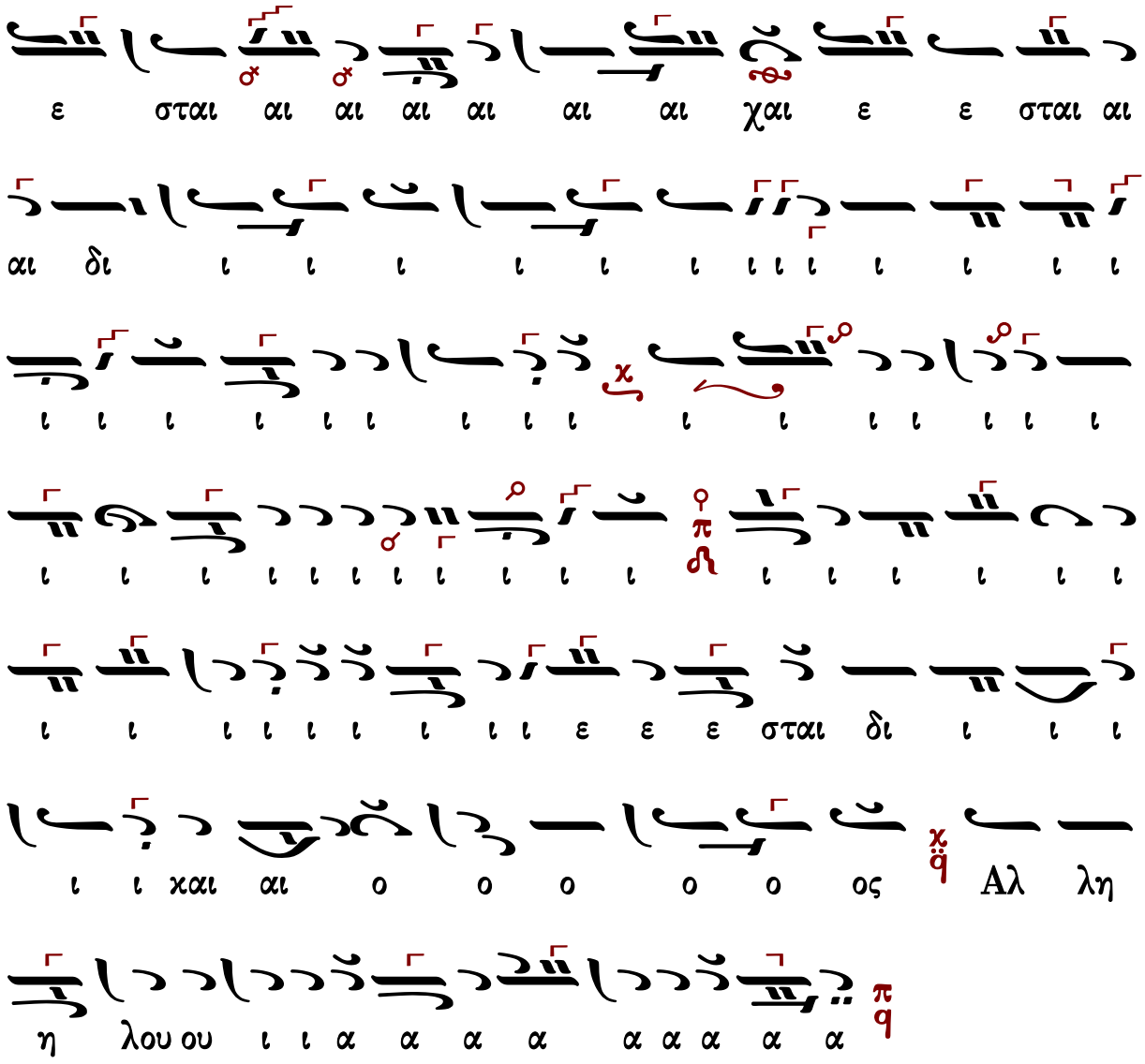

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεωργίου Καρακάση (1914-1988)

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος δ Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.230*

ΜΕΛ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΙΥ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΝΗ
ΖΩ
ΜΕΛ

ΠΑ ΜΕΛ

αι ω ω ω ω ω νι ι ι ι ι ο ο ο ο ο ον

ΠΑ ΔΙ 3

π q ι· ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΠΑ ΔΙ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΚΕ

χ q ε ε ε ε ε ε σται αι αι ε σται δι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ΔΙ ΠΑ ΔΙ

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ΚΕ ΜΕΛ

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χ q αι αι

ΚΕ ΜΕΛ

αι αι ε ε σται δι ι ι ι ι ι χαι αι ο ο

ΚΕ ΠΑ

χ q ο ος αλ λη λου ου ου ου ι α α α α

ΝΗ ΠΑ

π q α α α α α α α α α α α α α

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεωργίου Τσατσαρώνη (†1999)

Ἦχος ἐ Πα

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Μεγάλη Βυζαντινή Λειτουργία
1986 σελ.409*

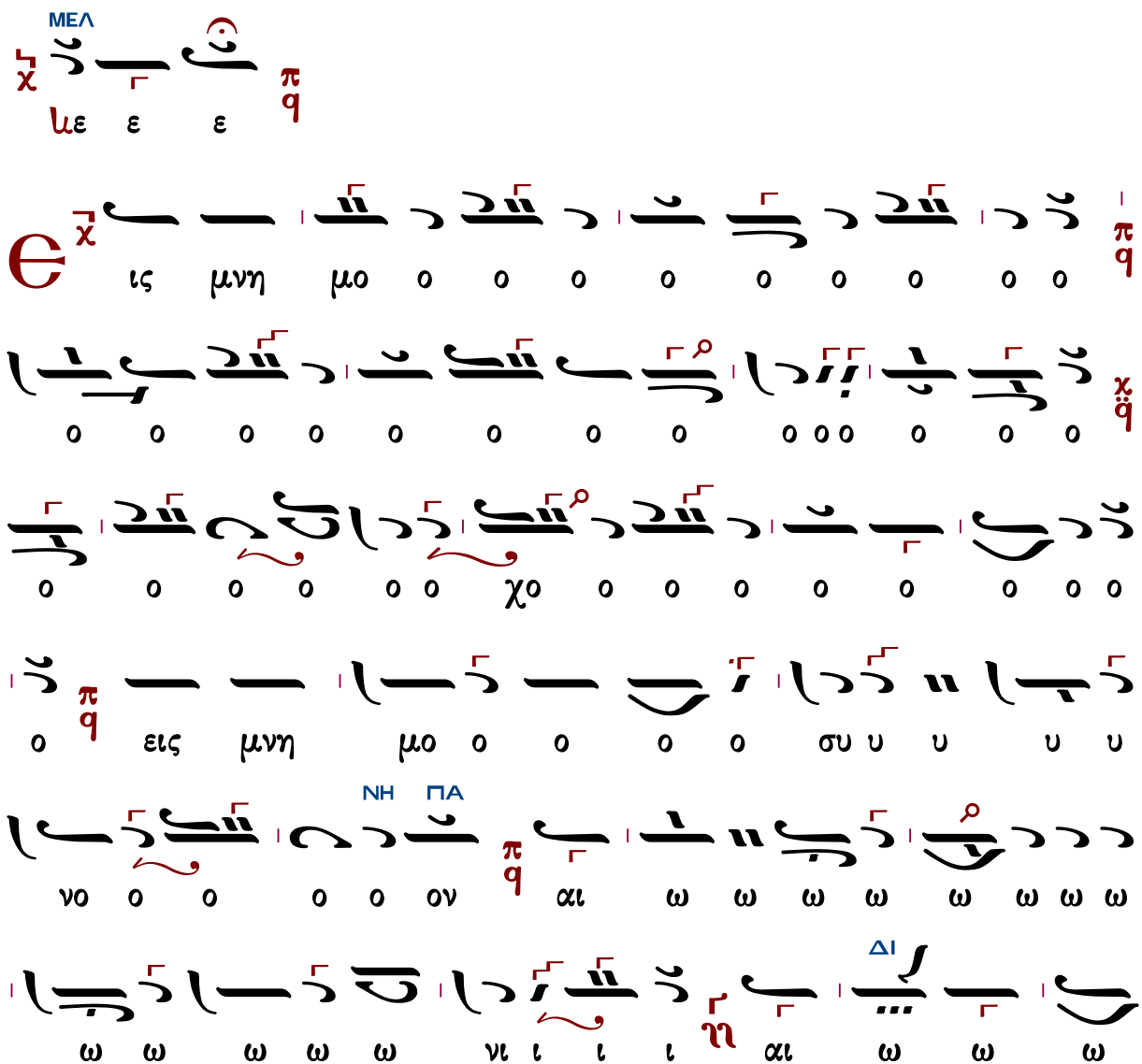

ΠΑ ΝΗ ΠΑ ΔΙ ΠΑ
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω
ΝΗ
ο ο ο ο ο ι ι ι ι νι ω ω ω αι
ΔΙ ΠΑ ΠΑ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ο
ΚΕ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σται αι αι
ΣΙΓΑ ΚΕ ΚΕ ΔΙ
ι ι ι ι ι ι ι δι σται ε αι αι αι
ΔΙ ΚΕ
δι αι αι αι σται ε ε χι ι ι ι ι ι ι
ι χαι αι δι αι σται ε ε ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ΔΙ ΚΕ ΠΑ ΝΗ ΠΑ
ο ος αλ λη λου ου ι ι α α α α α α α α
α

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δημητρίου Σουρλαντζῆ (†2006)

Ἦχος δ' Πα

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Β.Θ.Λειτουργία
1992 σ.455*

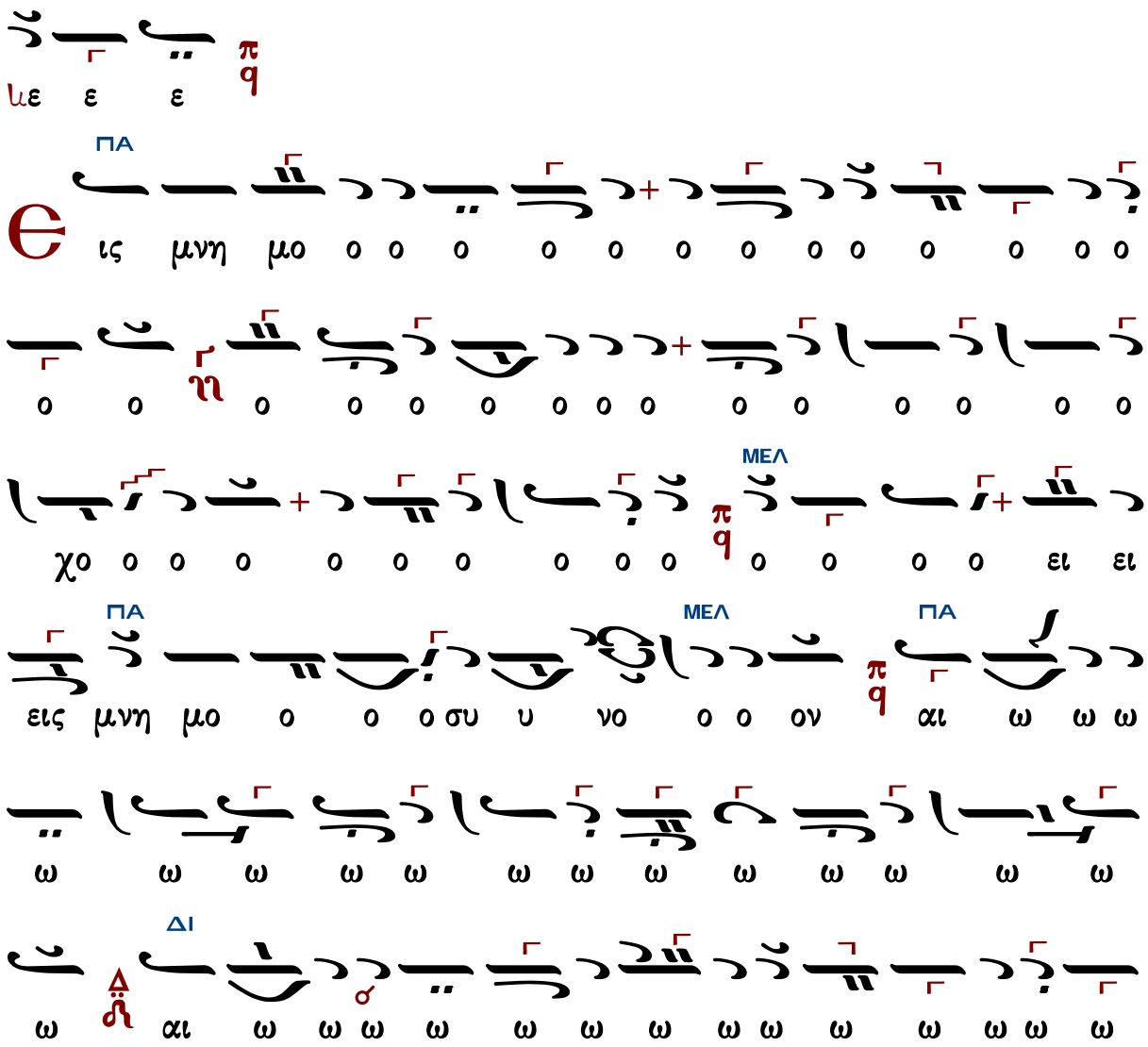

ΠΑ

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ΜΕΛ ΠΑ

ω ω ω νι ι ι ι ι ι ι αι ω ω ω ω νι

ΔΙ

ι ο ο ο ον ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΚΕ ΔΙ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ΚΕ

ε ε ε ε χε ε ε σται αι αι δι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ΜΕΛ ΚΕ

ι ι ι ι ι ι ι ε ε ε σται δι ι ι ι

ΜΕΛ ΠΑ

χαι αι ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου ου ι α α α

ΜΕΛ

α α α α α α α α α α α

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος ⸗ Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.525*

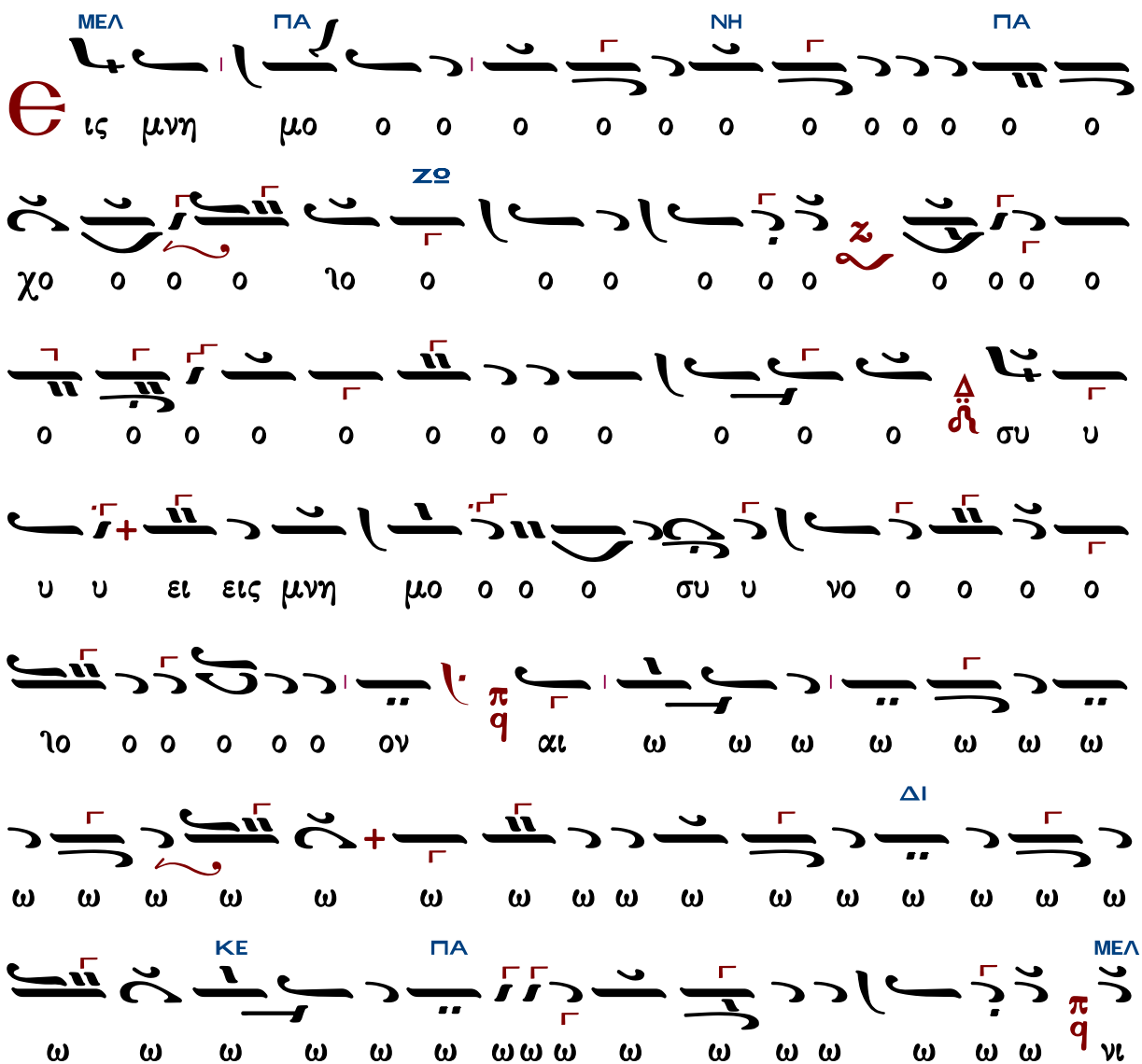

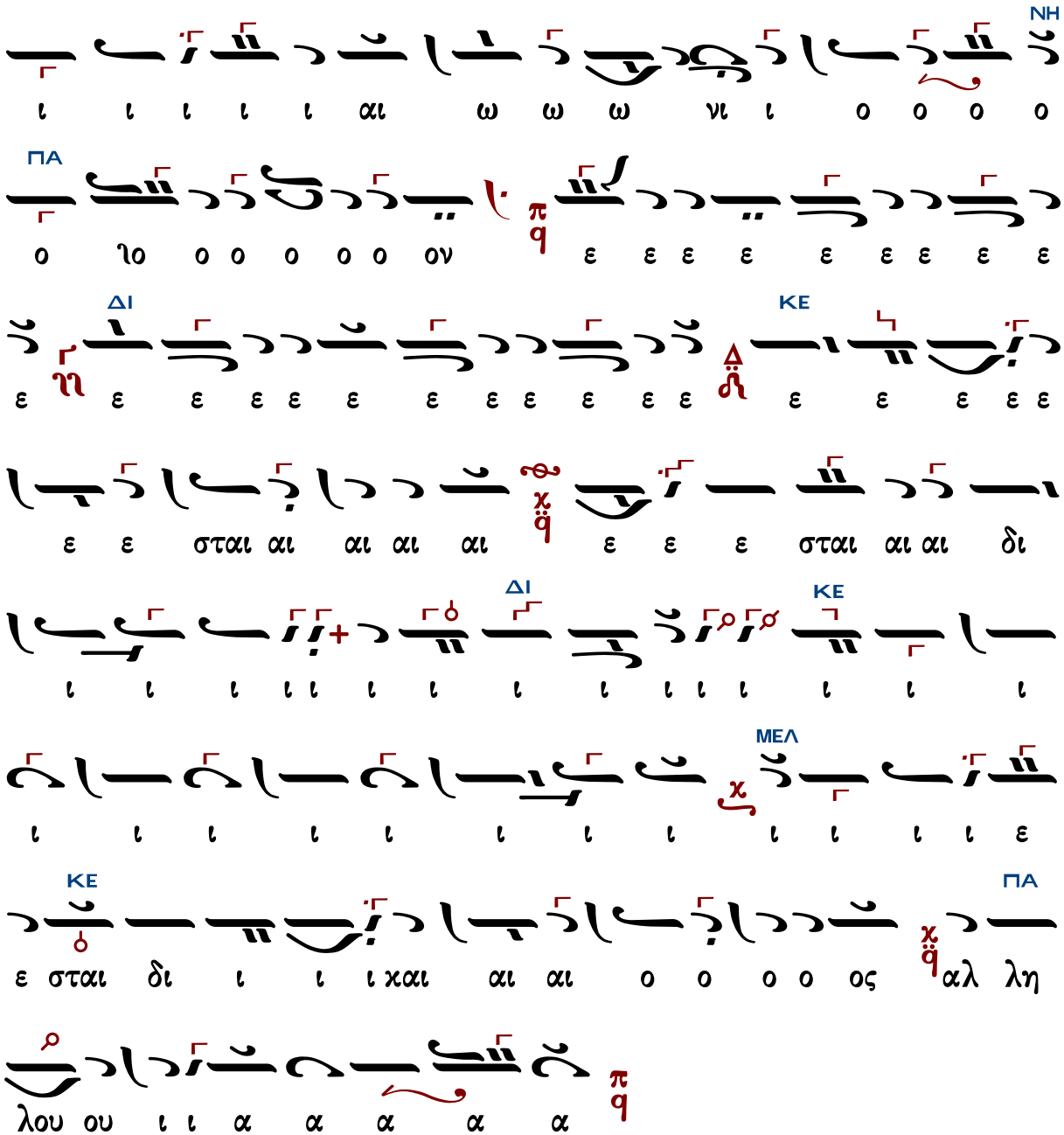

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Λάμπρου

ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ «Γεύσασθε» Ἰωάννου τοῦ Κλαδᾶ

Ἦχος ζ̈ Κε

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά ἐνιαυτοῦ
2019 σ.272*

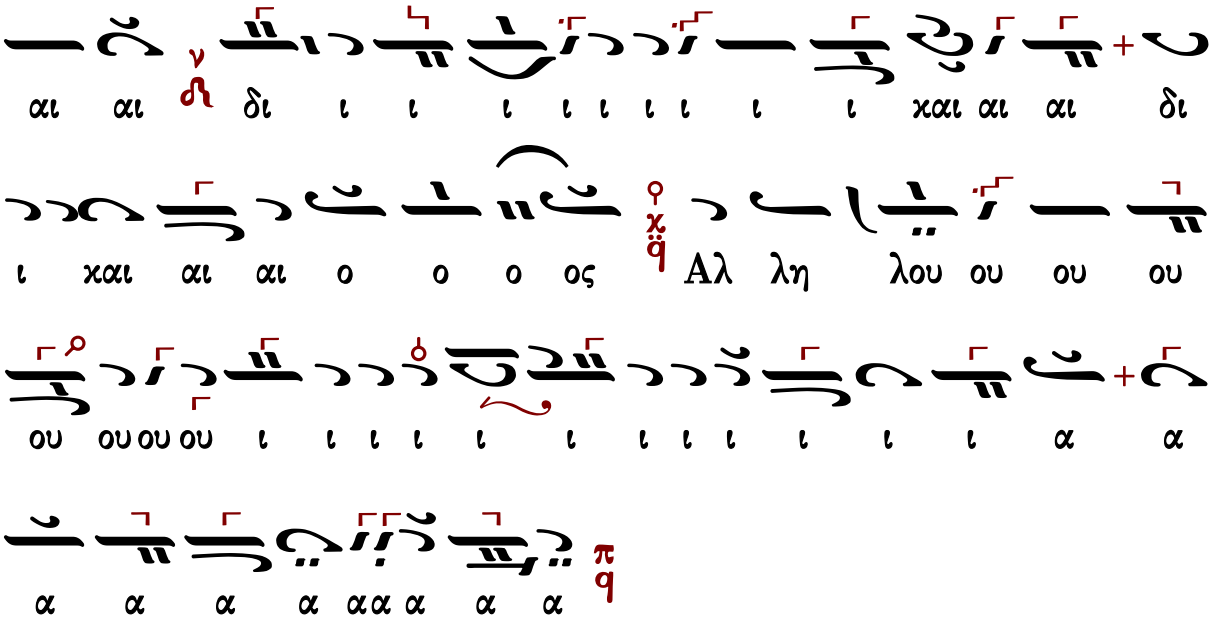

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.41/488*

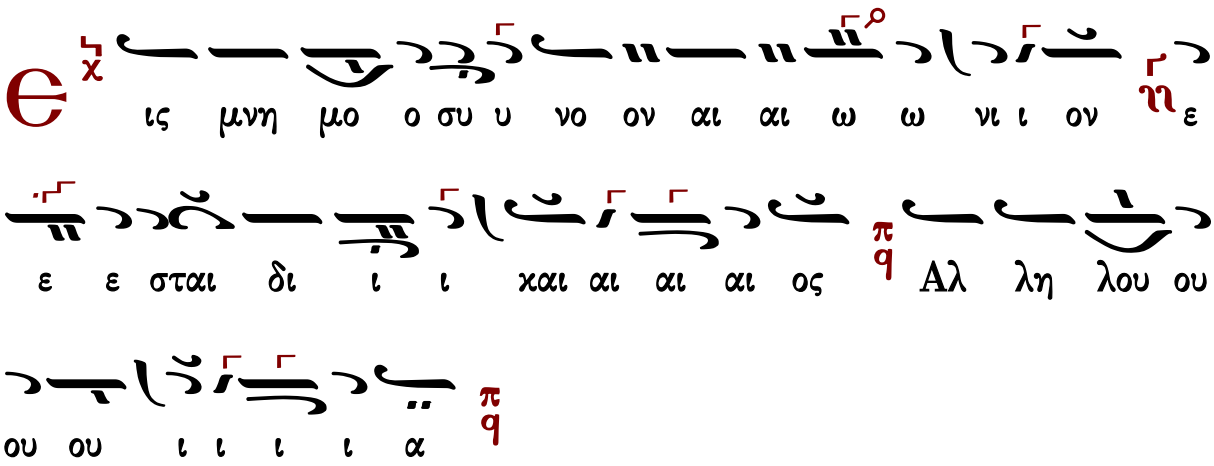

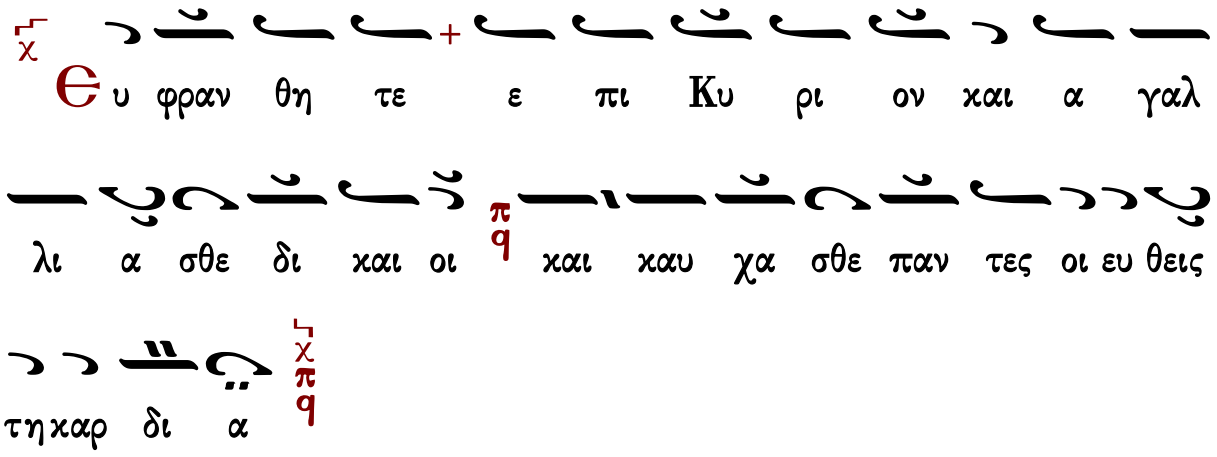
χ
Θυ φραν θη τε + ε πι Κυ ρι ον και α γαλ
λι α σθε δι και οι πq και καυ χα σθε παν τες οι ευ θεις
τη καρ δι α χ πq

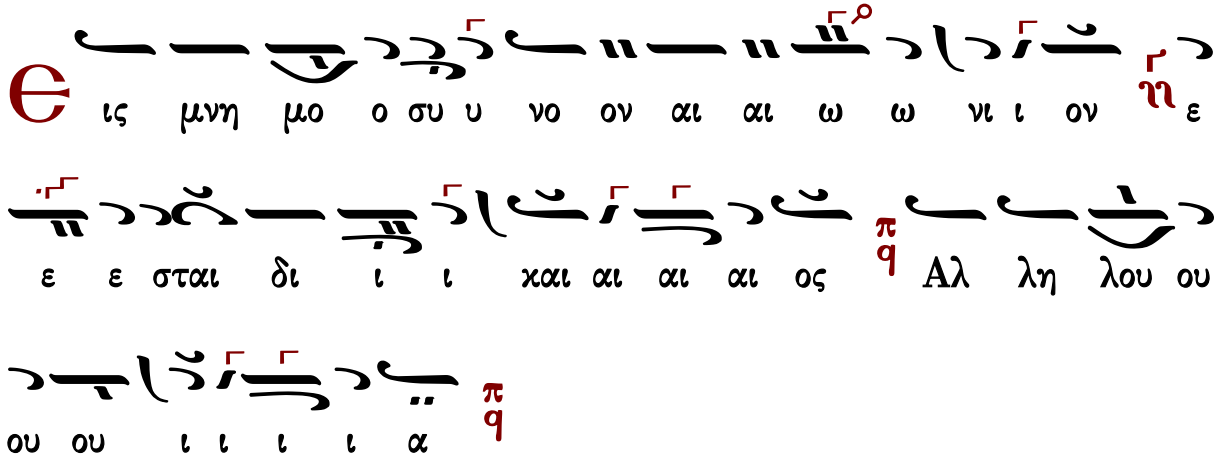
Θις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ηq ε
ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος πq Αλ λη λου ου
ου ου ι ι ι ι α πq

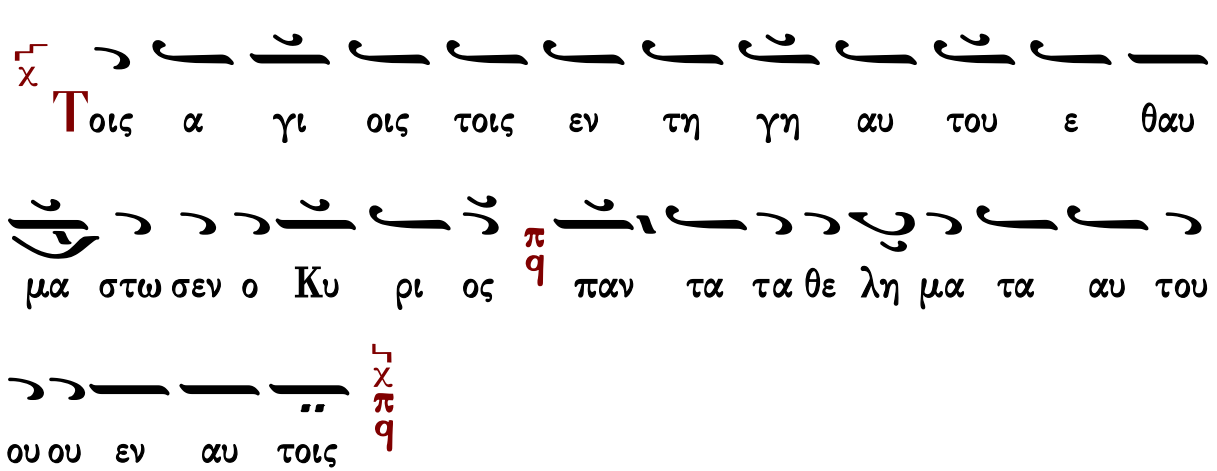
χ
Τοις α γι οις τοις εν τη γη αυ του ε θαυ
μα στω σεν ο Κυ ρι ος πq παν τα τα θε λη μα τα αυ του
ου ου εν αυ τοις χ πq

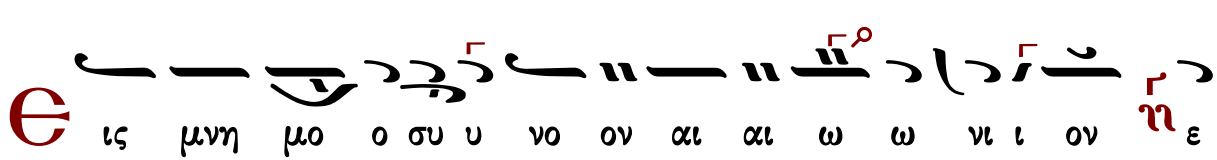
Θις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ηq ε

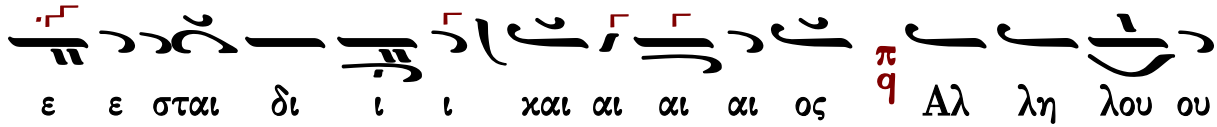
ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος π q Αλ λη λου ου

ου ου ι ι ι ι α π q

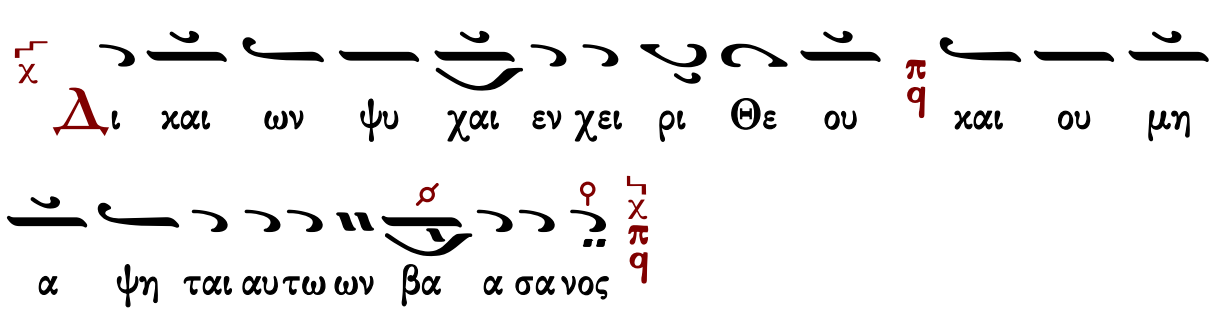
χ Δι και ων ψυ χαι εν χει ρι Θε ου π q και ου μη
α ψη ται αυτω ων βα α σα νος χ π q

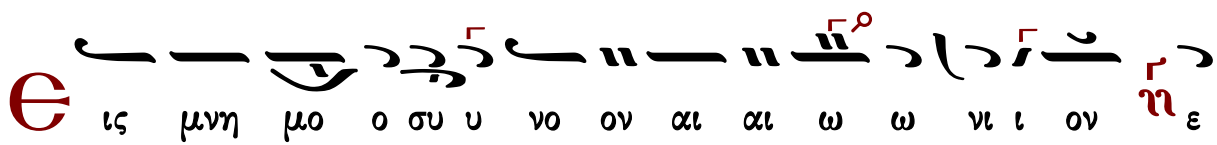
Є ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ϩ ε

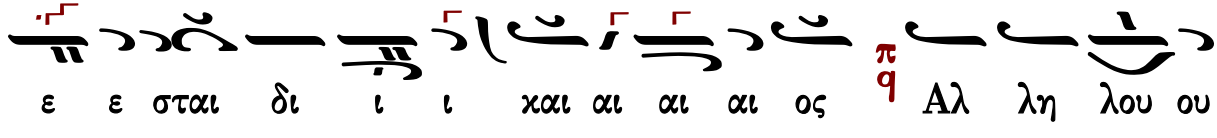
ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος π q Αλ λη λου ου

ου ου ι ι ι ι α π q

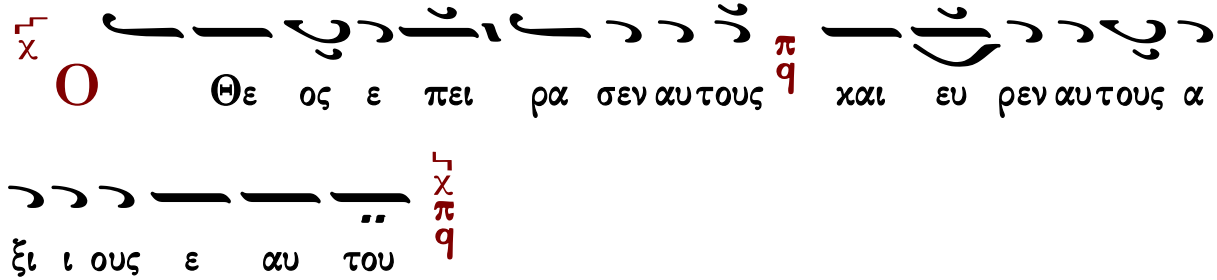
χ Ο Θε ος ε πει ρα σεν αυτους π q και ευ ρεν αυτους α
ξι ι ους ε αυ του χ π q

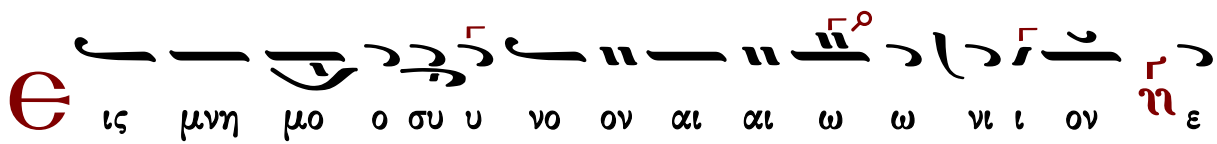
Є ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ϩ ε

ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος π/q Αλ λη λου ου

ου ου ι ι ι ι α π/q

χ ω ς χρυ σον εν χω νευ τη ρι ω ε δο κι μα σεν αυ

τους π/q και ως ο λο καρ πω μα θυ σι ας προσ ε δε ε ξα

το αυ τους χ π/q

ϵ ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ϩ ε

ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος π/q Αλ λη λου ου

ου ου ι ι ι ι α π/q

χ ο φθαλ μοι Κυ ρι ου ε πι δι και ους π/q και ω τα αυ

του εις δε ε η σιν αυ των χ π/q

Є ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε

ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου

ου ου ι ι ι ι α

χ Є κε κρα ξαν οι δι και οι και ο Κυ ρι ος εισ η

κου σεν αυ των και εκ πα σων των θλι ι ψε ων αυ των ερ ρυ

σα το ο αυ τους

Є ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε

ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου

ου ου ι ι ι ι α

χ Π ολ λαι αι θλι ι ψεις των δι και αι ων και εκ

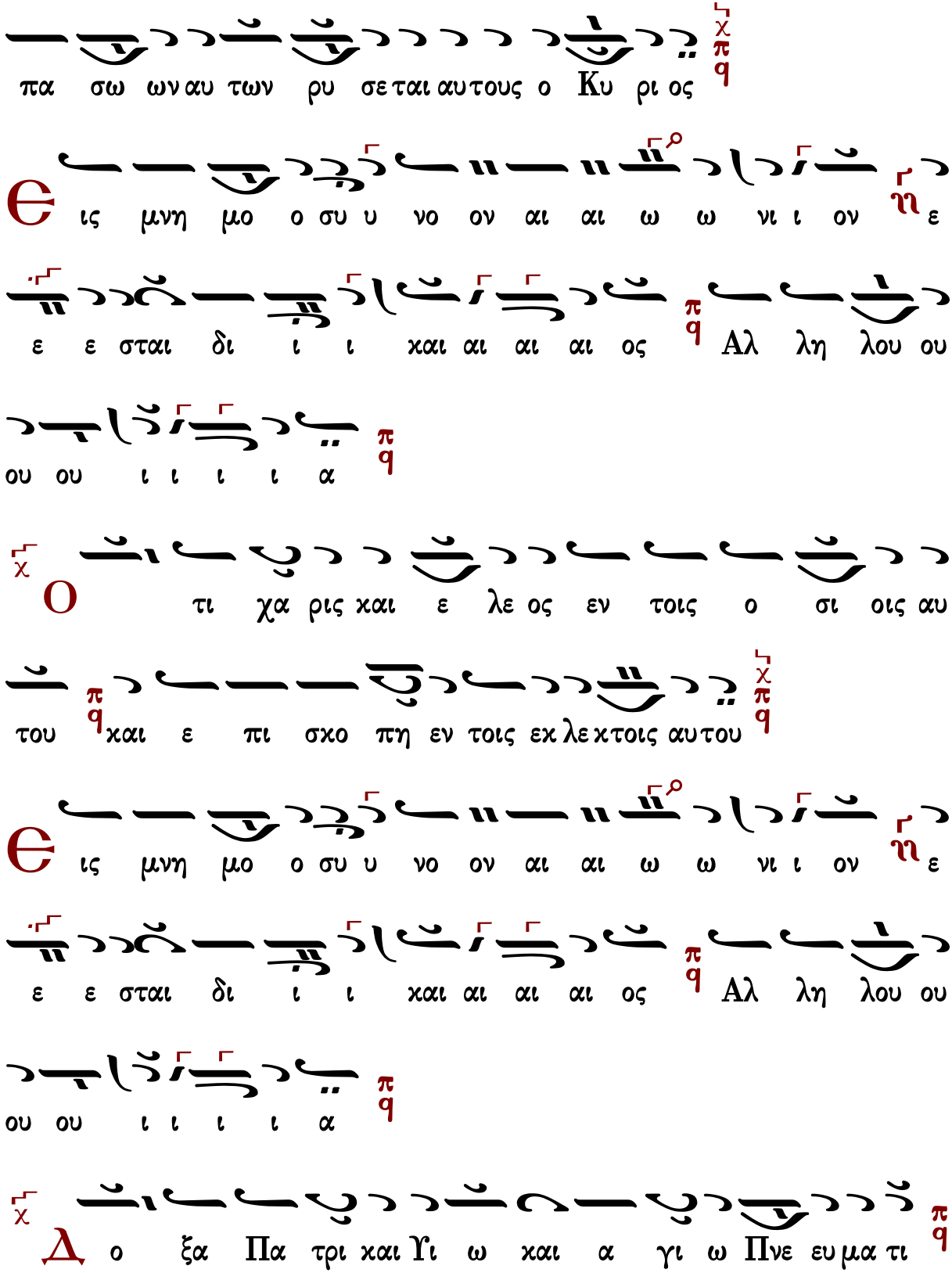
πα σω ων αυ των ρυ σε ται αυ τους ο Κυ ρι ος
ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε
ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου
ου ου ι ι ι ι α
τι χα ρις και ε λε ος εν τοις ο σι οις αυ
του και ε πι σκο πη εν τοις εκ λε κτοις αυ του
ις μνη μο ο συ υ νο ον αι αι ω ω νι ι ον ε
ε ε σται δι ι ι και αι αι αι ος Αλ λη λου ου
ου ου ι ι ι ι α
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε υμα τι

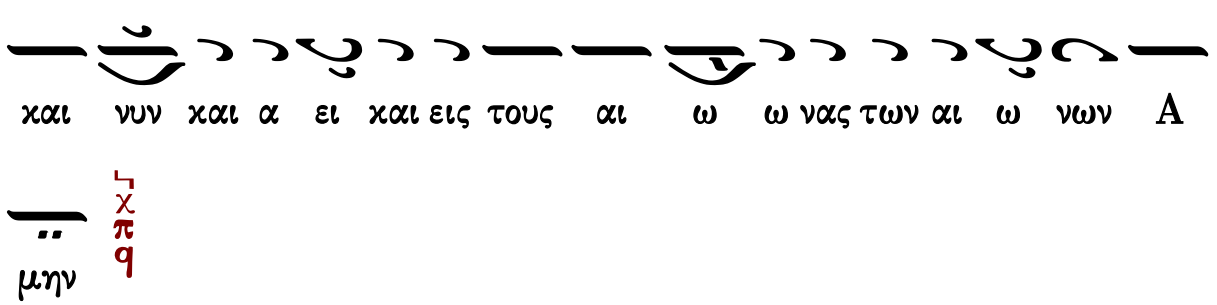

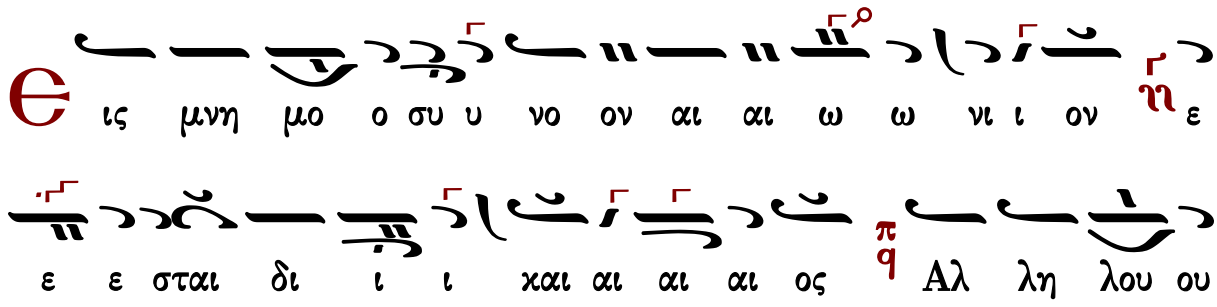

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Θεῖδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.288*

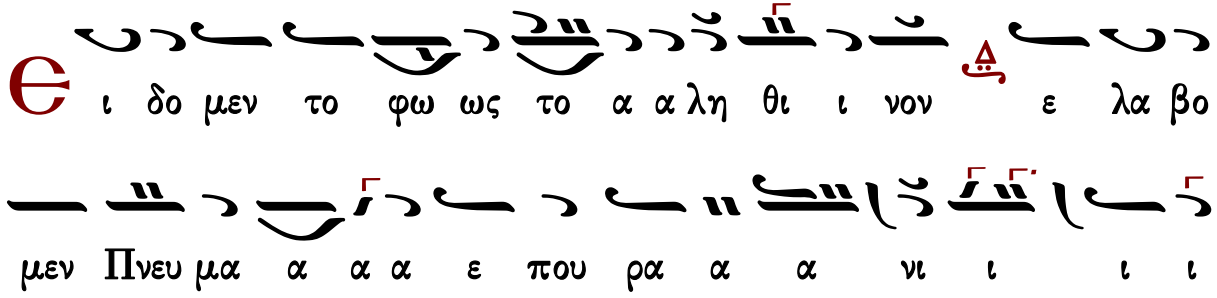

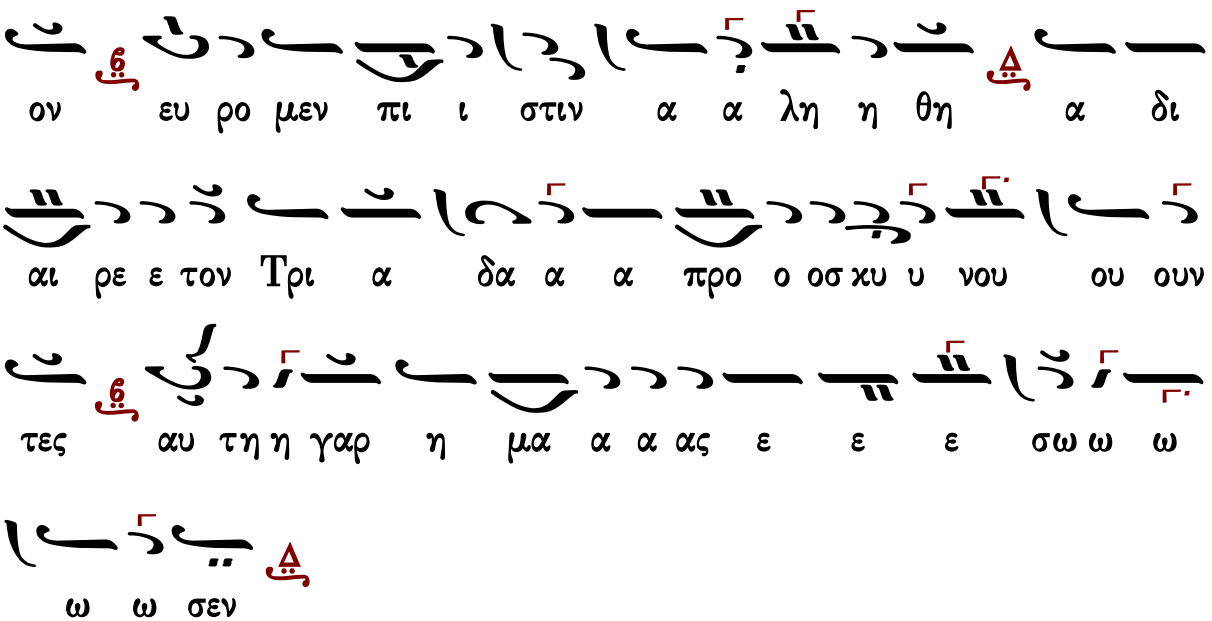

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.489*

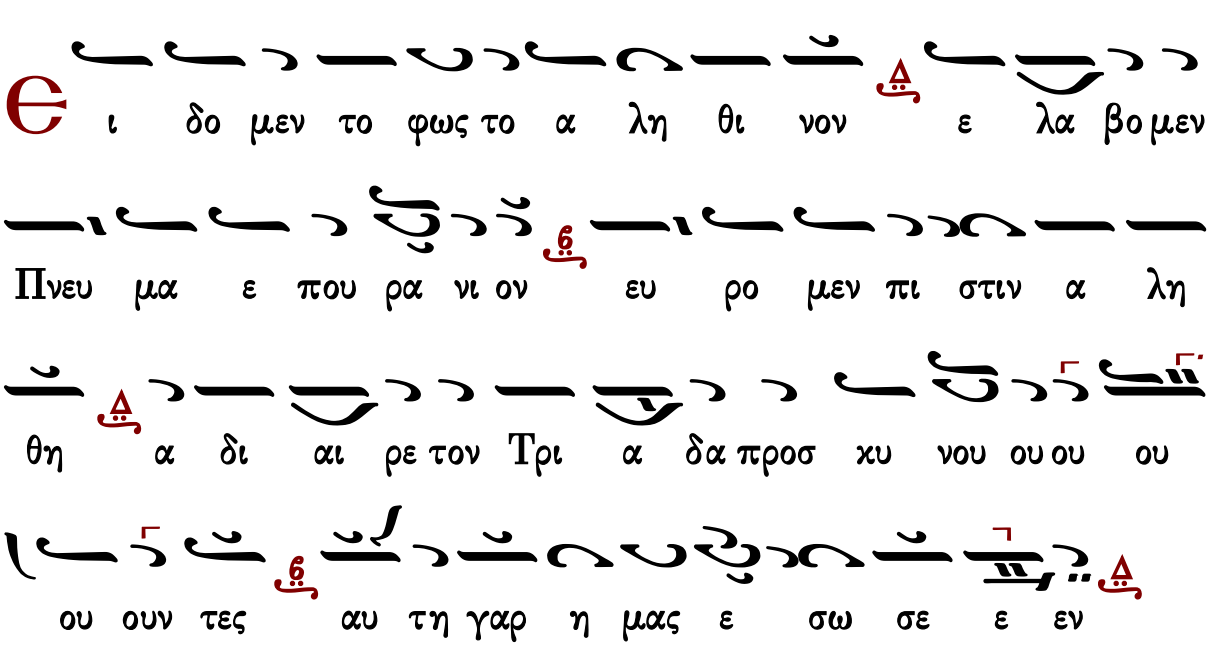

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

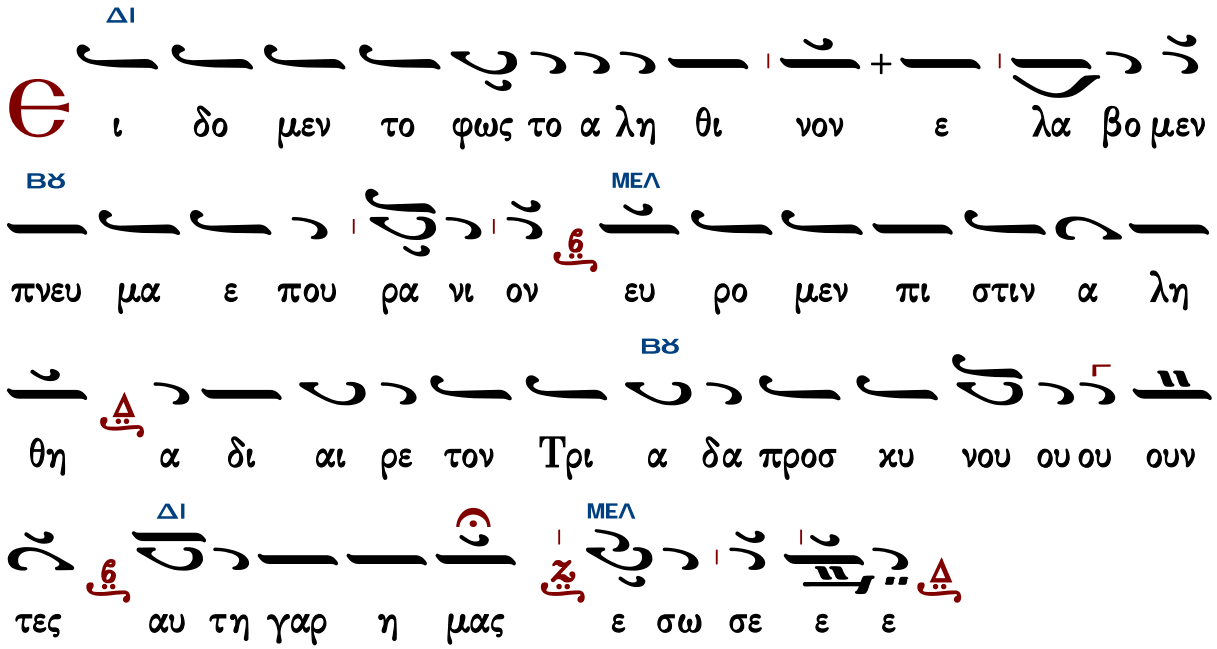

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.522*

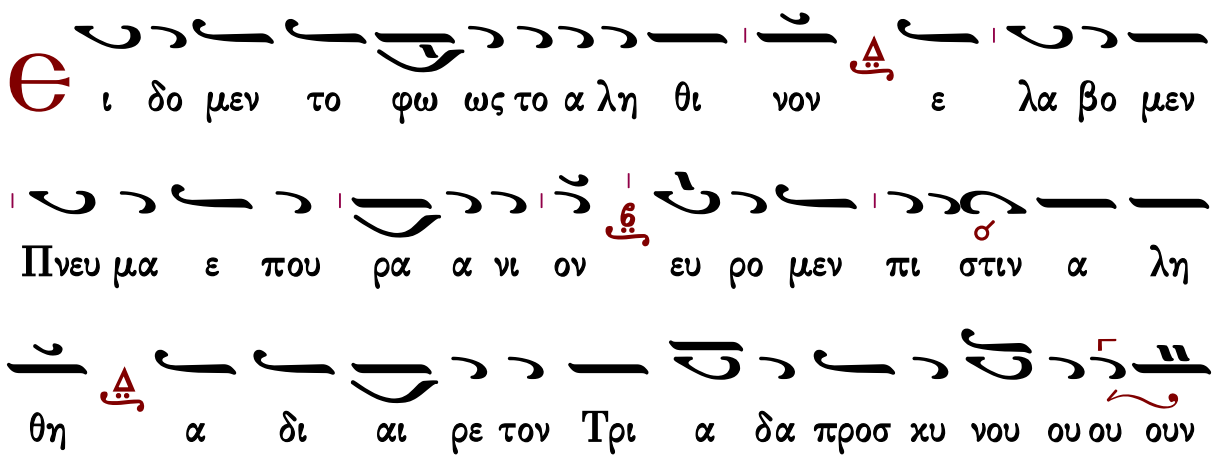

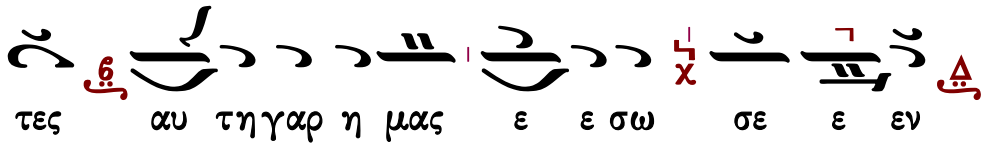

Πληρωθήτω

Ι. Μ. Βατοπαιδίου

Ἦχος Δι

Ι.Μ.Βατοπαιδίου
Λειτουργία 2007*

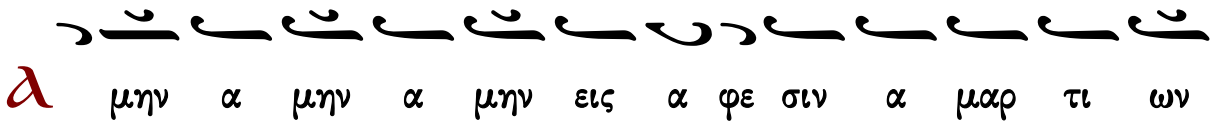

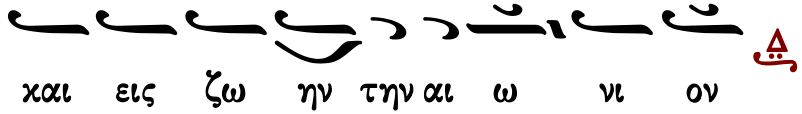

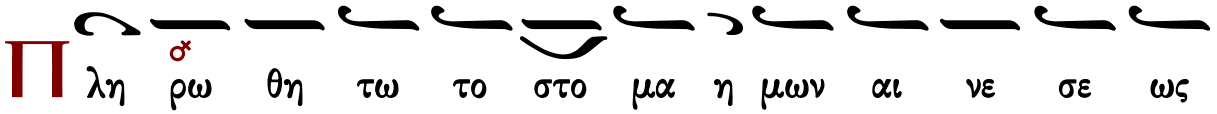

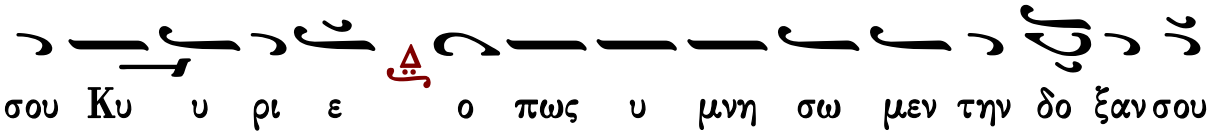

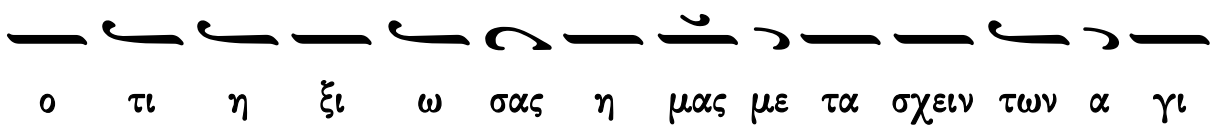

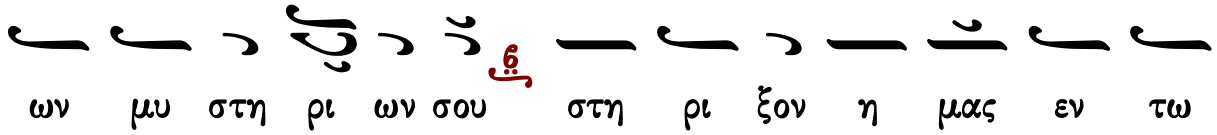

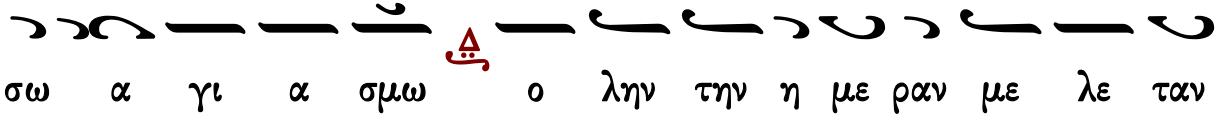

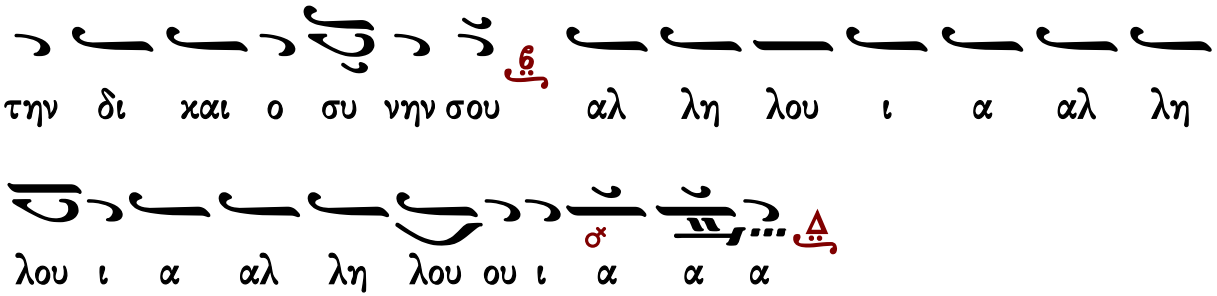

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι

Ἦχος Δι

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.301*

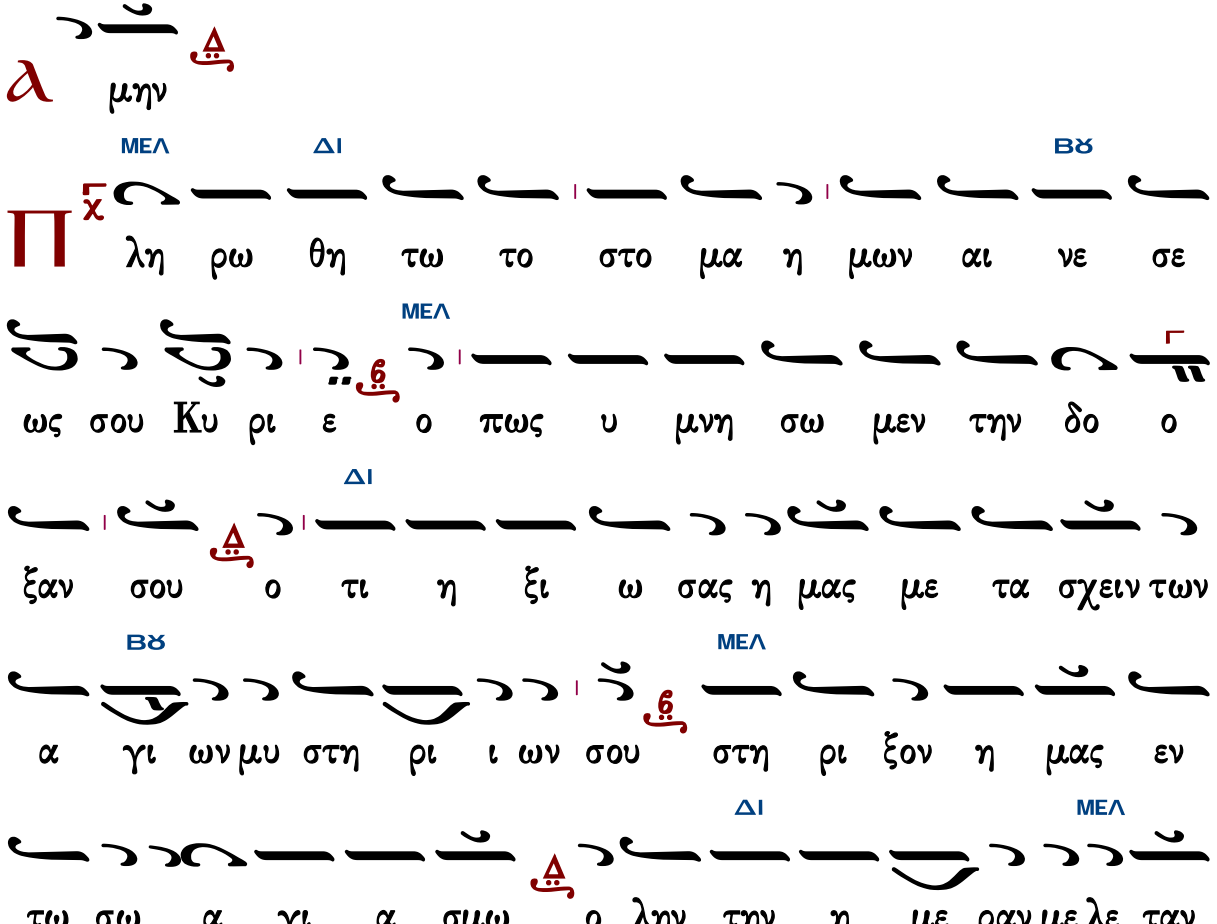

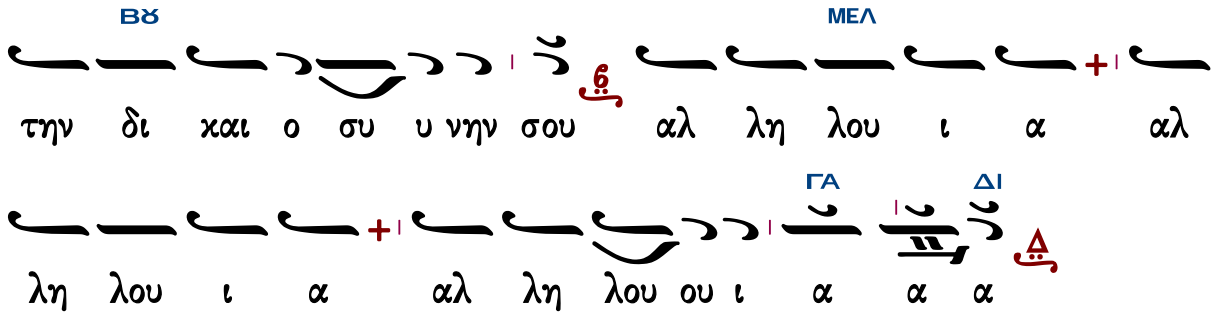

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ἦχος λ ϋ Κε

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.302*

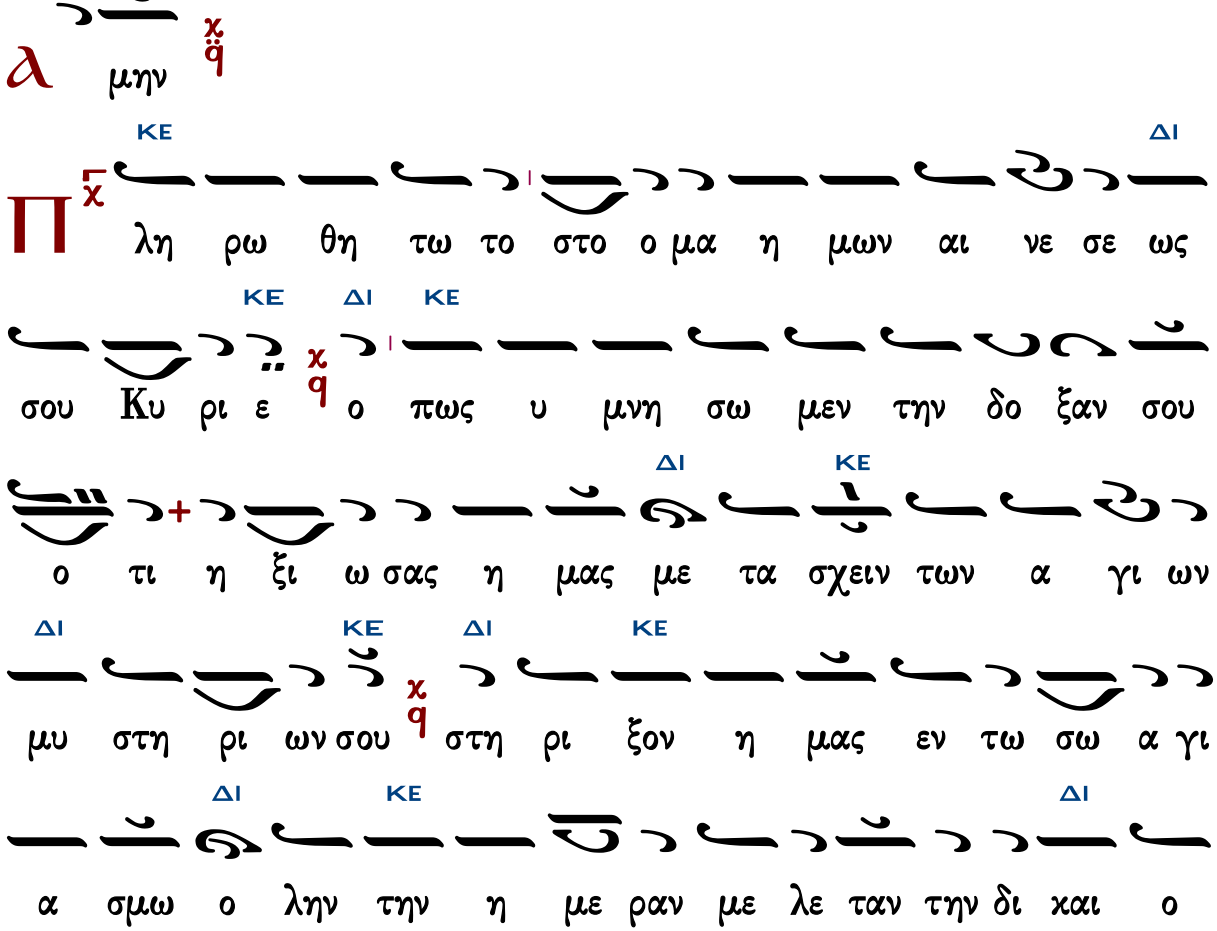

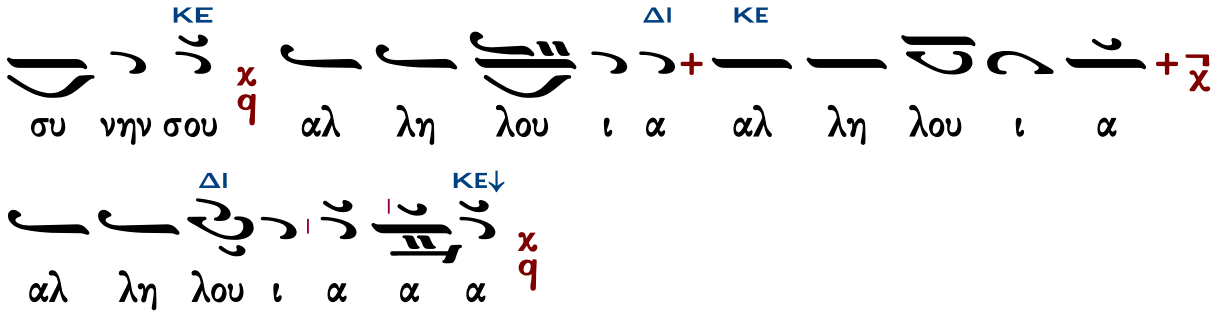

Θεῖε τὸ ὄνομα Κυρίου

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.174*

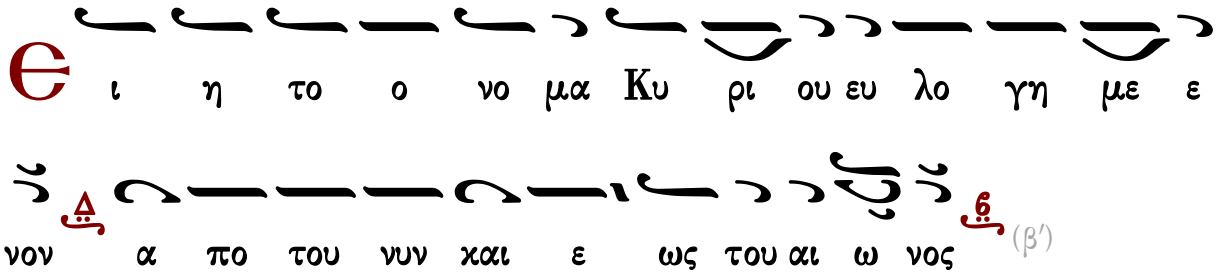

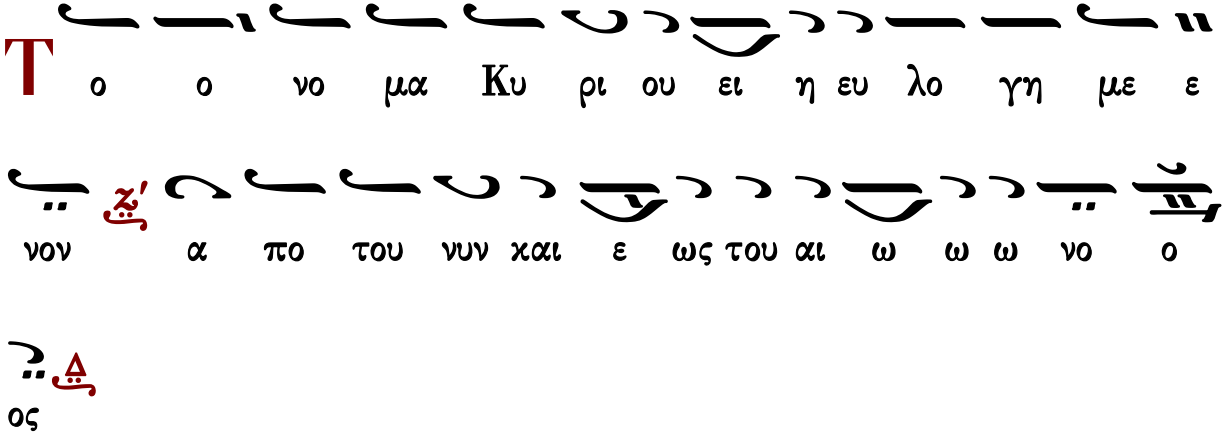

Δημητρίου Γουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

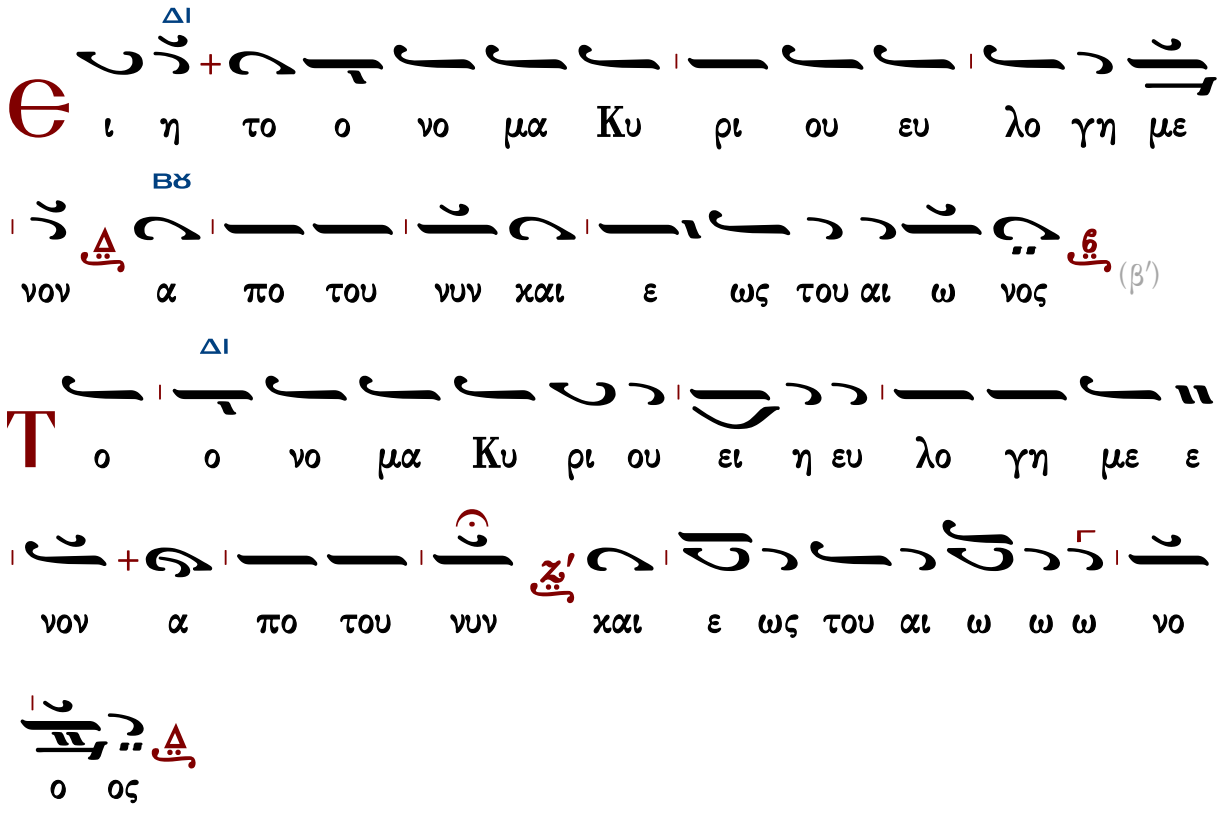

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόλυσις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Τάξις ἀρχιερατικῆς χοροστασίας

Θὶς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.1#

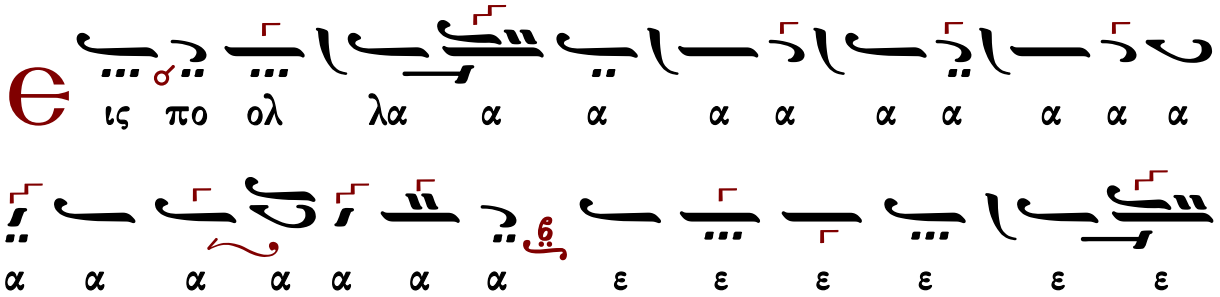

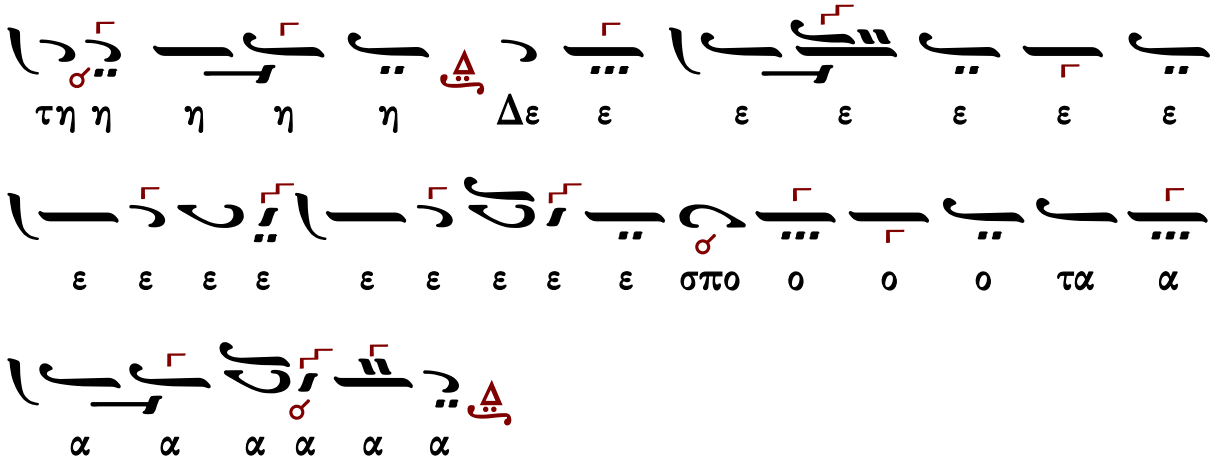

Προοιμιακὸς ψαλμὸς Καταβασίαι

Θὶς τὸν ἀσπασμὸν τῶν ἁγίων εἰκόνων ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.197/471*

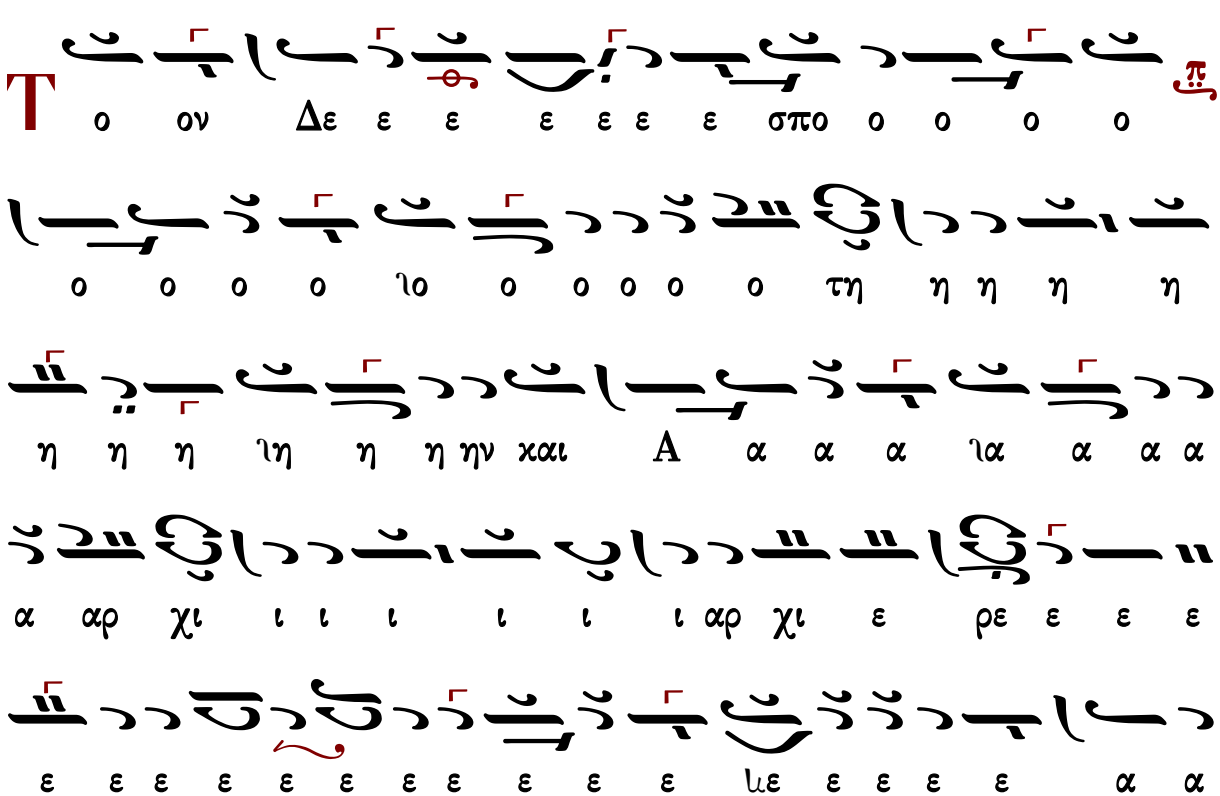

Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἦχος Ζω

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
τομ. Ε' Επιλογαί 2001 σ.273*

ἐν τῷ μεταξὺ παρεκάλουν οἱ μαθηταὶ λέγοντες ῥαββί φάγε
ἐν τῷ μεταξὺ παρεκάλουν οἱ μαθηταὶ λέγοντες ῥαββί φάγε
ἐν τῷ μεταξὺ παρεκάλουν οἱ μαθηταὶ λέγοντες ῥαββί φάγε
ἐν τῷ μεταξὺ παρεκάλουν οἱ μαθηταὶ λέγοντες ῥαββί φάγε
ἐν τῷ μεταξὺ παρεκάλουν οἱ μαθηταὶ λέγοντες ῥαββί φάγε
ἐν τῷ μεταξὺ παρεκάλουν οἱ μαθηταὶ λέγοντες ῥαββί φάγε
ἐν τῷ μεταξὺ παρεκάλουν οἱ μαθηταὶ λέγοντες ῥαββί φάγε
ἐν τῷ μεταξὺ παρεκάλουν οἱ μαθηταὶ λέγοντες ῥαββί φάγε

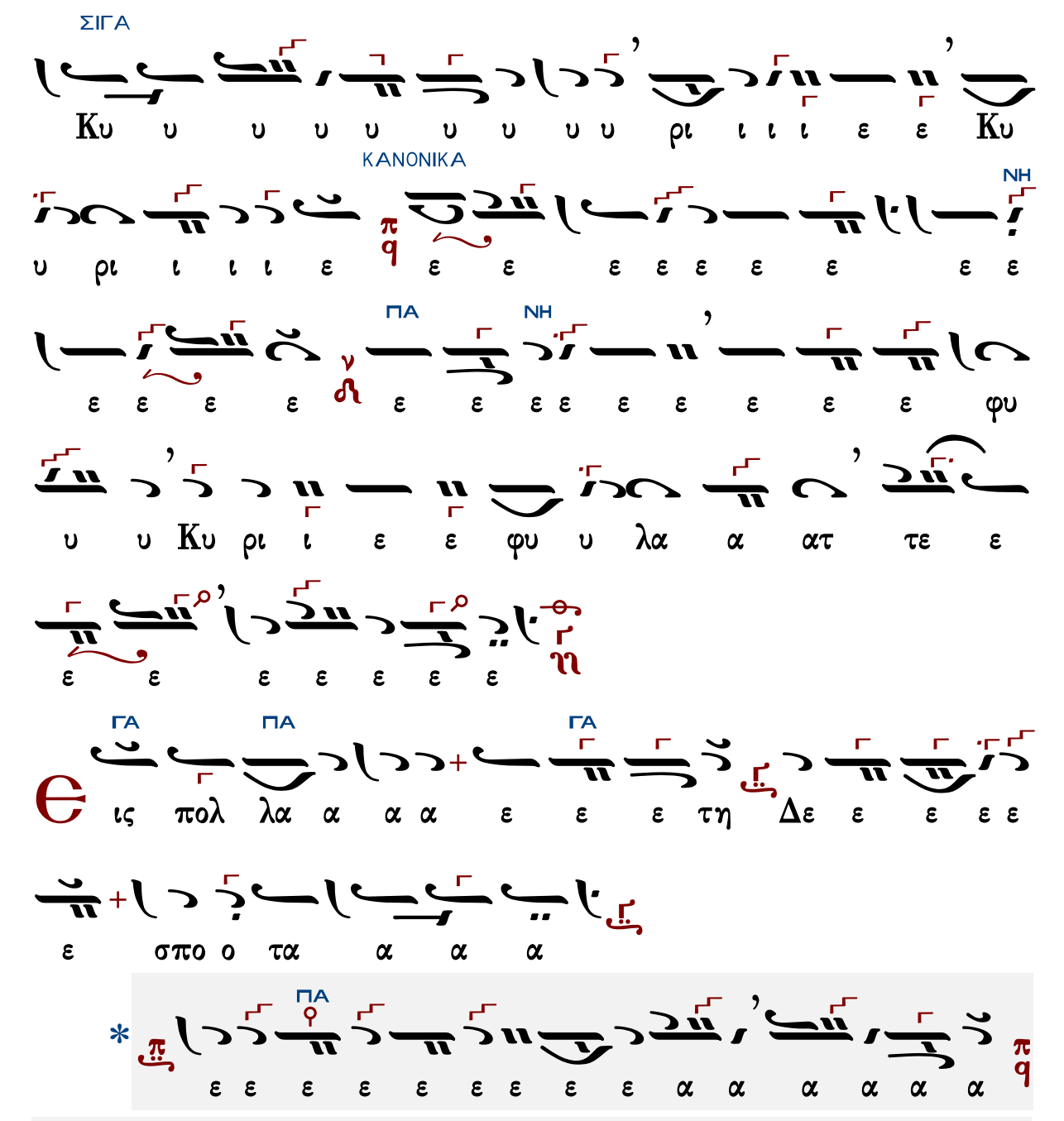

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἄνωθεν οἱ προφῆται

Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη, συντμηθὲν παρὰ Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.200/473*

α α α α α α α α νω ω θε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν οι Προ φη η η η

η η η η η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η οι προ ο φη η η η η η η

η η ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι σε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε προ ο ο σε προ ο κα

α τη η η η η η η η η η η γει ει ει σε προ κα α

τη η η η η η γει ει ει λα α α α α α α

α α α αν στα α α α α α μνο ο στα μνο

ο ον ρα α α βδο ον πλα α α α α α α α ρα βδον

πλα α α χα α α α α α α α α χι ι
ι ι ι ι ι ι βω ω ω ω χι ι βω το ο ο
ον λυ υ υ υ υ υ χνι ι ι ι ι α α α α
α α α ια α α α α α α α α α α αν
τρα α α α α α α α α α α πε ε ε λυ χνι α αν
τρα α α α α α α α α α πε ζα α α α α α
α α α α α αν ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ρο ο ο ο ο ο ο ος
α α α α α α α α λα α α α α α α α α

ε ε ε

ΚΕ

ω ω ω ω ω ω ω ω ως Δ προ χα τη η η η ηγ

ΓΑ ΠΑ

γει ει λα α α αν οι προ φη η η η η η η η η η

ΝΗ ΖΟ

η η η η η οι προ ο φη η η η η η ται αι αι

ΜΕΛ ΖΟ

αι αι τε ε ρι ρε τε ε ρι ρε ρε ε ρε ρε ε ρε

ρι ρε ρε ε ρε ρι ρε ρεμ τε ε ρρε ε ε ρι ρε ρε ε

ρε ρε ε ρε ρι ρι ρι ρε ρι ρι ρι ρε ρι

ΔΙ

τε ρε ε ρεμ τε ε ρε ε ρι ρι ρε ε ρεμ τε ε ρε ρι

ΚΕ ΔΙ ΚΕ ΖΟ

ρι ρε ρε ε ρε ρε ε ρε ρε ε ρε ρε ρι ρι ρι

ΖΟ ΠΑ

ρε ε ρε ε ρεμ τε ρι ρε ρου ου ου τε ρι ρε ε ρου ου ου

τε ρι ρε ρε ρε ε ε ρι ρε ρε ρε ρι ρι ρι ρε ρεμ τε

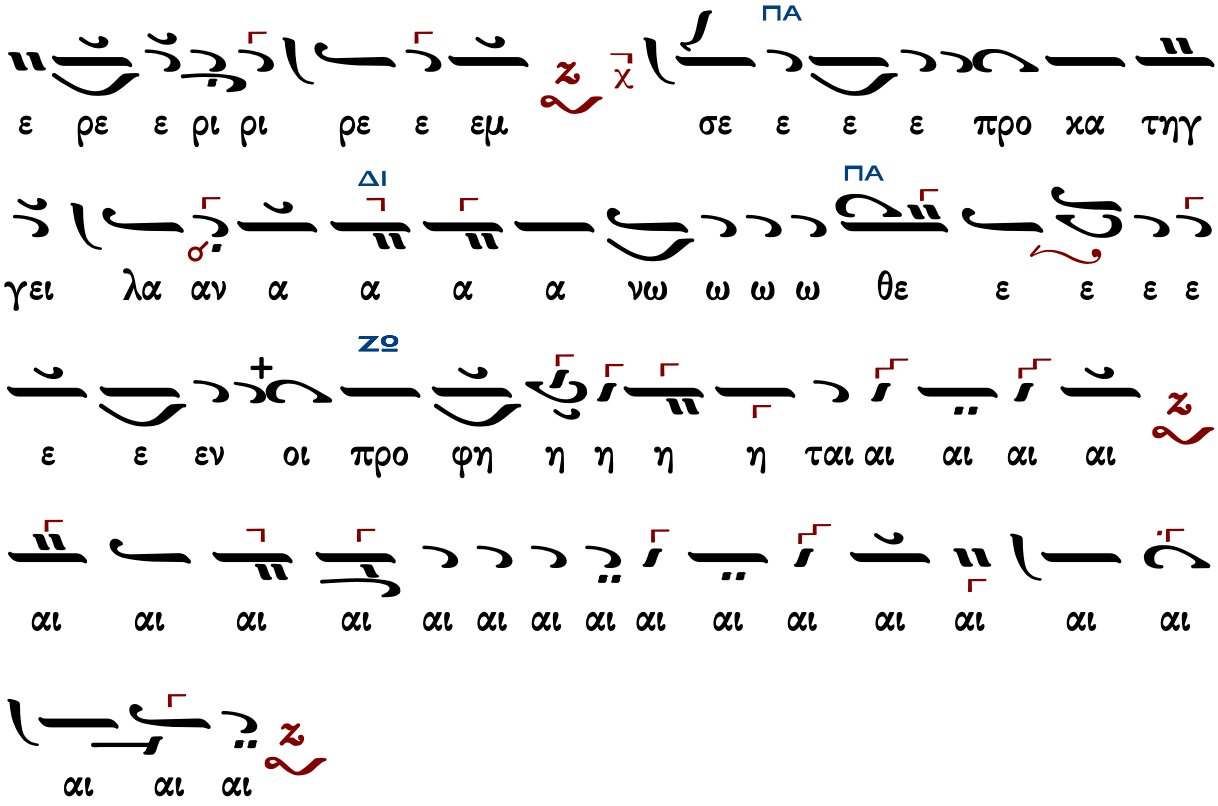

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς

Ἦχος λ π ἡ ΜΕ

Γεωργίου Πρωγάκηι
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.55/729*

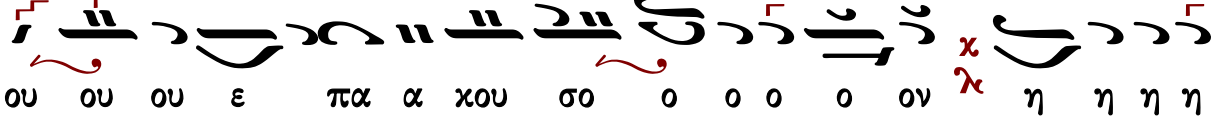
ου ου ου ε πα α χου σο ο ο ο ο ον η η η η

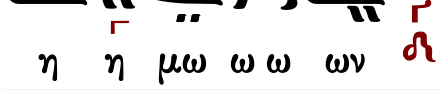
η η μω ω ω ων